

Превод сажетог
тумачења Часног
Кур'ана на српски језик

Превод:
Центар Рувад

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

يَانُ مَعَانِي

باللغة الصربية

ترجمة

مركز رواد الترجمة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

٢٠٢٣ هـ جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة، ١٤٤٣ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مؤسسة رواد الترجمة لتقنية المعلومات

بيان معاني القرآن الكريم باللغة الصربية. / مؤسسة رواد

الترجمة لتقنية المعلومات - ط ١ - الرياض، ١٤٤٣ هـ

٧٤٢ ص .. سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣٨٢-١٤-١

١ - القرآن - ترجمة أ.العنوان

١٤٤٣/١١٧٧٤

ديوي ٢٢١, ٤٩١٥٧

رقم الإيداع: ١٤٤٣/١١٧٧٤

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣٨٢-١٤-١

الطبعة الأولى

١٤٤٤ هـ

للتحقق من التحديثات

23-10-2022 (v1.0.0-pdf.1)

للتواصل : info@quranenc.com

نَحْوُ تَوْفِيرِ تَفَاسِيرَ وَتَرْجَمَ مَوْثُوقَةَ لِمَعَانِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ بِلُغَاتِ الْعَالَمِ

مقدمة

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين أما بعد .

فالقرآن الكريم كلام الله، المعجزة الباقية والحجة القائمة على الإنس والجن أجمعين، وهو المصدر الأول للإسلام، وفيه غاية الكمال والعظمة والإعجاز والبيان، وبه تقوم الحجة على المكلفين، وقد أمرنا الله سبحانه بإبلاغه للناس، قال تعالى على لسان النبي صلى الله عليه وسلم: (. وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ . . .)، وقال تعالى (هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ)، ويقول تعالى (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ)، وقال تعالى: (وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا)، وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (بلغوا عني ولو آية) رواه البخاري، وقال صلى الله عليه وسلم (خيركم من تعلم القرآن وعلمه) رواه البخاري.

وحيث أن الناطقين بغير اللغة العربية في هذا الزمان يزيدون على تسعين في المئة من البشرية، فلن يحصل البلاغ ويتحقق إيصال نور القرآن الكريم ومعانيه وحججه وبراهينه وإعجازه للناطقين بغير العربية، إلا بالإيجاد ترجمات متقنة بلغاتهم.

ونظراً لأن العمل على ترجمات معاني القرآن الكريم فيه ضعف وقصور كبير، ولم يعط حقه من العناية في كثير من اللغات، وللقيام بشيء من الواجب، فقد بادر مركز رواد الترجمة بالشراكة مع موقع دار الإسلام (www.islamhouse.com) التابع لجمعية الدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بتنفيذ مبادرة للعناية بالقرآن الكريم وبيان معانيه ونشرها، من خلال مجموعة من المشاريع باللغات التي تهدف إلى توفير ترجمات متقنة وموثوقة لمعاني القرآن الكريم بلغات العالم، ثم طباعتها وإتاحتها مجاناً، ونشرها على موقع موسوعة القرآن الكريم (www.quranenc.com)

ويطيب لنا أن تقدم هذه الترجمة الجديدة لمعاني القرآن الكريم باللغة الصربية، خدمة للناطقين بهذه اللغة، ونحمد الله سبحانه أن يسرَّ ووفق لإتمام هذا الإنجاز الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم وأن ينفع به، ونشكر كل من قام بأي جهد لإنجاز هذا المشروع الكبير.

وقبل الختام فإننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم فريق العمل في فهم كتاب الله الكريم، ومعلوم أنه يعتريها ما يعتري كل عمل بشري.

وحيث نسعى دائماً إلى التطوير المستمر للترجمات، فنأمل حال وجود أي ملاحظات إرسالها من خلال نافذة الملاحظات الموجود أمام كل آية ضمن هذه الترجمة في موقع موسوعة القرآن الكريم (www.quranenc.com)، ولأمني مقترحات أو استفسارات أخرى يمكن مراسلتنا عبر البريد

الإلكتروني: info@quranenc.com

ونسأل الله العون والتوفيق والسداد، وصلاح النية والعمل، وصلى الله على نبينا محمد

Увод

Нека је хвала Богу, Господару светова, и благослов и мир нека су на нашег Посланика Мухамеда, његову породицу и све другове.

Племенити Кур'ан је Божја реч, трајно чудо и доказ дат целом човечанству и духовима, и он је први извор ислама, у њему је крајње савршенство, величина, чудесност и појашњење истине. Путем њега је Бог успоставио доказ против сваке разумне особе, и Он нам је наредио да га пренесемо целом човечанству. Бог Узвишен каже: „Објављује ми се овај Кур'ан како бих упозоравао њиме вас и оне до којих стигне.“ И каже Узвишени: „Ово је Порука људима - и како би њоме били упозорени, и да знају да је Он Бог Једини.“

И каже Узвишени: „О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од Господара твог – а ако то не учиниш, онда ниси доставио посланицу Његову.“ И каже Узвишени: „И Кур'аном се свом снагом против њих бори.“ И казао је Божји Посланик Мухаммед, мир над њим: „Пренесите од мене макар и један доказ.“ И казао је: „Најбољи од вас је онај ко научи Кур'ан и друге њиме подучава.“ (Бележи Бухари)

У овом тренутку арапски не говори више од 90% људског рода. И неће се остварити преношење поруке и светлости Часног Кур'ана, његових значења, аргумената, доказа и његових чуда оним људима који не разумеју арапски, осим путем квалитетних превода на њиховим језицима.

Са обзиром да преводи значења Племенитог Кур'ана на неким језицима садрже велике недостатке, и да им се није поклонила заслужена пажња и труд, Центар Пионир превођења је иницирао партнерство са сајтом Исламхаусе (www.islamhouse.com) који је део „Помоћне канцеларије за исламско мисионарство – Ребва“ како би спровели иницијативу о брзи за Часни Кур'ан и појашњење његових значења и ширењем, путем низа пројеката на језицима који имају за циљ да обезбеде тачне, поуздане и напредне преводе значења Племенитог Кур'ана на најбитнијим језицима света, затим да их одштапа и учини доступним бесплатно и објави на интернет страници Енциклопедије племенитог Кур'ана. www.quranenc.com

Са задовољством представљамо овај превод значења Часног Кур'ана на српском језику, као услуга онима који говоре овим језиком, и захваљујемо се Свемогућем Богу на лакоћи и успешности завршетка овог пројекта који смо, надамо се, искрено ради Његовог задовољства урадили, и надамо се да ће бити од користи, и

захваљујемо се свима који су учествовали у остварењу овог великог пројекта.

Пре него што закључимо, схватамо да превод значења Племенитог Кур'ана - ма колико он био тачан биће непотпун у преношењу величанствених значења на која указује чудесни кур'ански текст, и да су значења која пружа овај превод само резултат разумевања тима преводилаца ове Божије часне књиге, а познато је да је то разумевање изложено свему ономе чему је изложено и свако друго људско дело.

А са обзиром да увек тежимо сталном унапређењу превода, надамо се да ће, уколико буде било каквих коментара, они бити послати путем иконице за примедбе која се налази испред сваког стиха у оквиру овог превода на интернет страници Енциклопедије Часног Кур'ана (www.quranenc.com), а за све друге предлоге или информације можете нас контактирати путем имејла: info@quranenc.com

И молимо Бога за помоћ, успех и устрајност, за исправну намеру и добра дела, и нека је Божији благослов на нашег Посланика Мухамеда.

Приступ الفاتحة

1. У име Аллаха, Милостивог, Самилосног.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Сва хвала припада Аллаху, Господару свих светова.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

3. Милостивом, Самилосном.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. Владару Судњега дана.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

5. Само Тебе обожавамо и само од Тебе помоћ тражимо.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

6. Упути нас на прави пут;

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

7. На пут оних којима си благодати Своје даровао, а не на пут оних на које си се расрдио, нити оних који су залутали.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

Крава البقرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф Лām Мим

الْم ﴿١﴾

2. Ова Књига - у коју нема сумње -
упута је богобојазнима

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

3. онима који у невидљиви свет верују
и који молитву обављају и удељују од
онога чиме смо их Ми опскрбили,

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾

4. и онима који верују у оно што је
објављено теби и што је објављено
пре тебе, и који у Будући свет чврсто
верују.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ

مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

5. Њима је Господар њихов на прави
пут указао и то су они који су успели.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

6. Онима који не верују заиста је
свеједно упозоравао ти њих или не
упозоравао, они неће да верују.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

ءَاذَنَّا بِهِمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. Аллах је запечатио срца њихова и
уши њихове, а пред очима њиховим је
застор; њих чека патња огромна.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ

أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

8. Има људи који говоре: "Верујемо у
Аллаха и Последњи дан", а они нису
верници!

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ

وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. Они мисле да варају Аллаха и оне
који верују, а никог осим себе они не
варају, али то не осећају.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا

يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. У њиховим срцима је болест и Аллах им повећава ту болест. Њих чека болна патња због тога што су лагали.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

11. Када им се каже: "Не правите неред на Земљи!" Одговарају: "Ми само ред успостављамо!"

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

12. Напротив! Они су уистину прави смутљивци, али то не опажају.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Када им се каже: "Верујте као што ови људи верују!" Они одговарају: "Зар да верујемо као што малоумници верују!?" А заиста они су малоумници, али они то не знају!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. Када сусретну оне који верују, говоре: "Верујемо!" А чим остану насамо, са сотонама својим, говоре: "Ми смо с вама. Ми им се само изругавамо."

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

15. Аллах се њима изругава и оставља их да у својој арогантности лутају.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

16. То су они који су заблуду узели уместо Упуте, али им њихова трговина неће донети добити, јер они Упуту нису следили.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ
فَمَا رِبْحَتْ يَجْرُبُهُمْ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

17. Они су слични ономе који потпали ватру, а када она осветли оно што је око њега, Аллах им одузме светло и остави их у тминама, па ништа не виде.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا
أُضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ
وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

18. Они су глуви, неми и слепи, па не могу да се поврате!

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

19. Или су слични онима који за време силног пљуска са неба, услед мрака, грмљавине и муња, због громава затискују уши прстима бојећи се смрти. А Аллах обухвата невернике.

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْصَهُمْ فِي
ءَاذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Муња само што их не заслепи: кад год им осветли - они крену, а чим их тами препусти - застану! А да Аллах хоће, Он би им одузео и слух и вид. Аллах, истину, све може.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ
لَهُمْ مَسْوُومٌ فِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
إِنِ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. О људи, обожавајте Господара свог, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се сачували.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

22. Који вам је Земљу постељом, а небо здањем учинио; Који с неба спушта воду и с њом изводи плодове, опскрбу вашу. Зато не приписујте Аллаху друга божанства, а знате то.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. А ако сумњате у оно што смо Ми објавили Нашем слуги Мухаммеду, саставите ви једно поглавље слично томе и позовите и божанства ваша, изузев Аллага, ако истину говорите.

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا
شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. Па ако то не учините, а сигурно нећете учинити, онда се чувајте ватре чије ће гориво бити људи и камење; која је припремљена за невернике.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. А обрадуј оне који верују и добра дела чине да њима припадају рајске баште кроз које реке теку! Кад год

وَيَبْشِرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

буду опскрбљени каквим плодом, рећи ће: "Овим смо и пре били опскрбљени!" А биће им давани плодови само њима слични! У њима ће они супруге очишћене имати и у њима ће вечно боравити.

26. Заиста се Аллах не устручава да за пример наведе комарца или нешто изнад њега; они који верују - па они знају да је то Истина од Господара њиховог; а они који не верују говоре: "Шта то Аллах хоће овим примером?" Тиме Он даје да многи у заблуду скрену, а многе на Прави пут упућује, а тиме на странпутицу скреће само развратнике;

27. Оне који крше обавезу према Аллаху након што је прихваћена и прекидају оно што је Аллах наредио да се одржава и неред на Земљи праве; то су прави губитници.

28. Како не верујете у Аллага, ви који сте били мртви па вас је Он оживео, затим ће вас усмртити, затим поново оживети, потом ћете Њему бити враћени?!

29. Он вам је све на Земљи створио, затим се на небо усмерио, и као седам небеса га уредио; Он све добро зна.

30. А када Господар твој рече анђелима: "Ја ћу на Земљи намесника поставити!" Они упиташе: "Зар ћеш на Земљи поставити онога који ће на њој неред ширити и крв пролевати?! А ми Тебе слаavimo захваљујући Ти и

كَلَّمَا رَزَقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِى رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاْتُوْا بِهِۦ مُتَشٰبِهًا وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

﴿٢٦﴾ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٰٓ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْصَةً فَمَا تَوَقَّهَۥ فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْۖ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًاۙ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيْرًا وَيَهْدِىۤٓ بِهِۦ كَثِيْرًاۙ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦۤ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖۙ وَيَقْطَعُوْنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهِۦٓ اَنۢ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيٰكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِى خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ اَسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىۤ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةًۙ قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنۢ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ

светост Теби призивамо." Он рече:
"Ја, заиста, знам оно што ви не знате."

31. И Он поучи Адама свим називима, а онда их предочи анђелима и рече:
"Кажите Ми имена њихова, ако истину говорите!"

32. "Узвишен си Ти!" Рекоше они, "ми знамо само оно чему си нас Ти поучио! Засигурно си Ти Свезнајући и Мудри."

33. "О Адаме", рече Он, "саопшти им називе њихове!" И када им он саопшти називе њихове, Аллах рече:
"Зар вам нисам рекао да само Ја знам тајне небеса и Земље и да само Ја знам оно што показујете и што кријете?"

34. А кад рекосмо анђелима:
"Поклоните се Адаму! Они се поклонише сви изузев Сотоне." Он одби и узохоли се, а био је неверник.

35. И Ми рекосмо: "О Адаме, настаните се ти и супруга твоја у Рају и једите у њему где год желите, али се овоме дрвету не приближавајте да не постанете неправедни."

36. Али, Сотона их наведе на грех због дрвета и изведе их из Раја у којем су били. Ми рекосмо: „Сиђите!, једни другима ћете бити непријатељи. До одређеног времена на Земљи је ваше боравиште и неко време уживања."

نُسِجَ بِمَدِّكَ وَنُقِدِسَ لَكَ قَالَ إِنِّي
أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَتُبْتُونِي بِأَسْمَاءِ
هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

قَالَ يَتَدَادِمُ أَتُبْتُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا
أَتْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

وَقُلْنَا يَتَدَادِمُ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا
تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا
كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ
إِلَى حِينٍ ﴿٣٧﴾

37. И Адам прими неке речи од Господара свога, па му Он опрости; Он је, заиста, Онај Који стално прима покајања, Милостиви.

38. Ми рекосмо: "Силазите из њега сви! Од Мене ће вам Упута долазити, а они који Упуту Моју буду следили, ничега се неће бојати, нити ће за било чим туговати."

39. А они који не буду веровали и доказе и речи Наше буду порицали биће становници Ватре; у њој ће вечно остати.

40. О синови Израилјеви, сетите се благодати Мојих које сам вам подарио, и испуните завет који сте Ми дали, па ћу и Ја испунити Свој завет који сам вам дао! И само од Мене страхујте!

41. Верујте у оно што сам објавио потврђујући да је истинито оно што ви имате и не будите први који у то не верују! Не продајте речи Моје за нешто што сасвим мало вреди и само се Мене бојте!"

42. И не мешајте Истину са неистином, и не скривајте Истину кад је знате!

43. Молитву обављајте, и обавезну милостињу дајте и заједно са онима који молитву обављају и ви обављајте!

44. Зар од других тражите да добро чине док при томе себе заборављате, а ви Књигу читате? Зар се опаметити нећете!?

فَتَلَقَّى آدَامُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

فُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَبْنَئِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

*أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Помозите се стрпљењем и молитвом, а то је, заиста, тешко, осим понизнима,

46. онима који су уверени да ће се срести са Господаром својим и да ће се Њему вратити.

47. О синови Израилјеви! Сетите се благодати Мојих које сам вам подарио и то што сам вас над другим народима био одликовао.

48. И бојте се Судњег Дана када нико ни за кога ништа неће моћи да учини, и када ничије посредовање неће да се прихвати, и када ни од кога откуп неће да се прими и када нико никоме у помоћ неће да притекне.

49. И када смо вас избавили од фараонових људи који су вас најгорим мукама мучили: мушку вам децу клали, а женску у животу остављали - то је било велико искушење од Господара вашег.

50. И када смо због вас море раставили па вас спасили, а фараонове људе, пред вашим очима потопили.

51. И када смо са Мојсијем, четрдесет ноћи, сусрет одредили, ви сте, након што вас напусти, неправду чинећи, теле почели да обожавате.

52. Потом смо вам, и после тога, опростили, да бисте захвални били.

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا
لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَذْبَحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ
أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. И када смо дали Мојсију Књигу и оно што раздваја Истину од неистине, да бисте се правим путем упутили.

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

54. И када је Мојсије свом народу рекао: „Народе мој, ви сте заиста себи неправду учинили узевши теле; зато се Створитељу своме покајте и између вас преступнике смрћу казните! То вам је код вашег Створитеља боље, па ће покајање да вам прихвати. Заиста Он стално прима покајања, Милостиви.“

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

55. И када сте ви казали: "Мојсије, ми ти нећемо веровати све док Аллага јасно не видимо!" Па вас је страшна казна обузела, док сте гледали.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Затим смо вас после смрти ваше оживели, да бисте захвални били.

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. И од облака смо вам хладовину начинили и ману и препелице вам слали. "Једите лепа јела, којима вас опскрбљујемо!" Они Нама нису неправду нанели, него су сами себи неправду наносили.

وَوَهَبْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

58. И када смо казали: "Уђите у овај град и једите што год хоћете! На капију уђите клањајући се и кажите: 'Опрости!' Па ћемо вам опростити грехе ваше, а онима који чине добра дела даћемо и више."

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Онда су они који су неправду учинили заменили речи другим које им нису речене, па смо Ми на оне који су неправду учинили с неба казну спустили, зато што су грешници били.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

60. И када је Мојсије за народ свој молио воду, Ми смо рекли: „Удари својим штапом по камену!“ Из њега је проврело дванаест извора, и сви људи су знали из којег ће извора да пију. „Једите и пијте из Аллахове опскрбе и не чините зло по Земљи правећи неред.“

*وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
أَثْنَا عَشْرَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرِبَهُمْ كَلُومًا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا
تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

61. И када сте рекли: „Мојсије, ми не можемо више једну исту храну да једемо. Зато, моли за нас Господа свог да нам подари од онога што Земља рађа: од поврћа и краставаца, пшенице, сочива и црвеног лука!“ Он је рекао: „Зар да оно што је боље замените оним што је лошије?! Идите у Мисир имаћете оно што тражите!“ И понижење и беда их је снашла и на себе навукоше гнев Аллахов, зато што у Аллахове доказе нису веровали и зато што су посланике бесправно убијали, зато што су непослушни били и све границе зла прелазили.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ
وَاحِدٍ فَادْعْ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا
ثَبُتَ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي
هُوَ أَذْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا مِصْرًا
فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الَّذِلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

62. Оне који верују, и оне који су били јевреји, хришћани и сабејци, а који су веровали у Аллаха и Судњи дан и добра дела чинили - заиста чека награда код њиховог Господа; за њих нема страха и они неће да тугују.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالنَّصَارَىٰ وَالصُّبَّةَ مِنْ ءَٰمَنٍ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

63. И када смо од вас завет узели и брдо Синај изнад вас подигли: „Снажно прихватите оно што смо вам дали и нека вам је на уму оно што је у Књизи, да бисте се сачували.“

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

64. Затим сте одустали, и да није било Аллахове дарежљивости према вама и милости Његове, ви бисте, уистину, међу губитницима били.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Вама је познато шта се догодило онима од вас који су суботу оскрнавили, па смо им Ми казали: "Будите мајмуни презрени!"

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿٦٥﴾

66. То насеље смо учинили опоменом оближњим насељима, а поуком за богобојазне.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

67. И када Мојсије рече народу своме: "Аллах вам, заиста, наређује да краву закољете", они упиташе: "Збијаш ли то ти с нама шалу?" А он рече: "Аллаху се утичем од тога да незналица будем!"

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

68. Они рекоше: „Замоли за нас Господара свог да нам појасни каква треба да буде!“ „Он каже“, одговори он, „да крава не сме да буде ни стара, ни млада, него између тога, средње доби, па учините то што вам је заповеђено!“

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ
إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا
بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾

69. „Замоли за нас Господара свог“, рекоше они, „да нам објасни какве боје треба да буде!“ „Он каже“, рече он, „да треба да буде светложуте боје, да се свиди онима који је виде.“

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ
لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. "Замоли за нас Господара свога", рекоше они, "да нам објасни каква још треба бити, јер нама краве изгледају сличне, а ми ћемо њу, ако Аллах да, сигурно да пронађемо."

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ
الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

71. "Он каже", рече он, "да крава не сме бити исцрпљена орањем земље и натапањем усева; треба бити без икакве мане и белега." "Е, сад си казао истину!" Рекоше они, па је заклаше, и једва то учинише.

72. И када сте једног човека убили, па се о њему препирати почели, Аллах је дао да изађе на видело оно што сте били сакрили.

73. Па смо Ми рекли: "Ударите га једним њеним делом!" И ето, тако Аллах мртве враћа у живот и пружа вам доказе Своје, да бисте схватили.

74. Али су ваша срца, после тога, постала тврда као камена стена или још тврђа. А има стена из којих реке избијају; а има, заиста, стена које пуцају и из којих излази вода, а има их заиста, и које се од страха пред Аллахом руше. А Аллах не занемарује оно што ви радите.

75. Зар ви жудите да вам они (Јевреји) поверују, а неки од њих су Аллахов говор слушали, а затим би га, након што су га схватили, свесно изврнули?

76. Када сретну оне који верују, говоре: "Ми верујемо!" А чим се осаме једни с другима, кажу: "Зар ћете им казивати оно што је Аллах вама објавио, па да им то буде доказ против вас пред Господаром вашим? Зар се нећете опаметити!"

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَئِنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَجِّهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ
الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِّنَ
الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

* أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ
بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ
عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

77. А зар они не знају да Аллах зна и оно што крију и оно што показују?!

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

78. Неки од њих су неписмени и не познају Књигу, него само гаталице. Они само измишљају.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

79. А тешко онима који својим рукама пишу књигу, а затим говоре: „Ово је од Аллаха“, да би за то извукли ништавну корист. И тешко њима због онога што њихове руке пишу, и тешко њима што на тај начин зарађују!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا
بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

80. Они говоре: "Горећемо у ватри само неколико дана." "Реци: "Да ли сте за то од Аллаха добили обећање, јер Аллах неће прекршити Своје обећање, или Аллаху приписујете оно што не знате?!"

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً
قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ
اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

81. Напротив! Они који буду зло чинили и греси их њихови буду са свих страна сустигли, становници Ватре ће они да буду и у њој ће вечно да остану.

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَظَّتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

82. А они који буду веровали и добра дела чинили, они ће становници Раја бити; у њему ће вечно боравити.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И када смо од потомака Израилјевих узели завет да ћете једино Аллаха да обожавате, и родитељима, и ближњима, и сирочадима, и сиромасима добротинство да чините, а људима лепе речи да говорите; и молитву да обављате и обавезну милостињу да дајете, ви сте се после, изузев мало вас, окрећући завет изневерили.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا
تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَذَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

84. И када смо од вас завет узели да крв једни другима нећете пролевати и да једни друге из домова ваших нећете изгонити, ви сте то онда, прихватили и томе сведоци били.

85. Након тога, ви ипак једни друге убијате, а поједине од вас и из завичаја њихових протерујете, помажући се против њих, уз грех и насиље, а ако вам дођу као заробљеници, ви их откупљујете. А забрањено вам је да их изгоните! Зар ви у један део Књиге верујете, а други негирате?! Онога од вас који тако ради стићи ће на овоме свету понижење, а на Судњем дану биће стављен на најтеже муке. А Аллах, заиста, није немаран према ономе што ви радите.

86. То су они који су живот на овоме свету узели у замену за Будући свет; зато им патња олакшана неће бити, нити ће им се у помоћ притећи.

87. И Ми смо Мојсију Књигу дали и после њега, једног за другим, посланике смо слали. И Исусу, сину Маријином, јасне смо доказе дали и Духом Благословљеним (анђелом Гаврилом) смо га помогли. И кад год вам је који посланик донео оно што није годило душама вашим, ви сте се узохолили, па сте неке у лаж угонили, а неке убијали.

88. Они говоре: "Наша срца су окорела!" А није тако, него је Аллах њих проклео због неверовања њиховог, а мало је њих који верују.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتَوْكُمْ أُسْرَىٰ تَفْدُوهُمْ وَهُمْ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ فَلَا يُلَاقُوا عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا
هُم يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا
جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا
تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. А када им дође Књига (Кур'ан) од Аллаха која потврђује истинитост онога што они имају (Тору), а још од пре су помоћ против неверника молили, и када им дође оно што им је познато као истина, они у то не повероваше. Па нека Аллахово проклетство стигне невернике!

90. Јадно је то за шта су се продали, да негирају оно што Аллах објављује, само из злобе што Аллах, из добротe Своје шаље Објаву ономе коме Он хоће од слугу Својих; па су на себе гнев за гневом навлачили! А невернике чека патња понижавајућа!

91. А када им се каже: "Верујте у оно што Аллах објављује!" Они одговарају: "Ми верујемо само у оно што је нама објављено", и неће да верују у оно што се објављује после, а то је Истина, која потврђује да је истинито и оно што они имају. Реци: "Па зашто сте још раније Аллахове веровеснике убијали, ако сте верници били?!"

92. И Мојсије вам је јасне доказе био донео, па сте, ипак, након што он оде, неправду чинећи, теле за обожавање прихватили.

93. И када смо од вас Завет ваш примили и брдо Синај изнад вас подигли: „Чврсто прихватите оно што вам дајемо и слушајте!“, они су одговорили: „Чујемо, али нећемо да послушамо!“, јер су њихова срца, због неверовања, теле упила. Реци: „Ружно је то на шта вас ваше веровање наводи, ако сте ви уопште верници.“

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

بِئْسَمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْمِنُوا بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

*وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الصُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

94. Реци: "Ако је код Аллаха Рај осигуран само за вас, мимо осталог света, онда ви смрт пожелите, ако истину говорите?!"

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

95. А они је неће никада пожелети због онога што чине, а Аллах добро зна неправеднике.

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. И видећеш сигурно да више жуде за животом од других људи, па чак и од идолопоклоника; сваки од њих би волео да поживи хиљаду година, мада га то, и када би толико дуго живео, не би од казне удаљило. Аллах добро види оно што они раде.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِّجٍهُ ۖ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Реци: "Ко је непријатељ (анђелу) Гаврилу, нека зна да он Аллаховом дозволом теби на срце ставља Кур'ан потврдујући истинитост онога од пре, као путоказ и радосну вест верницима."

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

98. Ко је непријатељ Богу, Његовим анђелима и Његовим посланицима и анђелу Гаврилу и анђелу Михаилу - па, Бог је, заиста, непријатељ онима који не верују!

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

99. А Ми теби јасне доказе објављујемо, у које једино тешки грешници неће да верују.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

100. Зар сваки пут када неку обавезу преузму, део њих је одбаца?! Штавише, већина их не верује.

أَوَلَمَّْا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

101. А када им је од Аллаха Посланик дошао, потврђујући да је истинито оно што већ имају, део оних којима је Књига дата за леђа своја Аллахову

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ

Књигу су одбацили, као да они не знају.

102. И поведоше се за оним што су ђаволи о Соломуној владавини лажно казивали. А Соломун није био неверник, него су ђаволи неверници. Они уче људе враџбини и ономе што је било надахнуто двојици анђела Харуту и Маруту, у Вавилону. А њих двојица никога нису учили док му не би рекли: „Ми само искушавамо, а ти немој да будеш неверник!“ И људи су од њих двојице учили како ће мужа од жене да раставе, али они нису могли никоме без Божије дозволе да науде. Учили су оно што ће да им науди и од чега користи неће да имају, иако су знали да онај ко то себи у замену за веровање купи, на Будућем свету никаквог удела неће да има. А доиста је јадно оно за шта су се продали, када би само они то знали!

103. А да су они веровали и чували се забрањеног, па сигурно награда од Аллаха боља је - само да су то они знали!

104. О ви који верујете, не говорите: "Ра'ина!" Него реците "Унзурна (Погледај нас, обрати пажњу на нас)!" И слушајте. А неверницима болна патња припада.

105. Не воле они који не верују међу следбеницима Књиге а ни многобошци, да се вама од Господара вашег било какво добро објави. Аллах Својом милошћу одликује кога хоће, и Аллах је поседник доброте величанствене.

أُولَئِكَ كَتَبَ اللَّهُ رَأْيَهُمْ
كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مُلْكِ
سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ
الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ ۖ وَمَا يَعْلَمَانِ مِن أَحَدٍ
حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم بِضَٰرِّينَ بِهِ مِنْ
أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
أَسْرَبَهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ
وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ ۖ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا ۖ وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا ۖ وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ
خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

106. Који год кур'ански одломак променимо, или га забораву препустимо, Ми бољи од њега или сличан њему донесемо. Зар ти не знаш да Аллах над свиме има моћ?!

﴿مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (١٠٦)

107. Зар ти не знаш да небеско и земаљско царство припада Аллаху и да, осим Аллага, ни заштитника ни помагача немате?!

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (١٠٧)

108. Зар да тражите од свог посланика, као што су пре од Мојсија тражили?! А ко веровање замени неверовањем, тај је с Правог пута залутао.

﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (١٠٨)

109. Многи следбеници Књиге би волели, из своје личне злобе, да вас, након вашег веровања, у невернике врате, након што им је Истина постала јасна. Али, ви опростите и преко тога пређите, док Аллах Своју одлуку не донесе. Аллах, заиста, над свиме има моћ.

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (١٠٩)

110. И молитву обављајте и обавезну милостињу дајте, а за добро које за себе припремите наћи ћете награду код Аллага, јер Аллах добро види оно што радите.

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَّجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (١١٠)

111. Они говоре: "У Рај неће ући нико осим онога ко буде Јевреј или хришћанин!" То су пуне жеље њихове. Реци: "Дајте свој доказ, ако истину говорите!"

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١١١)

112. А није тако! Ономе ко се буде Аллаху предао и уз то добра дела чинио, припада награда код Господара његовог; такви се неће ничега бојати, нити ће за било чим туговати.

113. Јевреји говоре: „Хришћани нису на правом путу!“, а хришћани кажу: „Јевреји нису на правом путу!“, а они читају Књигу. Тако готово истим речима говоре они који не знају. Аллах ће на Судњем дану да им пресуди у ономе о чему су се разилазили.

114. Има ли већег неправедника од онога који брани да се у Аллаховим џамијама име Његово спомиње и који ради на томе да се оне опустоше?! Такви би требало да у њих само са страхом улазе. Они ће на овоме свету понижење доживети, а на другом свету их чека казна велика.

115. Аллаху припадају и исток и запад; куда год се окренете, тамо је Аллахово лице. Аллах је, заиста, неизмерно дарезљив и Свезнајући.

116. Неверници говоре: "Аллах је себи дете узео." Узвишен нека је Он! Напротив, Њему припада све што је на небесима и на Земљи и Њему се све поковава.

117. Он је Створитељ небеса и Земље, а када нешто одреди, Он само каже: "Буди!" - И то бива.

118. А они који не знају, говоре: "Требало би да Аллах с нама разговара, или да нам какав доказ

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ الْتَصَرَّىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلِيمَ ﴿١١٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَلْبَتُونَ ﴿١١٦﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ

дође!" Тако су готово истим речима говорили и они пре њих; срца су им слична! А Ми доказе објашњавамо људима који чврсто верују.

119. Ми смо те (Мухаммеде), заиста, послали са Истином, као доносиоца радосних вести и онога који опомиње, и ти нећеш да будеш питан за оне који ће да буду у Паклу.

120. Ни Јевреји, ни хришћани неће бити тобом задовољни све док не будеш следио њихову веру. Реци: "Аллахова Упута јесте Права упута!" А ако би се ти повео за жељама њиховим, након знања које си добио, од Аллаха те нико не би могао заштитити, нити ти помоћи.

121. Они којима смо објавили Књигу, па је читају онако како треба, то су они који у њу верују. А они који у њу не буду веровали, то су сигурни губитници.

122. О синови Израилјеви, сетите се благодати Мојих које сам вам даровао, и када сам вас над осталим народима одликовао.

123. И бојте се Дана када нико ни за кога ништа неће моћи учинити, када се ни од кога откуп неће примати, када се ничији заговор неће користити, и када никоме нико неће у помоћ притећи.

124. И када је Аврама његов Господар са неколико заповеди на искушење ставио, па их је он потпуно извршио, Аллах је рекао: „Учинићу да ти будеш људима вођа.“ Он је упитао: „А и неки из мог потомства?“ Одговорио му је:

قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ آتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

يَبْنَیٰٓ اِسْرَءٰیِلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنْیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٢٢﴾

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

*وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

„Обећање Моје не обухвата неправеднике!“

125. И када Ми Кабу учинисмо уточиштем и сигурним местом за људе: „Нека вам место на којем је Аврам стајао буде простор где ћете молитву да обављате!“ И Авраму и Јишмаелу смо наредили: „Храм Мој очистите за оне који га буду обилазили, коју буду ту боравили и који молитву буду обављали.“

126. А када је Аврам замолио: "Господару мој, учини ово место сигурним бораиштем и снабдиј плодовима становнике његове, оне између њих који буду у Аллаху и Последњи дан веровали!" Он је рекао: "Ономе који не буде веровао, даћу да неко време ужива, а онда ћу га присилити да у патњу ватрену уђе. А ужасно је то коначно одредиште!"

127. И док су Аврам и Јишмаил темеље Кабе подизали, молили су: "Господару наш, прими то од нас, Ти си, уистину, Свечујући и Свезнајући.

128. Господару наш, учини нас двојицу муслиманима - Теби преданим, а и у потомству нашем нека буде заједница Теби предана, покажи нам обреде наше и опрости нам! Ти си, доиста, стални Приматељ покајања, Милостиви!

129. Господару наш, пошаљи међу њих посланика, једнога од њих, који ће им речи Твоје казивати, Књизи и мудрости их поучити и очистити их! Ти си, доиста, Силни и Мудри!"

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا
وَاتَّخَذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى
وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا
بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ
ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ
عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا
أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

130. Ко други веру Аврамову избегава до онај који не држи до себел? Ми смо њега на овоме свету одабрали, па ће он и на другом свету бити међу добрима.

131. Када је њему Господар његов рекао: "Предан буди!" Он је одговорио: "Ја сам предан Господару светова."

132. И Аврам је, као и Јаков, то синовима својим заповедио: „Синови моји, Аллах је вама веру одабрао, и нипошто немојте да умрете другачије осим као муслимани.“

133. Да нисте можда били присутни када је Јакову смртни час дошао?! Кад је он синове своје упитао: „Кога ћете, након мене, да обожавате?“ Одговорили су: „Обожаваћемо Бога твог, Бога твојих отаца Аврама, Јишмаела и Исака, Бога Јединог! И ми се само Њему предајемо!“

134. Тај је народ прошао; њему припада оно што је заслужио, а вама што сте заслужили, и ви нећете бити питани за оно што су они радили.

135. Они говоре: „Будите јевреји, односно хришћани, бићете на Правом путу!“ Ти реци: „Не, ми смо следбеници Аврама правоверника. Он није многобожац био.“

136. Реците: "Ми верујемо у Аллага и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Авраму, и Јишмаилу, и Исаку, и Јакову, и потомцима," и у оно што је дато Мојсију и Исусу, и у оно што је дато веровесницима од Господара

وَمَنْ يَرْعُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

يَلِكُ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا

њиховог; ми не правимо никакве разлике међу њима и ми смо Њему предани."

137. Па, ако они буду веровали у оно у шта ви верујете, на Правом су путу; а ако се окрену, они су онда раскол починили. Аллах ће те сигурно од њих заштитити. Он је Свечујући и Свезнајући.

138. "Аллахове вере се држите! Зар има лепше вере од Аллахове?! Ми се само Њему покоравамо."

139. Реци: "Зар с нама о Аллаху расправљате, а Он је и наш и ваш Господар! Нама припадају наша дела, а вама ваша дела! А ми смо према Њему искрени."

140. Како можете да говорите да су Аврам, Јишмаил, Исак, Јаков и потомци његови били јевреји или хришћани? Реци: "Знате ли боље ви или Аллах?" Зар је ико већи неправедник од онога који скрива сведочанство Истине добивене од Аллаха! А Аллах није немаран према ономе што ви радите.

141. Тај је народ прошао; њему припада оно што је заслужио, а вама што сте заслужили, и ви нећете бити питани за оно што су они радили.

142. Рећи ће неки људи кратке памети: "Шта их је одвратило од њиховог правца током молитве, према којем су се окретали?" Реци: „Аллаху припадају и исток и запад; Он упућује на Прави пут онога кога Он хоће."

تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ
أَتَتْهُمْ وَأَنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

أَمْ تَتَوَلَّوْنَ إِنْ أٰتٰرٰهُمْ وَاسْمٰعٰلَ
وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَأَنُوءَ
أَوْ نَصْرَىٰ قُلْ ءَأَنْتُمْ ءَعْلَمُ ءَمَ اللّٰهِ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَدَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ
وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ ءَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

تِلْكَ ءُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ ءَمَّا
كَأَنُوءَ يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

* سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ
عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ
الْمَشْرِيقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَّشَءُ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

143. Тако смо вас учинили најбољом заједницом средине, како бисте сведочили о другим људима, и како би Посланик о вама сведочио. И Ми смо променили правац према којем си се током молитве окретао само да бисмо знали оне који следе Посланика у односу на оне који не верују, јер то је заиста било тешко свима, осим оним које је Аллах упутио на Прави пут. Аллах неће да дозволи да пропадну ваше молитве. А Аллах је, заиста, према људима милосрдан и милостив.

144. Ми видимо како окрећеш лице своје према небу и Ми ћемо сигурно да те окренемо према правцу који ти желиш; па, окрени лице своје према Часном храму! И где год били, лице своје окрените према њему. Заиста, они којима је дата Књига знају да је то истина од њиховог Господара. А Аллах није немаран према ономе шта они раде.

145. И када би ти онима којима је дата Књига све доказе донео, они опет неће да прихвате твој правац (Киблу), као што ни ти нећеш да прихватиш њихов правац, нити ће ико од њих да прихвати правац другог. А ако би се ти за њиховим жељама повео након што ти је дошло знање, тада би сигурно међу неправедницима био.

146. Они којима смо дали Књигу знају Посланика као што синове своје знају, али неки од њих, заиста, свесно истину прикривају.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۖ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

وَلَمَّا أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَمَّا اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الْفَٰلِغِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۚ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

147. Истина је од Господара твога, па зато никако не буди од оних који сумњају.

148. Свако има свој правац према којем се окреће, па се такмичите у добру! Ма где били, Аллах ће да вас све сабере. Аллах, заиста, над свиме има моћ!

149. И из свакога места у које дођеш, ти лице своје у правцу Часног храма окрени; то је, заиста, Истина од Господара твога; Аллах није немаран према ономе што ви радите.

150. И из сваког места у које дођеш, ти своје лице према Часном храму окрени!; И где год се налазили, ви своја лица према њему окрећите, да људи не би имали шта да вам приговоре, осим оних међу њима који неправду чине. Њих се не бојте, него се Мене бојте, да бих благодат Своју према вама употпунио и да бисте били на Правом путу.

151. Као што вам Ми једнога од вас као посланика посласмо да вам Наше речи и доказе казује, и да вас очисти, и да вас Књизи и мудрости подучи, и да вас оно што нисте знали научи.

152. Зато се сећајте Мене, и Ја ћу вас да се сећам! И захваљујте Ми, и немојте Ми незахвални бити!

153. О ви који верујете, тражите себи помоћ у стрпљивости и молитви! Аллах је, доиста, уз стрпљиве.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُتَمَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهٌ هُوَ مُوَلِّيًا ۖ فَاسْتَغِيبُوا
الْحَيَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ
اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۖ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَ نَعْتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. И не кажите за оне који су на Аллаховом путу погинули: "Мртви су!" Не, они су живи, али ви то не осећате.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Ми ћемо вас у искушење доводити, мало страхом и гладовањем, и губљењем иметка, живота и летине. А ти обрадуј стрпљиве.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

156. Оне који, када их каква невоља задеси, само кажу: "Ми смо, доиста, Аллахови и Њему ћемо се, сигурно, вратити."

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

157. То су они којима припадају благослови од Господара њиховог и милост; они су на Правом путу.

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

158. "Сафа и Мерва су, доиста, Аллахова часна места. Зато онај који Кабу ходочасти или Умру обави, не ради никакав преступ да се креће између њих. А онај који драге воље учини какво добро дело, па Аллах је доиста благодаран и све зна."

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٥٨﴾

159. Оне који буду скривали јасне доказе које смо Ми објавили, и Прави пут након што смо га у Књизи људима означили, Аллах ће да их прокуне, а проклеће их и они који имају право да проклињу.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Изузети ће да буду само они који се покају и поправе, и то јавно испоље; таквима ћу Ја да опростим, а Ја сам стални Приматељ покајања, Милостиви.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

161. Доиста, онима који не верују и који као неверници умру, следи проклетство Аллахово, проклетство анђела и свих људи.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

162. У њему ће вечно да остану, а патња њихова неће да им се смањује, нити ће да им се шта одлаже.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

163. А ваш Бог један је Бог; нема бога осим Њега, Свемилосног, Милостивог.

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

164. У стварању небеса и Земље, у смени ноћи и дана, у лађи која морем плови са корисним товаром за људе и у води коју Аллах са неба спушта, па тако земљу враћа у живот након њене замрлости, по којој је расејао различита жива бића, у усмеравању ветрова и облацима који између неба и Земље лебде - има, заиста, знакова за оне који разумеју.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ
دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Има људи који поред Аллаха друге, као једнаке Њему, прихватају; воле их као што се Аллах воли! Али, они који верују, још више Аллаха воле! А да знају они који су неправду чинили - када казну доживе, да ће видети да моћ сва Аллаху припада и да Аллах страховито кажњава.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

166. Када се они за којим су се други поводили одрекну оних који су их следили и казну буду искусили, и када им се свака могућност спасења прекине.

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ أُتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ أُتُّبِعُوا
وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ
الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

167. Тада ће следбеници њихови рећи: "Да нам је само да се на тренутак вратимо, па да се и ми њих одрекнемо као што су се они нас одrekli!" Ето, тако ће Аллах њима показати погубним дела њихова и они никада неће из Пакла изаћи.

168. О људи, једите од онога што има на Земљи, што је дозвољено и лепо, и не следите ђавоље стопе! Он вам је, заиста, непријатељ очевидни.

169. Он вас навраћа на грех и разврат, и да о Аллаху говорите оно што не знате.

170. А када им се каже: "Следите оно што је Аллах објавио!" - Они одговарају: "Не, него ћемо да следимо оно на чему смо наше претке затекли." Зар и онда када им преци нису ништа схватили, нити су били на Правом путу?!

171. Они који не верују слични су ономе који виче, али сам не чује ништа осим зов и запомагање; они су глуви, неми и слепи и они ништа не схватају.

172. О ви који верујете, једите добра којим смо вас опскрбили и захваљујте Аллаху, ако, заиста, само Њега обожавате.

173. Он вам, доиста, забрањује: стрв, крв, свињско месо и оно што је принесено као жртва у нечије друго име, а не у Аллахово. А ономе који буде приморан, не својом вољом и не претерујући, није му грех. Аллах је,

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُعْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أُهِلَ بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

доиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

174. Заиста, они који скривају оно што је Аллах у Књизи објавио и то продају за нешто што мало вреди - они у стомаке своје само ватру трпају; на Судњем дану Аллах неће ни да их ослови, нити ће да их очисти; њима припада патња болна.

175. То су они који уместо Упуте узимају заблуду, а уместо опроста патњу; како ли су само они неосетљиви на Ватру?!

176. То је тако, јер Аллах је објавио Књигу с истином, а они који се о Књизи разилазе заиста су у расколу великом.

177. Није честитост у томе да окрећете лица своја према истоку и западу; честити су они који верују у Аллаха, и у будући свет, и у анђеле, и у књиге, и у веровеснике, и који од иметка, иако им је драг, дају рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и путницима, и просјацима, и за откуп из ропства, и који молитву обављају и обавезну милостињу дају, и који обавезу своју, када је преузму, испуњавају, нарочито они који су издржљиви у неимаштини, и у болести, и у боју љутом. Они су искрени верници, и они се Аллаха боје и ружних поступака клоне.

178. О ви који верујете! Прописује вам се одмазда за убијене: слободан за слободног, роб за роба, и женско за женско. А онај коме род убијеног

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْتَروا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى
النَّارِ ﴿٧٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ﴿٧٦﴾

*لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوَى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَتَى السَّبِيلَ وَالسَّالِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي
الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٧٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْفِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْخُرْبِ بِالْخُرِّ وَالْعَبْدِ

опрости, нека они великодушно поступи, а нека им он добротинством узврати. То је олакшање од вашег Господара и милост. А ко насиље и после тога изврши, њему следи болна патња.

179. У одмазди вам је живот, о разумом обдарени, да бисте се сачували.

180. Када неко од вас на самрти буде, па оставља какво добро, прописано вам је да, на леп и праведан начин, родитељима и ближњима опоруку учините, што је обавеза богобојазних.

181. Онај ко је измени, након што чује како гласи, грех за то пада на оне који је мењају. А Аллах је, заиста, Онај Који све чује и Онај Који све зна.

182. Па ко се боји погрешке или грешног поступка опоручиоца, па то ваљано између оних којих се опорукатиче поправи, није згрешио! Аллах је, доиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

183. О ви који верујете! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха сачували.

184. Одређен број дана; а онеме од вас који је болестан или на путу буде, толико других дана. Онима који га тешко подносе, откуп је да сиромашног нахране. А ко драге воље

يَا عَبْدُ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأَنْثَىٰ فَمَنْ عُثِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً
إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأَوَّلُونَ
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ أَنْ تَرَكْ خَيْرًا لِّوَلَدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ
عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسَّعٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
فَأَصْلَحَ بَيِّنَتُهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٣﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ

да више, за њега је боље. А боље вам је да постите, нека знате.

مُسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ
وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

185. У рамазану је почело објављивање Кур'ана, који је путоказ људима, јасан доказ Правог пута и разликовања добра од зла. Ко од вас у том месецу буде код куће, нека пости, а ко буде болестан или се на путу задеси, нека исти број дана напости. Аллах жели да вам олакша, а не да вам отежа, и да одређени број дана испуните и да Аллаху величате јер вас је упутио, па да захвални budete.

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا
الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

186. А када те робови Моји за Мене упитају, Ја сам, сигурно, близу: одазивам се молби молитеља када Ме замоли. Зато, нека се и они Мени одазову и нека верују у Мене, како би исправним путем кренули.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

187. Дозвољава вам се да у ноћима поста имате однос са женама вашим; оне су одећа ваша, а ви сте одећа њихова; Аллах зна да сте сами себе обмањивали, па је прихватио покајање ваше и опростио вам; зато се сада састајте с њима и жудите за оним што вам је Аллах одредио; једите и пијте све док будете могли да разликујете белу нит од црне нити зоре, а потом употпуните пост, до ноћи. Са женама немојте да имате односе док сте у осами у богомољама; то су Аллахове границе и не приближујте им се; тако Аллах у речима и доказима Својим обзнањује

أَحَلَّ لَكُمُ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى
نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ
لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَقَا
عَنْكُمْ فَأَتَانِ بَشِيرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ
الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى
اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي
الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا

прописе људима, како би се причували.

188. Не једите имовину једни другима на непоштен начин и не спорите се због ње пред судијама како бисте с грехом, и знајући то, део имовине других људи узели.

189. Питају те о млађацима. Реци: "Они су људима ознаке за време и ходочашће." Не исказује се честитост у томе да са задње стране у куће улазите, него је честитост у томе да се Аллаха бојите. У куће улазите на врата њихова и Аллаха се бојте да бисте успели.

190. И борите се на Аллаховом путу против оних који се боре против вас, али не прелазите границе. Заиста Аллах не воли оне који прекорачају границе.

191. И убијајте их где год их стигнете, и прогоните их одакле су они вас прогнали! А смутња је тежа од убијања! И не борите се против њих код Часног храма док вас они ту не нападну. Ако вас ту нападну, онда их убијајте! Таква је казна за невернике.

192. Ако престану, па Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

193. И борите се против њих док смутње не нестане и док вера не буде само Аллаху исказивана. Па, ако се окане, онда непријатељство престаје, а једино против насилника остаје.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْخِلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

*يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحُجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَىٰ وَأَتَىٰ الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

إِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Свети месец је за свети месец, а и у светињама вреди одмазда: онима који вас нападну, узвратите истом мером и Аллаха се бојте; знајте да је Аллах уз богобојазне.

195. И трошите иметак на Аллаховом путу, и сами себе у пропаст не бацајте, и добро чините; Аллах, доиста, воли добротчинитеље.

196. Хаџ (велико ходочашће) и умру (мало ходочашће) ради Аллаха употпуните! А ако будете спречени, онда курбане који вам се нађу при руци закољите, а главе своје, док курбани не стигну до места свога, не бријте! А онај од вас који се разболи или има нешто на глави што га мучи (па се обрије), нека се постом или добровољном милостињом или курбаном искупи! Када будете сигурни, онај ко буде обављао умру уз ходочашће, курбан до којег може да дође, нека закоље! А онај ко га не нађе, нека три дана пости у данима ходочашћа и седам дана по повратку, то је пуних десет дана. То важи за оног чија породица не живи у границама Часног храма. И бојте се Аллаха и знајте да Он жестоко кажњава!

197. Хаџ је у познатим месецима, па онај ко се обавезе у току њих да обави хаџ не може да има интимни однос, нити грехе да чини, нити да се препире у току ходочашћа. А за добро које учините Аллах зна. За пут се опскрбите, а најбоља је опскрба богобојазност! И Мене се бојте - ви, разумом обдарени!

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ
فِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا
بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ
فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِلُوا
رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ
كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ
رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ
نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى
الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ
يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ
فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ
اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى
وَأَتَّقُوا يَتَأْتِيهِ الْآلُوبِ ﴿١٩٧﴾

198. Није вам грех да од Господара свога тражите неко добро. А када пођете с Арефата, Аллаха спомињите код часних места; спомињите Га и славите јер вас је Он упутио, а заиста сте пре тога у заблуди били.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَتٍ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾

199. Затим крените одакле крећу остали људи и од Аллаха опрост молитe. Аллах је, доиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾

200. А када завршите обреде ваше, Аллаха спомињите као што спомињете претке ваше, па и више од тога! Има људи који говоре: "Господару наш, дај Ти нама на овоме свету!" А на другом свету неће имати никаквог удела!

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ
النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾

201. А има и оних који говоре: "Господару наш, дај нам добро и на овом свету и на Будућем свету и сачувај нас паклене патње!"

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ ﴿٢٠١﴾

202. Таквима припада удео који су заслужили! Аллах доиста брзо своди рачуне.

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

203. И Аллаха спомињите у данима одређеним! А ономе ко пожуре, па то учини у два дана, није грех, као што није грех ни ономе који још остане, ако је богобојазан. Бојте се Аллаха, и знајте да ћете сви пред Њим бити сакупљени.

*وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Има људи, попут оног чије те речи о животу на овом свету одушевљавају и који се позива на Аллаха као сведока за оно што је у његовом срцу, а најљући су противници.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي
قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

205. Чим се неки од њих окрене од тебе, крене наред по Земљи да прави, уништава усеје и стоку. А Аллах не воли наред!

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾

206. А када му се каже: "Аллаха се бој!" Он се онда поноси гресима. Па довољан му је Пакао, а то је, заиста, грозно боравиште!

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

207. Има људи који се жртвују у тежњи за задовољством Аллаховим. А Аллах је милосрдан према робовима Својим.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

208. О ви који верујете, уђите у Ислам потпуно и не идите стопама ђавољим; он вам је, заиста, непријатељ отворени!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

209. А ако посрнете, након што су вам дошли јасни докази, онда знајте да је Аллах, заиста, силан и мудар.

فَإِن زَلَلْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

210. Чекају ли они да им Аллах дође у тминама облака, и анђели, и да буде свему крај?! А Аллаху се све враћа!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ
مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

211. Упитај синове Израилјеве колико смо им јасних доказа дали! А они који замењују благодат Аллахову која им је дошла, па Аллах, заиста, страховито кажњава!

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا ءَاتَيْنَهُمْ مِّنْ
ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

212. Неверницима се живот на овоме свету чини лепим и они се ругају онима који верују. А они који су се Аллаха бојали и греха клонили, на Судњем дану биће изнад њих! Аллах

رُبِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ

даје у обиљу онеме коме Он хоће, без рачуна.

213. Сви људи су сачињавали једну заједницу, па је Аллах слао веровеснике да доносе радосне вести и опомену, и по њима је слао Књигу са Истином, да се по њој суди људима у онеме у чему су се они разилазили. А повод неслагању је била међусобна завист, баш од стране оних којима је дата, и то када су им већ били дошли јасни докази; и онда би Аллах, вољом Својом, упутио вернике да схвате праву истину о онеме у чему се нису слагали. – А Аллах указује на прави пут онеме коме Он хоће.

214. Зар мислите да ћете ући у Рај, а још нисте искусили оно што су искусили они који пре вас настадоше?! Њих је погађала неимаштина и болест, и толико су бивали узнемиравани да би и посланик и они који су с њим веровали, говорили: "Када ће доћи Аллахова помоћ!?" Ето, Аллахова помоћ је, доиста, близу!

215. Питају те, шта ће да уделе? Реци: "Оно што будете уделили од добра нека припадне родитељима и рођацима, и сирочади, и сиромасима, и путницима намерницима; а за добро које чините Аллах сигурно добро зна."

216. Прописана вам је борба, а то вам је мрско! Можда нешто не волите, а то је добро по вас; можда нешто волите, а то је зло по вас! Аллах зна, а ви не знате.

اتَّقُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۚ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۚ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ ۚ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ وَلِالنَّسَبِ وَالْمَسْكِينِ ۚ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

217. Питају те о светом месецу, о ратовању у њему! Реци: „Ратовање у њему је велики грех; али, одвраћање од Аллаховог пута и неверовање у Њега, и одвраћање од Часног храма и изгоњење становника његових, још је већи грех код Аллаха. А смутња је гора од убијања! Они ће непрестано да се боре против вас док вас не одврате од ваше вере, ако буду могли! А они међу вама који од вере своје отпадну и као неверници умру - њихова дела биће поништена на овом свету, а и на будућем. Они ће становници Ватре да буду и тамо ће вечно да остану.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ
قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ
أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ
أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ أَسْتَظْهَرُوا وَمَنْ يَرُدَّكُمْ عَنْ
دِينِهِ فَبِمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

218. Заиста, они који верују, и који се иселе и на Аллаховом путу боре, они желе милост Аллахову. А Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ
رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

219. Питају те о опојним пићима и коцки! Реци: „У њима је велики грех, а има и неких користи људима; само је грех већи од њихове користи!“ Питају те, шта да удељују! Реци: „Вишак!“ Ето, тако вама Аллах прописе објашњава да бисте размислили,

*يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ
فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا
يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

220. и о овом свету и о Будућем. И питају те о сирочади! Реци: "Унапредити њихова имања је боље!" А ако будете с њима заједно живели, па то су браћа ваша! Аллах зна разлику између покварењака и добротинитеља! Да је Аллах хтео, могао је прописати оно што вам је тешко! Он је, доиста, силан и мудар.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ
تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

221. Не жените се вишебошкињама док вернице не постану; уистину је робинја - верница боља од вишебошкиње, макар вам се она и свидела! Не удајте вернице за вишебошце док не постану верници; јер уистину је роб-верник бољи од вишебошца, макар вам се и допадао. Они позивају у Ватру, а Аллах позива Рају и опросту, дозволом Својом, и појашњава људима речи и доказе Своје, да би се присећали и поуку примили!

222. И питају те о месечном прању! Реци: "То је непријатност!" Зато, немојте да имате однос са женама за време месечног прања, и не прилазите им док се не очисте! А када се очисте, онда им прилазите онако како вам је Аллах наредио! Аллах, доиста, воли оне који се кају и воли оне који се чисте.

223. Жене ваше су њиве ваше, и ви њивама својим прилазите како хоћете! А припремите нешто и за душе своје! И бојте се Аллага и знајте да ћете се с Њим сусрести! А ти обрадуј вернике!

224. И нека вам заклетва Аллахом не буде препрека да добро чините, да се Аллага бојите и људе мирите. А Аллах је Онај Који све чује и Онај Који све зна!

225. Аллах неће да вас казни ако се неопрезно закунете, али ће да вас казни за оно што с предумишљајем срца ваших урадите. Аллах је Онај Који опрашта грехе и Онај Који не жури с казном.

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ
وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعْبَبْتُمْ ۚ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ
مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ
إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْحَيَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ عَنَّا آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا
تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرَنَّ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأُتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ
أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِمُوا إِلَىٰ نَفْسِكُمْ ۖ وَاتَّقُوا
اللَّهَ ۚ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَيَّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لِّإِيمَانِكُمْ ۖ أَن
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

226. Они који се закуну да се неће приближавати женама својим, сачекаће четири месеца! Па ако им се врате, Аллах је, доиста, Онај Који опрошта грехе и милостив је.

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

227. А ако одлуче да се раставе, па Аллах је, доиста, Онај Који све чује и Онај Који све зна!

وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

228. Разведене жене нека чекају три месечна прања; и није им допуштено да крију оно што је Аллах створио у материцама њиховим, ако у Аллаху и у Будући свет верују! Мужеви њихови имају право да их, док оне чекају, поврате, ако желе помирење. Оне имају исто толико права колико и дужности; треба да их изврше лепо и по пропису. А мушкарци су над њима за један степен! Аллах је, доиста, силан и mudar.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيُعْلَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

229. Развод може бити два пута, након чега се она, или лепо и праведно задржава, или јој се уз добротинство последњи развод даје! А вама није допуштено да узимате било шта од онога што сте им даровали, осим ако се њих двоје плаше да Аллахове прописе неће да извршавају. А ако се бојите да њих двоје Аллахове прописе неће да извршавају, онда им није грех да се она откупи. То су Аллахове границе, па их не прекорачујте! А они који Аллахове границе прекорачују, то су прави неправедници!

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمَّ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَاهُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمُ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

230. А ако је опет разведе, она му није након тога допуштена све док се не уда за другог мужа. Па ако је и он разведе, онда њима двоје није грех да се једно другом врате, ако мисле да ће Аллахове прописе извршавати. То су

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ

Аллахове границе које Он објашњава људима који знају.

231. Када разведете супруге, па оне испуне свој разводни рок, тада их, или лепо и праведно задржите, или уз добротинство отпремите! И не задржавајте их наносећи им штету, а онај ко тако поступи, учинио је себи неправду! Не поигравајте се Аллаховим прописима и сетите се благодати Аллахове према вама и то што вам је објавио Књигу и мудрост којом вас саветује! Аллах се бојте и знајте да Аллах све зна!"

232. А када разведете супруге, па испуне свој разводни рок, не ометајте их да се удају за мужеве своје, када се сложе да лепо живе! Овим се саветују они међу вама који верују у Аллаху и Последњи дан. Тако вам је чедније и честитије. А Аллах зна, а ви не знате.

233. Мајке нека доје своју децу пуне две године, ако желе да дојење буде потпуно! Очеви су дужни да их хране и одевају на леп и уобичајен начин. Нико се не задужује изнад могућности својих: мајка не сме да наштети оцу детета због детета свога, а ни отац мајци детета због детета свога! Наследник има исте обавезе. Зато, ако њих двоје на леп начин и по договору одлуче да одбију дете од дојења, нису грешни! А ако зажелите својој деци да нађете дојиље, није вам грех ако им, како је уобичајено, дате

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَلِلَّهِ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَقْنَ أَجَلَهُنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا
لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيِيتِ اللَّهِ هُزُوًا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعْظُمُ بِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَقْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعْصِلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا
تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ
بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ لَكُمْ وَأَظْهَرَ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

*وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى
الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا تَضَارَّ وَلَدُهُ بَوْلَيْدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ
بَوْلَيْدَةٍ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۚ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا

оно што хоћете да дате. Бојте се Аллаха и знајте да Аллах добро види шта ви радите!

234. Они од вас који умру остављајући супруге своје, њихове супруге дужне су чекати четири месеца и десет дана. И када оне испуне прописани рок, ви не носите грех за оно што оне лепо и по пропису ураде. А Аллах у потпуности зна оно што ви радите.

235. И није вам грех ако тим женама на знање дате да ћете ви да их запросите, или ако то у душама својим кријете. Аллах зна да ћете о њима да мислите, али им потајно ништа не обећавајте, него им само што је дозвољено говорите. И не одлучујте се на брак пре него што прописано време за чекање не истекне; и имајте на уму да Аллах зна шта је у душама вашим, па Га се причувајте, и знајте да је Аллах, заиста, Онај Који опрашта грехе и Онај Који не жури с казном.

236. Није вам грех ако жене пустите пре него што у интимни однос с њима ступите, или пре него што им венчани дар одредите. И лепо их и по пропису дарујте, имућан према свом стању, а сиромашан према свом; то је дужност онима који желе добро да чине.

237. А ако их пустите пре него што сте у однос с њима ступили, а већ сте им венчани дар одредили, оне ће задржати половину онога што сте одредили, осим ако се одрекну или се

أُولَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا
فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ
مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي
أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
سَتَذَكَّرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا
تَعْرِضُوا عَقْدَةَ الْكَجَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَعَلِمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٦﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا
لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٧﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَبِصْفٍ مَا
فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي

одрекне онај који одлучује о склапању брака; а ако се ви одрекнете - то је ближе богобојазности! И не заборавите да једни према другима добри будете! Аллах, доиста, добро види шта ви радите.

238. Чувајте молитве, нарочито молитву у средини дана, и пред Аллахом понизно стојте!

239. Ако се будете бојали, онда молитву обављајте ходајући или јашући! А када будете сигурни, спомињите Аллаха онако како вас је Он научио онеме шта нисте знали.

240. Они међу вама којима се примиче смрт, а који иза себе остављају супруге, треба да им опоруком, унапред за годину дана, одреде издржавање и да се оне не удаљују из куће. А ако је саме напусте, ви не сносите грех за оно што оне лепо и по пропису са собом учине. А Аллах је силан и мудар!

241. Разведеним женама припада отпремнина у складу с прописом и на леп начин, и то је обавеза богобојазних.

242. Аллах вам тако објашњава прописе Своје, да бисте размислили!

243. Зар не знаш за оне који су из страха од смрти из земље своје побегли, а било их је на хиљаде, па им је Аллах рекао: "Помрите!" А после их је оживео. Аллах је, доиста, дарезљив према људима, али већина људи не захваљује.

بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ
لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٩﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاتًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَازْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَعًا إِلَى الْخَوْلِ غَيْرِ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٣﴾

* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ
مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٤﴾

244. И борите се на Аллаховом путу и знајте да је Аллах Онај Који све чује и Онај Који све зна.

245. Ко је тај који ће Аллаху леп зајам дати, па да му га Он многоструко врати, Аллах ускраћује и обилно даје, и Њему ћете се вратити.

246. Зар не знаш када су прваци синова Израилјевих, након Мојсија, казали своме веровеснику: "Постави нам краља да се на Аллаховом путу боримо!" "Можда се ви нећете борити, ако вам борба буде прописана?" Рече он. "Зашто да се не боримо на Аллаховом путу?" Рекоше. "А ми смо из земље наше прогнани и од синова наших одвојени!" А када им борба би прописана, они, осим неколицине, окренуше се. А Аллах добро зна неправеднике.

247. Аллах вам је Саула за владара одредио, рече им њихов веровесник. „Одакле да нам он буде владар када смо ми пречи од њега да владамо? Њему ни велико богатство није дато!“, рекоше они. „Заиста је Аллах њега да вама влада изабрао“, рече он, „и великим знањем и телесном снагом га обдарио. Аллах даје власт коме Он хоће. Аллах је неизмерно дарежљив и Онај Који све зна!

248. „Заиста, знак његове власти“, рече им веровесник њихов, „биће ковчег који ће да вам стигне. У њему ће да буде смирај за вас од вашег Господара, и остатак онога што су Мојсије и Арон оставили. Носиће га анђели. У томе је, заиста, знак за вас, ако сте верници!“

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ أَلاَّ تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلاَّ نَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُنْتُ عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

249. И кад Саул изађе с војском, рече: "Аллах ће сигурно да вас стави на искушење једном реком, па ко се напије из ње, није мој, а ко се не напије, он је мој, изузев ако шаком захвати гутљај!" И они се, осим неколицине, напише, а кад је они који су с њим веровали пређоше, неки рекоше: "Ми данас не можемо изаћи на крај с Голијатом и војском његовом." Они који су чврсто веровали да ће сусрести Аллаха, рекоше: "Колико су пута малобројне чете савладале многобројне чете Аллаховом дозволом." А Аллах је са стрпљивима.

250. И када изиђоше пред Голијата и његову војску, они рекоше: "Господару наш, надахни нас издржљивошћу и учврсти ноге наше и помози нам против народа који не верује!"

251. И они их, Аллаховом дозволом, поразише, и Давид уби Голијата, и Аллах му подари власт и мудрост, и научи га ономе чему је Он хтео. А да Аллах људе не сузбија једне другима, на Земљи би заиста неред настао! Али, Аллах је дарежљив свим световима.

252. То су Аллахове речи и докази, које Ми теби истинито казујемо. А ти си, доиста, један од посланика.

253. Неке од тих посланика одликовали смо више него друге. Са неким од њих је Аллах говорио, а неке је за више степени уздигао. А Исусу, Маријином сину, смо јасне доказе дали и (анђелом) Гаврилом га помогли. Да је Аллах хтео, они се не би међусобно после њих убијали, када

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاوُا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

وَلَمَّا بَرَوْا جَالُوتَ وَجُنُودَهُ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

* تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّنْ

су им јасни докази већ дошли, али они су се разишли, неки од њих су веровали, а неки су порицали. А да је Аллах хтео, они се не би међусобно убијали! Али, Аллах ради оно што Он жели.

254. О ви који верујете, удељујте од онога чиме вас Ми опскрбљујемо, пре него што дође Дан када неће да буде ни откупа, ни пријатељства, ни посредништва! А неверници су прави неправедници!

255. Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!

256. „Нема присиле у веру, Прави пут се јасно разликује од заблуде! Онај ко не верује у лажна божанства а верује у Аллаха, држи се за најчвршћу везу, која неће да се прекине. А Аллах је Онај Који све чује и Онај Који све зна.

257. Аллах је заштитник оних који верују, изводи их из тмина на светло, а онима који не верују заштитници су тагути (лажна божанства), одводе их са светла у тмине! То су становници Ватре и у њој ће вечно да остану.

بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ
اِخْتَلَفُوا فَيْنَهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ
كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خَلَّةٍ وَلَا شَفْعَةٍ وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا
تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ
بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
أَنْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

258. Зар не знаш за оног који се с Аврамом о његовом Господару препирао, којем је Аллах царство дао?! Кад Аврам рече: „Господар мој је Онај Који живот и смрт даје!“ Он одговори: „Ја живот и смрт дајем!“ Аврам рече: „Аллах чини да Сунце излази с истока, па учини ти да изађе са запада!“ И неверник се збуни. Аллах, заиста, неправеднике не упућује на Прави пут.

259. Или за онога који је, пролазећи поред једног насеља које је било до темеља порушено и пусто, повикао: „Како ће Аллах да оживи ове што су помрли?!“ И Аллах га мртвим учини стотину година, а затим га оживи и упита: „Колико си остао?“ Он рече: „Остао сам дан или део дана!“ Тада му рече: „Не, остао си стотину година! Погледај јело своје и пиће своје, није се покварило! А погледај и магарца свога, то смо урадили да те учинимо знаком за људе, а погледај и кости, како их састављамо, а онда месом облажемо!“ И када њему би јасно, повика: „Ја знам да Аллах, заиста, над свима има моћ!“

260. А када Аврам рече: „Господару мој, покажи ми како оживљујеш умрле?“ Он рече: „Зар не верујеш?!“ „Свакако, верујем“, одговори он, „али да ми се срце смири!“ Затим му рече: „Па, онда, узми четири птице, исеци их, па по један њихов део стави на сваки брежуљак. Затим их позови, доћи ће ти журећи! Знај да је Аллах, заиста, силан и мудар.“

261. Пример оних који своју имовину троше на Аллаховом путу сличан је зрну из којег никне седам класова, а у сваком класу по стотину зрна. А

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَنَ عَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ
الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي
وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ
الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ
بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا
ثُمَّ نَكْسُوهُهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ
أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَى قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِن
لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ
جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ سَاوِلٍ فِي

Аллах повећава коме Он хоће. Аллах је неизмерно дарежљив и Онај Који све зна.

262. Онима који троше богатства своја на Аллаховом путу, а онда оно што потроше не пропрате приговорима и увредама, припада награда њиховог Господара. За њих нема страха нити ће они да тугују.

263. Лепа реч и опрост вреднији су од милостиње попраћене вређањем. А Аллах није ни о коме завистан и Он је благ.

264. О ви који верујете, не кварите милостиње своје приговорима и увредама, као што то чини онај који богатство своје троши да би се људима показао, а не верује у Аллаха и будући свет. Његов пример је као пример глатке стене на којој има земље, па је погоди велики пљусак и оголи је. Они немају никакве користи од онога што су стицали. А Аллах не упућује на Прави пут људе који не верују.

265. Они који троше своје богатство у жељи за Аллаховим задовољством и сигурни су у награду за то, слични су башти на узвишици на којој се излила обилна киша, па даје двоструки род! А ако се на њу не излије обилна киша, опет буде росе! Аллах добро види шта ви радите!

266. Да ли би ико од вас волео да поседује башту пуну палми и грожђа, кроз коју реке теку и у којој има разноразних плодова, а да је остарео и да има нејаку децу, а да је онда ватрена олуја задеси и она изгори?!

كُلِّ سُبُلَةٍ مَّا تَهُتُّ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ
لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَى لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾

*قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا أَذًى وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطَلُوا
صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ
مَالَهُ رِيقًا وَالنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَذَةٍ بَرْبُورَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَاتَتْ
أُكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَطُلُّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٠﴾

أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ جَذَةٌ مِّن
نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَّتٌ ضَعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ

Тако вам Аллах објашњава Своје речи и знакове, да бисте размислили.

267. О ви који верујете, удељујте од лепих ствари које сте стекли, и од онога што смо вам Ми из Земље извели! Не издвајајте оно што не вреди да бисте то уделили, када ни сами то не бисте примили, осим затворених очију! И знајте да је Аллах, заиста, Независтан и Хваљени.

268. Ђаво вас плаши сиромаштвом и наводи вас на зло, а Аллах вам обећава опрост и награду. Аллах је неизмерно дарежљив и Онај Који све зна.

269. Он даје мудрост коме хоће, а ономе коме је мудрост дата, дато је велико добро! А само разумом обдарени се присећају и поуку примају.

270. За све што потрошите или се заветујете Аллах сигурно зна! А неправедницима нема помагача!

271. Ако јавно дајете милостињу то је лепо, али је за вас боље ако то прикријете и дате сиромасима, и Он ће да покрије нека ваша лоша дела. А Аллах добро зна оно што ви радите.

272. Што се тиче њихове упуте, не зависи то од тебе, јер Аллах изводи на Прави пут кога Он хоће. Добро које уделите у вашу је корист, а оно што уделите, делите само у жељи за Аллаховим Лицем и задовољством. А

نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۖ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ
الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَيِّثُ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
وَلَسْتُمْ بِأَخَذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ ﴿٢٦٨﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ ۖ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ
وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٩﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا
يَذْكُرُ إِلَّا أَهْلَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ
أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَبِعَمَّا هِيَ وَإِنْ
تُخْفَوْهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَيُكَفِّرْ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾

*لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِأَنفُسِكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ

оно што од добара уделите, то ће да вам буде надокнађено и неће вам неправда бити учињена.

273. То припада сиромасима који су изнемогли на Аллаховом путу, па не могу да путују по земљи; онај ко их не зна мисли да су имућни због њихове суздржаности. Познаћеш их по њиховом изгледу, јер они не досађују људима просећи. А за оно што од добара поделите, Аллах, заиста, добро зна.

274. Онима који деле имовину своју ноћу и дању, тајно и јавно, припада награда код њиховог Господара. И за њих нема страха, нити ће они да се жалосте.

275. Они који се хране каматом дићи ће се из својих гробова баш као они које је ђаво додиром избезумио. То је зато што су говорили: „Трговина је, заиста, исто што и камата!“ А Аллах је дозволио трговину, а забранио је камату. Ономе до кога допре поука од његовог Господара, па се тога окани, припада оно што је пре стекао а његов је случај препуштен Аллаху. Они, пак, који опет то учине, биће становници Ватре у којој ће вечно да остану.

276. Аллах уништава камату, а умножава милостињу. Аллах не воли ниједног неверника, грешника.

277. Заиста ће они који верују, и добра дела чине, и молитву обављају, и обавезну милостињу дају, имати награду код свога Господара. За њих нема страха и они не треба да тугују!

وَجْهَ اللَّهِ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوفِّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ صَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ
بِسِيمَتِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِخْلَافًا وَمَا
تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا
كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ
الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا
فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى
فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
قَأُولَتِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧٩﴾

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٨٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٨١﴾

278. О ви који верујете, бојте се Аллаха и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници.

279. Ако то не учините, наговештава вам се рат од Аллаха и Његовог Посланика! А ако се покајете, припадају вам главнице имовина ваших; нећете неправду да учините, нити ће вама неправда да буде учињена.

280. А ако је дужник у невољи, онда причекајте док му буде лакше; а да то поклоните као милостињу боље вам је, када бисте само знали.

281. И бојте се Дана у коме ћете да budete враћени Аллаху, затим ће свакоме бити дато оно што је заслужио. И никоме неправда неће да буде учињена.

282. О ви који верујете, када један од другогa позајмљујете до одређеногa рока, запишите то. Нека један писар између вас то праведно напише и нека се писар не сустеже да напише онако како га је Аллах подучио. Нека он пише, а нека му дужник казује! Нека се боји Аллаха, Господара свога, и нека ништа не изостави од тога. А ако је дужник умно ограничен или слаб, или ако није у стању да казује, онда нека казује његов старатељ и то праведно. И узмите два сведока између вас, па ако не нађете два мушкарца, онда једног мушкарца и две жене са којима сте као сведоцима задовољни. Ако једна од њих две погрешно шта каже, нека је друга подсети. И нека се сведоци не устежу, ако буду позвани, да дођу. Нека вам не буде мрско да то запишете са роком враћања, био дуг

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَن يُعْلِمَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِّن رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا

мали или велики! То вам је код Аллаха исправније и за сведочење јаче, и боље да не бисте сумњали, изузев ако је реч о свакодневној трговини коју обављате међу вама, јер онда вам није грех да то не запишете. Узмите сведоке и када купопродају закључујете, и нека не буде оштећен ни писар ни сведок. А ако их оштетите, онда је то ваш грех. И бојте се Аллаха и Аллах ће да вас подучи! Аллах све добро зна.

283. Ако сте на путу и не нађете писара, онда нека се узме залог. А ако један другоме нешто поверите, нека онај коме је поверено, то поверење испуни и нека се боји Аллаха, свога Господа! И не скривајте сведочење, јер ко га ускрати, његово срце је, заиста, грешно. А Аллах добро зна оно што ви радите.

284. Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи. Показивали ви шта је у душама вашим или скривали, Аллах ће за то да вас пита, па ће да опрости коме хоће, а да казни кога хоће. А Аллах над свиме има моћ.

285. Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господа, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: „Ми међу посланицима Његовим не

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا
إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ
تَكُونُ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا
بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تَكْتُوبُهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا
فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَيَعْلَمْكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

*وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهْنُ مَقْبُوضَةً فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم
بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ
يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آتَمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ
تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْا
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٥﴾

ءَامَنَ الرُّسُوْلُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ

правимо разлику!“ И говоре: „Чујемо и покорavamo се! Молимо Те за опрост, Госпoде наш, а код Тебе је коначно одредиште!“

286. Аллах сваку особу обавезује само онолико колике су њене могућности; у њену корист је добро које учини, а на њену штету је зло које уради. Господару наш, немој да нас казниш ако заборавимо или ненамерно погрешимо! Госпoде наш, не оптерети нас бременом као што си оптеретио оне пре нас! Госпoде наш, не оптерећуј нас оним за шта немамо снаге! Преко наших греха пређи, опрости нам и смилуј нам се! Ти си наш Господар, па нас помози против народа који не верује!

رُسُلِهِۦٓ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

Имранова породица آل عمران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф Лām Мим

2. Аллах, осим Кога другог бога нема, Живи је и Самоопстојећи Одржаватељ.

3. Он теби објављује Књигу са Истином, која потврђује претходне, а објавио је и Тору и Јеванђеље,

4. још пре као путоказ људима, а спустио је и Фуркан (Кур'ан) – оно што раставља истину од заблуде. Онима који у Аллахове речи и знакове не верују, припада тешка патња, а Аллах је силан и жестоко кажњава.

5. Аллаху, заиста, ништа није скривено, ни на Земљи, ни на небу.

6. Он је Онај Који вас обликује у материцама како Он хоће; нема другог бога осим Њега, Силног и Мудрог.

آلَمْ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٤﴾

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

7. Он је Онај Који ти објављује Књигу у којој су речи јасне; оне су матица Књиге; и друге које нису сасвим јасне. Они у чијим је срцима изопаченост следе оне које нису сасвим јасне у тежњи за смутњом и својевољним тумачењем. А тумачење њихово зна само Аллах. А они који су у знање дубоко проникли, кажу: „Ми у то верујемо; све је то од нашег Господара.“ А поуку примају само они разумом обдарени.

8. "Господару наш, не допусти срцима нашим да скрену, када си нам већ на Прави пут указао, и даруј нам Своју милост; Ти си, уистину, Онај Који обилно дарује!

9. Господару наш, Ти ћеш, заиста, сакупити људе на Дан у који нема сумње! Аллах, заиста, не крши обећање Своје!"

10. Онима који не верују, код Аллага сигурно неће користити имеци њихови, а ни деца њихова, и они ће бити гориво за Ватру.

11. Као што су то и фараоновима људи, и они пре њих који су знакове наше лажним сматрали, па их је Аллах због греха њихових казнио. А Аллах жестоко кажњава.

12. Реци онима који не верују: „Бићете побеђени и у Паклу окупљени, а ужасно је то боравиште!"

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أَهْلَ الْكِتَابِ ﴿٦٩﴾

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٧٠﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٧١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿٧٢﴾

كَذَّبَ آلُ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعَابٌ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٧٤﴾

13. Ви сте имали знак у два група која се сукобила: једној која се борила на Божијем путу, и другој, неверничкој. Они су их видели двоструко бројнијим од себе. А Аллах Својом помоћи подржава кога Он хоће! То је, заиста, поука за оне који су разборити.

14. Људима је улепшана љубав према страстима, женама, синовима, гомилама злата и сребра, расним коњима, стоци и њивама! То су ужици овосветског живота, а најлепше је место повратка код Аллаха!

15. Реци: „Хоћете ли да вас обавестим шта је боље од тога (тих уживања)?“ Они који се Аллаха буду бојали и греха клонили, имаће код Господа свог рајске баште кроз које реке теку, у којима ће да бораве вечно, и супруге чисте, и Аллахово задовољство. Аллах добро види Своје робове.

16. То су они који говоре: "Господару наш, ми заиста верујемо, па опрости нам грехе наше и сачувај нас од патње у Ватри!"

17. Стрпљиви, и искрени, и послушни Аллаху, и који удељују од богатства, и који у свитање зоре моле за опрост.

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

رُئِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾

* قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِحَجْرِي مِّنْ ذَلِكَ لِّدِينٍ أَتَقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِيتِينَ وَالْمُسْتَفْعِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

18. Аллах сведочи да нема другог бога осим Њега, а и анђели и учени, поступајући праведно. Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

19. Једина вера код Аллаха је, заиста, ислам! А они којима је дата Књига подвојили су се баш онда када им је дошло знање, и то из међусобне злобе. А онај ко не верује у Аллахове речи и доказе - па, Аллах, заиста, брзо своди рачуне.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
بَيَّاتٍ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

20. Ако се они буду препирали са тобом, реци: „Ја сам само Аллаху предан, као и они који ме следе!“ И упитај оне којима је дата Књига и неписмене: „Да ли сте примили ислам?“ Па ако приме Ислам, онда су они на Правом путу, а ако одбију, твоје је једино да обзнаниш. А Аллах добро види Своје робове.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ
اتَّبَعْتُ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

21. Онима који не верују у Аллахове речи и доказе и који неоправдано убијају веровеснике, и убијају оне који траже да се поступа по правди према људима, наговести болну патњу.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِبَيَّاتٍ اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ
بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

22. То су они чија су дела безвредна и на овом и на Будућем свету, и којима нико неће да притекне у помоћ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

23. Зар не видиш оне којима је дат удео у Књизи?! Позивају да им се по Аллаховој Књизи суди, а затим се неки од њих, окрећући се од тога, удаљавају.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يُذْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

24. То је зато што они говоре: „Ватра нас неће додиривати више од неколико дана!“ - А лажи које измишљају у њиховом веровању обмањују их.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. А шта ће да буде када их сакупимо оног Дана у који нема сумње, и када свако добије оно што је заслужио? А њима неправда неће да буде учињена.

فَكَيفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Реци: „Мој Аллаху! Који сву власт имаш! Ти власт дајеш коме желиш, а одузимаш је од кога Ти желиш! Ти уздижеш кога желиш, а понижаваш кога желиш! У Твојој руци је добро! Ти, заиста, над свиме имаш моћ.“

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

27. Ти уводиш ноћ у дан и уводиш дан у ноћ! Живо изводиш из мртвог и мртво изводиш из живог! Ти опскрбљујеш кога желиш, без икаквог рачуна!

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعِزِّ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

28. Нека верници за присне пријатеље и заштитнике не узимају невернике мимо верника, а ко то чини, са Аллахом нема ништа! Учините то само ако се тиме од њих штитите! Аллах вас на Себе упозорава, а код Аллаха је коначно одредите.

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

29. Реци: „Скривали ви оно што је у грудима вашим или показивали, Аллах то зна. Он зна све што је на небесима и што је на Земљи. Аллах над свиме има моћ!“

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Онога дана када свако угледа пред собом добро које је урадио, а и зло исто тако, пожелеће да је између њих и њега велика удаљеност. А Аллах вас на Себе упозорава и Аллах је милосрдан према Својим робовима.

31. Реци: „Ако ви волите Аллаха, онда мене (Мухаммеда) следите, и вас ће Аллах да воли и грехе ће да вам опрости! А Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.“

32. Реци: „Покоравajte се Аллаху и Посланику Мухаммеду!“ А ако се они окрену, Аллах, заиста, не воли невернике.

33. Заиста је Аллах одабрао Адама, и Ноја, и Аврамову породицу, и Јоакимову породицу над другим световима,

34. као потомство, једне од других. Аллах све чује и све зна.

35. Када Јоакимова жена рече: „Господару мој, ово што је у стомаку мом ја заиста заветујем Теби на службу, па прими то од мене, Ти си, заиста, Свечујући и Свезнајући.“

36. А након што је родила, она рече: „Господару мој, родила сам женско!“- А Аллах најбоље зна шта је она родила. “А мушко није као женско. Дала сам јој име Мерјем (Марија). Ја њу и њено потомство стављам под Твоју заштиту од проклетог сотоне.“

يَوْمَ تَحِذُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

*إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

37. Па је њен Господар лепо примио, и учинио је да лепо израсте и да се о њој брине Захарија. Кад год би јој Захарија у храм ушао, код ње би хране нашао. „Одакле ти ово, Марија?“ Питао би он, а она би одговорила: „То је од Аллага!“ Аллах, заиста, опскрбљује кога хоће, без икаквог рачуна.

38. Ту је Захарија замолио свога Господара: „Господару мој, подари ми од Себе честитог потомка, Ти заиста молбу чујеш!“

39. И док се он, стојећи у храму, молио, анђели га позваше и рекоше: „Аллах те радује Јахјом (Јованом) који ће да верује у речи Аллахове, прваком, чедним човеком и веровесником, потомком честитих!“

40. „Мој Господару“, рече он, „одакле ћу ја да имам сина када ме је старост достигла, а и жена ми је нероткиња?“ „Ето тако“, рече Он, „Аллах чини шта Он хоће.“

41. „Мој Господару“, замолио је Захарија, „дај ми неки знак!“ „Знак ће да буде“, рече, „што три дана са људима нећеш да говориш, осим знаковима! И много спомени Господара свога и хвали Га крајем дана и рано ујутру.“

42. И када анђели казаше: „Марија, тебе је, заиста, Аллах одабрао и учинио чистом! Он те је над женама свих светова одабрао!“

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئِمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَأُمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَذُكْرًا رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

43. „Марија, буди скрушена и покорна Господару своме, и ницице падај, и са онима који молитву обављају и ти обављај!”

44. То су неке од вести о ономе што није докучиво чулима, а које ти објављујемо. Ти ниси био међу њима када су пера своја побацали да би видели који ће о Марији да се брине, а ниси био међу њима ни када су се препирали.

45. И када анђели рекоше: „Марија, Аллах те радује сином који је речју од Њега створен, чије је име Месија Исус, Маријин син, угледан и на овом и на будућем свету и један од Аллаху блиских!

46. Он ће да говори људима и у колевци, и као одрастао, и он је један од добрих!”

47. Она рече: „Господару мој, како ћу ја да имам дете када ме мушкарац није додирнуо?!” „Ето, тако“, рече, „Аллах ствара шта Он жели. Када нешто одреди, Он само каже: 'Буди!' И то буде.“

48. Он ће да га подучи Књизи и мудрости, и Тори и Јеванђељу.

يَمْرِمُ أَقْنِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَمَنَّمْهُمْ آيُهُمْ يَكْفُلْ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكُتُ كُ مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَيِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرِينَ ﴿٤٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾

49. И послаће га као посланика Израилјевим синовима: „Донео сам вам знак од вашег Господара: обликоваћу вам од иловаче нешто попут птице, и у њу ћу да дувнем, па ће, Аллаховом дозволом, да буде птица; и излечићу слепог од рођења и губавог, и оживљаваћу мртве Аллаховом дозволом; и казиваћу вам шта једете и шта у домовима вашим чувате. У свему томе има доказа за вас, ако верници будете.

50. Потврђујући тако истинитост Торе, објављене пре мене, и допуштајући нешто што вам је било забрањено, ја вам доносим доказ од вашег Господара. Па, бојте се Аллаха, а мени будите покорни!

51. Аллах је заиста и мој и ваш Господар и само Њега обожавајте. То је Прави пут!

52. И када је Исус осетио да они не верују, рекао је: „Ко су помагачи моји на путу према Аллаху?“ „Ми смо Аллахови помагачи“, рекоше апостоли (ученици), „ми у Аллаху верујемо, а ти буди сведок да смо ми муслимани.“

53. Господару наш, ми верујемо у оно што си Ти објавио, ми Посланика следимо, па упиши нас међу сведоцима!

54. А они су лукавство смишљали, па је и Аллах њима лукавство приредио. А Аллах најбоље лукавство приређује.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ
بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ
الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ
طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا
تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُم إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاطِيعُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

﴿٥٢﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكْرُوهًا وَمَكْرُوهًا لِّلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرٌ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾

55. И када Аллах рече: „Исусе, Ја ћу (у сну) да ти узмем душу и ка Себи да те уздигнем! Очистићу те од неверника, и учинићу да они који те исправно следе буду изнад оних који не верују до Судњег дана. Затим ћете Мени да се вратите, па ћу Ја да пресудим о ономе у чему сте се разилазили.

56. Што се тиче оних који не верују, њих ћу на страшне муке да ставим на овом свету и на будућем, и они неће имати помагача.

57. А онима који буду веровали и чинили добра дела, Он ће пуну награду да подари. А Аллах не воли неправеднике.

58. Ово што ти казујемо јесу докази и Опомена усавршена.

59. Пример Исусов заиста је код Аллаха исти као и пример Адамов: од прашине га је створио, а затим му рекао: „Буди!“ И он би!

60. Истина је од Господара твога, па зато никако не буди од оних који сумњају.

61. А онима који са тобом о Њему буду расправљали, након што ти је дошло знање, реци: „Дођите, позваћемо наше синове и ваше синове, и наше жене и ваше жене, а доћи ћемо и ми и ви, па ћемо да се прокунемо и Божије проклетство на оне који лажу да призовемо!“

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

أَلْحَقْ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

62. Ово је, заиста, истинито казивање, и нема бога осим Аллаха! А Аллах је заиста Силни и Мудри!

63. А ако се они окрену, па Аллах, заиста, добро зна смутљивце.

64. Реци: „О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружимо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо!“ Па, ако се они окрену, ви реците: „Будите сведоци да смо ми муслимани!“

65. О ви којима је дата Књига, зашто се препирете о Авраму када су Тора и Јеванђеље објављени после њега!? Зар ви не разумете?!

66. Ето, ви расправљате о ономе о чему имате неко знање, али зашто расправљате о ономе о чему немате никаквог знања? А Аллах зна, а ви не знате.

67. Аврам није био ни јевреј ни хришћанин, већ прави верник, Аллаху предан. Он није био од оних који другима дају место које само припада Аллаху.

68. Заиста су Авраму најближи људи они који су га следили, и овај Веровесник и они који верују. А Аллах је заштитник верницима.

69. Неки којима је дата Књига волели би да вас одведу на странпутицу. Али они не одводе у заблуду никога другог до себе, а да то и не осећају.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

هَٰأَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ أَوَّلَى الْآلِاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

وَدَّتْ ظَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

70. О ви којима је дата Књига, зашто у Аллахове речи и доказе не верујете, а сведоци сте да су Истина!?

71. О ви којима је дата Књига, зашто Истину неистином заогрћете, и кријете Истину, а ви је знате!?

72. Неки којима је Књига дата говоре: "Верујте у оно што је објављено онима који верују, у почетку дана, а пореците то на крају дана, не би ли и они своју веру напустили!?"

73. И верујте и поверавајте се само ономе ко следи вашу веру!" Ти реци: „Заиста је права пута Аллахова упута!" И говоре: „Не верујте и не поверавајте се икоме, па да некеме буде дато као што је дато вама или да има доказ пред вашим Господаром!" Реци: „Заиста је свако добро у Аллаховој руци и Он то даје коме Он жели!" А Аллах је неизмерно дарежљив и Онај Који све зна.

74. Он Своју милост даје коме хоће. Аллах је поседник великог добра.

75. Има оних којима је дата Књига који ће да ти врате ако им повериш товар блага, а има их који неће да ти врате ако им повериш и само један динар, осим ако га од њих не будеш стално потраживао. То је зато јер они говоре: „Нама није грех у ономе што учинимо неписменима“, и о Аллаху говоре лажи, а знају истину.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ
وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ءَامِنُوْا
بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ عَلٰى الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ
وَاصْغُرُوْا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ قُلْ اِنَّ
الْهُدٰى هُدٰى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰى اَحَدٌ مِّثْلَ مَا
اُوْتِيْتُمْ اَوْ يَحْجُوكُمۡ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ
وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾

* وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنۡ اِنْ تَاْمَنۡهُ يَغْتَضِرْ
يُؤَدِّهِۦٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنۡ اِنْ تَاْمَنۡهُ يَدِيْنَارٌ لَا
يُؤَدِّهِۦٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَآبِلًا ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاُمِّيَّةِ سَبِيْلٌ
وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Међутим, ко обавезу своју испуњава и греха се клони, па Аллаха, заиста, воли богобојазне.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

77. Заиста, они који за обавезу своју према Аллаху и заклетве своје купују нешто што мало вреди, на будућем свету никаквог удела неће да имају. Аллах са њима неће да говори, нити ће на њих да погледа на Судњем дану, нити ће да их очисти. Њима припада болна патња.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ قَسًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا
يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Једна њихова група увија своје језике читајући Књигу, да бисте ви помислили да је то из Књиге, а то није из Књиге. И говоре: „То је од Аллаха!“ А то није од Аллаха. И говоре о Аллаху лажи, а знају то.

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُغُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ
لِتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

79. Није примерено човеку да му Аллах да Књигу, и мудрост, и веровесништво, а затим да говори људима: „Мене обожавајте, а не Аллаха!“ Него: „Будите учени и побожни, тиме што Књизи подучавате и што је и сами проучавате!“

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا
عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا
رَبَّانِيَيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا
كُنْتُمْ تُدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

80. Он вам не наређује да анђеле и веровеснике сматрате божанствима. Зар да вам наређује неверовање, након што сте постали муслимани?!

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ
أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

81. И када је Аллах од веровесника чврсто обећање узео: „Кад год да вам подарим Књигу и мудрост, затим вам дође посланик који потврђује да је истина оно што ви имате, да ли бисте сигурно у њега веровали и помогли га?!“ Да ли потврђујете и прихватате обавезу према Мени?“ Рече. „Потврђујемо!“ Одговорише. „Будите онда сведоци!“ Рече Он, „а и Ја са вама сведочим.“

82. А они који се и после тога окрену, заиста су то неверници.

83. Зар поред Аллахове вере желе неку другу, када се Њему предају, милом или силом, и они на небесима и на Земљи, и Њему ће враћени бити?!

84. Реци: „Ми верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и што је објављено Авраму, и Јишмаелу, и Исаку, и Јакову и потомцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу и веровесницима од њиховог Господара; ми никакву разлику између њих не правимо, и ми смо предани Њему.“

85. А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.

86. Како Аллах да упуту на Прави пут народ који не верује након што је поверовао и посведочио да је Посланик истина, и јасни докази су му дошли!? Аллах неће да упуту на Прави пут неправедни народ.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. А то су они чија је казна проклетство од Аллаха и анђела и свих људи!

88. У њему ће вечно да остану, а патња њихова неће да им се смањује, нити ће да им се шта одлаже.

89. Изузетак су они који се покају после тога и поправе, а Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

90. Заиста, онима који постану неверници, након што су веровали, затим постану још већи неверници, покајање неће бити примљено и они су сигурно залутали.

91. Заиста, ниједном од оних који нису веровали, а који умру као неверници, неће бити прихваћено да се откупе па макар то било сво благо на Земљи. Њима припада патња болна и они неће имати никаквог помагача.

92. Нећете постићи добро све док не будете делили од онога што вам је драго. А шта год да уделите, Аллах то добро зна.

93. Свака храна била је дозвољена Израилјевим синовима, осим оне коју је Израил сам себи забранио пре него што је Тора била објављена. Реци: „Донесите Тору и читајте је, ако говорите истину!“

94. А они који о Аллаху износе лажи и после тога, они су, заиста, неправедници.

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا
كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ
يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
أَفْتَدَى بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا
حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا ۚ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

95. Реци: „Аллах говори истину!“ И следите Аврамову веру, који је био прави верник. Он није спадао у оне који другима дају место које само Аллаху припада!

96. Прва богомоља подигнута за људе јесте она у Бекки, благословљена је и путоказ световима.

97. У њој су очигледна знамења, место на којем је стајао Аврам. И онај ко уђе у њу, биће сигуран. Да ходочасти Кабу, ради Аллаха, дужан је свако ко буде у могућности до ње да дође. А ко не верује - па, Аллах је, заиста, независан од светова.

98. Реци: „О следбеници Књиге, зашто не верујете у Аллахове речи и доказе? Аллах је сведок свега што радите!

99. Реци: „О ви којима је дата Књига, зашто онога који верује од Аллахове вере одвраћате, желећи да је искривите, а сведоци сте да је истина!? А Аллах не занемарује оно што ви радите.“

100. О ви који верујете, ако се budete покоравали једној групи оних којима је дата Књига, они ће, након што сте прихватили праву веру, поново да вас врате у невернике!

101. А како да не верујете када вам се казују Аллахове речи и кад је међу вама Његов Посланик?! А ко се чврсто држи Аллаха, он је на Прави пут упућен.

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا إِبْرَاهِيمُ وَمَنْ
دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ
الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ مَنۢ تَتَّبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَآءُ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِبِعُوا فَرِيقًا مِّن
الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كٰفِرِينَ ﴿١٠٠﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم
بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. О ви који верујете, бојте се Аллаха истинском богобојазношћу и нипошто не умирите осим као муслимани!

103. Сви се чврсто држите за Аллахово уже и не разједињујте се! И сетите се благодати Аллахове према вама, када сте били непријатељи, па је Он ујединио ваша срца и постали сте, Његовом милошћу, браћа! И били сте на ивици ватрене јаме, па вас је Он спасио од ње. Тако вам Аллах објашњава речи и доказе Своје да бисте се исправним путем упутили.

104. И нека међу вама буде група људи која позива на добро и наређује добро и одвраћа од зла. То су они који су успели.

105. И не будите као они који су се разјединили и разишли, након што су им Јасни докази већ дошли! Њима припада патња велика.

106. На Дан Судњи када ће нека лица да побеле, а нека да поцрне. Онима чија лица буду поцрнела биће речено: „Зар сте постали неверници након вашег веровања?! Па искусите патњу зато што нисте веровали!“

107. А они чија лица побеле, па у Аллаховој милости су, они ће у њој вечно да остану.

108. То су Аллахове речи које теби истинито казујемо. А Аллах не жели да било коме учини неправду.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ
وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ
بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِى رَحْمَةٍ
اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи, и Аллаху се све враћа.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى
اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾

110. Ви сте најбољи народ који се икада појавио: тражите да се чини добро, а одвраћате од зла, и верујете у Аллаха! А када би следбеници Књиге веровали, било би боље за њих; међу њима има верника, али – већина њих су неверници.

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللّٰهِ وَلَوْ اَمَنَّ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمْ
الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾

111. Они не могу да вам науде, него могу само да вас узнемире. Ако вас нападну, даће се у бег, и после им нема помоћи.

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقْتِلُوْكُمْ يُؤْتُوْكُمْ
الْاُذْنَ بَارَئًا لَّا يَنْصُرُوْنَ ﴿١١١﴾

112. Ма где се нашли, они су понижени, осим ако су под Аллаховом заштитом и заштитом других људи. Они су заслужили Аллахову срџбу и беда је пала на њих, зато што у речи и доказе Аллахове нису веровали и што су веровеснике бесправно убијали, зато што су Аллаху били непокорни, и што су прешли сваку границу у грешењу.

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ اَيْنَ مَا يُقِفُوْا اِلَّا
يُجْبَلِ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٌ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُو
بِعِصْيٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ
وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. Нису сви они исти! Међу онима којима је дата Књига има исправних, који по целу ноћ уче Аллахове речи и падају Му ниције.

۞ لَيْسُوْا سَوَآءً مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰلِمَةٌ
يَتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ اَعَاةً اَلِيلٍ وَهُمْ
يَسْتَجِدُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Они верују у Аллаха и Будући свет, наређују да се чине добра дела, а одвраћају од злих, и журе да чине добро. Они су међу добрима.

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُوْنَ
فِي الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾

115. Какво год добро да ураде, неће да им буде занегирано, а Аллах добро зна оне који се Њега боје.

وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. Заиста, оне који не верују од Аллаха неће да одбране њихова богатства, нити њихова деца; они ће да буду становници Ватре, у којој ће вечно да остану.

117. Пример онога што они у овосветском животу уделе сличан је леденом ветру који погоди усева људи који су сами себи неправду учинили, па их уништи. Њима Аллах није неправду учинио, него је они сами себи чине.

118. О ви који верујете, не узимајте за блиске пријатеље и заштитнике друге мимо вас, јер други вам желе пропаст, једва чекају да допаднете мука! Мржња избија из њихових уста, док је оно што крију њихове груди још горе. Ми вам износимо доказе, ако разумете.

119. Ето, ви њих волите, а они вас не воле, а ви верујете у све Књиге. Када вас сретну, они говоре: „Верујемо!“ А чим се насамо нађу, од злобе према вама гризу врхове прстију. Реци: „Умрите од муке!“ Аллах, заиста, добро зна шта је у грудима.

120. Ако вас задеси какво добро, то их озлоједи; а задеси ли вас каква невоља, обрадују јој се. Ако се будете стрпили и будете били богобојазни, њихово лукавство нимало неће да вам науди. А Аллах, заиста, обухвата све што они раде.

121. И сети се када си поранио и породицу своју оставио, да верницима одредиш места за борбу. А Аллах је Онај Који све чује и Онај Који све зна.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ
دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن
كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

هَآأَنْتُمْ ءُؤْلَآءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لِقَاكُمْ قَالُوا
ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا يَعِظُكُمُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

إِن تَمَسَّسْكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِن
تُصِيبْكُمُ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْرِبُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضْرَبْكُمُ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

وَإِذْ عَدَوْتَ مِّنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

122. Када две ваше групе готово не узмакоше, а Аллах је њихов заштитник. И само на Аллаху нека се ослоне верници!

123. Аллах вас је и на Бедру помогао, када сте били малобројни! Зато се Аллаху бојте, да бисте били захвални.

124. Када си ти рекао верницима: „Зар вам није довољно да вас ваш Господар помогне са три хиљаде послатих анђела?“

125. Свакако! Ако будете стрпљиви и богобојазни; и ако вас они нагло нападну, ваш Господар ће да вам пошаље помоћ од пет хиљада обележених анђела.

126. То је Аллах учинио само да вас обрадује и да се тиме ваша срца смире. А помоћи нема осим од Аллаху, Силног и Мудрог.

127. И да уништи један део неверника, или да их осрамоти, па да се разочарани врате.

128. Ништа не зависи од тебе: било да им Он прими покајање, или да их казни, јер они су, заиста, неправедници.

129. Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи! Он прашта коме Он хоће, а на муке ставља кога Он хоће. Јер, Аллах је Онај Који грехе опрашта и милостив је.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ بِغَفُورٍ لِّمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

130. О ви који верујете, не једите камату више пута удвостручену, и бојте се Аллаха да бисте били спашени.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

131. И чувајте се Ватре која је припремљена за невернике.

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

132. И покоравајте се Аллаху и Посланику како би вам била милост указана.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. И пожурите опросту вашег Господара, и Рају широком као небеса и Земља, припремљеном за богобојазне.

* وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

134. За оне који удељују, и када су у обиљу и када су у оскудици, који срџбу своју савлађују и људима опраштају. А Аллах воли добротинитеље.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

135. И за оне који, када учине нешто лоше, или себи учине неправду, сете се Аллаха и опрост за грехе своје замоле. А ко опрашта грехе, ако не Аллах?! И за оне који у греху свесно не устрају.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

136. То су они чија је награда опрост њиховог Господара, и баште кроз које теку реке, где ће вечно да остану. Дивне ли награде за оне који тако поступају!

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Пре вас су многи народи били и нестали. Зато, путујте по Земљи и гледајте како су завршили они који су истину порицали.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

138. То је објашњење људима, и упута и поука за оне који се боје Аллаха.

139. Не клоните духом, и не жалостите се! Ви ћете да победите, ако верници будете.

140. Ако вас ране спападну - па сигурно су такве ране и друге спопале, и те дане победе Ми наизменице дајемо људима, да би Аллах указао на оне који верују, и одабрао неке од вас за оне који су животом посведочили. А Аллах не воли неправеднике.

141. И да би вернике очистио, а невернике уништио.

142. Зар мислите да ћете да уђете у Рај, а да Аллах не укаже на оне међу вама који се боре, и на оне који су стрпљиви?!

143. Ви сте прижељкивали смрт пре него што сте се са њом суочили, па сте је, ето, видели и у њу сте гледали.

144. Мухаммед је само посланик, а и пре њега је било посланика. Ако би он умро, или био убијен, зар бисте се ви назад вратили?! Онај ко се врати назад, Аллаху неће ништа да науди, а Аллах ће захвалне да награди.

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِنْ يَمَسُّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ
مِثْلُهُ، وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ
شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَلِيُخَيِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ
اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
الرُّسُلُ أَفَلَا يَنْفَكُونَ عَنْ أَفْقَالٍ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَئِنْ
يَضَرَ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

145. Ниједна особа неће да умре без Аллаховог одређења, часа суђеног. Ко жели награду на овоме свету, даћемо му део награде који заслужије, а ко жели награду на Будућем свету, даћемо му део награде који заслужије. А захвалне ћемо да наградимо!

146. А колико је било веровесника уз које су се бројни побожни људи борили, па нису клонули због онога што би их задесило на Аллаховом путу, нити су посустајали, нити су се предавали?! А Аллах воли стрпљиве.

147. Они нису говорили ништа друго него: „Господару наш, опрости нам грехе наше и претеривање у поступцима нашим, учврсти наше кораке и помози нам против народа неверничког.“

148. Па им је Аллах дао награду на овом свету и још лепшу награду на Будућем свету, а Аллах воли добротинитеље.

149. О ви који верујете, ако се будете покоравали онима који не верују, вратиће вас уназад па ћете да постанете губитници.

150. Заиста, само Аллах је ваш заштитник и Он је најбољи помагач.

151. Ми ћемо да улијемо страх у срца оних који не верују, зато што придружују Аллаху оно о чему Аллах није спустио никакав доказ; Ватра је њихово боравиште, а грозно је боравиште неправденика.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
كَتَبْنَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايُنَ مِنْ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهُنَا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا
ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

فَعَاتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ
الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَزِيدُواكُمْ عَلَىٰ عِقَابِهِمْ فَتَتَقَلَّبُوا
خَلْسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا
أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Аллах је већ потврдио Своје обећање, када сте их ви уништавали, Његовом дозволом, док нисте неуспех доживели и око наредби се разишли, и непокорни били, након што вам је показао шта волите: неки од вас желе овај свет, а други будући! Онда вас је Он одвојио од њих, како би вас искушао! И опростио вам је; а Аллах је према верницима неизмерно добар.

153. Када сте се удаљавали пењући се и не обазирјући се ни на кога, док вас је Посланик звао иза ваших леђа, Аллах вас је казнио невољом на невољу, како не бисте туговали за оним што вам је измакло нити због онога што вас је задесило. А Аллах у потпуности зна оно што радите.

154. Затим вам је, после невоље, спустио спокојство, сан који је неке од вас обузео, док су се други бринули само о себи, мислећи о Аллаху оно што није истина, паганским мислима. Говорили су (лицемери): „Имамо ли ми ишта у свему овом?“ Реци: „Одредба у потпуности припада само Аллаху!“ Они у себи крију оно што теби не показују. И говорили су: „Да смо ишта у овоме имали, не бисмо овде изгинули!“ Реци: „И да сте у кућама својим били, опет би они којима је прописано да погину изашли на места своје погибије, да Аллах искуша шта је у вашим грудима и да испита шта је у вашим срцима! А Аллах добро зна шта је у грудима!

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ
بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ
مِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ
الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٤﴾

*إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتَيْتُكُم
عَمَّا بَعْدَ لَكِيزًا تَخَزُّونَ عَلَى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصْبَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً
نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ
أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ
شَيْءٌ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ
لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بَيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ
مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. Оне од вас који су узмакли на дан када су се две групе сукобиле, заиста је ђаво навео да посрну због нечег од онога што су пре згрешили. А Аллах им је већ опростио, Аллах је, заиста, Онај Који грехе опрашта и Онај Који не жури са казном.

156. О ви који верујете, не будите као они, који не верују и који говоре за браћу своју, када се на пут по свету отисну или се у борбу дају: „Да су били са нама, не би умрли, нити би погинули!“ Јер, Аллах тиме чини тугу у њиховим срцима, а Аллах даје и живот и смрт. Он добро види оно што ви радите.

157. А ако ви на Аллаховом путу погинете или умрете, па Аллахов опрост и милост су бољи од онога што они гомилају.

158. И било да умрете или погинете, ви ћете пред Аллахом сигурно да будете сакупљени.

159. Са Аллаховом милошћу ти си благ према њима; а да си груб и тврдог срца, сигурно би се разбежали на све стране од тебе. Зато им праштај и моли да им буде опроштено, и договарај се са њима. А када се одлучиш, ослони се на Аллаха; Аллах, заиста воли оне који се ослањају на Њега.

160. Ако вас Аллах помогне, нико вас победити не може; а ако вас напусти, па ко је тај који, осим Њега, може да вам помогне?! Зато, на Аллаха нека се ослањају верници!

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي
الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا
مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي
قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِيءُ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتُمْ لِمَغْفِرَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

وَلَيْن مُتْتُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا
غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا
عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ
بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Није могуће да Веровесник шта утаји! А онај ко шта утаји, доћи ће на Судњи дан са тим што је утајио. Затим ће свакоме у потпуности да буде дато оно што је заслужио, и никоме неће да буде учињена неправда.

162. Зар је онај који је следио Аллахово задовољство исти као онај који је навукао Аллахову срџбу и чије пребивалиште је Пакао?! А ужасно је то коначно одредиште!

163. Они су код Аллаха на различитим степенима и Аллах добро види шта они раде!

164. Аллах је вернике даровао Својом милошћу када им је послао Посланика између њих, да им казује Његове речи, да их очисти, и да их подучи Књизи и мудрости, иако су пре били у очигледној заблуди.

165. Зар нисте рекли, када вас је невоља снашла коју сте ви њима двоструко нанели: „Одакле сада ово?“ Реци: „То је од вас самих!“ Аллах, заиста, над свима има моћ.

166. Оно што вас је задесило када су се две групе сукобиле, било је Аллаховом дозволом, и да би указао на оне ко су верници.

وَمَا كَانَ لِتَوْبِي أَنْ يَغْلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخِطٍ
مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ
كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

أَوَلَمَّْا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا
فُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصَبَكُمْ يَوْمَ آتَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

167. И да би указао ко су лицемери. Њима је речено: „Дођите, борите се на Аллаховом путу, или се браните!“ А они су казали: „Да знамо да ће да буде борбе, ми бисмо вас следили.“ Тога дана они су били ближи неверовању него веровању. Својим устима су говорили оно што није било у њиховим срцима! А Аллах најбоље зна што они крију.

168. Онима који се нису борили, а о браћи својој су говорили: "Да су нас послушали, не би изгинули!" Реци: "Од себе смрт одагнајте, ако истину говорите!"

169. Никако не сматрај мртвима оне који су погинули на Аллаховом путу. Не, они су живи и опскрбљени су код свога Господара.

170. Радосни су због онога што им је Аллах дао из Свога обиља, и весели због оних који им се још нису придружили, за које неће да буде никаквог страха и који ни за чим неће да тугују.

171. Они се радују Аллаховој благодати и доброти, и томе што Аллах неће да допусти да пропадне награда која припада верницима.

172. Онима који су се одазвали Аллаху и Посланику и након задобијених рана, онима између њих који су добро чинили и богобојазни били - припада велика награда.

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمِيذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

*يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

173. Онима којима се - када су им људи рекли: „Непријатељи се окупљају због вас, па их се пазите!“ - Веровање повећало, па су казали: „Нама је довољан Аллах, а диван је Он Заштитник.“

174. Па су се вратили са Аллаховим благодатима и обиљем; никакво их зло није задесило. Следили су Аллахово задовољство, а Аллах је поседник великог добра.

175. То вас само ђаво плаши својим присталицама, па их се не бојте, него се бојте Мене, ако сте верници!

176. Нека те не жалосте они који срљају у неверовање. Они нимало не могу да науде Аллаху. Аллах неће да им учини било какво добро на Будућем свету и њима припада велика патња.

177. Они који су веровање за неверовање продали, Аллаху неће ништа да науде. Њима припада болна патња.

178. Нека неверници никако не мисле да је добро за њих то што им дајемо дуг живот. Ми им дајемо дуг живот само због тога како би огрезли у греху и њима припада понижавајућа патња.

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ
يَمَسَّسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ
ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۚ فَلَا
تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَا يَخْزِنَكَ الَّذِينَ يَسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا
يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْأَخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُُمِّلِي لَهُمْ
خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. И не може да буде да Аллах вернике остави у стању у којем сте ви, док лоше од добрих не одвоји. И не може да буде да вам Аллах открије оно што је недокучиво чулима, него Он бира кога хоће од Својих посланика. Зато, верујте у Аллаха и Његове посланике, а ако будете веровали и бојали се Аллаха и чували се греха, вама припада велика награда.

180. Нека они који шкртаре у ономе што им Аллах из Свога обиља даје, никако не мисле да је то за њих добро. Напротив, то је за њих зло. На Судњем дану биће им омотано око врата оно чиме су шкртарили. А Аллаху припада наследство небеса и Земље и Аллах добро зна оно што ви радите.

181. Аллах је чуо речи оних који су говорили: „Аллах је сиромашан, а ми смо богати!“ Ми ћемо да забележимо оно што су они говорили као и то што су без оправдања веровеснике убијали. И рећи ћемо: „Искусите казну у Огњу!“

182. То је због дела ваших руку, а Аллах, заиста, не чини неправду Својим робовима.

183. Онима који говоре: „Аллах је од нас узео обавезу да не верујемо ниједном посланику док не принесе жртву коју ће да прогута ватра!“ Реци: „И пре мене су вам посланици са јасним доказима долазили, а и са тим о чему говорите. Па зашто сте их, онда, убијали - ако истину говорите?“

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ فَتَمِيزُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا ۖ لَآ نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْآنٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۚ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِ بِلْبِئْسَتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ ۚ إِنَّ كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٨٣﴾

184. А ако те буду лажљивцем сматрали, па и пре тебе су лажљивцима сматрани посланици који су доносили Јасне доказе и списе и Књигу светилуку.

185. Свака особа ће смрт да окуси, а само на Судњем дану ћете у потпуности да добијете ваше заслуге. Па ко буде удаљен од Ватре и уведен у Рај, успео је. А живот на овом свету само је варљиво наслађивање.

186. Ви ћете сигурно да будете искушавани у вашим имецима, и у вашим животима, а слушаћете многе неугодности од оних којима је пре вас дата Књига и од многобожаца. Ако будете стрпљиви и Аллаха се бојали, то, заиста, у истинске поступке спада.

187. А кад је Аллах узео обавезу од оних којима је дата Књига да ће то сигурно људима да објашњавају и да ништа из ње неће да крију, они су је иза леђа својих бацили, продајући је за нешто безвредно. А ружно ли је оно што за то купују!

188. Никако не мисли за оне које радује то што су урадили и који воле да буду похваљени и за оно што нису учинили - никако не мисли да ће да се сачувају патње. Њима припада болна патња.

189. Аллаху припада власт на небесима и на Земљи и Аллах над свима има моћ.

190. У стварању небеса и Земље, и у измени ноћи и дана, заиста су знакови за разумом обдарене,

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ
أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِزَحَ عَنِ النَّارِ
وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

* لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ
وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ نَسَمًا قَلِيلًا
فَبُيِّسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُجِبُونَ
أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

191. који Аллаха спомињу стојећи, седећи и лежећи на својим боковима, и размишљају о стварању небеса и Земље. „Господару наш, Ти ово ниси створио узалуд! Узвишен си Ти и сачувај нас од патње у Ватри!

192. Господару наш, онога кога Ти будеш у Ватру бацио, већ си га понизио, а неправедницима неће да буде помагача!

193. Господару наш, ми смо чули гласника који позива вери: "верујете у вашег Господара!" Па смо поверовали! Господару наш, опрости нам грехе, и покриј наше лоше поступке, и усмрти нас са честитима!

194. Господару наш, дај нам оно што си нам обећао преко Својих посланика и не понизи нас на Судњем дану! Ти, заиста, не кршиш Своје обећање!"

195. И њихов Господар им се одазва: „Ниједном између вас који добро чини, био мушкарац или жена, дела нећу да поништим; ви сте једни од других. Онима који се иселе и који буду из својих домова прогнани, и који буду мучени на Моме путу, и који се буду борили и погинули, сигурно ћу лоша дела да покријем и сигурно ћу да их уведем у рајске баште, кроз које реке теку. Награда је то од Аллаха, а код Аллаха је награда најлепша.

196. Нека те никако не обмањује то што они који не верују свуда по свету незахвално богатством располажу.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَأَلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَاتًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

197. Кратко уживање, а затим Пакао ће бити њихово боравиште; а ужасно је то пребивалиште!

مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

198. Али, онима који се Господара свога боје припадају рајске баште кроз које теку реке; у њима ће вечно да остану, Аллах ће да их почасте. А оно што је код Аллаха, боље је за честите.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

199. Има и оних којима је дата Књига који верују у Аллаха и у оно што је вама објављено, и у оно што је њима објављено, који су понизни Аллаху и не продају Аллахове речи за нешто безвредно. Њима припада награда њиховог Господара, а Аллах ће, заиста, брзо да сведе рачун.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ
لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

200. О ви који верујете, будите стрпљиви и издржљиви, устрајно бдијте и бојте се Аллаха, да бисте успели!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

Жене النساء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О људи, бојте се Господара свога, Који вас је створио од једне особе (Адама), и од те особе пар створио, а од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. Бојте се Аллаха, чијим именом једни друге молите, и чувајте родбинске везе. Аллах вас, заиста, надзире.

2. И сирочадима имовине њихове дајте, не подмећите лоше за добро, и имовине њихове са имовинама вашим не трошите! То је, заиста, велики грех.

3. Ако се бојите да према женама сиротама нећете да будете праведни, онда се жените оним женама које су вам драге и допуштене, са по две, са по три или са по четири. А ако страхујете да нећете да будете праведни, онда само једном, или са оним које поседујете. Тако ћете се најлакше неправде сачувати.

4. И драга срца женама њихове дарове дајте; па ако вам оне драга срца нешто од тога поклоне, то са пријатношћу и угодношћу трошите.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

وَأَنِ اتُّوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَتِلْكَ رُبْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾

وَأَنِ اتُّوا النِّسَاءَ صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾

5. И онима који немају довољно разума иметке, које вам је Аллах поверио на управљање, не уручујте, него их њима опскрбите и обучите. И лепе речи им говорите.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾

6. И проверавајте сирочад док не стасају за брак, па ако се уверите да су зрели, уручите им њихове имовине. И не трошите их расипнички и у журби, пре него што одрасту. Ко је имућан нека се суздржи, а ко је сиромашан, нека троши онолико колико је неопходно. А када им имовину уручујете, то учините у присуству сведока; а доста је што ће пред Аллахом да се полаже рачун.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

7. Мушкарцима припада део онога што оставе родитељи и родбина, а и женама припада део од онога што оставе родитељи и родбина. Било тога мало или много, део је обавезан.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

8. А када деоби присуствују рођаци, сирочад и сиромаси, опскрбите их делом тога, и лепе речи им реците.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

9. И нека се прибојавају, као кад би сами иза себе оставили нејаку децу за коју страхују, и нека се боје Аллаха и нека говоре праведно.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

10. Заиста, они који неправедно троше имовине сирочади, у своје стомаке стављају ватру и они ће у Огњу да горе.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

11. Аллах вам налаже, у вези са вашом децом, да мушком следује колико за два женска детета. А ако буде више од двоје женске деце, њима припадају две трећине онога што је оставио, а ако је само једна, припада јој половина. А родитељима, свакоме посебно, припада шестина од онога што је умрли оставио, ако има деце. А ако не буде имао деце, и наследе га родитељи, онда његовој мајци припада трећина. А ако има браће и (или) сестара, онда његовој мајци припада шестина пошто се изврши опорука коју је оставио, или подмири дуг. Ви не знате ко вам је ближи по користи, родитељи ваши или синови ваши. То је Божија заповед, а Аллах је, заиста, Онај Који све зна и мудар је.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ
كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ
لِّأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

12. Вама припада половина онога што оставе супруге ваше, ако не буду имале деце; а ако буду имале деце, вама припада четвртина онога што оне оставе, пошто се изврши опорука коју оставе, или подмири дуг; њима припада четвртина онога што ви оставите, уколико не будете имали деце, а ако будете имали деце, њима припада осмина онога што ви оставите након што се изврши опорука коју оставите, или подмири дуг. А ако се мушкарац или жена, који немају ни деце ни родитеље, буду наслеђивали и буду имали брата или сестру (по мајци), онда ће свако од њих двоје да добије шестину; ако их буде више, они онда заједнички учествују у трећини, пошто се изврши опорука која је остављена, или подмири дуг, не оштећујући тиме било кога. То је Аллахова заповед, а Аллах је Онај Који све зна и Онај Који не жури са казном.

13. То су Аллахови прописи, а онога ко се покорава Аллаху и Његовом Посланику Он ће да уведе у рајске баште кроз које реке теку и у којима ће вечно да остану. То је велики успех.

14. А онога ко буде непокоран Аллаху и Његовом Посланику, па буде прелазео преко Његових граница, Аллах ће да га уведе у Ватру у којој ће вечно да остане; таквом припада понижавајућа патња.

15. За оне жене из ваше породице које прељубу почине, тражите да посведоче четворица између вас, па ако посведоче против њих, држите их у кућама све док их смрт не умори или док им Аллах неки пут не нађе.

*وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا
تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ
دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ
امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ
مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ
ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

يَلِكْ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يَدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يَدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ
فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ
فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتَّىٰ يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

16. А оно двоје који то учине, изгрдите их, па ако се покају и поправе, онда их на миру оставите. Аллах је, заиста, Онај Који стално прима покајања и милостив је.

17. Аллах прима само покајање оних који учине какво лоше дело из незнања, а потом се убрзо покају. Њима ће Аллах да опрости, а Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

18. Нема покајања онима који чине лоша дела све док им се не приближи смрт, па онда говоре: „Сад се, заиста, кајем!“ Нити за оне који умру као неверници. Њима смо болну патњу припремили.

19. О ви који верујете, не дозвољава вам се да жене преко воље њихове у наслеђе узимате и да им потешкоће причињавате са намером да нешто од онога што сте им дали присвојите, осим ако буду учиниле очигледни разврат. Према њима се лепо опходите. А ако према њима не осетите жељу, па могуће је да не волите нешто у чему је Аллах велико добро дао.

20. Ако хоћете једну супругу да замените другом, и једној од њих сте дали благо, не узимајте ништа од тога. Зар да то узимате чинећи потвору и очигледни грех?!

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذَوْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِمِغْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجعلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿٢٠﴾

21. А како бисте могли то да узмете, када сте једно са другим били интимни и кад су оне од вас узеле чврсту обавезу!?

22. И не жените се онима које су оженили очеви ваши након онога што је било - то су били разврат, мржња и ружан пут.

23. Забрањују вам се мајке ваше, и кћери ваше, и сестре ваше, и сестре очева ваших, и сестре мајки ваших, и братичне ваше и сестричне ваше, и помајке ваше, које су вас дојиле, и сестре ваше по млеку, и мајке супруга ваших, и пасторке ваше које се налазе под вашим скрбништвом од супруга ваших с којим сте имали интимне односе; ако с њима нисте имали интимне односе, онда вам није грех; и супруге ваших рођених синова, и да две сестре саставите, осим што је раније било! Аллах је, доиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُم إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُم
مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِّنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ
الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي
حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم
بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ
الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا
بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

24. И забрањују вам се удате жене, осим оне које су у вашем власништву. То вам је Аллахов пропис! А остале су вам дозвољене, ако желите да им венчане дарове дате и да се њима ожените, а не да чините блуд! А супругама вашим са којима имате брачне односе дајте венчане дарове као што је прописано. И није вам грех ако се, после одређеног венчаног дара, са њима нагодите. Аллах је, заиста, Онај Који све зна и мудар је.

25. А онај међу вама који није довољно имућан да се ожени слободном верницом - ето му оне вернице које су у вашем власништву - а Аллах најбоље зна веровање ваше - једни сте од других. И жените се њима уз одобрење њихових власника, и дајте им венчане дарове како је лепо и уобичајено, ако су чедне, а нису прељубнице, нити тајне љубавнице. А ако оне буду удате, па почине разврат, нека буду кажњене половином казне прописане за слободне жене. То је за онога од вас који се боји разврата, а боље вам је да се суздржите, а Аллах је Онај Који грехе опрашта и милостив је.

26. Аллах жели да вам објасни и упуту вас путевима којима су ишли они пре вас, и да вам опрости. Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾﴾

﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَخَدَّاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾﴾

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِينَ فِيكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾﴾

27. Аллах жели да вам опрости, а они који се за страстима својим поводе желе да далеко скренете.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا
مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

28. Аллах жели да вам олакша, а човек је створен слаб.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ
الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

29. О ви који верујете, једни од других на недозвољен начин имања не присвајајте, осим трговином уз обострани пристанак, и сами себе не убијајте. Аллах је, заиста, према вама милостив.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

30. Онога који то учини неправедно и насилно, Ми ћемо у Ватру да бацимо, а то је Аллаху лако.

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا وَظُلْمًا
فَسَوْفَ نُضِلُّهُ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

31. Ако се будете клонили великих греха који су вам забрањени, Ми ћемо да покријемо ваша лоша дела и у дивно место ћемо да вас уведемо.

إِنْ تَحْتَسِبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. И не пожелите оно чиме је Аллах неке од вас одликовао над другима: мушкарцима припада удео за оно што зараде, а женама удео за оно што оне зараде. И молите Аллаха за Његово обиље! Аллах, заиста, све добро зна.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ
بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ
مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

33. За све смо одредили наследнике у ономе што оставе родитељи и рођаци, а онима са којима сте везани уговором дајте њихов део! Аллах је, заиста, свему сведок.

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ
فَأَنُتُوهُمْ نَصِيبُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٢٣﴾

34. Мушкарци су надређени и старају се о женама зато што је Аллах одликовао једне над другима и зато што они троше своја богатства. Због тога су честите жене послушне и за време мужевљевог одсуства чувају оно што је Аллах одредио да се чува. Оне чије непослушности се бојите ви посаветујте, а онда напустите њихове постеље, па их и ударите! Ако вам постану послушне, против њих ништа не чините. Аллах је, заиста, узвишен и велик.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا
مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَنِتَاتٌ
حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ
وَاللَّيَّ خَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فِعْظُوهُنَّ
وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ
ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٢٤﴾

35. А ако се бојите раздора између њих двоје, онда пошаљите једног судију из његове, а једног из њене породице. Ако они желе измирење, Аллах ће да их помири; Аллах је, заиста, свезнајући и Онај Који све, и у потпуности, зна.

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا
حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا
إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوقِ اللَّهَ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٢٥﴾

36. Аллаха обожавајте и ништа Му у обожавању не придружујте, а родитељима чините добро, и рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и ближњем комшији, и даљњем комшији, и другу поред себе, и путнику, и ономе који је у вашем поседу. Аллах, заиста, не воли оне који се охоче и хвалишу.

۞ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجُنُبِ وَأَتَى السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَنُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
فُحْتًا لَا فُحُورًا ﴿٢٦﴾

37. То су они који шкртаре и заповедају другима да буду шкрти, и који крију оно што им је Аллах из Свога обиља даровао, а Ми смо неверницима припремили понижавајућу патњу.

38. И они који троше имовине своје претварајући се пред људима, а у Аллаха и будући свет не верују. А коме је ђаво друг, зао му је друг.

39. А шта би им било да у Аллаха и Последњи дан верују и да од онога што им је Аллах дао удељују?! А Аллах о њима све зна.

40. Заиста Аллах ни трунку неправде не чини, па ако то буде добро дело, Он ће да га умногостручи и подариће велику награду од Себе.

41. А шта ће тек да буде када из свакога народа доведемо сведока, а и тебе Мухаммеде доведемо да о овима сведочиш?!

42. Тог дана ће пожелети они који нису веровали и који су се против Посланика Мухаммеда дизали да земља над њима буде поравнана, а од Аллаха ниједну реч неће моћи да сакрију.

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
قَرِينًا ﴿٣٨﴾

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ
اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ
حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا
يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

43. О ви који верујете, не приступајте пијани молитви, док не будете знали шта говорите, нити када сте нечисти од интимног односа, осим као пролазници (кроз џамију), све док се не окупате. А ако сте болесни, или на путу, или ако је неко од вас дошао из нужника, или ако сте имали однос са супругама, а не нађете воду, онда длановима чисту земљу дотакните и лица своја и руке своје потарите. Аллах је, заиста, Онај Који стално грехе поништава и опрашта.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا
الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا
مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُم مِّنَ الْغَايَةِ أَوْ لَمْ يَكُنْ
الْمَاءُ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا
غَفُورًا ﴿١٣﴾

44. Зар не видиш како они којима је дат удео у Књизи купују заблуду и желе да ви са Правог пута скренете?!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ
أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٤﴾

45. Аллах најбоље познаје непријатеље ваше; Аллах је довољан заштитник и Аллах је довољан помагач.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿١٥﴾

46. Онима који су јеврејство прихватили, који изврћу смисао речи говорећи: „Чујемо, али се не покоравамо!“ И: „Слушај, дабогда не чуо!“ И: „Чувај нас!“ Преврћући језицима својим и хулећи веру, боље би било и исправније да кажу: „Слушамо и покоравамо се!“ И: „Слушај!“ И: „Погледај на нас!“ Али, Аллах је њих због неверовања њиховог проклео и мало ко од њих верује.

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا أَيْتًا
بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَنَنْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ
اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٦﴾

47. О ви којима је дата Књига, верујте у ово што објављујемо потврђујући оно што већ имате, пре него што црте лица избришемо и вратимо их назад, или их прокунемо као што смо проклели оне који нису поштовали суботу, а Аллахова заповест бива извршена.

48. Аллах, заиста, неће да опрости многобоштво, а опростиће све мимо тога, коме Он хоће! А онај ко другом оно што је својствено само Аллаху приписује, тај чини потвору и велики грех.

49. Зар не видиш оне који себе сматрају чистим од греха?! Међутим, Аллах чисти од греха кога хоће и никоме неће, ни колико трун неправде да се учини.

50. Погледај како измишљају лаж о Аллаху! То је Аллаху довољно као јасан грех.

51. Зар не видиш оне којима је дат удео у Књизи како у магију и лажна божанства верују, а онима који не верују говоре: „Ови су на исправнијем путу од оних који верују.“

52. То су они које је Аллах проклео, а ти нећеш наћи да ће помагача да има онај кога је Аллах проклео.

53. Да можда они немају какав удео у власти?! А да имају, они муслиманима ништа не би ни колико трун дали.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ
قَبْلُ أَن تَطْمِئِسَ وُجُوهٌ فَرَرَدَّهَا عَلَى
أَدْبَارِهَا أَوْ تُلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ
السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٥٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِلِ
اللَّهِ يَزْكِي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ﴿٥٩﴾

أَنظُرْ كَيْفَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٦١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ
اللَّهُ فَلَن نَّجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٦٢﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا
يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٦٣﴾

54. И зар људима завиде на ономе што им је Аллах дао из обиља свога?! А Ми смо Аврамовим потомцима дали Књигу и мудрост, и дали смо им велику власт.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم
مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

55. Па, било их је који су веровали, а било је и оних који су од тога људе одвраћали. А Пакао је довољан као ужарени огањ.

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ
عَنهُ وَكَفَىٰ بَجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

56. Заиста, оне који не верују у речи и доказе Наше Ми ћемо у Ватру бацити, па када год им се коже испеку, заменићемо их другим кожама, како би патњу осетили. Аллах је, доиста, силан и мудар.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ
نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

57. А оне који верују и чине добра дела Ми ћемо да уведемо у рајске баште кроз које теку реке. Тамо ће заувек да остану и супруге очишћене у њима ће да имају; и у велику хладовину ћемо да их уведемо.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا شَرِبُوا
ظِلِيلًا ﴿٥٧﴾

58. Аллах вам, заиста, наређује да послове од поверења дате онима којима припадају, а када људима судите - да праведно судите. Савет Аллахов је, уистину, диван и Аллах је, заиста, Свечујући и Свевидећи.

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
بِعَظْمِكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

59. О ви који верујете, покоравajte се Аллаху и покоравajte се Посланику и надлежнима између вас. А ако се у нечему не слажете, обратите се Аллаху и Посланику, ако верујете у Аллаха и Последњи дан. То је бољег и лепшег исхода.

60. Зар не видиш оне који тврде да верују у оно што је објављено теби и у оно што је објављено пре тебе како желе да им се пред тагутом - лажним судијом суди, иако им је наређено да у њега не верују?! А ђаво само жели да их у велику заблуду одведе.

61. И када им се каже: „Приступите овоме што је Аллах објавио и приступите Посланику“, видиш лицемере како се од тебе сасвим окрећу.

62. А шта ће тек да буде када их погоди невоља због дела њихових руку, па ти дођу заклинајући се Аллахом: „Ми смо само хтели да добро и право поступимо.“

63. То су они за које Аллах зна шта је у срцима њиховим, па окрени се од њих и саветуј их, и реци им оно што ће да их дотакне.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ
ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى
الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَالِى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَنَفِقِينَ
يُضَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوَفِيقًا ﴿٦٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ
لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

64. А ми нисмо ниједног посланика послали, осим да би му се покоравало уз Аллахово одобрење. А да ти они дођу када сами себи учине неправду и замоле Аллаха да им опрости, па да и Посланик замоли да им се опрости, они би видели да Аллах, заиста, прима покајање и да је милостив.

65. И, тако Ми Господара твога, они неће да верују све док за судију у међусобним споровима тебе не прихвате, а потом у душама својим не осете тегобу због онога што си одредио и сасвим се не покоре!

66. И да смо Ми њима прописали: „Да сами себе поубијају!“ Или: „Да се иселе из свога завичаја!“ Мало ко од њих би то учинио! А када би поступили онако како им се саветује, било би им боље и у вери чвршће.

67. И тада бисмо им Ми, од Нас, велику награду дали.

68. И на Прави пут бисмо их упутили.

69. Они који су покорни Аллаху и Посланику (Мухаммеду) биће у друштву оних које је Аллах благословио: веровесника, оних који срцем искрено и у потпуности верују, оних који су својим животима посведочили на Аллаховом путу и честитих људи, а дивно ли је то друштво!

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءُواكَ فَاسْتَعْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾

فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ
فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِنَهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَافِقًا ﴿٦٩﴾

70. То обилге је од Аллаха и довољно је што Аллах све то добро зна.

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

71. О ви који верујете, будите опрезни и идите у борбу у групама, или одједном сви.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَإَنفِرُوا نُبَاتٍ أَوْ اَنفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

72. Међу вама има, заиста, оних који ће да оклевају, па ће, ако вас погоди невоља, такав да каже: „Сам Аллах ме благословио што са њима нисам био.“

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَن لَّيَبْتَغِيَنَّ فَإِنْ
أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴿٧٢﴾

73. А ако вас од Аллаха добро задеси, он ће, као да између вас и њега није било пријатељства, сигурно да каже: „Камо среће да сам са њима био, велики плен бих добио!?“

وَلَمَّا أَصَبَكُمْ فَضَّلَ مِنَ اللَّهِ
لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْعَنُنِي كُنتَ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

74. И нека се зато на Аллаховом путу верници боре против оних који живот на овом свету купују за живот на будућем свету, а онога ко се бори на Аллаховом путу, па погине или победи, Ми ћемо, сигурно, великом наградом да наградимо.

* فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن
يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ
فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

75. Шта је са вама па се не борите на Аллаховом путу за немоћне; за мушкарце, жене и децу који говоре: „Господару наш, избави нас из овог града чији су становници насилници, одреди нам заштитника и дај нам помагача!“

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَأَجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا
مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

76. Они који верују боре се на Аллаховом путу, а они који не верују боре се на ђавољем путу. Зато се борите против ђавољевих штићеника, а ђавоље лукавство, заиста, је слабо.

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الظُّلُمِوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

77. Зар ниси видео оне којима је речено: „Ка себи руке своје, већ намаз (молитву) обављајте и зекат (обавезну милостињу) дајте.“ А када им би прописана борба, одједном се група њих побоја људи, као што се Аллага боји, или још више, и рекоше: „Господару наш, зашто си нам борбу прописао? Да си нам то до одређеног времена одложио!?“ Реци: „Уживање на овом свету је кратко, а онај свет је бољи за богобојазне.“ А вама, ни колико трун, неправда неће да буде учињена.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا
أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا
الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ
اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُنْتُ عَٰلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ
أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

78. Где год били, стићи ће вас смрт, па макар били и у високим кулама! Ако их задеси какво добро, они кажу: „То је од Аллага!“ А ако их задеси какво зло, они говоре: „То је због тебе (Мухаммеде)!“ Реци: „Све је од Аллага!“ Па шта је са овим људима?! Они као да не разумеју шта им се говори.

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ نُصِيبَهُمْ
حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ
عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَمَالِ
هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

79. Добро које те задеси, то је од Аллага, а зло које те задеси, то је од тебе (човече). Ми смо те (Мухаммеде) као посланика послали људима, а Аллах је довољан сведок.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا
أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
شَٰهِدًا ﴿٧٩﴾

80. Ко се покори Посланику, покорио се и Аллаху, а ко се окрене, па Ми те нисмо послали да им чувар будеш.

81. Они (лицемери) говоре: "Покоравамо се!" А када од тебе оду, неки од њих смишљају ноћу другачије него што ти говориш. Аллах записује оно што они смишљају ноћу. Зато се окрени од њих и у Аллаху се поуздај, а довољан је заштитник Аллах!

82. А зашто они не размишљају о Кур'ану? Јер, да је он од некога другог, а не од Аллаху, они би у њему нашли многе противречности.

83. А када им дође нешто што се односи на сигурност или страх, они то разгласе. А да то препусте Посланику или својим претпостављеним, то би сигурно од њих сазнали они који то испитују. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости, ви бисте, осим неколицине, ђавола следили.

84. Зато се бори на Аллаховом путу, не обавезујући осим себе, а вернике подстичи. Аллах ће да заустави силу оних који не верују, а Аллах је од њих силнији и казне Његове су строжије.

85. Ко се буде залагао за добро, и он ће да има удео у томе, а ко се буде залагао за зло, и он ће да има удео у томе. А Аллах над свим надзире.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَفَتَبَعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَاعْرِضْ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾

86. Када поздрављени budete, на лепши начин узвратите, или исто отпоздравите, а Аллах, заиста, све обрачунава.

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

87. Аллах, осим Кога другог истинског бога нема, сигурно ће да вас сакупи на Судњем дану, у што нема нимало сумње, а чији је говор истинитији од Аллаховог?!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

88. Зашто се подвајате када су у питању лицемери које је Аллах вратио у неверство због онога што су сами заслужили? Зар желите на Прави пут да упутите оне којима је Аллах дао да су у заблуди?! А коме Аллах да па је у заблуди, ти му нећеш наћи Пут!

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

89. Они би волели да и ви не верујете као што они не верују, па да budete једнаки. Зато, између њих не узимајте пријатеље док се не иселе на Аллаховом Путу. А ако се окрену, онда их хватајте и убијајте где год их нађете и између њих пријатеље и помагаче не узимајте.

وَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

90. Осим оних који се склоне код народа са којим ви имате уговор, или дођу код вас, јер им је тешко да се боре против вас или свога рода. А да Аллах хоће, он би их окренуо против вас, па би се они борили против вас! Ако вас они оставе на миру и не боре се против вас, него вам понуде мир, онда вам Аллах не даје право да их нападате.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمْ لَسَلَّمَكُمْ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

91. Ви ћете налазити друге који желе бити сигурни од вас и народа свог, па када год буду враћени у смутњу, они јој се још више предају. Ако се они не окане вас, и не понуде вам мир, и ако вас се не клоне, онда их хватајте и убијајте где год стигнете, а Ми смо вам за борбу против њих јасан доказ дали.

سَتَجِدُونَ عَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا
إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَزِلُواكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَمَ
وَيَكُونُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

92. Верник не може да убије верника осим грешком, а ко убије верника грешком, он мора да ослободи роба верника, и да преда крварину његовој породици, осим ако они то опросте. Ако он припада народу који вам је непријатељ, а верник је, он мора да ослободи једног роба верника! Ако, пак, припада народу са којим имате споразум, тада мора да плати крварину његовој породици и да ослободи роба верника! Ко то не нађе, обавезан је да пости два месеца узастопно, кајући се Аллаху. А Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا
خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ
مِنْ قَوْمٍ عَدُوٌّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

93. А ко намерно убије верника, казна му је Пакао у којем ће вечно да остане. На њега се Аллах расрдио и проклео га, а још му је и патњу велику припремио.

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

94. О ви који верујете, када кренете у бој на Аллаховом путу, све добро проверите и оне које вам назове селам (поздрав мира) немојте рећи: „Ти ниси верник!“ У жељи за пролазним добрима овосветског живота, јер код Аллаха су многа добра. Такви сте и ви били раније, па вам је Аллах даровао Своју милост. Зато, све добро проверите, а Аллах, заиста, добро зна оно што ви радите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَفْتَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

95. Верници који се не боре, осим оних који су неспособни, не могу да се изједначе са онима који се боре на Аллаховом путу својим имецима и својим животима. Оне који се боре својим имецима и својим животима Аллах је одликовао за степен над онима који се не боре, и свима Аллах обећава лепу награду. А Аллах је борце, у односу на оне који се не боре, одликовао великом наградом;

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَاسِئَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

96. положајем код Њега, опростом и милошћу, а Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

97. Заиста ће анђели, када буду узимали душе онима који су према себи учинили неправду, да питају: „Шта је било са вама?“ А они ће да одговоре: „Били смо немоћни на Земљи.“ „Зар Аллахова Земља није пространа и зар нисте могли некуда да се иселите?“ Рећи ће им они. Зато ће њихово пребивалиште да буде Пакао, а лоше је то коначно одредиште!

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْغَالِبِينَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

98. Изузетак су немоћни мушкарци, и жене, и деца, који не могу да се снађу и који не могу да пронађу излаз.

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

99. Аллах ће њима да опрости; Аллах је Онај Који стално брише грехе и опрашта.

100. Ко се исели на Аллаховом путу, на Земљи ће да нађе много места и обиља! А онај ко напусти свој дом, исељавајући се ради Аллаха и Његовога Посланика, па га стигне смрт, од Аллаха ће да добије награду. Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

101. Када путујете по Земљи, није вам грех да намаз (молитву) скратите ако се бојите да ће неко зло да вам учине неверници, јер неверници су вам, заиста, отворени непријатељи.

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي
الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وِرَسُولِهِ ثُمَّ يُوَدِّرْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ
أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ
عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

102. Када ти будеш међу њима и будеш их предводио у молитви, нека једна група са тобом клања и нека своје оружје узму; и док буду лицем на тло, нека други буду иза вас, а онда нека дође друга група која није клањала и нека са тобом клањају, али нека држе оружје своје и нека опрезни буду. Неверници једва чекају да ви занемарите оружје своје и опрему своју, па да на вас сви одједном навале. А ако вам буде сметала киша или будете болесни, није вам грех да оружје своје одложите, али, опрезни будите. Аллах је, заиста, неверницима припремио понижавајућу патњу.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٣٢﴾

103. А када молитву завршите, Аллаха спомините, и стојећи, и седећи, и лежећи на боковима. А када будете сигурни, намаз обављајте у потпуности; намаз је, уистину, прописан верницима у одређеним временским периодима.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٣٣﴾

104. И немојте да малаксате трагајући за непријатељем; ако ви трпите бол, трпе и они бол као и ви, а ви се још од Аллага надате ономе чему се они не надају. Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣٤﴾

105. Ми теби објављујемо Књигу с Истином, да људима судиш онако како ти Аллах показује и не буди бранилац издајцима.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٣٥﴾

106. И Аллаха моли за опрост; Аллах је, уистину, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

107. И не заузимај се за оне који сами себе изневеравају, Аллах, заиста, не воли онога који је издајник грешник.

108. Они се крију од људи, а не крију се од Аллаха, а Он је са њима и када ноћу смишљају речи којима Он није задовољан. А Аллах све што они раде, обухвата.

109. Ето, ви се заузimate за њих у животу на овом свету, а ко ће да се за њих заузима пред Аллахом на Судњем дану, или ко ће да им буде заступник?!

110. Ко учини какво зло, или према себи учини неправду, а затим Аллаха замоли да му опрости, наћи ће да је Аллах Онај Који опрашта грехе и милостив је.

111. Ко уради грех, на своју штету га је урадио, а Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

112. Ко почини преступ или грех, а потом за то оптужи недужног човека, натоварио је на себе и клетву и очигледни грех.

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ
أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا
يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٠٨﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ
عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
خَكِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ
يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا
وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

113. Да није Аллахове доброте и Његове милости према теби, једна група њих би настојала да те заведе, али они само себе заводе, а теби не могу ништа да науде. Аллах теби објављује Књигу и мудрост и подучава те ономе што ниси знао и Аллахово добро према теби је огромно.

114. Нема добра у многим њиховим говорима, осим у говору оног ко тражи да се милостиња удељује, или добро чини, или успоставља мир међу људима. Ономе ко то чини из жеље за Аллаховим задовољством, Ми ћемо велику награду да дамо.

115. А онога ко се супротстави Посланику, након што му јасно буде показан Прави пут, и следи пут који није пут верника, пустићемо да чини шта је наумио, и бацићемо га у Пакао, а лоше је то коначно одредиште!

116. Аллах, заиста, неће да опрости да се Њему ишта у обожавању придружује, а коме хоће опростиће све осим тога; онај ко Аллаху ишта у обожавању придружује - заиста је далеко залутао.

117. Они мимо Аллаха само женске кипове призивају, а не призивају другог до ђавола пркосника.

118. Аллах га је проклео, а он је казао: „Ја ћу сигурно да преотем за себе одређени део Твојих робова!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّت طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ
وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

* لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوهُمْ إِلَّا
مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ
إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ نُؤْلِهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْتًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

119. И сигурно ћу да их наводим у заблуду, и сигурно ћу лажним надама да их мамим, и заповедићу им сигурно да уши стоци режу, и сигурно ћу да им наредим да Аллахова створења мењају!“ А ко ђавола, уместо Аллаха, прихвати за заштитника, он је на очигледном губитку.

120. Он им празна обећања даје и лажним надама их мами. А оно што им ђаво обећава само је обмана.

121. То су они чије је пребивалиште Пакао, и они из њега неће спаса наћи.

122. А оне који верују и чине добра дела Ми ћемо да уведемо у рајске баште кроз које теку реке, и у којима ће вечно да остану. Аллахово обећање је истинито, а чије су речи од Аллахових истинитије?!

123. То неће бити ни по вашим жељама, ни по жељама следбеника Књиге; онај који ради зло, биће за то кажњен и неће наћи, мимо Аллаха, ни заштитника ни помагача,

124. а онај који чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, ући ће у Рај и никоме ни колико трун неправде неће бити учињено.

125. Ко је боље вере од онога ко је предао своје лице Аллаху, а добротинитељ је и следи Аврамову веру, који је био вере чисте?! А Аллах је узео Аврама за пријатеља.

وَلَا ضِلَّتْهُمْ وَلَمْ يَنبَغَتْهُمْ وَلَا مَرْنَتْهُمْ
فَلْيَتَّبِعْ أَذَانَ الْأَنْعَمِ وَلَا مَرْنَتْهُمْ
فَلْيَعِزَّزْ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

يَعِدُهُمْ وَيُنبِئُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمْ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ
عَنْهَا مَخِيضًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

126. Аллахово је све што је на небесима и што је на Земљи. Аллах све обухвата.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

127. Они траже од тебе прописе о женама. Реци: „Аллах ће да вам објасни прописе о њима и о ономе што вам се чита у Књизи о женама - сиротицама, којима не дајете оно што им је прописано, а не желите да се њима ожените, и о нејакој деци, и о томе да према сирочадима праведно поступате. А Аллах сигурно зна за добро које учините.“

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ
يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتٰبِ فِي يَتَنٰى النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ
تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعٰفِيْنَ مِنْ
الْوِلْدٰنِ وَاَنْ تَقُوْمُوا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ
وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِهِ عَلِيْمًا ﴿١٢٧﴾

128. Ако се нека жена плаши мужеве мржње или избегавања, онда се они неће огрешити ако се међусобно нагоде, а нагодба је боља. Људске душе склоне су похлепи. И ако ви budete лепо поступали и Аллаха се бојали - па Аллах у потпуности зна оно што радите.

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ
إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَأَحْضَرْتَ الْأَنْفُسَ الشَّحَّ وَإِنْ
تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

129. Ви нећете моћи потпуно једнако да поступате према супругама својим ма колико то желели. И немојте према некој сасвим нагињати па да неку учините као да је без мужа, а неразведена. А ако се поправите и Аллаха бојите, па Аллах је, уистину, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ
فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾

130. А ако се њих двоје ипак раставе, Аллах ће, из обиља Свога, да их учини независним. Аллах је неизмерно дарежљив и mudar.

وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللّٰهُ وَسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾

131. Аллахово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи. Ми смо онима којима је дата Књига пре вас, а и вама, већ заповедили да се бојите Аллаха. А ако не будете веровали, па, уистину, Аллахово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, Аллах је независан и хваљен.

132. Аллахово је све оно што је на небесима и на Земљи, и Аллах је као заштитник довољан.

133. Ако Он хоће, вас ће уклонити, о људи, а друге ће довести! Он је у могућности да то учини.

134. Онај који жели награду на овом свету, па код Аллаха је награда и овога и онога света; Аллах је Свечујући и Свевидећи.

135. О ви који верујете, будите увек праведни, сведочите ради Аллаха, па макар то било против вас самих, или родитеља и родбине. Свеједно био онај о коме сведочите богат или сиромаш, па Аллах је пречи њима! И не следите страсти, како не бисте били неправедни. А ако будете криво сведочили или сведочење избегавали, па Аллах, заиста, у потпуности зна оно што радите.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَإِبَادَكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ
قَدِيرًا ﴿٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٣٤﴾

۞ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ
أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ
بَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ
تَلَوْنَا أَوْ نَعْرِضُوكُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

136. О ви који верујете, верујте у Аллаха и Његовог Посланика, и у Књигу коју Он објављује Своме Посланику и у књиге које је објавио пре. А онај који не буде веровао у Аллаха, и у Његове анђеле, и у Његове књиге, и у Његове посланике, и у Последњи дан - далеко је залутао.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِ ۚ وَالْكِتٰبِ الَّذِى نَزَلَ عَلَى
رُسُلِهِ ۚ وَالْكِتٰبِ الَّذِى أَنْزَلَ مِنْ
قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ ۖ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٣٦﴾

137. Онима који су били верници, а затим постали неверници, па опет постали верници и поново постали неверници, и појачали неверовање, Аллах, заиста, неће да опрости и неће да им укаже на Прави пут.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا
لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿٣٧﴾

138. Болну патњу навести лицемерима,

بَشِيرِ الْمُتَنَفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

139. који присно пријатељују с неверницима, мимо верника! Зар од њих траже моћ, а сва моћ припада само Аллаху?!

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيتَهُمْ عَنْدَهُمُ
الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿٣٩﴾

140. Он вам је већ у Књизи објавио: „Када чујете да су Аллахове речи предмет порицања и изругивања, не седите са онима који то чине док не ступе у други разговор, иначе, бићете као они.“ Аллах ће, сигурно, да састави у Пакао све лицемере и невернике,

وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ أَنْ إِذَا
سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يُخَوِّضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا
مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَنَفِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿٤٠﴾

141. оне који ишчекују шта ће да буде са вама. Па ако вам Аллах дарује победу, они говоре: „Зар нисмо били уз вас“, а ако срећа послужи невернике, онда говоре њима: „Зар нисмо могли да вас победимо, и зар вас нисмо одбранили од верника?!“ На Судњем дану Аллах ће свима да вам пресуди! А Аллах неће да пружи прилику неверницима да униште вернике.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

142. Лицемери, заиста, настоје да преваре Аллаха, а Он ће њих да надмудри. Када устају да молитву обављају, мрзовољно се дижу и приказују се свету, а Аллаха само мало спомињу.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

143. Колебају се између веровања и неверовања, нити су са овима нити са онима. А онеме коме Аллах да па је у заблуди нећеш наћи пут ка Упути.

مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَتُولَاءِ وَلَا إِلَى هَتُولَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

144. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и пријатеље невернике уместо верника! Зар хоћете да пружите Аллаху очигледан доказ против себе?!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾

145. Лицемери ће, заиста, да буду на самом дну Пакла и ти нећеш да им нађеш помагача.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

146. Осим оних који се покају и поправе и који чврсто Аллаха прихвате и веру своју у Аллаха искрено испоље, они ће да буду са верницима, а Аллах ће, сигурно, верницима велику награду да подари.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

147. Зашто би вас Аллах кажњавао ако будете захваљивали и веровали!? Аллах је захвалан и Онај Који све зна.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ
وَعَامَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. Аллах не воли да се о злу гласно говори, то може само онај коме је учињена неправда. А Аллах је Свечујући и Свезнајући.

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا
عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

149. Било да ви добро дело учините јавно, или га сакријете, или неправду опростите - па Аллах је Онај Који стално брише грехе и свемоћан је.

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

150. Они који у Аллаха и Његове посланике не верују и желе да између Аллаха и Његових посланика у веровању направе разлику, па говоре: „У неке верујемо, а у неке не верујемо“, и желе да између тога некакав став заузму,

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ
وَرُسُلِهِ ۖ وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضِ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

151. они су заиста прави неверници, а Ми смо неверницима припремили понижавајућу патњу.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۖ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾

152. А оне који у Аллаха и Његове посланике верују и ниједног од њих не издвајају - Он ће, сигурно, да награди. А Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَمْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ
يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾

153. Они којима је дата Књига траже од тебе да им са неба спустиш Књигу. Па од Мојсија су тражили и више од тога, кад су рекли: „Покажи нам Аллаха!“ Па их је, због неправде њихове, муња погодила. После су, када су им очигледни докази показани, теле за божанство прихватили, али смо и то опростили, а Мојсију смо против њих очигледан доказ дали.

154. И изнад њих смо брдо дигли, због завета који су дали, и рекли смо им: „На капију погнутих глава уђите!“ И још смо рекли: „Суботу не скрнавите!“ И од њих смо чврсто обећање узели.

155. Зато што су завет прекршили и што у Аллахове речи и доказе нису поверовали, што су без разлога веровеснике убијали и што су говорили: „Наша срца су окорела“, Аллах је, због неверовања, њихова срца запечатио, па их само мало верује.

156. И због њиховог неверовања и због изношења тешке клевете против Марије.

157. И због речи њихових: „Ми смо убили Месију, Исуса, Маријиног сина, Аллаховог посланика.“ А нису га убили, ни распели, већ им се причинило. Они који су се о њему у мишљењу разишли, заиста су у сумњи у погледу њега; о томе ништа поуздано не знају, само се за нагађањем поводе; а сигурно је да га нису убили,

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَوَّضْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

وَرَفَعْنَا صَوْعَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

فِيمَا نَقَضُوا مِيثَقَهُمْ وكُفِّرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بغيرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

158. већ га је Аллах уздигао Себи. А Аллах је силан и mudar.

159. И нема ниједног следбеника Књиге који, пре његове смрти, неће у њега како треба да поверује, а на Судњем дану он ће против њих да сведочи.

160. И због неправде Јевреја Ми смо им нека лепа јела забранили, која су им била дозвољена, и због тога што су многе од Божјег пута одвраћали.

161. И зато што су узимали камату, а било им је забрањено, и зато што су туђе богатство узимали на недозвољен начин. А за невернике међу њима Ми смо припремили болну патњу.

162. Али они међу њима који су у знање дубоко проникли, и верници који верују у оно што се објављује теби (Мухаммеде) и у оно што је објављено пре тебе, нарочито они који молитву обављају и они који обавезну милостињу дају и у Аллаху и Последњи дан верују - њима ћемо сигурно велику награду да дамо.

163. Ми објављујемо теби као што смо објављивали Ноју и веровесницима после њега, објављивали смо Авраму, и Јишмаелу и Исаку и Јакову и потомцима, и Исусу, и Јову, и Јони, и Мојсију, и Арону, и Соломону, а Давиду смо дали Псалме,

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَ
بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا
عَلَيْهِمْ طَيَّبَتْ أُجَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْإِبْطِلِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَكِنِ الرَّسُولُ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

* إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى
نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ
وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ
زُبُورًا ﴿١٦٣﴾

164. и послали смо посланике о којима смо ти пре казивали и посланике о којима ти нисмо казивали. А Аллах је сигурно са Мојсијем разговарао.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

165. Послали смо посланике који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би имали никаквог оправдања пред Аллахом. А Аллах је силан и mudar.

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. Аллах сведочи да је истина оно што ти објављује, објављује га Својим знањем, а и анђели сведоче. А довољан је Аллах као сведок.

لَئِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

167. Заиста, они који не верују и који друге од Аллаховог пута одвраћају, далеко су залутали.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

168. Онима који не верују и који чине неправду, Аллах, заиста, неће да опрости и неће на пут да их упуту,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

169. осим на пут у Пакао, у којем ће вечно и заувек да остану; то је Аллаху лако.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

170. О људи, Посланик вам је већ донео Истину од вашег Господара; зато, верујте - боље вам је! А ако не budete веровали - па заиста је Аллахово све што је на небесима и на Земљи. Аллах је Онај Који све зна и mudar је.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

171. О ви којима је дата Књига, не застрањујте у свом веровању и о Аллаху говорите само истину! Месија, Исус, Маријин син, само је Божји посланик, и створен је речју Његовом, коју је Марији доставио, и живот му дао; зато верујте у Аллаха и Његове посланике и не говорите: „Тројица су!“ Престаните, боље вам је! Аллах је само Једини Бог, Узвишен нека је Он, зар да има дете?! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и Аллах је довољан као заштитник.

172. Месија се неће устегнути да буде Аллахова слуга, па ни анђели, Њему блиски. А оне који се буду устезали да само Њега обожавају чине, и оне који се буду охолили, Аллах ће да сакупи пред Собом.

173. Вернике који су добра дела чинили Он ће према заслуги да награди и још ће, из обилџа Свога, више да им подари; а оне који су надмени били и охолили се – ставиће на болне муке и они неће да нађу себи, мимо Аллаха, ни заштитника ни помагача.

174. О људи, Доказ вам је већ стигао од вашег Господара и Ми смо вам објавили Јасно Светло.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا
ثَلَاثَةٌ أَنْتَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٧١﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ
عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ
جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ
اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا
مُبِينًا ﴿٧٤﴾

175. Оне који буду у Аллаху веровали и чврсто Га се држали Он ће сигурно да уведе у милост Своју и благодат и Правим путем ће Себи да их упути.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا
بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٥﴾

176. Они траже од тебе тумачење. Реци: „Аллах ће да вам каже пропис о ономе ко нема ни родитеља ни деце: ако неко умре и не буде имао детета, а има сестру, њој припада половина његове оставштине, а он ће да наследи њу ако она не буде имала дете; а ако су две сестре, њима припадају две трећине његове оставштине. А ако су они браћа и сестре, онда ће мушки део наследства да буде једнак износу два дела женског. То вам Аллах објашњава, да не залутате. А Аллах све добро зна.“

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
ٱلْكُلَّةِ ۚ إِنِ ٱمْرَأٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُۥ وَلَدٌ
وَلَهُۥ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ
يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُن لَّهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا
أُخْتَيْنِ فَلَهُمَا ٱلثُلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن
كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ
حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۗ يَبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ أَن
تَضِلُّوا ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

Трпеза المائدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О ви који верујете, испуњавајте преузете обавезе! Дозвољава вам се стока, али не она која ће да вам буде споменута; док обреде ходочашћа обављате није вам дозвољено да ловите. Уистину, Аллах прописује шта Он хоће.

2. О ви који верујете, не скрнавите Аллахове обреде ходочашћа, ни свети месец, ни курбане, нарочито оне огрлицама обележене, ни оне људе који су кренули ка часној Каби желећи од Господара свога обилге и задовољство. А када обреде ходочашћа обавите, онда ловити можете. И нека вас мржња коју према неким људима носите, зато што су вам спречили приступ Часној џамији, никако не наведе да неправедни budete! Потпомажите се у добротинству и богобојазности, а не потпомажите се у греху и скрнављењу правде и бојте се Аллага; Аллах, доиста, страшно кажњава.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
أُحِلَّ لَكُمْ بَهِيمَةُ ٱلْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ
ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَلَا ٱلْهَدْيَ وَلَا
ٱلْقُلُوبَ وَلَا ءَامِينَ ٱلْبَيْتِ ٱلْحَرَامِ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتَّىٰٓ أَوْ مِّنْ صَدُوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ
ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُواْ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْبِرِّ
وَأَلْتَفَوْاْ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْإِثْمِ
وَأَلْعَدُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ
ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾

3. Забрањене су вам угинуле животиње, и крв, и свињско месо, и она животиња која је заклана у нечије друго а не у Аллахово име, и која је удављена и убијена; и која је стрмоглављена, и рогом убодена, или од звери начета, осим ако сте је преклали, и која је на жртвеницима жртвована, и забрањује вам се гатање стрелицама. То је непослушност. Данас су неверници изгубили сваку наду да ћете ви да отпаднете од своје вере, зато се не бојте њих, већ се бојте Мене. Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера. А ко год буде приморан на то, када влада глад, без намере да учини грех, па Аллах је, заиста, Опроститељ греха, Милостиви.

4. Питају те шта им је дозвољено. Реци: „Дозвољена су вам лепа јела и оно што улове животиње које сте лову подучили, од онога чиме вас је Аллах научио. Једите оно што вам оне ухвате и спомените Аллахово име при томе, и бојте се Аллаха; Аллах, заиста, брзо своди рачуне.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَبِقَةُ وَالْمُؤَفَّقَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ أَلْيَوْمَ
يَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ
لِإِيمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلَّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا
إِسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦﴾

5. Данас вам се дозвољавају сва лепа јела; и јела оних којима је дата Књига дозвољена су вам, и ваша су јела њима дозвољена, и честите жене вернице, и честите кћери оних којима је дата Књига пре вас, када им венчане дарове њихове подарите са намером да се њима ожените, а не да са њима блуд чините и да их за прилежнице узимате. А онај ко негира прописе вере - узалуд ће да му буду његова дела, и он ће, на оном свету, да буде међу губитницима.

6. О ви који верујете, када хоћете да обавите намаз (молитву), лица своја и руке своје до иза лактова оперите, а главе своје потарите, и ноге своје до иза чланака оперите. Ако сте имали интимни однос, онда се окупајте; а ако сте болесни, или на путу, или ако сте извршили природну потребу, или ако сте имали однос са супругама, а не нађете воду, онда својим рукама чисту земљу дотакните и њима преко својих лица и својих руку пређите. Аллах не жели да вам причини потешкоће, већ жели да вас учини чистим и Своју благодат да вам употпуни, да бисте били захвални.

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبُ وَطَعَامُ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ
وَلَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا
مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِيرِينَ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى
الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَأَطْفِئُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى
سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ
يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُنِيبَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

7. И сетите се Аллахове благодати којом вас је обасуо и завета којим вас је обавезао, кад сте рекли: „Слушамо и покоравамо се! „И бојте се Аллаха! Заиста, Аллах добро зна све што је у грудима.

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ
الَّذِي أَتَقَفْتُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٧﴾

8. О ви који верујете, извршавајте дужности према Аллаху, и праведно сведочите. Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да будете неправедни! Будите праведни, то је најближе богобојазности, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста, у потпуности зна оно што чините.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ
لِلْقَوِّىِّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

9. Аллах је онима који верују и добра дела чине обећао опрост и награду велику;

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

10. А они који не верују и поричу речи и доказе Наше - биће становници Пакла.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. О ви који верујете, сетите се Аллахове благодати према вама када су неки људи хтели да вас се дочепају, а Он је задржао њихове руке. И бојте се Аллаха, и нека се верници поуздају само у Аллаха!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أذكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Аллах је прихватио завет Израилјевих синова - а између њих смо били поставили дванаест старешина - и Аллах је рекао: „Ја сам, заиста, са вама! Ако будете молитву обављали и обавезну милостињу давали, и ако будете у посланике Моје веровали, помагали им и драге воље зајам давали Аллаху, сигурно ћу да прекријем ваша лоша дела и увешћу вас у рајске баште кроз које реке теку. А онај међу вама који ни после тога не буде веровао - скренуо је са правог Пута.“

﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ فَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾﴾

13. Али, зато што су прекршили свој завет, Ми смо их проклели и њихова срца смо учинили окрутним. Они су уклањали речи са места на којима су биле, а изоставили су добар део онога чиме су били опомињани. И ти ћеш, осим у случају мало њих, непрестано да наилазиш на њихово вероломство, али ти пређи преко тога и опрости им! Аллах, уистину, воли оне који чине добро.

﴿فَمَا نَقِضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾﴾

14. Од оних који говоре: „Ми смо хришћани.“ Ми смо завет прихватили, али су и они изоставили део онога чиме су били опомињани, зато смо међу њима убацили непријатељство и мржњу до Судњег дана; а Аллах ће сигурно да их обавести о ономе што су радили.

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾﴾

15. О ви којима је дата Књига, дошао вам је Наш Посланик да вам укаже на много шта што ви из Књиге кријете, а преко много чега ће и да пређе. А од Аллаха вам долази светлост и Књига јасна.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ كَثِيرًا مِمَّا جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Њоме Аллах упућује на путеве спаса оне који настоје да стекну Његово задовољство и изводи их, дозволом Својом, из тмина на светло и упућује их на прави пут.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

17. Неверници су они који говоре: „Заиста је Аллах Месија Маријин син!“ Реци: „Ко може да спречи Аллаха да, ако хоће, уништи Месију, Маријиног сина, и његову мајку, и све оне који су на Земљи?“ Аллахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих; Он ствара шта хоће, и Аллах над свиме има моћ.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُنْزِلَ الْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18. Јевреји и хришћани кажу: „Ми смо деца Аллахова и Његови миљеници.“ Реци: „Па зашто вас Он кажњава због ваших греха?“ А није тако! Ви сте као и остали људи које Он ствара: коме хоће Он ће да опрости, а кога хоће Он ће да подвргне патњи. Аллахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих, и код Њега је коначно одредиште.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ
اللَّهِ وَأَحِبُّواؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ
يَعْذَرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

19. О ви којима је дата Књига, дошао вам је Наш Посланик, након што је неко време прекинуто слање посланика, да вам објасни, да не бисте рекли: „Није нам долазио ни онај који доноси радосне вести ни онај који упозорава!“ Па, дошао вам је, ето, онај који доноси радосне вести и који упозорава. А Аллах над свиме има моћ.

20. А кад Мојсије рече свом народу: „О народе мој, сетите се Аллахове благодати према вама када је неке од вас учинио веровесницима, и када вас је учинио владарима, и дао вам оно што није дао ниједном народу.

21. „О народе мој, уђите у благословљену земљу коју вам је Аллах доделио, и не посрћите назад па да се вратите као губитници.“

22. Они рекоше: „О Мојсије! У њој је немилосрдан народ и ми у њу нећемо да уђемо док год они из ње не изађу; па, ако они из ње изађу, ми ћемо онда сигурно да уђемо.“

23. Два човека која су се бојала Аллаха и којима је Он даровао Своју благодат - рекоше: „Навалите на њихову капију, па кад кроз њу прођете, бићете сигурно победници; а у Аллаха се поуздајте, ако сте верници.“

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ
تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ آذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ
يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

يَنْقُومُ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى
أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا
لَنَنْدَخُلُهَا حَتَّى يُخْرِجُوا مِنْهَا فَإِنَّا
يُخْرِجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
دَخَلْتُمُوهُ فَانْقَلِبُوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ
فَتَقَاتِلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. "О Мојсије", рекоше они, "док год су они у њој, ми нећемо у њу да улазимо! Идите ти и Господар твој па се борите, а ми одавде нећемо да се померимо!"

25. „Мој Господару“, рече Мојсије, „ја осим себе имам моћ само над својим братом; зато пресуди између нас и грешних људи!“

26. „Четрдесет година они ће земљом да лутају“, рече Он, „јер ће Света земља да им буде забрањена, а ти не тугуј за грешним народом.“

27. И испричај им вест о двојици Адамових синова, онако како је било, кад су њих двојица жртву принели, па је од једног била примљена а од другог није, па је он рекао: „Сигурно ћу да те убијем!“ А први рече: „Аллах прима само од оних који су богобојазни.

28. И кад би ти пружио своју руку према мени да ме убијеш, ја не бих пружио своју према теби да те убијем. Заиста се ја бојим Аллага, Господара светова.

29. Ја желим да ти понесеш и мој и свој грех и да будеш становник у Ватри. А она је казна за све неправеднике."

30. И душа га наведе да убије брата свога, па га он уби и постаде један од губитника.

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

*وَأُتِلَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لَنْ يَبْسُطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ الْقَاتِلِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ رَفْسُهُ وَ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Аллах је онда послао једног гаврана да копа по земљи да би му показао како да закопа мртво тело свога брата. Рече: „Тешко мени, зар и ја не могу, као овај гавран, да закопам мртво тело свог брата!“ И поче да се каје.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوَيَّلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

32. Због тога смо Ми прописали Израилјевим синовима: ако неко убије некога који није убио никога, или онога који на Земљи наред не чини, као да је све људе поубијао; а ако неко буде узрок да се нечији живот сачува, као да је свим људима живот сачувао. Наши су им посланици доносили јасне доказе, али су многи од њих, и после тога, заиста, на Земљи све границе зла прелазили.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

33. Казна за оне који се против Аллага и Његовог Посланика боре и који наред на Земљи чине јесте: да буду убијени, или разапети, или да им се унакрст одсеку руке и ноге, или да буду прогнани из земље. То им је понижење на овом свету, а на оном свету их чека велика патња,

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. али не и за оне који се покају пре него што их се домогнете. И знајте да је Аллах Онај Који опрашта грехе и милостив је.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. О ви који верујете, Аллаха се бојте и тражите оно што ће да вас приближи Њему, и на Његовом путу се борите да бисте успели.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

36. Заиста, кад би све оно што је на Земљи било у поседу неверника, и још толико, и кад би хтели тиме да се откупе од патње на Судњем дану, не би им било примљено. Њих чека болна патња.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَا مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ
مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Зажелеће они да изађу из Ватре, али из ње им неће бити изласка, и њих чека непрестана патња.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿٣٧﴾

38. Крадљивцу и крадљивици одсеците шаку, нека им то буде казна за оно што су учинили и опомена од Аллаха! Аллах је силан и мудар.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا
جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

39. А онеме ко се после своје неправде покаје и поправи се - Аллах ће сигурно да опрости. Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ
اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. Ти сигурно знаш да само Аллах има власт на небесима и на Земљи. Он патњи подвргава онога кога хоће, а прашта онеме коме хоће. Аллах над свиме има моћ.

أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. О Посланиче, нека те не забрињавају они што неверовање брзо испољавају, они који устима својим говоре: „Верујемо“, а срцем не верују, и Јевреји, који измишљотине много слушају и који туђе речи радо прихватају, а теби не долазе; који изврћу смисао речи и говоре: „Ако вам се овако пресуди, онда пристаните на то, а ако вам се не пресуди, онда немојте да пристанете!“ А онеме коме Аллах жели заблуду, ти, у односу на Аллаха, не можеш ништа да му помогнеш. То су они чија срца Аллах не жели да очисти; њих на овом свету чека понижење, а на будућем свету огромна патња.

42. Они много слушају лажи и много оно што је забрањено једу; па ако ти дођу, ти им или пресуди или се окрени од њих; ако се окренеш од њих, они не могу нимало да ти науде. А ако им будеш судио, суди им право. Заиста, Аллах воли праведне.

43. А откуд да они траже од тебе да им судиш кад имају Тору, у којој су Аллахови прописи? Они ни после твоје пресуде не би били задовољни, и они нису верници.

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْزِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾﴾

﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾﴾

﴿وَكَيْفَ يُحْكَمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾﴾

44. Ми смо објавили Тору у којој је упута и светло. По њој су Јеврејима судили веровесници који су били послушни Аллаху, и побожни људи, и учени, од којих је тражено да чувају Аллахову књигу, и они су над њом бдели. Зато се, кад будете судили, не бојте људи, већ се бојте Мене, и не замењујте Моје речи за нешто што мало вреди! А они који не суде према оном што је Аллах објавио, они су, заиста, неверници.

45. Ми смо им у њој прописали: глава за главу, и око за око, и нос за нос, и уво за уво, и зуб за зуб, и за ране је одмазда, а онај ко од мазде одустане, биће му то искупљење од греха. Они који не суде према ономе што је Аллах објавио, заиста, су неправедници.

46. После њих смо Исуса, Маријиног сина, послали, који је признавао оригиналну Тору објављену пре њега, а њему смо дали оригинално Јеванђеље, у коме је била упута и светло, и да потврди Тору, објављену пре њега, у коме је, такође, била упута и поука богобојазнима,

47. и следбеницима Јеванђеља смо били наредили да суде према ономе што је објавио Аллах у њему. Они који нису судили према ономе што је објавио Аллах - заиста су према Аллаху непокорни.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
أَسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا
تَشْتَرُوا بِإِيتَانِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ تَقْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ
بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ
يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَى عَائِثِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

وَلِيُحْكَمْ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فِيهِ وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

48. А теби објављујемо Књигу, са Истином, да потврди књиге објављене пре и да над њима бди. И ти им суди према ономе што објављује Аллах и не поводи се за њиховим прохтевима, и не одступај од Истине која ти долази; свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас учинио следбеницима једног верозакона, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више да учини добра; Аллаху ћете сви да се вратите, па ће о ономе у чему сте се разилазили Он да вас обавести.

49. И суди им према ономе што објављује Аллах и не поводи се за њиховим прохтевима, и причувај их се да те не одврате од нечега што ти Аллах објављује. А ако се окрену, ти онда знај да Аллах жели да их казни због неких њихових греха. А многи људи су, заиста, грешници.

50. Зар они да траже да им се као у паганско доба суди!? А ко је од Аллага бољи судија народу који чврсто верује?!

51. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и присне пријатеље Јевреје и хришћане! Они су сами себи заштитници и пријатељи! А њихов је и онај међу вама који их за заштитнике и пријатеље прихвати; Аллах, уистину, неће да упуте на прави пут људе неправденике.

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
لَيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

وَأِنْ أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ
عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ
لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ
مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ
وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

52. Зато ти видиш оне чија су срца болесна како журе да са њима склопе пријатељство, говорећи: „Бојимо се да нас каква невоља не задеси.“ А Аллах ће сигурно победу или нешто друго да од Себе да, па ће они, због онога што су крили у својим душама, да се кају.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ خَشِيَ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٢﴾

53. А они који верују рећи ће: „Јесу ли то они који су се заклињали Аллахом, својом најјачом заклетвом, да су, заиста, са вама?“ Дела њихова биће поништена, и они ће да буду губитници.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. О ви који верујете, ако неко од вас од своје вере отпадне - па, Аллах ће сигурно уместо њих да доведе људе које Он воли и који воле Њега, према верницима понизне, а према неверницима поносите; они ће да се боре на Аллаховом путу и неће да се боје ничијег прекора. То је Аллахов дар који Он даје коме хоће - а Аллах је неизмерно дарежљив и Онај Који све зна.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. Ваши су заштитници само Аллах и Његов Посланик и верници који понизно обављају намаз (молитву) и дају зекат (обавезну милостињу).

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

56. Онај ко за заштитника узме Аллаха и Посланика Његовог и вернике - па, Аллахова страна ће, свакако, да победи.

وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

57. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и пријатеље оне који узимају вашу веру за подсмех и забаву, били то они којима је пре вас дата Књига, или били неверници - и Аллах се бојте ако сте верници.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. И кад позивате на молитву, и то узимају за подсмех и забаву, зато што су они људи који не разумеју.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

59. Реци: „О ви којима је дата Књига, зар да нас осуђујете зато што верујемо у Аллаха и у оно што нам се објављује, и у оно што је објављено пре, а већина вас сте непокорни према Аллаху!“

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنِّي إِلَّا أَن ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Реци: „Хоћете ли да вам кажем ко су гори од њих и које ће Аллах још теже да казни? Они које је Аллах проклео и на које се расрдио и учинио од њих мајмуне, и свиње, и оне који су обожавали ђавола - њих чека најгоре место и они су најдаље одлутали са Првог пута.“

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنَ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

61. А када вам долазе, они говоре: „Верујемо!“ Али они долазе као неверници, а такви и одлазе, а Аллах добро зна оно што они крију.

وَإِذَا جَاءَكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَالَهُ عَالِمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

62. Видиш многе од њих како срљају у грехе и насиље и како узимају оно што је забрањено; ружно ли је то како поступају.

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدُونِ وَأَكْثُهُمُ السُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Требало би да их честити и учени људи одвраћају од лажног говора и забрањеног јела; ружно ли је то како поступају.

لَوْلَا يَتَنَّهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَابُ عَنْ
قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٣٣﴾

64. Јевреји говоре: „Аллахова рука је стиснута!“ Стиснуте биле њихове руке и проклети били због тога што говоре! Напротив, обе Његове руке су пружене, Он удељује колико хоће. А то што ти објављује твој Господар појачаће код многих од њих осиноост и неверовање. Ми смо убацили међу њима непријатељство и мржњу све до Судњег дана. Кад год покушају да потпале ратну ватру, Аллах је угаси. Они настоје да на Земљи праве смутњу, а Аллах не воли смутљивце.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ
أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَزيدُ
مُبْسُوطًا يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَلَاقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا
نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٤﴾

65. А да они којима је дата Књига верују и чувају се, Ми бисмо прешли преко њихових ружних поступака и сигурно бисмо их увели у рајске баште уживања.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

66. Да се они придржавају Торе и Јеванђеља и онога што им објављује њихов Господар, имали би опскрбу од онога што је изнад њих и од онога што је испод њихових ногу. Има их и постојаних, али ружно је оно што већина њих ради.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا
أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَمِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا
يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

67. О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од твога Господара – ако не учиниш, онда ниси доставио Његову посланицу - а Аллах ће од гуди да те штити. Аллах, заиста, неће да упути на Прави пут народ који не верује.

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾^(٦٧)

68. Реци: „О ви којима је дата Књига, ви нисте ни на чему ако се не будете придржавали Торе и Јеванђеља и онога што вам објављује ваш Господар. А то што ти објављује твој Господар појачаће, уистину, код многих од њих осиноост и неверовање, али ти не очајавај због народа који не верује.“

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُثْبِتُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾^(٦٨)

69. Они који су веровали, и они који су били Јевреји, и сабијци, и хришћани, они који су у Аллаху и у онај свет веровали и чинили добра дела – они уистину неће ничега да се боје и ни за чим они неће да тугују.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰدِقِينَ وَالصَّٰرِئِينَ مِنَ ءَامَنِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^(٦٩)

70. Ми смо од Израилевих синова узели завет и слали смо им посланике. Кад год би им који посланик донео оно што није годило њиховим душама, једне су у лаж угонили а друге убијали.

﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾^(٧٠)

71. Мислили су да неће на муке да буду стављени, па су били и слепи и глуви, и онда кад је Аллах примио њихово покајање, многи од њих су опет били и слепи и глуви; а Аллах добро види оно шта они раде.

﴿وَحَسِبُوا أَنَّهُ لَا تَكُونُ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾^(٧١)

72. Неверници су они који говоре: „Аллах је, заиста, Месија, Маријин син!“ А Месија је говорио: „О Израилјеви синови, обожавајте Аллаха, и мог и вашег Господара!“ Ко другом место које припада само Аллаху даје, Аллах ће улазак у Рај да му забрани и боравиште његово ће да буде Пакао; а неправедницима нико неће моћи да помогне.

73. Неверници су они који говоре: „Аллах је, заиста, један од тројице!“ А само је један Бог! И ако се не окане онога што говоре, несносна патња ће, заиста, да стигне сваког од њих који остане неверник.

74. Зашто се они не покају Аллаху и не замоле Његов опрост, а Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

75. Месија, Маријин син, само је посланик, и пре њега су долазили и одлазили посланици, а његова мајка је искрено срцем веровала; и обоје су храну јели. Погледај како им Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу!

76. Реци: „Зар поред Аллаха обожавате нешто што не може да вам нанесе никакву штету, нити да вам прибави неку корист? А Аллах је, заиста, Свечујући и Свезнајући.“

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَّا بِكُلَّانِ الطَّعَامِ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرُ أَتَى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

77. Реци: „О ви којима је дата Књига, не застрањујте у своме веровању, супротно истини, и не поводите се за прохтевима људи који су још давно залутали, и многе су у заблуду одвели, и сами су скренули са правог пута.“

78. Језиком Давида и Исуса, Маријиног сина, проклети су они Израилјеви синови који нису веровали - зато што су били непокорни и увек су границе прелазили.

79. Једни друге од зла која су чинили нису одвраћали. Ружно ли је, заиста, то како су поступали!

80. Ти видиш многе од њих како пријатељују са многобошцима. Ружно је, заиста, оно што припремају сами себи: да се Аллах на њих расрди и да у патњи остану вечно.

81. А да верују у Аллаха и Веровесника и у оно што се њему објављује, они са њима не би пријатељивали, али многи од њих су непокорни према Аллаху.

82. Ти ћеш сигурно да нађеш да су онима који верују најљући непријатељи јевреји и многобошци; и свакако ћеш да нађеш да су верницима најближи пријатељи они који говоре: „Ми смо хришћани“, зато што међу њима има свештеника и монаха и што се они не охоче.

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيْرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْهُ
لَبِْسٌ مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يَقُوْلُوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَبِْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ
سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أَنْزَلَ
إِلَيْهِ مَآ أَنزَلُوْهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَكِنَّ كَثِيْرًا
مِّنْهُمْ فَسِقُوْنَ ﴿٨١﴾

*لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ الْفَاسِقِیْنَ الَّذِیْنَ
ءَامَنُوا اَلْيَهُودَ وَالَّذِیْنَ اَشْرَكُوْا وَلَتَجِدَنَّ
اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا الَّذِیْنَ قَالُوْا
اِنَّا نَصْرٰیْ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِیْسَیْنَ
وَرُهَبَآئًا وَّاَنَّهُمْ لَا یَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Када слушају оно што се објављује Посланику, видиш како им лију сузе из очију јер знају да је то Истина, па говоре: „Господе наш, ми верујемо, па упиши и нас међу оне који су посведочили.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

84. Зашто да не верујемо у Аллаха и у Истину која нам долази, када жудимо да Господар наш и нас уведе са добрим људима.“

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. И Аллах ће, због онога што говоре, да им као награду подари рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће вечно да бораве; а то ће да буде награда за све оне који чине добра дела.

فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. А они који не верују и поричу речи и доказе Наше - биће становници Пакла.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

87. О ви који верујете, не забрањујте себи оно што је лепо, што је Аллах дозволио, и не прелазите Аллахове границе! Заиста Аллах не воли оне који прелазе Његове границе.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ
مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

88. И једите оно што вам даје Аллах, што је дозвољено и лепо; и бојте се Аллаха, у Којег верујете.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Аллах неће да вас казни ако се ненамерно закунете, али ће да вас казни ако се намерно закунете. Откуп за прекршену заклетву је: да десет сиромаша нахраните уобичајеном храном којом храните своју децу, или да их обучете, или да ослободите роба ропства. А онај ко не буде могао - нека пости три дана. Тако се откупљујте за своје заклетве када се закунете; и о заклетвама својим брините се! Ето, тако вам Аллах објашњава Своје прописе, да бисте били захвални.

90. О ви који верујете, опојна пића и коцка и кипови и стрелице за гатање одвратно су, ђавољево дело; зато се тога клоните, да бисте успели.

91. Ђаво жели помоћу опојних пића и коцке да међу вама унесе непријатељство и мржњу и да вас одврати од сећања на Аллаха и обављања молитве. Па, хоћете ли да се оканите?

92. И будите послушни Аллаху и будите послушни Посланику и опрезни будите! А ако се окренете, онда знајте да је Наш Посланик дужан само да јасно обзнани.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمْ
الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامَ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ
كَفَرُهُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْجَارُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

93. Онима који верују и чине добра дела нема никаквог греха у ономе што су појели и попили пре забране, ако се клоне онога што им је забрањено и ако верују и чине добра дела, затим се боје Аллаха и верују и онда се греха клоне и чине добро. А Аллах воли оне који другима чине добро.

94. О ви који верујете, Аллах ће да вас доводи у искушење са дивљачи која ће да буде надохват ваших руку и ваших копаља, да Аллах укаже на оног који Га се боји кад га нико не види. А онога ко и после тога учини насиље, чека болна патња.

95. О ви који верујете, не убијајте дивљач док сте у одећи ходочашћа! Ономе од вас ко то намерно учини казна је да једну домаћу животињу, чију ће вредност да процене двојица ваших праведних људи, као жртву принесе код Ка'бе, или да се искупи тиме што ће, равно томе, да нахрани сиромаше или да пости, да би осетио погубност свог поступка. А Аллах је већ опростио оно што је било. Онога ко то опет уради - Аллах ће да казни. Аллах је силан и строг.

96. Вама се допушта да у мору ловите и да улов једете, да се њиме ви и путници користите, а забрањује вам се да на копну ловите док обреде ходочашћа обављате. И бојте се Аллаха, пред Којим ћете да budete сабрани.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بَشِيرٍ وَمِنَ الصَّبِّدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ. بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَدِّيًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّیَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٣٤﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَارَةِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُم صَيْدُ الْبَرِّ مَا ذُمَّتْ حُرْمًا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٣٥﴾

97. Аллах је учинио да Ка'ба, Света кућа, буде људима темељ сигурности и унапређења живота, а тако и свети месеци и курбани, нарочито они огрлицама означени. То је зато да знате да Аллах зна оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и да Аллах све добро зна.

﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقُلْتِيبَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

98. Знајте да Аллах строго кажњава, али и да је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

99. Посланику је једино дужност да објави, а Аллах зна и оно што јавно чините и оно што сакријете.

﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾

100. Реци: „Није исто оно што је забрањено и оно што је дозвољено“, иако те изненађује мноштво онога што је забрањено. Зато се Аллага бојте, о ви који разум имате, да бисте успели.

﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْوَلِيُّ الْأَلْبَنُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

101. О ви који верујете, не запиткујте о ономе што ће да вам причини непријатности ако вам буде објашњено; а ако будете питали за то док буде објављиван Кур'ан, биће вам објашњено; оно раније Аллах вам је већ опростио. А Аллах је Онај Који опрашта грехе и Онај Који не жури са казном.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْفُرْقَانُ تَبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾

102. Неки су људи пре вас питали за то, па после у то нису поверовали.

﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾

103. Аллах није прописао ни бехиру ни саибу ни василу а ни хама; то они који не верују говоре о Аллаху лажи, и већина њих не разумеју.

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِيَةٍ وَلَا
وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

104. А када им се каже: „Приступите ономе што објављује Аллах, и приступите Посланику!“ Они одговарају: „Довољно нам је оно што смо од наших предака запамтили.“ Зар и ако њихови преци нису ништа знали и ако нису били на Правом путу?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. О ви који верујете, брините се о себи; ако сте на Правом путу, неће да вам науди онај који је залутао! Аллаху ћете сви да се вратите и Он ће да вас обавести о ономе што сте радили.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. О ви који верујете, када вам се приближи смрт, приликом давања опоруке нека вам посведоче двојица праведних од вас, или нека друга двојица, који нису ваши – ако сте на путу, а појаве се знаци смрти. А ако посумњате, задржите их после обављене молитве и нека се закуну Аллахом: „Ми заклетву ни за какву цену нећемо да продајемо, макар се радило и о каквом рођаку и сведочење које је Аллах прописао нећемо да ускратимо, јер бисмо тада заиста били грешници.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
أَتْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِنْ
غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا
مِنْ بَعْدِ أَصْلَاؤِهِمَا فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ
أَرْتَبْتُمْ لَا نُفْثِرُ بِهِ ءَنَّمَا وَلَوْ كَانَا
فَرِيقَيْنِ وَلَا تَكُنْتُمْ شَهِدَةً لِلَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِينُ
الْأَيْمِينِ ﴿١٠٦﴾

107. А ако се дозна да су њих двојица згрешила, онда ће њих да замене друга двојица од оних којима је нанесена штета, и нека се закуну Аллахом: „Наше заклетве су сигурно веродостојније од њихових заклетви, ми се нисмо криво заклели, јер бисмо тада, заиста, међу неправедницима били.“

108. Тиме ће да буде најближе исправном сведочењу, и да се не плаше да ће њихове заклетве другим заклетвама да буду побијене. И бојте се Аллаха и слушајте! А Аллах неће да упуту на Прави пут непокорне људе.

109. На дан када Аллах сакупи посланике и упита: „Како су вам се одазивали?“ Они ће да кажу: „Ми знања немамо; заиста Ти добро знаш све што је чулима недокучиво.“

110. Кад Аллах каже: „О Исусе, Маријин сине, сети се благодати Моје према теби и твојој мајци када сам те Духом благословљеним помогао па си са људима, у бешици и као зрео човек, разговарао; и када сам те научио писмености и мудрости, и Тори и Јеванђељу; и када си, Мојом дозволом, од блата нешто попут птице обликовао и у њу удахнуо, и када је она, Мојом дозволом, постала птица; и када си, Мојом дозволом, од рођења слепог и губавог излечио; и када си, Мојом дозволом, дизао мртве; и када сам од тебе одбио Израилјеве синове, кад си им ти донео јасне доказе, па су они међу њима који нису веровали - повикали: „Ово није ништа друго до јасна враџбина“

فَإِنْ عَثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا
فَأَخْرَجَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَٰئِينَ فَيَقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا وَمَا
اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لِّلْمَنِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

ذَٰلِكَ أَذَىٰٓ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا
أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَنٌ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ
وَأَنْتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا
أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ
نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ إِذْ أُيِّدْتُكَ
بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
والتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
طَيْرًا بِإِذْنِي ۚ وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ ۖ وَالْأَبْرَصَ
بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ
كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّا
هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

111. и када Сам апостолима наредио: „Верујте у Мене и Мог Посланика“, они су одговорили: „Верујемо, а Ти буди сведок да смо муслимани.“

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامِنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا
مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

112. А када апостоли рекоше: „О Исусе, Маријин сине, може ли твој Господар трпезу са неба да нам спусти?“ Он рече: „Бојте се Аллаха, ако сте верници.“

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ لِيَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِّنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Ми желимо, рекоше они, са ње да једемо и да срца наша буду смирена и да се уверимо да си нам истину говорио, и да будемо они који ће о њој да сведоче.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَحْمِلَ
ثِقَلَهَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ
عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

114. Исус, Маријин син, рече: „О Аллаху, Господару наш, спусти нам са неба трпезу да нам буде празник, и првима од нас и онима каснијим, и Твој знак, и опскрби нас, а Ти си Опскрбитељ најбољи!“

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لِّأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿١١٤﴾

115. Аллах рече: „Ја ћу, заиста, да вам је спустим, али ћу оне међу вама који и после буду порицали да подвргнем патњи каквом никога међу световима нећу да мучим.“

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ
يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

116. А када Аллах каже: „О Исусе, Маријин сине, јеси ли ти говорио људима: ' Прихватите мене и моју мајку као два бога уз Аллаха!“ Он ће да каже: „Узвишен си Ти од тога! Мени није прилично да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта је у мени, а ја не знам шта је у Теби; баш Ти, заиста, добро знаш оно шта је чулима недокучиво.“

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

117. Ја сам им само говорио оно што си им Ти наредио: „Робујте Аллаху, и моме и вашем Господару!“ И ја сам био њима сведок док сам био међу њима, а кад си ме Ти к Себи узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свиме надзиреш.”

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

118. Ако их подвргнеш патњи, робови су Твоји, а ако им опростиш, па, уистину си Ти Силни и Мудри.

إِنْ تَعَذَّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. Аллах ће рећи: „Ово је Дан у коме ће искренима да буде од користи њихова искреност; њима ће рајске баште, кроз које теку реке, да припадну; у њима ће да остану вечно и довека. Аллах ће њима задовољан да буде, а и они Њим. То ће да буде велики успех.“

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

120. Аллахова је власт на небесима и на Земљи и над оним што је на њима; Он над свиме има моћ.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

Стока الأنعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Сва хвала нека је Аллаху Који је створио небеса и Земљу и дао тмине и светло, али и поред тога они који не верују - друге изједначују са својим Господарем.

2. Он вас је створио од земље и рок одредио, а код Њега је и рок утврђени, а ви и поред тога сумњате.

3. Он је Аллах на небесима и на Земљи, Он зна и што кријете и што показујете, и Он зна оно што радите.

4. А њима не дође ниједан доказ од њиховог Господара а да се од њега не окрену.

5. Они су занегирали Истину када им је дошла, али њима ће сигурно да стигну вести о ономе чему су се ругали.

6. Зар они не знају колико смо Ми нараштаја пре њих уништили, којима смо на Земљи дали могућности какве вама нисмо дали и којима смо слали обилату кишу и учинили да реке поред њих теку, па смо их, због њихових греха, уништавали, и друге нараштаје, после њих, стварали?!

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۚ ثُمَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ
أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ۚ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۚ يَعْلَمُ
سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ فَسَوْفَ
يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا كَانُوا بِهِ ۚ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ
لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ
فَآهْلَكْنَاهُمْ يَدْنُوهُمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

7. А и да ти (Мухаммеде) спустимо Књигу на папиру и да је они рукама својим опипају, опет би они који не верују казали: „Ово заиста није ништа друго до јасна враџбина.“

8. И још говоре: „Зашто му није послат анђео?!“ А да анђеле пошаљемо, случај би одређен био, и не би им било дато више времена.

9. А да га анђелом учинимо, опет бисмо га као човека створили и опет бисмо им учинили нејасним оно што им није јасно.

10. Посланицима су се и пре тебе ругали, па је оне који су им се ругали стигло баш оно чему су се ругали.

11. Реци: „Путујте по Земљи, затим погледајте како су завршили они који су посланике сматрали лажним!“

12. Упитај: „Чије је све оно што је на небесима и на Земљи?“ И одговори: „Аллахово!“ Он је Себи одредио да буде милостив. Он ће да вас сакупи на Судњем дану, у то нема никакве сумње. Они који су себе упропастили, па - они не верују.

13. Њему припада све што постоји у ноћи и дану; Он је Свечујући и Свезнајући.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا
مَلَكًا لَّفُتِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يُلْبَسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِيْنَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

فُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾

فُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فُلٌ لِلَّهِ
كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْغَعَكَم
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِيْنَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

*وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

14. Реци: „Зар да узмем за заштитника неког другог поред Аллаха Који је небеса и Земљу, без претходног примера створио?! Он храни, а не бива хранен!“ Реци: „Мени је наређено да будем најпрви у поковавању“, и никако не буди један од оних који другима дају место које припада само Аллаху.

15. Реци: „Ако будем непослушан Господу свом, ја се плашим патње на Великом дану.“

16. А онај ко буде поштеђен казне тога дана, Он му се смиловао, и то је очигледни успех.

17. Ако те Аллах неком невољом погоди - па, нико осим Њега не може да је отклони; а ако ти какво добро подари - па, Он над свиме има моћ.

18. А Он је Свепотчинитељ изнад слугу Својих, и Он је Мудри, Онај Који све у потпуности зна.

19. Реци: „Чије је највеће сведочанство?“ И одговори: „Аллахово, Он ће између мене и вас да буде сведок. А мени се овај Кур'ан објављује да упозоравам њиме вас и оне до којих он допре. Зар ви, заиста, тврдите да поред Аллаха има и других богова?“ Реци: „Ја не тврдим.“ Реци: „Он је Једини Бог, и ја немам ништа са тиме што ви Њему друге у обожавању придружуете.“

20. Они којима смо дали Књигу познају Посланика као што познају своје синове; они који су себе упропастили, па – они не верују.

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَخَذُوا لِيَ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَبَيْتَكُمْ لَنَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْهَيْئَةَ الْآخِرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Има ли већег неправедника од онога који о Аллаху говори лажи или не признаје Његове речи и доказе?! Неправедници заиста неће успети.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٦١﴾

22. А на Дан када их све сакупимо, а затим упитамо оне који су друге обожавали поред Аллаха: „Где су вам божанства ваша која сте сматрали боговима?“

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

23. Неће никакво оправдање да им преостане осим да кажу: „Аллаха нам, Господара нашег, ми нисмо друге обожавали поред Аллаха.“

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٦٣﴾

24. Гледај како ће они сами себе да лажу, а неће им бити оних које су били измислили.

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

25. Има оних који долазе да те слушају, али Ми смо на њихова срца ставили засторе, да Кур'ан не би разумели, и учинили их глумим, па и ако би све доказе видели, опет у њих не би поверовали. А када ти долазе да расправљају са тобом, говоре они који не верују: „То су само измишљотине древних народа.“

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٦٥﴾

26. Они забрањују да се верује у Кур'ан, и сами се од њега удаљавају, и сами себе упропашћавају, а да и не примећују.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

27. А да ти је да видиш како ће, кад пред Ватром буду задржани, да кажу: „Да нам је да будемо враћени, па да не поричемо речи нашег Господара и да постанемо верници.“

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُفِّقُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

28. Не, напротив! Њима ће да постане очигледно оно што су пре крили; а када би поново били враћени, опет би наставили да раде оно што им је било забрањено, јер они су, заиста, лажљивци.

29. И говоре: „Нема живота осим на овом свету и ми нећемо да будемо оживљени.“

30. А да ти је видети како ће, када пред својим Господарем буду заустављени и кад их Он упита: „Зар ово није истина?“ Одговорити: „Јесте, тако нам Господара нашег!“ А и како ће Он рећи: „Искусите онда патњу због тога што нисте веровали!“

31. Они који не верују да ће стати пред Аллахом настрадаће кад им изненада дође Час оживљења, и рећи ће: „О наше жалости, шта смо све пропустили на Земљи!“ И грехе ће своје да носе на леђима, а ужасно је оно што ће носити.

32. Живот на овом свету је људима само игра и забава, а будући свет је, заиста, бољи за оне који настоје да се сачувају. Зар не разумете?!

33. Ми знамо да тебе заиста жалости оно што они говоре. Они, уистину, не сматрају да си лажов, него неправедници поричу Аллахове речи и доказе.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُقُوا أَلْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْةً قَالُوا يَيْحَسِّرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيلُونَ ﴿٣١﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

34. И посланици су пре тебе сматрани лажним, па су трпели то што су их у лаж утеривали и мучили, све док им не би дошла Наша помоћ - а нико не може да замени Аллахове речи - а до тебе су већ дошле неке вести о посланицима.

35. Ако је теби тешко то што се они окрећу од истине, онда, ако можеш, потражи какав отвор у Земљи или какве мердевине за небо, па им донеси други знак?! Да Аллах хоће, Он би их све на правом путу сакупио; зато, никако не буди од оних који не знају.

36. Одазваће се једино они који слушају. А Аллах ће да оживи умрле; затим ће Њему сви да се врате.

37. Они говоре: „Зашто му не буде спуштен од његовог Господара какав знак.“ Реци: „Аллах је, заиста, у стању да спусти знак, али већина њих не зна.“

38. Нема ниједног живог бића које по Земљи ходи, нити птице која на крилима својим лети, а да нису заједнице попут вас. У Књизи Ми ништа изоставили нисмо - а на крају, сви ће пред својим Господарем да буду сакупљени.

39. А они који речи и доказе Наше поричу глуви су и неми, у мраку су. Онога кога хоће - Аллах скрене на странпутицу, а ономе коме хоће - подари да буде на Правом путу.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَآوَدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَضِلَّ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَيُضِلَّهُ لَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

40. Реци: „Кажите ви мени, ако истину говорите, кад би вам дошла Аллахова казна, или када би вам дошао Судњи час, да ли бисте иког другог призивали осим Аллаха?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Напротив, Њега бисте само молили да, ако хоће, отклони од вас оно за шта сте Га позивали, а не би вам ни на уму пали они које сте Му у обожавању придруживали.

بَلْ إِلَٰهُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ كُونَ ﴿٤١﴾

42. А посланике смо слали и народима пре тебе и те народе неимаштином и болешћу кажњавали, не би ли се покајали.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Па зашто се нису понизно молили када би им дошла Наша казна?! Али, срца њихова остајала су окорела, а ђаво им је приказао лепим оно што су радили.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. И када би заборавили оно чиме су опомињани, Ми бисмо им капије свега отворили; а када би се обрадовали ономе што им је дато, изненада бисмо их казнили и они би, одједном, изгубили сваку наду,

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

45. и до задњег би био искорењен народ који је чинио неправду; па нека је хваљен Аллах, Господар светова.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Реци: „Кажите ви мени, ако би вам Аллах одузео ваш слух и ваш вид и запечатио ваша срца, који би вам бог, осим Аллаха, то вратио?!“ Погледај како доказе и знакове излажемо, а они се опет окрећу.“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

47. Реци: „Кажите ви мени, ако би вас изненада или очигледно, стигла Аллахова казна, зар би ико други осим неправедних људи настрадао?!”

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنِ أَنَا أَنَا لَكُم عَذَابُ اللَّهِ
بَعْتُهُ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ми шаљемо посланике само зато да доносе радосне вести и да опомињу; нека се зато они који верују и чине добра дела ничега не боје и ни за чим нека не тугују.

وَمَا أَرْسَلْنَا الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

49. А оне који су доказе и речи Наше порицали стићи ће казна зато што су били грешни.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

50. Реци: „Ја вам не кажем: 'Код мене су Аллахове ризнице', нити: 'Ја знам оно што је чулима недокучиво', нити вам кажем: 'Ја сам заиста анђео', већ ја следим само оно што ми се објављује.“ Реци: „Зар су исто слепац и онај који види?! Зашто не размислите?“

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي
مَلَكٌ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. И упозоравај Кур'аном оне који страхују што ће пред својим Господарем да буду сакупљени, када осим Њега ни заштитника ни заговорника неће имати, да би се Аллаха бојали.

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا
شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

52. И не одбијај од себе оне који се ујутру и навече Господару своме моле у жељи за Његовим лицем; ти нећеш за њих да одговараш, а ни они неће за тебе да одговарају, јер би ти, ако би их одбио, неправедник био.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ
حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. И тако Ми једне другима искушавамо да би неверници казали: „Зар су то они, међу нама, којима је Аллах, милост указао?!“ А зар Аллах најбоље не познаје захвалне?!

54. А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: „Мир над вама! Ваш Господар је сам Себи одредио да буде милостив: Ако неко од вас учини неко ружно дело из незнања, па се после покаје и поправи - па, Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.“

55. Тако Ми подробно излажемо доказе и знакове, да би очигледан био пут којим иду грешници.

56. Реци: „Мени је забрањено да обожавам оне које ви, поред Аллага, молител.“ Реци: „Ја се не поводим за вашим жељама, јер бих тада залутао и не бих био међу упућеним.“

57. Реци: „Ја сам заиста на јасној пути мог Господара, а ви је поричете. Није у мојој власти оно што ви пожурите; пита се само Аллах, Он суди по правди и Он је Судија најбољи.“

58. Реци: „Да је у мојој власти оно што пожурите, између мене и вас би било свршено, а Аллах најбоље зна неправеднике.“

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۖ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَبِيرٌ ﴿٥٧﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۖ لَفُضِّى الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. У Њега су кључеви онога што је чулима недокучиво, само их Он зна, и Он једини зна шта је на копну и шта је у мору, и ниједан лист не опадне а да Он за њега не зна; и нема зрна у тамама Земље нити ичег свежег нити ичег сувог, а да није у Јасној књижи.

*وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ أَلْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

60. Он вас ноћу умртвљује, а зна и шта сте преко дана урадили, затим вас дању буди, како би рок који је свакоме одређен, прошао. На крају, Њему ћете да се вратите и Он ће да вас обавести о ономе шта сте радили.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Он је изнад робова Својих Свепотчинитељ и шаље вам чуваре; а кад неком од вас дође смрт, изасланици Наши му без оклевања узму душу.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾

62. Они ће, после, Аллаху да буду враћени, своје истинском Заштитнику. Само Њему припада суд, и Он ће најбрже обрачун да сведе.

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٢﴾

63. Реци: „Ко вас из страхота на копну и на мору избавља када му се и јавно и тајно понизно молит: 'Ако нас Он из овога избави, сигурно ћемо да будемо захвални!'“

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيِّنَ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

64. Реци: „Аллах вас избавља из тих и из сваке невоље, па ви опет Њему друге придружујете у обожавању.“

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Реци: „Он је у стању да пошаље против вас казну изнад ваших глава или испод ваших ногу, или да вас подели у странке и учини да искусите силу једни других. Погледај само како Ми подробно излажемо доказе и знакове, како би људи схватили.“

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِّرُكَ ۖ أَلَا يَتِلَّعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

66. Твој народ пориче Кур'ан, а он је Истина. Реци: „Ја нисам задужен да Упуту прихватите,

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ
عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

67. сваки наговештај има своје време, и ви ћете знати.“

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Када видиш оне који задиру лажима у Наше речи и ругају се, ти се од њих окрени све док други говор не започну. А ако те ђаво наведе да заборавиш, онда, након што се сетиш, не седи са људима неправедницима.

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي عَائِيَتِنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ
غَيْرِيَّ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ ۖ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

69. Они који се боје Аллаха неће за њих рачун полагати, али су дужни опомињати не би ли се оканили.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ جِسَابِهِمْ مِّنْ
شَيْءٍ وَلَكِنَّ ذِكْرًا لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

70. Остави оне који узимају веру своју као игру и забаву, и које је обмануо живот на овом свету, а опомињи Кур'аном да нико, због онога што ради, не би страдао, јер осим Аллаха – ни заштитника ни посредника неће да имају и од таквог никаква откупнина неће да се прими. Они ће, због онога што су радили, да буду држани у патњи; њих чека пиће од кључале воде и болна патња, зато што нису веровали.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَعَرَّتْهُمْ آخِيَوةُ الدُّنْيَا ۚ وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ
تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن
دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ
عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Реци: „Зар да, поред Аллаха, молимо оне који не могу да нам прибаве никакву корист ни да отклоне неку штету, па да будемо враћени својој прошлости, а Аллах нас је већ упутио, и да будемо као онај кога су на Земљи завели ђаволи па ништа не зна, а кога другови његови зову на Прави пут: 'Дођи нама!'“ Реци: „Заиста је Аллахова упута – истинска упута, и нама је наређено да се Господару светова предамо,

72. и да намаз (молитву) обављамо и да се Њега бојимо;“ Он је Тај пред Којим ћете да будете сакупљени,

73. и Он је Тај Који је створио небеса и Земљу са истином. Чим Он за нешто каже: „Буди!“ - Оно буде; Његова реч је истина; само ће Он да има власт на Дан када се дуне у рог; Он зна оно што је чулима недокучиво и оно што је видљиво; Он је Мудри и Онај Који све у потпуности зна.“

74. А кад Аврам рече своје оцу Тераху: „Зар кипове сматраш боговима?! Уистину, видим да сте и ти и твој народ у очигледној заблуди.“

75. Ми показасмо Авраму царство небеса и Земље да би постао од оних који чврсто верују.

76. И кад наступи ноћ, он угледа звезду и рече: "Ово је Господар мој!" А пошто зађе, рече: "Не волим оне који залазе!"

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَفْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اسْتِنَاءً قُلْ إِنَّ هُدَىٰ
اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ
الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ
عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

*وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَتَّخِذُ
أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ
هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ
الْأَفْلِينَ ﴿٧٦﴾

77. А кад угледа Месец како излази, рече: „Ово је мој Господар!“ А пошто зађе, он рече: „Ако ме Господар мој не упуту, бићу сигурно један од људи који су залутали.“

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

78. А кад угледа Сунце како се рађа, он узвикну: „Ово је мој Господар, ово је веће!“ А пошто зађе, он рече: „Народе мој, ја заиста немам ништа са тиме што ви Њему придружујете!

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

79. Ја окрећем лице своје, као прави верник, према Ономе Који је небеса и Земљу, без претходног примера, створио; ја не спадам у оне који другима место које припада само Аллаху дају!“

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

80. И народ се његов са њим расправљао. „Зар да са мнош о Аллаху расправљате, а Он је мене упуту?“ Рече он. „Ја се не бојим оних које ви Њему придружујете, осим ако мој Господар одреди нешто. Господар мој знањем својим обухвата све. Зашто не размислите и поуку не прихватите?“

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحِبُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

81. А како бих се бојао оних које Њему придружујете, када се ви не бојите што Аллаху у обожавању придружујете оне за које вам Он није никакав доказ спустио? Па који од два табора више сигурност заслужује, ако ви знате?

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

82. Само они који верују и веровање своје са неправдом не мешају биће уистину сигурни: они су упућени.“

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

83. То је Наш чврст доказ који смо дали Авраму против његовог народа. Ми на више степене уздижемо оне које хоћемо. Твој Господар је, уистину, мудар и Онај Који све зна.

84. И Ми смо му даровали Исака и Јакова; и сваког упутисмо - а Ноја смо још пре упутили - и од потомака његових Давида, и Соломуна, и Јова, и Јосифа, и Мојсија, и Арона - ето, тако Ми награђујемо оне који добра дела чине;

85. и Захарија, и Јована, и Исуса, и Илију - сви су они били међу честитима

86. – и Јишмаела, и Јелисеја и Јону и Лота - и свима смо предност над осталим световима дали –

87. Упутили смо и Јишмаела, Јелисеја, Јону и Лота, нека је Аллахов мир над њима, и све наведене веровеснике, на челу са Мухаммедом, нека је Аллахов мир и благослов над њим, смо одликовали над свим световима.

88. То је Аллахова упута којом Он упућује оне које жели од Својих робова. А да су они поред Аллаха друге обожавали, сигурно би пропало оно што су радили.

89. То су они којима смо Ми дали Књигу и мудрост и веровесништво. Па ако они у то не верују, Ми смо то поверили људима који то не негирају.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّنَا حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

90. Њих је Аллах упутио, и зато следи њихов пут. Реци: „Ја од вас не тражим награду за Кур'ан, он је само поука световима.“

91. Они не познају Аллаха како треба, кад говоре: „Ниједном човеку Аллах није ништа објавио!“ Реци: „А ко је објавио Књигу коју је донео Мојсије као светло и упуту људима, коју на листове стављате и показујете, а много и кријете, и подучени сте ономе што ни ви ни преци ваши нисте знали?“ Реци: „Аллах!“ Затим их остави, нека се лажима својим забављају.

92. А ова Књига, коју објављујемо, благословљена је, она потврђује оне пре ње и да упозориш Мекку мајку градова и све око ње. А они који у онај свет верују - верују и у њу и о молитвама својим брину.

93. Ко је већи неправедник од онога који лажи о Аллаху износи или који говори: „Објављује ми се“, а ништа му се не објављује, или који каже: „И ја ћу рећи исто онако као што Аллах објављује.“ А да ти је да видиш неправеднике у смртним мукама, када анђели буду испружили своје руке према њима: „Спасите своје душе! Од сада ћете неиздржљивом казном да будете кажњени зато што сте о Аллаху износили оно што није истина и што сте се према доказима и речима Његовим охоло понашали.“

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ
أَفْتَدَتْهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن
أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ
نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تُبَدُّونَهَا وَنُحْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ
تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ
ذَرْهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ
تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

94. А доћи ћете нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали. Ми не видимо са вама заговараче ваше за које сте сматрали да их Аллаху треба придружити у обожавању, покидане су везе међу вама и оставили су вас они за које сте тако тврдили.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُكُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

95. Заиста је Аллах Онај Који чини да се распукне зрно и кошпица. Он изводи живо из мртвог, и Он је Тај Који изводи мртво из живог; то вам је, ето, Аллах, па куда се онда одмећете!?

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ﴾ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

96. Он је Тај Који чини да зора свиће, Он је ноћ одредио за починак, а Сунце и Месец за рачунање времена; то је одредба Силног и Свезнајућег.

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

97. Он вам је створио звезде да се по њима у мраку управљате, на копну и мору. Ми смо образложили речи и доказе људима који знају.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Он вас је створио од једног човека, а затим вам следи боравиште и спремиште. Ми смо образложили речи и доказе људима који разумеју.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

99. Он спушта воду са неба, па Ми онда чинимо да помоћу ње ничу све врсте биља и да из њега израста зеленило, а из њега класје густо, и из палми, из заметка њихових, гроздови које је лако убрати, и вртови лозом засађени, и нарочито маслине и нар - обоје, и слично и различито. Посматрајте, зато, плодове њихове кад се тек појаве и кад зру. У томе су, заиста, докази за људе који верују.

100. И они су придружили џинне у обожавању Аллаха, а Он је њих створио, и измислили су, не знајући шта говоре, да Он има синове и кћери. Узвишен је Он и врло високо изнад онога како Га они описују!

101. Он је Створитељ небеса и Земље, без претходног примера. Откуд Њему дете кад нема жене?! Он све ствара, и само Он све зна.

102. То вам је Аллах, ваш Господар, нема другог бога осим Њега, Створитељ свега; зато Њега обожавајте; Он над свиме бди.

103. Погледи до Њега не могу да допру, а Он до погледа допире; Он је Добростив и Онај Који све у потпуности зна.

104. Од Господара вашег дошли су вам јасни докази, па онај ко их прихвати, у своју корист то чини, а онај ко остане на то слеп, на своју је штету слеп; а ја нисам тај који вас надзире.

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا
وَمِنَ النَّخْلِ مَنِ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَفَوْا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ
وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

لَّا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

105. И ето, тако Ми излажемо доказе да би они казали: „Ти си то учио“, и да бисмо то објаснили људима који знају.

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِيُبَيِّنَ لَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Ти следи оно што Господар твој објављује, другога бога осим Њега нема, а оне који друге уместо Аллаха обожавају избегавај!

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Да Аллах хоће, они не би друга божанства обожавали, а Ми тебе нисмо учинили да над њима бдиш нити си ти за њих задужен.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

108. И не вређајте оне које они, поред Аллаха, призивају, да не би и они, неправедно и не мислећи шта говоре, Аллаха вређали. Као и њима, тако смо сваком народу поступке њихове лепим представљали. Они ће, на крају, своје Господару да се врате, па ће Он о оном што су радили да их обавести.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Они се заклињу Аллахом, најјачом заклетвом, да ће, ако им дође какво знамење, сигурно због њега верници да постану. Реци: „Сва су знамења само код Аллаха!“ А да ли ви мислите, да би они, када би им она дошла, верници постали?

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

110. А ми њихова срца и њихове очи окрећемо, па неће да верују као што нису веровали ни први пут, и остављамо их да у осиноности својој сметени лутају.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

111. Кад бисмо им анђеле послали, и кад би им мртви проговорили, и кад бисмо пред њима све доказе сабрали - они, опет, не би веровали, осим ако би Аллах хтео, али већина њих не зна.

* وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُم مَّلَائِكَةً وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَلَّا يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِن أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

112. Тако смо сваком веровеснику непријатеље одређивали, ђаволе у виду људи и џинна, који су једни другима говорили украшене беседе да би их обманули; а да је твој Господар хтео, они то не би учинили; зато ти остави њих, и оно што измишљају;

113. и да би срца оних који у онај свет не верују била склона томе и задовољна тиме, и да би починили грехе које су починили.

114. Зар да поред Аллаха тражим другог судију, кад вам Он подробно објављује Књигу?! А они којима смо дали Књигу (јевреји и хришћани) добро знају да Кур'ан објављује твој Господар са истином, зато ти никако не сумњај!

115. Речи Господара твога врхунац су истине и правде; Његове речи нико не може да промени и Он је Свечујући и Свезнајући.

116. Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Аллаховог пута одвратили; они се само поводе за претпоставкама, и само лажи измишљају.

117. Заиста Господар твој најбоље зна оне који су скренули са Његовог пута и Он најбоље зна оне који су на Правом путу.

118. Зато, једите оно при чијем је клању споменуто Аллахово име, ако у Његове речи и доказе верујете.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينِ
الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ قَدْ زُهِمَ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وَلِتَضَعِيَ إِلَيْهِ أَفْعِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَقْرَئُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُفْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُتَرَدِّينَ ﴿١١٤﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الْقُلُوبَ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَن
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
بِعَايَتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. А зашто да не једете оно при чијем је клању споменуто Аллахово име кад вам је Он објаснио шта вам је забранио, осим кад сте присиљени. Многи, према прохтевима својим, немајући за то никакав доказ, заводе друге у заблуду. Уистину, Господар твој најбоље зна оне који границе прелазе.

120. Оканите се и јавног и тајног грешења! Они који греше сигурно ће да буду кажњени за оно што су згрешили.

121. Не једите оно при чијем клању није споменуто Аллахово име; то је, уистину, непослушност! А ђаволи, заиста, наводе штићенике своје да се са вама расправљају, па ако бисте им се покорили - и ви бисте тада, сигурно, многобошци постали.

122. Зар је онај који је био у заблуди, а кога смо Ми оживели и дали му светло помоћу којег се међу људима креће, као онај који је у тминама из којих не излази? А неверницима је улепшано то што раде.

123. Исто тако, Ми учинимо да у сваком насељу великаши постану грешници и да у њему смишљају лукавства, али они само против себе смишљају лукавства, а да и не примећују.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ
لَيُخَوِّنُنَّ إِلَىٰ أُولِيَآيِهِمْ لِجُبْدِئِهِمْ وَإِنَّ
أَظْفَعَهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ
نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ
فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُّجْرِمِيهَا لِيُتُكَّرُوا فِيهَا وَمَا يَكْتُرُونَ إِلَّا
بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. А када им какав знак дође, они говоре: „Ми нећемо да верујемо све док се и нама не да нешто слично ономе што је дато Аллаховим посланицима.“ А Аллах најбоље зна коме ће да повери Своје посланство. Грешнике ће сигурно да задеси понижење код Аллаха и стићи ће их велика патња зато што су сплеткарили.

125. Ономе кога Аллах жели да упуту, Он његово срце према Исламу расположи, а ономе коме хоће да подари да је у заблуди, Он срце његово тесним и стегнутим учини, као кад чини напор да на небо узлети. Ето, тако Аллах учини да нечисто овлада над онима који не верују.

126. Ово је прави пут Господара твога, а Ми смо образложили речи и доказе људима који размишљају и поуку примају.

127. Њих чека Кућа спаса код Господара њиховог; Он ће бити заштитник њихов због онога што су чинили.

128. А на Дан када Он све сакупи: „О ђаволџа скупино, ви сте многе људе завели!“ „Наш Господару“, рећи ће људи, стићеници њихови, „ми смо једни другима били од користи и стигли смо до рока нашег који си нам Ти одредио!“ „Ватра ће да буде ваше пребивалиште.“ Рећи ће Аллах. „У њој ћете вечно да останете, осим ако Аллах другачије не одреди.“ Господар твој је, заиста, мудар и Онај Који све зна.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَصْغِدْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعْدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

* لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا لِيَعْلَمَ الْحَيِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَوَلَعْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Тако исто Ми препуштамо власт једним неправедницима над другима због онога што су зарадили.

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

130. О скупе џински и људски, зар вам из редова ваших нису долазили посланици који су вам речи и доказе Моје казивали и упозоравали вас да ћете да дочекате овај ваш дан? Они ће рећи: „Да, ми сведочимо против себе.“ Њих је живот на Земљи био обмануо и они ће сами против себе да посведоче да су били неверници.

يَمْعَشِرَ الْخَيْنِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Тако је, јер твој Господар није уништавао насеља због њихове неправде, без претходне опомене њиховим становницима.

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفِلُونَ ﴿١٣١﴾

132. Свима ће да припадне награда или казна, према томе како су поступали, а Господар твој није немаран према оном шта су радили.

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَّبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

133. Господар твој је независан и милостив. Ако хоће, уклониће вас, и после вас доведиће оне које Он хоће, као што је од потомства других народа вас створио.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Оно што вам се претећи обећава заиста ће да дође и ви нећете моћи да умакнете.

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Реци: „О народе мој, чини све што можеш, чинићу, уистину, и ја; а ви ћете сигурно да сазнате кога чека срећан крај!“ Неверници сигурно неће успети.

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُو عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

136. Они одређују за Бога део летине и део стоке, коју је Он створио, па говоре: „Ово је за Аллаха“, тврде они, „а ово за божанства наша!“ Међутим, оно што је намењено њиховим божанствима не стиже Аллаху, док оно што је одређено за Аллаха стиже божанствима њиховим!? Како ружно они суде!

137. Многим многобошцима су исто тако њихови ђаволи убијање властите деце лепим приказали, да би их упропастили и да би их у вери њиховој збунили. А да је Аллах хтео, они то не би чинили. Зато, остави и њих и њихове измишљотине!

138. Они говоре: „Ова стока и плодови су забрањени, смеју да их једу само они којима ми дозвољавамо“, тврде они, „а ово је стока чије је јахање забрањено.“ Има стоке приликом чијег клања не спомињу Аллахове име, измишљајући о Њему лажи. А Он ће због онога што измишљају, да их казни.

139. Они говоре: „Оно што је у утробама ове и ове стоке дозвољено је само нашим мушкарцима, а забрањено је нашим женама. А ако се плод изјалови, онда су у томе судионици.“ Аллах ће за неистине које причају да их казни, заиста је Он Мудри и Свезнајући.

140. Губитници су они који из лакомислености и не знајући шта раде децу своју убијају и који оно чиме их је Аллах опскрбио забрањеним сматрају, измишљајући лажи о Аллаху. Они су залутали и они не знају шта раде.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرْغَمِهِمْ وَهَذَا
لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ
إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ لِيُدْخِلُوهُمُ وَيَلْبِسُوا
عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا
يُطْعَمُونَ إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِرْغَمِهِمْ وَأَنْعَمٌ
حَرَمَتْ طُحُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ
لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَوْرَاجِ وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَّهِمْ إِنَّهُ هُوَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بَغْيٍ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً
عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Он је Тај Који ствара винограде, подупрте и неподупрте, и палме и усеве различитог укуса, и маслине и шипке - обоје, и слично и различито; једите плодове њихове кад плод подаре, и уделите на дан жетве и бербе оно на шта други право имају, и не расипајте, јер Он, заиста, не воли расипнике.

142. Ствара и стоку која терет носи и ону од које је простирка; једите део онога чиме вас опскрбљује Аллах, а не следите ђаволје стопе, заиста вам је он отворени непријатељ,

143. и то осам животиња у пару: пар оваца и пар коза. Реци: „Да ли је Он забранио мужјаке или женке, или оно што се налази у утробама женки? Обавестите ме поуздано, ако је истина то шта говорите“,

144. и пар камила и пар говеда. Реци: „Да ли је Он забранио мужјаке и женке и оно што се налази у утробама женки? Да ли сте ви били присутни кад вам је Аллах то прописао?“ Има ли онда већег неправедника од онога који, не знајући истину, измишља лажи о Аллаху да би људе у заблуду довео? Аллах сигурно неће да упуту на Прави пут људе који су неправедници.

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالْأَخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (١٤١)

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسًا كُلُوا مِنَّا زَرْقَكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (١٤٢)

﴿ثَمَنِيَّةً أَرْوَاحٌ مِّنَ الصَّائِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَدَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١٤٣)

﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَدَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّلَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٤٤)

145. Реци: „Ја не видим у овоме што ми се објављује да је икоме забрањено да једе ма шта друго осим угинуле животиње, или крви која истиче, или свињског меса, то је, заиста, погано, или што је као вид непослушности заклано у нечије друго, а не у Аллахово име.“ А буде ли ко приморан, а не жели то и не претерује у томе, па твој Господар је, заиста, Опроститељ греха, Милостиви.

146. Јеврејима смо све животиње које имају копила или канџе забранили, а од говеда и брава њихов лој, осим оног са леђа или са црева, или оног помешаног са костима. Тиме смо их због њихове неправде казнили; и Ми, заиста, говоримо истину.

147. А ако ти они не буду веровали, ти реци: „Господар ваш је поседник неизмерне милости, али казне Његове не бивају поштеђени људи грешници.“

148. Говориће они који су Аллаху друге у обожавању придруживали: „Да је Аллах хтео, ми не бисмо Аллаху придруживали друга, а ни преци наши, нити бисмо ишта забрањеним учинили.“ Тако су и они пре њих порицали, све док Нашу казну нису искусили. Реци: „Имате ли ви какав доказ, да нам га изнесете? Ви се само за претпоставкама поводите и ви само неистину говорите.“

149. Реци: "Аллах има потпун доказ, и да Он хоће, све би вас на Прави пут упутио!"

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ
دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أَلْهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ
وَمِنَ الْبَقَرِ وَالنَّعَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ
أَحْوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُمْ بِبَعْثِهِمْ وَإِنَّا لَصَدُوقُونَ ﴿١٤٦﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَسِعَتْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى
ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ
أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ
لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Реци: „Доведите своје сведоке који ће да посведоче да је Аллах то забранио!“ Па ако они посведоче, ти немој да им поверујеш и не поводи се за страстима оних који Наше речи и доказе сматрају лажним и који у онај свет не верују и који друге Господару своје у обожавању приближавају.

قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ
اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بَيْنَانَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Реци: „Дођите да вам кажем шта вам Господар ваш прописује: да Му ништа у обожавању не придружујете, да родитељима добро чините, да децу своју због неимаштине не убијате, Ми и вас и њих хранимо, не приближујте се неваљалштинама, биле јавне или тајне; не убијајте оног кога је Аллах забранио да се убије, осим када то правда захтева; то вам Он заповеда, да бисте разумели.“

* قُلْ تَعَالَوْا أَنَا ذُنُوبٌ قَدِيرٌ
عَلَيْكُمْ أَلا تَشْكُرُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ
وَأَيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

152. И не приближавајте се имовини сирочета, осим на најлепши начин, све док пунолетно не постане, и меру и вагу праведно напуните; Ми никога преко његове могућности не задужујемо; и кад говорите, по правди говорите, па макар се тицало и сродника, и обавезе према Аллаху испуњавајте, ето, то вам Он заповеда да бисте се присетили и поуку примили.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ
وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

153. И зато што је ово прави пут Мој, њега се држите и друге путеве не следите, па да вас одвоје од Његовог пута; ето, то вам Он наређује, да бисте се сачували.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

154. Ми смо Мојсију дали Књигу да учинимо потпуном благодат онеме који ће према њој да поступа и као објашњење свему и упуту и милост, да би они поверовали да ће пред својим Господарем да стану.

155. А ова је Књига коју објављујемо благословљена, зато је следите и Аллаха се бојте, да би вам милост била указана.

156. И зато, да не кажете: „Књига је објављена двома заједницама пре нас, али ми не знамо да је читамо као они.“

157. И да не кажете: „Да је Књига објављена нама, боље бисмо се од њих држали Правог пута.“ Па објављује вам се, ето, од Господара вашег јасан доказ и упута и милост. И има ли, онда, већег неправедника од онога који Аллахове речи и доказе не признаје и од њих одвраћа?! А Ми ћемо тешком муком да казнимо оне који од Наших знакова одвраћају, зато што то стално чине.

158. Зар они чекају да им анђели дођу, или да им Господар твој дође, или неки предзнаци од твога Господара?! Онога дана када неки предзнаци од твога Господара дођу ниједном човеку неће да користи то што ће тада да верује, ако пре није веровао, или ако није као верник какво добро урадио. Реци: „Само ви чекајте, и ми ћемо, заиста, да чекамо!“

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى
الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَأَتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ عَلَيْهِمَا الْكِتَابُ
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
سَخِرَ مِنَ الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا
سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ
يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضَرُوا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Заиста, са онима који су своју веру разделили и у странке се поделили ти немаш ништа! Њихов случај припада Аллаху. Он ће, потом, о ономе што су радили да их обавести.

160. Ко год уради добро дело, биће десетороструко награђен; а ко год уради лоше дело, биће само према заслуги кажњен, и неће неправда да им буде учињена.

161. Реци: „Мене је Господар мој на Прави пут заиста упутио, у праву веру, веру правоверника Аврама, а он није био од оних који су другима место које само припада Аллаху давали.“

162. Реци: „Клањање моје, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја заиста су ради Аллага, Господара светова,

163. Нико осим Њега не заслужује да буде обожаван; то ми је наређено и ја сам најпреданији и најпокорнији Богу.“

164. Реци: „Зар да за Господара тражим неког другог осим Аллага, кад је Он Господар свега?!“ Што год ко уради, себи уради, и сваки грешник само ће своје бреме да носи. На крају, Господару своме ћете да се вратите и Он ће о ономе у чему сте се разилазили да вас обавести.

165. Он чини да једни друге на Земљи смењујете и Он вас по положајима једне изнад других уздиже, да би вас искушао у ономе што вам даје. Твој Господар, заиста, брзо кажњава, али Он је, уистину, и Онај Који опрашта грехе и милостив је.

إِنَّ الَّذِينَ قَرَفُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَهُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

Бедми الأعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф Лам Мим Сад.

الْمَصّ ①

2. Ово је Књига која ти се спушта – па нека ти у грудима не буде никакве тегобе због ње - да њоме упозораваш, и да верницима буде опомена.

كَتَبْنَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ
حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ ۖ وَذِكْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ②

3. Следите оно што вам се од вашег Господара објављује и поред Њега не следите друге као заштитнике! А како се ви мало присећате и поуку примате?

اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ③

4. Колико смо Ми само насеља разорили; а казна им је Наша долазила ноћу или дању кад би прилегли?

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا
بَيْتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ④

5. А њихово признање, када би им дошла Наша казна, биле су само речи: 'Заиста смо били неправедници!'

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا
أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑤

6. И сигурно ћемо питати оне којима смо слали посланике, а питаћемо, заиста, и посланике,

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسِلِينَ ⑥

7. Па ћемо им, сигурно, казивати по знању Нашем, све што о њима знамо, а Ми нисмо одсутни били.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
غَائِبِينَ ⑦

8. Вагање тога дана биће праведно: они чија добра дела буду тешка, они ће успети;

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن تَقَلَّتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑧

9. а они чија добра дела буду лака, они ће, зато што Наше речи и знакове нису признавали, да страдају.

وَمَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْلُمُونَ ﴿٩﴾

10. Ми смо вас сместили на Земљи и на њој све што вам је потребно за живот дали. А како ви мало захваљујете?!

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
لَكُمْ فِيهَا مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Ми смо вас створили и онда вам облик дали, а после смо анђелима казали: „Поклоните се Адаму!“ Па се сви поклонише, осим Сотоне, он није био међу онима који се поклонише!

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَكِ أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

12. „Шта те је навело да се не поклониш кад сам ти наредио?“ Упита Он. „Ја сам бољи од њега; мене си створио од ватре, а њега од иловаче.“ Одговори.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ
أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

13. „Онда силази из Раја.“ Рече Аллах. „Не смеш да се у Рају охолиш; силази, ти си, заиста, међу презреним!“

قَالَ فَأَهْضِمْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

14. „Дај ми времена до дана њиховог проживљења!“ Замоли.

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

15. "Даје ти се времена!" Рече Он.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

16. „Као што си ме у заблуду завео“, рече, „тако ћу и ја људе на Твом Правом путу сигурно да пресрећем,

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

17. па ћу, заиста, и спреда, и страга, и здесна, и слева да им прилазим, и Ти ћеш да установиш да већина њих неће да буде захвална!“

18. „Излази из њега, покућен и понижен!“ Рече Он. „Тобом и свима који се за тобом буду водили заиста ћу Пакао да напуним!“

19. „А ти, о Адаме, и супруга твоја у Рају станујте и одакле год хоћете једите, само се овом дрвету не приближавајте, да не будете неправедници!“

20. И ђаво поче да их навраћа да би им открио њихова стидна места, која су им скривена била, и рече: „Ваш Господар вам забрањује ово дрво само зато да не бисте постали анђели или да не бисте постали бесмртни“,

21. и заклињаше им се: „Ја сам вам, заиста, искрени саветник!“

22. И на превару их заведе. А кад они оно дрво пробаше, указаше им се њихова стидна места и они по себи рајско лишће да стављају почеше. „Зар вам то дрво нисам забранио?“ Зовну их њихов Господар. „И казао вам: 'ђаво вам је, збиља, отворени непријатељ.“

23. „Господару наш“, рекоше они, „сами смо себи неправду учинили, и ако нам Ти не опростиш и не смилујеш нам се, сигурно ћемо да будемо од губитника.“

ثُمَّ لَا يَنبَغُهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَّمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِئِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. „Силазите!“ Рече Он. „Једни другима бићете непријатељи! На Земљи ћете да боравите и до одређеног времена ћете да уживате.“

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

25. „На њој ћете да живите, на њој ћете да умирате и из ње ћете да budete проживљени“, рече Он.

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

26. О синови Адамови, дали смо вам одећу која ће да покрива ваша стидна места, а и раскошна одела, али, одећа богобојазности, то је оно најбоље. То су неки Аллахови знакови да би се они присетили и прихватили поуку.

بَيْنِي وَآدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَرِّى سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْتَقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

27. О синови Адамови, нека вас никако не заведе ђаво као што је извео из Раја ваше родитеље, скинувши са њих одећу да би им показао њихова стидна места! Он вас, заиста, види; он и његове војске, одакле ви њих не видите. Уистину, Ми смо учинили да ђаволи буду заштитници онима који не верују.

بَيْنِي وَآدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

28. А када ураде неко гнусно дело, говоре: „Затекли смо наше претке да то раде, а и Аллах нам је то заповедио.“ Реци: „Аллах не заповеда да се раде гнусна дела! Зашто о Аллаху говорите оно што не знате?“

وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. Реци: „Господар мој наређује праведност. И обраћајте се само Њему кад год обављате молитву, и молите се искрено Му веру исповедајући! Као што вас је први пут створио, тако ће поново да вас оживи.“

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

30. Он једне на Прави пут упућује, а други, са правом, заблуду заслужују, јер они, уместо Аллаха, заиста ђаволе за заштитнике узимају и мисле да су упућени.

31. О синови Адамови, кад год пођете на молитву лепо се обуците. И једите и пијте, само не претерујте; Он, заиста, не воли оне који претерују.

32. Реци: „Ко је забранио Аллахове украсе које је Он за слуге Своје створио, и укусна јела?“ Реци: „То је за вернике на овом свету, а на оном свету су само за њих.“ Ето, тако Ми темељно излажемо доказе људима који знају.

33. Реци: „Господар мој забрањује гнусна дела, и јавна и тајна, и грехе, и бесправну употребу силе, и да Аллаху у обожавању придружујете оне за које Он никакав доказ није објавио, и да о Аллаху говорите оно што не знате.“

34. Сваки народ има свој рок, и када дође њихов рок, неће моћи ни за трен један ни да га одложе ни убрзају.

35. О синови Адамови, кад вам између вас буду долазили посланици који вам казују речи Моје - онда за оне који се буду чували и чинили добра дела нема страха нити ће за било чим да тугују.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

*يَبْنَىٰٓ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا ۚ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

يَبْنَىٰٓ عَادَمَ ۖ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ مَا يَنْتَهِىٰ فَمَنْ أَتَقَىٰ
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

36. А они који не буду веровали и речи и доказе Наше буду порицали биће становници Ватре; у њој ће вечно остати.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

37. Има ли, онда, већег насилника од онога који о Аллаху говори лажи или пориче Његове доказе и знакове? Такви ће да добију све оно што им је записано. Али, када им Наши изасланици дођу да им узму душе, упитаће их: „А где су они које сте, уместо Аллага, обожавали?“ „Изгубили су нам се“, одговориће, и сами против себе ће посведочити да су били неверници.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ
نَصِيبُهُم مِّنَ الْكَتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا
وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Рећи ће Он: „Улазите у Ватру са заједницама џинна (демона) и људи које су пре вас биле и нестале!“ И кад год нека заједница уђе, проклињаће ону себи сличну - за којом се у неверство повела. А кад се сви у њему сакупе, тада ће они из каснијих заједница рећи за оне из првих: „Господару наш, ови су нас одвели у заблуду, зато им дај двоструку патњу у Ватри!“ „За све ће да буде двострука!“ Рећи ће Он, „али ви не знате.“

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا
دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ
لِأُولِنَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتِبْهُمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. А они из претходних заједница рећи ће онима из каснијих: „Ви немате никакве предности над нама! Зато искусите патњу за оно што сте радили.“

وَقَالَتْ أُولَٰئِكَم لَأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُم
عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

40. Заиста, онима који Наше речи и доказе буду порицали и према њима се буду охоло односили - небеске капије се неће отворити, нити ће они у Рај да уђу све док се камила кроз иглене уши не провуче! Ето тако ћемо Ми преступнике да казнимо.

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا لَا يَفْتَحُ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحَيَاظِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Од паклене ватре ће лежаји, а и покривачи, изнад њих да буду. Ето, тако ћемо Ми насилнике да казнимо.

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Они који буду веровали и чинили добра дела - а Ми никог не задужујемо мимо његових могућности, биће становници Раја, у њему ће вечно да остану.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
نُكَفٍ عَنْهُمْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Из њихових груди ћемо злобу да одстранимо; испред њих ће реке да теку, и они ће говорити: „Хваљен нека је Аллах, Који нас је на Прави пут упутио; ми не бисмо на Правом путу били да нас Аллах није упутио, посланици нашег Господара истину су доносили“, и довикнуће им се: „Тај сте Рај у наследство добили за оно што сте чинили!“

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ
أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. И становници Раја дозиваће становнике Ватре: „Ми смо нашли да је истинито оно што нам је обећао наш Господар, да ли сте и ви нашли да је истинито оно што је вама ваш Господар претећи обећао?“ „Јесмо!“ Одговориће. А онда ће један гласник међу њима да викне: „Нека Аллахово проклетство на насилнике остане,

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ
أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ
فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

45. који су од Аллаховог пута одвраћали и настојали да га искриве, и који у Будући свет нису веровали!“

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Између њих биће преграда, а на врховима биће људи који ће сваког по његовом обележју да познају. И они ће становницима Раја, пре него што у њега уђу, да кажу: „Мир над вама!“ А то ће силно да желе.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ
يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا
وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

47. Када им погледи скрену према становницима Ватре, узвикнуће: „Наш Господару, не дај нам да будемо са људима насилницима!“

*وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ
النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Они који ће да буду по врховима бедема зовнуће невернике које ће по обележју њиховом да познају, и рећи ће: „Није вам користило ваше мноштво и то што сте се охоло држали.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Зар ово нису они за које сте се заклињали да Аллахова милост неће да их стигне? Уђите у Рај, никаквог страха за вас неће да буде и ни за чим ви нећете да тугујете!“

أَهْؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ
بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ
وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

50. И становници Ватре дозиваће становнике Раја: „Поспите на нас воду или нешто од онога што вам је Аллах подарио!“ А они ће рећи: „Аллах је, заиста, то неверницима забранио“,

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ
أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

51. онима којима су веру своју за забаву и игру узели и које је живот на Земљи био обмануо. Зато ћемо данас Ми њих да заборавимо, као што су заборављали да ће на овај Дан пред Нама стати и зато што су Наше речи и доказе порицали.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَأَلْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا
لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

52. А Ми смо им донели Књигу коју смо по Нашем знању објаснили, да буде упута и милост људима који верују.

53. Чекају ли они да се то обистини? Онога дана када се обистини, рећи ће они који су је пре били заборавили: „Истину су посланици нашег Господара доносили! Да нам је какав заговорник, па да се за нас заузме или да нам је да будемо враћени па да поступамо другачије него што смо пре поступали!“ Али, они су сами себе упропастили, и изгубиће им се они које су измишљали.

54. Заиста је ваш Господар Аллах Који је небеса и Земљу у шест дана створио, а затим се над Престољем узвисио. Он тамо ноћи дан прекрива и она га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде поковају се Његовој наредби. Само Он располаже стварањем и одлучивањем! Узвишен нека је Аллах, Господар светова!

55. Понизно се молите и у себи своје Господару, Он, заиста, не воли оне који прелазе границу.

56. И не правите неред на Земљи, када је на њој ред успостављен, а Њему се молите са страхом и надом; милост је Аллахова, заиста, близу оних који чине добра дела.

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَيَّرْنَا أَنْفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوا خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Он је Тај Који шаље ветрове као радосну вест Своје милости; а кад они покрену тешке облаке, Ми их пошаљемо према мртвом пределу, па на њега кишу спустимо и учинимо да уз њену помоћ расту плодови сваковрсни; тако ћемо и мртве да оживимо да бисте се присетили и прихватили поуку!

58. У плодном пределу расте биље уз допуштење његовог Господара, а у неплодном тек са муком. Ето, тако Ми, на разне начине, излажемо знакове људима који захваљују.

59. Ми смо Ноја послали његовом народу, па им је он говорио: „О народе мој, Аллага обожавајте, ви другог бога осим Њега немате! Ја се, заиста, бојим за вас патње на Великом дану!“

60. А главари његовог народа одговарали су: „Ми сматрамо да си ти, заиста, у потпуној заблуди.“

61. А он је говорио: „О народе мој, нисам ја ни у каквој заблуди, него сам посланик Господара светова;

62. достављам вам посланице свога Господара и саветујем вас; ја од Аллага знам оно што ви не знате.

63. Зар вам је чудно што вам поука од вашег Господара долази по човеку, једном од вас, да вас упозорава, да бисте се бојали Аллага и да бисте били помиловани?“

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبِثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَنْبِيَاءَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يَتَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ يَتَقَوْمُ لَيْسَ بِي ضَالَّةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. Али, они су га сматрали лажним, па смо спасили њега и оне који су били уз њега у лађи, а оне који у Наше речи и доказе нису веровали - потопили. Уистину, они су били прави слепци.

65. А народу Аду посласмо њиховог брата Ебер. Он је говорио: „О народе мој, Аллаха обожавајте, ви другог бога осим Њега немате, зар нећете да се сачувате?!“

66. Главари његовог народа, који нису веровали, одговарали су: „Ми сматрамо да си ти, заиста, у лудилу и ми мислимо да си, заиста, лажов.“

67. А он је говорио: „О мој народе, није у питању никакво лудило, него сам посланик Господара светова;

68. и достављам вам посланице свога Господара, и ја сам вам искрени саветник.“

69. Зар вам је чудно што вам поука од вашег Господара долази по човеку, једном између вас, да вас опомиње? Сетите се да вас је Он учинио наследницима Нојевог народа и створио вас крупне грађе. И нека су вам зато увек на уму Аллахове благодати, да бисте успели.

70. Они су говорили: „Зар си нам дошао зато да само Аллаха обожавамо, а да напустимо оне које су преци наши обожавали? Учини да нас снађе то што нам претећи обећаваш, ако је истина то што говориш!“

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي
الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

*وَالِىٰ غَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا
لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَتَظُنُّكَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي
رَسُولٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

أَتُبْعُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ
أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَوَدَّكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَأَذْكُرُوا
ءَالَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كَنتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٧٠﴾

76. „А ми, заиста, не верујемо у то у шта ви верујете“, рекоше они који су били охоли.

77. И заклаше они камилу, и заповед Господара свога не послушаше и рекоше: „О Салихе, учини да нас снађе то што претећи обећаваш, ако си од посланика!“

78. И задеси их страшан потрес и они у земљи својој освануше мртви, непомишни.

79. А он их напусти и рече: „О мој народе, пренео сам вам посланицу свога Господара и саветовао сам вас, али ви не волите оне који саветују.“

80. И присети се Лота - кад рече своје народу: „Зашто чините разврат који нико међу свим световима пре вас није чинио?“

81. Ви заиста страсно прилазите мушкарцима, уместо женама. Штавише, ви сте народ који све границе прелази!“

82. А одговор његовог народа био је једино то што рекоше: „Истерајте их из вашег насеља, они су, заиста, људи чистунци!“

83. И Ми смо њега и породицу његову спасили, осим његове жене; она је остала са онима који су казну искусили.

84. И на њих смо кишу грумења спустили, па погледај како су преступници скончали.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِء كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٧٩﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلاَّ أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلاَّ امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. А и у Медјен - посласмо њиховог брата Јофора. „О мој народе“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, ви немате другог бога осим Њега! Јасан доказ од вашег Господара вам је дошао, зато право мерите, и не закидајте људе ни у чему, и не реметите ред на Земљи кад је већ на њој успостављен ред. То је боље за вас, ако сте верници.

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. И не постављајте заседе на путу, претећи и одвраћајући од Аллаховог пута оне који у Њега верују, желећи пут заблуде. И сетите се да вас је било мало и да вас је Он умножио, а погледајте како су скончали они који су неред правили.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتُصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
فَكَثَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. И ако једни од вас верују у оно што је по мени послато, а други не верују, па причекајте док нам Аллах не пресуди, а Он је најбољи судија!“

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Главешине његовог народа, они који су били охоли, рекоше: „Или ћемо ми, о Јофоре, и тебе и оне који са тобом верују из нашег насеља да истерамо, или ћете да се вратите у нашу веру!“ „Зар и против наше воље?“ Рече он.

* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا
قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾

89. „Ако бисмо се вратили у вашу веру незнанобоштва након што нас је Аллах из ње избавио, изнели бисмо лаж на Аллаха. Ми не треба да се у њу враћамо, осим ако то жели Аллах, наш Господар. Наш Господар Својим знањем све обухвата; на Аллаха се ослањамо! Господару наш, Ти пресуди нама и нашем народу, по правди, Ти си Судија најбољи!“

90. А главешине његовог народа, они који нису веровали, рекоше: „Ако пођете за Јофором, бићете сигурно изгубљени.“

91. И задеси их потом страشان потрес и они освануше у земљи својој мртви, непомични.

92. Они који су сматрали Јофора лажовом, као да никад нису у њој ни били; они који су сматрали Јофора лажовом, они су били прави губитници.

93. А он их напусти и рече: „О мој народе, пренео сам вам посланице свога Господара и саветовао вас, па зашто да тугујем за неверничким народом?!“

94. И Ми ниједног веровесника у неко насеље нисмо послали, а да његове становнике болешћу и неимаштином нисмо казнили да би се покајнички молили.

95. После бисмо зло заменили добрим док се не би умножили и казали: „Задесили су и наше претке и неимаштина и благостање!“ И тада бисмо их изненада казнили, а они казну ни предосетили не би.

قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي
مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
اللَّهُ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَبًا إِنَّكُمْ إِذًا
لَخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَبًا كَانَ لَمْ يَكُنُوا فِيهَا
الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَبًا كَانُوا هُمْ
الْخَسِيرِينَ ﴿٩٢﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ
ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا
أَهْلَهَا بِالنَّاسِئِ وَأَلْصَقْنَا لَعْنَهُمْ
يَصْرَعُونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ
عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الْوَرَاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

96. А да су становници насеља веровали и били богобојазни, Ми бисмо им благослове и са неба и из земље слали, али, они су порицали, па смо их кажњавали због оног што су чинили.

97. А зар су становници насеља сигурни да Наша казна неће да их снађе ноћу док буду спавали?

98. Или, зар су становници насеља сигурни да Наша казна неће да их снађе дању док се буду забављали?

99. Зар они мисле да су сигурни од Аллахове казне? Само народ губитнички је уверен да је сигуран од Аллахове казне.

100. Зар није јасно онима који наслеђују Земљу након претходних њених становника да ћемо и њих, ако будемо хтели, због њихових греха да казнимо или да им срца запечатимо, па неће моћи да чују савет и опомену?!

101. О тим насељима Ми ти неке догађаје казујемо. Њихови посланици доносили су им јасне доказе, али они нису поверовали зато што ни пре нису веровали. Ето, тако је Аллах запечатао срца неверника.

102. А Ми нисмо нашли да се већина њих завета држи, а установили смо да су већина њих, заиста, грешници.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
بَيِّنَاتٍ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٧﴾

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٦٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ
أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَضْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٧٠﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ كَذَلِكَ
يَضْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن
وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٧٢﴾

103. Затим смо, после њих, послали Мојсија са Нашим речима и доказима фараону и његовим главешинама, али они у њих нису поверовали, па погледај како су скончали они који су наред чинили.

104. И Мојсије рече: „О фараоне, ја сам, уистину, посланик Господара светова!“

105. „Дужност ми је да о Аллаху само истину кажем. Донео сам вам јасан доказ од вашег Господара, зато пусти да иду са мном синови Израилјеви!“

106. „Ако си донео какав доказ“, рече, „покажи га, ако си од оних који истину говоре.“

107. И он баци свој штап - кад он права змија;

108. и извади своју руку, и она за присутне постаде бела.

109. Главари фараоновог народа повикаше: „Овај је, заиста, вешт чаробњак.

110. Он хоће да вас изведе из земље ваше, па шта предлагете?“

111. „Задржи њега и његовог брата“, рекоше, „а пошаљи у градове сакупљаче,

112. пред тобом ће све веште чаробњаке да доведу.“

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَى يَنْفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا
الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
لِلنَّظَرِ ﴿١٠٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
خٰشِرِينَ ﴿١١١﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. И фараону чаробњаци дођоше.
„Да ли ћемо, заиста, награду да
добијемо ако будемо победници?“
Упиташе.

114. „Да.“ Рече, „и бићете, заиста,
међу мени блиским.“

115. „О Мојсије“, рекоше онда, „хоћеш
ли ти, или ћемо ми да бацимо?“

116. „Баците ви.“ Рече он. И кад они
бацаше, очи људима зачараше и јако
их претрашише, и враџбину велику
приредише.

117. И Ми наредисмо Мојсију: „Баци
свој штап!“ И он одједном прогута све
оно чиме су они обману били извели.

118. И тако је истина на видело
изашла и показало се да је било
лажно оно што су они приредили,

119. и ту су они били побеђени и
постадоше понижени.

120. И чаробњаци падоше ничице.

121. „Ми верујемо у Господара
светова.“ Повикаше,

122. „Господара Мојсијевог и
Ароновог!“

123. „Зар да му поверујете пре него
што вам ја дозволим!“ Викну фараон.“
Ово је, уистину, сплетка коју сте
претходно у граду смислили да бисте
из њега становнике његове извели.
Знаћете ви!“

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ
نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَغْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ
عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ
لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ فِي
الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. „Пресећи ћу вам, сигурно, руке ваше и ноге ваше унакрст, а онда ћу све сигурно да вас разапнем!“

125. А они рекоше: „Ми ћемо, заиста, нашем Господару да се вратимо!“

126. „Ти нам замераш само то што смо у доказе нашег Господара поверовали кад су нам дошли. Господару наш, обаспи нас стрпљивошћу и учини да као предани верници умремо!“

127. А главешине фараоновог народа рекоше: „Зар ћеш да оставиш Мојсија и његов народ да неред по Земљи прави и да тебе и божанства твоја напусти?“ Он рече: „Убијаћемо њихову мушку децу, а женску ћемо да им остављамо у животу; ми, уистину, владамо над њима.“

128. Мојсије рече своје народу: „Молите Аллаха да вам помогне и будите стрпљиви, Земља је, заиста, Аллахова. Он је даје у наслеђе коме Он хоће од Својих робова; а леп исход припада богобојазнима.“

129. „Злостављани смо.“ Рекоше они, „пре него што си нам дошао, а и након што си дошао!“ А Мојсије рече: „Можда ће ваш Господар да уништи вашег непријатеља, а вас наследницима на Земљи да учини, да би видео како ћете да поступите.“

130. И Ми смо казнили фараонов народ гладним годинама и оскудицом у плодовима, да би се присетили и поуку узели.

لَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِمَا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّا الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوِذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

131. И кад би им наишло добро, они би говорили: „Ово смо заслужили“, а кад би их снашла каква невоља, злослутњу су налазили у Мојсију и онима који су са њим веровали. Али не! Њихова је злослутња од Аллаха била, само што већина њих није знала!“

132. И говорили су: „Какав год да нам доказ донесеш да нас њиме опчараш, ми нећемо да ти верујемо!“

133. Па Ми на њих посласмо и поплаву, и скакавце, и крпеље, и жабе, и крв - све јасне знакове, али су се они охолили, јер су народ зликовачки били.

134. И кад би их задесила патња, говорили би: „О Мојсије, моли се за нас своме Господару - онако како ти је Он наредио. Ако нас ослободиш патње, ми ћемо заиста да верујемо и са тобом ћемо сигурно да пошаљемо синове Израилеве.“

135. И након што бисмо их патње ослободили, до времена до кога им је било одређено да је подносе, они би, одједном, обећање прекршили.

136. И онда их Ми казнисмо и у море их потописмо, јер су порицали Наше знакове и према њима су били равнодушни,

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ
وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ
مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا
بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۖ آيَاتٍ
مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى
أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنِ
كَشِفَتْ عَنَّا الرِّجْزَ لِنُؤْمِنَ لَكَ
وَلِنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ
بِلَاغُهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

فَأَنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

137. а потлаченом народу смо дали у наслеђе источне и западне крајеве земље коју смо благословили, и лепе речи твога Господара синовима Израилјевим су биле испуњене - зато што су трпели, а са земљом сравнисмо оно што су фараон и његов народ били саградили и оно што су увис подизали.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى
بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

138. И Ми синове Израилјеве преведосмо преко мора, па они наиђоше на народ који је био привржен обожавању својих кипова. „О Мојсије“, рекоше, „направи и ти нама бога као што и они имају богове!“ „Ви сте, уистину, народ који не зна!“ Рече он.

وَجَوْرْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى
قَوْمٍ يَعْبُكُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا
يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. Заиста ће да буде поништено оно у шта су били огрезли и бескорисно ће да им буде оно што су радили.

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرِّ مَا هُمْ فِيهِ وَبَطُلٌ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Он рече: „Зар да вам, поред Аллаха, тражим другог бога, а Он вас је над свима другима одликовао?“

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَنْبِئِكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

141. И пошто смо вас Ми избавили од фараонових људи, који су вас најгором муком мучили: вашу мушку децу су убијали, а женску су вам у животу остављали - то је био спас од вашег Господара.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

142. Ми одредисмо да час сусрета са Мојсијем буде кад се напуни тридесет ноћи, и допусисмо их још са десет, па се време које је одредио његов Господар испуни за четрдесет ноћи. А Мојсије је био казао своме брату Арону: „Замени ме у моме народу, и уређуј ствари и не следи путеве смутљиваца!“

*وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرِ قَتَمٍ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

143. И кад Нам дође Мојсије у одређено време, и када му Господар проговори, он рече: „Господару мој, укажи ми се да Те видим!“ „Нећеш да Ме видиш“, рече, „али погледај у оно брдо, па ако оно остане на своме месту, видећеш Ме!“ И кад се његов Господар откри оном брду, Он га са земљом сравни, а Мојсије изгуби свест и стровали се. Чим се освести, рече: „Узвишен си Ти! Кајем Ти се, ја сам најчвршћи верник!“

144. „О Мојсије“, рече Он, „Ја сам те, заиста, одабрао изнад осталих људи Својом посланицом и Својим те говором учинио одабраним. Оно што ти дајем прихвати и захвалан буди!“

145. И Ми смо му написали на плочама поуку за све, и објашњење за све. Прихвати их снажно, а народу свом заповеди да се придржава онога што је у њима на најлепши начин. А показаћу вам и станиште грешника.

146. Одвратићу од Својих знамења оне који се, без икаквог основа, на Земљи охولة. И какав год доказ они виде, неће у њега да верују; ако виде Прави пут - неће као пут да га прихвате, а ако виде странпутицу – као пут ће да је прихвате. То је зато што знакове Наше поричу и што су према њима равнодушни.

147. Дела ће да буду поништена онима који поричу Наше знакове и доказе и сусрет на оном свету. Зар ће да буду другачије кажњени него како су радили?

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ
قَالَ رَبِّ ارْنِ أَنْظِرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرْنِي
وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرْنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا
أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

قَالَ يَمُوسَى إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْنَكَ
وَكَنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مُوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِ
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَسِبْتَ أَغْنَاهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

148. И народ Мојсијев, после његовог одласка, изради од свог накита кип телета које је рикало и које су за божанство прихватили. Зар нису видели да им оно не говори и да их правим путем не води? Они га прихватише и посташе неправедници.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَاوُوا ظَلِيلِينَ ﴿١٤٨﴾

149. Након што се горко покајаше и увидеше да су залутали, они рекоше: „Ако нам се наш Господар не смиљује и ако нам не опрости, сигурно ћемо да будемо међу губитницима.“

وَلَمَّا سَقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ
لَنَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

150. А кад се Мојсије, срдит и бесан, врати своме народу, повика: „Како сте тако ружно поступили после мог одласка! Зар сте убрзали наредбу свога Господара?!“ И испусти плоче, и свога брата за косу дохвати и поче да га вуче себи. „О сине моје мајке“, рече Арон, „мој народ ме је слабир сматрао и умало ме није убио; немој да ми се свете душмани и не убрајај мене у народ неправедни.“

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبَنَ
أَسِيفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي
أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ
أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَنْشَيْتَ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا
تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

151. „Мој Господару“, замоли Мојсије, „опрости мени и моме брату и учини да будемо под окриљем Твоје милости, Ти си међу милостивима најмилостивији!“

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Оне који су теле прихватили стићи ће заиста срџба њиховог Господара и понижење још на овом свету. Тако Ми кажњавамо оне који кују лажи.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

153. А они који раде лоша дела, па се после покају и постану верници – па, Господар твој је, после тога, сигурно, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

154. И када Мојсијева срџба прође, он узео плоче на којима је била исписана упута и милост за оне који од Господара свога страхују.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضُّ أَخَذَ
الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

155. И Мојсије одабра из свога народа седамдесет људи да у одређено време стану пред Нама. А кад их задеси потрес па су сви помрли, он рече: „Господару мој, да си хтео, могао си и њих и мене да уништиш још пре. Зар да нас уништиш због онога што су урадили наши безумници? То је само Твоје искушење којим Ти, кога хоћеш, скрећеш на странпутицу, а кога хоћеш, упућујеш на Прави пут; Ти си наш Господар, па нам опрости и смилуј нам се! А Ти си Опроститељ најбољи!“

وَأَخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي
أَتْلِهْكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَن تَشَاءُ ۖ إِنَّكَ عَلِيمٌ عَزِيزٌ ﴿١٥٥﴾

156. „И подари нам добро на овом свету, и на оном свету - ми се, уистину, Теби враћамо!“ „Својом Казном Ја кажњавам кога хоћу“, рече Он, „а милост Моја обухвата све; даћу је онима који се буду греха клонили и давали обавезну милостињу, и онима који у Наше речи и доказе буду веровали“,

﴿١٥٦﴾ وَأَكْتَبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَّفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ ۖ قَالَ عَذَابِي
أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَسَأَكْتُبُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

157. „онима који ће да следе Посланика, Веровесника, који неће да зна ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, налазе записаног, који ће од њих да тражи да чине добра дела, а од одвратних да одвраћа, који ће лепа јела да им дозволи, а ружна забрани, који ће да их терета и тешкоћа које су они имали ослободи. А они који у њега буду веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послато следили - они ће сигурно успети.“

158. Реци: „О људи, ја сам заиста свима вама Аллахов посланик, власт Његова је и на небесима и на Земљи; нема другог бога осим Њега, Он даје живот и смрт, и зато верујте у Аллаха и Његовог Посланика, веровесника, који не зна да чита и да пише, који верује у Аллаха и Његове речи; њега следите - да бисте били упућени!“

159. У Мојсијевом народу има заједница људи који се упућују Истином и који према њој праведно суде.

160. И Ми смо их поделили у дванаест племена, и Мојсију смо објавили, кад му је његов народ затражио воду: „Удари штапом својим по стени!“ И из ње је дванаест врела провредило, свако племе је знало врело из којег ће да пије. И Ми смо им од облака правили хлад и давали смо им ману и препелице: „Једите оно лепо чиме вас опскрбљујемо!“ Они нису Нама учинили неправду, него сами себи.“

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۚ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ فَءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشَرَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ ۚ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْخَجَرَ ۖ فَفَئِزَّ بِجَمَسٍ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۚ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۚ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ ۚ وَالسَّلَوىٰ كُلَّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. А када им је било речено: „Населите се у овом насељу и једите одакле хоћете и реците: 'Опрости!' А на капију уђите погнутих глава“, опростићемо вам ваше грехе, а онима који чине добра дела даћемо и више.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنُرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

162. Онда су они међу њима који учинише неправду заменили другом речју реч која им је била речена, и Ми смо на њих са неба спустили казну зато што су чинили неправду.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

163. И упитај их о насељу које се налазило поред мора кад су кршили прописе о суботи: када су им рибе, на очиглед, долазиле док су светковали суботу, а кад нису светковали оне им нису долазиле. Ето, тако смо их у искушење доводили зато што су били грешници.

وَسَأَلْنَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

164. А кад неки од њих рекоше: „Зашто опомињете народ који ће Бог да уништи или да га на тешке муке стави?“ Они одговорише: „Да бисмо се пред вашим Господаром оправдали и да би се они тога клонили.“

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. И када заборавише оно чиме су били упозоравани, Ми избависмо оне који су одвраћали од неваљалих дела, а неправеднике казнисмо тешком казном, зато што су стално били грешници.

فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِءِ أَنْحَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْإِسْوَاءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. И пошто су они бахато одбили да се окане онога што им је забрањивано, Ми смо им казали: „Постаните презрени мајмуни!“

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

167. И Господар твој обзнани да ће да препусти власт над њима до Судњег дана неком ко ће да их тлачи тешком казном. Твој Господар, уистину, брзо кажњава, а Он је, заиста, и Онај Који опрошта грехе и милостив је.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

168. И Ми смо их по Земљи као народе расподелили: било је међу њима добрих, а и оних који то нису; искушавали смо их и у добру и у злу, како би се исправном путу вратили.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

169. И после њих остале су генерације које су Књигу наследиле и које су узимале пролазна добра овог материјалног света, и говориле: „Биће нам опроштено!“ А ако би им опет допало шака тако нешто, опет би то прихватили. Зар од њих није узет завет у Књизи да ће о Аллаху само истину да говоре - а они читају оно што је у њој. Будући свет је бољи за оне који настоје да се сачувају; па зар не разумете?

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى
وَيَقُولُونَ سَيُعْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَى خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. А они који се чврсто држе Књиге и који обављају молитву - па, Ми, заиста, нећемо да допустимо да пропадне награда онима који чине добра дела.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

171. А када смо изнад њих подигли брдо, чинило се као облак, они су били уверени да ће на њих да падне. Прихватите снажно оно што смо вам дали, и нека вам је на уму оно што је у томе - да бисте се сачували!

وَإِذْ تَنْفَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ
وَقَطَّعْنَاهُ فَوَاقِعَ بَيْنَهُمْ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

172. И кад је Господар твој од Адамових синова, из њихових кичми, извео њихово потомство и затражио од њих да посведоче против себе: „Зар нисам Ја ваш Господар?“ Они су одговарали: „Јеси, ми сведочимо“, и зато да на Судњем дану не кажете: „Ми о овоме нисмо ништа знали.“

173. Или да не кажете: „Наши су преци пре нас друга божанства обожавали, а ми смо генерација после њих. Зар ћеш да нас казниш за оно што су лажљивци чинили?“

174. И тако, ето, Ми опширно износимо доказе, да би они дошли себи.

175. И кажи им вест о ономе коме смо дали Наше доказе, а који се од њих удаљио па га је ђаво достигао, па постаде од залуталих.

176. А да смо хтели, могли смо тиме да га узвисимо, али се он приклонио овом свету и за својом страшћу кренуо. Његов случај је као случај пса; ако га потераш, он исплаженог језика дахће, а ако га се оканиш – он опет дахће. Такви су људи који Наше речи и доказе сматрају лажним; зато, казуј догађаје да би они размислили.

177. Лош су пример људи који не признају Наше доказе, они неправду чине сами себи.

178. Кога Аллах упуту на Прави пут - биће на Правом путу, а кога на странпутицу скрене - па такви су прави губитници.

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

179. Ми смо за Пакао многе џинне и људе створили; они срца имају - а њима не схватају, они очи имају - а њима не виде, они уши имају - а њима не чују; они су као стока, чак и гори - они су заиста немарни.

180. Аллах има најлепша имена и ви Га зовите тим именима, а клоните се оних који искрећу Његова имена; како буду радили, онако ће да буду кажњени!

181. А међу онима које стварамо има људи који друге упућују истини и који према њој праведно суде.

182. А оне који Наше доказе и знакове поричу Ми ћемо мало - помало, а да они неће ни да знају, у пропаст да водимо.

183. И даваћу им времена; замка је Моја, заиста чврста.

184. Па зашто они не размисле да Посланик који им је послат није луд; он је само јасни упозоритељ.

185. И зашто они не размисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај примакао? Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, да верују?

186. Кога Аллах на странпутицу скрене, нико не може да га упуту на Прави пут! Он ће да их остави да у осионости својој лутају.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ
أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا
يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَآلَ الْنَعَمِ بَلْ هُمْ
أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ أَحْسَنُ فَأَدْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا
الَّذِينَ يُلْجِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيجِرُونَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

وَأْمَلِ لَهُمْ إِنَّا كِنْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ
هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ
فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

187. Питају те о Смаку света, када ће да се догоди. Реци: „То зна једино мој Господар, Он ће у одређено време да га открије, а тежак ће да буде небесима и Земљи, сасвим неочекивано ће да вам дође.“ Питају те као да ти о њему нешто знаш. Реци: „То зна само Аллах, али већина људи не зна.“

188. Реци: „Ја не могу да прибавим ни самом себи неку корист, ни да отклоним од себе какву штету; бива онако како хоће Аллах. А када бих знао оно што је недокучиво чулима, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују.“

189. Он је Тај Који вас је од једног човека створио - а од њега је жену његову створио да се уз њу смири. И када је он њу обљубио, она је занела лако бреме и носила га; а кад јој је оно отежало, њих двоје су замолили Аллаха, свога Господара: „Ако нам подариш здравог потомка, бићемо, заиста, међу оним захвалним!“

190. И кад им је Он даровао здравог потомка, њих двоје су изједначили друге са Њим у ономе што им Он даје, а Аллах је врло високо изнад оних које Њему у обожавању придружују!

191. Зар да Њему придружују божанства, она која не могу да створе ништа, и која су сама створена,

192. и који не могу да им помогну нити могу себи да помогну?

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانُ مُرْسَاهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ۚ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

* هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۖ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْنَا صَاحِبًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَاحِبًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. А ако их замолите да вас на Прави пут упуте, неће вам се одазвати; исто вам је позивали их или ћутали.

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ
صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾

194. Они којима се ви, поред Аллага, молите, заиста су робови, као и ви. Па, ви их молите, и нека вам се одазову ако истину говорите!

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

195. Имају ли они ноге да на њима ходају, или руке да њима прихватају, имају ли очи да њима гледају, или уши да њима чују? Реци: „Зовите своја божанства, па смислите против мене какво хоћете лукавство, и не одуговлачите.“

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْتَطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَنْبَصُرُونَ بِهَا
أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿١٩٥﴾

196. Мој је, заиста, заштитник Аллах Који Књигу објављује и Он се брине о добротинитељима.

إِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

197. А они којима се ви, поред Њега, молите, не могу ни вама, а ни себи да помогну.

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

198. А кад их замолите да вас упуте на прави пут, они не чују; видиш их као да те гледају, али они не виде.

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

199. Ти оно лепо што чине прихвати! И тражи да се чине добра дела, а незналица се клони!

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

200. А ако ђаво покуша да те наведе на зло, ти потражи уточиште код Аллага, Он је, уистину, Онај Који све чује и Онај Који све зна.

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. Заиста, они који се боје Аллаха, чим их додирне ђаволска саблазан, сете се, и постану разборити,

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

202. док ђавољеве поданике ђаволи подржавају у заблуди и никако не престају.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Кад им не донесеш никакав знак, они говоре: „Зашто га сам не измислиш!“ Реци: „Ја следим само оно што ми мој Господар објављује.“ Ово су јасни докази од вашег Господара и пута и милост за људе који верују.

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَآ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. А кад се учи Кур'ан, ви га слушајте и ћутите - да би вам милост била указана.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. И спомињи свога Господара у себи, понизно и са страхопоштовањем и не подижући јако глас - ујутро и навече, и не буди међу немарнима.

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. Они који су код твога Господара заиста не зазиру да Га обожавају; само Њега хвале и само се Њему клањају.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

Плен الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Питају те о плену. Реци: „Плен припада Аллаху и Посланику.“ Зато се бојте Аллаха и изгладите међусобне размирице, и покоравајте се Аллаху и Његовом Посланику, ако сте прави верници.

2. Прави су верници само они чија се срца страхом испуне кад се Аллах спомене, а кад им се речи Његове казују, веровање им повећају и ослањају се само на свога Господара.

3. Они који обављају молитву и удељују део од онога што им Ми дајемо.

4. Они су, заиста, прави верници - њих код њиховог Господара чекају почести, и опрост, и дивна опскрба.

5. Тако је било и онда када те је Господар твој са правом извео из твога дома, а то једној групи верника није никако било по вољи.

6. Расправљали су са тобом о борби, након што је било очигледно да ће да победе, као да наочиглед своју смрт гоне.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ
وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ
زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا
يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

7. И кад вам је Аллах обећао да ће да буде ваша једна од две скупине, а ви сте више волели да то буде она која није била наоружана. Аллах је хтео Својим речима да утврди Истину и да порази невернике до последњег.

8. Да Истину утврди и неистину уништи, макар то злочинцима не било по вољи.

9. И када сте од свога Господара затражили спас, Он вам се одазвао: „Послаћу вам у помоћ хиљаду анђела који ће једни за другим да долазе.“

10. Аллах је то учинио да би вас обрадовао и да би се тиме ваша срца умирила; а победа је само од Аллаха, јер Аллах је заиста силан и мудар.

11. Кад је Он учинио да вас сан, као спокојство од Њега, обузме и са неба вам кишу спустио да би вас њоме очистио, и да би од вас отклонио ђавољево узнемиравање, и да би учинио ваша срца јаким и да би њоме учврстио стопала.

12. Кад је Господ твој надахнуо анђеле: „Ја сам са вама, па учврстите оне који верују! У срца неверника Ја ћу да улијем страх, па их ви по потиљцима ударите, и ударите их по свим деловима тела.“

13. То је зато што су се супротстављали Аллаху и Његовом Посланику; а онога ко се супротставља Аллаху и Његовом Посланику, Аллах ће, заиста, да казни страшно.

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَضَمِّنَ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رَجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

14. Казна вам је то, па је искусите, а невернике чека патња у Ватри.

15. О ви који верујете, када се сукобите са неверницима, а њих је много, леђа им не окрећите.

16. Онај ко им тада окрене леђа, осим онај који се повуче са намером да се поновно бори или приступи другој чети, вратиће се натоварен Божјом срцбом; Пакао ће да буде његово пребивалиште, а ужасно је то крајње одредиште.

17. Њих нисте ви убијали, него Аллах; и ниси ти гађао, кад си гађао, него је Аллах гађао, да би вернике лепом кушњом искушао - Аллах је, заиста, Онај Који све чује и Онај Који све зна.

18. Тако је то било, а заиста је Аллах Онај Који ослабљује сплетке неверника.

19. Ако сте се молили о неверници да победите, па дошла вам је, ето, 'победа!' А да се оканите неверовања, било би вам боље! И ако се поново вратите, Ми ћемо поново да се вратимо, и нимало неће да вам користи ваш табор, ма колико био бројан, јер Аллах је, заиста, уз вернике.

20. О ви који верујете, покоравајте се Аллаху и Његовом Посланику, и не окрећите се од њега, а чујете га,

21. и не будите као они који су рекли: „Чули смо!“ - А не слушају.

ذَٰلِكُمْ فَدُوفُوهُ وَآَنَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
الْمَّارِ ۝١٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأُدْبَارَ ۝١٥

وَمَنْ يُولِهِمْ يُوزِمِدْ دُبرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا
لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَذَبَّاهُ
بِعِصْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَيَبْسُ
الْمَصِيرُ ۝١٦

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا
رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ
الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۝١٧

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ۝١٨

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ
تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ
كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۝٢٠

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ۝٢١

22. Заиста, најгора бића код Аллаха су они који су глуви и неми на истину, који не разумеју.

﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (٢٢)

23. Да Аллах зна да од њих може да буде икаквог добра, учинио би да чују, а да је учинио и да чују, они би се, опет, окрећући се од тога удаљили.

﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ
أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (٢٣)

24. О ви који верујете, одазовите се Аллаху и Посланику кад од вас затражи да чините оно што вас оживљава; и нека знате да Аллах делује између човека и његовог срца, и да ћете сви да budete сакупљени пред Њим.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤)

25. И чувајте се искушења која неће да погоде само оне међу вама који су чинили неправду, и знајте да Аллах страшно кажњава.

﴿وَأَنفُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ﴾ (٢٥)

26. И сетите се кад вас је било мало, кад сте на земљи били потлачени - бојали сте се да вас људи не похватају, па вам је Он дао склониште и Својом помоћу вас ојачао и благодатима вас опскрбио да бисте били захвални.

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي
الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ
فَوَلَّوْكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَوَّدَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (٢٦)

27. О ви који верујете, не изневеравајте Аллаха и Посланика и не проневеравајте оно што вам је дато на чување, а знате - свесни сте да то радите.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ﴾ (٢٧)

28. И нека знате да су ваша богатства и ваша деца само искушење, и да је само код Аллаха велика награда.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٨)

29. О ви који верујете, ако се будете бојали Аллаха, Он ће способност да вам дарује да раздвајате истину од неистине и преко ваших ружних поступака ће да пређе и опростиће вам. А Аллахова је доброта неизмерна.

30. И кад су ти неверници правили замке да би те бацили у тамницу или да би те убили, или да би те прогнали; они су замке спремали па је и Аллах њима спремао замке, а Аллах спрема најбоље замке.

31. Када им се уче Наше речи, говоре: „Већ смо чули! Да хоћемо, и ми бисмо рекли тако нешто; то су само измишљотине древних народа.“

32. А кад су они рекли: „Аллаху, ако је ово збиља Твоја истина, Ти пусти на нас камење са неба као кишу или нам пошаљи болну патњу!“

33. Аллах их и није казнио док си ти био међу њима; и Аллах неће да их казни све док они моле за опрост.

34. А заслужују да их Аллах казни када бране другима приступ Часном храму, а они нису његови чувари. Чувари његови треба да буду само они који се боје Аллаха, али већина њих не зна.

35. Њихова молитва поред Ка'бе своди се само на звиждање и плескање рукама; зато искусите патњу јер не верујете.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُغْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا تُنْزِلَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالُوا اأَللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اقْتُلْنَا بِعَذَابٍ آتِيهِ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُٗٓ إِنِ أَوْلِيَآؤُهُٓ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنۢ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَصْدِيَةٌ فَدُقُّوْا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Заиста они који не верују троше своју имовину да би одвраћали од Аллаховог пута. Они ће тако да је троше, затим ће због тога да се кају и на крају ће да буду побеђени. А они који не буду веровали - у Пакао ће да буду скупљени,

37. да би Аллах одвојио добре од неваљалих и да би неваљале једне на друге наслагао, а онда их све у гомилу збио и у Пакао бацио. Они су заиста губитници.

38. Реци онима који не верују: ако се окане неверовања, биће им опроштено оно што је било пре; а ако се не окане - па зна се шта је било са древним народима.

39. И борите се против њих док смутња не ишчезне и док само Божја вера не остане. Ако се они окане, па заиста Аллах добро види шта они раде.

40. А ако се окрену, знајте да је Аллах ваш заштитник, а диван је Он Заштитник и диван Помагач!

41. И знајте да од свега што заплените у борби једна петина припада Аллаху и Посланику, и његовој родбини, и сирочади, и сиромасима, и путницима - намерницима, ако верујете у Аллаху и у оно што смо објавили Нашем Посланику на Дан раздвајања Истине од неистине, на дан кад су се сукобиле две војске - а Аллах над свим има моћ -

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

لِيُمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مُوَلِّكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٤٠﴾

*وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

42. када сте ви били у ближој страни долине, они у даљој страни долине, а каравана је била испод вас. И да сте се договарали о времену борбе, не бисте се договорили, али се она догодила да би Аллах дао да се испуни оно што је морало да се догоди, да неверник остане неверник после очигледног доказа, и да верник остане верник после очигледног доказа - а Аллах је, заиста, Свечујући и Свезајући.

43. Кад ти је Аллах у сну показао да је њих мало; а да ти је показао да их је много, ви бисте духом клонули и о борби се расправљали, али је Аллах указао спас. Он, заиста, добро зна шта скривају свачије груди.

44. А кад сте се сукобили, у вашим очима Он их је приказао у малом броју, а вас у њиховим очима такође у малом броју, да би Аллах дао да се испуни оно што је морало да се догоди - а Аллаху се све враћа.

45. О ви који верујете, кад се са неком четом сукобите, будите храбри и непрестано славите Аллага, да бисте успели,

46. и поковајте се Аллаху и Његовом Посланику, и не препирите се да не бисте клонули и остали без борбеног духа; и будите стрпљиви, а Аллах је, заиста, уз стрпљиве.

47. И не будите као они који су, да се покажу свету, надмено из свога града изашли да би одвраћали од Аллаховог пута, а Аллах обухвата оно што раде.

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ
الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ
لَيَقْضِ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ
وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ
أَرْنَكُهُمْ كَثِيرًا لَفِشَلْتُمْ وَلَتَنْدَرَعْتُمْ فِي
الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ
قَلِيلًا وَيَقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَإِذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

48. И када им је ђаво њихове поступке представио лепим и рекао: „Нико данас не може да вас победи, и ја сам, уистину, ваш заштитник!“ - Онда се он, кад су се сукобила два противничка табора, уназад повукао, и рекао: „Ја, заиста, немам ништа са вама, ја видим оно што ви не видите, и ја се бојим Аллага, а Аллах страшно кажњава.“

49. И сети се када су лицемери и они чија су срца болесна говорили: „Ове је обманула њихова вера!“ А онај ко се поузда у Аллага – па Аллах је, заиста, силан и мудар.

50. А да си само видео кад су анђели узимали душе неверницима и по њиховим лицима их и страга ударали: „Искусите патњу у Огњу!“

51. То је оно што сте сами себи припремили, а Аллах, заиста, не чини неправду Својим створењима!

52. Тако је било и са фараоновим људима и онима пре њих - у Аллахове доказе нису веровали, па их је Аллах казнио због њихових греха. Аллах је, уистину, моћан и страшно кажњава.

53. То је зато што Аллах неће да лиши благостања народ коме је благостање подарио - све док се он сам не промени - а Аллах је Онај Који све чује и Онај Који све зна.

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. Тако је било са фараоновим људима и онима пре њих: знакове свога Господара нису признавали, па смо их Ми, због њихових греха, уништили, а фараонове људе смо потопили – сви су они били неверници.

55. Најгора бића код Аллаха су, заиста, они који поричу; они не верују,

56. они са којима ти склапаш уговоре, па они сваки пут, не бојећи се Аллаха, крше свој уговор.

57. Ако се у борби сукобиш са њима, казни их тако да се због њих разбеже они који су иза њих, како би се присетили и узели поуку.

58. И чим приметиш издајство код неког народа, ти њима уговор откажи – јер Аллах, уистину, не воли издајице.

59. И нека никако не мисле они који не верују да ће да се спасе; они, заиста, неће моћи да умакну.

60. И против њих припремите колико год можете снаге и коња за бој, да бисте тиме заплашили Аллахове и ваше непријатеље, и друге осим њих - ви их не познајете, Аллах их зна. Све што на Аллаховом путу потрошите биће вам надокнађено, и неће да вам буде учињена неправда.

61. Ако они буду склони миру, буди и ти склон и поуздај се у Аллаха, а Он је, уистину, Свечујући и Свезнајући.

كَذَّابٍ ۖ ءَالٍ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَأَعْرَضْنَا ۖ ءَالٍ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلٌّ كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَإِمَّا تَثَقَّفْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ
خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَآءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۖ إِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ
رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ ۖ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَعَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا
تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

*وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

62. А ако буду хтели да те преваре - па теби је, заиста, довољан Аллах; Он те подржава Својом помоћу и верницима,

63. и Он је сјединио њихова срца. Да си ти потрошио све оно што на Земљи постоји, ти не би сјединио њихова срца, али их је Аллах сјединио. Он је заиста силан и mudar.

64. О Веровесниче, Аллах је довољан теби и верницима који те следе.

65. О Веровесниче, бодри вернике на борбу! Ако вас буде двадесет издржљивих, победићете две стотине; а ако вас буде стотину - победићете хиљаду оних који не верују, зато што су они људи који не схватају.

66. Сада вам Аллах даје олакшицу и зна да међу вама има слабости. Ако вас буде стотину издржљивих - победићете две стотине, а ако вас буде хиљаду - победићете, Аллаховом дозволом, две хиљаде. А Аллах је уз стрпљиве.

67. Ниједном веровеснику није било допуштено да држи заробљенике док не оствари победу на Земљи; ви желите пролазна добра овога света, а Аллах жели онај свет. Заиста је Аллах силан и mudar.

وَأَن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ
اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

مَا كَانَ لِتَيْبٍ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
يُخْزَى فِي الْأَرْضِ ثَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. Да није раније Аллахове одредбе, снашла би вас патња велика због онога што сте узели.

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Сада трошите оно што сте запленили као допуштено и лепо, и бојте се Аллаха; Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. О Веровесниче, реци онима који су као заробљеници пали у ваше руке: „Ако Аллах зна да у вашим срцима има било шта добро, даће вам боље од онога што вам је узето и опростиће вам, а Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ
الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

71. А ако желе да те преваре, па они су и пре настојали Аллаха да варају и зато ти је Он омогућио да их победиш; а Аллах је Онај Који све зна и мудар је.

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن
قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Заиста они који верују и исељавају се, и у борби на Аллаховом путу залажу своја богатства и своје животе, и они који пружају уточиште и помажу, они су једни другима заштитници. А онима који верују, а који се нису иселили, ви не можете, све док се не иселе, да budete заштитници. А ако вас замоле да им помогнете у вери, дужни сте да им притекнете у помоћ, осим против народа са којим о ненападању имате закључен уговор. А Аллах добро види оно што радите.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا
لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّى
يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

73. Неверници су једни другима заштитници. Ако не поступите тако, настаће смутња на Земљи и велики неред.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا
تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

74. Они који верују и иселе се, и боре се на Аллаховом путу, и они који пружају склониште и помажу - они су збилга прави верници - њих чека опрост и дивна опскрба.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. А они који касније верници постану, па се иселе и у борби заједно са вама учествују - они су ваши. А рођаци су, према Аллаховој Књизи једни другима пречи. Аллах, заиста, све добро зна.

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

Покајање التوبة

1. Ово је обзнана о престанку заштите, од Аллаха и Његовог Посланика, оним многобошцима са којима сте закључили уговоре.

2. "Путујте по свету још четири месеца, али знајте да Аллаху нећете умаћи и да ће Аллах невернике ослатити."

3. Ово је и проглас од Аллаха и Његовог Посланика људима на највећи дан ходочашћа, да Аллах и Његов Посланик немају ништа са многобошцима, па ако се покајете - то је за вас боље а ако се окренете знајте да Аллаху нећете да умакнете. А неверницима наговести болну патњу.

4. Изузетак су многобошци са којима имате закључене уговоре које они нису ни у чему повредили, нити су помагали икога против вас, испоштујте уговоре са њима до договореног рока; Аллах заиста воли богобојазне.

5. Када прођу свети месеци, онда убијајте многобошце где год их нађете, заробљавајте их, опседајте и дочекујте на сваком пролазу. Па ако се покају и буду обављали молитву и давали милостињу, оставите их на миру, а Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا بَيْنَهُم مَّعَاهِدَهُمْ إِلَى مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

6. Ако те неки многобожац замоли за заштиту, ти га заштити да би саслушао Аллахове речи, а потом га отпреми на сигурно место за њега. То је зато што су они народ који не зна.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

7. Како многобожци могу да имају уговор са Аллахом и Његовим Послаником?! Могу да имају само они са којима сте уговор код Часног храма закључили; све док се они буду придржавали уговора, придржавајте се и ви, а Аллах, заиста, воли побожне.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

8. Како, када они, ако би вас победили, не би, кад сте ви у питању, поштовали ни сродство ни споразум? Они вам се умиљавају говором својих уста, али им се срца противе; већина њих су зликовци.

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

9. Они Аллахове речи замењују за оно што мало вреди, па одвраћају од Његовог Пута, заиста је ружно како поступају.

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Ни сродство ни споразум, када је верник у питању, не поштују, и све границе зла прекорачују.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

11. Али ако се они буду покајали и обављали намаз и давали зекат, браћа су вам по вери - а Ми доказе и знакове објашњавамо људима који знају.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. А ако прекрше заклетве након што са њима склопите уговоре, и ако буду вређали вашу веру, онда се борите против коловођа неверства - за њих, заиста, не постоје заклетве - како би се оканили.

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

13. Зар нећете да се борите против људи који су прекршили своје заветве, и настојали су да протерају Посланика и први су вас напали? Зар их се бојите? Прече је да се бојите Аллаха ако сте верници.

14. Борите се против њих, Аллах ће вашим рукама да их мучи и понизи, а вас ће да помогне против њих и залечиће груди верника,

15. и одстраниће срџбу из њихових срца. А Аллах ће да прими покајање од онога од кога Он хоће; Аллах је Онај Који све чује и мудар је.

16. Зар мислите да ћете да будете остављени, а да Аллах не укаже на оне међу вама који се боре и који уместо Аллаха и Његовог Посланика и верника нису узели никога за присног пријатеља?! А Аллах у потпуности зна оно што радите.

17. Многобошци нису достојни да одржавају Аллахове куће, кад сами признају да су неверници. Њихова дела су поништена и вечно ће да остану у Ватри.

18. Аллахове куће одржавају они који у Аллаха и у онај свет верују и који обављају молитву и дају обавезну милостињу и који се не боје никога осим Аллаха, они су на Правом путу.

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
أَتُخْشَوْنَهُمْ فَأَلَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ
وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
وَلِجَهٍّ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ
اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

19. Зар сматрате да је напајање ходочасника водом и одржавање Часног храма попут вредности оног који верује у Аллаха и у онај свет и који се бори на Аллаховом путу? Нису они једнаки пред Аллахом, а Аллах неће да упути неправеднике.

20. Они који верују, и који се исељавају, и који се боре на Аллаховом путу, залажући своја богатства и своје животе на већем су степену код Аллаха; они су заиста успели.

21. Господар њихов им шаље радосни наговештај о Његовој милости и задовољству, и о рајским баштама у којима ће непрекидно да уживају.

22. У њима ће вечно да бораве. Уистину, код Аллаха је велика награда.

23. О ви који верујете, не узимајте за присне пријатеље ни своје очеве ни своју браћу, ако више воле неверовање од веровања. А ко год од вас буде одржавао са њима присно пријатељство, па такви су прави неправедници.

24. Реци: „Ако су вам ваши очеви, и ваши синови, и ваша браћа, и ваше жене, и ваш род, и ваша имања која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да неће да се прода, и ваше куће у којима се пријатно осећате - дражи од Аллаха и Посланика, и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Аллах Своју одлуку не донесе. А Аллах неће да упути грешнике.“

﴿أَجْعَلْنٰمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ١٩

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ٢٠

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَدَتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ ٢١

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ٢٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ٢٣

قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرٍ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ ٢٤

25. Аллах вас је помагао на многим бојиштима, а и онога дана на Хунејну кад вас је занело ваше мноштво, али вам оно није било ни од какве користи, него вам је земља, колико год да је била пространа, постала тесна, па сте се дали у бег.

26. Затим је Аллах на Свог Посланика и на вернике спустио Свој смирај, и послао је војске анђела које ви нисте видели, и оне који нису веровали ставио је на муке; то је била казна за невернике.

27. Аллах је после тога оном коме је хтео опростио. А Аллах прашта и савиљостан је.

28. О ви који верујете, многобошци су сама поган и нека се, након ове године, више не приближују Часном храму Каби. А ако се бојите оскудице па Аллах ће да вас, ако хоће, учини богатим из Свога обиља. Аллах је, заиста, Онај Који све зна и мудар је.

29. Борите се против оних којима је дата Књига, а који не верују ни у Аллаха ни у онај свет, они не сматрају забрањеним оно што Аллах и Његов Посланик забрањују и не исповедају истинску веру - све док не дају главарину послушно и при том буду понизни.

30. Јевреји говоре: „Узејр је Аллахов син“, а хришћани кажу: „Месија је Аллахов син.“ То су њихове речи, из њихових уста, опонашају речи претходних неверника - убио их Аллах! Куда се одмећу?

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ يَضِلُّونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلَ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. Они, поред Аллаха, боговима сматрају своје свештенике, и своје монахе и Месију, Маријиног сина. А наређено им је да обожавају само јединог Аллаха – нема истинског бога осим Њега. Узвишен је Он у односу на оне које Њему придружују у обожавању.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

32. Они желе да својим измишљотинама утрну Аллахово светло, а Аллах ће, свакако, да употпуни Своје светло, макар то неверници мрзели.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Он је послао Свог Посланика са упутом и правом вером, да би је уздигао изнад свих вера, макар то мрзели многобошци.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. О ви који верујете, многи свештеници и монаси, заиста, једу туђу имовину на недозвољен начин и одвраћају од Аллаховог пута. Онима који злато и сребро гомилају и не троше га на Аллаховом путу - наговести болну патњу.

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيُصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

35. На дан кад се оно у пакленој ватри буде усијало па њиме њихова чела и њихове слабине и њихова леђа буду жигосана: „Ово је оно што сте за себе згртали, искусите зато казну за оно што сте гомилали.“

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ تَدْفِقُونَ ۖ مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

36. Број месеци код Аллаха, заиста, је дванаест, према Аллаховој Књизи, од дана када је небеса и Земљу створио, од којих су света четири. То је права вера. У њима не чините себи неправду! А борите се сви против многобожаца као што се сви они боре против вас, и знајте да је Аллах уз богобожазне.

37. Премештање светих месеци само је додатно неверовање, чиме они који не верују бивају доведени у заблуду; једне године га проглашавају обичним, а друге године га сматрају светим, да би испунили број месеци које је Аллах учинио светим, па држе обичним оне које је Аллах учинио светим, њихови ружни поступци представљени су им као лепи. А Аллах неће да упути људе невернике.

38. О ви који верујете, зашто су неки од вас оклевали кад вам је било речено: „Крените у борбу на Аллаховом путу!“ Као да сте за земљу приковани? Зар вам је дражи живот на овом свету од оног света? А уживање на овом свету према оном свету је незнатно.

39. Ако не будете ишли у бој, Он ће да вас стави на несносне муке и другим ће народом да вас замени, а ви нећете нимало да Му наудите. А Аллах има моћ над свим.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكََ الَّذِينَ أَلْفَمُوا فَلَا تُزْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسُكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِلُونَهُمَا غَافِلًا وَيُحَرِّمُونَهُمَا غَافِلًا يُؤَاظِمُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ أَحْيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Ако га ви не помогнете, па помогао га је Аллах онда кад су га они који не верују присилили да оде, кад је са њим био само његов друг, кад су њих двојица били у пећини, и кад је он казао свом другу: „Не брини, Аллах је са нама!“ Па је Аллах спустио Свој смирај на њега и помагао га војском коју ви нисте видели и учинио је да реч неверника буде доња, а Аллахова реч - она је горња. Аллах је силан и мудар.

41. Крећите у бој, били слаби или снажни, и борите се на Аллаховом путу залажући своја богатства и своје животе! То вам је, да знате, боље!

42. Да се радило о плену надхват руке и не толико далеком походу, лицемери би те сигурно следили, али им је пут изгледао далек. И они ће да се Аллахом заклињу: „Да смо могли, заиста бисмо са вама пошли.“ Они упропаштавају сами себе, а Аллах, заиста, зна да су они лажљивци.

43. Нека ти Аллах опрости што си дозволио да изостану! Иначе би ти се открили они који говоре истину, а знао би и оне који лажу.

44. Они који верују у Аллага и у онај свет неће да траже од тебе дозволу да се не боре залажући своја богатства и своје животе – а Аллах добро зна богобојазне.

45. Од тебе ће да траже дозволу само они који не верују у Аллага и Будући свет, и чија се срца колебају, па су неодлучни у својој сумњи.

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ
إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا
فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ
وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَنَبَّأَ
لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

لَا يَسْتَفْزِدُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّمَا يَسْتَفْزِدُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

46. Да су имали намеру да пођу, сигурно би за то припремили оно што је потребно, али Аллах није волео да у борбу пођу, па их је задржао и би им речено: „Останите са онима који остају.“

47. Да су пошли са вама, само би међу вама повећали раздор и брзо би међу вама убацили смутњу, а међу вама има и оних који их радо слушају. А Аллах добро зна неправеднике.

48. Они су и пре прижељкивали смутњу и смишљали су ти смицалице све док није дошла Истина и док није завладала Аллахова вера, а они то нису волели.

49. Има их који говоре: „Дозволи ми и не доведи ме у искушење!“ Ето, баш су пали у искушење! А Пакао ће сигурно да обухвати невернике.

50. Ако те задеси добро, то их ражалости, а кад те погоди несрећа - они говоре: „Ми смо и раније били опрезни“, и одлазе весели.

51. Реци: „Догодиће нам се само оно што нам Аллах одреди, Он је наш Господар, и нека се верници само у Аллага поуздају!“

52. Реци: „Очекујете ли за нас шта друго већ једно од два добра?“ А ми очекујемо да вас Аллах Својом казном погоди, или да вас рукама нашим казни. Па чекајте! И ми ћемо, заиста, са вама да чекамо.

*وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ
أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا وَضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ
الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَئِذَا دُنِيَ لِي وَلَا تَفْتِنَنِي
فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ
بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ
وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ
مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى
الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ
يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ
يَأْخُذَنَا فِتْرَةً نُنَاقِصُكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

53. Реци: „Трошили милом или силом, од вас неће да буде примљено; ви сте, заиста, људи грешници.“

54. А милостиња њихова не може бити прихваћена јер не верују у Аллаха и Његовог Посланика, и зато што мрзовољно обављају намаз и само преко воље удељују.

55. Нека те не одушевљавају њихове имовине, а ни њихова деца! Аллах хоће да их због њих казни на овом свету и да им душе, док су неверници, изађу.

56. Они се заклињу Аллахом да су заиста ваши, а они нису ваши, него су кукавички народ.

57. Кад би нашли какво склониште, или какву пећину или јаму, они би тамо брзином побегли.

58. Има их који ти приговарају због расподеле обавезне милостиње. Ако им се из ње да, задовољни су, а ако им се не да, одједном се разљуће.

59. А да су задовољни оним што им дају Аллах и Његов Посланик и да кажу: „Довољан нам је Аллах, Аллах ће нам дати из Свога обиља, а и Његов Посланик, и ми, заиста, за сусрет са Аллахом жудимо“.

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِلَّا أَنْتُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَعْرَظًا أَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

60. Обавезна милостиња припада само сиромасима и невољницима, и онима који је сакупљају, и онима чија срца треба да се придобију, и за откуп из ропства, и презадуженима, и у сврхе на Аллаховом путу, и путнику намернику. Аллах је одредио тако! А Аллах је свезнајући и мудар је.

61. Има их који узнемиравају Веровесника и говоре: „Он је као уво - верује у све што чује!“ Реци: „Он је као уво које чује оно што је добро по вас, верује у Аллаха и верује верницима, и милост је онима између вас који верују.“ А оне који Аллаховог Посланика узнемиравају чека болна патња.

62. Заклињу вам се Аллахом да бисте били задовољни, а прече би им било да Аллах и Његов Посланик буду њима задовољни, ако су верници.

63. Зар они не знају да онога који се супротставља Аллаху и Његовом Посланику чека паклена ватра, у којој ће да остану вечно? То је велико понижење.

64. Лицемери се плаше да се верницима не објави поглавље које би открило оно што им је у срцима. Реци: „Само се ви ругајте.“ Аллах ће, заиста, на видело да изнесе оно чега се ви плашите.

65. Ако их запиташ, они ће сигурно да кажу: „Ми смо само разговарали и забављали се.“ Реци: „Зар се нисте ругали Аллаху, Његовим речима, и Његовом Посланику?“

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ أَخْزَى الْعَظِيمِ﴾

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزَءُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ﴾

66. Не правдајте се! Јасно је да сте постали неверници након што сте веровали. Ако неким од вас и опростимо, друге ћемо да казнимо зато што су били кривци.

67. Лицемери и лицемерке слични су једни другима: траже да се раде неваљала дела, а одвраћају од добрих, и руке су им стиснуте, заборављају Аллаха, па је и Он заборавио њих. Лицемери су, заиста, прави неверници.

68. Лицемерима и лицемеркама и неверницима Аллах је обећао паклену ватру, вечно ће у њој да бораве, довољна ће им она бити! Аллах их је проклео, и њих чека непрестана патња.

69. Ви сте као и они пре вас. Они су били јачи од вас и више су имали блага и деце, и живели су слатким животом, а и ви живите слатким животом, исто онако, као што су живели они пре вас, и ви се упуштате у неваљалштине као што су се и они упуштали. То су они чија ће дела да буду поништена и на овом и на оном свету, и они су заиста губитници.

70. Зар до њих није допрла вест о онима пре њих: о Нојевом народу, и о Аду, и о Семуду, и о Аврамовом народу, и о становницима Медјена, и о онима чија су насеља преврнута? Њихови Посланици су им доносили јасне доказе и Аллах им није учинио никакву неправду, него су они сами себи чинили неправду.

لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَائِفَةً بَأْثَهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكُفَّارَ
نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ
وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ
قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا
بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ
وَحُضِّنْتُمْ كَالَّذِي حَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ
أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ يَأْنِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. А верници и вернице пријатељи и заштитници су једни другима: траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих, и обављају намаз и дају зекат, и покорављају се Аллаху и Његовом Посланику. То су они којима ће Аллах сигурно да се смиљује. Аллах је, заиста, силан и мудар.

72. Аллах је обећао верницима и верницама рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће да бораве вечно, и дивног ли боравишта у еденским вртovima. А Аллахово задовољство веће је од свега тога: то ће, заиста, да буде велики успех!

73. О Веровесниче, бори се против неверника и лицемера и буди строг према њима. Њихово пребивалиште биће Пакао, а ужасно је то крајње одредиште!

74. Лицемери се заклињу Аллахом да нису говорили, а сигурно су говорили речи неверства и показивали су да су неверници, након што су јавно ислам били примили, и хтели су да учине оно што нису успели. А приговарају само зато што их је Аллах, из Свог обиља, и Његов Посланик, учинили богатим. Па ако се покају, биће им добро, а ако се окрену, Аллах ће да их стави на болне муке на овом и на Будућем свету, а на Земљи ни заштитника ни помагача неће имати.

75. Има их који су се обавезали Аллаху: „Ако нам из Свога обиља подари, удељиваћемо, заиста, обавезну и добровољну милостињу и бићемо, заиста, добри.“

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرَ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

*وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. А кад им је Он дао из Свога обиља, они су у томе постали шкрти и окрећући се - од тога удађили.

فَلَمَّا آتَانَهُمْ مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

77. И надовезао им је Он на то и лицемерство у срцима све до дана када ће пред Њим да стану, а то је због тога што су изневерили оно што су обећали Аллаху, и зато што су стално лагали.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا
كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

78. Зар они не знају да Аллах зна оно што они у себи крију и оно о чему се сашаптавају и да Аллах Зна све скривено?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

79. Оне који оговарају вернике, који добровољно дају обавезну и добровољну милостињу, а ругају се и онима који је дају са муком – Аллах ће да извргне порузи, и њих чека болна патња.

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Молио ти опрост за њих или не молио, молио чак и седамдесет пута, Аллах неће да им опрости - зато што у Аллаху и Његовог Посланика не верују. А Аллах неће да упуту непокорне зле људе.

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ
تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

81. Они који су изостали за Аллаховим Послаником веселили су се у својим кућама - мрско им је било да се боре на Аллаховом путу залажући своја богатства и своје животе, и једни другима су говорили: „Не крећите у бој по врућини“, реци: „Ватра у Паклу је још врелија!“ Само да су они схватили!?

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ
اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا
فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

82. Нека се сад мало смеју, а дуго ће плакати, биће то казна за оно што су зарадили.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. И ако те Аллах поново врати некима од њих, па те замоле да им допустиш да пођу са тобом у бој, ти им реци: „Никад са мношвом у бој нећете да идете и никада са мношвом против непријатеља нећете да се борите! Били сте задовољни што сте први пут изостали, зато останите са онима који ионако не иду у бој.“

84. И ниједном од њих, кад умре, немој да обавиш молитву, и немој да молиш за њега над његовим гробом. Они, у Аллаха и Његовог Посланика, заиста, нису веровали и као неверници они умиру.

85. Нека те не ускићују њихова богатства и њихова деца! Аллах жели да их њима на овом свету намучи и да им душе - док су неверници - изађу.

86. А када је објављено поглавље да у Аллаха верујете и да се заједно са Његовим Послаником борите, најбогатији од њих су затражили одобрење од тебе и рекли: „Остави нас да будемо са онима који не иду у бој!“

87. Задовољавају се да буду са онима који не иду у бој, њихова срца су запечаћена, па они не схватају.

88. Али Посланик и они који верују са њим боре се залажући своја богатства и своје животе. Њима ће да припадне свако добро и они ће да успеју.

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ
فَاسْتَشْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا
مَعِيَ أَبَدًا وَلَن تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ
الْخَلْفَيْنِ ﴿٨٣﴾

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا
تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تُغْنِ بِكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةُ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ
وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو
الْظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ
الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Аллах им је припремио рајске баште кроз које теку реке, у којима ће да бораве вечно. То је велики успех.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. Долазили су и неки бедуини који су се извињавали и тражили су допуштење да не иду, и тако су изостали они који су лагали Аллаха и Његовог Посланика, а тешка патња погодиће оне међу њима који нису веровали.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Неће да се огреше немоћни и болесни, и они који не могу да нађу средства за борбу, само ако су искрени према Аллаху и Његовом Посланику. Нема разлога да се ишта приговара онима који чине добра дела - а Аллах је Онај Који опрашта грехе и милостив је.

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا
عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ
إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. Ни онима којима си казао, кад су ти дошли да им даш животиње за јахање: „Не могу да нађем за вас животиње за јахање“, па су се вратили сузних очију, тужни што не немају ништа што би утрошили за борбу.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Заслужују казну они који од тебе траже дозволу да изостану из боја, а богати су. Задовољни су тиме да остану са онима који не иду у бој, а Аллах је запечатио њихова срца, па зато они не знају.

* إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانًا يَكُونُوا مَعَ
الْحَوَافِيفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

94. Кад се вратите међу њима, они ће да вам се правдају. Реци: "Немојте да се правдате, ми вам не верујемо, јер нас је Аллах о вама обавестио. А Аллах и Његов Посланик ће видети и ваша друга дела, а затим ћете бити враћени Ономе који невидљиви и видљиви свет зна, па ће вас Он обавестити о ономе што сте радили."

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Кад се вратите међу њима, заклињаће вам се Аллахом, само да их пустите на миру, па пустите их. Они су, заиста, покварени и њихово пребивалиште биће Пакао, као казна за оно што су радили.

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُغَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأُغَرِّضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَهُمْ جَنَّةٌ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. Они вам се заклињу зато да бисте били задовољни њима. Ако ви budete задовољни њима, Аллах сигурно није задовољан народом неверничким.

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

97. Бедуини су жешћи у неверовању и лицемерству, и најприличније је да не познају прописе које Аллах објављује Своје Посланику. А Аллах све зна и мудар је.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. Има бедуина који оно што удељују сматрају наметом и једва чекају да вас стигну несреће - нека њих погоди несрећа, а Аллах све зна и мудар је.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. А има бедуина који верују у Аллаха и у Будући свет и који сматрају да је оно што удељују пут да се Аллаху приближе и да заслужи Посланикове благослове. То им је, заиста, добро дело. Аллах ће да их обаспе Својом милошћу, Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّمَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سِيَدُ خُلُومِ اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. Allah је задовољан првим муслиманима, исељеницима из Мекке и становницима Медине, и свима онима који их следе радећи добра дела. А и они су задовољни Њиме. За њих је Бог припремио рајске баште, кроз које теку реке, и они ће вечно и заувек да бораве у њима. То је велики успех.

101. Међу бедуинима око вас има лицемера, а има их и међу становницима Медине, који су упорни у свом лицемерству - ти их не познајеш, али их Ми познајемо. Њих ћемо да ставимо на двоструке муке, а затим ће да буду враћени у велику патњу.

102. А има и других који су признали своје грехе, и који су помешали добра дела са лошим делима; њима ће Аллах да опрости - Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

103. Прихвати од њиховог иметка обавезну и добровољну милостињу, да их тиме очистиш од греха и учиниш их благословљеним, и помоли се за њих, молитва твоја ће, заиста, да их смири - а Аллах је Свечујући и Свезнајући.

104. Зар не знају они да једино Аллах прима покајање од Својих робова и да само Он прихвата обавезну и добровољну милостињу, и да Аллах стално прима покајања, и да је Он Милостив?

وَالسَّيْقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣١﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النَّفَاقِ لَا
تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَهُمُ سَعْدَبُيْهُم مَّرَّتَيْنِ
ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٠﴾

وَعَاخِرُونَ أَعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ
عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٤﴾

105. И реци: „Трудите се! Аллах ће да види ваш труд, а и Његов Посланик и верници, и ви ћете да будете враћени Ономе Који зна невидљиви и видљиви свет, па ће да вас обавести о ономе што сте радили.“

106. Има и других који су у неизвесности да ли ће Аллах да их казни или ће да им опрости. А Аллах све зна и мудар је.

107. А они који су саградили џамију да би нанели штету, и оснажили неверовање, и унели раздор међу верницима, припремајући је за онога који се још пре борио против Аллага и Његовог Посланика, сигурно ће се заклињати: „Ми смо желели само најбоље, а Аллах је сведок да су они сигурно лажљивци.“

108. Ти у њој немој никада да обавиш молитву! Џамија чији су темељи, већ од првог дана, постављени у страху од Аллага, заиста више заслужује да у њој обавиш молитву. У њој су људи који воле често да се чисте, а Аллах воли оне који се много чисте.

109. Да ли је бољи онај који је темељ своје грађевине поставио у страху од Аллага и желећи Његово задовољство, или онај који је темељ своје зграде поставио на руб подлокане обале која се нагнула, да се сруши заједно са њим у ватри Пакла? А Аллах неће да упуту на Прави пут неправедне невернике.

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرَجُوا مُرَجُوجَ الْأَمْرِ اللَّهُ إِمَّا يَعَذِّبُهُمْ
وَأِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا ذَا لِمَن
حَارَبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلُقَنَّ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْخُسْفَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى
التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ
فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ
شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Грађевина коју су они саградили стално ће да уноси немир у њиховим срцима, све док им срца не попуцају - а Аллах све зна и mudar је.

111. Аллах је откупио од верника њихове животе и њихове имовине у замену за Рај који ће им подарити. Они ће да се боре на Аллаховом путу, па да у борби убијају и буду убијени. Он је то, заиста, обећао у Тори, Јеванђељу и Кур'ану. А ко од Аллага доследније испуњава своје обећање? Зато се радујте својој погодби коју сте са Њим постигли, а то је засигурно велики успех.

112. Они се кају, и Њега обожавају, и Њега хвале, и ради Њега посте, и прегибају се и падају ничице, и траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих и придржавају се Аллахових прописа. А такве вернике обрадуј!

113. Веровеснику и верницима није допуштено да моле Бога да опрости многобошцима, макар им били и најближи род, кад им је јасно да ће они становници у Паклу да буду.

114. И једино због чега је Аврам тражио опрост за свога оца, јесте због обећања које му је дао. А чим му је било јасно да је он Аллахов непријатељ, одрекао га се. Аврам је, заиста, много Аллаху био посвећен и људима пуно праштао.

لَا يَزَالُ بُنْيَنُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي
قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٣٧﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا ببيعِكُمْ
الَّذِي بَايعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْرُ
الْعَظِيمُ﴾

التَّائِبُونَ الْعَبْدُونَ الْحَمِيدُونَ
الْمُسْتَسْجِدُونَ الرَّبِّ يَكُونُ السَّاجِدُونَ
الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِيُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١٢٦﴾

115. Аллах неће дати да залута народ којег је на Прави пут упутио пре него што им објасни оно чега треба да се чувају; Аллах, заиста, све добро зна.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Заиста је Аллахова власт на небесима и на Земљи, Он живот и смрт даје, и ви осим Аллаха немате ни заштитника ни помагача.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Аллах је опростио Веровеснику, и исељеницима из Мекке, и становницима Медине, који су га следили у тешком часу, у време када су се срца неких од њих умало поколебала: Он је после и њима опростио. Он је према њима, заиста, милосрдан и милостив.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ
مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. А опростио је и оној тројници чије је покајање било одложено тако да им је Земља, колико год да је била пространа, постала тесна, и у душама њиховим им је било стиснуто, и схватили су да нема уточишта од Аллаха него само код Њега. Он им је после опростио, како би се и убудуће кајали, а Аллах је, уистину, Онај Који стално прима покајања, Милостиви.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا
ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

119. О ви који верујете, бојте се Аллаха и будите са онима који су искрени!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

120. Није требало да становници Медине ни бедуини у његовој близини изостану за Аллаховим Послаником и да чувају свој живот запостављајући његов, јер њих неће да задеси ни жеђ, ни умор, ни глад на Аллаховом путу, нити ће да дођу на неко место које ће невернике да наљути, нити ће да остваре икакву добит над непријатељем, а да то све неће да им буде уписано као добро дело; Аллах, заиста, неће да допусти да пропадне награда онима који раде добро.

121. И неће уделити иметак, било то мало или много, нити ће прећи неку долину, а да им то неће бити записано, да би их Аллах наградио бољим од онога што су радили.

122. Не треба сви верници да иду бој. Нека се по неколико њих из сваке заједнице потруде да се подуче верским наукама и нека упозоравају свој народ када им се врате, да би били на опрезу.

123. О ви који верујете, борите се против непријатељских неверника који су у вашој близини и нека они осете вашу чврстину, и знајте да је Аллах са богобојазнима.

124. А кад буде објављено неко поглавље, има оних који говоре: „Коме је од вас ово поглавље повећало веровање? Што се тиче верника, њима је повећало веровање и они се радују.

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْغُونَ مَوْطِئًا يَعِظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَتَّالُونَ مِنْ عَدُوٍّ تَبَلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِحَرْبِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

* وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَكُنْمْ زَادَتْهُ هَذِهِ ءِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ ءِيمَنًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. А што се тиче оних чија су срца болесна, оно им је додало сумњу на сумњу коју већ имају и они ће умрети као неверници.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Зар они не виде да им сваке године једном или двапута долазе искушења, и опет се не кају, нити поку примају!

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً
أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. А кад буде објављено које поглавље, само се загледају: „Да ли вас ко види?“ И онда се окрену и напусте. Аллах је скренуо њихова срца, зато што су они људи који не схватају.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ
بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا
صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што ћете тешкоће и искушења да имате, једва чека да пођете Божјим путем, а према верницима је посебно благ и милостив.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. А ако се они од тебе окрену, ти реци: „Мени је довољан Аллах, нема истинског божанства осим Њега; Само се на Њега ослањам, Он је Господар величанственог Престола!“

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

Јунус يونس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-ра. Ово су речи мудре Књиге.

2. Зашто је чудно људима што Ми објављујемо једном између њих: „Опомињи људе! А оне који верују обрадуј да их искрена дела која су урадили чекају код њиховог Господара.“ Али, неверници говоре: „ Овај је, заиста, очити чаробњак!“

3. Ваш Господар је Аллах, Који је створио небеса и Земљу за шест дана а онда се узвисио над Престолом, Он све одређује. Нико неће моћи да се заузима ни за кога без Његовог допуштења. То је Аллах, ваш Господар, па само Њега обожавајте! И зашто поуку не примите?

4. Њему ћете сви да се вратите - то је Аллахово истинско обећање; Он, заиста, из ничега ствара, и после ће поново да вас проживи, да би по правди наградио оне који буду веровали и добра дела чинили. А оне који не буду веровали чека пиће од кључале воде и болна патња, зато што су били неверници.

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَيِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ قَالَ
الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

5. Он је Тај Који је Сунце учинио извором светлости а Месец сјајним, и одредио му је положаје да бисте знали број година и рачунање. Аллах је то са разлогом створио. Он потанко излаже доказе и знакове људима који знају.

6. У смени ноћи и дана и у оном што је Аллах створио на небесима и на Земљи заиста постоје докази за људе који се Бога боје.

7. Заиста онима који не очекују да ће пред Нама да полажу рачун, и који су задовољни животом на овом пролазном свету, који су у њему смирени, и онима који су равнодушни према нашим речима и доказима,

8. њихово пребивалиште ће да буде Пакао, због онога што су заслужили.

9. Оне који верују и раде добра дела њихов Господар ће, заиста, да учврсти и упути због њиховог веровања. Испод њих ће у Рају реке тећи у вртovima уживања.

10. Њихова молитва биће у Рају: „Узвишен нека си, Аллаху“, и поздрав њихов биће: „Мир Божји“, а њихова последња молитва: „Хвала Аллаху, Господару светова.“

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأُظْمَئُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ
عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

11. Када би се Бог одазивао молбама људи када траже зло онако брзо као што им се одазива када траже добро, они би, уистину, страдали. А Ми, ипак, остављамо да лутају у својој осиноности они који не верују да ће пред Нама стати да одговарају за своја дела.

* وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ أَتَعْتَجَلُوهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُقِضَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ
فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُعْنِهِمْ يَوْمَهُمْ ﴿١١﴾

12. Када човека снађе невоља, он Нам се моли скрушено лежећи, или седећи, или стојећи. А чим му отклонимо невољу, он наставља да се понаша као да Нам се није ни обраћао молбом због невоље која га је задесила. Тако се неверницима чини лепим оно што су радили.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَاَ لِحُثْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَذْعَنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

13. Ми смо народе пре вас уништавали зато што нису поверовали кад су им посланици њихови јасне доказе доносили. Нису хтели да верују. Тако Ми кажњавамо народ невернички.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

14. Затим смо вас, после њих, учинили наследницима на Земљи, да бисмо видели како ћете да поступате.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

15. А кад им се уче Наше јасне речи, онда они који не верују да ће да стану пред Нама говоре: „Донеси ти неки други Кур'ан, или га измени!“ Реци: „Није моје да га ја сам од себе мењам, ја следим само оно што ми се објављује, ја се бојим, ако будем непокоран своме Господару, патње на Великом дану.“

وَإِذَا ثُلِيَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتَ بِفُرْعَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ فُلٌ مَّا يَكُونُ لِي أَوْ أَبَدِلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنِّي عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. Реци: „Да Аллах није хтео, ја вам Кур'ан не бих учио нити би вас Он њиме подучио. Ја сам пре посланства дуго боравио међу вама - зар не разумете?“

17. Нико није неправеднији од онога који о Аллаху износи лажи или који Његове речи сматра неистинитим?! Неверници заиста неће успети.

18. Они, поред Аллаха, обожавају оно што не може нити да им науди нити да им какву корист донесе, и говоре: „Ови се за нас заузимају код Аллаха.“ Реци: „Зар да Аллаха обавештавате да на небесима и на Земљи постоји нешто што Он не зна да постоји?!“ Узвишен је Он и врло високо у односу на оне које Му придружују.

19. Људи су били једна заједница, а онда су се разишли. А да није речи раније изречене од твога Господара, овима би већ било пресуђено о ономе у чему се разилазе.

20. Они говоре: „Зашто му његов Господар не пошаље какво чудо?“ Ти реци: „Само Аллах зна оно што је недокучиво чулима, па причекајте, и ја ћу, заиста, с вама заједно да чекам.“

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَبُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. А када им подаримо да осете милост после невоље која их задеси, они опет у вези са Нашим речима и доказима смишљају сплетке. Реци: „Аллах најбрже узвраћа на сплетке; Наши анђели, оно што ви сплеткарите, заиста записују.“

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

22. Он је Тај Који вам омогућава да путујете копном и морем, кад сте у лађама, и кад оне, заплоче са путницима уз благ поветарац, па се они обрадују томе, а када наиђе силан ветар и валови навале на њих са свих страна и они тада уверени да ће да настрадају, искрено се моле Аллаху: „Ако нас из овога избавиш, сигурно ћемо да будемо од захвалних.“

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرْتُمْ بِوَيْحٍ طَبِئَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

23. А кад их Он избави, одмах чине насиље на Земљи потпуно неосновано. О људи, ваше насиље које чините ради уживања у овосветском животу само вама штети; Нама ћете после да се вратите и Ми ћемо о оном што сте радили да вас обавестимо.

فَلَمَّا أَنجَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Живот на овом свету сличан је земаљском биљу на које Ми спустимо воду са неба са којим се она измеша, којим се онда хране људи и стока. Па кад се Земља окити својим накитом и украсима, и кад становници њени помисле да они тиме располажу, дође Наша одредба, ноћу или дању, и Ми то покосимо као да пре ничега није ни било. Ето, тако Ми појашњавамо речи и доказе људима који размишљају.

25. Аллах позива у Рај, место мира и спаса, и упућује на Прави пут онога кога Он хоће.

26. Онима који чине добра дела припада лепа награда - Рај, а и више од тога! Њихова лица неће прекривати тама и потиштеност, они ће да буду становници Раја, у њему ће вечно да бораве.

27. А оне који чине лоша дела чека казна сразмерна оном што су чинили и њих ће прекривати потиштеност. Никога неће имати да их заштити од Аллага, лица ће да им буду тамна као да су прекривена деловима мркле ноћи, они ће да буду становници Ватре, и у њој ће вечно да бораве.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْنَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

*لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْثِلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

28. А на Дан кад их све сакупимо, онима који су друге поред Аллаха обожавали рећи ћемо: „Останите на своме месту, и ви и ваша божанства!“ Па ћемо да их раздвојимо, а њихова божанства ће да кажу: „Нисте ви нас обожавали.“

29. Аллах је довољан сведок и нама и вама, ми, заиста, нисмо знали да сте нас обожавали.

30. Ту ће свако да зна оно што је пре урадио, и биће враћени Аллаху, свом истинском Господару, а неће да им буде оних које су измишљали.

31. Упитај: „Ко вас опскрбљује са неба и из земље?“ Или: „Ко влада слухом и видом, ко изводи живо из неживог и из живог неживо, и ко управља свиме?“ „Аллах“, рећи ће они. А ти реци: „Па зар се Аллаха не бојите?!“

32. То вам је Аллах, ваш истински Господар! Зар после Истине има ишта осим заблуде?! Па куда се онда одмећете?

33. Тако се обистинила реч твога Господара над онима који су грешили, да неће да верују.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَزْنَا لِنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾

هَذَا لِكِ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

فَدَلِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقَّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. Реци: „Има ли међу вашим божанствима иједно које ствара из ничега, а затим то након смрти оживи?“ Реци: „Аллах ствара без претходног примера, а затим то оживи након смрти! Па куда се онда одмећете?“

35. Реци: „Може ли иједно ваше божанство да упуту ка Истини?“ И одговори: „Само Аллах упућује ка Истини! Па, да ли је онда достојнији слеђења Аллах Који ка Истини упућује или онај који ни сам није на Правом путу, осим ако га Аллах на прави пут не упуту? Шта вам је, како расуђујете?“

36. Већина њих следи само претпоставке, али претпоставке нимало нису од користи Истини. Аллах уистину добро зна оно што они раде.

37. Овај Кур'ан није измишљен, од Аллаха је - он потврђује оно што је објављено пре њега и објашњава прописе, нема сумње да је он Објава од Господара светова!

38. И зар они да говоре: „Мухаммед га измишља!“ Реци: „Па дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које поред Аллаха верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите.“

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا
أَنْ يَهْدِيَ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. Заправо, они поричу пре него што темељно сазнају шта има у њему, а још им није дошло ни његово тумачење. Тако су и они пре њих порицали, па погледај како су завршили неверници.

40. Има их који верују у истинитост Кур'ана, а има их који не верују. А твој Господар најбоље познаје смутљивце.

41. И ако те они буду утеривали у лаж, ти реци: „Мени моја, а вама ваша дела; ви нећете да одговарате за оно што ја радим, а ја нећу да одговарам за оно што ви радите.“

42. Има међу многобошцима оних који те слушају. А можеш ли ти да учиниш да те глуви чују, ако још и не разумеју?!

43. А међу многобошцима има и оних који те посматрају, а можеш ли ти да упутиш на Прави пут следе, ако још и не увиђају?!

44. Аллах, заиста, никакву неправду не чини људима, људи је чине сами себи.

45. А на судњем Дану када их Аллах сакупи, учиниће им се да су боравили само један кратак део дана на Земљи, и тада ће једни друге да препознају. Страдаће, засигурно, они који су порицали да ће пред Аллахом да стану и који нису Упуту следили!

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

46. Било да ти покажемо део казне коју смо им припремили, било да те пре тога усмртимо, Нама ће сви да се врате, а Аллах је сведок онемо што они раде.

47. Сваки је народ имао посланика, и кад њихов посланик дође међу њима на Судњем дану биће им праведно пресуђено, и неће им неправда бити учињена.

48. Они говоре: „Када ће већ једном та претња да се оствари, ако истину говорите?“

49. Реци: „Сам од себе не могу никакву штету да отклоним, а ни неку корист себи да прибавим; бива онако како Аллах хоће!“ Сваки народ има одређени рок, а кад рок његов дође, ни за трен неће моћи ни да га одложи ни да га убрзају.

50. Реци: „Кажите ви мени: Ако ће Његова казна да вас задеси ноћу или дању, зашто је онда пожуреју злочинци?“

51. Зар ћете тек онда, кад се казна догоди, да поверујете?! Зар тек тада, а раније сте је пожуривали?!

52. Затим ће онима који су били многобошци да буде речено: „Искусите вечну патњу; да ли сте кажњени осим према онемо што сте чинили?!“

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا
شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
فَلَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَفْتِدُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّخَذْتُمْ عَذَابِيهِمْ بَيِّنَاتٍ أَوْ
نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ عَذَابُهُمْ بِهِمْ ؕ أَلَمْ تَكُنْ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

53. Они те запитују: „Да ли је истина та патња?“ Реци: „Јесте, Господара ми мога, заиста је истина, и ви нећете моћи да је спречите.“

54. Кад би онај ко је био многобожац имао све оно што постоји на Земљи, све то дао само да се казне испуни. А кад доживе патњу, сакриће тугу, и биће им по правди пресуђено и неће да им буде учињена неправда.

55. Зар једино Аллаху не припада све што је на небесима и на Земљи? Аллахово обећање је, заиста, истина, али већина људи не зна.

56. Он живот и смрт даје и Њему ћете да се вратите.

57. О људи, већ вам је стигао Кур'ан као опомена од вашег Господара, он је лек за ваша срца, и упута и милост верницима.

58. Реци: „Нека се зато због Кур'ана - Аллахове благодати и милости радују; то је боље од онога што гомилају.“

59. Реци: „Кажите ви мени зашто неку храну коју вам Аллах даје сматрате забрањеном, а другу допуштеном?“ Реци: „Да ли вам је то Аллах дозволио или о Аллаху износите лажи?!“

*وَيَسْتَنْشِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلٌ إِي وَرَبِّي
إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ
لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا الدَّامَةَ لَمَّا رَأَوُا
الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَاللَّهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ۚ اللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

60. И, шта мисле они који о Аллаху износе лажи, шта ће на Судњем дану да буде? Аллах је, заиста, неизмерно добар према људима, али већина њих не захваљује.

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Шта год ти чинио, и шта год из Кур'ана учио и какав год ви посао радили, Ми над вама надзиремо док год се тиме бавите. Твоме Господару није ништа скривено ни на Земљи ни на небу, ни колико трун један, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا
عَلَيْكُمْ شُهَدَاءَ إِذْ تُقَيِّضُونَ فِيهِ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

62. Заиста, Аллахови одабраници не треба да страхују и ни за чим не треба да тугују,

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

63. они који буду веровали и који се Аллаха буду бојали,

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

64. њима припадају радосне вести и на овом и на Будућем свету - а Аллахове речи не може нико да измени - то је, заиста, велики успех.

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

65. Нека те Посланиче не жалосте њихове увреде! Уистину, сва моћ припада Аллаху; Он све чује и све зна.

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

66. Заиста, у Аллаховој је власти све што је на небесима и на Земљи. А они који се, поред Аллаха, моле божанствима, поводе се само за претпоставкама и само измишљају лажи.

67. Он је Тај Који вам је дао ноћ да у њој нађете смирај, а дан да видите. У томе су, заиста, докази за људе који чују поуку.

68. Неки говоре: „Аллах је Себи узео дете!“ Узвишен је Он! Он ни од кога није зависан! Све што је на небесима и на Земљи Његово је! Ви за то никакав доказ немате. Зар о Аллаху да говорите оно што не знате?

69. Реци: „Они који о Аллаху измишљају лажи неће успети.“

70. Уживаће кратко на овом свету, а затим ће Нама да се врате и Ми ћемо им дати да искусе жестоку патњу зато што нису веровали.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Кажи им казивање о Ноји! Када он рече своме народу: „О народе мој, ако вам је тежак мој боравак међу вама, и ако вам је тешко моје опомињање Аллаховим речима и доказима, па ја се ослањам само на Аллаха, а ви се, заједно са својим лажним божанствима, одлучите, и нека вам одлука ваша не буде нејасна; затим је нада мношвом извршите и не одгађајте нимало!

72. А ако се окренете од мог позива, па ја од вас никакву награду не тражим, мене ће Аллах да награди, мени је наређено да будем од оних који су Аллаху предани и покорни.“

73. Али, прогласише га лажовом, па Ми у лађи њега и оне који су били уз њега спасисмо и учинисмо их наследницима а потописмо оне који су наше речи и доказе порицали, па погледај какав је био завршетак оних који су били упозорени!

74. Затим смо, после њега, посланике народима њиховим слали који су им доносили јасне доказе, али они нису хтели да верују у оно што су пре порицали. Тако Ми печатимо срца онима који прелазе Аллахове границе.

75. Затим смо, после њих, Мојсија и Арона послали са Нашим доказима фараону и његовим главешинама, али су се они узохолили; били су народ злочиначки.

*وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقَوْمُ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي
وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضَوْا إِلَيَّ وَلَا
تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنِّي
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنَتْ عَنْهُ فِي الْمَلِكِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَفَاءَ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَنْظِعُ عَلَى
قُلُوبِ الْمُتَعَدِينَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. А када им је од Нас дошла Истина, казали су: „Ово је, заиста, права враџбина!“

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ
هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾

77. „Зар за Истину која вам је дошла кажете да је враџбина?“ Казао је Мојсије, „а чаробњаци неће никад успети!“

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

78. А они рекоше: „Зар си дошао да нас одвратиш од онога на чему смо затекли наше претке, да би вас двојица добили власт у овој земљи? Ми нећемо да поверујемо вама двојици!“

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَكَ وَأَنْتَ فَتَكُونُ
كَمَا الْكَافِرِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. И фараон рече: „Доведите ми сваког ученог чаробњака!“

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَئْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

80. И кад чаробњаци дођоше, Мојсије им рече: „Баците оно што имате да бациите!“

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا
مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾

81. И кад они бацише, Мојсије узвикну: „Оно што сте приредили чаролија је! Аллах ће заиста да је уништи, заиста, Аллах не дозвољава да дела покварењака буду исправна.“

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ
السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَابِطُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

82. Аллах ће Својим речима да утврди истину, макар то било криво неверницима!

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. И није поверовао Мојсију нико, осим мало њих из фараоновог народа, из страха да фараон и његове главешине не почну да их злостављају - а фараон је, заиста, на Земљи био насилник и заиста је био од оних који прелазе сваку границу.

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. И Мојсије рече: „О народе мој, ако верујете у Аллаха, поуздајте се у Њега ако сте муслимани!“

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. „Ослањамо се на Аллаха“, рекоше они. „Господару наш, не учини нас искушењем за људе који чине неправду.

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. И спаси нас Својом милошћу од неверничког народа!“

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. И ми објависмо Мојсију и његовом брату: „У Мисиру своме народу изградите куће и учините их богомољама и у њима обављајте молитву! А ти обрадуј вернике радосном вешћу!“

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

88. И Мојсије рече: „Господару наш! Ти си дао фараону и његовим главешинама украсе и богатства на овом свету, да они, мој Господару, заводе са Твога пута! Господару наш, уништи њихова богатства и запечати њихова срца, па нека не верују све док не доживе болну патњу!“

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

89. „Услишена је ваша молба!“ Рече Он, „а вас двојица устрајте на Правом путу и никако не следите пут незналица!“

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. И ми преведосмо преко мора Израилјеве синове, а за петама су им били фараон и његова војска, прогонећи их из злобе и непријатељства. Па када фараон поче да се дави, узвикну: „Ја верујем да нема бога осим Онога у Кога верују Израилјеви синови и ја сам муслиман!“

91. „Зар сада верујеш, а пре си непокоран био и неред си ширио?!“

92. „Данас ћемо да избавимо само твоје тело, да би био поучан пример онима после тебе, али многи људи су равнодушни према Нашим речима и доказима.“

93. И Ми смо Израилјеве синове населили у часни предео и опскрбили смо их лепом храном, и тек кад им је дошло право знање, они су се разишли у мишљењу. А твој Господар ће, сигурно, да им пресуди на Судњем дану о ономе у чему су се разилазили.

94. А ако сумњаш у оно што ти објављујемо, упитај оне који читају Књигу, објављену пре тебе. Теби Истина од твога Господара долази, и никако не буди од оних који сумњају.

95. И никако не буди од оних који поричу Аллахове речи и доказе, па да будеш од оних који ће страдати.

*وَجَوْرَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

ءَالَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلَقَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ
ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَوءًا صَدَقِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَرُونَ إِلَيْكَ مِنَ الْقُرْآنِ
لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

96. А они за које се испуни Реч твога Господара заиста неће никад поверовати,

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

97. Макар им дошли сви докази, све док не доживе болну патњу.

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

98. Није било ни једно насеље које је поверовало свом посланику, и да им је то веровање користило како би се сачували казне, осим Јониног народа; када су поверовали, отклонили смо им тешку патњу на овом свету, и дали смо им да још одређено време уживају у животу.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَنْقَعَهَا إِمَّا نَهَا
إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

99. Када би твој Господар то хтео, на Земљи би, заиста, сви људи били верници. Па зашто онда ти да нагониш људе да буду верници?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ
جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. Ниједна особа не може да верује без Аллахове дозволе; а Он ће дати казну и пропаст онима који не размишљају.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Реци: „Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи!“ А ни од какве користи неће бити докази и упозорења народу који не жели да верује.

قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

102. Зар они чекају да их снађе нешто слично ономе што је снашло оне који су били пре њих и нестали?! Реци: „Па чекајте, и ја ћу са вама да чекам!“

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Затим би спасили Наше посланике и оне који су веровали. Ето, тако је Наша обавеза да спасимо вернике.

104. Реци: „О људи, ако сумњате у моју веру - па, ја нећу да обожавам оне које ви, мимо Аллаха, обожавате, већ ћу да обожавам Аллаха, Који ће да вас усмрти и душе вам узме. Мени је наређено да будем од искрених верника.

105. И наређено ми је: „Потпуно и искрено се предај чистој вери монотеизма, и никако не буди од оних који друге поред Аллаха обожавaju!

106. И поред Аллаха, не моли се ономе ко не може ни да ти користи ни да ти науди, јер ако би то урадио, уистину, би био међу неправедницима.“

107. Ако ти Аллах да какву невољу, нико осим Њега не може да је отклони, а ако ти Аллах жели добро, па - нико не може Његову благодат да спречи; Он њоме награђује онога кога хоће од Својих створења; Он прашта грехе, и милостив је.

108. Реци: „О људи, Истина вам је дошла од вашег Господара, и онај ко се упути Правим путем - упутио се за своје добро, а онај ко крене странпутицом, кренуо је на своју штету, а ја нисам задужен да се бринем о вашим делима.“

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِىْ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَّلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ اِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذَا مَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُرِدْكَ خَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهٖٓ ۚ يُصِيبُ بِهٖٓ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ وَهُوَ الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٧﴾

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنِ اهْتَدٰٓى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖٓ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلٰٓيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾

109. Ти следи Објаву која ти се објављује и буди стрпљив док Аллах не пресуди, Он је судија најбољи!

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ
اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

Худ ھود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-ра. Ово је Књига чије су речи усавршене а потом разјашњене, од Мудрог и Оног Који све у потпуности зна,

2. „да само Аллаха обожавате - ја сам вам од Њега онај који упозорава и доноси радосне вести,

3. да од свога Господара тражите опрост и да се покајете, а Он ће да вам подари да на овом свету лепо живите до одређеног рока, и даће сваком вернику добротинитељу потпуну награду из Своје дарежљивости. А ако напустите веровање - па, ја се, заиста, бојим за вас патње на великом Судњем дану.“

4. Аллаху ћете да се вратите, а Он Својом моћи све може да учини!

5. Ето, они своја прса окрећу да би се од Њега сакрили. А и кад се у одећу своју заогрћу, Он зна оно што скривају и оно што показују - Он, уистину, зна шта се у грудима крије.

6. На Земљи нема ниједног живог бића а да му Аллах није обезбедио опскрбу, и Он зна где се свако живо биће налази и где ће умрети. Све је то записано у јасној Књизи.

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ
مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ①

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ ②

وَأِنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُمِيتْكُمْ مَتًّا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ③

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ④

أَلَا إِنَّهُمْ يَمُنُّونَ بِصُورِهِمْ لَيْسْتَخْفُوا مِنْهُ
أَلَا جِنَّةٌ يَسْتَعِشُّونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا
يُخْفُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ⑤

* وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑥

7. Он је Тај Који је створио небеса и Земљу у шест временских периода - а Његов је Престо био изнад воде - да би вас искушао - који ће од вас боље да поступа. Ако ти кажеш: „После смрти бићете заиста оживљени“, неверници ће сигурно да кажу: „Ово није ништа друго до очигледна враџбина!“

8. Ако им Ми одложимо патњу до одређеног рока, они ће сигурно да кажу: „Шта је задржава?“ А онога дана кад им дође, неће да буде отклоњена од њих и са свих страна биће окружени оним чему су се ругали.

9. Ако човеку дамо да осети Нашу милост, па му је после ускратимо, тада он, заиста, постаје прави очајник и незахвалник.

10. А ако му дамо да након невоље која га је задесила осети благостање, он ће сигурно да каже: „Невоље су ме напустиле!“ Он је, заиста, превише радостан и хвалисав.

11. Осим они који су били стрпљиви и радили добра дела - њима припада опрост и велика награда.

12. Нећеш, ваљда, да изоставиш нешто од онога што ти се објављује, што тишти твоје груди, само зато што они говоре: „Зашто му није послато какво благо или, зашто са њим није дошао анђео?“ Ти си само онај који упозорава, а Аллах је свему Заштитник.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُفِّرُ ۚ كُفُورًا ﴿٩﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. Зар они да говоре: „Он га измишља!“ Реци: „Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених поглавља, и кога год хоћете, од оних у које верујете поред Аллага, позовите у помоћ, ако истину говорите!“

14. А ако вам се не одазову, онда знајте да се он објављује само са Аллаховим знањем и да нема истинског бога осим Њега - па јесте ли муслимани?!

15. Онима који желе само живот на овоме свету и овосветске украсе, Ми ћемо то наспрам њихових дела - у потпуности - да им дамо, и у томе неће да буду закинути.

16. То су они који ће на будућем свету да добију само ватру; у њој ће да пропадне све оно што су чинили на Земљи и биће узалудно све што су радили.

17. Јесу ли они као они којима је јасно ко је њихов Господар - којима је дошао Кур'ан - Његов сведок, а још пре њега и Мојсијева Књига, водич и милост?! То су они који верују у њега. А ко год га (Кур'ан) негира, међу разним групацијама, Ватра ће да му буде место где ће да сконча. Зато, ти никако не сумњај у њега, он је заиста истина од твога Господара, али већина људи не верује.

18. А има ли већих неправедника од оних који о Аллаху износе лаж?! Они ће пред својим Господаром да буду изведени, а сведоци ће да кажу: „Ови су измишљали лажи о своме Господару!“ Нека Аллахово проклетство стигне многобошце,

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ مَا أُنْزِلَ يَعْلَمُ اللَّهُ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَهْلَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

19. оне који одвраћају од Аллаховог пута и који га желе искривљеним, такви ни у Будућни свет не верују.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Они на Земљи не могу да умакну Аллаховој казни, нити, осим Аллаха, имају другог заштитника. Њихова патња биће умногостручена. Они нису желели да чују истину, и нису желели да сагледају доказе.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. То су они који су сами себе упропастили - а неће да буде ни трага од оних које су измишљали.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

22. Без сумње, они ће на Будућем свету да буду највећи губитници.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Заиста, они који верују и раде добра дела и који су пред својим Господаром скрушени - то су становници Раја, у њему ће вечно да бораве.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Пример неверника је попут оног ко је слеп и глув, а пример верника је попут оног који види и чује. Да ли су они у истом стању?! Па зашто поуку не узмете?!

*مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. И Ноју смо послали његовом народу: „Ја сам вам, уистину, јасни опомињач,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

26. да само Аллаха обожавате; ја се, заиста, плашим за вас патње на болном дану.“

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. Главешине његовог народа, они који нису веровали, рекоше: „Сматрамо да си и ти човек као и ми, и видимо да те, без икаквог размишљања, следе само они који су наш најнижи сталеж; и сматрамо да ви никакве предности немате над нама. Штавише, мислимо да сте лажљивци.“

28. „О мој народе“, рече он, „реците ми, ако ми је Господар мој дао јасан доказ и ако ми је дао веровесништво као милост Своју, а ви тога нисте свесни, да ли можемо да вас присилимо на веровање ако вам оно није по вољи?!

29. О мој народе! За ово од вас не тражим иметак; ја само од Аллага желим награду. И ја нећу да отерам оне који верују, они ће сигурно свога Господара да сретну; али, ја видим да сте ви неук народ.

30. О народе мој! Ко би ме од Аллага одбранио кад бих их отерао? Зашто не размислите?!

31. Ја вам не кажем: 'Поседујем Аллахове ризнице' - нити: 'Мени је познато оно што је недокучиво чулима' - нити кажем: 'Ја сам анђеол' - а не говорим ни о онима које ваше очи са презиором гледају: 'Аллах никакво добро неће да им да', Аллах најбоље зна шта је у њиховим душама - у супротном бих, сигурно, био међу неправеднима.“

32. „О Ноје“, рекоше они, „расправљао си са нама и претерао си у расправи. Дај, нека се оствари оно чиме нам претиш, ако си од искрених!“

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَىٰكَ أَتَّبِعُكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّىَ الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧﴾

قَالَ يَقُولُونَ إِنَّ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَتْلُو رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعَبَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْلَزْتُكُمْوَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاِرُهُونَ ﴿٨﴾

وَيَقُولُونَ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُّكْلفُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٩﴾

وَيَقُولُونَ مَن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

قَالُوا يَنْبُوْخُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأَيُّنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿١٢﴾

33. „Само Аллах даје казну, ако то буде хтео“, рече Ноје, „и ви тада нећете моћи да умакнете казни.“

34. „Неће вам мој савет користити, ма колико ја желео да вас саветујем, ако Аллах одреди да вас остави у заблуду. Он је ваш Господар и Њему ћете да се вратите.“

35. Зар да говоре: „Он га измишља!“ Реци им Мухаммеде: „Ако га измишљам, сам ћу сносити казну за мој грех, а ја се одричем вашег порицања истине.“

36. И Ноји би објављено: „Нико више од твог народа неће веровати осим оних који су до сад веровали; зато не тугуј због онога што они чине,

37. и прави лађу пред Нашим очима и пажњом, и по Нашем упутству, и не обраћај Ми се молећи се за оне који су били неправедни - они ће сигурно да буду потопљени!“

38. И он је градио лађу. И кад год би поред њега пролазили поглавари из његовог народа, исмејавали би му се. „Ако се ви нама исмејавате“, говорио је он, „исмејаваћемо се и ми вама, као што се и ви нама исмејавате,

39. и сазнаћете, заиста, коме ће да дође казна која ће да га понизи и кога ће да снађе вечна патња.“

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ، فَعَلَى إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُخْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَلِّطْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلُكَ وَكَلَّمَ مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. И кад је стигла Наша одредба и кад је покуљала вода са површине земље, рекли смо: „Укрцај у лађу од сваке животињске врсте по један пар, и своју породицу - осим оних којима је прописано да буду потопљени - и укрцај вернике“, а мало је било оних који су са њим веровали.

41. И он рече: „Укрцајте се у њу, у име Аллаха, нека плови и нека пристане! Мој Господар уистину је Опростилац греха, Милостиви.“

42. И лађа их је понела на валовима великим као брда; и Ноје дозвоа свога сина који је био издвојен: „О синко мој, укрцај се са нама, не буди са неверницима!“

43. А он рече: „Склонићу се на неко брдо које ће да ме заштити од воде.“ „Од Аллахове казне данас нема спаса, осим ономе коме се Он смиловао!“ Рече Ноје, и вал их раздвоји, и син би потопљен.

44. И би речено: „О Земљо, упиј своју воду, а ти, о небо, престани!“ И вода се повуче и испуни се одредба, а лађа пристаде на планини Ел-Џудиј, и би речено: „Далеко нека је неправедни народ!“

45. А Ноје се пре тога обрати своме Господару и рече: „Мој Господару, мој син је, уистину, из моје породице, а обећање Твоје је, заиста, истинито и Ти си Судија најправеднији!“

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فُلْنَا
أَحْمِلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ
إِلَّا مَن سَقَىٰ عَلَيْهِ الْفُولُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا
ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَجْرُهَا
وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَئِ أَرْكَبَ
مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصْنِي مِنَ الْمَاءِ
قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ
رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

وَقِيلَ يَنْتَازُ أَلْبَعَىٰ مَاءُكَ وَيَسْمَاءُ
أَقْلَعَىٰ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
الْحَكَمِينَ ﴿٤٥﴾

46. „О Ноје“, рече Аллах: „он није од оних из твоје породице које сам обећао да спасим; он је, заиста, радио оно што не ваља, зато Ме не моли за оно што не знаш! Саветујем те да не будеш међу незналицама.“

قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

47. „Мој Господару“, рече, „Уточиште код Тебе тражим да Те више никада не замолим за оно што не знам! Ако ми не опростиш и не смилујеш ми се, сигурно ћу да будем међу губитницима.“

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي
أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

48. „О Ноје“, рече Аллах „искрцај се спасен и у миру, и благословима подареним теби и народима који ће да се изроде од ових који су са тобом! Биће народа којима ћемо дати да уживају у пролазном животу, а затим ће их од Нас задесити заслужена болна казна.“

قِيلَ يَنْحُوحُ أَهْبِظْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ
سَنَمَسُّهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

49. То казивање спада у вести о нечему непознатом, које ти Ми објављујемо; ни ти Мухаммеде ни твој народ нисте пре овога ништа знали о томе. Зато буди стрпљив, победа ће, заиста, да припадне онима који су се Бога бојали.

يَلْكَ مِنَ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا
كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ
هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. И Аду - њиховог брата Худа посласмо. „О мој народе“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, ви другог бога осим Њега немате, ви износите само неистине.

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَنُتَمُّ إِلَّا
مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. О мој народе, ја не тражим од вас награду за ово; награду желим само од Онога Који ме је створио! Зар не разумете?!

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِّي أَجْرِي
إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

52. О мој народе, молитe свога Господара да вам опрости, и покајте Му се, а Он ће да вам шаље обилну кишу и даће вам још већу снагу, уз ону коју имате, и не одлазите као они који чине зло!“

53. „О Худе“, говорили су они, „ниси нам донео никакав доказ и ми на саму твоју реч нећемо да напустимо своја божанства, јер ми теби не верујемо.

54. Ми тврдимо да те је неко наше божанство злом погодило.“ „Ја позивам Аллаха за сведока“, рече Худ, „а и ви посведочите да ја немам ништа са тим што ви друга божанства обожавате –

55. поред Аллаха; и зато сви заједно против мене лукавство смислите и немојте ништа да одлажете,

56. ја се уздам у Аллаха, Он је мој и ваш Господар! Све живо је потчињено само Њему; заиста је мој Господар истинит и праведан.

57. Па ако се окренете - а ја сам вам саопштио оно што вам је Аллах по мени послао - мој Господар ће уместо вас други народ да подари, и ви не можете ничим да Му наудите; мој Господар заиста надзире над свим.“

58. И кад је дошла Наша одредба, Ми смо, Нашом милошћу, спасили Худа и вернике са њим и поштедили смо их жестоке казне.

وَيَقَوْمٌ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ
قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِ آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ
قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا
تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ
دَآئَةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا
تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيفٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

59. Ето, то је био народ Ад, они су доказе свога Господара порицали и били су непослушни својим посланицима, и покоравали су се наредби сваког силника и пркосника.

60. И сустигло их је проклетство и понижење на овом свету, а биће проклет и понижен и на Судњем дану. Ад, заиста, није веровао у свога Господара; далеко нека је Ад, Худов народ!

61. И народу Семуду смо послали њиховог брата Салаха. „О мој народе“, говорио је он, „обожавajte само Аллаха, ви другог истинског бога осим Њега немате! Он вас је створио од земље и дао вам је да живите на њој! Зато Га молитве да вам опрости и покајте Му се! Мој Господар је, заиста, близу и одазива се на молитве.“

62. „О Салахе“, говорили су они, „ти си међу нама пре овог позива био цењен. Зашто браниш да обожавамо оно што су преци наши обожавали? Ми увелико сумњамо у оно чему нас ти позиваш.“

63. „О мој народе“, говорио је он, „шта мислите: ако је мени јасно ко је мој Господар и ако ми је сам Он милост дао, па ко ће од Аллаха да ме одбрани ако Му не будем послушан? Ви бисте ми само повећали моју пропаст.“

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عِидٍ ﴿٥٩﴾

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

*وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ ثَوِّبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾

قَالُوا يَصْلِحُ فَذْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

قَالَ يَاقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتْلُو مِنْهُ رَحْمَةً فَهَمَّ بِنَصْرِي مِنْ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

64. О мој народе, ево, ова Аллахова камила је знак вама, па је пустите нека пасе по Аллаховој земљи и не чините јој никакво зло, да вас не би убрзо задесила казна.“

65. Али, они је заклаше, па он рече: „Уживајте у животу у земљи својој још само три дана, то није лажна претња!“

66. И кад је дошла Наша одредба, Ми смо, Нашом милошћу, спасили Салаха и вернике са њим од казне тога дана - твој Господар је, уистину, Моћни и Силни,

67. а оне који су били неверници погодио је страшан глас и они су у својим домовима осванули мртви, непомични,

68. као да ту никад нису ни живели. Народ Семуд, заиста, у свога Господара није веровао; далеко нека је Семуд!

69. И Авраму су дошли Наши анђели да му донесу радосну вест. „Мир Божји!“ Рекоше. „Мир Божји!“ Одговори он, и убрзо им донесе печено теле.

70. А кад виде да се њихове руке не дотичу хране, он схвати да су необични и осети страх од њих. "Не бој се!" рекоше они, "ми смо послати Лотовом народу."

71. А жена његова стајаше ту, насмеја се, и Ми је обрадовасмо Исаком, а након Исака Јаковом.

وَيَقَوْمٌ هَذِهِ نَافَةٌ أَلَلَهُ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا
تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يُوسُفَ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي
دِيرِهِمْ جَثِيئِينَ ﴿٦٧﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا
رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٨﴾

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى
قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ
بِعِجْلٍ حَنِيزٍ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ
وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا
أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

72. „Јадна ја!“ Рече, „зар да родим овако стара, а и овај мој муж је стар?! Ово је заиста нешто необично!“

73. „Зар се чудиш Аллаховој одредби?“ Рекоше они, „Аллахова милост и Његови благослови нека су на вама, веровесничка породицо. Заиста је Он хваљен и слављен!“

74. И пошто Аврама прође страх и дође му радосна вест, он поче да расправља са Нама о Лотовом народу;

75. Аврам је, заиста, био благ, Аллаха је пуно молио и пуно се кајао.

76. „О Авраме, прођи се тога, стигло је наређење од твога Господара; њих ће да стигне неизбежна патња!“

77. И када Наши анђели дођоше Лоту, он се због њих нађе у неприлици и то му тешко паде, па рече: „Ово је мучан дан!“

78. И његов народ похрли њему - а пре су неваљаштине чинили. „О мој народе“, рече он, „ето вам за брак моје кћери, оне су вам чистије! Бојте се Аллаха и пред мојим гостима не срамотите ме! Зар међу вама нема разумног човека?“

79. „Теби је свакако познато да нам твоје кћери нису потребне“, рекоше они, „Ти, заиста, знаш шта ми желимо.“

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا
بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَ اللَّهُ
وَبَرَكَتُهُ، عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ ﴿١٣٠﴾

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ
الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾

يَتَابَرَهُمْ أَغْرَضٌ عَنْ هَذَا إِنَّهُمْ قَدْ جَاءُوا
أَمْرَ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ عَنِ اللَّهِ عَادَابٌ غَيْرُ
مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ
بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ مُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمُ
هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تَخْزَوْنَ فِي ضَمِيحِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ
رَجُلٌ رَشِيدٌ

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ
حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

80. „Када бих само имао какву снагу да вас одбијем“, рече он, „или да могу код снажног заштитника да нађем помоћ!“

81. Анђели одговорише: „О Лоте, ми смо изасланици твога Господара, они теби не могу да науде. Ти крени са породицом својом у глуво доба ноћи без своје жене, њу ће да задеси исто што и њих, и нека се нико од вас не окреће! Рок им је јутро, а зар јутро није близу?“

82. И када је дошла Наша наредба, Ми њихова насеља наопако окренусмо, и на њих спустисмо кишу грумења од печеног блата, које је непрекидно падало,

83. обележено од твога Господара, а оно од неправедника није далеко.

84. И Медену - посласмо њиховог брата Јофора. „О народе мој“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, ви немате истинског бога осим Њега, и немојте из посуде за мерење и са ваге ништа да умањујете. Видим да заиста у обиљу живите и бојим се за вас казне на Дан који ће све да обухвати.

85. О мој народе! Посуду за мерење и вагу праведно испуните, и не закидајте људе ни у чему што је њихово, и не чините зло по Земљи наред правећи.

86. Оно што вам претекне, а што вам је Аллах дозволио, боље вам је, ако хоћете да budete верници; а ја нисам ваш чувар.“

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَىٰ زُكِّيٍّ
شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

قَالُوا يَلْبُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصْلُوًا
إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
يَلْتَفِتْ مِنكُم أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابُهُمْ إِن مَّوْعِدُهُمُ الصُّبْحُ
الَّذِي الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ
مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

*وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا
تَنفُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ
بِحَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْلَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

87. „О Јофоре“, говорили су они, „да ли твоја молитва тражи од тебе да напустимо оно што су преци наши обожавали или да не поступамо са имањима нашим онако како нам је воља? Е баш си обазрив и разуман!“

88. „О мој народе“, говорио је он, „шта мислите, ако ја имам јасан доказ од мога Господара, а притом ми је Он дао и лепу опскрбу?! Ја не желим да чиним оно што вама забрањујем; једино желим да учиним добро колико могу, а мој успех зависи само од Аллага; у Њега се уздам и Њему се обраћам.

89. О мој народе! Нека вас неслагање са мноштем никако не доведе до тога да вас задеси оно што је задесило Нојев народ, или Худов народ, или Салахов народ. А и Лотов народ није од вас далеко.

90. И тражите опрост од свога Господара, и онда Му се покајте! Господар је мој, уистину, милостив и Онај Који воли.“

91. „Јофоре“, рекоше они, „Ми не схватамо много тога што ти говориш, а видимо да си ти међу нама јадан; да није твоје родбине, ми бисмо те каменовали, ти над нама немаш моћ и не уживаш никакав углед.“

92. „О мој народе“, рече он, „зар родбина моја код вас има већи углед од Бога, а Њега сте иза себе одбацили?! Уистину мој Господар оно што радите знањем обухвата.

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ رَبِّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَشْعَبُ مَا تَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ أَغْرَأَ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنْ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

93. О мој народе, чините све што можете, а чинићу и ја. Ви ћете сигурно да сазнате кога ће казна да стигне која ће да га осрамоти и ко је лажов. Па, чекајте пресуду, и ја ћу са вама да чекам!"

94. И када је наступила Наша наредба, Ми смо, из Наше милости, спасили Јофора и оне који су са њим веровали, а оне који су били неправедни погодио је ужасан глас и они су осванули у земљи својој мртви, непомици,

95. као да на њој никад нису ни постојали. Далеко био Меден, као и Семуд!

96. И Мојсија смо послали са Нашим знаковима и доказом јасним,

97. фараону и његовим главешинама, али су они следили фараонову веру, а фараонова вера била је заблуда.

98. На Судњем дану он ће свој народ да предводи и у Пакао да га уведе, а ужасно је место у које ће да буде доведен!

99. На овом свету их је пратило проклетство а пратиће их и на Судњем дану; страшна је казна којом ће да буду кажњавани.

100. То су неке вести које ти казујемо о насељима; нека од њих још постоје, а нека су са земљом сравњена.

وَيَقَوْمٌ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ ۖ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ
رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعْبَاءَ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ
جَلِثِينَ ﴿٩٤﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۖ آلَا بُعْدًا لِّمَدَيْنٍ كَمَا
بَعْدَتْ ثُمُودُ ﴿٩٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ
وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ ۚ لَعْنَةُ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَىٰ نَقْصُهُ ۖ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

101. Ми им нисмо учинили неправду. Они су сами себи учинили неправду. Ништа им нису помогла њихова божанства која су молили мимо Аллаха кад је наступила наредба твога Господара, само су им пропаст њихову повећала.

102. Ето, тако твој Господар кажњава када кажњава она насеља која чине неправду. Његова казна заиста је болна и жестока.

103. У томе је, заиста, поука за оне који се плаше патње на будућем свету; то је Дан када ће сви људи да буду сабрани и то је Дан кад ће сви да буду присутни,

104. а Ми га одлажемо до тачно одређеног времена.

105. А онда кад дође, без Његовог допуштења нико ни реч неће да изусте, а међу њима биће несрећних и срећних.

106. И несрећни ће у Ватру, у њој ће тешко да издишу и удишу;

107. У њој ће да остану док је небеса и Земље, осим ако другачије твој Господар не одреди. Твој Господар, заиста, ради оно што жели.

108. А срећни ће у Рај; у њему ће вечно да бораве, док је небеса и Земље, осим ако другачије твој Господар не одреди; биће то дар који ће да траје непрекидно.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُعِيُّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

* وَأَمَّا الَّذِينَ سَعُدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

109. Зато не сумњај да је лажно оно што вишебошци обожавају; они обожавају управо оно што су, још пре, обожавали њихови преци. Ми ћемо, заиста, казну коју су заслужили - без умањивања да им дамо!

110. И Мојсију смо дали Књигу, па су се о њој у мишљењу подвојили. И да није речи твога Господара раније изречене, било би са њима свршено, јер они у њу много сумњају.

111. И свима њима ће твој Господар дати према делима, Он у потпуности зна оно што су радили.

112. Буди устрајај на Правом путу, као што ти је наређено, и нека тако поступи и верници који су уз тебе, и не будите охоли, Он добро види оно што радите.

113. И не нагињите многобошцима, па да вас Ватра пржи, јер ви осим Аллаха немате друге заштитнике, па да немате никог ко ће вам помоћи.

114. И обављај молитву почетком и крајем дана, и у првим часовима ноћи! Добра дела заиста поништавају рђава. То је опомена за оне којима опомена користи.

115. И буди стрпљив! Аллах, заиста, неће да ускрати награду онима који добра дела чине.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نُصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيَوقَعَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَّعُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُكْعَايَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. А да је барем међу народима пре вас било честитих који су бранили да се на Земљи чини неред, осим мало њих које смо Ми спасили! А они који су били многобошци одавали су се страстима у којима су уживали, и били су тешки грешници.

117. Твој Господар не би никада уништавао насеља због неправде ако би њени становници поправљали стање и позивали на добро.

118. А да је твој Господар хтео, све би људе учинио следбеницима једне вере. Међутим, они ће увек у веровању да се разилазе,

119. осим оних којима се твој Господар смилује. А зато их је и створио. И испуниће се реч твога Господара: „Напунићу, заиста, Пакао џиннима и људима - заједно!“

120. А све ове вести које ти о појединим догађајима о посланицима казујемо је зато да тиме твоје срце учврстимо. И у овом поглављу дошла ти је права истина, и поука, и верницима опомена.

121. И реци онима који неће да верују: „Радите што год можете, и ми ћемо да радимо;

122. и чекајте, и ми ћемо, сигурно, да чекамо!“

123. Аллах зна тајне небеса и Земље и Њему се све враћа, зато само Њега обожавај и само се у Њега уздај! А Господар твој није немаран према ономе што радите.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْهَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَى يَظْلَمِ وَأَهْلُهَا مُضِلُّونَ ﴿١١٧﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

وَكَلَّا تَقْصُ عََلَكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا تُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَا كَانْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا عَمِلُونَا ﴿١٢١﴾

وَأَنْتَظِرُونَ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

Јусуф يوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-ра. Ово су речи јасне Књиге!

2. Објављујемо га као Кур'ан на арапском језику, да бисте разумели.

3. Ми ти о најлепшим догађајима казујемо тиме што ти овај Кур'ан објављујемо, иако си пре њега, један од неуких био.

4. Кад Јосиф рече своме оцу: „О мој оче, сањао сам једанаест звезда, и Сунце и Месец, и у сну сам их видео како ми се поклонише.“

5. Он рече: „О синко мој, не казуј свој сан својој браћи, да ти не учине какву сплетку; ђаво је, заиста, човеку отворени непријатељ.“

6. И, ето тако, твој Господар ће тебе да одабере, и тумачењу снова научи, и Своју благодат теби и Јаковљевој породици да употпуни, као што је пре употпунио твојим прецима, Авраму и Исаку. Твој Господар, заиста, све зна и мудар је.

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

7. У причи о Јосифу и његовој браћи налазе се поуке за све који се распитују.

8. Када они рекоше: „Јосиф и његов брат су дражи нашем оцу од нас, а нас је читава скупина. Наш отац је, заиста, у очигледној заблуди.

9. Убијте Јосифа или га оставите у некој забити, ваш отац ће да се окрене вама, и после тога ћете да budete добри људи.“

10. Један од њих рече: „Ако баш хоћете нешто да учините, онда Јосифа не убијте, већ га баците на дно неког бунара, узеће га нека каравана.“

11. „О оче наш“, рекоше они, „зашто нам не повериш Јосифа? Ми му, заиста, желимо добро.

12. Пошаљи га сутра са нама да се забави и разоноди, ми ћемо, сигурно, да га чувамо.“

13. Он одговори: „Биће ми, заиста, жао ако га одведете, а плашим се да га вук не поједе кад ви не будете пазили на њега.“

14. Они рекоше: „Ако би га вук појео, а нас оволико, били бисмо заиста губитници.“

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ

لِّلرَّاسِخِينَ ۝٧﴾

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبْيَضٌ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ

قَوْمًا صَالِحِينَ ۝٩﴾

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ
فِي غَيْبَتِ الْعُجْبِ يَلْقَظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ۝١٠﴾

قَالُوا يَتَّابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ
وَإِنَّا لَهُ لَنَنصَحُونَ ۝١١﴾

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ۝١٢﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝١٣﴾

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا
إِذَا لَخَّيْرُونَ ۝١٤﴾

15. И када га одведоше и одлучише да га баце на дно бунара, Ми Јосифу објависмо: „Ти ћеш о овом њиховом поступку сигурно да их обавестиш, а они те неће ни препознати.“

16. И увече дођоше свом оцу плачући.

17. „О оче наш“, рекоше, „отишли смо били да се такмичимо, а Јосифа смо оставили код наших ствари, па га је вук појео. А ти нећеш да нам верујеш иако истину говоримо.“

18. И кошуљу његову окрвавише лажном крвљу. „У вашим душама је поникла зла мисао“, рече он, „а стрпљивост је лепа; од Аллаха тражим помоћ у ономе што ви говорите.“

19. И дође једна каравана, па послаше свог водоношу и он спусти своје ведро. „Где среће!“ Викну он, „ево једног дечака!“ И они су га као трговачку робу сакрили, а Аллах добро зна шта су чинили.

20. И продадоше га јефтино, за неколико сребрењака; били су према њему равнодушни.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي
غَيْبَتِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ
بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءَ آبَاؤُهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَتَابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتْنَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءَهُ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ
سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ
جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى
دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ
بِضْعَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَسَرُّوهُ بِتَمَنٍّ خِصِّ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

21. И онда онај из Мисира, који га је купио, рече својој жени: „Учини му боравак пријатним! Може да нам буде користан, а можемо и да га посинимо!“ И ето тако смо Ми дали Јосифу лепо место на Земљи и научисмо га тумачењу снова - а Аллах чини шта хоће, али већина људи не зна.

22. Кад он стаса, Ми му подарисмо мудрост и знање; тако Ми награђујемо оне који добра дела чине.

23. И поче да га наводи на грех она у чијој је кући био, па закључа сва врата и рече: „Приђи!“ „Аллахову заштиту тражим!“ Узвикну он, „Власник мој ме лепо пази; а неправедници никад неће успети.“

24. И она га је била пожелела, а и он би њу пожелео да од свога Господара није угледао јасан знак - тако би, да одвратимо од њега зло и блуд. Уистину је он међу Нашим одабраним верницима.

25. И њих двоје према вратима потрчаше - а она поцепа његову кошуљу страга - и затекоше њеног мужа крај врата. „Какву казну заслужује онај који је хтео твојој жени зло да учини“, рече она, „ако не тамницу или болну казну?“

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِعَلَّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۖ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ ۚ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. „Она је покушала да ме заведе“, рече Јосиф. И посведочи један сведок из њене породице: „Ако је његова кошуља поцепана спреда, онда она истину говори, а он је међу лажљивцима,

27. а ако је његова кошуља поцепана страга, онда она лаже, а он говори истину.“

28. И кад он виде да је његова кошуља поцепана страга, рече: „То је једно од ваших - женских лукавстава; ваша лукавства су, заиста, велика!

29. Ти, Јосифе, заборави и не спомињи ово. А ти тражи опроштење за свој грех; ти си, уистину, била једна од грешница!“

30. И жене у граду почеше да причају: „Управникова жена заводи младића, свог слугу, у њега се лудо заљубила! Ми мислимо да је она у очигледној заблуди.“

31. И кад је она чула за њихова оговарања, посла по њих, па им припреми наслоне, дала је свакој од њих по нож и рече: „Изађи пред њих!“ А кад га оне угледаше, његова лепота их занесе и по рукама својим се порезаше: „Сачувај Аллаху!“ Ускликнуше, „ово није човек, ово је племенити анђео!“

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنَ الْكَافِرِينَ إِنْ كَانَ كَيْدُكُمْ إِلَّا كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي
لِذُنُوبِكِ إِنَّكَ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

* وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
تُرَادُّ قَتْلَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا
إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ
مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
حَسْبُ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

32. „Е, то вам је онај због кога сте ме критиковале“, рече она. „Истина је да сам га заводила, али се он сачувао. Ако не учини оно што од њега тражим, сигурно ће да заврши у затвору и биће међу пониженим.“

33. „Мој Господару“, рече он, „дража ми је тамница од овога на шта ме оне навраћају! И ако Ти не одвратиш од мене њихова лукавства, ја могу према њима да осетим наклоност и да постанем један од лакомислених.“

34. И Господар његов му услиша молбу и спаси га њиховог лукавства; Он, уистину, све чује и све зна.

35. После им на памет паде, иако су се били уверили да је недужан, да га за неко време баце у тамницу.

36. Са њим су у тамницу ушла још два момка. „Ја сам сањао да цедим вино“, рече један од њих. „А ја, опет“, рече други, „како на глави носим хлеб који птице кљују. Протумачи нам то, јер видимо да си, заиста, један од добротворитеља.“

37. Ништа од онога што једете неће да вам буде донесено, а да вас ја не обавестим о томе детаљно пре него што вам буде донесено“, рече Јосиф. „То је само део онога чему ме је научио мој Господар, ја се клоним вере народа који у Аллаху не верује и који Будући свет негира,

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ
رَوَدُّهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ
يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ
الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ فِي بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ
لَيَسْجُنَنَّهُ فَحَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
إِنِّي أَرَأَيْتَ أَصْبَرُ حَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي
أَرَأَيْتَ أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا
نَبَأُتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. и следим веру својих предака, Аврама и Исака и Јакова; није на нама да поред Аллаха било шта обожавамо. То је из Аллахове дарежљивости према нама и осталим људима, али већина људи не захваљује.“

39. „О моји другови у тамници, да ли су разноразна божанства боља или Аллах, Једини и Свемоћни?

40. Они које, мимо Њега, обожавате - само су имена којима сте их назовили ви и ваши преци - Аллах о њима није објавио никакав доказ. Суд припада једино Аллаху, а Он је наредио да само Њега обожавате. То је једино права вера, али већина људи не зна.

41. О моји другови у тамници, један ће од вас свога господара вином да поји, а други ће да буде разапет, па ће птице главу да му клјују. Оно што сте питали већ је одређено!“

42. А ономе од њих двојице за којег је знао да ће да буде спашен рече: „Спомени ме своме господару!“ Али ђаво учини па он заборави да га спомене своме господару, и Јосиф остаде у тамници неколико година.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

يَصْصِحِّي السِّجْنِ عَابَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

يَصْصِحِّي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَضَيَّ الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

43. И владар рече: „Сањао сам како седам мршавих крава поједе седам дебелих, и сањао сам седам класова зелених и седам других, сасушених. О великани, протумачите ми мој сан, ако знате да тумачите снове?“

44. „Збрканих ли снова!“ Рекоше они, „ми снове не знамо да тумачимо.“

45. И тада један од оне двојице који се спасио, који се после толико времена сетио, рече: „Ја ћу да вам протумачим сан, само ме пошаљите!“

46. „Јосифе, о ти који си увек искрен, протумачи нам шта значи: седам мршавих крава поједе седам дебелих; и седам класова зелених и седам других сасушених - па да се вратим људима, да би они сазнали.“

47. „Сејаћете седам година узастопно“, рече, „па оно што пожањете у класу оставите, осим оно мало што ћете да једете.“

48. Затим ће после да дође седам тешких које ће да поједу оно што сте за њих припремили, остаће једино оно мало што ћете за сетву да сачувате.

49. Затим, после тога, ће да дође година у којој ће људима кише у обилгу да буде и у којој ће да цеде.“

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. И владар рече: „Доведите ми га!“ И кад Јосифу дође изасланик, он рече: „Врати се своме господару и упитај га: 'Шта је са оним женама које су своје руке порезале? Мој Господар добро зна њихове сплетке!'“

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. „Шта је са вама било кад сте Јосифа заводитиле?“ Упита владар. „Сачувај Аллаху!“ Рекоше оне, „ми о њему ништа ружно не знамо!“ „Сад ће истина да изађе на видело“, рече управникова жена, „ја сам га заводила, а он је, заиста, један од искрених.“

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ قُلْنَ خَشِ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوءٍ قَالَتْ أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْنُ
حَصَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَأِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

52. То је зато да зна да га ја нисам преварила и да Аллах неће дати да се остваре сплетке издајника.

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

53. Ја не правдам себе, душа је заиста склона злу, осим оне којој се мој Господар смилује. Мој Господар, заиста, опрашта грехе и милостив је.“

*وَمَا أَكْبَرُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. И владар рече: „Доведите ми га, узећу га у своју свиту“, и пошто поразговара са њим, рече: „Ти ћеш од данас код нас да будеш утицајан и од поверења.“

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا
مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

55. „Постави ме“, рече, „да водим бригу о залихама у земљи, ја заиста знам да чувам и имам знање.“

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي
حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. И тако смо Ми Јосифу дали власт у земљи; боравио је где је хтео; своју милост Ми дајемо ономе коме хоћемо и не дозвољавамо да пропадне награда онима који чине добра дела.

57. А награда на оном свету је боља за оне који верују и који се боје Аллаха и греха клоне.

58. И дођоше браћа Јосифова и уђоше код њега, па их он познаде, а они њега не познадоше.

59. И кад их подмири намирницама и товаре им припреми, рече: „Доведите ми свога брата по оцу, зар не видите да пуну меру дајем и да најбоље угошћујем.

60. Ако ми га не доведете, нећете више од мене да добијете меру са намирницама и не приближавајте ми се!“

61. „Побринућемо се да га некако измамимо од његовог оца, заиста ћемо тако да поступимо“, рекоше они.

62. А Јосиф рече момцима својим: „Ставите њихове ствари за које су купили намирнице у њихове товаре, они ће, кад се својима врате, да их препознају и опет ће да се врате.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا
مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ
نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

وَجَاءَ إِخْوَتُهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ
وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ
لَكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي
الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ
عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونَنِي ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَنُرَوِّدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ لِفَتَاتِهِمْ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

63. И пошто се вратише своје оцу, рекоше: „О оче наш, бићемо ускраћени за меру са намирницама. Зато пошаљи са нама брата нашег да бисмо добили меру са намирницама, а ми ћемо, заиста, да га чувамо.“

64. „Зар да вам га поверим као што сам пре поверио његовог брата?“ Рече он. „Али, Аллах је Чувар најбољи и Он је Најмилостивији!“

65. А када отворише своје товари, нађоше да су им враћене њихове ствари, и рекоше: „О оче наш, шта можемо више да пожелимо? Ево, враћене су нам наше ствари, и нашу породицу ћемо храном да намиримо, и нашег брата ћемо да чувамо, а добићемо и додатни товар који камила може да понесе; то је за њега незнатан износ.“

66. „Ја нећу са вама да га пошаљем“, рече, „док се чврсто Аллахом не закунете да ћете заиста да ми га вратите, осим ако онемогућени будете.“ И пошто му се они заклеше, он рече: „Аллах је јамац за оно што смо казали!“

67. И рече: „О моји синови, не улазите на једну капију, већ на разне капије, а ја не могу да вас спасим од онога што вам Аллах одреди; власт припада једино Њему, ја се у Њега уздам, и нека се само у Њега уздају они који се уздају!“

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَتَّابَانَا مِيعَ
مِنَّا الْكَيْلِ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ
وَأِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا
ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَبِيرٌ
حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَتَّابَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ
بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ
يَسِيرٍ ﴿٦٥﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ
بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي
عَنكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ
إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

68. И кад уђоше онако како им је наредио њихов отац, то им нимало није помогло да буду поштеђени онога што им је Аллах био одредио, једино се остварила жеља Јаковљева, коју је извршио, а он је, уистину, имао знање, зато што смо га Ми научили, али већина људи не зна.

69. И кад дођоше код Јосифа, он приви на груди свога брата и рече: „Ја сам, заиста, твој брат и не жалости се због оног што су они чинили.“

70. И пошто их намири потребном храном, стави пехар у товар свога брата, а после један гласник поче да узвикује: „О каравано, ви сте, заиста, крадљивци!“

71. Они им приђоше и упиташе: „Шта сте то изгубили?“

72. „Изгубили смо владареву посуду“, одговорише. „Ко је донесе, добиће товар хране који камила може да понесе. Ја за то гарантујем.“

73. „Аллаха нам“, рекоше они, „ви знате да ми нисмо дошли да чинимо неред у земљи, и ми нисмо крадљивци.“

74. „А каква је казна за таквог ако будете лагали?“ Упиташе.

75. „Казна за оног у чијем се товару то нађе – јесте сам он“, одговорише браћа. „Ето тако ми кажњавамо насилнике.“

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لَمَّا عَلِمَنَّ لَوْ كَفَّرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ عَاوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْتَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا وَقَابِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. И он поче са њиховим врећама, пре вреће свога брата, а онда извади пехар из вреће свога брата. Тако смо, ето, у Јосифову корист варку направили. Он, по владаревом закону, није могао да узме као роба свога брата, осим ако то Аллах жели. Ми уздижемо на веће положаје онога кога хоћемо. Све знанији од знанијег има, а Свезнајући је изнад сваког.

77. „Ако је он украо“, рекоше они, „па и пре је брат његов крао!“ И Јосиф то у себи затаји и то им не откри. „Ви сте у горем положају“, помисли у себи, „Аллах најбоље зна оно што ви спомињете.“

78. „О великану“, рекоше они, „он има врло старог оца, па узми једног од нас уместо њега! Ми уистину видимо да си добротинитељ.“

79. „Сачувај Аллаху“, рече, „да узмемо неког другог до оног код кога смо нашли оно што је наше! Тада бисмо заиста били неправедници!“

80. И пошто у њему изгубише сваку наду да ће брата да спасу, одвојише се са стране да се саветују. „Зар не знате“, рече најстарији међу њима, „да сте се заклели Аллахом своме оцу, а и да сте пре тога у вези са Јосифом учинили пропуст?! Нећу да напустим ову земљу док ми то мој отац не дозволи или док Аллах у моју корист не пресуди, а Он је Судија најбољи.“

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا
لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

*قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ
قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ
يُبَيِّهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا يَتَّيْنُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
مَتَّعَنَا بِهِ إِنْآ إِذَا ظَلَمْنَاهُ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ
كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا
فَرَّطْنَا فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى
يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

81. „Вратите се свом оцу па рециите: 'О оче наш, твој син је украо; ми тврдимо само оно што смо видели, а ми нисмо могли да знамо непознато.“

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَيْكُمْ فَقُولُوا يَتَابَعَانَا إِنَّ
أَبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا
كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

82. Питај насеље у којем смо боравили и каравану са којом смо дошли. Ми, заиста, говоримо истину!

وَسَلِّ الْفَرِيَّةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي
أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٢﴾

83. „Није тако“, рече Јаков, „у вашим душама је поникла зла мисао, а лепо је стрпити се. Надам се да ће Аллах све да ми их врати; уистину је Он Свезнајући и Мудри.“

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ بِمِثْلِ مَا عَلَّمْنَا أَنَّهُ لَئِنْ
يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

84. И окрену се од њих и рече: „О Јосифе, туго моја!“ И очи му побелеше од јада, био је врло потиштен.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَأسَفُ عَلَىٰ يَوْسُفَ
وَأَيَّصَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. „Аллаха нам“, рекоше они, „ти толико спомињеш Јосифа да ћеш тешко да оболиш или умреш!“

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُنَا تَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّىٰ
تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. „Ја своју тугу и свој јад износим само Аллаху, а Аллах ми је дао да знам оно што ви не знате“, рече он.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. „О синови моји, идите и распитајте се за Јосифа и његовог брата, и не губите наду у Аллахову милост; заиста, наду у Аллахову милост губе само људи који су неверници.“

يَبْنَئِي أَدْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يَوْسُفَ
وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا
يَأْيِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

88. И кад они уђоше код њега, рекоше: „О великану, и нас и нашу породицу притисла је невоља; донели смо мало вредне ствари, али ти нам дај пуну меру и удели нам милостињу, јер Аллах, заиста, награђује оне који удељују милостињу.“

89. „А знате ли“, упита он, „шта сте урадили са Јосифом и његовим братом када сте били лакомислени?“

90. „А да ти ниси, уистину, Јосиф?“ Повикаше они. „Да, ја сам Јосиф, а ово је мој брат, Аллах нам је даровао милост; а ко год буде био богобојазан и стрпљив - па, Аллах, уистину, неће да допусти да пропадне награда онима који чине добра дела.“

91. „Аллаха нам“, рекоше они, „Аллах ти је над нама дао предност, ми смо, заиста, грешили!“

92. "Данас вам неће бити укора", рече, "Аллах ће вам опростити, Он је најмилостивији!"

93. „Понесите ову моју кошуљу и баците је на лице мога оца; он ће прогледати; и сву своју породицу ми доведите!“

94. И кад каравана напусти Мисир, њихов отац рече: „Ја заиста осећам Јосифов мирис, иако ви то поричете.“

95. „Аллаха нам“, рекоше они, „ти си заиста још увек у претходној обмањености.“

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَتَّيِّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّةٍ
فَآؤِفْ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ
يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا أَعْنَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن
يَتَّقِ وَيُصِْرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَافَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
يَأْتِ بِصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ
رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَكِّدُونِ ﴿٩٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

96. А кад гласник дође са радосном вешћу, он стави кошуљу на његово лице и он прогледа. „Зар вам не рекох“, рече, „да ја знам од Аллаха оно што ви не знате.“

97. „О оче наш“, рекоше они, „замоли за опрост наших греха, ми смо, заиста, грешили.“

98. „Замолићу Господара свога да вам опрости“, одговори он, „јер Он прашта грехе и милостив је.“

99. И кад дођоше код Јосифа, он приви своје родитеље на груди и рече: „Настаните се у Мисиру, од свега, ако Аллах да, сигурни!“

100. И он своје родитеље постави на престо и сви му се поклонише, па он рече: „О мој оче, ово је остварење мог некадашњег сна. Мој Господар га је учинио истинитим. Он је био добар према мени кад ме је избавио из тамнице и вас довео из пустиње, након што је ђаво између мене и моје браће посејао раздор. Господар мој је, заиста, благ према ономе коме Он хоће, и Он је, заиста, Свезнајући и Мудри!

101. Господару мој, Ти си ми дао део власти и научио си ме тумачењу снова! О Ти Који си створио небеса и Земљу без претходног примера, Ти си мој Заштитник и на овом свету и на другом; дај да умрем као муслиман и придружи ме честитима!“

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ
فَارْتَدَّ بِصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَتَّابَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ عَاوَى إِلَيْهِ أَبْوِيَهُ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ
عَامِينَ ﴿٩٩﴾

وَرَفَعَ أَبْوِيَهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا
وَقَالَ يَتَّابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ
قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ
أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ
الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ
هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

* رَبِّ قَدْ عَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

102. Ето, то су неке вести непознате које објављујемо теби, а ти ниси био са њима када су се они одлучили, и када су сплетке смислили.

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

103. А већина људи, ма колико ти настојао, нису верници.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Ти од њих не тражиш награду за то, то је само опомена свим световима.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

105. А колико има доказа на небесима и на Земљи поред којих пролазе, и том приликом се од њих okreћу!

وَكَايْنِ مِنْ آيَاتِنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Већина њих не верује у Бога, осим тако што Му друге у обожавању придружује.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Зар могу да буду сигурни да невоља, као Аллахова казна, неће да их стигне или да суђени Час неће да их изненади, а да они то неће ни да примете?

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Реци: „Ово је мој пут, ја позивам к Аллаху, имајући јасне доказе, ја, и сваки онај који ме следи, и нека је Узвишен Аллах, ја нисам од оних који друге поред Њега обожавају.“

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

109. А Ми смо и пре тебе само људе као посланике слали, који су били из насељених места и којима смо објаве достављали. Зашто ови не путују по свету, па да виде како су скончали они пре њих – а онај свет је заиста бољи за богобојазне - зар не разумете?!

110. И кад би посланици готово наду губили и помишљали да ће за лажове да их прогласе, Наша помоћ би им дошла. Спасили бисмо оне које смо Ми хтели, а Наша казна не би мимоишла невернички народ.

111. У казивању о њима је поука за оне који су разумом обдарени. Кур'ан није измишљен говор, он признаје књиге пре њега објављене, и објашњава све, и упута је и милост народу који верује.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي
إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ
كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۚ وَلَا
يُردُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

Гром الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-мим-ра. Ово су речи Књиге! А оно што ти се објављује од твога Господара је истина, али већина људи не верује.

2. Аллах је небеса, видите их, подигао без стубова, и онда се узвисио над Престољем, и потчинио Сунце и Месец; свако се креће до одређеног рока. Он свиме управља и потанко излаже доказе како бисте у сусрет са својим Господаром били чврсто уверени.

3. И Он је Тај Који је распростра Земљу и на њој створио стабилне планине и реке и од сваког плода дао по пар, мушко и женско; Он дан застире ноћу. У томе, заиста, има доказа за људе који размишљају.

4. На Земљи има предела који се граниче једни са другима, и башта са грођем, и њива, и палми; са више изданака и само са једним, и једном те истом водом се напајају; ипак плод неких чинимо укуснијим од других. У томе, заиста, има доказа за људе који разумеју.

الْمَرْءَ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ ۖ وَالَّذِي أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْهَارًا ۚ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغِثِي النَّيْلَ النَّهَارَ ۖ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّتْ مِنْ
أَعْنَبٍ وَزُرْعٌ وَنَحِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ
صِنَوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ بَعْضَهَا
عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. А ако се чудиш, па - чудо су њихове речи: „Зар ћемо кад будемо прах, заиста поново да будемо створени?“ То су они који не верују у свога Господара. То су они на чијим вратовима ће да буду окови. То су становници Ватре; у њој ће да остану вечно.

6. Они те пожурују са Аллаховом казном, пре него са Аллаховим милосрђем, а било је казни и пре њих. Твој Господар људима прашта и упркос њиховом насиљу, али твој Господар, заиста, и жестоко кажњава.

7. А они који не верују говоре: „Зашто му његов Господар не пошаље какво чудо?“ Ти си, међутим, само онај који упозорава, а сваки народ је имао онога који га је на Прави пут усмеравао.

8. Аллах зна шта носи свако женско и шта материце краће носе, а шта дуже; код Њега све има меру.

9. Он је Зналац и оног што је недокучиво чулима и оног што је појавно, Он је Величанствени и Узвишени.

10. За Њега је једнак онај од вас који тихо говори и онај који то гласно чини, онај који се ноћу скрива и онај који по дану хода.

*وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ أَوْفَيْنَا لَهُمْ خَلْقَ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَغْنَاهُمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْهَيْبَةِ قَبْلَ الْحُسْنَةِ وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتَّ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

11. И уз сваког од вас су анђели, који се смењују испред њега и иза њега - по Аллаховом наређењу надзиру над њим. Сигурно је да Аллах неће да измени стање у којем се налази одређени народ све док се тај народ не промени. А кад Аллах одреди неком народу нешто што је лоше, нико то не може да спречи; без Њега им нема заштитника.

12. Он је Тај Који вам показује муњу, да се уплашите и понадате, и Он даје да изнова настају тешки облаци.

13. И грмљавина Њега велича и хвали, а и анђели, из страхопоштовања према Њему; Он шаље громове и њима погађа кога хоће, а они, и поред тога, расправљају о Аллаху, а Он жестоко кажњава.

14. Само Њему може истински да се моли. А они којима се поред Њега моле - неће да им се одазову, као што ни вода неће да стигне у уста онемо који према њој само своје дланове пружи; молба неверника засигурно је бескорисна.

15. Аллаху се клања све што је на небесима и на Земљи, добровољно или зато што морају, а и њихове сенке - ујутро и на крају дана.

لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ
مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ
شَدِيدُ الْحِجَالِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ
كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ
وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

16. Реци: „Ко је Господар небеса и Земље?“ - И одговори: „Аллах!“ Реци: „Па зашто сте онда уместо Њега као заштитнике прихватили оне који сами себи не могу неку корист да прибаве нити од себе какву штету да отклоне?“ Реци: „Зар су једнаки слепац и онај који види, или, зар су исто тмине и светло? Зар су Аллаху придружили божанства која стварају као што Он ствара, па им се стварање чини сличним?!“ Реци: „Аллах је Створитељ свега и Он је, Једини, Потчинитељ свега.“

17. Он воду са неба спусти, па сваком удолином потече онолико колико може да прихвати и бујица носи пену која нараста. И оно што људи топе на ватри у жељи да добију накит или оруђе има, такође, отпад сличан пени. Тако Аллах наводи пример за истину и неистину: пена се распршује, док оно што користи људима остаје на Земљи. Тако, ето, Аллах наводи примере.

18. Онима који се одазову своме Господару - припада најлепша награда; а они који Му се не одазову - кад би све што је на Земљи било њихово, и још толико, радо би се тиме откупили. Њих чека ужас полагања рачуна, пребивалиште њихово биће Пакао, а грозно ли је он бораиште!

19. Зар је онај који зна да је истина оно што ти се објављује од твога Господара као онај који је слеп?! А поуку примају само они који имају разум,

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَعْدِهِ لَافْتَدَوْا بِهِ أَوَلَيْكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

*أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

20. Они који обавезу према Богу испуњавају и не крше обећање;

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾

21. И они који одржавају оно што је Аллах наредио да се одржава и свога Господара се боје и плаше се ужасног обрачуна.

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ
الْحِسَابِ ﴿٢١﴾

22. И они који трпе у жељи за лицем свога Господара, и они који обављају молитву, и који од онога што им дајемо удељују и тајно и јавно, и који узвраћају добрим на зло - њима ће да припадне леп исход овога света, њих чека најлепше пребивалиште.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ مِنْ رِزْقِنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾

23. Еденски вртови у којима ће да уђу и они и њихови родитељи и њихове жене и њихов пород - они који су били честити - анђели ће да им улазе на свака врата.

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

24. Мир Божји нека је над вама, зато што сте трпели, а дивно ли је ваше коначно боравиште!

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَبِعَمِّ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿٢٤﴾

25. А они који крше обећање према Аллаху, након што су се на то чврсто обавезали, и кидају оно што је Аллах наредио да се одржава, и чине неред на Земљи - њих чека проклетство и ужасно боравиште.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Кома жели, Аллах даје опскрбу у изобиљу, и ускраћује. Они се радују животу на овом свету, а живот на овом свету према оном свету само је пролазно уживање.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

27. Они који не верују говоре: „Зашто му од његовог Господара није спуштен какав знак?“ Реци: „Аллах одводи на странпутицу онога кога Он жели, а ка Себи упућује онога ко Му се покајнички обраћа.“

28. Оне који верују и чија се срца, кад се Аллах спомене, смирују - а срца се, заиста, смирују кад се Аллах спомене.

29. Онима који верују и чине добра дела - благо њима, њих чека дивно пребивалиште.

30. И тако смо те послали народу пре којег су били и нестали други народи, да им казујеш оно што ти објављујемо, а они у Свемилосног не верују. Реци: „Он је мој Господар, нема бога осим Њега, на Њега се ослањам и Њему се кајем.“

31. Кад би се каквом књигом покренула брда или искомадала земља или дозвали мртви, био би то Кур'ан! Аллаху све припада! А зар не знају верници да кад би Аллах само хтео, све људе би упутио? А невернике ће несрећа непрестано да погађа или ће у близини њиховог места да се дешава, због онога што раде - све док се Аллахово обећање не оствари. Аллах, заиста, не крши обећање.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى
لَهُمْ وَحُسْنُ مَقَابٍ ﴿٢٩﴾

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
مَتَابٍ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ أَنَّ فِرْعَانَ سِيرَتْ بِهِ الْحِبَالُ أَوْ
قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَل
لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ
دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾

32. И пре тебе су посланици били исмејавани, па сам Ја онима који нису веровали остављао времена, и после сам их кажњавао, а каква је само била Моја казна!

33. Па зар је Онај Који над сваким надзире, шта год да уради, као онај ко то није у стању да уради?! И узели су друга божанства поред Аллага. Реци: 'Именујте их!' Зар да Га ви обавештавате о нечему што се на Земљи налази - што он зна да постоји, или их ви тако називате по своме нахођењу?! Онима који не верују чини се лепим сплеткарење њихово, и они су са правог пута залутали. А онај кога Аллах на странпутицу окрене неће наћи никога да га на Прави пут упути.

34. Они ће да пате у животу на овом свету, али ће патња на оном свету сигурно да буде тежа; нико неће да их одбрани од Аллага.

35. Пример Раја обећан онима који се буду бојали Аллага је: вртови са рекама, кроз њега теку реке, његови плодови и хладовина су трајни; то ће, на крају, да припадне онима који се боје Аллага и клоне греха, а одредиште неверника је Пакао.

36. Они којима смо дали Књигу радују се свему што ти објављујемо, али неке групе међу њима поричу нешто од тога. Реци: „Мени је наређено да само Аллага обожавам и да Њему никога у обожавању не придружујем; Њему ја позивам и Њему се враћам.“

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابِ ﴿٣٢﴾

أَفَمَن هُوَ قَالِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ
تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْلُغُهُ
مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

*مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا
تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
الْقَارُ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ ءَايَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنْكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا
أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِ ﴿٣٦﴾

37. И Ми га тако објављујемо у савршеног на арапском језику. А ако би се ти повео за њиховим прохтевима, након што ти је дошло знање, ти не би имао никога ко би те заштитио нити одбранио од Аллаха.

38. И пре тебе смо слали посланике, и давали смо им да имају супруге и потомке. И ниједан посланик није могао да иступи са неким чудом, осим са Аллаховом дозволом. Свако доба имало је Књигу.

39. Аллах уклања шта хоће, а оставља шта хоће; код Њега је главна Књига.

40. Било да ти покажемо део онога чиме им претимо, било да ти одузмемо живот, твоје је да обзнањујеш, а Наше да сводимо рачуне.

41. Зар они не виде да Ми сужавамо Земљу умањујући њене крајеве?! А Аллах суди и нико не може побити Његову пресуду, и Он брзо своди рачун.

42. Сплетке су плели и они пре њих, само, Аллах је Господар свих сплетки, и Он зна шта свако заслужује. А неверници ће сигурно да сазнају коме ће леп исход да припадне на крају.

43. Они који не верују говоре: „Ти ниси посланик.“ Реци: „Мени и вама Аллах ће да буде довољан као сведок, и они који знање из Књиге имају.“

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ
يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ
الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ
وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ
جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ لِمَن عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ
عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

Ибрахим ابراهيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-ра. Ово је књига коју ти објављујемо да људе дозволом њиховог Господара изведеш из тмина на светло, на пут Силнога и Хваљенога

2. Аллаха, чије је оно што је на небесима и оно што је на Земљи. А тешко неверницима од жестоке патње,

3. онима који живот на овом свету више воле од оног света и који одвраћају од Аллаховог пута и настоје да га прикажу кривим! Они су далеко залутали.

4. Ми нисмо послали ниједног посланика а да није говорио језиком свога народа, како би им објаснио посланицу. Па Аллах у заблуди остави онога кога жели а на Прави пут упуту онога кога жели; Он је Силни и Мудри.

5. И Мојсија смо послали са Нашим доказима: „Изведи свој народ из тмина на светло и подсети га на Аллахове благодати.“ То су, уистину, докази за сваког ко је стрпљив и захвалан.

الرَّكَدْبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ
شَدِيدٍ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
بَعِيدٍ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِأَيُّمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿٥﴾

6. И кад је Мојсије свом народу казао: „Сетите се Аллахове благодати када вас је избавио од фараонових људи који су вас мучили најгорим мукама, који су вам клали мушку децу, а женску остављали у животу - то је било велико искушење од вашег Господара.“

7. И кад је ваш Господар објавио: „Ако будете захвални, Ја ћу сигурно још више да вам дам; будете ли незахвални, заиста ће жестока да буде Моја казна.“

8. И Мојсије је још казао: „Ако будете незахвални и ви и сви други на Земљи, па, Аллах је, заиста, независан и хваљен.“

9. Зар до вас није дошла вест о онима пре вас, о Нојевом народу, и о Аду, и о Семуду, и о онима после њих? Само их Аллах зна! Њихови Посланици су им доносили јасне доказе, али они су стављали на уста своје руке и говорили: „Ми не верујемо у оно што се по вама шаље и ми итекако сумњамо у оно у шта нас позивате.“

10. Њихови посланици су говорили: „Зар може да се сумња у Аллага, Који је небеса и Земљу из ничега створио? Он вас позива да би вам опростио грехе и да би вас оставио до одређеног рока.“ Они су одговорили: „Ви сте људи као и ми; хоћете да нас одвратите од оних које су наши преци обожавали - па, донесите нам доказ јасни.“

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَلَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَصْغُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

أَلَمْ يَأْنِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

11. „Ми јесмо људи као и ви“, говорили су им њихови посланици, „али, Аллах дарује само оне Своје робове које Он хоће; ми не можемо да вам донесемо доказ осим са Аллаховом дозволом – а верници нека се само у Аллаху уздају.“

12. „Зашто да се не ослонимо на Аллаху кад нас је Он путевима којим идемо упутио? Ми ћемо, заиста, стрпљиво да подносимо оно чиме нас узнемиравате - а они који се ослањају, нека се само на Аллаху ослањају!“

13. Они који нису веровали говорили су својим посланицима: „Или ћете у нашу веру да се вратите или ћемо, заиста, из наше земље да вас протерамо!“ А посланицима је њихов Господар објављивао: „Ми ћемо насилнике сигурно да уништимо.“

14. И после њих вас на Земљи да настанимо. Биће то за оне који ће полагања рачуна преда Мном да се боје и који ће од Моје претње да страхују.“

15. И посланици су тражили помоћ, па је сваки охоли пркосник настрадао.

16. Пред њим ће да буде Пакао - и он ће да буде нападан течношћу од сукрвице.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
سُبُلَنَا ۚ وَلَتَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا عَازَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدَنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۖ ذَٰلِكَ
لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

مِّنۢ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ ۖ وَيُسْقَىٰ مِنۢ مَّاءٍ
صَّدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. Мучиће се да је прогута, али никако неће моћи да је прождере и смрт ће са свих страна да му прилази, али он неће да умре; њега тек после тога чека тешка патња.

18. Дела оних који не верују у свога Господара налик су на пепео који разнесе вихор у олујном дану; неће моћи да очекују никакву награду за дела која су учинили, то је далека странпутица.

19. Зар не видиш да је Аллах небеса и Земљу створио са Истином? Ако жели вас ће уклонити и нова створења довести.

20. То Аллаху није тешко.

21. И изаћи ће сви пред Аллахом, па ће они који су били слабићи рећи својим главешинама, онима који су били охоли: „Ми смо били ваше присталице, па да ли сте у стању да нас бар мало заштитите од Аллахове казне?“ „Да је нас Аллах упутио“, одговориће они, „и ми бисмо вас упутили. Жалили се ми или трпели, свеједно нам је, нема нам више спаса.“

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ
هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَمَأُ يُدْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ
مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهَ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءً
عَابَيْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنَ
نَحِيصٍ ﴿٢١﴾

22. И када буде све решено, ђаво ће да каже: „Аллах вам је истинско обећање дао, а ја сам вам обећавао и своја обећања изневерио; али, ја нисам никаквог доказа над вама имао, само сам вас позивао и ви сте ми се одазивали; зато не корите мене, већ сами себе; нити ја могу вама да помогнем, нити ви можете да помогнете мени. Ја немам ништа са тим што сте ме пре обожавали поред Њега. Многобошце сигурно чека болна патња.“

23. А они који су веровали и чинили добра дела биће уведени, са дозволом њиховог Господара, у рајске баште кроз које теку реке и у њима ће да бораве вечно, њихов поздрав ће у њима да буде: 'Мир Божји'.

24. Зар не видиш како Аллах наводи пример - лепа је реч као лепо дрво: корен му је чврсто у земљи а гране према небу.

25. Оно свој плод даје у сваком моменту са дозволом свога Господара - а Аллах људима наводи примере да би узели поуку,

26. а ружна реч је као ружно дрво које је ишчупано са површине земље. Њему нема опстанка.

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

27. Аллах учвршћује вернике постојаном речју у животу на овом свету, а и на оном свету, а многобошце одводи у заблуду; Аллах ради шта хоће.

28. Зар не видиш оне који су уместо захвалности Аллаху на благодатима – узвратили незахвалношћу и народ свој довели у Кућу пропасти,

29. у Пакао, у коме ће да горе - а ужасно је он пребивалиште!

30. И који су поред Аллаха друга божанства узели да би заводили са Његовог пута? Реци: „Уживајте, завршићете, сигурно, у Ватри!“

31. Реци Мојим слугама које верују да обављају молитву и да удељују и тајно и јавно из онога што им Ми дарујемо, пре него што наступи Дан у коме неће да буде ни трговања ни пријатељства.

32. Аллах је Тај Који је створио небеса и Земљу; Он спушта са неба воду и чини да помоћу ње рађају плодови којима се храните; и потчино вам је лађе да морем плове по Његовој одредби, и потчино вам је реке,

33. и потчино вам је Сунце и Месец, који се стално крећу, и потчино вам је ноћ и дан.

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الْقَلِيلِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٧٧﴾

﴿٧٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٧٩﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ الْفَرَارِ ﴿٨٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٨١﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَئِعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٨٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٨٣﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٨٤﴾

34. И даје вам од свега онога што од Њега тражите, и ако бисте Аллахове благодати бројали, не бисте их набројали. Човек је, уистину, итекако неправедан и незахвалан.

وَأَتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا
نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ
كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

35. А када Аврам рече: „Господару мој, учини овај град Мекку сигурним и сачувај и мене и моје синове од тога да обожавамо кипове.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ
أَمِينًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

36. Они су, мој Господару, многе људе на странпутицу навели. Онај ко буде мене следио - моје је вере, а онај ко буде против мене устајао, па - Ти си, уистину, Онај Који опрашта грехе и милостив си.

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَلَنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ
تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Господару наш, ја сам неке своје потомке населио у котлини у којој се ништа не сеје, код Твоје часне Ка'бе, да би, Господару наш, обављали молитву; зато учини да срца неких људи за њима чезну и опскрби их разним плодовима да би били захвални.

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ
تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Господару наш, Ти сигурно знаш шта ми кријемо, а шта на јаву износимо. А Аллаху ништа није скривено; ни на Земљи, ни на небу.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا
يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

39. Хвала Аллаху, Који ми је у старости подарио Јишмаила и Исака; мој Господар молбе, уистину, улишава.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
الدَّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Господару мој, дај да ја и моји потомци у обављању молитве будемо устрајни; Господару наш, Ти услиши моју молбу!

41. Господару наш, опрости мени, и мојим родитељима и свим верницима – на Дан кад се буде полагао рачун!“

42. А ти никако не мисли да Аллах не мари за оним што раде неверници! Он им само одгађа до Дана када ће очи да им остану отворене!

43. Журиће, уздигнутих глава, укоченог погледа; а срца ће да им буду празна.

44. Ти опомињи људе Даном када ће казна да им дође, кад ће они који су неправедни били – да говоре: „Господару наш, остави нас још само кратко време, одазваћемо се Твоме позиву и следићемо посланике!“ А зар се пре нисте заклињали да са овог света нећете да одете?

45. И настанили сте се били у местима где су живели они који су се према себи огрешили, а било вам је познато како смо поступили са њима, и наводили смо вам примере.

46. И они лукавства своја плету, а Аллах зна за њихова лукавства, само што њихова лукавства не могу брда да покрену.

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يُقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ
طَرْفُهُمْ وَأَفْعِدْنَهُمْ هَوَاءَ ﴿٤٣﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ
نُحِبَّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعَ الرَّسُولَ لَوْلَمْ تَكُونُوا
أَفْهَمْتُمْ مِن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾

وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾

47. Немој ни да помислиш да Аллах неће да одржи Своје обећање Својим посланицима - Аллах је, уистину, силан и строг.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾

48. На Дан кад Земља буде замењена другом земљом, а и небеса, и кад сви изађу пред Аллахом, Јединим, Свемоћним.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَتَزُولُ إِلَهُ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٨﴾

49. Тог дана ћеш да видиш грешнике у оковима заједно повезане.

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٩﴾

50. Одећа ће од катрана да им буде, а ватра ће обавијати њихова лица.

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَعْشَىٰ جُوهَهُمْ النَّارُ ﴿٢٠﴾

51. То је зато да Аллах свакоме да шта је заслужио - Аллах заиста брзо своди рачун.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾

52. Овај Кур'ан је обзнана људима, и да њиме буду опоменути, и да знају да је само Он Један Бог, и да приме поуку они који имају разум!

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾

Ел-Хиџр الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-ра. Ово су речи Књиге, јасног Кур'ана!

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبينٍ ①

2. Неверници ће често да жале што нису били муслимани.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ②

3. Пустите их нека једу и наслађују се, и нека их завашава нада - знаће они!

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ③

4. А ниједно насеље нисмо уништили а да му није прописан одређени рок.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ④

5. Ниједан народ не може ни да убрза ни да успори одређено му време.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُّونَ ⑤

6. Они говоре: „Хеј ти коме се Кур'ан објављује, ти си уистину луд!

وَقَالُوا يَتَّبِعُهَا الَّذِي نَزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑥

7. Зашто нам анђеле не доведеш, ако је истина то што говориш!”

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ⑦

8. Ми анђеле шаљемо само са Истином, а када би их послали, тада се њима не би дало времена да чекају.

مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُّنْظَرِينَ ⑧

9. Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим да надзиремо.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑨

10. И пре тебе смо слали посланике претходним народима.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

11. И ниједан им посланик није дошао а да му се нису изругивали.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

12. Ето, тако дајемо да то уђе у срца неверника.

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

13. Они у Кур'ан неће да поверују, а зна се шта је било с народима давнашњим.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. Кад бисмо им отворили капију на небу и кад би се они кроз њу успињали,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا
فِيهِ يَعْزُّجُونَ ﴿١٤﴾

15. опет би они, сигурно, казали: „Наше очи су опијене, штавише, ми смо људи опчињени.“

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ
مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

16. Ми смо на небу сазвежђа створили и за оне који их посматрају украсили...

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
لِلنَّازِطِينَ ﴿١٦﴾

17. И заштитили смо га од сваког проклетог ђавола.

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾

18. А онога који крадом прислушкује стиже видљиви пламен.

إِلَّا مَنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٨﴾

19. А Земљу смо прострли и по њој смо поставили непомичне планине и учинили смо да на њој све расте са мером.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾

20. И ту смо вам дали све што је за живот потребно, а и онима које ви не храните.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُوَ يَرْزُقِينَ ﴿٢٠﴾

21. И не постоји ништа чије ризнице не поседујемо, а од тога Ми дајемо само по одређеној мери.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

22. Ми шаљемо ветрове да оплођују, а из неба спуштамо воду па вас њоме напајамо - ви нисте у стању да је задржите.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُوَ بِخَزَائِنٍ ﴿٢٢﴾

23. И само Ми дајемо живот и смрт, и Ми ћемо све наследити

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

24. и само Ми знамо оне који су вам претходили, и само Ми знамо оне који ће после да дођу.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. А Он, твој Господар, заиста ће да их сабере. Он је Мудри и Свезнајући.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. Ми смо створили Адама од суве глине; од глатког блата.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾

27. А још пре смо створили џинне од ужарене ватре.

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾

28. И кад твој Господар рече анђелима: „Ја ћу да створим човека од суве глине, од глатког блата.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

29. И кад му дам лик и у њега удахнем душу, ви му се поклоните.“

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُّوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾

30. Па су се сви анђели скупа поклонили.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾

31. осим Сотоне; он је одбио да се поклони.

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

32. „О Сотону“, упита Он, „зашто се ниси поклонио са онима који су се поклонили?“

قَالَ يَبْنَائِيلُسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. “Не приличи ми”, рече, “да се поклоним човеку кога си створио од иловаче, од блата устајалог.”

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ
صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

34. „Онда излази из Раја“, нареди Аллах, „заиста си проклет!“

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. И нека се проклетство задржи на теби до Дана судњег!“

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

36. „Господару мој“, рече он, „дај ми времена до Дана кад ће они да буду оживљени!“

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

37. „Даје ти се време“, рече Он,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. „до Дана већ одређеног.“

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

39. „Господару мој“, рече, „зато што си ме довео у заблуду, ја ћу њима на Земљи пороке да прикажем лепим и све ћу да их заведем,

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

40. осим Твојих искрених верника међу њима.“

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

41. „Ове ћу се истине Ја држати”,
рече Аллах.

42. „Ти нећеш да имаш никакве
власти над Мојим верницима, осим
над онима који те буду следили, од
оних залуталих;

43. за све њих Пакао ће да буде
одредиште,

44. он седам капија има и кроз сваку
ће да прође одређен број њих.“

45. Они који су се Аллаха бојали и
оног што им је забрањено клонили,
они ће у Рајским баштама поред
извора бити.

46. „Уђите у њих сигурни, страха
ослобођени!“

47. Ми ћемо да истиснемо злобу из
њихових груди; као браћа ће да буду,
они ће на диванима да седе једни
наспрам других.

48. Ту их умор неће дотицати, они
одатле никада неће да буду
изведени.

49. Кажи Мојим створењима да сам
Ја, заиста, Онај Који опрашта грехе,
Милостиви,

50. али да је и Моја казна, заиста,
болна казна!

51. И обавести их о Аврамовим
гостима,

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا
مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ
مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا
عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

*يَبَيِّنُ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

وَيَبَيِّنُهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

52. када су дошли код њега и казали: „Мир Божи!“ Он рече: „Ми смо се вас уплашили!“

53. “Не плаши се!” Рекоше, “доносимо ти радосну вест, ученог ћеш сина имати.”

54. „Доносите радосну вест сада кад ме је старост опхрвала?“ Рече он, „чиме ћете да ме обрадујете?“

55. „Доносимо ти радосну вест која ће заиста да се обистини“, казаше они, „зато не буди од оних који губе наду!“

56. „А ко губи наду у милост свога Господара осим заблудели?!“ Рече он.

57. И упита: „А који је тачно разлог вашег доласка, о изасланици?“

58. „Ми смо“, казаше, „заиста, послати народу који је огрезао у злу,

59. изузев Лотове породице, њих ћемо, заиста, све да спасимо,

60. осим његове жене, она ће, одредили смо, да буде од оних који ће да остану и искусе казну.“

61. И кад изасланици дођоше до Лотове породице,

62. он рече: „Ви сте, заиста, непознати људи!“

63. „Не“, казаше они. „Доносимо ти оно у шта ови стално сумњају,

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

قَالَ أَبَشِّرْنِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَٰئِطِينَ ﴿٥٥﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا عَالَ لُوطُ إِنَّا لَمُنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّمَا لِمَنِ الْغَدِيرِ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ عَالَ لُوطُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. доносимо ти оно што ће да се догоди сигурно, а ми, заиста, истину говоримо.

65. Изведи породицу своју у глуво доба ноћи, а ти буди на њиховом зачељу, и нека се нико од вас не осврће, и идите тамо где вам се наређује!“

66. И Ми смо му објавили оно што ће да се догоди: да ће они, сви до последњег, у свитање да буду уништени.

67. И дођоше становници града, весели.

68. „Заиста су ово моји гости“, рече, „па ме не срамотите,

69. и бојте се Аллаха, и не понижавајте ме!“

70. „А зар ти нисмо забранили да било кога угостиш?“

71. Он рече: „Ево вам за брак моје кћери, ако то хоћете да учините!“

72. А живота ми твога, они су у пијанству свом лутали.

73. И њих је задесио страшан глас кад је Сунце излазило,

74. и Ми смо њихова насеља изврнули, и на њих смо сручили кишу грумења од скамењене глине.

75. У томе су, заиста, знаци за оне који о томе проницљиво размишљају,

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٦٤﴾

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَذْبَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

وَفَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِغْفَىٰ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَتَوَسِّعِينَ ﴿٧٥﴾

76. а насеље Содома је поред постојећег пута.

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

77. У томе су, заиста, знаци за оне који верују.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. А и становници Ејке били су неверници,

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. па смо их казнили, и оба насеља су поред пута видљивог.

فَأَنزَلْنَاهُم مِّنْهُم وَإِنَّهُمَا لِبَإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾

80. И становници Хиџра су посланике сматрали лажним,

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. а Ми смо им доказе Наше дали, али су се они од њих окретали.

وَعَاتَيْنَاهُمْ ءَايَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. Они су клесали куће у брдима, верујући да су сигурни,

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. па и њих у свитање задеси страшан глас,

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِينَ ﴿٨٣﴾

84. и није им ни од какве користи било оно што су стицали.

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

85. Ми смо створили небеса и Земљу и оно између њих са Истином. Час оживљења ће да дође засигурно, зато ти великодушно опрости,

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلَ ﴿٨٥﴾

86. твој Господар је, заиста, Створитељ свега, Свезнајући.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. Ми смо ти дали седам одломака, који се понављају, а и величанствени Кур'ан.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

88. Не пружај своје погледе на оно што Ми дајемо на уживање некима од њих и не буди тужан због њих, а према верницима буди благ,

لَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. и реци: „Ја само јавно опомињем.“

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

90. Као што смо следбенике Књиге опоменули.

كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. Оне који Кур'ан поделише на делове.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

92. И тако Ми твога Господара, њих ћемо све да позовемо на одговорност

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. за оно што су радили!

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Ти јавно исповедај оно што ти се наређује и вишебожаца се клони.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ми те чувамо од оних који ти се ругају.

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

96. који поред Аллаха обожавају другог бога; а знаће они!

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Ми добро знамо да ти је тешко у прсима због онога што они говоре,

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا
يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

98. зато, величај свога Господара и хвали Га, и буди од оних који Му се клањају,

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

99. и Господара свога обожавај све док ти смрт не дође!

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

Пчела النحل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Оно што је Аллах одредио – догодиће се; зато то не пожурујте! Хваљен је Он и врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!

أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ
وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

2. Он шаље анђеле с Објавом, по вољи Својој, оним верницима Својим којима хоће: “Опомињите да нема бога осим Мене и бојте Ме се!”

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

3. Он је мудро небеса и Земљу створио; нека је Он врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

4. Он ствара човека од капи семена, а он одједном – отворени противник!

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُبِينٌ ﴿٤﴾

5. И стоку Он за вас ствара; њоме се од хладноће штитите, а и других користи имате, њоме се највише и храните,

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

6. она вам је украс кад је враћате са испаше и кад је на пашу изгоните.

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ
تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

7. А носи вам и терете у места у која, осим уз велике муке, не бисте стигли. Ваш Господар је, уистину, благ и милостив.

وَحْمِلْ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
بَلَّغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

8. И коње, и мазге, и магарце - да их јашете, и као украс - а створиће и оно што не знате.

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. Аллахово је да укаже на Прави пут, а има их и кривих путева; а да Он хоће, све би вас упутио.

وَعَلَى اللَّهِ قَضُؤُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ
شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

10. Он је Тај Који са неба спушта воду коју пијете и она помаже да изникне биље којим стоку напасате.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

11. Он вам даје да помоћу ње изникне жито, и маслине, и палме, и грожђе, и разноврсни плодови - у томе је, заиста, доказ за људе који размишљају.

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

12. Он вам је потчинио ноћ и дан, и Сунце и Месец, и звезде су потчињене по Његовој одредби. У томе су, уистину, докази људима који памети имају,

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

13. и све што вам је на Земљи разнобојно створио - у томе је, заиста, доказ људима који поуку примају.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

14. И Он је Тај Који је потчинио море, да из њега једете свеже месо и да вадите накит који носите - ти видиш лађе како га секу да бисте нешто из обиља Његовог стекли и да бисте захвални били.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

15. И по Земљи је стабилне планине поставио да вас она не потресе, и реке, а и путеве да се усмеравају,

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

16. а и путоказе, а и по звездама се они управљају:

وَعَلَّمَتْهُنَّ بِالنَّجْمِ ۚ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Па је ли онда Онај Који ствара као онај који не ствара!? Уразумите се!

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

18. Ако бисте бројали Аллахове благодати, не бисте их набројали; Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.

وَأَن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Аллах зна шта кријете, а шта јавно износите.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُدْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

20. А они којима се они моле уместо Аллага – ништа не стварају; они су сами створени;

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

21. мртви су, нису живи и не знају када ће да буду оживљени.

أَمْ مَوْتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

22. Ваш Бог је – један Бог! Срца оних који у онај свет не верују поричу, они се охолошћу размећу.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Нема сумње да Аллах зна и оно што они крију, а и оно што јавно изнесе; Он, заиста, не воли оне који се охоле.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. А када их неко упита: „Шта је то што ваш Господар објављује?“ Они одговарају: „Измишљотине народа древних!“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا
أَسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. То је зато да би на Судњем дану носили своје грехе у потпуности и део греха оних које су, а да они нису били свесни, у заблуду довели. Ужасан је терет који ће они да носе!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ
أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ
مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾

26. И они пре њих су правили сплетке, па је Аллах порушио из темеља њихове зграде, и кров се на њих срушио - стигла их је казна одакле нису ни очекивали.

فَدَمَرْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّى اللَّهُ
بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ
السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. А на Судњем дану Он ће да их осрамоти и упита: „Где су они које сте Мени у обожавању придруживали, они због којих сте се супротстављали?“ Они којима је дато знање ће да кажу: „Данас ће срамота и мука невернике, заиста, да снађе,

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ
الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

28. оне којима су анђели узели душе у тренутку када су многобошци били.“ И они ће тада да се покоре и да кажу: „Ми нисмо никакво зло радили!“ „Јесте, Аллах, заиста добро зна оно што сте радили.

29. Зато, улазите на капије Пакла, у њему ћете да останете вечно! О како ће да буде грозно пребивалиште оних који су се охолили!“

30. А онима који су се бојали Аллаха и клонили греха рећи ће се: „Шта је објављивао ваш Господар?“ „Велико добро!“ Одговориће. Они који чине добра дела имаће већ на овом свету лепу награду, а онај свет је, сигурно, још бољи. О како ће да буде дивно боравиште оних који су се бојали Аллаха:

31. Еденски вртови у које ће да уђу, где теку реке, и где ће да имају све што пожеље. Тако ће Аллах да награди оне који Га се буду бојали,

32. оне којима анђели узимају душу док су честити, и којима говоре: „Мир Божји вама! Уђите у Рај због онога што сте радили!“

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ
فَأَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

* وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ
يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

33. Зар незнанобошци чекају да им дођу анђели, или да дође одредба твога Господара?! Тако су поступили и они пре њих; њима није неправду учинио Аллах, они су сами себи учинили неправду.

34. И стигла их је казна за оно што су чинили, и са свих страна их је обузело оно чему су се ругали.

35. И говоре они који друге поред Њега обожавају: „Да је Аллах хтео, не бисмо ни ми ни наши преци, поред Аллага, никога обожавали и не бисмо ништа, без Његове воље, забрањеним сматрали.“ Исто тако су и они пре њих поступали. А зар су посланици били дужни ишта друго него да јасно обзнане истину?!

36. Ми смо сваком народу посланика послали који им је наређивао: „Аллаха обожавајте, а ђавола се клоните!“ И било је међу њима оних које је Аллах упутео, а и оних који су заслужили заблуду. Зато путујте Земљом да видите какав је био завршетак оних који су посланике утеривали у лаж.

37. Ма колико ти желео да их упутиш, Аллах, заиста, неће указати на Прави пут оном кога је у заблуди оставио, и њима нико неће помоћи.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Они се заклињу Аллахом, најтежом заклетвом: „Аллах неће да оживи онога који умре!“ Али хоће! То Његово обећање заиста ће да се испуни, али то већина људи не зна.

39. Да би им објаснио оно у чему су се разилазили, и да би сазнали они који нису веровали да су били лажови.

40. Ако нешто хоћемо, Ми само за то кажемо: „Буди!“ И оно буде.

41. Оне који су се иселили ради Аллаха, након што су били тлачени, Ми ћемо још на овом свету на лепо место да сместимо; а награда на будућем свету биће још већа кад би само знали.

42. Онима који су били стрпљиви и на Господара свога се ослањали.

43. Ми смо и пре тебе само људе као посланике са објавом слали; ако за то не знате, питајте следбенике Књиге!

44. Слали смо их са јасним доказима и књигама, а теби објављујемо Кур'ан, да би објаснио људима оно што им се објављује, и да би они размислили.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ
اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَ الْأَخِرَةِ
أَكْبَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي
إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ
لِيُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

45. А зар су сигурни они који подмукло праве зло - да Аллах неће у земљу да их утера, или да неће, одакле не могу ни да помисле, казна да им дође,

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ
اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾

46. или да их неће на путовањима њиховим казнити – а они Му неће моћи умаћи.

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

47. Или да их неће казнити док у страху стрепе? Али, Господар ваш је заиста благ и милостив.

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾

48. Зар они не виде да све оно што је Аллах створио сад десно, сад лево, пружа своје сенке клањајући се Аллаху и да је све то покорно?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُا ظِلُّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Аллаху се клања све живо на небесима и на Земљи, и анђели, а они се не охоле,

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. боје се свога Господара који је изнад њих и чине оно што им се нареди.

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Аллах каже: „Двојицу богова за обожавање не узимајте!“ Само је један Бог, „и само од Мене страхујте!“

* وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾

52. Све што је на небесима и на Земљи Аллахово је, и Њему треба увек послушан бити. Зар некога другог осим Аллаха да се бојите?!

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ
وَاصْبِرْ أَفْعَرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

53. Сваку благодат коју имате вам је од Аллаха, а чим вас задеси каква невоља, опет од Њега гласно помоћ тражите.

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا
مَسَّكُمْ أَضْرٌ فَالِيهِ تَجْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. А потом, кад вам Он невољу отклони, неки од вас поред Господара свога друга божанства обожавају,

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. да би занегирали оно што смо им Ми дали. Па уживајте, али заиста, знаћете!

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. Незнанобошци својим божанствима која ништа не знају остављају део хране коју им Ми дајемо. Кунем се, бићете сигурно питани за све што сте измишљали!

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا
رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلَنَّ عَنْهَا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Они Аллаху приписују кћери - Узвишен је Он! - А себи оно што прижељкују.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا
يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

58. И кад се неком од њих јави да му се родила ћерка, лице му потамни и постаје потиштен.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

59. Крије се од људи због лоше вести која му је дојављена: да ли да је задржи уз понижење, или да је зарови у прашину? Како ружно они просуђују!

يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ
أَيُّمَسِّكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ
أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Они који у онај свет не верују имају лоша својства, а Аллах има најузвишенија својства: Он је Силни и Мудри.

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ
وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Кад би Аллах људе због грехова њихових кажњавао, ништа живо на Земљи не би оставио, али Он их до рока одређеног оставља, и кад рок њихов дође, ни за трен га један не могу ни одложити ни убрзати.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ
عَالِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا
يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

62. Они Аллаху приписују оно према чему сами осећају одвратност и њихови језици говоре лаж да њих чека најлепша награда; а њих, нема сумње, чека Ватра: они ће у њу први да буду потерани.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ
أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

63. Кунем се Собом, Ми смо и пре тебе народима слали посланике, али им је ђаво улепшао њихове поступке, па им је он сада заштитник, и њих све чека болна патња.

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَآلِيَهُمْ
الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Ми ти објављујемо Књигу само да би им објаснио оно у чему се разилазе, и да буде упута и милост верницима.

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

65. Аллах воду с неба спушта и њоме живот мртој земљи враћа! То је, заиста, доказ за људе који хоће да чују.

66. Ви имате поуку и у стоци: „Ми вам дајемо да пијете оно што долази из њене утробе, што настаје између гризина и крви; то је млеко, укусно онима који га пију.

67. А од плодова палми и лозе припремате опојно пиће и пријатну храну. Ту је, заиста, доказ за људе који схватају.“

68. Твој Господар је надахнуо пчелу: „Прави себи куће у брдима, на дрвећу и у ономе што направе људи,

69. затим, храни се разноврсним плодовима, па онда иди стазама свога Господара, послушно!“ Из њихових утроба излази пиће различитих боја, у њему је лек људима. Ту је, уистину, доказ за људе који размишљају.

70. Аллах вас ствара и после вам душе узима. Има вас који дубоку старост доживите, па брзо заборавите оно што сазнате. Аллах је, заиста, Свезнајући и Свемоћни.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم
مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا
خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾

وَمَنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ
مِنْهُ سُكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ
رَبِّكَ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ
عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

71. Аллах опскрбљујући вас даје једнима више него другима. Али они којима је дато више не дају онима који су у њиховој власти, а потребе су им једнаке. Зашто нису на Аллаховим благодатима захвални?!

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادَى رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Аллах вам од вашег рода ствара жене, а од жена ваших даје вам синове и унуке, и укусна јела вам даје. Па зашто у лаж они верују, а Аллахове благодати поричу.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

73. И обожавају, поред Аллаха, оне који нису у стању да им дају било какву опскрбу, ни из небеса ни из земље, и који ништа не могу!

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Зато ништа не поредите са Аллахом! Аллах, заиста, зна, а ви не знате!

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

75. Аллах наводи пример роба у туђем власништву, који ништа нема, и онога коме смо Ми дали лепу опскрбу и који удељује из тога, и тајно и јавно – зар су они једнаки?! Нека је хваљен Аллах! Али, већина њих не зна!

* ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76. Аллах вам наводи као пример двојицу људи од којих је један глупонем, који ништа нема и који је на терету господару свом – куд год га пошаље, никаквог добра не донесе. Да ли је он једнак оном који тражи да се праведно поступа, а и сам је на Правом путу?!

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

77. Аллах зна тајне небеса и Земље! А Смак света ће у трен ока доћи, или још брже, јер је Аллах, уистину, Свемоћни!

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمُرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

78. Аллах вас из утроба ваших мајки изводи док још ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум - да бисте били захвални.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. Зар они не виде птице како без муке лете у пространству небеском?! Њих само Аллах држи. Ту су, заиста, докази људима који верују.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْاءِ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

80. Аллах вам даје да у кућама својим станујете и даје вам од коже стоке шаторе које лако носите кад на пут идете и кад коначите, а од вуне њихове и длаке њихове и кострети њихове простирку и корисне ствари – све док се не истроше.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا
وَمِثْلًا إِلَى حِينٍ ﴿٨٠﴾

81. Аллах вам у ономе што је створио даје хлад, и даје вам склоништа у брдима, и даје вам одећу која вас чува од врућине, даје вам и оклопе који вас у борби штите - тако вам употпуњава Своју благодат да бисте били Њему предани.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم
سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. А ако се они окрену од веровања, па твоја дужност је само да јасно доставиш поруку.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

83. Они признају да је благодат од Аллаха, па је после поричу – већина њих су неверници.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

84. А на Дан када из сваког народа доведемо сведока, неверницима неће да буде допуштено да се правдају, нити ће им се пружити прилика да се врате на Земљу, како би постали верници.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا
يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

85. Кад они који нису веровали угледају казну, она им неће бити ни умањена ни одгођена.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

86. А кад они који су, поред Аллаха, обожавали друга божанства виде своја божанства, рећи ће: „Господару наш, ово су наша божанства којима смо се, мимо Тебе, молили. “Божанства ће им одговорити: „Ви сте, уистину, лажљивци!“

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾

87. И они ће тога дана Аллаху да се покоре, и нестаће лажи које су измишљали.

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

88. Онима који нису веровали и који су од Аллаховог пута одвраћали, Ми ћемо двоструком казном казнити зато што су правили смутњу.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

89. А на Дан када из сваког народа доведемо по једног сведока који ће да сведочи против свог народа, а тебе доведемо као сведока против ових! Ми теби објављујемо Књигу као објашњење за све и као упуту и милост и радосну вест за оне који једино у Њега верују.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

90. Аллах, заиста, наређује правду, доброчинство и помагање ближњих, а разврат, све што је одвратно и насиље забрањује; Он вас саветује како бисте узели поуку.

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

91. И испуњавајте обавезе на које сте се обавезали Аллаху и не кршите заклетве кад сте их чврсто дали, а Аллаха као јамца себи узели, јер Аллах зна оно што радите.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

92. И не будите као она која би своју плетеницу распрела кад би је већ била чврсто уплела, и не служите се заклетвама својим да бисте једни друге преварили само зато што је једно племе многобројније од другог. Аллах вас тиме само искушава, а на Судњем дану ће вам, заиста, објаснити оно око чега сте се разилазили.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ
بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ
إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِمْ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Да Аллах хоће, учинио би вас следбеницима једне вере, али Он у заблуду одводи оног кога хоће, а на Прави пут указује оном коме Он хоће; и ви ћете заиста одговарати за оно што сте радили.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَلِتَسْأَلُنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. И не служите се заклетвама својим зато да бисте једни друге варали, да се не би поклизнула нога која чврсто стоји и да не бисте несрећу искусили зато што сте од Аллаховог пута одвраћали; а патња велика вас још чека.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدُ بُيُوتِهَا وَتَذَوْفُوا أَلْسِنَةً
بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

95. И не замењујте обавезу дату Аллаху за нешто што мало вреди - оно што је код Аллаха за вас је боље, ако знате!

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

96. Оно што је код вас - пролазно је, а оно што је код Аллаха - вечно је. Ми ћемо, сигурно, оне који су били стрпљиви наградити многоструком наградом за оно што су чинили.

97. Оном ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и заиста ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.

98. Када будеш хтео да учиш Кур'ан, затражи Аллахову заштиту од проклетог ђавола,

99. он заиста нема никакве моћи над онима који верују и који се уздају у свога Господара,

100. његова је моћ једино над онима који њега за заштитника узимају и који друге поред Аллаха обожавају.

101. Када Ми пропис заменимо другим - а Аллах најбоље зна шта објављује - они говоре: „Ти само измишљаш!“ А није тако, него већина њих не зна.

102. Реци: „Од твог Господара спушта га анђео Гаврило као истину, да још више учврсти вернике, и да буде упута и радосна вест онима који су Аллаху покорни и предани.“

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ
لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Ми добро знамо да они говоре: “Поучава га један човек!” Језик оног због кога они криво говоре је језик неарапина, а овај Кур’ан је на јасном арапском језику.

وَلَقَدْ تَعَلَّمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبُ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

104. Онима који неће да верују у Аллахове доказе Аллах, сигурно, неће указати на Прави пут, и њих чека патња несносна.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا
يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

105. Усуђују се да лажи измишљају само они који у Аллахове речи не верују, и они су прави лажљивци.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٥﴾

106. Оног који занегира Аллаха, након што је у Њега веровао – осим ако буде на то приморан, а срце му остане чврсто у вери – чека Аллахова казна. Оне којима се неверство буде милило стићи ће срцба Аллахова и њих чека патња велика.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ
أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

107. Зато што су више волели живот на овом свету од Будућег света, а Аллах неће да упути на Прави пут народ који не верује.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

108. То су они чија је срца и слух и вид Аллах запечатих, и они су заиста немарни;

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ ﴿١٨﴾

109. они ће, нема сумње, на оном свету бити изгубљени.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Господар твој ће онима који се иселе, након што су злостављани били, па се онда буду борили и све стрпљиво подносили – Господар твој ће им, после тога, заиста опростити и самилостан бити.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

111. На Дан у којем ће сваки човек само о себи да брине и у коме ће се сваком човеку за дела његова пуна награда или казна дати, неправда им се неће учинити!

*يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا
وَتُؤْتَى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

112. Аллах наводи као пример град, сигуран и спокојан, коме је у обиљу долазила храна са свих страна, а који је незахвалан на Божјим благодатима био, па му је Аллах дао да искуси и глад и страх због онога што су радили његови становници.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً
مُطْمَئِنَّةً بِأَيْدِيهَا رِزْقُهَا رَعَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

113. И њима је дошао посланик, један од њих, али су га они лажљивцем назвали, и њих је стигла казна зато што су неправедни били.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

114. Храните се допуштеним и лепим јелима која вам Аллах дарује и будите захвални Аллаху на Његовим благодатима, ако само Њега обожавате.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. Он вам забрањује једино стрв, и крв, и свињско месо, и ону стоку која је заклана у нечије друго, а не у Аллахове име. А оном ко буде приморан, али не из жеље, него само толико да утоли глад – па Господар твој ће, заиста, да опрости и савилостан да буде.

116. И не говорите неистине језицима својим: “Ово је допуштено, а ово је забрањено” – да бисте тако о Аллаху неистине износили. Они који о Аллаху говоре неистине неће успети.

117. кратко ће уживати, и њих чека страшна патња.

118. Јеврејима смо забранили оно о чему смо ти пре казивали; Ми према њима нисмо неправедни били, они су сами себи неправду нанели.

119. Онима који ураде зло из незнања, па се касније покају и поправе, твој Господар ће, после тога, сигурно да опрости и да буде милостив.

120. Аврам је био пример честитости, покоран Аллаху, прави верник, и није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ
الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
أُضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ
يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

121. И био је захвалан на Његовим благодатима; њега је Аллах изабрао и на Прави пут упутио.

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

122. и Ми смо му сачували леп спомен на овом свету, а на оном свету ће заиста бити међу онима добрима.

وَعَايَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

123. После смо теби објавили: „Следи Аврамову веру, праву веру, он није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали!“

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Светковање суботе прописано је онима који су имали о њој различита мишљења, и твој Господар ће на Судњем дану да пресуди у вези са оним у чему су се разилазили.

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

125. На пут свога Господара мудро позивај и лепим саветом, и са њима на најлепши начин расправљај! Твој Господар зна оне који су залутали са Његовог пута, и Он зна оне који следе Упуту.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Ако хоћете да на неправду узвратите, онда учините то само у оноликој мери колико вам је учињено; а ако се стрпите - то је, заиста, боље за стрпљиве.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Стрпљив буди! Али, стрпљив
ћеш да будеш само уз Аллахову
помоћ. И не тугуј за њима, и нека ти
није тешко због њиховог
сплеткарења.

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي صَبَقِ مِمَّا
يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Аллах је заиста на страни оних
који се Њега боје и греха клоне и који
добра дела чине.

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

Ноћно путовање الإسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Узвишен нека је Онај Који је у једном часу ноћи превео Свог слугу Мухаммеда од Часне џамије до Далеке џамије, чију смо околину благословили како бисмо му нека знамења Наша показали. Он, уистину, све чује и све види.

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِنَتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

2. А Мојсију смо дали Књигу и упутом је Израилјевим синовима учинили и казали: "Поред Мене – Господара другог не узимајте,

وَعَائِنَا مُوسَى الْأَكْتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِن دُونِي
وَكِيلًا ﴿٢﴾

3. о потомци оних које смо са Нојем у лађи превезли!" Он је, заиста, био слуга захвални.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا
شَكُورًا ﴿٣﴾

4. И Ми смо у Књизи објавили Израилјевим синовима: „Ви ћете заиста два пута неред на Земљи да учините и увелико да се охолите.“

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ
لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلُنَّ عُلُوًّا
كَبِيرًا ﴿٤﴾

5. Када дође време прве претње, послаћемо против вас Наше слуге жестоке снаге, они ће уздуж и попреко земљу вашу да прегазе, и обећање о казни ће да се испуни.

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَلِ
الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

6. Затим ћемо да вам дамо победу против њих и повећаћемо вам имовину и синове и учинићемо вас бројнијим.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

7. Све што чините – чините себи, добро и зло. А кад дође време друге претње, послаћемо их да на лицима вашим тугу и јад оставе и да у Храм као и први пут, поново провале и да све што освоје до темеља поруше.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ
أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا
وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا
دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتَبِيرًا ﴿٧﴾

8. И Господар ће вам се ваш опет смиловати; али ако се вратите нереду, вратићемо се и Ми казни. А Пакао смо за невернике учинили тамницом.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُدتُمْ
عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾

9. Овај Кур'ан води једином исправном путу, и верницима који чине добра дела доноси радосну вест да их чека награда велика,

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

10. а да смо за оне који у онај свет не верују - припремили болну патњу.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

11. Човек и проклиње и благосиља; човек је склон журби и брзим одлукама.

وَيَذُوعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

12. И Ми смо ноћ и дан као два знамења учинили: знак ноћи смо уклонили, а знак дана смо учинили видним како бисте могли да тражите благодати свога Господара и да бисте број година знали и да бисте време рачунали - и све смо потанко објаснили.

13. И сваком човеку је сачувано и забележено све што је урадио, а на Судњем дану показаћемо му књигу отворену:

14. “Читај своју књигу, доста ти је данас то што ћеш свој рачун да полажеш!”

15. Онај који иде Правим путем, од тога ће само он користити имати; а онај ко лута – на своју штету лута, и ниједна душа неће да носи туђе грехе. А Ми ниједан народ нисмо казнили док посланика нисмо послали!

16. Кад хоћемо да уништимо неко насеље, онима који су у њему на раскош навикли наредимо покорност, а они у њему буду непокорни и тако се над њима обистини Реч казне, па га до темеља разрушимо.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ
الَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا
فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِينَ
وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلُنَا تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ﴿١٣﴾

أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
حَسِيبًا ﴿١٤﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً قَرَيْنَا أَمْرًا مُّتَرَفِّعِيهَا
فَفَقَسْنَا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
فَدَمَّرْنَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

17. И колико смо само народа после Ноје уништили! А довољно је то што твој Господар у потпуности зна и види грехе Својих створења.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. Ономе који жели овај краткотрајни свет, Ми му на њему брзо дајемо - шта хоћемо и коме хоћемо, али ћемо после да му припремимо Пакао, у коме ће да гори презрен и одбачен.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا
مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ﴿١٨﴾

19. А онај ко жели Будући свет и труди се да га заслужи, а верник је, труд ће му хвале вредан бити.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

20. Свим људима, и једнима и другима, Господар твој пружа Своје дарове; а дарови твога Господара нису никоме забрањени.

كَلَّا نُنْزِلُ الْهَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مُحْظُورًا ﴿٢٠﴾

21. Гледај како некима дајемо предност над другима; а на оном свету ће да буде разлика у степенима и предностима, заиста, већа.

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

22. Не узимај уз Аллаха неког другог бога, па да будеш понижен и без помоћи!

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾

23. Твој Господар заповеда да само Њега обожавају и да родитељима чините добротворство. Кад једно од њих двоје, или обоје, код тебе доживе старост, не реци им ни: „Уф!“, и не одбиј их од себе, и обрађај им се речима пуним поштовања.

*وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

24. Буди према њима пажљив и понизан и реци: „Господару мој, смилуј им се, они су мене, кад сам био дете, неговали!“

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Господар ваш најбоље зна шта је у вашим душама: ако будете добротворитељи, па Аллах ће, заиста, да опрости онима који се кају.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّ
تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
عَفْوًَا ﴿٢٥﴾

26. Дај своје ближњем његово право, и сиромасу, и путнику, али ништо не расипај.

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

27. Заиста су расипници ђаволјева браћа, а ђаво је своје Господару итекако незахвалан.

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

28. А ако немаш ништа да уделиш, јер и сам од Господара свог милост тражиш и њој се надаш, онда им барем коју лепу реч реци.

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ آتِبْعَاءَ رَحْمَةٍ مِّن
رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

29. Не држи руку своју стиснуту, а ни посве отворену, па да будеш укорен и да без ичега останеш.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

30. Твој Господар, заиста, пружа обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ограничава је. Он, уистину, у потпуности зна и види Своја створења.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

31. Не убијајте своју децу из страха од сиромаштва, и њих и вас Ми хранимо, њихово убијање је заиста велики грех!

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَرَزَقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّا قَتَلُهُمْ كَانَ خَطَاً
كَبِيرًا ﴿٣١﴾

32. И никако се не приближавајте блуду. Заиста је блуд разврат, и ружан пут!

وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

33. И не убијајте никога кога је Аллах забранио, осим када је то законом оправдано! А ако је неко, ни крив ни дужан, убијен, онда његовом наследнику или старатељу дајемо власт, али нека ни он не прекорачује границу у убијању. Он је, заиста, од Бога потпомогнут.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ
كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

34. И не приближавајте се имовини сирочета, осим ако желите да је унапредите, све док не постане пунолетно. И испуњавајте оно на шта сте се обавезали, јер ће за уговоре заиста да се одговара!

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾

35. Употпуните меру када мерите и вагајте исправном вагом! То је боље и последице су лепше.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

36. И не поводи се за оним што не знаш! И слух и вид и разум - за све то ће, заиста, да се одговара.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ
عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

37. Не ходај по Земљи охоло! Земљу сигурно не можеш да пробијеш ни брда висином да достигнеш.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ
الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

38. Све су то ружна дела, Господару твоје мрска.

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

39. То је мудрост коју ти твој Господар објављује. И не сматрај да поред Аллаха постоји друго божанство, да не би био бачен у Пакао, понижен и од милости одбачен.

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ
وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي
جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

40. Зар је вас ваш Господар обдарио синовима, а Себи, као кћери, узео анђеле?! Ви, заиста, изговарате крупне речи.

أَفَأَصْفَلَكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا
عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

41. У Кур'ану смо мноштво опомена навели да би они поуку извукли, али њима Кур'ан само одбојност повећава.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا
وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

42. Реци: „Да поред Њега постоји друго божанство, као што они говоре, они би онда потражили пут до Власника Престола.“

43. Слављен нека је Он и врло високо изнад оног што они говоре!

44. Њега величају седам небеса, и Земља, и они на њима; и не постоји ништа што Га не велича, хвалећи Га; али ви не разумете њихово величање. Он, заиста, не жури са казном и опрашта грехе.

45. А када учиш Кур'ан, између тебе и оних који у Будући свет не верују Ми ставимо невидљиви застор који раздваја,

46. а на њихова срца покриваче да га не би разумели, и учинимо их глувим. И када ти у Кур'ану споменеш свога Господара да је Једини, они из одбојности окрену леђа.

47. Ми добро знамо шта они желе да чују када долазе да те прислушкују, и о чему се сашаптавају кад неправедници говоре: „Ви следите само опчињеног човека!“

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا
لَآتَبَتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا
كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيمًا عَفُورًا ﴿٤٤﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
مُّسْتَوْرًا ﴿٤٥﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي
الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا ﴿٤٦﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ
إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾

48. Погледај шта о теби они говоре, па онда лутају и не могу да нађу Прави пут.

49. Они говоре: „Зар кад се у кости и прашину претворимо, зар ћемо новим стварањем, заиста, да будемо оживљени?!“

50. Реци: „Хоћете, и да сте камење или гвозђе,

51. или било какво створење за које мислите да не може да буде оживљено!“ „А ко ће у живот да нас врати?“ Упитаће они. Ти реци: „Онај Који вас је и први пут створио“, а они ће према теби да одмахну главама својим и да упитају: „Када то?“ Ти реци: „Можда убрзо!“

52. На Дан када вас Он позове, ви ћете са захвалом да Му се одазовете, и помислићете да сте само мало времена на Земљи боравили.

53. И реци Мојим верницима да говоре само лепе речи: јер би ђаво могао посејати непријатељство међу њима, ђаво је, заиста, човеков отворени непријатељ.

54. Господар ваш вас најбоље познаје: ако хоће, Он ће вам се смиловати или ће вас, ако хоће, казнити. И Ми ти нисмо дали власт над њима.

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتًا آءِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

* قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ
قَرِيبًا ﴿٥١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَنْظُنُونَ أَنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ
إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿٥٤﴾

55. Твој Господар најбоље зна оне на небесима и оне на Земљи; Ми смо једне веровеснике над другима одликовали, а Давиду смо Псаламе дали.

56. Реци: “Молите се онима које, поред Њега, сматрате боговима – али вас они неће моћи невоље ослободити нити је изменити.”

57. Они којима се они моле и сами траже начин како ће што више своме Господару да се приближе, и надају се Његовој милости и плаше се Његове казне. А казне Господара твог свако треба да се чува.

58. И не постоји ниједно насеље које Ми пре Судњег дана нећемо да унишtimo или да га тешкој муци изложимо; то је у Књизи одређено.

59. А не шаљемо чуда само зато што древни народи у њих нису поверовали. Семуду смо као видљиво чудо камилу дали, али они у њу нису поверовали. А чуда шаљемо само да застрашимо.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمْ
الْوَسِيلَةَ أَتَيْهِمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

وَأَنَّ مِنْ قَرْنٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ
ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَعَاتَيْنَا مُوسَى الْتَافَةً
مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا
تَحْوِيلًا ﴿٥٩﴾

60. И казали смо ти: “Сви су људи у Божјој власти!” А сан који смо ти дали да усниш и дрво уклето, у Кур’ану споменуто, искушење су за људе. Ми их застрашујемо, али њима то само повећава ионако велико безверство.

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ
وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

61. И када смо казали анђелима: „Поклоните се Адаму!“ - Они се сви, осим Сотоне, поклонише. „Зар да се поклоним ономе кога си од глине створио?“ Рече.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾

62. “Реци ми”, рече онда, “ево овог кога си изнад мене уздигао: ако ме оставиш до Судњег дана сигурно ћу, осим малобројних, над потомством његовим загосподарити.”

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ
أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

63. “Одлази!” Рече Он. “Теби и онима који се за тобом буду повели следи потпуна казна у Паклу.”

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾

64. И заводи гласом својим кога можеш и сакупи против њих своју коњицу и своју пешадију, и имај удела у њиховој имовини и деци, и дај им обећања – а само је обмана то што им ђаво обећава.

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ
وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَيَاسِّرُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾

65. Ти, заиста, нећеш да имаш никакве власти над Мојим верницима!“ А твој Господар је довољан као заштитник!

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

66. Господар ваш је Тај Који због вас покреће лађе по мору да бисте трагали за Његовим обиљем. Он је, заиста, према вама милостив.

67. Кад вас на мору невоља задеси, тад нема оних којима се иначе молите, постоји само Он. А кад вас Он на копно спаси, ви окрећете главе – човек је увек незахвалан!

68. Зар сте сигурни да Он неће Земљу да потресе па да вас у њу утера или да неће да пошаље на вас кишу камења, па да онда себи никаквог заштитника не нађете?!

69. Или сте можда сигурни да Он неће на море поново да вас изведе, и буру на вас да пошаље и потопи вас због ваше непослушности?! Тада не бисте никога нашли ко би Нас због вас на одговорност позвао.

70. Ми смо Адамовом потомству почаст указали: дали смо им да копном и морем путују, и опскрбили смо их укуским јелима, и дали смо им посебну предност над многим створењима које смо створили.

71. А на Дан кад позовемо све људе с вођом својим, они којима се књига њихова да у десну руку њихову читаће књигу своју и неће им бити ни колико тун један учињена неправда.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمُ الْفُلْكَ فِي
الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ
تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
فَيَرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

*وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِتْنًا ﴿٧١﴾

72. онај ко је на овом свету био слеп за истину биће слеп и на Будућем свету и далеко од Правог пута.

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

73. И замало да те они одврате од онога што ти Ми објављујемо, да би против Нас нешто друго изнео, и тада би те они као пријатеља прихватили.

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيتَ
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ
خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

74. А да те нисмо учинили чврстим, готово да би им се мало приклонио,

وَلَوْلَا أَنْ فَبَّتْنَاكَ لَقَدْ تَرَكْنَاكَ لِلْإِيمِ
شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

75. и тада бисмо ти, заиста, дали да искусиш двоструку патњу у животу и двоструку патњу после смрти; тада не би никога нашао да те од Нас спаси.

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

76. А они су те толико на Земљи узнемиравали како би те из ње истерали, али тад ни они у њој не би дуго, после тебе, остали,

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

77. јер тако је било са свима онима који су посланике протерали, које смо пре тебе послали, и ни ти нећеш наићи на одступање од закона Нашег.

سُئْتَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا
تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

78. Обављај молитву кад сунце с половине неба крене, па до ноћне тмине, и молитву у зору, јер молитви у зору многи присуствују.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ عَسَقِ
الْبَلِّ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

79. И пробди део ноћи у молитви – то је само твоја дужност; Господар твој ће ти на оном свету хвале достојно место даровати.

80. И реци: “Господару мој, подстакни ме на оно што је исправно и добро за мене, и поштеди ме свега оног у чему је зло за мене, и даруј ми од Себе доказе и снагу која ће ми помоћи!”

81. И реци: “Дошла је истина, а нестало је лажи – лаж, заиста, нестаје!”

82. Ми објављујемо у Кур'ану оно што је лек и милост верницима, а неверницима он само повећава пропаст.

83. Кад човеку какву благодат дарујемо, он се окреће и охоло удаљава, а кад га задеси зло, онда очајава.

84. Реци: „Свако на свој начин поступа, а ваш Господар најбоље зна ко је на Правом путу.“

85. Питају те о души. Реци: “Шта је душа само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања.”

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۖ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ
أَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا
بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۚ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

86. А да хоћемо, Ми бисмо учинили да ишчезне оно што смо ти објавили, и ти, после, не би никога нашао ко би ти против Нас помогао,

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

87. али, твој Господар је према теби милостив и Његова доброта према теби заиста је велика.

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

88. Реци: „Кад би се сви људи и духови удружили да саставе један овакав Кур'ан, они, као што је он, не би саставили, па макар једни другима помагали.“

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ
يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

89. Ми у овом Кур'ану објашњавамо људима свакакве примере, али већина људи никако неће да верује.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

90. И говоре: „Нећемо да ти поверујемо све док не учиниш да из земље извор потече;

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

91. или док не будеш имао врт од палми и лозе, па да кроз њега реке provedеш;

أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجَّرُ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

92. или док на нас небо у парчадима не обориш, као што тврдиш; или док нам Аллаха и анђеле не доведеш да их својим очима видимо;

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

93. или док не будеш имао кућу од злата, или док се на небо не успењеш; а нећемо да верујемо ни да си се успео све док нам не донесеш Књигу да је читамо.“ Реци: „Узвишен нека је мој Господар! Зар ја нисам само човек, посланик?!“

94. А људе је, кад им је долазила објава, одвраћало од веровања само то што су говорили: „Зар је Бог као посланика послао човека?!“

95. Реци: „Кад би се на Земљи анђели кретали смирено, Ми бисмо им са неба анђела као посланика послали.“

96. Реци: “Аллах је довољан сведок мени и вама, јер Он зна и види Своја створења.”

97. Онај кога Allah упуту - он је упућен, а онога кога на странпутицу одведе, томе, мимо Њега, нећеш да нађеш заштитника. Ми ћемо, на Судњем дану, да их сакупимо, лицем земљи окренуте, следе, неме и глуве; боравиште њихово биће Пакао; кад год му пламен јења, појачаћемо им огањ.

98. То ће да им буде казна зато што у речи и доказе Наше нису веровали и што су говорили: „Зар кад постанемо кости и прах, зар ћемо као нова створења заиста да будемо оживљени?!“

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرْءٍ أَوْ تَرْقَىٰ
فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ
عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا
رَّسُولًا ﴿٩٥﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِمًا وَبُكْمًا
وَصُفًا ۖ وَأَوْنَهُمْ جَهَنَّمَ كَلَمًا خَبَثَ يَرُدُّهُمْ
سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفُفًا أَءِنَّا
لَمَبْعُونُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

99. Зар они не знају да је Аллах, Створитељ небеса и Земље, способан да створи њима сличне и да им је већ одредио час оживљења, у који нема сумње? Али неверници само поричу.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾^(٩٩)

100. Реци: „Да ви поседујете ризнице милости мога Господара, и тада бисте шкртарили из страха да не потрошите; човек је заиста тврдица.“

﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾^(١٠٠)

101. Ми смо Мојсију девет очигледних знамења дали, па упитај Израилјеве синове кад је њиховим прецима дошао и када му је фараон рекао: „Ја мислим, о Мојсије, да си ти заиста опчињен“,

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مُسْحُورًا﴾^(١٠١)

102. а Мојсије одговори: „Ти знаш да ово није дао нико други него Господар небеса и Земље, као очигледна знамења, и ја мислим да ћеш ти, о фараоне, сигурно да настрадаш.“

﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مُثَبَّرًا﴾^(١٠٢)

103. Фараон одлучи да их из земље истера, па ми потописмо и њега и све оне који су били са њим,

﴿فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾^(١٠٣)

104. и после тога казасмо Израилјевим синовима: „Населите се у земљи, па кад време Смака света наступи, све ћемо заједно да вас окупимо.“

﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾^(١٠٤)

105. Ми Кур'ан пун истинске мудрости објављујемо, и на истинит начин се он објављује. А тебе смо послали само зато да радосне вести доносиш и да опомињеш.

106. И као Кур'ан, све део по део га објављујемо да би га ти људима постепено казивао, и према потреби га објављујемо.

107. Реци: "Веровали у њега или не веровали, они којима је још пре објављивања његовог дато знање падају лицем на тло кад им се он чита.

108. И говоре: „Узвишен нека је наш Господар, обећање нашег Господара се испунило!“

109. И падају лицем на тло плачући, и он им увећава страхопоштовање.

110. Реци: „Зовите Га: 'Аллах', или зовите: 'Свемилосни', а како год Га будете звали, Његова су имена најлепша. Не изговарај на сав глас Кур'ан кад молитву обављаш, а и не пригушуј га; нађи средину између тога.“

111. И реци: „Сва хвала Аллаху Који Себи није узео детета и Који у власти нема сличног, и Кога не треба заштитник због немоћи“ – и истински Га величај!

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرُهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

Пећина الكهف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Сва хвала припада Богу Који Свом слуги објављује Књигу, у којој нема искривљености,

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝١

2. тачна и потпуна, да тешком казном, коју ће Он дати, упозори, а да вернике који раде добра дела дивном наградом обрадује.

قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢

3. У којима ће вечно да бораве,

مَّكَانٍ فِيهِ أَبَدًا ۝٣

4. и да упозори оне који говоре: „Аллах има сина.“

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤

5. О томе они ништа не знају, а ни њихови преци. Како крупна реч излази из њихових уста! Они не говоре осим неистину!

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥

6. Па зар ћеш да уништиш себе од туге за њима, ако они у Кур'ан неће да поверују?!

فَلَعَلَّكَ بَدِخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝٦

7. Све што је на Земљи Ми смо створили као украс да би искушали људе ко ће од њих боље да се влада.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧

8. и заиста ћемо Ми све што је на њој у опустошено тло да претворимо!

9. Мислиш ли ти да су само становници Пећине, чија су имена на плочи написана, били чудо међу чудима Нашим?

10. Кад се неколико момака у пећини склонуло па казало: "Господару наш, дај нам Своју милост и пружи нам у овом нашем поступку присебност."

11. И Ми смо их у пећини дубоким сном успавали за дуго година.

12. После смо их пробудили како би се видело која ће од две скупине боље оценити колико су времена ту провели.

13. Испричаћемо ти повест њихову – онако како је било. То су били момци, веровали су у Господара свог, а Ми смо им уверење још више учврстили.

14. Оснажили смо били њихова срца кад су се дигли и рекли: „Наш Господар - Господар је небеса и Земље, ми нећемо поред Њега другом богу да се молимо, јер бисмо тада лаж казали.

وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ
كَانُوا مِنَّا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا ﴿١٠﴾

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ﴿١١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ
لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَ مِن
دُونِهِ ۖ إِنَّهَا لَفُتْنًا ۖ إِذَا سَطَطْنَا ﴿١٤﴾

15. Овај наш народ обожава друга божанства мимо Аллаха, па зашто о њима јасан доказ не донесу? А имали већег неправедника од онога који о Аллаху износи лаж?!“

16. Кад напустите њих и оне које мимо Аллаха обожавају, склоните се у пећину, ваш Господар ће Својом милошћу да вас обаспе и припремиће вам све оно што ће да вам буде корисно.

17. И ти си могао видети како Сунце, кад се рађа, обилази пећину с десне стране, а кад залази – заобилази је с леве стране, а они су били у средини њеној. То је доказ Аллахове моћи! Кома Аллах укаже на Прави пут, он ће Правим путем ићи, а кога у заблуду одведе, ти му нећеш наћи заштитника који ће га на Прави пут упутити.

18. И помислио би да су будни, али они су спавали; и Ми смо их превртали сад на десну, сад на леву страну, а пас њихов, опружених предњих шапа, на улазу је лежао; да си их видео, од њих би побегао и страх би те ухватио.

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً
لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
فَافْوُذْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مِرْفَقًا ﴿١٦﴾

*وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ
كَفِّهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ
تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ
الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا
مُرْسِدًا ﴿١٧﴾

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقَّلْنَاهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ
لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ
رُعبًا ﴿١٨﴾

19. И Ми смо их, исто тако, пробудили да би једни друге питали. „Колико сте овде остали?“ Упита један од њих. „Остали смо дан или део дана“, одговорише. „Ваш Господар најбоље зна колико сте остали“, рекоше. „Пошаљите једног од вас са овим вашим сребрењацима у град, па нека види код кога је најчистије јело и нека вам од њега донесе храну и нека буде пажљив, и нека никоме не говори ништа о вама,

20. јер, ако они сазнају за вас, каменоваће вас или ће на силу у своју веру да вас обратe, и тада никад нећете да успете!“

21. И Ми смо, исто тако, учинили да они за њих сазнају, да би се уверили да је истинито Аллахово обећање и да у час оживљења нема никакве сумње, кад су се између себе о њима расправљали, и рекли: “Саградите на улазу у њу ограду, Господар њихов најбоље зна ко су они.” А онда они до чијих се речи највише држало рекоше: “Направићемо на улазу у њу богомољу!”

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُعْلَمُوا أَنَّنَا وَغَدَ اللَّهُ حَقُّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

22. Неки ће да кажу: „Била су тројица, пас њихов је био четврти“, а неки ће да говоре: „Била су петорица, пас њихов је био шести“, нагађајући о ономе што не знају, док ће неки да кажу: „Била су седморица, а пас њихов био је осми.“ Реци: „Мој Господар најбоље зна њихов број, само мало њих то зна. Зато не расправљај о њима осим површно и лепо, и не питај о њима никога од њих!“

23. И ни у ком случају не реци: „Урадићу то сигурно сутра!“

24. Не додавши: „Ако Аллах да!“ А када заборавиш, сети се свога Господара и реци: “Господар мој ће ме упутити на оно што је боље и корисније од овог.”

25. А они су остали у пећини својој три стотине година, а ка томе додајте још девет.

26. Реци: “Аллах најбоље зна колико су остали; тајне небеса и Земље једино Он зна. Како Он све види, како Он све чује! Они немају другог заштитника осим Њега, а Он не узима никог у одлукама Својим као судруга.”

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَاتَمَّنتُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا
تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ
فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ
غَدًا ﴿٢٣﴾

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ
وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَّبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ
هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَارْتَدَادًا تِسْعًا ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا
لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي
حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

27. А ти казуј из Књиге свога Господара оно што ти се објављује, нико не може да измени Његове речи, и ти осим код Њега, нећеш наћи никакво уточиште.

28. Буди стрпљив уз оне који се своје Господару моле ујутру и навече у жељи за Његовим Лицем, и не окрећи се од њих из жеље за украсима живота на овоме свету, и не слушај онога чије смо срце учинили немарним да Нас слави, који страст своју следи и чији су поступци далеко од разборитости.

29. И реци: „Истина долази од вашег Господара, па ко хоће – нека верује, а ко хоће - нека не верује!“ Ми смо неверницима припремили Ватру чији ће пламен да их обухвати са свих страна; ако замоле помоћ, помоћи ће им се течношћу попут растопљене руде која ће лица да испече. Ужасног ли пића и грозног ли боравишта!

30. Оне који буду веровали и добра дела чинили – Ми заиста нећемо допустити да пропадне награда оном који је добра дела чинио,

31. њих сигурно чекају еденски вртови, кроз које теку реке, у њима ће наруквицама од злата да се ките и у зелена одела од свиле и броката облаче, на софама ће у њима да буду наслоњени. Дивне ли награде и величанственог ли боравишта!

وَأْتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَيسِيّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبُهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمٌ وَالْقَوَابُ وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

32. И наведи им као пример два човека: једном од њих смо дали два врта засађена лозом и опасали смо их палмама, а између њих смо поставили њиве.

33. Оба врта давала су свој плод, ничега није мањкало, а кроз њихову средину смо провели реку.

34. Он је и другог иметка имао. И рече другу свом, док је с њиме разговарао: “Од тебе сам богатији и јачег сам рода!”

35. И уђе у врт свој незахвалан Господару свом на благодатима, говорећи: “Не мислим да ће овај врт икад пропасти,

36. и не мислим да ће Смак света икада да дође; а ако будем враћен своје Господару, сигурно ћу да нађем нешто боље од овог мог врта.”

37. И рече му његов друг, док је са њим разговарао: „Зар не верујеш у Онога Који те је створио од земље, затим од капи семена, и најзад те учинио потпуним човеком?

38. Што се мене тиче, Он је Аллах мој Господар, и ја поред свог Господара не обожавам никога.

*وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٢٢﴾

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَنْظِلْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٢٣﴾

وَكَانَ لَهُ ذَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٢٤﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٢٥﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا ﴿٢٧﴾

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾

39. А зашто ниси, кад си у врт ушао, рекао: 'Машаллах! Сва снага припада само Аллаху!' Ако видиш да је код мене мање богатства и потомства него код тебе,

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

40. па мој Господар ми може дати бољи врт од твога, а на твој да пошаље казну са неба, па да остане само клизава ледина без ичега,

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ
وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41. или да му вода у понор оде па да не можеш да је пронађеш никада.“

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ
طَلَبًا ﴿٤١﴾

42. И пропадоше плодови његови и он поче кршити руке своје жалећи за оним што је на њега утрошио – а лоза се беше поваљала по подупирачима својим - и говораше: „Камо среће да своме Господару нисам никога у обожавању придруживао!“

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ
مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

43. И није имао никога ко би могао да му помогне, осим Аллага; а сам себи није могао да помогне.

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

44. Тада може да помогне само Аллах Истинити, Он даје најбољу награду и чини да се све на најбољи начин оконча.

هَٰذَاكَ الْوَلِيُّ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ نَّوَابًا
وَّخَيْرٌ عَقْبًا ﴿٤٤﴾

45. Наведи им као пример да је живот на овом свету као биље, које и после натапања водом, коју Ми спуштамо са неба, ипак постане суво и ветрови га разнесу. А Аллах над свиме има моћ.

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا
أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيْحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

46. Богатство и синови су украс у животу на овом свету, а добра дела, која вечно остају, биће од Господара твог боље награђена и оно у шта се човек може поуздати.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

47. А на Дан кад планине уклонимо и кад видиш Земљу опустошену – а њих смо већ сакупили, ниједног нисмо изоставили.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً
وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

48. Пред твојим Господаром биће они у редове поређани: „Дошли сте нам онако како смо вас први пут створили, а тврдили сте да нећемо да вам одредимо време за оживљавање.“

وَعُرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
كَمَا خَلَقْتَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ
نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾

49. И Књига ће бити постављена и видећеш грешнике престрављене због оног што је у њој. “Тешко нама!” Говориће, “каква је ово Књига: ни мали ни велики грех није пропустила, све је набројала!” – И наћи ће уписано оно што су радили. Господар твој неће ником неправду учинити.

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُسْتَقِيمِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَدُّلَتَنَا مَالِ
هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا
وَلَا يَنْظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

50. И када смо рекли анђелима: „Поклоните се Адаму!“ Сви су се поклонили осим Сотоне, он је био један од џинна, па је одбио послушност на заповест свог Господара. Па зар ћете њега и његов пород, поред Мене, као заштитнике да прихватите, кад су вам они непријатељи? Како је ђаво лоша замена неверницима!

51. Ја их нисам узимао за сведоке приликом стварања небеса и Земље, нити неке од њих приликом стварања других, и за помагаче нисам узимао оне који на пут заблуде одводе.

52. А на Судњем дану када каже: “Позовите оне за које сте тврдили да су божанства поред Мене!” – И кад их позову, они им се неће одазвати, и Ми ћемо их све увести у Паклену ватру.

53. И неверници ће угледати ватру и увериће се да ће у њу пасти, и да им из ње неће никад повратка бити.

54. У овом Кур'ану Ми на разне начине објашњавамо људима многобројне примере, али је човек, више него ико, спреман да расправља.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَدُرَّتِيَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

*مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذِ
الْمُضِلِّينَ عَضْدًا ﴿٥١﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مُؤَفَّقُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا ﴿٥٤﴾

55. А људе, кад им долази упута, одвраћа од веровања и од тражења опроста од свог Господара, само то што очекују судбину древних народа, или то што очекују прочитати казну!

56. Ми шаљемо посланике само зато да доносе радосне вести и да упозоре. А неверници се расправљају, служећи се неистинама, да би тиме оповргли истину, и исмејавају се доказима Мојим и Мојим опоменама.

57. И има ли неправеднијег од оног који, кад се доказима Господара свог опомиње, за њих не мари, и заборавља на последице оног што је учинио? Ми на срца њихова покриваче стављамо да Кур'ан не схвате, и глумим их чинимо; и ако их ти на Прави пут позовеш они, кад су такви, никад неће Правим путем поћи.

58. Твој Господар прашта грехе и милостив је; да их Он кажњава за оно што заслужују, одмах би их на муке ставио. Али, њих чека одређени час од кога неће моћи да побегну.

59. А она села и градове смо разорили зато што становници њихови нису веровали и за пропаст њихову бисмо тачно време одредили.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ
سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ فُبُلًّا ۝٥٥

وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْخِلُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
ءَايَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝٥٦

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا
جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ
يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝٥٧

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ۝٥٨

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝٥٩

60. И када Мојсије рече помоћнику свом: „Нећу стати све док не стигнем до места где се састају два мора, или ћу дуго, дуго да идем.“

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

61. И кад њих двојица стигоше до места на коме се мора састају, заборавише на своју рибу, па она у море клизну.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

62. А кад се удаљише, Мојсије рече своје помоћнику: „Дај нам нашу ужину, уморили смо се од овог нашег путовања.“

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ
لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. „Види!“ Рече он, „кад смо код оне стене свратили, ја сам заборавио ону рибу - сам ђаво је учинио да је заборавим, да ти је не споменем - па мора да је она склизнула у море; баш чудновато!“

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي
نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ
أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ
عَجَبًا ﴿٦٣﴾

64. „Е, то је оно што тражимо!“ Рече Мојсије, и њих двојица се вратише путем којим су били дошли,

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَى
آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

65. и нађоше једног Нашег слугу којем смо Нашу милост даровали и онемо што само Ми знамо, научили.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

66. „Могу ли да те пратим?“ Упита Мојсије, „али да ме подучиш онемо чему си ти исправно подучен.“

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ
مِنَا عِلْمَتْ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

67. „Ти сигурно нећеш моћи са мном да се стрпиш“, рече онај,

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

68. „а и како би се стрпео у ономе о чему ништа не знаш?“

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ

خُبْرًا ﴿٦٨﴾

69. „Видећеш да ћу да будем стрпљив, ако Аллах да!“ Рече Мојсије, „и да нећу ни у чему да ти се супротстављам.“

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا

أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

70. „Ако ћеш већ да ме пратиш“, рече онај, „онда ме ни о чему не питај док ти ја о томе први не кажем.“

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ

حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

71. И њих двојица кренуше. И кад се у лађу укрцаше, он је пробуши. Мојсије рече: „Зар је пробуши да потопиш оне који на њој плове? Учинио си нешто, заиста, крупно.“

فَانْظُرْنَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا

قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُ

شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾

72. „Не рекох ли ја“, рече онај, „да ти, заиста, нећеш моћи да се стрпиш са мном?“

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

صَبْرًا ﴿٧٢﴾

73. „Не замерај ми што сам заборавио“, рече, „и не отежавај ми.“

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي

مِنْ أَمْرِي غُسْرًا ﴿٧٣﴾

74. И њих двојица кренуше. И кад среташе једног дечака па га онај уби, Мојсије рече: „Зашто уби безгрешно дете, које није никога убило! Учинио си, заиста, нешто врло ружно.“

فَانْظُرْنَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَاقْتَلَهُ، قَالَ

أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ

جِئْتُ شَيْئًا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

75. „Не рекох ли ја теби“, рече он, „да ти, заиста, нећеш моћи да се стрпиш са мном.“

* قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

صَبْرًا ﴿٧٥﴾

76. “Ако те и после овог за било шта упитам”, рече, “онда се немој са мном дружити. То је моје обећање!”

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

77. И њих двојица кренуше; и кад дођоше до једног града, замолише његове становнике да их нахране, али они одбише да их угосте. У граду њих двојица наиђоше на један зид који само што се није срушио, па га онај презида и усправи. „Могао си“, рече Мојсије, „за њега да узмеш награду.“

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُونَ أَنْ يَتَنَفَّسُوا فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَكُدَّتْ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

78. “Сад се растајемо ја и ти”, рече он, “па да ти објасним због чега ниси могао да се стрпиш.”

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

79. Што се тиче оне лађе, она је припадала сиромасима који раде на мору, и ја сам хтео да је оштетим, јер је пред њима био један владар који је сваку исправну лађу отимао.

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدْتُ أَنْ أُغِيرَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

80. Што се тиче оног дечака, његови родитељи су били верници; побојали смо се да их не наведе на непослушност и неверовање,

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

81. па смо хтели да им њихов Господар, уместо њега, да бољег и честитијег, и милостивијег.

فَأَرَادْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

82. А што се тиче онога зида, то је био зид двојице дечака, сирочади из града, а под њим је закопано њихово благо. Њихов отац је био добар човек и твој Господар жели, из Своје милости, да они одрасту и изваде своје благо. Све то ја нисам урадио по своме нахођењу. Ето то је тумачење онога за шта ти ниси могао да се стрпиш.“

83. И питају те о Зулкарнејну. Реци: „Казаћу вам о њему неке вести.

84. Ми смо му дали власт на Земљи и омогућили смо му да изврши оно што жели.

85. И он је следио пут.

86. Кад је стигао до места где Сунце залази, учини му се као да залази у један мутан извор и нађе у близини његовој један народ. “О Зулкарнејне,” рекосмо Ми, “или их казни или с њима лепо поступи!”

87. “Оног ко остане многобожац”, рече, “казнићемо, а после ће се свом Господару вратити, па ће га и Он тешком муком мучити.

88. А оног ко буде веровао и добра дела чинио чека награда најлепша, и с њиме ћемо благо поступити.”

وَأَمَّا الْحِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّكَّرُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا ﴿٨٧﴾

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

89. И он настави даље.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

90. И кад дође до места где Сунце излази, он нађе да оно излази изнад једног народа коме Ми нисмо дали да се од њега било чим заклони.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَخْطُطُّ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ تَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

91. Тако то би. А Ми обухватамо знањем све што је он поседовао.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

92. И он опет настави.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾

93. Кад стиже између две планине, нађе испред њих народ који је једва говор разумевао.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

94. „О Зулкарнејне“, рекоше они, „Гог и Магог чине неред по Земљи, па хоћеш ли да између нас и њих зид подигнеш, ми ћемо да те наградимо.“

قَالُوا يٰذَا الْفَرَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ تَجْعَلْ لَنَا خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

95. „Боље је оно што ми је мој Господар дао“, рече он. „Него, само помозите ви мени што више можете, и ја ћу између вас и њих преграду да подигнем.“

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

96. Донесите ми велике комаде гвожђа.“ И кад он изравна две стране брда, рече: „Распалите ватру!“ А кад га усија, рече: „Донесите ми растопљени бакар да га залијем.“

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

97. И тако они нису могли ни да га пређу нити су могли да га прокопају.

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا
لَهُ نَقَبًا ﴿٩٧﴾

98. „Ово је благодат Господара мога!“ Рече он. „А кад се претња мога Господара испуни, Он ће са земљом да је сравни, а обећање мога Господара ће сигурно да се испуни.“

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

99. И Ми ћемо тада да оставимо да се једни од њих као таласи сударају са другима. И дувнуће се у рог, па ћемо све да их скупимо.

*وَتَرْكُنَا بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

100. Тог дана ћемо јасно да покажемо неверницима Пакао,

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرَضًا ﴿١٠٠﴾

101. онима чије су очи биле копреном застрте, да о доказима Мојим размисле, онима који нису хтели ништа да чују.

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ
ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

102. Зар неверници мисле да поред Мене за божанства могу да узимају Моја створења?! Ми смо, заиста, неверницима Пакао као место боравка припремили.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

103. Реци: “Хоћете ли да вам кажем чија дела неће никако призната бити?”

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

104. Чији ће труд у животу на овом свету да буде узалудан, а који ће да мисле да је добро оно што раде?”

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

105. То су они који у речи и доказе свога Господара не буду веровали и који буду порицали да ће пред Њим да изађу; због тога ће труд њихов да буде узалудан и на Судњем дану неће имати никакав углед нити вредност.

106. Њима ће казна да буде Пакао, зато што су били неверници и што су се Мојим речима и Мојим посланицима исмејавали.

107. Онима који буду веровали и добра дела чинили припадају најузвишенији степени у Рају,

108. вечно ће да бораве у њему и неће да пожеље да га нечим другим замене.

109. Реци: „Када би море било мастило да се испишу речи мога Господара, море би пресушило, али не и речи мога Господара, па и кад бисмо га проширили морем попут њега.“

110. Реци: „Ја сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог - један Бог. Па ко се нада сусрету са својим Господаром, нека ради добра дела и нека поред свог Господара никога не обожава!“

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَائِهِۦ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٥﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَوَخَّوْا
ءَايَاتِي وَرُسُلِي هَٰؤُلَاءِ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ
جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا
إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ
رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

Мерјем مریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Каф-ха-ја-ајн-сад.

كهيعص ١

2. Ово је спомен о милости твога Господара према Његовом слуги Захарији,

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ٢

3. кад је он свога Господара тихо замолио,

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ٣

4. и рекао: „Господару мој, кости су ми оронуте и глава оседела, а никада нисам, кад сам Ти, мој Господару, молбу упутио, остао разочаран.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ٤

5. Бојим се мојих рођака по крви после мене, а жена ми је нероткиња, зато ми поклони сина наследника,

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ
أُمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ٥

6. да наследи мене и породицу Јаковљеву, и учини, Господару мој, да се буде задовољно њиме.“

يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلٍ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رَاضِيًّا ٦

7. „О Захарија, јављамо ти радосну вест да ће ти се родити дечак, име ће да му буде Јахја (Јован), ником пре њега то име нисмо хтели да дамо.“

يَذَكِّرُنَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ
نَجْعَلْ لَهُ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ٧

8. „Господару мој“, рече он, „како ћу да имам сина кад ми је жена нероткиња, а већ сам доживео дубоку старост?“

9. „Ето тако“, рече. Твој Господар је рекао: „То је мени лако, и тебе сам раније створио, а ниси ништа био.“

10. „Господару мој“, рече, „дај ми неки знак.“ „Знак ће да ти буде то што три ноћи нећеш моћи са људима да разговараш, а здрав ћеш да будеш.“

11. И он изађе из храма у народ свој и знаком им даде на знање: „Славите Га ујутру и навече!“

12. „Јоване, прихвати Књигу одлучно!“ А дали смо му мудрост још док је био дечак,

13. и нежност и чедност, и богобојазан је био,

14. и родитељима својим је био послушан, и није био дрзак и непослушан.

15. Нека су мир и спас над њим на дан кад се родио и на дан кад је умро и на дан кад буде из мртвих устао!

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ
أُمْرَأَتِي غَافِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عَتِيًّا ۝٨

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ
خَلَقْتَكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝٩

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١٠

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى
إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١١

يَايَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ
الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝١٢

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝١٣

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝١٤

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ۝١٥

16. И спомени из Књиге Марију: када се од укућана својих повукла на источну страну,

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

17. и од њих узела заклон, Ми смо ка њој послали Нашег анђела и он јој се показао у потпуном људском облику.

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. „Тражим заштиту Свемилосног од тебе, ако се Њега бојиш!“ Узвикну она.

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ نَقِيًّا ﴿١٨﴾

19. „А ја сам управо изасланик твога Господара“, рече он, „да ти поклоним честитог дечака!“

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

20. „Како ћу да имам дечака?“ Рече она, „кад ме ниједан мушкарац није додирнуо, а ја нисам блудница.“

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

21. А он рече: „Ето тако, Господар твој је казао: 'То је Мени лако, и зато да га учинимо да буде знак људима и знак наше милости.' Тако је унапред одређено.“

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَلَنَجْعَلَ لَكِ آيَةً وَلَنُفِضَنَّ مِنْهُ نَبَاتٌ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

22. И она занесе и бременита се склони негде далеко.

* فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

23. И порођајни болови присилише је да дође до стабла једне палме. „Камо среће да сам раније умрла и да сам потпуно у заборав пала!“ Узвикну она.

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْ نَّسِيًّا ﴿٢٣﴾

24. И он је испод ње зовну: „Не жалости се, твој Господар је дао да ниже тебе потече поток.

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝٢٤

25. Затреси палмино стабло, посуће по теби свеже урме,

وَهَزَى إِلَيْكِ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَبِيبًا ۝٢٥

26. па једи и пиј и буди весела! А ако видиш неког човека, ти реци: 'Ја сам се заветовала Свемилосном да ћу да ћутим, и данас ни са ким нећу да говорим.'“

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۝٢٦

27. И дође она са њим своје народу, носећи га. „О Марија!“ Рекоше они, „учинила си нешто нечувено!“

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ تَمَرِّمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝٢٧

28. Хеј ти, која личиш на Арону, отац ти није био неваљао, а ни мајка твоја није била блудница!“

يَتَأَخَذَ هَٰؤُلَاءِ مَا كَانَ آبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ۝٢٨

29. Она им показа на Исуса. „Како да говоримо са бебом у колевци?“ Рекоше они.

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا ۝٢٩

30. „Ја сам Аллахов слуга“, рече он, „мени ће Он Књигу да подари и веровесником да ме учини,

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝٣٠

31. и учиниће ме, где год будем, благословљеним, и наредиће ми да док год сам жив, обављам молитву и да удељујем милостињу,

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣١

32. и да мајци својој будем добар, а неће ми допустити да будем дрзак и непристојан.

33. И нека је мир нада мном на дан када сам се родио и на дан када будем умро и на дан кад будем проживљен из мртвих.“

34. То је Исус, Маријин син, то је права истина о њему, онај у кога они сумњају.

35. Незамисливо је да Аллах има дете, Узвишен је Он! Кад нешто одреди, Он за то само каже: „Буди!“- И оно буде.

36. И рече: " И Аллах је, уистину, и мој и ваш Господар, зато обожавајте само Њега! То је Прави пут."

37. И следбеници Књиге су се у погледу њега подвојили, па тешко онима који не верују када на Дану великом буду присутни!

38. Како ће добро чути и како ће добро видети онг Дана кад пред Нас стану! А неверници су сад у очитој заблуди!

39. И упозори их на Судњи дан кад ће бити с полагањем рачуна завршено, а они су немарни били и нису веровали.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكَنِ الظَّالِمُونَ ۖ أَلَيْسَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ми ћемо Земљу и оне који живе на њој да наследимо и Нама ће они да се врате.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

41. И спомени из Књиге Аврама! Он је био истинољубив, веровесник.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

42. Када је рекао своме оцу: „О оче мој, зашто обожаваш оно што нити чује нити види, нити може да ти буде од какве користи?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتِبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

43. О оче мој, објављује ми се знање које ти не знаш; зато ме следи, па ћу те ја упутити на Прави пут.

يَأْتِبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

44. Оче мој, не обожавај сотону, сотона је Свемилосном увек непокоран;

يَأْتِبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

45. оче мој, бојим се да те од Свемилосног не стигне казна, па да будеш сотони друг.“

يَأْتِبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

46. Његов отац рече: „Зар си ти против мојих божанстава, о Авраме? Ако се не оканиш, заиста ћу те каменовати, зато ме заувек напусти.“

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْئَةِ يَأْتِبِرْهُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. „Мир теби!“ Рече Аврам. „Молићу Господара свога да ти опрости, јер Он је врло добар према мени.

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

48. И напустићу и вас и све оне које мимо Аллаха обожавате, и само ћу своје Господару да се молим; Господар мој ме неће разочарати одбијањем моје молбе.“

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي
شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. Пошто их је напустио и оне које су, мимо Аллаха, обожавали, Ми му даровасмо Исака и Јакова, и обојицу веровесницима учинисмо,

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

50. и даровасмо им Нашу милост и учинисмо да буду хваљени и по добру спомињани.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلَيَّا ﴿٥٠﴾

51. И спомени из Књиге Мојсија! Он је био одабран и био је посланик, веровесник.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
خُلَصًّا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

52. Ми смо га позвали са десне стране Синаја и приближили смо га Себи да чује Наше речи,

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53. и даровали смо му, из Наше милости, као веровесника његовог брата Арона.“

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

54. И спомени из Књиге Јишмаила! Он је испуњавао дато обећање и био је посланик, веровесник.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. Наређивао је својој породици да обављају молитву, и да удељују милостињу, и Господар је био њиме задовољан.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ
عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

56. И спомени из Књиге Идриза (Хенока)! Он је био истинољубив, веровесник,

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. и Ми смо га уздигли на високо место.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. То су веровесници које је Аллах обасуо благодатима, од Адамових потомака и оних које смо са Нојем на лађи спасили, и Аврамових и Јаковљевих потомака, и оних које смо упутили и одабрали. Кад би им се училе речи Свемилосног, они би ничице падали и плакали.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَٰئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

59. А њих сменише зли потомци, који молитву напустише и за пожудама пођоше – они ће сигурно зло проћи.

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾

60. Али они који су се покајали, и веровали, и радили добра дела, њима се неће никаква неправда учинити, и они ће у Рај ући.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

61. У еденским вртовима које је Свемилосни Својим верницима обећао иако их нису видели – а обећање Његово ће заиста да се испуни.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

62. У њима празне приче неће да слушају, већ само: „Мир Божји!“ - И у њима ће ујутру и навече да буду опскрбљени.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾

63. Даћемо да такав Рај наследи сваки Наш богобојазни слуга.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ
كَانَ تَقِيًّا ﴿٢٣﴾

64. „А ми анђели силазимо само по наредби твога Господара. Њему припада оно што је пред нама и оно што је за нама, и што је између тога. А твој Господар ништа не заборавља.“

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٢٤﴾

65. Он је Господар небеса и Земље и онога што је између њих, зато само Њега обожавај и у томе буди устрајан! Знаш ли да има неко Њему сличан?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَأَصْطِرِّ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ
سَمِيًّا ﴿٢٥﴾

66. Човек говори: „Зар ћу, кад умрем, заиста да будем проживљен?“

وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٢٦﴾

67. А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ﴿٢٧﴾

68. Кунем се Собом, да ћемо да скупимо и невернике и ђаволе, затим ћемо да их доведемо да клече на коленима око Пакла,

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًّا ﴿٢٨﴾

69. а онда ћемо из сваке групе да издвојимо оне који су према Свемилосном били најдрскији,

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَهْبًا أَشَدُّ عَلَى
الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٢٩﴾

70. јер Ми најбоље знамо оне који су највише заслужили да у њој горе.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا
صِلَابًا ﴿٧٠﴾

71. И сваки од вас ће до Пакла да стигне! Твој Господар се сигурно тако обавезао!

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

72. Затим ћемо да спасимо оне који су се бојали Аллаха и клонили греха, а невернике ћемо да оставимо у њему на коленима да клече.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

73. Када су им се Наше јасне речи казивале, онда су неверници говорили верницима: “Шта мислите, ко је у бољем положају и ко има више поборника?”

وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدْبًا ﴿٧٣﴾

74. А колико смо Ми пре њих народа уништили који су благом и изгледом дивљење изазивали!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَثْنًا وَرِءْيَا ﴿٧٤﴾

75. Реци: „Ономе ко је у заблуди, нека Свемилосни дуг живот да!“ Али кад такви доживе да се претње остваре, било казна, било Смак света, заиста ће да сазнају ко је у горем положају и ко има слабију војску и помагаче.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

76. А Аллах ће помоћи онима који су на Правом путу! А добра дела која вечно остају – од Господара твог биће боље награђена и лепше узвраћена.

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

77. Зар ниси видео онога који у Наше речи и доказе не верује и говори: „Засигурно ће ми бити дато богаство и деца!“

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ
مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾

78. Или је он будућност прозрео или је од Милостивог обећање примио?

أَظْلَعَ الْغَيْبِ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ﴿٧٨﴾

79. Ниједно! Ми ћемо да запишемо оно што он говори и патњу ћемо знатно да му продужимо,

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنْ
الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. а оно о чему он говори - наследићемо и сам лично ће да Нам се врати.

وَنُرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

81. Они, уместо Аллаха, узимају некаква божанства тражећи од њих помоћ и славу.

وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ
عِزًّا ﴿٨١﴾

82. Никада! Божанства ће да порекну њихово обожавање, и биће им противници.

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. Зар не видиш да Ми невернике ђаволима препуштамо да их што више на зло навраћају?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى
الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾

84. Зато не тражи да што пре буду кажњени, Ми им полако одбројавамо дане.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

85. На Дан када богобојазне, као изасланике, пред Свемилосним сакупимо,

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

86. а кад у Пакао потерамо жедне невернике,

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا ﴿٨٦﴾

87. нико се неће моћи ни за кога заузимати, осим онај коме Милостиви то допусти.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

88. Они говоре: „Свемилосни је узео дете!“

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

89. Ви, заиста, говорите нешто страшно и гнусно!

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

90. Готово да се од тога небеса распадне, а Земља провали и планине здробе,

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

91. што Свемилосном приписују дете!

أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. Незамисливо је да Свемилосни има дете!

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Па, сви ће они, и они на небесима и они на Земљи, да дођу Свемилосном као слуге.

إِن كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. Он их је све знањем обухватио и и зна колико их има,

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. и сви ће на Судњем дану да Му појединачно дођу.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. Оне који верују и раде добра дела
Свемилосни ће вољеним учинити.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

97. Ми смо Кур'ан учинили лаким, на
твоме језику, да би њиме обрадовао
богобојазне, а упозорио пркосне
грешнике.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ
وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿٩٧﴾

98. А колико смо само народа пре
њих уништили! Да ли иједног од њих
видиш и да ли и најслабији глас
њихов чујеш?!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِصُّ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

طه Ta-xa

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ta-xa.

طه ١

2. Не објављујемо ти Кур'ан да би туговао,

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ٢

3. већ да буде опомена ономе који се Аллаха боји;

إِلَّا تَذِكِرَةٌ لِمَنْ يَخْشَى ٣

4. објављује га Створитељ Земље и небеса високих.

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
الْعُلَى ٤

5. Свемилосни, Који се узвисио над Престољем.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٥

6. Њему припада све што је на небесима и на Земљи и све што је између њих и све што је под земљом.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ٦

7. И кад гласно говориш – знај да Он зна и шта другом тајно говориш и шта само помислиш!

وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ
وَأَخْفَى ٧

8. Аллах, истинског бога осим Њега нема, најлепша имена има.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ٨

9. А да ли је до тебе дошла вест о Мојсију,

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٩

10. када је ватру угледао, па својој породици казао: „Сачекајте ме овде, видео сам ватру, отићи ћу до ње да вам можда донесем некакву потпалу или ћу поред ватре да нађем некога ко ће да ми покаже пут.“

11. А када до ње дође, неко га је позвао: „О Мојсије,

12. Ја сам, уистину, твој Господар! Изуј своју обућу, јер ти си, заиста, у благословљеној долини Тува.

13. Тебе сам изабрао, зато слушај оно што ти се објављује!

14. Ја сам, уистину, Аллах, другог истинског бога осим Мене нема; зато само Мене обожавај и молитву обављај да би Ме у њој славио!

15. Час оживљења сигурно ће да дође, од сваког га кријем, како би сваки човек према труду своме био награђен или кажњен.

16. И нека те зато од веровања у Судњи дан никако не одврати онај који у њега не верује и који следи своју страст, па да настрадаш.

17. А шта ти је то у десној руци, о Мојсије?“

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هَدًى ﴿١٠﴾

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ
الْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

18. „Ово је мој штап“, одговори он, „којим се поштапам и којим лишће својим овцама скидам, а служи ми и за друге потребе.“

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى ﴿١٨﴾

19. „Баци га, о Мојсије!“ Рече Он.

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَى ﴿١٩﴾

20. И он га баци, кад он, змија која гмиже.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. „Узми је и не бој се!“ Рече Он, „Ми ћемо да је вратимо у оно што је пре била.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفُ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

22. И увуци руку под свој пазух, рука ће да се укаже бела, без икакве мане; и то је знамење друго,

وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ ؕ آيَةٌ أُخْرَى ﴿٢٢﴾

23. како би ти показали неке Наше највеће знакове.

لِنُرِيكَ مِنْ ؕآيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾

24. Иди код фараона, јер је у злу сваку меру превршио!”

أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

25. „Мој Господару“, рече Мојсије, „учини пространим моја прса,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. и олакшај мој задатак:

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. одреши чвор са мог језика

وَأَخْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. да би разумели мој говор

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. и подари ми помоћника из моје породице,

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۝٢٩

30. Арона мог брата;

هَارُونَ أَخِي ۝٣٠

31. учврсти ме њиме

أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝٣١

32. и придружи ми га у мом задатку

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝٣٢

33. да бисмо Те много величали и славили

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝٣٣

34. и Твоје име много спомињали.

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝٣٤

35. Јер нас Ти, уистину, видиш.”

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝٣٥

36. „Удовољено је твојој молби, о Мојсије“, рече Он,

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ۝٣٦

37. „а указали смо ти милост Своју још једном,

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝٣٧

38. када смо твоју мајку надахнули оним што се само надахнућем постиже:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۝٣٨

39. Стави га у сандук и спусти у реку, река ће на обалу да га избаци, па ће га Мој и његов непријатељ прихватити.' И Ја сам учинио да те свако воли и да растеш под оком Мојим.

أَن أَدْفِنِيهِ فِي النَّبُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي الْيَمِّ
فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي
وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ حَبَّةً مِّنِّي
وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۝٣٩

40. Када је твоја сестра отишла и казала: 'Хоћете ли да вам покажем жену која ће да се брине о њему? Ми смо те твојој мајци опет вратили да се радује и да више не тугује. И кад си убио човека, па смо те Ми ослободили бриге и из разних невоља смо те спасили. И ти си остао годинама међу становницима Медена, затим си, о Мојсије, у одређено време дошао,

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَتَلَدْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

41. и изабрао сам те за Свог посланика

وَأَصْطَفَيْنَاكَ إِنِّي كُنَّا

42. Идите ти и брат твој, с доказима Мојим, и нека сам вам Ја увек на памети.

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤١﴾

43. Идите код фараона, јер је он, заиста, претерао у неправди.

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٢﴾

44. И обратите му се благим речима, како би размислио или се побојао.“

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٣﴾

45. „Господару наш“, рекоше они, „бојимо се да нас одмах не казни или да истину одбије.“

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعِنَ ﴿٤٤﴾

46. “Не бојте се!”, рече Он, “Ја сам с вама, Ја све чујем и видим.

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٥﴾

47. Идите ка њему и реците: „Ми смо посланици твога Господара, пусти Израилјеве синове да иду са нама и немој да их мучиш! Донели смо ти знак од твога Господара, па нека је спас оне ко следи Упуту!

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا
بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ
بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَى ٥٧

48. Нама се објављује да ће, сигурно, стићи казна оног који не поверује и од истине главу окрене.”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
كَذَّبَ وَتَوَلَّى ٥٨

49. „Па ко је ваш Господар, о Мојсије?“ Упитао је фараон.

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَى ٥٩

50. “Господар наш је Онај Који је свему оном што је створио дао оно што му је потребно, затим га како да се тиме користи надахнуо.”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
ثُمَّ هَدَى ٦٠

51. „А шта је са претходним народима?“ Упитао је он.

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ٦١

52. „Знање о њима је код мога Господара, у Књизи!“ Рече Мојсије, „Моме Господару није ништа скривено и Он не заборавља.“

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ
رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٦٢

53. Онај Који вам је Земљу прилагодио и по њој вам пролазе дао, и Он спушта кишу са неба, па Ми дајемо да уз њену помоћ у паровима ниче разноврсно биље.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهٖ أَزْوَاجًا مِّنْ ثَبَاتٍ شَتَّى ٦٣

54. Једите и напасајте своју стоку! Ту су докази за оне који имају памети.

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي النَّهْيِ ٦٤

55. Од земље вас стварамо и у њу вас враћамо и из ње ћемо да вас проживимо.

*مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

56. И Ми смо фараону све Наше доказе показали, али је он ипак порекао и одбио да поверује.

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

57. „Зар си дошао да нас помоћу своје враџбине из земље наше истераш, о Мојсије?“ Упита фараон.

قَالَ أَجِئْتُنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يَمُوسَى ﴿٥٧﴾

58. „И ми ћемо, заиста, теби да припремимо враџбину сличну овој! Закажи нам време састанка којег ћемо се и ми и ти придржавати, на месту којег свима одговара!“

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ ۚ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ ۚ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ
مَكَانًا سَوَى ﴿٥٨﴾

59. „Нека време сусрета буде на дан вашег празника“, рече Мојсије, „и нека се народ ујутру сакупи.“

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ
النَّاسُ ضُحَىٰ ﴿٥٩﴾

60. И фараон оде, сакупи своје чаробњаке и после дође.

فَقَتَلُوا فِرْعَوْنَ فَجَمَعَ كَيْدُهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

61. „Тешко вама!“ Рече им Мојсије. „Не износите лажи о Аллаху, па да вас Он казном уништи, а сигурно неће да успе онај који износи лажи.“

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ
خَابَ مَنْ أَفْتَرَى ﴿٦١﴾

62. И они су стали да се расправљају међу собом, тихо шапћући.

فَتَنَزَّلُوا أَمْرُهُمْ بَيْنَهُمْ وَاسْرُوا
النَّجْوَى ﴿٦٢﴾

63. „Мојсије и Арон су чаробњаци“, рекоше једни другима, „хоће да вас својим враџбинама истерају из ваше земље и да униште вашу најчаснију веру;

64. зато паметно припремите своје лукавство, а онда у ред станите. Ко данас победи, сигурно ће да постигне оно што жели.“

65. „О Мојсије“, рекоше они, „хоћеш ли ти први да бацаш свој штап или ћемо ми бацити своје конопце?“

66. „Баците ви!“, рече он, и одједном му се причини да се њихови канапи и њихови штапови крећу због њихове враџбине.

67. И Мојсије осети зебњу у себи.

68. „Не бој се!“ Рекосмо Ми, „ти ћеш, заиста, да победиш!

69. "Бацаш штап, који је у твојој десној руци, прогутаће оно што су они направили, јер је оно што су они направили је само варка чаробњака, а чаробњак, ма где био, неће успети."

70. И чаробњаци се поклонилише лицем на тло говорећи: „Ми верујемо у Ароновог и Мојсијевог Господара!“

قَالُوا إِنَّ هَذَيْنِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿٦٣﴾

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوُوا صَفًّا وَفَدَّ أَلْفَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾

فَأَرْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

71. „Ви сте му поверовали“, викну фараон, „пре него што сам вам ја допустио! Он је ваш учитељ, он вас је научио враџбини и ја ћу, засигурно, унакрст ваше руке и ноге да вам одсечем и по стаблима палми да вас разапнем и сигурно ћете да знате ко је од нас у мучењу страшнији и устрајнији.“

72. „Нећемо ти дати предност над јасним доказима који су нам дошли нити над нашим Створитељем“, одговорише они, „па ради шта хоћеш, то можеш само у овосветском животу.“

73. Ми верујемо у нашег Господара да би нам наше грехе опростио и враџбине на које си нас ти приморао. А Аллах најбоље награђује и казна Његова је вечна.“

74. Заиста, онога који пред својим Господарем дође као неверник - чека Пакао; у њему неће ни да умре ни да живи;

75. а оне који пред Њим дођу као верници, а радили су добра дела, чекају високи степени,

76. еденски вртови кроз које теку реке, у њима ће они вечно да остану, и то ће да буде награда за оне који се буду греха очистили.

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنْ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُوْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ
قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَنَا وَمَا
أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

77. И Ми објависмо Мојсију: „Ноћу изведи Моје слуге и с њима сувим путем кроз море прођи, и не страхуј да ће те они стићи, нити се плаши утапања.“

78. И фараон је са својим војскама за њима кренуо, па су их огромни таласи мора прекрили;

79. И фараон је одвео свој народ у заблуду, а није му указао на Пут прави.

80. О Израилјеви синови, Ми смо вас избавили од вашег непријатеља, и на десној страни Синаја вас довели, и дали вам пиће као мед слатко и препелице укусне.

81. Једите укусна јела којима вас опскрбљујемо и не будите у томе незахвални да вас не би снашла Моја срџба; а кога снађе Моја срџба - настрадао је!

82. Ја ћу сигурно да опростим ономе ко се покаје и буде верник и ради добра дела, а затим устраје на Правом путу.“

83. „А зашто си пре народа свог пожурио, о Мојсије?“

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
فَأَصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا
تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخْشَى ۝٧٧

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ
الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝٧٨

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ۝٧٩

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ
عَذْرِكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَى ۝٨٠

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحْلِبْ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحْلِبْ
عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۝٨١

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ أَهْتَدَى ۝٨٢

* وَمَا أَغْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَمُوسَى ۝٨٣

84. „Ево иду за мном“, одговори он, „а пожurio сам ка Теби, мој Господару, да будеш задовољан.“

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

85. „Ми смо твој народ, после твог одласка, ставили на искушење“, рече Он, „и њих је завео Самирија.“

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

86. И Мојсије се своме народу врати љут и жалостан. „О мој народе“, рече, „зар вам ваш Господар није дао лепо обећање? Зар вам се време одужило, или хоћете да вас стигне срџба нашега Господара, па се зато нисте држали обећања које сте ми дали?!“

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

87. „Нисмо својевољно прекршили обећање које смо ти дали“, одговорише. „Били смо натоварени теретима, накитом фараоновог народа, па смо то бацили.“ А то је урадио и Самирија,

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. па им је излио теле које као да је мукало, и они су тада рекли: „Ово је ваш бог и Мојсијев бог, којег је заборавио.“

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

89. Зар они нису видели да им оно ни речи не одговара и да од њих не може да отклони никакву невољу нити може икакву корист да им прибави?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

90. А њима је Арон још пре говорио: „О народе мој, ви сте тиме само стављени у искушење; ваш Господар је Свемилосни, зато следите мене и слушајте моја упуста.“

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ ﴿٩٠﴾

91. „Ми ћемо да га обожавамо све док нам се не врати Мојсије,“ рекоше они.

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٩١﴾

92. „О Ароне!“ Повика Мојсије. „Шта те је спречило, кад си их видео да су залутали,

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾

93. па за мном ниси пошао? Зашто ниси послушао моје наређење?“

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِيَ ﴿٩٣﴾

94. „Брате мој“, рече Арон, „не хватај ме за браду и за косу! Ја сам се плашио да не кажеш: 'Раздор си међу Изриљевим синовима посејао и ниси поступио онако како сам ти рекао.'“

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْفُقْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

95. „А шта си ти то хтео, о Самирија?“ Упита Мојсије.

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِرِيُّ ﴿٩٥﴾

96. „Ја сам видео оно што они нису видели“, одговори он, „а затим сам за анђелом узео шаку земље, па то после бацио, и ето, тако ме је моја зла душа навела на зло.“

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

97. “Губи се одавде!” Рече Мојсије. “Читавог свог живота говорићеш: ‘Нека ме нико не дотиче!’ – А чека те још и одређени час који те неће мимоићи. Погледај само ово твоје божанство које си обожавао; ми ћемо га, сигурно, спалити и по мору му прах расути.”

98. Ваш Бог је Аллах, другог истинског бога осим Њега нема! Он све зна.“

99. Тако ти казујемо неке вести о онима који су били и нестали, и објављујемо ти од Себе Кур’ан.

100. Ко се окрене од Кур’ана, на Судњем дану ће, заиста, огромни грех да понесе;

101. вечно ће у казни да остану, а језив терет ће на Судњем дану да носе.

102. На Дан када ће анђео у рог да дувне - тога Дана ћемо да сакупимо невернике од страха модре,

103. и један другом ће тихо да говоре: „Нисте на Земљи боравили више од десет дана.“

قَالَ فَأَذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ
لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ
نَسْفًا ﴿٩٧﴾

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ
سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
حِمْلًا ﴿١٠١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

104. Ми добро знамо о чему ће они да говоре кад најразборитији међу њима каже: „Остали сте само један дан.“

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

105. А питају те о планинама, па ти реци: “Господар мој ће их у прах претворити и разасути,

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

106. а места на којима су биле да остави равном ледином,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

107. ни удубине ни узвисине на Земљи нећеш да видиш.

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

108. Тог дана ће они да се одазову гласнику, мораће да га следе и пред Свемилосним ће да се стишају гласови и ти ћеш само да чујеш шапат.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

109. Тог дана ником неће да буде од користи заузимање осим онеме коме Свемилосни допусти да се за неког заузме.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Он зна шта су радили и шта их чека, а они знањем не могу Њега да обухвате.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾

111. Људи ће се Живом и Вечном покорити, онај који је друге поред Њега обожавао сигурно ће да настрада.

*وَعَدَتِ الْوُجُوهَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

112. а онај ко је добра дела чинио, а верник био, неће се неправде ни закидања награде плашити.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

113. И Ми тако Кур'ан на арапском језику објављујемо и у њему опомене понављамо да би се они греха клонили или да би их на послушност подстакао.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ
ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

114. Нека је узвишен Аллах, Владар Истинити! И не жури са читањем Кур'ана пре него што ти се његово објављивање заврши, и реци: „Господару мој, Ти моје знање повећај!“

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ
وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

115. А Адаму смо одмах у почетку наредили, али он је заборавио и није одлучан био.

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ
يُحْدِثْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

116. А кад смо казали анђелима: „Поклоните се Адаму!“ Они сви ничице падоше, осим Сотоне који је то одбио.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

117. „О Адаме!“ Рекли смо, „овај је заиста непријатељ теби и твојој жени, зато никако не дозволи да због њега будете истерани из Раја, па да се онда мучиш.

فَقُلْنَا يَتَّادُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾

118. У Рају нећеш никад огладнити нити го бити,

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

119. нити ћеш у њему ожеднити, нити врелину осетити.“

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾

120. Али Сотона поче да га наговара и говори: „О Адаме, хоћеш ли да ти покажем дрво бесмртности и царство које неће да нестане?“

121. И њих двоје поједоше са дрвета и указаше им се њихова стидна места па почеше да стављају по њима рајско лишће. Адам није свога Господара послушао, па је скренуо.

122. После га је његов Господар изабраником учинио, и опростио му је, и на Прави пут упутио.

123. „Напустите Рај сви“, рече Аллах, „једни другима ћете да будете непријатељи! Од Мене ће да вам долази Упута, и онај ко буде следио Моју Упуту неће да залута и неће да буде несрећан.

124. А онај ко се окрене од Моје Опомене, тај ће да живи тешким животом и на Судњем дану ћемо да га проживимо слепим.“

125. „Господару мој“, рећи ће, „зашто си ме слепог проживео кад сам имао вид?“

126. „Ево зашто“, рећи ће Он. „Наши докази и знаци су ти долазили, али си их занемаривао, па ћеш данас тако и ти да будеш занемарен.“

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّعَادِمُ هَلْ
أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُتُّ ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا
وَوَطَفَقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ
هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ
بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا
وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾

127. И тако ћемо Ми да казнимо све оне који су у греху претеривали, и у речи свога Господара нису веровали. А патња на Будућем свету биће, уистину, болнија и вечна.

128. Зар њима није познато колико смо уништили народа пре њих, оних по чијим селима и градовима се они крећу! То су, заиста, поуке за разумне људе.

129. И да није реч твог Господара још пре одређена, стигла би их заслужена казна.

130. Зато отрпи њихове увреде и обављај молитву, славећи Господара свог, пре изласка и пре заласка Сунца, и обављај је у ноћним сатима, и на крајевима дана – да би постигао задовољство.

131. И никако не жуди за лепотама овог света које Ми као ужитак разним неверницима пружамо, да их тиме на кушњу ставимо, награда Господара твог је боља и вечна.

132. Нареди породици својој да молитву обављају и буди у томе стрпљив и устрајан! Ми не тражимо од тебе да сам себе опскрбљујеш, Ми ћемо те опскрбити! А само богобојазнима припада леп завршетак.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ
ءَاثَانِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ
فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا
تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَقَبَةُ
لِلنَّافِقِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Многобошци говоре: “Зашто нам не донесе какво чудо од Господара свог?” А зар им не долази објашњење о оном што има у давнашњим објавама?

134. А да смо их каквом казном уништили пре њега, сигурно би казали: „Господару наш, зашто нам ниси послао посланика, па да следимо Твоју Објаву пре него што смо понижени и осрамоћени у Паклу.“

135. Реци: „Сви ишчекујемо, па ишчекујте и ви, а сигурно ћете сазнати ко су били следбеници праве вере и ко је био на Правом путу.“

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ أَوَلَمْ
تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَّذِلَّ
وَنُخْزَى ﴿١٣٤﴾

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَن
أَصْحَبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ
أَهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

Веровесници الأنبياء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Људима се ближи њихово полагања рачуна, а они, немарни, окрећу се од истине.

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿١﴾

2. И не дође им ниједна нова опомена од Господара њиховог којој се, слушајући је, не подсмехују,

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا
اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

3. немарних срца. И тихо рекоше многобожци: „Да ли је овај нешто друго до човек као и ви?! Зар ћете да се предате враџбини, а видите да то јесте?!“

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾

4. “Господар мој зна”, рече он, “шта се говори и на небу и на Земљи. – Он све чује и све зна!”

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

5. Они, чак, говоре: “То је само кошмар! Он га измишља! Он је песник! Нека нам донесе какво чудо као и претходни посланици!”

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾

6. Ниједно насеље које смо Ми уништили пре њих није у чудо поверовало, па зар ће они да верују?!

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
أَفْهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

7. И пре тебе смо само људе као посланике слали и објављивали смо им, зато питајте следбенике Књиге, ако ви не знате!

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ
فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

8. Ми их нисмо створили као бића која живе без хране, нити су били бесмртни.

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

9. Затим би им обећање испуњавали, и њих, и оне које смо хтели спашавали, а невернике уништавали.“

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

10. Ми вам Књигу објављујемо у којој је слава ваша, па зашто се не опаметите?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

11. А колико смо само уништили насеља која су била многобожачка и после којих би друге народе довели!

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. И када би казну нашу предосетили, из домова својих би се разбежали.

فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْأِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

13. „Не бежите сад, и вратите се вашим уживањима и вашим домовима, можда ће вас неко шта упитати.“

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
وَمَسَاكِينَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْتَلُونَ ﴿١٣﴾

14. “Тешко нама”, они би говорили, “ми смо, заиста, неверници били!”

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. И кукали би тако све док их не бисмо учинили, као жито пожњевено, непомичним.

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَلِيدِينَ ﴿٥٥﴾

16. Ми нисмо створили небо и Земљу и оно што је између њих да се забављамо.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَلْعِبَنِ ﴿٥٦﴾

17. Да смо хтели да се забављамо, забављали бисмо се онако како Нама доликује, али Ми то не чинимо.

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَا تَتَّخِذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَعَالِينَ ﴿٥٧﴾

18. Него истином сузбијамо лаж, истина је угуши и лажи нестане – а тешко вама због лажи које о Њему износите!

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا
تَصِفُونَ ﴿٥٨﴾

19. Његово је оно што је на небесима и на Земљи! А они који су код Њега не зазиру да Га обожавају, нити им то досади,

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ
عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا
يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٥٩﴾

20. славе Га ноћу и дању, не малаксавају.

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٦٠﴾

21. Зар божанства која они од земље праве могу да оживе мртве?!

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنْشِرُونَ ﴿٦١﴾

22. Да на Земљи и небесима уистину постоје божанства поред Аллага, пореметила би се. Па нека је слављен и узвишен Аллах, Господар Престола, од оног како Га описују!

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَنَّ اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٦٢﴾

23. Он неће бити питан за Своје поступке, а они ће бити питани.

24. Зар да они уместо Њега узимају богове!? Реци: “Дајте ваш доказ! У овом Кур'ану и књигама пре мене објављеним немате доказ.” Али већина њих не зна истину, па је зато не прихватају.

25. Пре тебе нисмо послали ниједног посланика, а да му нисмо објавили: „Нема истинског бога осим Мене, зато само Мене обожавај!“

26. Они говоре: „Свемилосни има дете!“, Узвишен и слављен је Он! А анђели су само слуге поштоване!

27. Они не говоре док то Он не одобри и поступају онако како Он нареди.

28. Он зна шта су радили и шта ће да ураде, и они се заузимају само за оног са којим је Он задовољан, а и сами су, из страхопоштовања према Њему, богобојазни.

29. А ако би неки од њих казао: „Ја сам, поред Њега, такође бог!“ Казнили бисмо га Паклом, јер Ми тако кажњавамо многобошце.

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

*وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلَذِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раздвојили, и да Ми од воде све живо стварамо?! И зар неће да верују?!

31. Ми смо на Земљи створили стабилне планине да их она не потресе, и по њима смо учинили пролазе и стазе да би они стизали куда желе.

32. И створио је сигурни небески свод, а они се ипак окрећу од доказа која су на њему.

33. И ноћ и дан Његово су дело, и Сунце и Месец, и сви они у свемиру плове.

34. И Ми нисмо ниједном човеку пре тебе дали вечност; ако ти умреш, зар ће они довека да живе?

35. Свако живо биће смрт ће да окуси! Ми вас стављамо на искушење и у добру и у злу, и Нама ћете да се вратите.

36. Када те неверници угледају, само ти се исмејавају: „Је ли то онај који хули ваша божанства?“ А они сами, кад се спомене Свемилосни, не верују.

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ
وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
عَائِيَتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ
مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ
وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَنْحِدُونَ
إِلَّا هُزُؤًا هَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Човек је створен по природи нестрпљив. Показаћу Ја вама, заиста, доказе Своје, зато Ме не пожурујте!

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

38. Они говоре: „Када ће већ једном та претња да се оствари, ако истину говорите?“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. А кад би неверници само знали да тада неће моћи да отклоне ватру од својих лица и својих леђа, и да нико неће моћи да им пружи помоћ.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُونُونَ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Напротив, казна ће изненада да им дође и они неће моћи да је отклоне, и неће им се дати прилика за покајање.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Посланицима су се и пре тебе исмејавали, па је оне који су им се исмејавали стигла казна којој су се исмејавали.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ يَرُسِلٌ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِءَ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾

42. Реци: „Ко ће вас, ноћу и дању, заштитити од казне Свемилосног?!“ Па, ипак, се они од Објаве свога Господара окрећу.

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

43. Зар ће их њихова божанства од наше казне одбранити? Па она сама себи не могу да помогну, и нико невернике од Наше казне не може да сачува!

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِن دُونِنَا لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا
يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Ми смо неверницима, а и њиховим прецима, дали да уживају тако да им се живот у томе одужио. А зар они не виде да Ми Земљу са њених крајева умањујемо, па како да они буду победници?!

45. Реци: „Ја вас упозоравам Објавом!“ Али, глуви не чују позив када се упозоравају.

46. А када би их дотакнуо само мали део казне твога Господара, сигурно би повикали: „Тешко нама, заиста смо били неправедни!“

47. И на Судњем дану ћемо поставити тачне ваге за вагање дела, па никоме се неће учинити неправда. А ако дело буде тешко колико зрно горушице, нећемо га занемарити. А довољно је то што ћемо Ми рачуне испитивати.

48. Ми смо Мојсију и Арону дали оно што раставља Истину од неистине, светло и опомену за богобојазне,

49. за оне који се Господара свог боје и кад их нико не види, и који се брину због Часа проживљења.

50. Овај Кур'ан је благословљена поука коју објављујемо, па зар да га ви поричете?

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَعَابَهُمْ حَتَّىٰ طَلَّ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ
نَنْفُضُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

وَلِئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا
تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا
حَسِيبِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ми смо још пре Авраму дали разборитост и добро смо га познавали.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ
وَكُنَّا بِهِ عَلَىٰ عِلْمِينَ﴾

52. Кад он своје оцу и своје народу рече: „Какви су ово кипови које тако предано обожаваате?“

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾

53. Они одговорише: „Затекли смо наше претке како их обожавају.“

﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾

54. Аврам рече: "Заиста се ви, а и преци ваши, у очигледној заблуди."

﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ﴾

55. „Говориш ли ти то озбиљно или се само шалиш?“ Упиташе они.

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ
الطَّالِعِينَ﴾

56. "Не!" Рече. "Господар ваш је Господар небеса и Земље, Он је њих створио, и ја ћу вам то доказати.

﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ﴾

57. И нечујно рече: "Тако ми Бога, ја ћу, чим се удаљите, вашим идолима сплетку учинити!"

﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ
تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ﴾

58. И поразбија их он у комаде, осим оног највећег, да би се њему обратили.

﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ
يَرْجِعُونَ﴾

59. „Ко уради ово са нашим боговима?“ Повикаше они, „заиста је насилник.“

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. „Чули смо једног момка како их хули“, рекоше, „име му је Аврам.“

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ
إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. „Доведите га пред народ“, рекоше, „да људи посведоче.“

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. „Јеси ли ти урадио ово са нашим боговима, о Авраме?“ Упиташе.

قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا
يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. „То је учинио овај највећи међу њима; питајте их ако могу да говоре“, рече он.

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ
كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. И они схватише, па сами себи рекоше: „Ви сте, заиста, неправедни!“

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Затим се на своје вратише: „Ти знаш да ови не говоре!“

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا
هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. „Па зашто онда, уместо Аллага, обожавате оне који не могу ни да вам користе нити могу од вас какву штету да отклоне?“ Упита он.

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. „Тешко вама и онима које, уместо Аллаха, обожавате! Зашто се не опаметите?“

68. “Спалите га и богове ваше осветите, ако хоћете ишта да учините!” Повикаше.

69. „О ватро!“ Рекосмо Ми, „буди хладна, и спас Авраму!“

70. И хтели су да му поставе сплетку, али их Ми учинисмо највећим губитницима!

71. И спасили смо њега и Лота и послали их у земљу коју смо за људе благословили,

72. и поклонили смо му Исака, и још Јакова као унука и све учинисмо честитим.

73. И учинили смо их веровесницима да упућују према Нашој заповеди, и објавили смо им да раде добра дела, и да обављају молитву, и да удељују милостињу, и само су Нас обожавали.

74. И Лоту мудрост и знање смо дали и из града га, у ком су становници његови одвратне ствари чинили, избавили – то је, уистину, био народ развратан и зао.

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

فُلْنَا يِنَارًا كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ إِبراهيمَ ﴿٦٩﴾

وَأَزَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾

وَلُوطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَلَسِقِينَ ﴿٧٤﴾

75. и у Нашу милост смо га увели; он је, заиста, од оних добрих.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. И спомени Ноја - кад је још давно завапио, па смо Му се одазвали, и њега и његову породицу од јада великог спасили,

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и заштитили смо га од народа који је сматрао Наше речи и доказе неистинитим. То су били опаки људи, па смо их све потопили.

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

78. И спомени Давида и Соломона, када су судили о усеву којег су по ноћи нечије овце опасле, и Ми смо били сведоци њиховом суђењу,

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ
شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. и учинили смо да Соломон проникне у то, а обојици смо дали мудрост и знање. И потчинили смо планине и птице да са Давидом Аллаха славе и величају: све то Ми смо учинили.

فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا
وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ
وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

80. И научили смо га да израђује панцире за вас да вас штите у борби са непријатељем, па зашто нисте захвални?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ
لِيُحِصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. А Соломону смо јак ветар послушним учинили, по његовој заповеди је дувао према земљи коју смо благословили; и Ми све добро знамо,

وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

82. и потчинио му је неке ђаволе да због њега роне, а радили су и друге послове, и над њима смо Ми бдели.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَعْصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ
حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. И спомени Јова, када је своме Господару завапио: „Мене је снашла невоља, а Ти си од милостивих најмилостивији.“

*وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. И Ми смо му се одазвали и отклонили невољу која га је мучила и вратили смо му, милошћу Нашом, његову породицу, и уз њих још толико, и да буде узор онима који су Нама покорни.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ
وَعَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
عِنْدَنَا وَذَكَرْنَا لِلْعَبِيدِ ﴿٨٤﴾

85. И спомени Јишмаела, и Еноха, и Језекиља, а сви су они били стрпљиви.

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. И увели смо их у окриље Наше милости, они су заиста били добри.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Јону кад срдит оде и помисли да га нећемо казнити – па после у тминама завапи: “Нема бога, осим Тебе, хваљен нека си, а ја сам се заиста огрешио према себи!”

وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضَّبًا فَلَقَّنَ أَنْ لَنْ
تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Па смо му се одазвали и тегобе га спасили; ето тако Ми спашавамо вернике.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. И спомени Захарија, када је позвао свога Господара: „Мој Господару, не остављај ме самог, Ти си једини вечан.”

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

90. Одазвали смо му се и, излечивши му жену, Јована му поклонисмо. Они су се трудили да што више добра ураде и молили су Нам се у нади и страху, и били су према Нама понизни.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا
لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا
خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

91. И спомени ону која је сачувала чедност - своје девичанство, па смо у њу удахнули живот, и њу и њеног сина смо учинили да буду свим световима знамење.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

92. Ова ваша вера – једина је права вера, а Ја сам ваш Господар, зато само Мене обожавајте!

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

93. Људи су се, међутим, разишли и поделили у вери, а сви ће се Нама вратити.

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

94. Ко буде радио добра дела а притом је верник, труд му неће остати лишен награде, јер смо га Ми сигурно записали.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ
كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾

95. А немогуће је да се становници било којег насеља које смо Ми уништили поново врате на овај свет!

وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرِيَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

96. И кад се ослободе Гог и Магог и кад се буду низ све стрмине журно спуштали,

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ
مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

97. и приближи се Истинита претња, тада ће погледи неверника да се укоче. „Тешко нама, ми смо према овоме били равнодушни, сами себи смо неправду учинили!”

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُوبِلُونَ قَدْ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

98. И ви, и они које поред Аллаха обожаваате, бићете гориво у Паклу, а у њему ћете сигурно да уђете.

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿٩٨﴾

99. Да су они богови, не би у Пакао ушли, и сви ће у њему вечно да бораве.

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

100. У њему ће да уздишу пригушено, у њему ништа неће чути.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. А они којима смо још пре обећали лепу награду, они ће да буду далеко од Пакла.

إِنَّ الَّذِينَ سَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ
أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

102. Његову буку неће да чују, и вечно ће да уживају у ономе што им буду душе желеле.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيصَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَلِيدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Неће осетити страх због највећег ужаса, него ће их анђели дочекивати: „Ево, ово је ваш Дан који вам је обећан!“

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهُمْ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. На Дан кад смо тамо небеса као што се смота лист папира за писање, онако како смо први пут из ништа створили, тако ћемо поново из ништа да створимо, то је Наше обећање, Ми ћемо, заиста, то да учинимо.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكُتُبِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Ми смо у објавама, после Торе, написали да ће Земљу да наследе Моје честите слуге.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

106. У овом је заиста поука за људе који буду само Бога обожавали,

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾

107. а тебе смо послали само као милост световима.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Реци: „Мени се објављује да је ваш Бог један једини Бог, па само Њему будите предани и покорни!“

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

109. А ако они одбију, ти реци: „Ја сам вас све, без разлике, опоменуо, а не знам да ли је близу или далеко оно чиме вам се прети.“

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنِ
أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Он зна шта гласно говорите и шта кријете,

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

111. а ја не знам, можда вам је то искушење, и препуштање световном уживању до одређеног времена.

وَأِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتْنَعٌ إِلَىٰ جَيْنِ ﴿١١١﴾

112. “Господару мој, пресуди онако како су заслужили!” Рече он. “А од Господара нашег, Милостивог, треба тражити помоћ против оног што ви износите.”

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

الحج Хаџ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О људи, Господара свог се бојте!
Заиста ће потрес, кад Смак света
наступи, велики догађај бити!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

2. Тада када угледате Судњи дан,
заборавиће свака дојиља своје дете,
а свака трудница ће свој плод да
побаци и ти ћеш да видиш пијане
људе, а они неће да буду пијани, него
ће тако изгледати због страшне Божје
казне.

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

3. А међу људима има ко расправља
о Аллаху без знања, и следи сваког
ђавола пркосног.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

4. За кога је већ прописано да ће
сваког оног ко га узме за заштитника
да заведе на странпутицу и да га
одведе у огњену патњу.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

5. О људи! Ако сте у сумњи према проживљењу - па Ми смо вас, заиста, створили од земље, затим од капи семена, потом од заквачка, затим од груде mesa, обликованих и необликованих удова, да бисмо вам показали нашу моћ! А у материцама задржавамо шта хоћемо, до одређеног рока, затим чинимо да се рађате као дојенчад и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру, а други дубоку старост доживљавају, тако да зачас, забораве оно што су знали. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу спустимо воду, она устрепће и узбуја, и из ње изникне различито прекрасно биље.

6. Зато што Аллах постоји, и што Он може мртве да оживи, и што Он све може.

7. и што ће Час оживљења да дође, у то нема сумње, и што ће Аллах да оживи оне у гробовима.

8. Има људи који справљају о Аллаху без икаквог знања, и без Упуте и без Књиге светиљке,

9. ходајући надмено, да би одвраћали од Аллаховог Пута, њих на овом свету чека понижење, а на Судњем дану даћемо им да искусе патњу у огњу.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبَيِّنَ لَكُمْ وَنَقُرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

ثَانِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

10. „Ето, то је због твојих дела, а Аллах, заиста, не чини насиље Својим створењима.“

11. Има људи који Аллага обожавају, али без правог уверења. Ако га прати срећа, он је смирен, а ако западне и у најмање искушење, враћа се неверству – па тако изгуби и овај и онај свет. То је, уистину, очити губитак.

12. Он, се поред Аллага, моли онемо који од њега не може никакву штету да отклони нити може било какву корист да му прибави; то је, заиста, далека странпутица;

13. моли се онемо због чије ће молитве пре штету имати него корист; лош је то заштитник и зао пријатељ!

14. Аллах ће оне који верују и раде добра дела, заиста, да уведе у баште Раја, кроз које теку реке. Аллах ради оно што хоће!

15. Онај ко мисли да Аллах неће помоћи Посланику ни на овом свету ни на Будућем, нека растегне уже до таванице и нека га пресече, па нек види да ли ће његов поступак да отклони оно што га срди.

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ
فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ
فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ
لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ
لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا
يَغِيظُ ﴿١٥﴾

16. И Ми га тако у виду јасних одломака објављујемо, а Бог ће оном коме Он хоће на Прави пут да укаже.

17. Аллах ће, заиста, на Судњем дану да одвоји вернике од Јевреја, Сабијаца, хришћана, поклоника ватре и многобожаца. Аллах је, заиста, свему сведок.

18. Зар не знаш да се и они на небесима и они на Земљи Аллаху клањају, а и Сунце, и Месец, и звезде, и планине, и дрвеће, и животиње, и многи људи, а многи казну заслужују. А кога Аллах понизи, нико га не може поштованим учинити; Аллах, заиста, ради шта хоће.

19. Ова два противничка табора споре се око Господара свог. Онима који не буду веровали биће одела од ватре скројена, а кључала вода биће сипана на главе њихове.

20. Од ње ће да се истопи оно што је у њиховим стомацима, и кожа,

21. а биће ударани гвозденим маљевима;

22. кад год покушају да због тешког јада из ње изађу, биће у њу враћени: "Ето вам патња у ужасној ватри!"

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصْرَانِيَّ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ
اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ
عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ هَذَانِ حَصَانِ أَخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ
نَارٍ يَصُبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِنْ حديدِ ﴿٢٢﴾

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾

23. А оне који буду веровали и радили добра дела - Аллах ће сигурно да уведе у рајске баште кроз које теку реке; у њима ће се китити наруквицама од злата и бисером а одећа ће да им буде од свиле.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Они су били надахнути да изговарају најлепше речи и били су надахнути на пут Оног Који је хвале достојан.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

25. Заиста ћемо онима који не верују и одвраћају од Аллаховог пута и Часне Кабе, коју смо одредили за све људе - једнако за мештанина и за посетиоца, и ономе ко у њој било какво насиље учини, дати да искуси болну патњу.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَدِيفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ يُظْلَمِ نُذُقُهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. И кад смо Авраму показали место за изградњу Храма: "Не обожавај осим Мене никог, и нека овај Храм Мој буде чист за оне који ће га обилазити, који ће ту у близини његовој становати, и који ће молитву обављати.

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

27. И огласи људима хаџ - и долазиће ти пешке и на изнуреним камилама које долазе са далеког пута,

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

28. да би користи имали и да би у одређене дане, приликом клања жртвенице, којом их је Аллах опскрбио, Његово име спомињали. Једите то месо, а нахраните и тешког сиромаша!

لَيَسْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَايِسَ الْفَقِيرِ ﴿٢٨﴾

29. Затим, нека са себе прљавштину уклоне, нека своје завете испуне и нека око Храма древнога обилазе.

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُتَوَلَّوْا زُورَهُمْ وَلِيَطَّوُّوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

30. Ето толико! А ко поштује Божје светиње, уживаће милост Господара свог. А дозвољена вам је стока, осим оне о којој вам је речено – па клоните се идола поганих и клоните се лажног говора!

ذَٰلِكَ وَمَن يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُجِّلَتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

31. Будите искрено Богу одани, не придружујући Му никога у обожавању! А онај ко Аллаху придружује некога у обожавању - као да је са неба пао, па су га птице разграбиле, или га је ветар у далеки предео одувао.

حَتَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

32. Тако је то! Па ко поштује Аллахове прописе - то је знак богобојазног срца.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

33. Вама оне користе до одређеног рока, а после, њихово место је крај древног храма.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مَُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

34. Свакој заједници прописали смо клање жртве да би спомињали Аллахово име приликом клања стоке коју им Он даје. Ваш Бог је један Бог, зато се само Њему искрено предајте! А радосном вешћу обрадуј послушне,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَيْمَاتٍ ۖ الْأَنْعَامُ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ اللَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

35. чија срца, кад се Аллах спомене, обузме страх, и оне који стрпљиво подносе невоље које их задесе, и оне који обављају молитву и који, од онога што им Ми дајемо, удељују.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُم وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. А камиле смо вам учинили једним од Аллахових знамења и ви у њима имате добро; зато спомињите Аллахово име над њима, када буду за клање припремљене, а када се то заврши, једите месо, а нахраните и онога који не проси, а и оног који проси; тако смо вам их потчинили да бисте захвални били.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. До Аллаха неће допрети њихово месо и њихова крв, али ће допрети ваша искрено учињена дела. Тако вам их је потчинио да бисте величали Аллаха јер вас је на Прави пут упутео. И обрадуј оне који раде добра дела!

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْنَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

38. Аллах, заиста, штити вернике, Аллах сигурно не воли ниједног издајника, незахвалника.

۞ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

39. Допушта се одбрана онима које други нападну, зато што им се насиље чини – а Аллах је, заиста, способан да их помогне.

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Онима који су бесправно прогнани из свога завичаја само зато што су говорили: „Господар наш је Аллах!“ А да Аллах не сузбије неке људе другима, до темеља би били порушени манастири и цркве, и синагоге, а и џамије, у којима се много спомиње Аллахово име. А Аллах ће сигурно да помогне оне који Њега помажу - Аллах је, заиста, моћан и силан;

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ كُلُّ دِينٍ وَالَّذِينَ يَبِغِضُونَ آلَ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ كَثِيرٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

41. оне који ће, ако им дамо власт на Земљи, да обављају молитву и удељују милостињу и који ће да траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих - а Аллаху се, на крају, све враћа.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

42. А ако те они буду угонили у лаж, па и пре њих су народ Нојев, и Ад, и Семуд посланике угонили у лаж,

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

43. и народ Аврамов, и народ Лотов,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

44. и становници Медена; а лажним је сматран и Мојсије, а Ја сам неверницима давао времена, затим сам их кажњавао, па каква је била Моја осуда?!

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

45. И колико смо насеља уништили, чији су житељи многобошци били, па су пуста у рушевинама остала! И колико бунарева има запуштених и колико високих палата празних!

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبُيُوتٌ مُّعْتَظَلَةٌ
وَقَصْرِ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

46. Зашто они по свету не путују па да срца њихова схвате оно што требају да схвате и да уши њихове чују оно што требају да чују, али очи нису слепе, већ срца у грудима.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ
قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا
فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى
الْقُلُوبُ أَلَيْسَ فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

47. Они од тебе траже да их казна што пре стигне, а Бог ће испунити претњу Своју; само један дан код Господара твог траје колико хиљаду година, по вашем рачунању.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ
وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

48. И колико је било насеља чији су житељи били неправедни, којима сам Ја казну одлагао, да бих их најзад казнио! А Мени се све враћа.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالَّذِي الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

49. Реци: „О људи, ја сам ту само да вас јасно упозорим!“

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُم نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

50. Они који буду веровали и радили добра дела имаће опрост и племениту опскрбу;

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. а они који се буду трудили да докаже Наше порекну, уверени да ће Нам умаћи, биће становници Пакла.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

52. Пре тебе, Ми ниједног посланика и веровесника нисмо послали а да Сотона није, кад би он казивао, у његово казивање нешто убацио. Аллах би уклонио оно што би Сотона убацио, а затим би учврстио Своје речи, а Аллах све зна и мудар је.

53. Да би оно што је Сотона убацио учинио искушењем за оне у чијим срцима је болест и за оне чија су срца окорела. А заиста су неверници у бескрајној неслози.

54. И да би они који су знањем обдарени спознали да је Кур'ан Истина од твог Господара, па у њега поверовали и да према Аллаху срца њихова буду понизна. Заиста оне који верују Аллах упућује на Прави пут.

55. А неверници неће да престану да у Кур'ан сумњају, све док им Час изненада не дође или док им не дође патња у страховитом Дану.

56. Тог Дана власт ће само Аллах имати, Он ће им судити: верници и они који су добра дела чинили биће у рајским баштама уживања.

57. А они који нису веровали и порицали су Наше речи и доказе, они ће бити у понижавајућој патњи.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ عَائِيَّتَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

وَلِيُعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرَّةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾

58. Аллах ће, заиста, лепо да награди оне који су напустили свој родни крај да би се борили на Аллаховом путу, па затим погинули или умрли, а заиста је Аллах најбољи Опскрбитељ.

59. Он ће их у место којим ће они бити задовољни заиста увести! – А Аллах све зна и благ је.

60. Ето тако! А оном ко истом мером узврати за учињено зло и коме опет неправда буде учињена, Аллах ће, сигурно, да му помогне - Аллах је, заиста, Онај Који стално брише грехе и Онај Који опрашта.

61. Ето тако! А Аллах смењује ноћ даном, а дан ноћу, и Аллах све чује и све види.

62. То је зато што је Аллах - Истина, а они које они, поред Аллага, моле - лаж, и зато што је Аллах Свевишњи и Велики.

63. Зар не видиш да Аллах с неба спушта кишу од које земља зазелени? – Аллах је заиста добар и све зна.

64. Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи! Аллах, заиста, није ни о коме овисан, и Он је једини хвале достојан!

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ
غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

65. Зар не видиш да вам је Аллах потчинио све што је на Земљи, па и лађе које, Његовом одредбом, морем плове?! Он чува оно што је на небесима да не падне на Земљу, осим са Његовом дозволом. Аллах је, уистину, према људима благ и милостив.

66. Он вам даје живот и затим ће да вам га одузме и после ће да вас опет оживи; човек је, заиста, прави незахвалник!

67. Свакој заједници прописали смо верозакон према којем је требало да се влада; и не дозволи, никако, да са тобом о томе расправљају. Ти позивај своје Господару, ти си, уистину, на Правом путу.

68. А ако се они буду са тобом препирали, реци: „Аллах најбоље зна оно што ви радите!“

69. Аллах ће да вам пресуди на Судњем дану о ономе у чему се разилазите.

70. Зар не знаш да Аллах зна све што је на небу и на Земљи?! То је све у Књизи, то је, уистину, Аллаху лако!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ
وَأَلْفَلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
اللَّهَ بِالتَّائِسِ لرءوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُم ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا
يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ
لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

وَإِنْ جَادَلُوكْ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

71. Незнанобошци, поред Аллаха, обожавају оне за које им Он није дао никакав доказ, и о њима сами ништа не знају. А незнанобошце неће имати ко да спаси.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلْظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾

72. А кад им се Наше јасне речи казују, ти примећујеш велико негодовање на лицима оних који не верују, који умало да не насрну на оне који им речи Наше казују. Реци: "Хоћете ли да вам кажем што ће вам бити мрзније од тога? – Ватра којом Аллах неверницима прети, а грозно ће она пребивалиште бити."

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ تُبْشِرُونَ بَشِيرٍ مِّنْ ذَلِكَمُ النَّارِ وَعَذَابِ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَتَّبِعُ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

73. О људи, ево једног примера, па га послушајте: „Они које ви, поред Аллаха обожавате, не могу никако да створе ни мушицу, макар се ради ње удружили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли да избаве од ње. Слаб је онај који обожава и онај који се обожава!"

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مُثُلٍ فَأَسْمِعُوا لَهُمْ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾

74. Они не величају и не познају Аллаха како треба, а Аллах је, уистину, моћан и силан.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

75. Аллах одабира изасланике међу анђелима и људима - Аллах, заиста, све чује и све види.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

76. Он зна шта су урадили и шта ће да ураде. А Аллаху се све враћа.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

77. О верници, клањајте се и ниције падајте и свога Господара обожавајте, и радите добра дела да бисте постигли оно што желите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

78. И борите се, ради Аллаха, истински, онако како треба да се бори! Он вас је изабрао и у вери вам није ништа тешко прописао, у вери вашег претка Аврама. Аллах вас је одавно назвао муслиманима, и у овом Кур'ану, да би Посланик био сведок против вас, и да бисте ви били сведоци против осталих људи. Зато, обављајте молитву и дајте обавезну милостињу и Аллаха се чврсто држите. Он је Господар ваш, и то какав Господар и какав заштитник!

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
أَجْتَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَنُكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ
مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

Верници المؤمنون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Верници ће успети,

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

2. они који су скрушени у својој молитви,

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَادِعُونَ ﴿٢﴾

3. и који се okreћу од бесмислица,

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

4. и који милостињу удељују,

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

5. и који чувају своја стидна места,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

6. осим од својих супруга или оних које су у њиховом поседу; они, заиста, неће да буду прекорени;

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

7. а они који и преко тога нешто траже, то су заиста они који прелазе границу;

فَمَنْ أَبْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

8. и који на поверене им аманете и обавезе своје пазе,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتَانَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

9. и који своје молитве на време обављају,

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

10. они су заиста наследници,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

11. који ће Рај да наследе, они ће у њему вечно да бораве.

الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١﴾

12. Ми смо, заиста, створили човека од бити земље,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ
طِينٍ ﴿١٢﴾

13. затим чинимо да доспе у припремљено станиште као кап семена,

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

14. па онда кап семена угрушком створимо, затим од угрушка заक्вачак створимо, па од заक्вачка кости створимо, а онда кости месом заоденемо, и после га, као друго створење, формирамо, па нека је узвишен Аллах, Најбољи Створитељ!

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا
الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

15. Ви ћете, после тога, заиста, да помрете,

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

16. затим ћете, на Судњем дану, да budete оживљени.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

17. Ми смо седам небеса изнад вас створили, и Ми нисмо немарни према оном што смо створили.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا
كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ﴿١٧﴾

18. Ми са неба спуштамо воду са мером, и у земљи је задржавамо - а можемо да учинимо и да нестане,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ
لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

19. и помоћу ње баште за вас подижемо од палми и винове лозе - у њима имате много воћа, и ви га једете,

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
وَأَعْنَبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاحٍ كَثِيرٌ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

20. и маслиново дрво које расте на Синајској гори, од њега добијате уље и зачин.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ
بِالدَّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾

21. И у стоци вам је поука: Ми вам дајемо да пијете оно што се налази у њеним утробама, и ви од ње имате многе користи и ви се њоме храните,

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم
مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

22. и на њима, и на лађама се превозите.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

23. Ми смо послали Ноја његовом народу, па им он рече: „О мој народе, само Аллаха обожавајте, ви немате другог истинског бога осим Њега; зар се не бојите?!“

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

24. Али су главешине његовог народа, које нису веровале, говориле: „Он је само човек као и ви, жели предност над вама. Да је Аллах хтео, послао би анђеле; овако нешто нисмо чули од наших давних предака.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا
هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ
عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا
سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. Он је човек опседнут духовима, па пустите га неко време!”

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتْرِضُّوْا بِهِ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. „Мој Господару“, рече он, „помози ми, зато што ме у лаж утерују!“

27. И Ми му објависмо: “Гради лађу под очима Нашим и према надахнућу Нашем, па кад заповед Наша дође и вода испод пећи на површину земље избије, ти у њу укрцај од сваке врсте животиње по пар, мужјака и женку, и чељад своју, али не оне о којима је већ суд донесен, и не обраћај Ми се за невернике, јер ће, заиста, бити потопљени.”

28. Па кад се сместиш у лађу, ти и они који су уз тебе, реци: 'Хвала Аллаху, Који нас је спасио безбожничког народа!'

29. И реци: “Господару мој, искрцај ме на благословљено место, Ти то најбоље умеш!”

30. У томе су, заиста, поуке, а Ми смо заиста стављали на кушњу.

31. После њих смо друга поколења стварали.

32. и послали смо им, као посланика, једног између њих: „Само Аллага обожавајте, ви немате другог истинског бога осим Њега; зар се не бојите?!“

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
فَأَسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ
وَلَا تُخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكَ
فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Али су великани његовог народа, који нису веровали, који су порицали да ће да буду оживљени на Оном свету, и којима смо дали да раскошно живе у животу на овом свету, говорили: „Он је човек као и ви; једе оно што и ви једете, и пије оно што и ви пијете;

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ
مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
كُنْتُمْ تُشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

34. и ако се будете покоравали човеку попут вас, сигурно ћете да budete изгубљени.

وَلَمَّا أَطْعَمْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِذْكُمْ إِذَا
لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Зар вама он да прети да ћете, након што умрете и земља и кости постанете, заиста, да будете оживљени?!

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظْمًا أَنَّكُمْ تُحْيَوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Немогуће је оно чиме вам се прети!

* هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

37. „Постоји само наш живот на овом свету, ту живимо и умиремо, а оживљени нећемо бити.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

38. Он је човек који о Аллаху износи лажи, и ми му не верујемо.“

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. „Мој Господару,“ замолио је он, „помози ми, они ме у лаж утерују!“

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾

40. „Ускоро ће они да се кају!“
Одговори Он,

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. и заслужено их је погодио страшан глас, и Ми смо их учинили као што је речни нанос, па далеко био насилнички народ!

42. А затим смо, после њих, друга поколења створили,

43. ниједан народ не може убрзати ни успорити време своје пропасти.

44. Затим смо посланике, једне за другим слали. Кад год би неком народу дошао његов посланик, утеривали би га у лаж, и Ми смо их зато редом уништавали, и само смо у причама о њима сачували спомен; па далеко били људи који нису веровали!

45. После смо послали Мојсија и брата му Арона са Нашим знаковима и очигледним доказом,

46. фараону и његовим главешинама, али су се они узохолили, били су то надмени људи.

47. Говорили су: „Зар да поверујемо двојици људи који су као и ми, а њихов народ је у нашем ропству?“

48. И њих двојицу лажљивцима прогласише, па су зато били уништени.

فَأَخَذْنَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُتَّاءَ قَبْعًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخِرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا تَسْبِقُ مِن أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا
يَسْتَفْخِرُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ
رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عِبِيدُونَ ﴿٤٧﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

49. Мојсију смо онда дали Књигу не би ли Израилјеви синови ишли Правим путем.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. И сина Маријиног и мајку његову знаком смо учинили. Ми смо њих на једној висоравни с текућом водом настанили.

وَجَعَلْنَا آبَنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا
إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. “О посланици, дозвољеним и лепим јелима се храните и добра дела чините, јер Ја добро знам шта ви радите!

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا
صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Ова ваша вера - једна је вера, а Ја сам ваш Господар, па Ме се бојте!

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

53. А народи су се у питањима своје вере поделили на скупине, свака странка задовољна са оним што има.

فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا
لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

54. Па, остави их у њиховој заблуди још неко време!

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Мисле ли они - да тиме што их помажемо иметком и синовима,

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ
وَنَبْنِي ۖ ﴿٥٥﴾

56. да журимо да им благодати подаримо? Напротив, они не опажају.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Они који из бојазни према Господару свом страхују,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. и они који у доказе и речи свога Господара верују,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

59. и они који поред свог Господара ништа друго не обожавају,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

60. и они који од онога што им је дато удељују, а срца су им пуна страха зато што ће да се врате своје Господару,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ
أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

61. они журе да раде добра дела, и у њима друге претичу.

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

62. Ми никога не задужујемо преко његових могућности; код Нас је Књига која говори истину, и њима неће да буде учињена неправда.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ
يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Али, срца неверника су према овом сасвим равнодушна, а поред тога и ружна дела стално чине.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ
أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. А кад будемо на муке ставили оне међу њима који су раскошним животом живели, одмах ће почети са запомагањем.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. „Сада не запомажите, Ми вам нећемо помоћ пружити,

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا
تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾

66. вама су Моје речи биле казиване, али сте им леђа окретали;

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾

67. охолећи се Храмом, и у њему посеткујући, ружне речи сте говорили!"

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Зашто они о Кур'ану не размисле, или им је дошло нешто што није долазило њиховим давним прецима?!

أَفَلَمْ يَذَّبِرُوا أَلْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Зар они не познају свога Посланика, па га зато поричу?!

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Зар говоре: „Луд је!“ Међутим, он им доноси Истину, али већина њих презире истину.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾

71. Када би Аллах ствари усклађивао према прохтевима њиховим, сигурно би нестало поретка на небесима и на Земљи и у оном што је на њима. Ми смо им дали Кур'ан, славу њихову, али се они од славе своје окрећу.

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْخَلْقُ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

72. Или од њих тражиш надокнаду? Па надокнада Господара твог боља је, Он је најбољи Опскрбитељ.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ти их, заиста, позиваш на Прави пут,

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. али они који у Будући свет неће да верују се од Правог пута, заиста, отуђују.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصَّرَاطِ لَنُكَيِّبُنَّ ﴿٧٤﴾

75. И кад бисмо им се смиловали и отклонили од њих невољу у којој се налазе, опет би они, сигурно, наставили да у својој заблуди лутају.

*وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ
لَلْجُؤُا فِي ظُعِينِهِمْ بِعَمُهُونَ ﴿٧٥﴾

76. Ми смо их патњом ставили на искушење, али се они Господару своје нису покорили, нити су се понизно молили,

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

77. тек кад им отворимо капију тешке патње они ће наду да изгубе и у очајање ће да западну.

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

78. Он је Тај Који вам је створио слух, и вид, и дао разум; а како мало ви захваљујете!

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

79. Он вас на Земљи ствара, и пред Њим ћете се сакупити.

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Он живот и смрт даје и само од Њега зависи измена ноћи и дана, па зашто не схватите?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

81. Али, они говоре као што су говорили они пре њих.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

82. Говорили су: „Зар кад помремо и кад постанемо прах и кости, зар ћемо, заиста, да будемо оживљени?“

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

83. И нама и, још давно, нашим прецима тим се претило, али, то су само измишљотине древних народа.“

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنَّا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

84. Упитај: „Чија је Земља и све оно што је на њој, знате ли?“

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

85. „Аллахова!“ Одговориће, а ти реци: „Па зашто онда не дођете себи?“

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Упитај: „Ко је Господар седам небеса и ко је Господар величанственог Престола?“

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

87. „Аллах!“, одговориће, а ти реци: „Па зашто Га се онда не бојите?!“

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

88. Упитај: “У чијој је руци власт над свим, и ко узима у заштиту, и од кога нико не може заштићен бити, знате ли?”

قُلْ مَنْ يَدْيُهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُخِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

89. “Аллах!” Одговориће, а ти реци: “Па зашто онда допуштате да budete заведени?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Да, Ми им истину доносимо, а они су заиста лажљивци.

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

91. Аллах није за Себе узео сина, и поред Њега не постоји други бог! Иначе би сваки бог, с оним што је створио, радио шта би хтео, и један другог би побеђивао. Слављен нека је Аллах Који је далеко од онога како Га они описују.

92. Који зна невидљиви и видљиви свет и Он је врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!

93. Реци: „Господару мој, ако ћеш да ми покажеш оно што им се претећи обећава,

94. онда ме, Господару мој, не остави с народом неверничким!”

95. А Ми, заиста, можемо да ти покажемо оно чиме им се прети.

96. Ти лепим зло узврати, Ми добро знамо шта они износе,

97. и реци: „Господару мој, тражим заштиту код Тебе од ђаволских наговарања,

98. и Теби се, Господару мој, обраћам да ме од њиховог присуства заштитиш!”

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ
إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٩١﴾

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ
لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ
الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

99. И када неком од њих смрт дође, он узвикне: „Господару мој, поврати ме,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِي ﴿٩٩﴾

100. да урадим какво добро у ономе што сам пропустио!“ Никако! То су, заиста, речи које ће он узалудно да говори - пред њима ће препрека да буде све до Дана када ће да буду проживљени.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى
يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Па кад у рог буде дувнуто, тада међу њима неће да буде родбинских веза и једни друге неће ништа да питају.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

102. Они чија добра дела буду тешка, они ће успети и спасити се.

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

103. а они чија добра дела буду лака, они ће у потпуности изгубљени бити, у Паклу ће вечно да бораве.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Ватра ће лица да им пржи и искежених зуба ће да буду у њој.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا
كَالْمُحْمَرِّ ﴿١٠٤﴾

105. Зар вам нису казиване Моје речи, а ви сте их порицали?!

أَلَمْ تَكُنْ عَلَىٰ أَيْتِي تَنْتَلِي عَلَيْهِمْ فَكُنْتُمْ
بِهَا كَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. “Господару наш”, рећи ће, “наши прохтеви су били од нас јачи, па смо постали народ залутали.

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾

107. Господару наш, избави нас из ње. Ако бисмо поново зло радили, онда би заиста неправедници били.”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾

108. „Останите у њој презрени и не обраћајте Ми се!“ Рећи ће Он.

قَالَ أَحْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

109. Кад су неке Моје слуге говориле: „Господару наш, ми верујемо, зато нам опрости и смиљу нам се, а Ти си Милосник најбољи!“

إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Ви сте им се толико ругали да сте због тога на Мене заборављали и увек сте их исмејавали.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

111. Ја њих данас награђујем за оно што су трпели, и они су, заиста, прави победници.”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾

112. “А колико сте година на Земљи провели?” Биће упитани.

قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. „Провели смо, дан или само део дана,“ одговориће, „питај оне који су бројали.“

قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِيْنَ ﴿١١٣﴾

114. “Па да, кратко сте провели”, рећи ће им се, “да сте само знали!”

قَالَ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

115. „Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете вратити?!“

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

116. И нека је Узвишен Аллах,
Истинити Владар, нема другог
истинског бога осим Њега, Господара
Престола дивног!

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

117. А онај који се, поред Аллаха,
моли другом богу, без икаквог доказа
о томе, пред Господаром својим ће
рачун полагати, и неверници се неће
никад спасити.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ
لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا
يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

118. И реци: „Господару мој, опрости
и смилуј се, Ти си најмилостивији!“

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

СВЕТЛОСТ النور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Објављујемо поглавље и његове прописе чинимо обавезним! У њему објављујемо јасне доказе да бисте поуку примили.

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

2. Блудницу и блудника избичујте са по стотину удараца бича, и нека вас при вршењу Аллахових прописа не обузима према њима никакво сажаљење, ако верујете у Аллаха и у Судњи дан, и нека њиховом кажњавању присуствује једна група верника!

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي
دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. Блудник се не жени осим са блудницом или незнанобошкињом, а са блудницом се жени само блудник или незнанобожац, а верницама је то забрањено.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Они који потворе чедне жене, а потом не докажу то са четири сведока, избичујте их са осамдесет удараца и не примајте никада више њихово сведочење; они су нечасни људи,

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا
بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً
وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

5. осим оних који се после тога покају и поправе, јер Аллах опрашта грехе и милостив је.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

6. А они који окриве своје жене, а не буду имали других сведока, него су само они сведоци, потврдиће своје сведочење заклетвом Аллахом, и то четири пута да заиста говоре истину,

7. а пети пут да их погоди Аллахово проклетство ако лажу!

8. А она ће казне бити поштеђена, ако се четири пута Аллахом закуне да он, уистину, лаже.

9. А пети пут да је стигне Аллахова срџба, ако он говори истину!

10. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости и да Аллах није Онај Који прима покајање и мудар је?!

11. Међу вама је било оних који су износили потвору. Ви не сматрајте то неким злом по вас; не, то је добро по вас. Сваки од њих биће кажњен према греху који је заслужио, а онога од њих који је то највише радио чека велика патња.

12. Зашто, чим сте то чули, верници и вернице нису једни о другима добро помислили и рекли: „Ово је очигледна потвора!“

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ
شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَتْهُ أَحَدَهُمْ أَرْبَعُ
شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

وَالْخَمِيسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ
شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

وَالْخَمِيسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ
اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ
لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ
وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١١﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا
إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

13. Зашто нису довели четворицу сведока? А пошто сведоке нису довели, они су онда код Аллаха лажљивци.

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости и на овом свету и на Оном свету, већ би вас снашла велика патња због онога у шта сте се упустили.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

15. Када сте то препричавали својим језицима и када сте на сва уста говорили оно о чему нисте ништа знали, ви сте то ситницом сматрали, али је то код Аллаха крупно.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَنِكَمُ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Зашто нисте, чим сте то чули, рекли: „Не доликује нам да о томе говоримо, Узвишен нека си Ти! То је велика потвора!“

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Аллах вам наређује да више никад тако нешто не поновите, ако сте верници,

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

18. и Аллах вам прописе објашњава; а Аллах све зна и мудар је.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Заиста онима који воле да се о верницима шире бестидне гласине чека болна казна и на овом свету и на Будућем; Аллах зна, а ви не знате.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости и да Аллах није милосрдан и милостив?!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

21. О верници, не следите ђаволове стопе! Онај ко буде следио ђаволове стопе он ће га на разврат и одвратна дела наводити. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости, ниједан од вас се не би никад очистио од греха; али Аллах чисти онога кога Он хоће. Аллах све чује и све зна.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾﴾

22. Нека се добротинитељи и богати међу вама не заклињу да више неће да помажу рођаке и сиромаше, и оне који су на Аллаховом путу напустили свој родни крај; нека им опросте и не замере! Зар вам не би било драго да и вама Аллах опрости?! А Аллах опрашта грехе и милостив је.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Заиста они који потворе честите, безазлене вернице нека су проклет и на овом свету и на Будућем и њима припада болна патња

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. на Дан када против њих буду сведочили њихови језици, и њихове руке, и њихове ноге за оно што су радили.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Тог Дана Аллах ће их казнити казном коју су заслужили и они ће сазнати да је Аллах, заиста, Истина очигледна.

يَوْمَئِذٍ يُوقِظُهُمُ اللَّهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ
أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

26. Неваљале жене припадају неваљалим мушкарцима, а неваљали мушкарци припадају неваљалим женама; честите жене припадају честитим мушкарцима, а честити мушкарци припадају честитим женама. Они нису криви за оно што о њима говоре, њих чека опрост и велико обиље.

الْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ وَالْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ
لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. О верници, у туђе куће не улазите док допуштење не добијете и док укућане не поздравите – то вам је боље, поучите се!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَى أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. А ако у њима никога не нађете, не улазите у њих док вам се не допусти; а ако вам се каже: „Вратите се!“ Ви се вратите, то вам је чедније, а Аллах добро зна оно што радите.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّى يُوْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Није вам грех да улазите у ненастањене куће у којима се налазе ваше ствари, а Аллах зна оно што јавно показујете и оно што кријете.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Реци верницима нека оборе своје погледе и нека воде бригу о својим стидним местима; то им је чедније. Аллах у потпуности зна оно што они раде.

31. А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим; и нека не дозволе да се од украса њихових види ишта осим оног што је ионако спољашње, и нека вела своја спусте на груди своје; нека украсе своје не показују другима, то могу само мужевима својим, или очевима својим, или очевима мужава својих, или синовима својим, или синовима мужава својих, или браћи својој или синовима браће своје, или синовима сестара својих, или пријатељицама својим, или робињама својим, или мушкарцима којима нису потребне жене, или деци која још нису спознала стидна места жена; и нека не ударају ногама својим да би се чуо звекет накита њиховог који покривају. И сви се Богу покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите.

32. Удајте неудате и жените нежењене, и честите робове и своје робиње; ако су сиромашни, Аллах ће им из Свога обиља дати. Аллах је неизмерно дарежљив и све зна.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولِي الإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّتَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. И нека се суздрже они који немају могућности да се ожене, док им Аллах из Свога обиља не помогне! А са онима у вашем поседу који желе да се откупе, ако знате да су у стању да то учине, о откупу се договорите. И дајте им нешто од иметка који вам је Аллах дао. И не нагоните своје робинје да се баве блудом - ако оне желе да буду честите - да бисте стекли пролазна добра овога света; а ако их неко на то присили, Аллах ће, након што су биле приморане, да им опрости и према њима да буде милостив.

34. Ми вам објављујемо јасне речи и примере из живота оних који су били пре вас и нестали, и поуку богобојазним.

35. Аллах је светло небеса и Земље! Пример Његовог светла је као удубина у којој је фитиљ кандила; фитиљ је у стакленки, а стакленка је као блистава звезда; ужиже се благословљеним маслиновим дрветом, источним и западним, чије уље готово да сија кад га ватра и не дотакне; сама светлост изнад светлости! Аллах води ка Својој светлости онога кога Он хоће. Аллах наводи примере људима, Аллах све добро зна.

وَلَيْسَتَّعْفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيِّتَكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُورِهِ ۖ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

36. У џамијама, које се Његовом вољом подижу и у којима се спомиње Његово име – Њега славе и величају, ујутру и навече

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

37. људи које куповина и продаја не ометају да спомињу Аллаха и који обављају молитву и удељују обавезну милостињу, и који стрепе од Дана у коме ће срца и погледи да буду узнемирени,

رَجَالٌ لَا تُلْمِيهِمْ تَجَرَءٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ
يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

38. да би их Аллах лепом наградом за дела њихова наградио и да би им од доброте Своје и више дао. А Аллах даје коме хоће, без рачуна.

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم
مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. А дела неверника су као варка у равници у којој жедан види воду, али кад до тог места дође, ништа не нађе – а затећи ће да га чека крај њега Аллахова казна и Он ће потпуно да му обрачуна његова дела; Аллах веома брзо обрачунава,

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ
يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ
حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

40. или су као тмине над дубоким морем које прекривају таласи све један за другим, изнад којих су облаци, све тмине једна изнад других, прст се пред оком не види – а онај коме Аллах не да светло неће светла ни имати.

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ
مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ
ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ
يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرُهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

41. Зар не знаш да Аллаха славе и величају сви који су на небесима и на Земљи, а и птице ширењем својих крила; сви знају како ће да Му се моле и како ће да Га славе и величају. А Аллах добро зна оно што они раде.

42. Аллахова је власт и на небесима и на Земљи, а Аллаху се све враћа.

43. Зар не видиш да Аллах полако покреће облаке, а онда их спаја и једне над другима гомила, па ти видиш кишу како из њих пада: Он с неба, из облака величине брда, спушта град, па њиме кога хоће погоди, а кога хоће поштеди – блесак муње Његове готово да одузме вид.

44. Он чини да ноћ и дан наступају наизменично и у томе је, заиста, поука за оне који памет имају.

45. Аллах сва жива бића ствара од воде, нека од њих пузе на стомаку, нека иду на две ноге, а нека, опет ходају на четири; Аллах ствара што хоће, Аллах, заиста, све може.

46. Ми смо објавили јасне речи и доказе; а Аллах упућује на Прави пут онога кога Он хоће.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَفَّتٍ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ
صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ ﴿١١﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ﴿١٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ ۖ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن
يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَآ
بَرَقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿١٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۖ فَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنٍ ۖ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ
رِجْلَيْنِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٥﴾

لَقَدْ أَنزَلْنَا ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

47. Лицемери говоре: „Ми верујемо у Аллаха и Посланика, и покоравамо се“, а затим се неки од њих одмећу. Нису они верници.

48. Кад буду позвани Аллаху и Његовом Посланику да им пресуди, неки од њих одједном леђа окрену.

49. само ако знају да је правда на њиховој страни, долазе му послушно.

50. Да ли су њихова срца болесна, или сумњају, или страхују да ће Аллах и Његов Посланик према њима неправедно да поступи? Ниједно, него желе другима неправду да учине.

51. Кад се верници Аллаху и Посланику Његовом позову да им пресуди, само кажу: „Слушамо и покоравамо се!“ То су они који су успели.

52. Они који се Аллаху и Његовом Посланику буду покоравали, који се буду бојали Аллаха и Њега се чували - то су они који су успели и који су спашени!

53. Лицемери се заклињу Аллахом, најтежом заклетвом, да ће сигурно да иду у бој ако им ти наредиш. Реци: „Не заклињите се! Ваша покорност је позната! Аллах, заиста, у потпуности зна оно што радите.“

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٩﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦١﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ الَّذِي تَبَتَّاهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٦٢﴾

*وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

54. Реци: „Покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику!“ А ако се окренете, он је дужан да ради оно што се њему наређује, а ви сте дужни оно што се вама наређује, па ако му budete послушни, бићете на Правом путу - а Посланикова дужност је само да јасно обзнани.

55. Аллах обећава да ће оне међу вама који буду веровали и добра дела чинили сигурно намесницима на Земљи поставити, као што је поставио намесницима оне пре њих, и да ће им зацело веру њихову учврстити, ону коју им Он жели, и да ће им сигурно страх сигурношћу заменити; они ће само Мене обожавати, и неће друге Мени у обожавану да придружују. А они који и после тога буду неверници – они су прави грешници.

56. А ви обављајте молитву и дајте обавезну милостињу и Посланику будите послушни да би вам се милост указала.

57. Никако не мисли да ће неверници умаћи Њему на Земљи; њихово боравиште биће ватра, а она је, заиста, грозно пребивалиште!

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا تَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾

58. О верници, нека од вас у три случаја затраже допуштење да вам уђу они који су у вашем поседу и они који још нису полно зрели: пре јутарње молитве, и када у подне одложите своју одећу, и после обављања ноћне молитве. То су три доба када нисте обучени, а у друго доба није ни вама ни њима грех, па они код вас често улазе, а и ви једни код других улазите. Тако вам Аллах објашњава прописе! А Аллах све зна и мудар је.

59. А кад ваша деца достигну полную зрелост, нека онда увек траже допуштење за улазак, као што су тражили допуштење они старији пре њих; тако вам Аллах објашњава Своје прописе! А Аллах све зна и мудар је.

60. А старим женама које више не жуде за удајом није грех да одложе огртаче своје, али не показујући она места на којима се украси носе; а боље им је да буду крепосне. Бог све чује и зна.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْذِنَكُمْ الَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا
الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَوةِ
الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ
الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ
عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوُفُونَ عَلَيْكُمْ
بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَفْذِنُوا كَمَا اسْتَفْذَنَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَن
يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Није грех слепом, нити је грех хромом, нити је грех болесном, а нити вама самима да једете у вашим кућама, или у кућама ваших очева, или у кућама ваших мајки, или у кућама ваше браће, или у кућама ваших сестара, или у кућама ваших стричева, или у кућама ваших тетака по оцу, или у кућама ваших ујака, или у кућама ваших тетака по мајци, или оних чији су кључеви код вас или код вашег пријатеља; није вам грех да једете заједнички или појединачно. А кад улазите у куће, ви њене укућане поздравите поздравом прописаним од Аллаха, благословљеним и лепим. Тако вам Аллах објашњава прописе да бисте разумели!

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَلَتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Прави верници су само они који верују у Аллаха и Његовог Посланика, а који се, кад су са њим на каквом важном састанку, не удаљују док од њега допуштење не добију. Они који од тебе траже допуштење, у Аллаха и Његовог Посланика, заиста, верују. И кад они затраже допуштење од тебе због каквог свог посла, допусти коме хоћеш од њих, и замоли Аллаха да им опрости - заиста Аллах опрашта грехе и милостив је.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Не сматрајте Послаников позив упућен вама као позив који ви једни другима упућујете; Бог сигурно зна оне међу вама који се крадом извлаче. Нека се припазе они који поступају супротно његовом наређењу да их не стигне какво искушење, или да их не снађе болна патња.

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Аллахово је све што је на небесима и на Земљи, Он сигурно зна какви сте ви, и Он ће да их обавести о свему што су урадили на Дан кад се Њему буду вратили. А Аллах све добро зна!

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ
يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ
فَيَنْبَيِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

الفرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Нека је узвишен Онај Који Своме слуги објављује Кур'ан да би световима био опомена,

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

2. Онај Коме припада власт на небесима и на Земљи, Који нема детета, Који у власти нема ортака и Који је све створио и како треба уредио!

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

3. А они су узели божанства мимо Њега, која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању да од себе отклоне неку штету ни да себи прибаве какву корист, која немају моћ да живот одузму, да живот дају нити да оживе.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
ضَرًّا وَلَا تَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

4. Они који не верују говоре: "Ово није ништа друго до велика лаж коју он измишља, а у томе му и други људи помажу", и тиме чине неправду и потвору.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

5. И говоре: „То су измишљотине древних народа које је он преписао, па му се казују јутром и вечери.“

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾

6. Реци: „Објављује га Онај Који зна тајне небеса и Земље; Он опрашта грехе и милостив је.“

7. И још говоре: „Шта је овом посланику, он храну једе и по пијацама шета; зашто му није послат један анђео да заједно са њим опомиње,

8. или да му се спусти ризница са благом, или да има башту из које би се хранио?!“ И неверници још говоре: „Ви само опчињеног човека следите!“

9. Види шта о теби они говоре, па онда лутају и Прави пут не могу да нађу.

10. Нека је узвишен Онај Који, ако хоће, може да ти подари боље од тога: баште кроз које теку реке и дворце.

11. Они, чак, поричу и Час оживљења, а Ми смо за оне који поричу Час оживљења припремили разбуктали Огањ.

12. Кад их Огањ опази из даљине, они ће чути како гневан кључа и од жестине стење.

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَمَشَى فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ الْمَلَكُ
فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾

أَوْ يُنَزَّلَ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ
إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾

أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ فَضْلُوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ
ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ﴿١٠﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
تَغَيُّطًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

13. А кад буду бачени у Ватру, у теснац, везаних руку, пропаст ће призивати.

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

14. “Не призивајте данас једну пропаст, него призивајте многе пропасти!”

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

15. Реци: „Да ли је боље то или вечни Рај, који је обећан богобојазнима? Он ће да им буде награда и пребивалиште.“

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

16. У њему ће заувек све што зажеље да имају – то је обећање Господара твог – они ће да имају право то да траже од Њега.”

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

17. А на Дан када их Он сакупи, а и оне које су поред Аллаха обожавали, па упита: „Јесте ли ви ове Моје слуге завели у заблуду, или су они сами залутали са Правог пута?“

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

18. Они ће да кажу: „Узвишен нек си Ти, незамисливо је да смо ми поред Тебе узимали икакве заштитнике, него, Ти си овима и њиховим прецима дао да уживају, па су заборавили опомену; они су заслужили пропаст!“

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُثْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعِبَادَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾

19. Они ће да порекну то што ви говорите, а ви нећете да будете у могућности да отклоните патњу нити да нађете помоћ. А оне од вас који је незнанобожац био даћемо да искуси велику патњу.

فَقَدْ كَذَّبَكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

20. Ми пре тебе нисмо послали ниједног посланика који није јео и по трговима ходао. Ми чинимо да једни другима будете искушење, да видимо хоћете ли да будете стрпљиви. А твој Господар све види.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ
وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Они који не верују да ће пред Нас стати говоре: “Зашто нам се не пошаљу анђели или зашто Господара свог не видимо?” Они су, заиста, у душама својим охоли, а у неверству су све границе прешли.

* وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ
اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا
كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. Оног Дана кад угледају анђеле, грешници се неће радовати, а анђели ће им говорити: „Милост вам је потпуно ускраћена.“

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

23. И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворити.

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

24. Становници Раја ће тог дана да имају најбоље пребивалиште и најлепше одмаралиште.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

25. А на Дан кад се расцепи небо и из њега се појави облак и кад се анђели уистину спусте,

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَنُزِلُ
الْمَلَائِكَةِ نَزِيرًا ﴿٢٥﴾

26. тог дана ће да буде истинска власт само код Свемилосног, а биће то мучан дан за невернике.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا
عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

27. На Дан кад неверник прсте своје буде гризао говорећи: „Камо среће да сам се уз Посланика држао Правог пута!

28. Камо среће, тешко мени, да тога и тога нисам узео за пријатеља!

29. Он ме је од Кур'ана одвратио након што ми је дошао!“ - А ђаво човека увек оставља на цедилу.

30. Посланик је рекао: „Господару мој, заиста мој народ овај Кур'ан избегава!“

31. Исто тако смо Ми дали да сваком веровеснику зликовци непријатељи буду. А теби је Господар твој довољан као водич и као помагач!

32. Они који не верују говоре: “Требало је да му Кур'ан буде објављен читав, и то одједном!” А тако се објављује да бисмо њиме срце твоје учврстили, и Ми га све одломак по одломак објављујемо.

33. Они неће ниједан приговор да ти упуте, а да Ми нећемо одговор и најлепше објашњење да ти наведемо.

34. Они који буду наглавачке вучени ка Паклу биће у најгорем положају и у највећој невољи.

وَيَوْمَ يَعِصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ

يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

يَوْنٰلَيَّ اٰتَيْتَنِي لَمْ اَتَّخِذْ فَلَانَا خَلِيْلًا ﴿٢٨﴾

لَقَدْ اَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِي ۚ

وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يَرْبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا هٰذَا

الْقُرْءَانَ مَهْجُوْرًا ﴿٣٠﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ

الْمُجْرِمِيْنَ ۚ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هٰدِيًا وَنَصِيْرًا ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نَزَّلَ عَلٰیهِ

الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِيُثَبِّتَ بِهٖ

فُوَادَكُمْ ۚ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ

وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ﴿٣٣﴾

الَّذِيْنَ يُخْشَرُوْنَ عَلٰی وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ

اَوْ لَيْكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٣٤﴾

35. Ми смо Мојсију дали Књигу и његовог брата Арона му учинили помоћником,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا
مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Па смо казали: „Идите вас двоје народу који пориче Наше доказе“, и после смо тај народ потпуно уништили.

فَقُلْنَا أَذْهَبًا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

37. А и Нојев народ смо, кад су посланике у лаж утеривали, потопили и људима их поучним примером учинили, а неверницима смо патњу болну припремили.

وَقَوْمُ نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

38. И Аду и Семуду и становницима Реса и многим народима између њих,

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

39. свима смо објаснили примере за поуку, и све смо их затим у потпуности уништавали.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثِلَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا
تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

40. И они пролазе поред насеља на које се сручила кобна киша - зар га не виде?! Напротив, они се не надају проживљењу.

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا
السَّوَاءَ أَلَمَ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا
يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾

41. Кад те виде, ругају ти се: „Је ли ово онај којег је Аллах послао као посланика?!

وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهْدَا
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

42. Умало да нас није одвратио од наших божанстава, али ми смо им остали верни.“ А кад доживе патњу, сазнаће ко је био у највећој заблуди!

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ
صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43. Кажи ти Мени, хоћеш ли ти сачувати оног који је страст своју за бога свог узео?

أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Мислиш ли ти да већина њих жели да чује или да схвати? Као стока су они, чак су још даље с Првог пута скренули.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Зар не видиш како твој Господар сенку распростире - а да хоће, оставио би је да мирује. А затим смо учинили да на њу Сунце утиче.

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

46. А после је мало-помало Себи привлачимо.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

47. Он је Тај Који вам је ноћ учинио покривачем, сан починком, а дан да се крећете.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

48. И Он је Тај Који шаље ветрове као радосну вест, као претходницу Своје Милости; и Ми са неба чисту воду спуштамо

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
طَهُورًا ﴿٤٨﴾

49. да њоме већ мртав предео оживимо и да многу стоку и многе људе које смо створили напојимо.

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأُنَاسٍ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

50. И њима смо објаснили да би размислили, али већина људи осим неверништва одбија све.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾

51. Да хоћемо, у сваки град бисмо послали неког да опомиње.

وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

52. Зато се не покуравај неверницима и Кур'аном се свим силама против њих бори.

فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

53. Он је две водене површине једну поред друге оставио – једна је питка и слатка, друга слана и горка, а између њих је преграду и невидљиву брану поставио.

*وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

54. Он од воде ствара људе и чини да су род по крви и тазбини. Твој Господар је свемоћан.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۖ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

55. Уместо Бога они обожавају оне који нису у стању неку корист да им прибаве нити од њих какву штету да отклоне. Неверник је ђаволу саучесник против његовог Господара.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

56. А Ми смо те послали само зато да радосне вести доносиш и да опомињеш.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

57. Реци: „За ово од вас не тражим другу награду осим да онај који хоће пође Путем који води његовом Господару.“

58. Ти се поуздај у Живог, Који не може да умре, и величај Га, и хвали! А довољно је то што грехе Својих слуга у потпуности зна,

59. Онај Који је створио небеса и Земљу и оно што је међу њима у шест временских раздобља, а онда се узвисио над Престољем. Он је Свемилосни, и упитај о Њему онога који добро зна.

60. А кад им се каже: „Ничице падните Свемилосном!“ Они питају: „А ко је Свемилосни? Зар да ничице падамо само зато што нам ти наређујеш?“ И то им повећа још већу одбојност.

61. Нека је Узвишен Онај Који је на небу створио сазвежђа и на њему дао Светиљку и Месец који сија.

62. Он је учинио да се смењују ноћ и дан, и у њима је прилика за онога који жели да размисли и прими поуку или жели да буде захвалан.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُذُنُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

63. А слуге Милостивог су они који се по Земљи у миру крећу, а кад им се бестидници обрете, одговарају: "Мир вама!"

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

64. и они који проводе ноћи пред Господаром својим на тло падајући и стојећи.

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾

65. И они који говоре: „Господару наш, поштеди нас патње у Паклу јер је патња у њему, заиста, пропаст неминовна.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

66. Он је ружно пребивалиште и боравиште“,

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

67. и они који, кад удељују, не расипају и не шкртаре, већ се у томе држе средине;

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

68. и они који мимо Аллаха другог бога не моле, и који, оне које је Аллах забранио, не убијају, осим када правда то захтева, и који не блудниче; а ко то ради, искусиће казну.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

69. Патња ће да му буде удвостручена на Оном свету и вечно ће у њој да остане понижен,

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾

70. Али они који се покају и поверују и раде добра дела; Аллах ће њихова лоша дела у добра да промени, а Аллах грехе опрашта и милостив је.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

71. А онај који се буде покајао и радио добра дела, он се, уистину, Аллаху искрено вратио;

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى
اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

72. И они који не сведоче лажно и који, пролазећи поред оног што их се не тиче, пролазе достојанствено.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

73. и они који, када буду опоменути доказима свога Господара, ни глуви ни слепи на њих не остану;

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُؤْا
عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

74. и они који говоре: "Господару наш, подари нам у женама нашим и деци нашој радост и учини да се честити на нас угледају!"

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. Они ће да буду, за оно што су трпели, рајским одајама награђени и у њима ће поздравом добродошлице и благословом бити дочекивани.

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

76. У њима ће да остану вечно, а како су оне дивно пребивалиште и боравиште!

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

77. Реци: "Господар мој вам поклања пажњу само због ваше молитве, а пошто сте ви порицали, неминовно вас чека патња."

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

Песници الشعراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Та-син-мим.

طسّم ①

2. Ово су речи и докази јасне Књиге!

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Зар ћеш себе да упропастиш зато
што они неће да поверују?!لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسَكَ إِلَّا يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ③4. Кад бисмо хтели, Ми бисмо им са
неба послали знак пред којим би се
они повиновали.إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً
فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ④5. И њима не дође ниједна нова
опомена од Свемилосног, а да се од
ње не окрену.وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑤6. Они поричу – па стићи ће их
сигурно последице оног чему се
изругују.فَقَدْ كَذَبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَتْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ⑥7. Зар они не виде како чинимо да из
земље ниче разноврсно племенито
биље?أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ أَثْبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ⑦8. То је заиста доказ, али већина њих
не верује.إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ⑧

9. а твој Господар је, заиста, Силни и Милостиви.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. А кад је твој Господар позвао Мојсија: „Иди насилничком народу,

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

11. фараоновом народу, не би ли постали богобојазни“,

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

12. Мојсије рече: „Господару мој, бојим се да ме они у лаж не утерају.

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. И да ми у души не постане тешко и да ми се језик не саплете; па дај посланство и Арону, да ми помогне;

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْظِلُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾

14. А према њима сам се огрешио, па се плашим да ме не убију.”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. „Неће!“ Рече Аллах. „Идите обојица са Нашим доказима, Ми ћемо са вама да будемо и слушамо.

قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا بَيِّتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

16. Идите фараону и реците: 'Ми смо посланици Господара светова.

فَأْتِنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. Допусти да Израилјеви синови пођу са нама!“

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾

18. Фараон рече: „Зар те међу нама нисмо одгајали док си био дете и зар међу нама ниси провео толике године свога живота?

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيدًا وَلِئْتَ فِيْنَا مِنْ
عُمْرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19. И урадио си оно што си урадио и
још си незахвалан!“

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ أَلَيْ فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. „Ја сам онда оно урадио а у
заблуди сам био“, рече Мојсије,

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

21. „а од вас сам побегао зато што
сам се вас бојао, па ми је Господар
мој мудрост даровао и послаником
ме учинио.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي
رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. А добротинство које ми
пребацујеш - да није то што си
Израиљеве синове поробио?“

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾

23. „А ко је Господар светова?“ Упита
фараон.

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. „Господар небеса и Земље и
онога што је између њих, ако чврсто
верујете“, одговори он.

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. „Чујете ли?“ Рече фараон онима
око себе.

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

26. „Ваш Господар и Господар ваших
давних предака“, рекао је Мојсије.

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. „Посланик који вам је послат,
уистину је луд“, рече фараон.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

28. „Господар истока и запада и онога што је између њих, ако разумете?“ Рече Мојсије.

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. А фараон рече: „Ако будеш признавао као бога некога другог осим мене, сигурно ћу у тамницу да те бацим!“

قَالَ لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَهًا غَيْرِي لأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

30. „Зар и онда кад ти будем нешто што је очигледно донео?“ Упита он.

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. „Па дај га, ако истину говориш!“ Рече фараон.

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

32. И Мојсије баци свој штап, кад он - права змија.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

33. И руку своју извуче, кад она, онима који су гледали - бела.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾

34. „Овај је, заиста, вешт чаробњак“, рече фараон главешинама око себе,

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. „хоће да вас својом чаролијом из ваше земље изведе. Па шта саветујете?“

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. „Остави њега и његовог брата!“ Рекоше, „а у градове пошаљи да сакупљају,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. све веште чаробњаке ће ти довести.“

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

38. И сакупише чаробњаке у одређено време и означеног дана,

فَجَبِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

39. а народу би речено: „Хоћете ли да се сакупите,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40. да будемо уз чаробњаке, ако они буду победници?“

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ
الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. А кад стигоше, чаробњаци упиташе фараона: „Да ли ће нама, заиста, да припадне награда ако ми будемо победници?“

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَا
لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

42. „Хоћете“, одговори он, „и бићете тада, сигурно, од оних мени блиских.“

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُفْرَبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Мојсије им рече: „Баците оно што желите да баците!“

قَالَ لَهُم مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٤٣﴾

44. И они побацаше своје конопце и своје штапове и рекоше: „Достојанства нам фараоновог, ми ћемо сигурно да победимо!“

فَأَلْقَوْا جِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

45. Затим Мојсије баци свој штап, који одједном прогута оно што су они лажно извели.

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. Чаробњаци онда ницице падоше

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِيدِينَ ﴿٤٦﴾

47. и рекоше: “Ми верујемо у Господара светова.

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Мојсијевог и Ароновог
Господара.“

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49. „Зар сте му поверовали пре мог
допуштења?!“ Викну фараон, „он је
ваш учитељ, он вас је научио
чаробњаштву - а ви ћете да
запамтите: поодсецаћу вам унакрст
руке и ноге и све ћу да вас разапнем!“

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

50. „Ништа страшно!“ Рекоше, „ми
ћемо своме Господару да се
вратимо.

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ми се надамо да ће наш Господар
да нам опрости грехе зато што смо
први верници.“

إِنَّا نَظْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ
كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

52. И Ми објависмо Мојсију: „Крени
ноћу са Мојим слугама, али бићете
гоњени.“

* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾

53. И фараон посла сакупљаче по
градовима.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. „Заиста су ови мала скупина,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

55. и расрдили су нас,

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَعَّابُونَ ﴿٥٥﴾

56. а сви смо спремни!“

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾

57. И Ми их изведосмо из вртова и река,

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

58. из ризница и дивних двораца.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. Ето, тако је било, и Ми смо дали да то наследе Израиљеви синови

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

60. и они их, у зори, сустигоше,

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. па кад једни друге угледаше, Мојсијеви другови повикаше: "Сустиће нас сигурно!"

فَلَمَّا تَرَأَ الْأَجْمَعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾

62. "Неће!" Рече он, "Господар мој је са мном, Он ће ми пут показати."

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

63. И Ми објависмо Мојсију: „Удари штапом својим по мору!“ И оно се растави и свака његова страна је била као велико брдо,

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

64. и Ми онда тамо оне друге приближисмо,

وَأَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Мојсија и све оне који су били са њим спасисмо,

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۖ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66. а оне друге потописмо.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. У томе је, заиста, знак, али већина њих нису били верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

69. И казују им вест о Авраму,

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. кад је свога оца и свој народ упитао: „Шта то ви обожавате?“

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Они одговорише: „Обожавамо идоле и по цео дан им се молимо“,

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُنُّهَا عَKِفِينَ ﴿٧١﴾

72. он рече: „Да ли вас они чују када се молите,

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. или, да ли могу да вам користе или нашкоде?“

أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. „Не“, одговорише, „али ми смо упамтили наше претке како тако поступају.“

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. „А да ли сте размишљали“, упита он, „да су они које обожавате

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. ви и ваши давни преци,

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. заиста, моји непријатељи? Али, то није Господар светова

فَأَنَّهُمْ عَدُوٌّ لِإِلَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Који ме је створио и Он ме на Прави пут упућује,

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. и Који ме храни и поји,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. и Који ме, кад се разболим, лечи,

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. и Који ће живот да ми одузме, и
Који ће после да ме оживи,

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. и Који ће ми, надам се, грешке на
Судњем дану опростити!

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ
الْدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. Господару мој, подари ми
мудрост и придружи ме онима који су
добри

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. и учини да ме спомињу по истини
и добру они који ће доћи после мене,

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. и учини ме једним од оних којима
ћеш рајске благодати даровати,

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. и мом оцу опрости, заиста је био
међу залуталим,

وَأَغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. и не понизи ме на Дан кад ће
људи да буду оживљени,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88. на Дан кад неће никакво благо, а
ни синови од користи бити,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. само ће онај који дође Богу чистог
срца да буде спашен.“

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. И Рај ће да се приближи
богобојазнима,

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. а Пакао да се укаже заблуделима,

وَبَرَزَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. и рећи ће им се: „Где су они које сте обожавали,

وَقِيلَ لَهُمْ أَتَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. а нисте Аллаха: могу ли они сада да вам помогну, или себи да помогну?“

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُوكُمْ أَوْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

94. Па ће заједно са онима који су их у заблуду довели у Пакао бити бачени,

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

95. и Сотонине војске - сви заједно.

وَجُنُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

96. И они ће, свађајући се у њему, да говоре:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97. „Тако нам Аллаха, били смо, заиста, у очигледној заблуди

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

98. кад смо вас изједначавали са Господаром свих створења,

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

99. а само су нас зликовци на странпутицу завели,

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْأُمُجِرُونَ ﴿٩٩﴾

100. па немамо ни заговорника,

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

101. ни блиског пријатеља,

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. да нам је само да се повратимо, па да постанемо верници!“

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. У томе је, заиста, знак, али већина њих нису били верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. А, заиста, твој Господар – заиста је Силни и Милостиви.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. И Нојев народ је сматрао посланике лажним

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Кад им брат њихов Ноје рече: “Како то да се Аллаха не бојите?

إِذْ قَالَ لَهُم أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар свих створења.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. зато се бојте Бога и мени будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. Они рекоше: „Како да те послушамо када те следе најнеугледнији људи?“

﴿١١١﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

112. “Не знам ја шта су они радили”, рече он.

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. „Сви ће пред мојим Господаром, да знате, да полажу рачун,

﴿١١٣﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

114. а ја вернике нећу да отерам,

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. ја само јавно опомињем!"

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. „Ако се не оканиш, о Ноја!“
Рекоше они, „бићеш сигурно
каменован!“

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْبُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. „Господару мој“, рече он, „народ
мој ме у лаж утерује,

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118. па Ти мени и њима пресуди и
спаси мене и вернике који су са
мном!“

فَأَفْتَحْ بَيْتِي وَبَيِّهْهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. И Ми смо спасили њега и оне
који су били уз њега у крцатој лађи,

فَأَنْجِئْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ
الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120. а остале смо потопили.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. То је заиста доказ, али већина
њих не верује.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. А, заиста, твој Господар – заиста
је Силни и Милостиви!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. И народ Ад је сматрао лажним
посланике.

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кад им њихов брат Ебер рече:
„Како то да се Аллаха не бојите?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Ја сам вам, сигурно, поуздани
посланик,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. зато се бојте Аллаха и мени
будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

127. За ово од вас не тражим никакву
награду, мене ће да награди
Господар свих створења.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Зашто на свакој узвишици
палате зидате, друге исмејавајући,

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129. и подижете тврђаве као да ћете
вечно да живите,

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130. а кад кажњавате, кажњавате као
силници?

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Зато се бојте Бога и мени будите
послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

132. Бојте се Оног Који вам дарује
оно што знате,

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. дарује вам стоку и синове,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. и баште и изворе.

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135. Ја се, заиста, за вас бојим патње
на Великом дану.

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

136. Они рекоше: „Нама је свеједно саветовао ти или не саветовао,

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

137. овако су веровали и давни народи,

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. и ми нећемо да будемо подвргнути патњи.“

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. И они су наставили да га утерују у лаж, па смо их Ми уништили. То је поука, али већина ових неће да верује.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. А Господар је твој заиста силан и милостив.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. И Семуд је сматрао лажним посланике.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. Кад им њихов брат Салах рече: „Како то да се Аллаха не бојите?

إِذْ قَالَ لَهُم أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. зато се бојте Бога и мени будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар светова.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Зар мислите да ћете овде да будете остављени сигурни,

أَتَنْتَرِكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾

147. у вртовима и међу изворима,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. у усевима и међу палмама са
зрелим плодовима?

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾

149. И ви у брдима врло спретно
кљешете куће,

وَتَنْجُثُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. зато се бојте Аллаха и мени
будите послушни!

فَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. и не слушајте наредбе оних који
у злу претерују,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

152. који на Земљи неред чине и не
поправљају се."

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Они рекоше: „Ти си само
опчињен,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. ти си човек, као и ми; зато нам
донеси једно чудо ако је истина то
што говориш!"

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. „Ево, то је камила“, рече он, „она
ће да пије у одређени дан, а ви у
одређени дан,

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ
يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. и не чините јој никакво зло да вас
не би стигла патња на Великом дану!"

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. Али, они је заклаше и потом
зажалише,

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. и стиже их казна. У томе је, заиста, поука, али већина њих не верује.

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. И Лотов народ је сматрао лажним посланике.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Кад им њихов брат Лот рече: „Како то да се не бојите?

إِذْ قَالَ لَهُم أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар светова.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Зашто ви, мимо свих светова, са мушкарцима имате полни однос,

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. а своје жене, које је за вас створио ваш Господар, остављате? Ви сте људи који прелазе сваку границу зла.“

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Они рекоше: „Ако се не оканиш, о Лоте, бићеш сигурно прогнан!“

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. „Ја се грозим тога шта ви радите!“ Рече он.

قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. „Господару мој, сачувај мене и моју породицу од онога што они раде!“

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Ми смо сачували њега и његову породицу - све,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. осим старице која је остала са онима који су искусили казну,

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. а затим смо остале уништили

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. спустивши на њих кишу - а страшне ли кише за оне који су били упозорени!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. То је заиста доказ, али већина њих не верује.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. И становници Ејке су угонили посланике у лаж.

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Кад им Јофор рече: „Како то да се Аллах не бојите?“

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. зато се бојте Аллаха и мени
будите послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ١٧٩

180. За ово од вас не тражим никакву
награду, мене ће да награди
Господар светова.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٨٠

181. Право мерите на литру и не
закидајте,

*أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
الْمُخْسِرِينَ ١٨١

182. а на кантару мерите исправном
мером,

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ١٨٢

183. и људима њихова права не
умањујте, и зло по Земљи, неред
правећи, не чините,

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ١٨٣

184. и бојте се Онога Који је створио
и вас и давне народе.“

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ
الْأُولَى ١٨٤

185. Они рекоше: „Ти си само
опчињен;

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ١٨٥

186. и ти си само човек као и ми; за
нас си ти, заиста, прави лажов;

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِينَ
الْكَاذِبِينَ ١٨٦

187. зато спусти на нас казну са неба,
ако си од оних који говоре истину!“

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٨٧

188. „Господар мој добро зна шта ви
радите“, рече он.

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨٨

189. И они су наставили да га утерују у лаж па их је стигла казна у Дану тамног облака; а то је била казна једног страшног дана.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ
كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. То је заиста доказ, али већина њих не верује.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. И Кур'ан је сигурно објава Господара светова;

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. доноси га поверљиви анђео,

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. на срце твоје, да опомињеш,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. на јасном арапском језику.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. Он је споменут у књигама претходних посланика,

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. зар њима није знак то што за њега знају учени људи Израилјевих синова?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ
بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾

198. А да га објављујемо неком неарапу,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. па да им га он чита, опет у њега не би поверовали.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. Ето, тако га Ми уводимо у срца
грешника,

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. они у њега неће да верују док не
виде болну патњу,

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. која ће изненада да им дође, а
они неће ни да осете,

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. па ће рећи: „Хоће ли нам се дати
мало времена?“

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Па зар они пожуреју Нашу
казну?!

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Шта ти мислиш, ако им Ми
допуштамо да уживају годинама,

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

206. и на крају их снађе оно чиме им
се прети,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. зар ће им користи слadak живот
који су проводили?

مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. Ми ниједно насеље нисмо
разорили а да им нису послати они
који су их упозоравали,

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. да би поуку примили, Ми нисмо
неправедни били.

ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

210. Кур'ан не доноси ђаволи,

وَمَا تَنْزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾

211. незамисливо је да то они раде; и они то не могу.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212. Они су потпуно спречени и да га прислушкују.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

213. Зато се, мимо Аллаха, не моли другом богу - да не би био од оних који ће да буду мучени!

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

214. И упозоравај своју најближу родбину,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. и буди понизан према верницима који те следе!

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

216. А ако те не буду послушали, ти реци: „Ја немам ништа са тим што ви радите.“

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

217. И поуздај се у Силног и Милостивог,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

218. Који те види кад устанеш,

الَّذِي يَرْنٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219. да са осталима молитву обавиш.

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾

220. јер Он, заиста, све чује и све зна.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

221. Хоћете ли да вас обавестим коме долазе ђаволи?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

222. Они долазе сваком лажову,
грешнику,

تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. и прислушкују, а већина њих су
лажљивци.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

224. А заведени следе песнике.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. Зар не знаш да они сваком
долином блуде.

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. и да говоре оно што не раде,

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. тако не говоре само они који
верују и добра дела чине, и који често
Бога спомињу, и који узвраћају кад их
исмејавају. А многобошци ће,
сигурно, сазнати у какву ће се муку
увалити.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

Мрави النمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Та-син. Ово су речи Кур'ана и јасне Књиге,

طَسَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابِ

مُبِينٍ ﴿١﴾

2. упуте и радосне вести онима који верују,

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. који молитву обављају и милостињу удељују и који у онај свет чврсто верују.

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

4. Заиста онима који у Онај свет не верују Ми приказујемо њихове поступке лепим - зато они лутају;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾

5. то су они којима припада жестока патња, а на Оном свету они ће, заиста, да буду највећи губитници,

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٥﴾

6. а ти, заиста, примаш Кур'ан од Оног Који је мудар и Који све зна!

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْءَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
عَلِيمٍ ﴿٦﴾

7. Када Мојсије рече својој породици: „Видео сам ватру, донећу вам отуда какву вест, или ћу да вам донесем пламену бакљу да бисте се огрејали.“

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
سَاءَتِ بَكُم مِّنْهَا بَخْرٌ أَوْ ءَاتِيكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

8. Кад је дошао до ње, неки глас је дозивао: „Нека су благословљени они који се налазе на месту где је ватра и они око ње, и нека је слављен и узвишен Аллах, Господар светова!

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

9. О Мојсије, Ја сам - Аллах, Силни и Мудри!

يَمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. Баци свој штап!“ Па кад је виде да се, као да је хитра змија, креће, он узмаче и не врати се. 'О Мојсије, не бој се! Посланици код Мене не требају ничега да се боје;

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا
تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

11. А оном који грех почини, а онда зло добрим делом замени – Ја ћу, уистину, опростити и самилостан бити.

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ
فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

12. Увуци своју руку у своја недра, појавиће се бела, али неће да буде болесна - биће један од девет знакова фараону и његовом народу; они су, заиста, народ невернички.“

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾

13. И кад им јасно дођоше Наши знакови, они рекоше: „Ово је права чаролија!“

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

14. И они их, неправедни и охоли, порекоше, али су у себи веровали да су истинита, па погледај како су скончали смутљивци.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا
وَعُلُوًّا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

15. Давиду и Соломону смо дали знање и они су говорили: „Хвала Богу Који нас је одликовао над многим Својим слугама верницима!“

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ
عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

16. И Соломон наследи Давида и рече: „О људи, дато нам је да разумемо птичје гласове и свашта нам је дато: ово је, заиста, права благодат!“

وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَاءَتِيهَا
النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَاطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

17. И сакупише се Соломону војске његове – џинни, људи и птице, све чета до чете, постројени,

وَحُيِّرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18. и кад стигоше до мравље долине, један мрав рече: „О мрави, улазите у своја станишта да вас не погазе Соломон и његове војске, а да то и не приметите!“

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ
يَتَأْتِيهَا النَّمْلُ أَخْلُوهُمَا فَكُنَّكُمْ لَا
يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

19. И он се насмеши његовим речима и рече: „Мој Господару, надахни ме да будем захвалан на Твојој благодати, коју си указао мени и мојим родитељима, и да чиним добра дела на Твоје задовољство, и уведи ме, Својом милошћу, међу Своје добре слуге!“

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

20. И он изврши смотру птица, па рече: „Зашто не видим пупавца, да није одсутан?“

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدَّ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

21. Ако ми не донесе ваљано оправдање, тешком ћу га казном казнити или ћу га заклати!”

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَأَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٢١﴾

22. И не потраје дуго, а он дође, па рече: “Дознао сам оно што ти не знаш, из Сабе ти доносим поуздану вест.

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Видео сам да једна жена њима влада и да јој је дато свега и свачега, а има и величанствени престо.

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Видео сам да се и она и њен народ клањају Сунцу, а не Аллаху, а Сотона им је приказао њихове поступке лепим и од правог пута их одвратио, па они не умеју да нађу Прави пут,

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

25. па да се Аллаху клањају, Који изводи оно што је скривено на небесима и на Земљи и Који зна оно што кријете и оно што на јаву износите.

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Аллах је, нема истинског бога осим Њега, Господар Величанственог Престола!“

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

27. „Видећемо“, рече Соломон, „да ли говориш истину или не.

* قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. Однеси ово моје писмо па им га баци, а онда се од њих мало измакни и погледај шта ће једни другима рећи!“

29. „О великани“, рече она, „мени је достављено једно писмо вредно поштовања!“

30. од Соломона и гласи: ‘У име Аллаха, Милостивог, Самилосног!’

31. Не уздижете се изнад мене и дођите ми Аллаху покорни.

32. „О великани“, рече она, „саветујте ми шта треба у овом случају да радим; ја без вас ништа нећу да одлучим!“

33. „Ми смо врло јаки и храбри“, рекоше они, „а ти одлучујеш. Па, гледај шта ћеш да наредиш!“

34. „Кад цареви освоје неки град“, рече она, „они га разоре, а угледне његове становнике учине пониженим.“ Ето, тако они раде.

35. „Послаћу им један дар и видећу са чиме ће изасланици да се врате.“

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَتْ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالَتْ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا
كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَىٰ قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ
وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً
وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ
يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. И кад он пред Соломона изађе, овај му рече: “Зар да благом мене придобијете? Оно што је Аллах мени дао боље је од оног што је дао вама. Ви се оном што вам се дарује радујете!

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ
فَمَا آتَيْنِيهِ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ
أَنْتُمْ يَهْدِيئِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Врати се њима! Ми ћемо да доведемо војске којима неће моћи да се одупру и истераћемо их из Сабе понижене и покорене.

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ
بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. “О достојанственици, ко ће од вас да ми донесе њен престо пре него што ми дођу као муслимани?”

قَالَ يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا
قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. „Ја ћу да ти га донесем“, рече Ифрит, један од џинна, „пре него што са свог места устанеш, ја сам за то, заиста, снажан и поуздан.“

قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْحَيِّ أَنَا وَاتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

40. А ја ћу да га донесем“, рече онај који је имао знање из Књиге, “пре него што оком трепнеш.” И кад Соломон виде да је престо већ пред њим постављен, узвикну: „Ово је благодат мога Господара, Који ме искушава да ли ћу да будем захвалан или незахвалан. А ко је захвалан – у своју корист је захвалан, а ко је незахвалан – па, мој Господар је независан и племенит.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا
وَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ
فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَنْشُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Промените изглед њеног престола да видимо хоће ли га или неће препознати!“

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ
تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

42. И кад она дође, би јој речено: „Је ли овакав твој престо?“ „Као да јесте!“ Она узвикну. „А нама је дато знање пре него њој, и ми смо муслимани.“

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ
كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا
مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. А од исправног веровања спречило је оно што је обожавала мимо Аллаха. Јер је она народу неверничком припадала.

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Би јој речено: „Уђи у дворану!“ Кад она погледа, помисли да је дубока вода, па задиже хаљину уз своје ноге. „Овај је дворца поплочан углачаним стаклом!“ Рече он. „Мој Господару!“ Узвикну она, „ја сам се према себи огрешила и у друштву са Соломоном предајем се Аллаху, Господару светова!“

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ
حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ
إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ
إِلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. А народу Семуд послали смо њиховог брата Салаха који им је говорио: „Обожавајте једино Аллаха“, али они се поделише у две групе које су се међусобно препирале.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ
اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. “О народе мој”, говорио им је он, “зашто тражите да вас стигне казна пре него што се покајете? Зашто од Аллаха не тражите опроста да би вам се указала милост?”

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. “Ми сматрамо лошим предзнаком тебе и оне који су с тобом!” Рекоше они. “Од Бога вам је и добро и зло”, рече он, “ви сте народ који је стављен у искушење.”

قَالُوا أَظْهَرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ
طَبَرْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

48. У граду је било девет особа које су по земљи, не ред, него неред чиниле.

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةٌ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

49. „Аллахом се закуните“, рекоше, „да ћемо ноћу и њега и његову породицу да убијемо, а онда његовом сроднику да кажемо: 'Ми нисмо присуствовали погибији његове породице, ми, заиста, истину говоримо.'“

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. И ковали су сплетку, па смо и Ми припремили њима сплетку, а они то нису осећали,

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

51. па погледај каква је била последица њиховог сплеткарења: уништили смо све - и њих и њихов народ.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

52. Ено њихових кућа, пусте су због насиља који су чинили - у томе је, заиста, поука народу који зна,

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

53. а спасили смо оне који су веровали и који су се греха клонили.

وَأَخْرَجْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. И Лота смо послали када рече своје народу: „Зар чините разврат наочиглед једни других?!

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

55. Зар збиља са страшћу општите са мушкарцима уместо са женама? Ви сте, уистину, безумници.”

أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. А одговор његовог народа само је гласио: „Истерајте Лотову породицу из вашег града, они су, заиста, људи чистунци!“

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ ٥٦

57. И Ми смо спасили њега и његову породицу, осим његове жене. Ми смо одредили да она остане с онима који ће казну искусити.

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ ٥٧

58. И сручили смо на њих камену кишу, а страшне ли кише за оне који су били упозорени!

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ ٥٨

59. Реци: „Хвала Аллаху и нека је мир Његовим слугама које је Он одабрао!“ Шта је боље: Аллах или они које поред Њега обожавају?

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ أَلِلَّهِ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ٥٩

60. Онај Који је небеса и Земљу створио и Који вам спушта са неба кишу помоћу које Ми дајемо да озелене прекрасне баште, немогуће је да ви учините да израсте њихово дрвеће. Зар поред Аллаха постоји други бог?! Не постоји, али су они народ који друге са Њим изједначаје.

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُثْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِقَوْمٍ يَعْدِلُونَ﴾ ٦٠

61. Онај Који је Земљу учинио пребивалиштем и кроз њу је провео реке и на њој је поставио непомична брда и између два мора учинио преграду. Зар поред Аллаха постоји други бог?! Не постоји, него већина њих у незнању живи.

﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ٦١

62. Онај Који се невољнику, кад Му се обрати, одазива, и Који зло отклања и Који вас на Земљи једне другима смењује. Зар поред Аллаха постоји други бог?! Како никако поуку ви да примите!

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم مَّخْرَجًا ۖ وَالْأَرْضُ أَهْلُهَا
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

63. Онај Који вам у тминама, на копну и на мору, показује пут и Који ветрове као радосну вест испред Своје милости шаље. Зар поред Аллаха постоји други бог?! Како је Аллах високо изнад оних које поред Њега обожавају!

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۖ أَعَلَيْهِمْ أَهْلُهَا ۚ أَعَلَيْهِمْ أَهْلُهَا ۚ أَعَلَيْهِمْ أَهْلُهَا ۚ
يُشْرِكُونَ ﴿١٣﴾

64. Онај Који све из ничега ствара, Који ће затим то поново да учини, и Који вам опскрбу са неба и из земље даје. Зар поред Аллаха постоји други бог?! Реци: „Докажите, ако истину говорите!“

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ أَعَلَيْهِمْ أَهْلُهَا ۚ
أَلَيْسَ لَهُ هَٰؤُلَاءِ بُرْهَانٌ ۖ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤﴾

65. Реци: „Нико, осим Аллаха, ни на небу ни на Земљи, не зна оно што је недокучиво чулима; и они не знају када ће да буду оживљени.“

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُنْعَثُونَ ﴿١٥﴾

66. Они о Оном свету ништа не знају! Они у њега још и сумњају, па чак су и слепи у вези са тим!

بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلِ هُمْ فِي
شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلِ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿١٦﴾

67. Неверници говоре: „Зар ћемо, кад постанемо земља, и ми и наши преци, заиста, да будемо оживљени?“

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَأَبَاؤُنَا أَأَنبَا ۖ لَمُخْرَجُونَ ﴿١٧﴾

68. Овим нам се већ одавно прети, и нама и прецима нашим, а ово су само измишљотине народа древних.”

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Реци: “Путујте по свету и видите како су завршили грешници!”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. И не тугуј због њих и нека ти није тешко у души због њихових сплетки.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. “Кад ће се већ једном обистинити та претња, ако истину говорите?” Питају они.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

72. Реци: „Стићи ће вас сигурно нешто од онога што пожурејте!“

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

73. А твој Господар је неизмерно добар према људима, али већина њих није захвална.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Твој Господар добро зна оно што њихове груди крију и оно што они јавно износе.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

75. Нема ничег скривеног ни на небу ни на Земљи, а да није у јасној Књизи.

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

76. Овај Кур'ан казује Израилјевим синовима највише о ономе у чему се они разилазе,

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

77. и он је, уистину, путоказ и милост сваком оном који верује.

وَأَنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. Твој Господар ће по Својој правди да им пресуди; Он је Силни и Свезнајући,

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾

79. зато се поуздај у Аллаху, јер ти, заиста, следиш праву истину!

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

80. Ти не можеш мртве да дозовеш нити глуве да довичеш кад се леђима окрену.

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

81. Нити можеш следе од заблуде њихове да одвратиш. Можеш једино да дозовеш оне који у речи Наше верују, они ће да се одазову.

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ إِن
تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. И кад дође време да они буду кажњени, Ми ћемо учинити да из земље изађе једна животиња која ће им рећи да људи у доказе Наше нису уверени.

*وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَاثِرُوا
بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

83. А на Дан када од сваког народа сакупимо гомилу оних који су порицали Наше речи и доказе - они ће да буду вођени у строју.

وَيَوْمَ نَخْشَرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ قَوَّاجًا مِّمَّنْ
يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

84. А кад дођу, Он ће да упита: „Јесте ли ви порицали Моје речи и доказе не размишљајући о њима, или шта сте то радили?“

85. И њих ће стићи казна зато што су незнанобошци били, па неће моћи ни реч да изусте.

86. Зар не виде да смо учинили ноћ да у њој имају спокоја, а дан видним за рад?! То су, заиста, докази за народ који верује.

87. А на Дан кад се дувне у рог па се смртно престраве и они на небесима и они на Земљи, изузев оних које Аллах буде хтео да поштеди, сви ће понизно да Му дођу.

88. Ти видиш планине и мислиш да су непомичне, а оне се крећу као што се облаци крећу, то је Аллахово дело - Који је све савршено створио; Он, заиста, у потпуности зна оно што радите.

89. Они који учине добро дело, имаће бољу награду за то, и биће поштеђени страха на Судњем дану,

90. а они који буду чинили зло, у Ватру ће наглавачке да буду гурнути. „Па зар бивате кажњени осим за оно што сте радили?!“

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آدَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

91. Ја сам примио заповест да обожавам једино Господара овог града који је Он учинио светим – а Њему све припада – и наређено ми је да будем Аллаху предан и послушан.

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. и да казујем Кур'ан; онај ко буде ишао Правим путем на Правом путу је за своје добро, а онеме који је у заблуди ти реци: ""Ја само упозоравам."

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا
يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا
مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

93. И реци: "Хвала Аллаху, Он ће вам знамења Своја показати, па ћете их ви познати!" А Господар твој мотри на оно што радите.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ
فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

Казивање القصص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Та-син-мим.

طسّم ①

2. Ово су речи јасне Књиге!

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Ми ћемо ти казати неке вести о Мојсију и фараону, онако како је било, и то за оне људе који верују.

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ③

4. Заиста се фараон на Земљи оholио и становнике њене на странке је изделио; једне је тлачио, мушку им децу клао, а женску у животу остављао, заиста је смутљивац био.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا
شِيْعًا يَسْتَضِيعُ ظِلْفَةً مِنْهُمْ يَدْبُجُ
أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ④

5. А Ми смо хтели да оне који су на Земљи тлачени милошћу обаспемо и да их вођама и наследницима учинимо.

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي
الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ⑤

6. И да им на Земљи власт дарујемо, а да фараону и Хаману и војскама њиховим дамо да доживе баш оно због чега су од њих страховали.

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
يَحْذَرُونَ ⑥

7. И ми смо надахнули Мојсијеву мајку: „Доји га, а кад се уплашиш за његов живот, спусти га у реку, и не страхуј и не тугуј, Ми ћемо, заиста, да ти га вратимо и једним од посланика ћемо да га учинимо.“

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْكَ وَجَعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

8. И нађоше га фараонови људи, да им постане непријатељ и туга; заиста су фараон и Хаман и војске њихове увек грешили.

فَالْتَفَطَهُ ۖ ءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾

9. И фараонова жена рече: „Он ће да буде радост и мени и теби! Не убијте га, можда ће да нам буде од користи, а можемо и да га посинимо“; а они ништа не предосетише.

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكْ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. И срце Мојсијеве мајке постаде празно, и готово би га открила да Ми њено срце нисмо учврстили и верницом је учинили.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

11. И она рече његовој сестри: „Иди за њим!“ И она га је гледала издалека, а они нису ништа приметили.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

12. А Ми смо му већ били забранили дојиље, па она рече: „Хоћете ли да вам ја покажем породицу која ће о њему да се брине и која ће добро да му жели?“

*وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. И вратисмо га његовој мајци да се радује и да не тугује, и да се увери да је истинито Аллахово обећање; али већина њих не зна.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَئِكَ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. И кад он достиже врхунац своје снаге и потпуно стаса, дали смо му мудрост и знање; тако Ми награђујемо оне који раде добра дела.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

15. И он уђе у град неopaжен од становника његових и у њему затече двојицу људи како се туку, један је припадао његовом, а други непријатељском народу, па га је позвао у помоћ онај из његовог народа против оног из непријатељског народа, и Мојсије га удари и усмрти. 'Ово је ђаволје дело!' – Узвикну -, 'он је, заиста, отворени непријатељ који у заблуду доводи!

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ
شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَنَصَّهُ
الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ
فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. "Господару мој", рече онда, "ја сам сам себи зло нанео, опрости ми!" И Он му опрости, Он, уистину, прашта и Он је милостив.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

17. "Господару мој", рече, "због благодати коју си ми указао, више никад неправеднима нећу бити од помоћи!"

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

18. И Мојсије у граду освану престашен, очекујући шта ће бити, кад га онај исти од јуче позва поново у помоћ. "Ти си, збиља, у правој заблуди!" Рече.

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ
قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

19. И кад хтеде шчепати заједничког им непријатеља, рече му онај: “О Мојсије, зар ћеш убити и мене као што си јуче убио човека? Ти хоћеш на Земљи силу проводити, а не желиш мирити.”

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوسَى أَأَنتَ تَقْتُلُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

20. И један човек са краја града дотрча: „О Мојсије“, рече, „главешине се договарају да те убију, зато одлази, ја сам ти зблига искрен саветник!“

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. И Мојсије изађе из града, преплашен, ишчекујући шта ће да се деси. “Господару мој”, рече, “спаси ме народа који не верује!”

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

22. И кад се упуту према Медену, он рече: “Господар мој ће ми показати прави пут!”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

23. А кад стиже до меденске воде, затече око ње групу људи како напајају стоку а мало даље од њих угледа две жене које су је од воде одбијале. „Шта је са вама?“ Упита он. „Ми не напајамо док чобани не отерају стоку!“ Одговорише оне, „а отац нам је веома стар.“

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. И он им је напоји, а онда оде у хладовину и рече: “Господару мој, ма какву ми храну дао, заиста ми је потребна!”

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. А затим, једна од њих две му дође идући стидљиво и рече: „Мој отац те зове да те награди за то што си нам стоку напојио!“ И кад му он дође и каза шта је доживео, он рече: „Не страхуј, спасио си се народа који не верује!“

26. „О мој оче, „рече једна од њих, „узми га у најам, најбоље је да унајмиш оног ко је снажан и поуздан.“

27. „Ја желим да те оженим једном од ове моје две кћери“, рече он, „али треба да ме служиш осам година; а ако напуниш десет биће твоја добра воља, а ја не желим да те на то силим; ти ћеш да видиш, ако Аллах да, да сам добар.“

28. „У реду, то је договор између мене и тебе!“ Рече Мојсије, „који год од та два рока испуним нема шта да ми се приговори, а Аллах је гарант за оно што смо утаничили!“

29. И када Мојсије испуни уговорени рок и крену са својом породицом, он угледа ватру на једној страни брда и рече својој породици: „Сачекајте, угледао сам ватру, можда ћу од ње какву вест да вам донесем, или запаљену бакљу, па да се огрејете.“

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْسِي عَلَىٰ أَسِيحًا ۖ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ
الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَّابِتَ اسْتِجْرَاهُ إِنَّ خَيْرَ
مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ
هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ
أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
فَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا
نُقُولُ وَكَيْلُ ﴿٢٨﴾

* فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۖ
ءَانَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ
امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم
مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ
تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. А кад дође до ватре, неко га зовну са десне стране долине, поред стабла, у благословљеном крају: „О Мојсије, Ја сам, збиља, Аллах, Господар светова!

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ
يَمُوسَىٰ إِنَّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Баци штап свој!" И кад виде да се попут хитре змије креће, он узмаче и не врати се. "О Мојсије, приђи и не бој се, сигурно ти се никакво зло догодити неће!

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبَلَ
وَلَا تَخَفْ إِنَّا نَاكِتٌ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

32. Увуци своју руку у недра своја, појавиће се бела, а без мане, и прибири се тако од страха! То су два доказа од Господара твог фараону и главешинама његовим; они су, заиста, народ одметнички."

أَسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ مِنَ
الرَّهْبِ فَلَنَذِيرُكَ بُرْهَانًا مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. „Господару мој“, рече, „ја сам убио једног њиховог човека, па се бојим да и они мене не убију.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

34. А мој брат Арон је речитији од мене, па пошаљи са мнош и њега, као мог помоћника, да потврђује моје речи, јер се бојим да ме не назову лажовом.“

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ
يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

35. „Помоћи ћемо те твојим братом“, рече Он, „и обојици ћемо власт дати, па вам се они неће усудити прићи због наших доказа. Вас двојица ћете, и они који вас буду следили, да budete победници.“

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا
إِنَّمَا وَمَنْ أَتَّبَعُكُمَا الْعَالِيُونَ ﴿٣٥﴾

36. И кад им Мојсије донесе Наше јасне доказе, они повикаше: „Ово је само смишљена магија, нисмо чули да се овако нешто дешавало у доба наших предака!“

37. „Господар мој добро зна оног који доноси упутство од Њега“, рече Мојсије, „оног који ће на крају да победи – а неверници заиста неће успети!“

38. „О великани“, рече фараон, „ја не знам да ви имате другог бога осим мене а ти, о Хамане, пеци за мене опеке и сагради ми торањ да се попнем ка Мојсијевом Богу, јер ја мислим да је он, заиста, један од лажова!“

39. А он и његове војске су се, без икаквог права, охолили на Земљи и мислили су да неће да нам буду враћени.

40. Па ми дохватисмо и њега и његове војске и у море их бацисмо; погледај како су скончали неверници!

41. А били смо их учинили вођама који су позивали у оно због чега се иде у ватру – а на Судњем дану нико им неће помоћи.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُون لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ
عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ
إِلَى إِلَهٍ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكْبَرَهُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
أَحْقٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ لَا يَنْصُرُونَ ﴿٤١﴾

42. И поспратисмо их проклетством на овом свету, а на Судњем дану биће међу онима који су удаљени од милости.

43. И Ми смо Мојсију дали Књигу, након што смо уништили древне народе, да буде светло људима, и упута, и милост, да би се присетили и примили поуку.

44. Ти ниси био на страни западној кад смо Мојсију посланство поверили, а ниси био ни његов савременик.

45. Ми смо многе народе подигли и они су дуго живели, а ти ниси боравио међу становницима Медена и речи им Наше казивао него ти Ми о њима казујемо вести.

46. Ти ниси био поред брда кад смо Мојсија позвали, али Ми смо те послали као милост Господара твог да опомињеш људе којима пре тебе није дошао нико ко би их опоменуо, да би се опаметили.

47. И да не кажу, када их задеси несрећа због онога што су починили: „Господару наш, зашто нам ниси послао посланика, па да Твоје доказе следимо и да будемо верници?“

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا
أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ
مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
تَتَلَوًا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَّحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا
أَتَتْهُمْ مِنْ نُذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
رَسُولًا فَتَنْتَبِعَ ءَايَاتِكَ وَتَكُونُ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. А кад им долази Истина од нас, они говоре: „Зашто му није дато исто као што је дато Мојсију?“ А зар они нису порекли оно што је дато Мојсију раније?! Они говоре: „Две чаролије, једна другу подржава“, и говоре: „Ми ни у једну не верујемо!“

49. Реци: „Па донесите ви од Аллага књигу која боље, него ове две, на Прави пут упућује, њу бих следио, ако истину говорите!“

50. Па ако ти се не одазову, онда знај да се они поводе једино за страстима својим. А зар је ико горе залутао од оног који следи страст своју, а не Божју упуту? Бог, заиста, неће указати на Прави пут народу који сам себи неправду чини.

51. А Ми смо им Реч темељно доставили како би се опаметили и примили поуку.

52. Они којима смо дали Књигу пре Кур'ана, верују у њега,

53. а када им се он казује, говоре: „Ми верујемо у њега, он је Истина од нашег Господара, ми смо и пре били муслимани.“

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا
أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا
بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ
أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩﴾

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

*وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ
بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا يُنَالُ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾

54. Они ће да добију двоструку награду за то што трпе и што лепим на зло узвраћају и што од онога што им дајемо удељују;

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

55. а кад чују какву бесмислицу, од ње се окрену и кажу: „Нама наша, а вама ваша дела, од нас сте мирни! Ми не желимо друштво неучих.“

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

56. Ти, заиста, не можеш упутити на Прави пут оног кога ти желиш да упутиш. Аллах указује на Прави пут оном коме Он хоће, и Он добро зна оне који ће Правим путем поћи.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Они говоре: “Ако с тобом будемо Прави пут следили, бићемо брзо из родног краја протерани.” Зар им Ми не пружамо прилику да бораве у светом и сигурном месту где се, као Наш дар, сливају плодови разноврсни; међутим, већина њих не зна.

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ
مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا
يُجِبْنَ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. А колико смо Ми насеља уништили, чији су становници према ономе што им је дато у животу били незахвални! Ето домова њихових, мало ко, после њих, наврати у њих, Нама су остали.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا
فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ لَمْ تُمْسِكْ مِّن بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

59. А Господар твој никада није насеља уништавао док у њихов главни град посланика не би послао, да им доказе Наше казује. И Ми смо насеља уништавали само онда кад су становници њихови незнанобошци били.

60. Све што вам је даровано само су насладе и украси у овосветском животу, а оно што је код Аллага боље је и трајно. Зар не разумете?!

61. Како може да буде једнак онај коме смо обећали лепу награду, и коју ће да добије, и онај коме смо дали да се наслађује у овосветском животу, а који ће после, на Судњем дану, Ватри да буде приведен?!

62. А на Дан кад их Он позове и упита: "Где су они које сте поред Мене обожавали?"

63. Рећи ће они на којима ће реч да се обистини: „Господару наш, ове што смо навели на странпутицу, навели смо зато што смо и сами били на странпутици, ми их се пред Тобом одричемо, они нас нису обожавали.“

64. "Позовите божанства ваша!" Рећи ће им се, па ће их они позивати, али им се она неће одазвати, и патњу ће доживети. Да су само на Правом путу били!

65. А на Дан кад их Он позове и упита: „Како сте се посланицима одазвали?“

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أَوْثَقْتُمْ مِنَ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفْلا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. Тог Дана они неће знати шта да одговоре, па ни један другог неће ништа питати.

67. А онај који се буде покајао, и који буде веровао, и који буде добра дела чинио – он ће бити од оних који ће успети.

68. Твој Господар ствара шта хоће, и Он одабира. Они немају право да бирају. Узвишен нека је Аллах и врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!

69. Твој Господар зна оно што крију њихове груди и оно што они обзнањују.

70. Он је Аллах, нема другог истинског бога осим Њега; Њему нека је сва хвала и на овом и на Будућем свету! Пресуда припада само Њему и Њему ћете да се вратите!

71. Реци: „Шта мислите, ако би Аллах дао да вам ноћ потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим Аллага, дао светлост?! Зар не чујете?!“

72. Реци: „Кажите ви мени, ако би Аллах дао да вам дан потраје вечно, до Судњег дана, који би вам бог, осим Аллага, ноћ дао да у њој нађете смирај?! Зар не видите?!“

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ
الْخِيرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ الْحَمْدُ فِي
الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَظْلَامٍ تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

73. Из Своје милости Он вам је дао ноћ и дан - да се ноћу одмарате а да дању за Његовим добрима трагате и да будете захвални.

74. А на Дан кад их Он позове и упита: "Где су божанства које сте поред Мене обожавали?"

75. И из сваког народа доведешћемо сведока и рећи: „Дајте свој доказ!“ И они ће да сазнају да истина припада једино Аллаху, а неће да им буде оних које су измишљали.

76. Карун је био из Мојсијевог народа, па их је тлачио, а били смо му дали толико блага да је његове кључеве тешко могла да носи група снажних људи. Па му његов народ рече: „Не буди незахвалан, јер Аллах не воли оне који су незахвални!“

77. „И настој да тиме што ти је дао Аллах стекнеш Будући свет, а не заборави ни свој удео на овом свету, и чини добро као што је Аллах теби учинио добро, и не чини неред по Земљи, заиста Аллах не воли оне који чине неред.“

وَمِنْ رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ
مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنَ كَمَا
أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَتَّبِعِ الْفُسَادَ فِي
الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

78. “Ово ми је дато на основу мог знања!” Говорио је он. А зар није знао да је Бог пре њега уништио неке народе који су били од њега јачи и који су били више накупили – а злочинци неће о гресима својим ни испитивани бити.

79. И изађе он пред народ свој у свом сјају. “Ах, да је и нама оно што је дато Каруну”, говорили су они који су чезнули за животом на овом свету, “он је, уистину, пресрећан.”

80. “Тешко вама”, говорили су учени. Онима који верују и раде добра дела боља је Аллахова награда, а она ће само стрпљивима да буде пружена.“

81. И Ми смо и њега и његов двораци у земљу утерали, и нико од Аллах није могао да га одбрани, а ни сам себи није могао да помогне.

82. А они који су раније прижељкивали да су на његовом месту, стадоше да говоре: „Зар не видите да Аллах даје обиље оном од Својих слугу коме Он хоће, а и да ускраћује?! Да нам Аллах није Своју милост указао и нас би у земљу утерао! Зар не видите да неверници никад неће успети?!“

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْفُرُونَ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُورُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنَ عَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَأَنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَّنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَاءُ وَيَكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Тај други свет даћемо онима који не желе на Земљи да се охоле и наред да чине, а оне који се Бога боје чека срећан крај.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا
يُرِيدُونَ غُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

84. Онај ко уради добро дело, добиће бољу награду за њега, а онај ко уради зло, па они који буду радили зло, биће кажњени само у сразмери са оним што су радили.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ
جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

85. Онај Који ти објављује Кур'ан сигурно ће да те на онај свет врати. Реци: "Господар мој добро зна ко је на Правом путу и ко је у очитој заблуди."

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدَكَ إِلَى
مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ
هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾

86. Ти ниси очекивао да ће Књига да ти буде објављена, али она ти је објављена као милост твога Господара, зато никако не буди помагач неверницима!

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. И нека те они никако не одврате од Божјих речи, кад ти се објаве, и позивај Господару свом и никако не буди од оних који друге поред Њега обожавају!

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ
أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

88. И не моли, поред Аллаха, другог бога! Нема истинског бога осим Њега! Све ће, осим Његовог лица, да пропадне! Њему припада суд и Њему ћете се вратити!

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

Паук العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-мим.

الْم ۞

2. Зар мисле људи да ће да буду остављени на миру ако кажу: “Ми верујемо!” И да неће да буду искушавани?!

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۞

3. А ми смо искушавали и оне пре њих, да би Бог сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ ۞

4. Зар мисле они који раде зла дела да ће Нама да умакну?! Лоше ли је оно што просуђују!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَسْفُتُنَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

5. Онај ко се нада сусрету с Аллахом – па доћи ће, сигурно, Дан обећани. А Он све чује и све зна!

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
لَا تَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

6. А онај ко се бори - бори се само за себе, заиста, Аллах је независан од свих светова.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۞

7. Онима који верују и добра дела чине прећи ћемо сигурно преко лоших поступака њихових и за оно што су радили заиста ћемо их најлепшом наградом наградити.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

8. Ми смо сваком човеку наредили да буде добар према родитељима својим. Али, ако те они буду наговарали да поред Мене неког другог обожаваш, о коме ти ништа не знаш, онда им се не поковавај. Мени ћете да се вратите, па ћу Ја о ономе што сте радили да вас обавестим.

9. Оне који верују и раде добра дела сигурно ћемо да уврстимо међу оне који су добри.

10. Има људи који говоре: „Верујемо у Аллаха!“ А кад неки од њих буде стављен на муке због Аллаха, он сматра да је искушење од људи исто као и Аллахова казна. А ако победа дође од твога Господара, сигурно ће они да кажу: „Били смо уз вас!“ А зар Аллах не зна најбоље оно што је у свачијим грудима?!

11. Аллах сигурно зна оне који верују и сигурно зна оне који су дволични.

12. Они који не верују говоре онима који верују: „Следите наш пут, а ми ћемо да носимо ваше грехе!“ А не би понели ниједан њихов грех. Они су, заиста, лажљивци.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ
جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا
أُودِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ
اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا
كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي
صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا
سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ
بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

13. А сигурно ће властите терете и терете оних које су одвели у заблуду да носе, и сигурно ће за оно што су измишљали на Судњем дану да одговарају.

وَلِيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ
وَلْيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

14. Ми смо Ноја послали његовом народу и он је међу њима остао хиљаду, мање педесет година, па их је потом задесио потоп, зато што су незнанобошци били.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ
أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ
الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

15. И Ми смо њега и оне што су били у лађи спасили, и поучним примером световима је учинили.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا
آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

16. А и Аврама, кад је своме народу рекао: „Аллаха обожавајте и Њега се бојте, то вам је боље, ако знате!

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَنْفُسَهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

17. Ви, мимо Аллаха, обожавате идоле и смишљате лажи. Они које ви, мимо Аллаха, обожавате не могу никаквом опсрбом да вас опсрбе; ви тражите опсрбу од Аллаха и Њега обожавајте и Њему будите захвални! Њему ћете да се вратите.

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَأَشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. А ако ви поричете, па већ су порицали народи пре вас; а Посланик је једино дужан да јасно обзнани.“

وَأَن تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن
قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

19. Зар ови не виде како Аллах све из ничег ствара? Он ће то опет да учини; Аллаху је то, заиста, лако.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

20. Реци: “Путујте по свету да видите шта је Он из ничег створио. И, Аллах ће то, после, по други пут да створи. Аллах, заиста, све може.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Он кажњава онога кога Он хоће и милост указује ономе коме Он хоће, Њему ћете да budete враћени.

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

22. Његовој казни нећете умаћи ни на Земљи ни на небу, а немате, мимо Аллаха, ни заштитника ни помагача.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

23. А они који не верују у Аллахове речи и доказе и у сусрет са Њим, њима није стало до Моје милости – њих чека патња несносна.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يُبْسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Одговор његовог народа беше само то што рекоше: „Убијте га или га спалите!“ Али, Аллах га је избавио из ватре. У томе су, заиста, докази народу који верује.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

25. „Ви сте“, рече он, „мимо Аллаха прихватили кипове да бисте у овосветском животу одржавали међусобне пријатељске односе, а после, на Судњем дану, једни других ћете да се одричете и једни друге ћете да проклињете, Ватра ће да буде ваше бораиште и нико вам у помоћ неће моћи притећи.“

26. И Лот му је једини поверовао! А Аврам рече: „Ја се, уистину, селим тамо где ми је мој Господар наредио. Он је, заиста, Силни и Мудри.“

27. И Ми смо му подарили Исака и Јакова и међу његовим потомцима смо дали веровесништво и Књигу; а њему смо на овом свету леп спомен сачували, а на Оном ће, заиста, један од оних добрих бити.

28. И спомени Лота. Када народу своје рече: „Ви чините такав разврат какав пре вас нико од свих светова није чинио:

29. имате полне односе са мушкарцима, по друмовима пресрећете и на својим скуповима радите оно што је одвратно.“ А одговор његовог народа беше само то што рекоше: „Учини да нас стигне Аллахова казна ако си од оних који говоре истину!“

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾

*فَمَا مَن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَأَتَّوُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

أَبَيْكُم لَأَتَّوُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. “Господару мој”, рече он, “помози ми против искварених људи!”

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

31. И кад Наши изасланици Авраму донесоше радосну вест, рекоше: „Ми ћемо да унишtimo становнике онога насеља! Његови становници су заиста неверници!“

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى
قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ
أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

32. „У њему је Лот“, рече Аврам. „Ми добро знамо ко је у њему“, рекоше они, „ми ћемо да спасимо њега и његову породицу, осим његове жене. Она ће да остане са онима који ће да искусе казну.“

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ
فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. И кад Наши изасланици дођоше Лоту, он се због њих обневесели и узнемири. „Не бој се и не брини се“, рекоше они, „ми ћемо да спасимо тебе и породицу, осим твоје жене, она ће да остане са онима који ће да искусе казну.“

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ
وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا
تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. А на становнике овог града спустићемо страшну казну са неба због тога што су развратници.

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

35. И од њега смо оставили јасан знак људима који буду памети имали.

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

36. А у Меден посласмо њиховог брата Шуајба: „О мој народе“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, и очекујте Судњи дан, и не чините зло по Земљи правећи неред!“

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمُ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا
تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

37. Али му они не повероваше, па их задеси страشان потрес и они освануше у земљи својој мртви, непомични.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿٣٧﴾

38. А и Ада и Семуда - остаци њихових домова су вам видљиви - а ђаво им је њихове поступке лепим приказао, па их, од Правог пута одвратио, а били су разумни.

وَعَادًا وَمُؤَدَّا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ
مَّسْكِنِهِمْ ۚ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. И Каруна и фараона и Хамана; Мојсије им је донео јасне доказе, али су се они на Земљи охопили и нису могли да умакну казни,

وَقَرُورَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. и све смо казнили према њиховим гресима: на неке смо послали ветар пун песка, а неке смо уништили страшним гласом, неке смо утерали у земљу, а неке потопили; Аллах им није учинио неправду, сами су себи неправду нанели.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Они који, мимо Аллаха, узимају заштитнике слични су пауку који себи исплете кућу, а најслабија кућа, засигурно, је паукова кућа, кад би само знали.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ
كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ
الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. Аллах добро зна да ови које они, поред Њега, обожавају ништа не представљају; Он је Силни и Мудри!

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۚ
شَيْءٌ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

43. То су примери које Ми наводимо људима, али их само учени схватају.

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Бог је небеса и Земљу с разлогом створио; то је, заиста, поука онима који верују.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. Казуј Књигу која ти се објављује и обављај молитву - молитва, заиста, одвраћа од разврата и од свега што је ружно; а слављење Бога је сигурно веће! Бог зна шта радите.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

46. И са следбеницима Књиге расправљајте на најлепши начин, али не и с онима међу њима који су неправедни, и реците: „Ми верујемо у оно што се нама објављује и у оно што је вама објављено, а наш Бог и ваш Бог је један, и Њему смо ми предани!“

*وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Тако исто и теби објављујемо Књигу, а неки од оних којима смо већ дали Књигу - и у њу верују, а и међу овима има оних који у њу верују, а Наше речи и доказе негирају само неверници.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни својом десном руком писао, иначе, посумњали би они који говоре лажи.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Међутим, Кур'ан је сачињен од јасних речи; у грудима су оних којима је дато знање, а Наше речи негирају само неправедници,

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

50. и говоре: “Зашто му од Господара његовог нису нека чуда послата?” Реци: “Чуда су једино код Аллаха, а ја само јасно опомињем.”

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

51. А зар им није доста то што Ми теби објављујемо Књигу која им се казује: у њој је, заиста, милост и поука људима који верују.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُبَيِّنُ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Реци: „Аллах је довољан сведок мени и вама; Он зна све што је на небесима и на Земљи. А они који у лаж верују, а у Аллаха не верују, они су прави губитници.“

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَنَجِيًّا شَهِيدًا
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُوتِيَكَ هُمْ
الْخَسِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Они траже од тебе Мухаммеде да их што пре стигне казна. А да није одређеног рока, казна би им дошла, а доћи ће им, сигурно, изненада, а они неће да је предосете.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Они траже од тебе да их што пре стигне казна, а Пакао ће сигурно све невернике да обухвати

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيظَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. на Дан кад их патња и одозго и одоздо обузме, а Он каже: „Искусите оно што сте радили!“

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ
تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. О слуге Моје које верујете, Моја је Земља пространа, зато само Мене обожавајте!

بِعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ
فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. Свака душа смрт ће да осети, а онда ћете Нама да будете враћени.

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَتْهُ الْمَوْتَ ثُمَّ إِلَيْنَا
تَرْجِعُونَ ﴿٥٧﴾

58. Оне који буду веровали и радили добра дела сместићемо у рајске одаје, испод којих реке теку, у њима ће вечно да бораве. Како ће дивна бити награда онима који су се трудили.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾

59. онима који су били стрпљиви и уздали се у Свога Господара!

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

60. А колико има живих бића која не могу себи да скупљају опскрбу, Аллах их опскрбљује, а и вас! Он све чује и све зна.

وَكَايْنِ مِنَ ذَاتِهِ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ
يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

61. А да их упиташ: „Ко је створио небеса и Земљу и ко је потчинио Сунце и Месец?“ Сигурно би рекли: „Аллах!“, па куда се онда одмећу!?

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

62. Аллах у изобиљу даје опскрбу ономе коме хоће од Својих слуга, а и ускраћује коме хоће: Аллах, заиста, све зна.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. А ако их упиташ: „Ко са неба спушта воду и њом оживљава мртву Земљу?“ Сигурно ће да кажу: „Аллах!“ А ти реци: „Хвала Аллаху!“ Али већина њих не разуме.

وَلَمَن سَأَلْتَهُمْ مِّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Живот на овом свету је људима само забава и игра, а само онај свет је прави живот, кад би они само знали!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ
وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Кад се у лађе укрцају, Аллага моле, предајући Му се искрено, а када их Он доведе до копна, одједном друге Њему придружују

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

66. да би показали незахвалност према оном што им Ми дајемо и да би уживали. А сазнаће они!

لَيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلَيَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. Зар не виде да смо Кабу учинили сигурном, док се свуда около њих отима и плљачка? Зар у лаж верују, а на Аллаховим благодатима су незахвални?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا عَامِنًا
وَيَتَخَفَتِ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبَالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَيَنْعِمُوا ۚ اللَّهُ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Има ли онда већег насилника од онога који о Аллаху измишља лажи или пориче Истину која му долази?! Зар неверницима није боравиште у Паклу?!

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. Оне који се буду трудили због Нас, Ми ћемо, сигурно, да упутимо Нашим путевима, а Аллах је, заиста, на страни оних који добра дела чине!

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

Римљани الروم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 1. Елиф-лам-мим.

الْم ①

2. Византинци су побеђени

غُلِبَتِ الرُّومُ ②

3. у најнижој земљи, али они ће, после пораза свог, сигурно победити,

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ

سَيَغْلِبُونَ ③

4. за неколико година – и пре и после, Аллахова је одлука – и тад ће се верници радовати,

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ

بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ④

5. Аллаховој помоћи. Он помаже коме хоће и Он је Силни и Милостиви.

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ⑤

6. То је Аллахово обећање. Аллах ће своје обећање испунити, али већина људи не зна.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑥

7. Они знају само спољашњу страну овосветског живота, а према Оном свету су немарни.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ

الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑦

8. А зашто не размисле сами о себи?! Аллах је створио небеса и Земљу и оно што је између њих само са Истином и са одређеним роком, а многи људи, заиста, не верују да ће пред Господара свог заиста стати.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ⑧

9. Зашто не путују по Земљи па да виде какав је био завршетак оних пре њих?! Они су били од њих јачи и земљу су обрађивали и на њој су градили више него што ови граде, и посланици су им доносили јасне доказе: Аллах им није учинио неправду, сами су себи неправду нанели.

10. А онда, завршетак оних који су чинили зло био је најужаснија казна, зато што су порицали Аллахове речи и што су их извржавали руглу.

11. Аллах започиње стварање; ствара из ничега, затим ће то поново да учини, а онда ћете Њему да будете враћени.

12. На Дан кад наступи Час суда, незнанобошци ће очајавати.

13. Божанства њихова неће се за њих заузимати, а због божанстава својих били су неверници.

14. На Дан кад наступи Час оживљења, људи ће се раздвојити,

15. они који су веровали и радили добра дела радоваће се у рајским баштама,

16. а они који нису веровали и који су порицали Наше речи и доказе и који су сусрет на Судњем дану порицали у трајној ће муци бити.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ
مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَ إِنَّ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُ
وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْحَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾

17. Па, слављен и узвишен нека је Аллах кад год омркнете и кад год осванете.

18. Њему нека је сва хвала и на небесима и на Земљи, и предвече и у подне.

19. Он из неживог ствара живо и живо претвара у неживо. Он оживљава Земљу након њеног мртвила; исто тако ћете и ви да budete оживљени.

20. Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара, и одједном вас, људи, свуда има разасутих.

21. И један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилоост. У томе, заиста, има поуке за људе који размишљају.

22. И један од Његових доказа је стварање небеса и Земље, и разноврсност ваших језика и ваших боја; у томе, заиста, има поуке за оне који знају.

23. И један од Његових доказа је ваш сан ноћу и дању, и ваше настојање да стекнете нешто из Његовог обиља; у томе, заиста, има поуке за људе који чују.

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِافَ السَّنْبَكُ وَالْوَنُكُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِافَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

24. И један од Његових доказа је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта са неба кишу и оживљава Њоме земљу после њеног мртвила; у томе, заиста, има поуке за људе који разумеју.

25. И један од Његових доказа је и то што небо и Земља постоје Његовом одредбом. Затим, ћете, чим вас Он само једном позове, брзо из земље да устанете.

26. Њему припада све што је на небесима и на Земљи, све је Њему послушно.

27. Он је Тај Који из ничег ствара и Он ће то поново учинити, то је Њему лако. Он је узвишен и на небесима и на Земљи. Он је силан и мудар.

28. Он вам као пример наводи вас саме: јесу ли они који су у поседу вашем изједначени с вама у оном што вам Ми дајемо, па сте у томе исти, и бојите ли их се као што се ви једни других бојите? – Ето, тако Ми, подробно, излажемо доказе Наше људима који размишљају.

29. Али, неверници лакомислено следе страсти своје – а ко ће на Прави пут упутити оног кога је Бог у заблуди оставио? – Њима неће моћи нико у помоћ притећи.

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ
إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ
قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَلَكُ الْأَعْلَىٰ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ
لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ
شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
نُقَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ
نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Ти управи лице своје вери, као прави верник, вери Аллаховој, према којој је Он људе створио – не може се мењати Аллахова вера, али већина људи то не зна.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Покајнички Му се обраћајте! Бојте се Њега и обављајте молитву, и не будите незнанобошци,

*مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

32. од оних који су веру своју разбили и у странке се поделили; свака странка задовољна оним што исповеда.

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ
حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

33. А кад људе невоља снађе, они се Господару своме покајнички обраћају, а после, кад Он учини да осете Његову милост, одједном неки од њих своме Господару друге у обожавању придружују,

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَرْيَبُ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. да би били незахвални на оном што им Ми дајемо. Па уживајте, а сазнаћете!

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Зар смо им Ми послали какав доказ који говори у прилог оних које поред Њега обожавају?

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يَشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

36. Кад допустимо људима да се благодатима наслађују, они им се обрадују, а кад их погоди невоља, због оног што су руке њихове чиниле, одједном очајавају.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ
نُصِبْهُمْ سَيْئَةً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ
يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

37. Зар они не виде да Аллах у обиљу даје опскрбу ономе коме Он хоће, и да је ускраћује?! То су, уистину, докази за људе који верују.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Зато подај ближњему право његово, и сиромашу и путнику! То је боље за оне који се настоје Аллаху умилити – они ће успети.

فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ
اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

39. А новац који дајете да се увећа новцем других људи неће се код Бога увећати, а за милостињу коју уделите да бисте се Аллаху умилили – такви ће добра дела своја умногостручити.

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ
فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

40. Аллах је Онај Који вас је створио, па вас опскрбио, затим ће да вас усмрти и потом оживи. Постоји ли иједно божанство које било шта од тога ради?! Чист је и Узвишен Он од онога што Њему сматрају равним.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٍ
شَيْءٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

41. Због оног што људи раде, појавио се неред и на копну и на мору, како би им Он дао да искусе казну због оног што раде, не би ли се поправили.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

42. Реци: „Путујте по Земљи па погледајте какав је био крај оних који су били пре; већином су они били незнанобошци.“

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

43. Зато ти усмери своје лице правој вери, пре него што вољом Аллаховом дође Дан који нико неће моћи да одбије. Тог дана ће они да се раздвоје.

44. Они који нису веровали - на своју штету нису веровали, а они који су чинили добра дела - себи су припремили Рај,

45. да Он награди из Свога обиља оне који су веровали и радили добра дела; а Он, заиста, не воли невернике.

46. Један од Његових доказа је то што Он шаље ветрове као носиоце радосних вести да би вам дао да осетите Његову милост и да лађе плове Његовом одредбом и да стичете из Његовог обиља, и да бисте били захвални.

47. И пре тебе смо слали посланике њиховим народима и они су им доносили јасне доказе, па смо кажњавали оне који су грешили, а била нам је дужност да помогнемо вернике.

48. Аллах је Тај Који шаље ветрове, па они облаке гоне и Он их по небу, како Он хоће, распростире и дели на комаде, па ти видиш кишу како из њих пада, и кад је Он на оне Своје слуге, на које жели, пролије, они се одједном радошћу испуне,

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسِهِمْ يُمَّهَدُونَ ﴿٤٤﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُومُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. иако су били очајни пре него што се спустила на њих.

50. Зато, погледај трагове Аллахове милости – како Он оживи земљу након њеног мртвила! Он ће, уистину, и мртве да оживи, Он све може.

51. А да пошаљемо ветар и да они виде да је све пожутело, они би, и после тога, порицали благодати.

52. Ти не можеш да дозовеш мртве, ни глуве да довикнеш, кад се од тебе окрену, удаљавајући се,

53. нити можеш заслепљене да одвратиш од њихове заблуде; можеш једино да дозовеш оне који верују у Наше речи и доказе, једино они ће да се одазову.

54. Аллах је Тај Који вас нејаким ствара, и онда вам, после нејакости, даје снагу, а после снаге изнемоглост и седе власи; Он ствара шта хоће, Он све зна и све може.

55. А на Дан кад наступи Час оживљења, преступници ће да се заклињу да су само један час остали; а и пре су избегавали Истину.

وَأَن كَانُوا مِن قَبْلُ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِ ۖ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾

فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُنِجِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَلَئِن أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِن بَعْدِهِ ۚ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

*اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِّن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُؤْتِيَنَا سَاعَةً كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

56. А рећи ће они којима је дато знање и веровање: „Ви сте остали, према Аллаховој одредби, све до Дана оживљења, а ово је Дан оживљења, само што ви нисте знали.“

57. Тог Дана неће користити правдања онима који су се према себи огрешили и неће се од њих тражити да се Аллаху умиле.

58. У овом Кур'ану Ми наводимо људима разноврсне примере. А кад би им донео било какво чудо, опет би рекли они који не верују: „Ви само лажи износител!“

59. Ето, тако Аллах печати срца онима који неће да знају.

60. А ти буди стрпљив! Аллахово обећање је, заиста, истина и нека те никако не обману они који чврсто не верују.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفِّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

Лукман لقمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 1. Елиф-лам-мим.

الْم ۞

2. Ово су речи и докази мудре Књиге,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۞

3. упуте и милости онима који раде
добра дела,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۞

4. онима који обављају молитву и
дају милостињу и који у Онај свет
чврсто верују;

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۞

5. њима је Господар њихов на Прави
пут указао и они ће да успеју.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۞

6. Има људи који купују средства за
забаву, да би, не знајући колики је то
грех, с Аллаховог пута одводили и да
би га предметом за исмејавање
узимали. Њих чека срамна казна.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ۞

7. Кад се неком од њих Наше речи
казују, он охоло окреће главу, као да
их није ни чуо, као да је глув - зато му
наговести болну патњу.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قِرَاطًا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞

8. Онима који верују и раде добра дела, заиста, припадају баште уживања,

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ التَّعِيمِ ﴿٨﴾

9. у њима ће да бораве вечно - Аллахово обећање је истинито, а Он је Силни и Мудри.

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. Створио је небеса која ви видите без стубова, а по Земљи је стабилне планине поставио да вас не потреса, и по њој је разасуо животиње свих врста. Ми са неба спуштамо воду и чинимо да по њој ничу разноврсне племените биљке.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ رَوَّاسٍ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

11. То је Аллахово дело, а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Незнанобошци су у правој заблуди.

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

12. А Ми смо Локману даровали мудрост: „Буди захвалан Аллаху! Ко је захвалан, чини то у своју корист, а ко је незахвалан - па, Аллах је, заиста, независан и хваљен.“

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

13. Кад Локман рече своме сину, саветујући га: „О синко мој, немој Аллаху у обожавању никога да придружуваш; незнанобоштво је, збиља, велико насиље.“

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَتْهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي
وَلِوَلَدَيْكَ إِلَى الْوَصِيرِ ﴿١٤﴾

15. А ако буду настојали да те наговоре да поред Мене обожаваш оно о чему ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овом свету, великодушно понашај. А следи Пут онога који се обраћа Мени искрено; Мени ћете после да се вратите и Ја ћу о ономе што сте радили да вас обавестим.

وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي
الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ
ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. О мој синко, добро и зло, тешко колико зрно горушице, било у стени или на небесима или у земљи, Аллах ће на видело да изнесе. Заиста је Аллах благ и Он све зна.

يَبْنَئِي إِنِّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي
الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

17. О мој синко, обављај молитву и тражи да се раде добра дела, а одвраћај од лоших и стрпљиво подноси оно што те задеси - то, заиста, спада у истинске поступке.

يَبْنَئِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ
ذَلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾

18. И, из охолости, не окрећи своје лице од људи и не иди Земљом надмено. Заиста Аллах не воли ни гордог ни хвалисавог.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
فَخُورٍ ﴿١٨﴾

19. У ходу буди одмерен, а у говору не буди грлат; збиља, најнепријатнији глас је глас магарца!

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ
إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

20. Како не видите да вам је Аллах потчинио све што постоји на небесима и на Земљи и да вас дарежљиво обасипа Својим благодатима, и видљивим и невидљивим?! А има људи који расправљају о Аллаху без икаквог знања, без икакве упуте и без књиге светиљке.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ
نِعَمَهُ ظَهْرَةَ وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن
يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا
كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾

21. А кад им се говори: „Следите оно што вам Аллах објављује!“ Одговарају: „Не, ми следимо оно што смо запамтили од наших предака.“ Зар и онда кад их ђаво позива на патњу у Огњу?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُوْا كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

22. Онај ко се сасвим преда Аллаху, а уз то још и добра дела ради, ухватио се за најчвршћу везу. Аллаху се на крају све враћа.

*وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
 فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

23. А онај који не верује, па, нека те не забрињава његово неверовање. Нама ће сви да се врате и Ми ћемо о ономе шта су радили да их обавестимо; Аллах, уистину, добро зна све што је у грудима.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

24. Ми им дајемо да кратко уживају, а онда ћемо да их натерамо у жестоку патњу.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ
عَلِيلٍ ﴿٢٤﴾

25. А да их упиташ: „Ко је створио небеса и Земљу?“ Сигурно би рекли: „Аллах!“ А ти реци: „Хваљен нека је Аллах!“ Само што већина њих не зна.

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Аллахово је све на небесима и на Земљи! Аллах је, уистину, независан и хвале достојан.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

27. Да су сва стабла на Земљи писаљке, а море, уз помоћ још седам мора, тинта, не би се исписале Аллахове речи; Аллах је, уистину, силан и mudar.

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ
وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا
نَفِذَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. Створити све вас и све вас оживети, исто је као створити и оживети једног човека; Аллах, заиста, све чује и све види.

مَا خَلَقْتُمْ وَلَا بَعُثْتُمْ إِلَّا كُنُفُسٍ
وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

29. Зар не видиш да Аллах уводи ноћ у дан и дан у ноћ, и да је потчинио Сунце и Месец - свако се креће до одређеног рока - и да Аллах добро зна оно што радите?!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. То је зато што је Аллах - истина, а они којима они, поред Њега, упућују молбе - неистина, и што је Аллах Узвишени и Велики.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

31. Зар не видиш да лађе морем плове Аллаховом благодати да би вам показао неке Своје знаке?! У томе су, заиста, знаци за сваког ко је стрпљив и захвалан.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ
اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

32. А кад их талас, као облак, прекрије, моле се Аллаху, искрено Му исповедајући веру; а чим их Он доведе до копна, само Му неки захвални остају. А Наше речи и доказе само издајник, незахвалник пориче.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ
خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

33. О људи, бојте се свога Господара и страхујте од Дана кад родитељ своје детету неће моћи нимало да помогне, нити ће дете моћи своје родитељу имало да помогне! Аллахова претња је истинита, па нека вас никако овосветски живот не завара и нека вас у Аллаха ђаво не поколеба.

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوهٖ رَبَّكُمْ وَآخِشُوهٖ يَوْمًا
لَّا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾

34. Само Аллах зна кад ће да наступи Судњи дан, само Он спушта кишу и само Он зна шта је у материцама, а човек не зна шта ће сутра да заради и не зна нико у којој ће земљи да умре; Аллах, уистину, све зна и о свему је обавештен.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ
أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Падање ницице السجدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Елиф-лам-мим.

الْم ۞

2. Књигу објављује, у то нема сумње, Господар светова.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ۞

3. Међутим, они говоре: “Он је измишља!” Не, она је истина од Господара твог да опомињеш народ којем пре тебе није дошао нико да га опомиње, да би ишао Правим путем.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۞

4. Аллах је небеса и Земљу и оно што је између њих у шест временских раздобља створио, а онда се изнад Арша узвисио. Ви, осим Њега, ни заштитника ни посредника немате, па зашто се не уразумите?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ

الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا

شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۞

5. Он управља свима, од неба до Земље, а онда се све то Њему враћа у дану који, према вашем рачунању времена, хиљаду година траје.

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ

يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ

سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۞

6. То је Онај Који зна и оно што је чулима недокучиво, а и оно што је појавно, Силни и Милостиви.

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ۞

7. Који све савршено ствара, Који је првог човека створио од иловаче,

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾

8. а онда је учинио да његово потомство настаје од узорка безначајне течности,

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ
مَمِينٍ ﴿٨﴾

9. затим му складно удове уобличи и у њега живот удахне, и Он вам је дао слух и вид и разум, а како ви мало захваљујете!

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

10. Они говоре: „Зар ћемо, кад нестанемо под земљом, поново да будемо створени?!“ Они не верују да ће пред Господара свог изићи.

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

11. Реци: „Анђео смрти, који је задужен за вас, душе ће да вам узме, а после ћете своје Господару да будете враћени.“

* قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَ
بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

12. А да ти је видети како ће грешници, оборених глава, пред својим Господаром да кажу: „Господару наш, видели смо и чули смо, па нас врати да радимо добра дела; ми заиста, чврсто верујемо!“

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوهُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ
عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

13. А кад бисмо хтели, сваког човека бисмо на Прави пут упутили, али Ја сам већ истину рекао: „Напунићу, заиста, Пакао духовима и људима заједно!“

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن
حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

14. Па искусите патњу зато што сте заборављали да ћете овај Дан да доживите – и Ми ћемо да вас заборавимо - и вечну патњу искусите због онога што сте радили.

15. У Наше речи верују само они који, кад њима буду опоменути, падају лицем на тло, и који свога Господара величају и хвале и који се не охоле.

16. Њихови бокови се постеља лишавају и они моле свога Господара из страха и жеље, а део оног што им Ми дајемо удељују.

17. И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.

18. Зар да вернику буде исто као грешнику? Не, њима неће бити исто.

19. Оне који су веровали и радили добра дела - чекају рајске баште у којима ће да бораве, као награда за оно што су радили.

20. А оне који нису веровали - чека Ватра, у којој ће да пребивају; кад год покушају да из ње изађу, биће у њу враћени и биће им речено: „Трпите казну у Ватри коју сте порицали!“

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةٍ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

21. И Ми ћемо учинити да блажу казну искусе, пре оне највеће, не би ли се покајали.

22. Има ли већег неправедника од онога који је опоменут речима и доказима свога Господара, а који се потом окрене од њих?! Ми ћемо, заиста, да се осветимо злочинцима!

23. Мојсију смо Ми дали Књигу, зато не сумњај да је он није примио, и учинили смо је упутом Израилјевим синовима.

24. Између њих Ми смо одређивали вође и они су, одазивајући се Нашој заповеди, на Прави пут упућивали, јер су стрпљиви били и у Наше речи и доказе су чврсто веровали.

25. Заиста ће твој Господар међу њима на Судњем дану да пресуди о ономе у чему су се разилазили.

26. Зар им није јасно колико смо Ми уништили народа пре њих, по чијим они насељима ходају?! У томе су заиста докази, па зашто неће да чују?

27. Како они не виде да Ми гонимо кишу у оголелу земљу, и чинимо да, уз њену помоћ, ниче растиње којим се храни њихова стока, а и они сами - па зашто не виде?!

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ
فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا
صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
مِّنَ الْفُرُوقِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْحَرَّةِ فَتُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

28. И они говоре: „Кад ће већ једном та пресуда, ако истину говорите?“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Реци: “На Судњем дану, кад неверницима неће никако да користи то што ће тада да верују и неће да им се да нимало времена.“

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Зато се ти окрени од њих и чекај, и они, заиста, чекају!

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ ﴿٣٠﴾

Савезници الأحزاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О Веровесниче, бој се Аллаха, а невернике и лицемере не слушај - Аллах, уистину, све зна и мудар је!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

حَكِيمًا ﴿١﴾

2. И следи оно што ти се од твога Господара објављује - Аллах, заиста, у потпуности зна оно шта радите!

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾

3. И на Аллаха се ослони, а Аллах је довољан као заштитиник!

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

4. Аллах ниједном човеку два срца у грудима није дао, а ни ваше супруге, од којих се растављате говорећи да су вам њихова леђа попут леђа ваших мајки, мајкама вашим није учинио, нити је ваше посинке учинио вашим синовима. То су само ваше речи, из ваших уста, а Аллах Истину говори и на Прави пут упућује.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ
وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهَرُونَ
مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ كُم قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

5. Зовите их по њиховим очевима, то је код Аллаха праведније! А ако не знате њихове очеве, па они су ваша браћа по вери и ваши штићеници. Није вам грех ако у томе погрешите, грех је ако то намерно учините; а Аллах опрашта грехе и милостив је.

ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن
لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ
وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا
أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِن مَّا تَعَمَّدَتْ
قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾

6. Веровесник је пречи верницима него они сами себи, а жене његове су као мајке њихове. А рођаци, по Божјој књизи, пречи су једни другима од осталих верника и исељеника из Мекке. Пријатељима својим можете опоруком нешто оставити. То је записано у Књизи.

الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
أُولَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَى أُولِيَاءِكُمْ
مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

مَسْطُورًا ﴿٦﴾

7. Ми смо од веровесника узели њихов завет, и од тебе, и од Ноје, и од Аврама, и од Мојсија, и од Исуса, Маријиног сина. Од њих смо узели чврст завет,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ
وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ
مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

8. да би Он могао позвати на одговорност веровеснике за оно што су говорили. А неверницима је Он припремио болну патњу.

لَيَسْئَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

9. О верници, сетите се Аллахове благодати према вама када су до вас војске дошле, па смо Ми против њих послали ветар, и војске које ви нисте видели - а Аллах добро види шта ви радите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

10. Кад су вам војске дошле и одозго и одоздо, кад су вам погледи скренули, а душа дошла до гркљана, и кад сте о Аллаху помишљали свашта.

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونًا ﴿١٠﴾

11. Тада су верници били стављени у искушење и жестоко су били узнемирени.

هَذَا لِكَيْ تُبْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلَالًا
شَدِيدًا ﴿١١﴾

12. кад су лицемери и они болесних срца говорили: “Аллах и Посланик Његов су нас само обмањивали кад су нам обећавали!”

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا
غُرُورًا ﴿١٢﴾

13. Кад су неки међу њима казали: „О становници Медине, овде вам нема станка, зато се вратите“, а други међу њима тражили су допуштење од Веровесника и говорили: „Куће су наше незаштићене!“ А нису биле незаштићене, већ су они само желели да из борбе побегну.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَأْهَلُ يَثْرِبَ لَا
مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا
هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

14. А да су им с разних страна продрли и да су потом од њих затражили да опет постану незнанобошци, они би то, не двоумећи се око тога, брзо учинили,

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِوا
الْفِتْنَةُ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾

15. а били су се још пре обавезали Аллаху да неће посустати - а за обавезу дату Аллаху одговараће се.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلَوْنَ
الْأَذْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

16. Реци: “Ако бежите од смрти или погибије, бежање вам неће помоћи, јер и после тога, само ћете кратко да уживате.”

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ
الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Реци: „Ко ће да вас заштити од Аллага ако Он жели да вас снађе зло, или, ко може да вам науди ако Он жели да вам укаже милост?!“ Осим Аллага, они себи неће наћи ни заштитника ни помагача.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ
أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٧﴾

18. Аллах добро зна оне међу вама који су друге задржали, и својим пријатељима говорили: „Прикључите нам се!“ А иначе они у борбу ретко иду,

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ١٨

19. не желећи да вам помогну. А кад завлада страх, видиш их како гледају у тебе колутајући својим очима као пред смрт онесвешћени; чим страх mine, они вас псују својим оштрим језицима, шкрти да учине било какво добро. Они не верују, и зато је Аллах поништио њихова дела; а то је Аллаху лако.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ١٩

20. Они мисле да савезници још нису отишли. А кад би савезници опет дошли, најдраже би им било да су међу бедуинима у пустињи и да се распитују за вас; а када би са вама остали, мало би се борили.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَرْبَابِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ٢٠

21. Ви у Божјем Посланику имате диван узор за оног који се нада Божјој милости и награди на оном свету и који често Бога спомиње.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ٢١

22. А кад су верници угледали непријатељске војске, казали су: „Ово је оно што су нам Аллах и Његов Посланик обећали, и Аллах и Његов Посланик су говорили истину!“ - И то им је само учврстило веровање и преданост.

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ. وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ ٢٢

23. Има верника који испуњавају завет дат Богу, има их који су погинули и има их који то очекују – нису ништа изменили.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا
اللَّهُ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ
مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. То је зато да би Аллах наградио искрене за њихову искреност, а да ако жели подвргне лицемере патњи или да им опрости. Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

25. Аллах је невернике пуне срџбе одбио, нису нимало успели, а вернике је Аллах поштедео борбе. Аллах је, истину, моћан и силан.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا
خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ
اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

26. А следбенике Књиге, који су их помагали, из њихових тврђава је извео, и страх је у њихова срца улио, па сте једне побили, а друге заробили.

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

27. И дао вам је да наследите њихове земље и њихове домове и њихова богатства, и земљу на коју пре нисте ступили; Аллах над свиме има моћ.

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
وَأَرْضًا لَّمْ تَطْطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

28. О Веровеснице, реци женама својим: “Ако желите живот на овом свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу да вас разведем.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ
تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا فَتَعَالَيْنَ
أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾

29. А ако желите Аллаха и Његовог Посланика и Будући живот, па, Аллах је, заиста, онима међу вама који раде добра дела припремио велику награду.“

30. О Веровесникове жене, ако би која од вас учинила очигледни грех, казна би јој била удвостручена, а то је Аллаху лако;

31. а оној која се буде покоравала Аллаху и Његовом Посланику и радила добра дела - даћемо двоструку награду и припремили смо јој племениту опскрбу.

32. О Веровесникове жене, ви нисте као друге жене! Ако се Аллаху бојите, на себе пажњу говором не скрећите, па да тада осети жудњу онај у чијем је срцу болест, и пристојно говорите.

33. У својим кућама боравите и своју лепоту, као што је било у прво паганско доба, не показујте, и обављајте намаз и дајте зекат, и покоравајте се Аллаху и Његовом Посланику! Аллах жели да од вас, о Посланикова породицо, отклони грехе, и да вас потпуно очисти.

34. И памтите Аллахове речи и мудрост која се казује у вашим домовима; Аллах је, уистину, добар и све у потпуности зна.

وَأِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَرْضَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ
مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا النِّسَاءُ اللَّاتِيَّاتِ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحْشَةٍ
مُبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

*وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا النِّسَاءُ اللَّاتِيَّاتِ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ
أَتَقْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي
فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثْبِتُ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ عَائِدَتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Муслиманима и муслиманкама, и верницима и верницама, и послушним мушкарцима и послушним женама, и искреним мушкарцима и искреним женама, и стрпљивим мушкарцима и стрпљивим женама, и понизним мушкарцима и понизним женама, и мушкарцима који деле милостињу и женама које деле милостињу, и мушкарцима који посте и женама које посте, и мушкарцима који о својим стидним местима воде бригу и женама које о својим стидним местима воде бригу, и мушкарцима који често спомињу Аллаха и женама које често спомињу Аллаха - Аллаха је, заиста, за све њих опрост и велику награду припремио.

36. Кад Аллах и Посланик Његов нешто одреде, онда ни верник ни верница немају право по свом нахођењу да поступе. А ко Аллаха и Његовог Посланика не послуша, тај је сигурно скренуо с Правог пута.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّاتِمِينَ
وَالصَّاتِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ
أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾

37. А кад ти рече оном коме је Бог милост даровао, а коме си и ти добро учинио: „Задржи своју супругу и бој се Аллаха!“ – У себи си скривао оно што ће Аллах да обелодани и бојао си се људи, а прече је да се бојиш Аллаха. И пошто је Зејдова потреба за њом престала и од ње се развео, Ми смо је за тебе удали како се верници више не би устручавали да се жене женама посинака својих кад се они од њих разведу. Како Бог одреди, тако треба бити.

38. Веровеснику није грех да чини оно што му Аллах нареди јер такав је био Аллахов пропис и за оне који су били пре и нестали, а Аллахова одредба је неминовна.

39. За оне који су достављали Аллахове посланице и страховали од Њега, и који се никога, осим Аллаха, нису бојали. А довољно је то што ће се пред Аллахом рачун полагати!

40. Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и печат - последњи веровесник, а Аллах све добро зна.

41. О верници, често Бога спомињите и хвалите,

42. и ујутру и навече Га славите и величајте;

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

43. Он вас благосиља, а и Његови анђели, да би вас извео из тмина на светло - Он је милостив према верницима.

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿١٣﴾

44. а на Дан кад они пред Њега стану, поздрав ће да им буде "Мир вама!" А Он им је припремио награду племениту.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ﴿١٤﴾

45. О Веровесниче, заиста смо те послали као сведока и као доносиоца радосних вести и као опомињача,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾

46. да - по Његовом наређењу - позиваш к Аллаху, и као светиљку која сија.

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿١٦﴾

47. И обрадуј вернике да ће код Аллаха имати велику благодат.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا
كَبِيرًا ﴿١٧﴾

48. А не слушај невернике ни лицемере, не обраћај пажњу на њихове увреде и поуздај се у Аллаха, Аллах је довољан као заштитник.

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ
أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٨﴾

49. О верници, кад се ожените верницама, а онда их, пре ступања у брачни однос, разведете, оне нису дужне да чекају одређено време које ћете ви да бројите, већ их дарујте и лепо их отпремите.

50. О Веровесниче, Ми смо ти дозволили да буду твоје жене оне којима си дао њихове венчане дарове, и оне у твојој власти које ти је Аллах дао, и кћери твојих стрицева, и кћери твојих тетака по оцу, и кћери твојих ујака, и кћери твојих тетака по мајци које су се са тобом иселиле, и жену - верницу која себе поклони Веровеснику, ако Веровесник хоће да се њоме ожени, само теби, а не осталим верницима. Ми знамо шта смо верницима прописали у вези са њиховим супругама и онима које су у њиховом власништву, а и да ти не би било тешко. А Аллах опрашта грехе и милостив је.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمِيعَتُهُنَّ وَسَرَحُهُنَّ سَرَاحًا
جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي
ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا
أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ
عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ
الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ
وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي
أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

51. Можеш да занемариш оне међу њима које хоћеш и можеш да прихватиш ону коју хоћеш, а можеш да затражиш ону коју си удаљио, ниједно од тога није твој грех. Најлакше ће тако оне да буду радосне и неће да се жалосте и тако ће све оним што им ти дајеш да буду задовољне - а Аллах зна шта је у вашим срцима; Аллах зна све и благ је.

52. Од сада ти нису допуштене друге жене, ни да уместо њих неку другу узмеш, макар те и задивила њихова лепота, осим оних које поседујеш. А Аллах све надзире.

53. О ви који верујете, не улазите у Веровесникове собе, осим ако вам се допусти ради јела, али не да чекате док се оно спреми; тек кад будете позвани, онда уђите, и пошто једете, разиђите се не упуштајући се у разговор. То смета Веровеснику, а он се стиди да вам то каже, а Аллах се не стиди истине. А ако од његових супруга, нешто тражите, тражите то иза застора. То је чистије за ваша и њихова срца. Вама није допуштено да Аллаховог Посланика узнемиравате нити да се његовим супругама после његове смрти икада ожените. То би, уистину, код Аллаха био велики грех.

﴿تُرْجَى مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُتْرَى إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمِنْ أَتَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَلَ بِهِنَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرٍ نَّظِيرِينَ إِنَّهُ وَلَٰكِن إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَبِرُوا وَلَا مُسْتَنْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيِّ فَيَسْتَجِىءَ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِىءُ مِنْ أَحَدٍ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

54. Износили ви ваша дела у јавност или их у себи крили, па, Аллах све добро зна.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

55. Женама није грех да буду откривене пред својим очевима, и својим синовима, и својом браћом, и синовима своје браће, и синовима својих сестара, и женама верницама, и пред онима које су у њиховом власништву. И Аллага се бојте! Аллах, је, заиста, свему сведок.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ
وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَنُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

56. Заиста Аллах и Његови анђели благосиљају Веровесника. О ви који верујете, благосиљајте га и ви и шаљите му поздрав срдачни!

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

57. Оне који Аллага и Његовог Посланика буду вређали, Аллах ће, заиста, и на овом свету и на оном свету проклетити, и припремити им понижавајућу патњу.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٥٧﴾

58. А они који вређају вернике и вернице, а они то не заслужују, товаре на себе клевету и прави грех.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ
مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا ﴿٥٨﴾

59. О Веровесниче, реци својим супругама, и својим кћерима, и женама верника нека спусте хаљине своје низа се. Тако ће најлакше да се препознају па неће да буду напастоване. А Бог прашта и савиљостан је.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

60. Ако се лицемери и они у чијим срцима је болест и они који по Медини шире лажи - не окане тога, Ми ћемо власт над њима да ти препустимо и они ће само кратко време као твоји суседи у њој да остану.

61. Проклети да су. Где год да се нађу, нека буду ухваћени и убијени,

62. према Аллаховом закону који је вредео за оне који су били пре вас и нестали! А ти нећеш у Аллаховом закону наћи измене!

63. Питају те људи о Часу смака света; реци: „То зна једино Аллах! А ти не знаш, можда је Час смака света близу!“

64. Аллах је проклео невернике и за њих је припремио разбуктали Огањ,

65. у њему ће вечно и заувек да бораве, и неће наћи ни заштитника ни помагача.

66. На Дан кад њихова лица буду превртана у Ватри, говориће: „Камо среће да смо се покоравали Аллаху и да смо слушали Посланика!“

67. И говориће: „Господару наш, ми смо слушали своје прваке и своје старешине, па су нас они одвели са Правог пута;

﴿لَّيْنٍ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنْتَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ٦٠

﴿مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا نَقْتِيلَا﴾ ٦١

﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ ٦٢

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ ٦٣

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفَرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ ٦٤

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ٦٥

﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ ٦٦

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَا﴾ ٦٧

68. Господару наш, подај им двоструку патњу и прокуни их великим проклетством!“

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنُتُمْ
لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

69. О ви који верујете, не будите као они који су узнемиравали Мојсија, па га је Аллах ослободио онога што су говорили, а он код Аллаха има велики углед!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ
عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

70. О ви који верујете, бојте се Аллаха и говорите само истину,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71. Он ће вас наградити за ваша добра дела и грехе ће да вам опрости! А онај ко се Аллаху и Његовом Посланику буде поковавао - постићи ће велики успех.

يُضِلِّحْ لَكُمْ ءَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
دُؤْبَكُمْ ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

72. Ми смо небесима, Земљи и планинама понудили обавезу, па су се суздржали и уплашили да је прихвате, али је преузео човек - а он је према себи заиста неправедан и незналица,

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا
وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا
جَهُلًا ﴿٧٢﴾

73. да би Аллах лицемере и лицемерке, и незнанобошце и незнанобошкиње казнио, а верницима и верницама опростио. Аллах опрашта грехе и милостив је.

لَيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

سبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Нека је хваљен Бог, Чије је све оно на небесима и све оно на Земљи! Хваљен нека буде и на оном свету! Он је Мудри и Свезнајући.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

2. Он зна шта у земљу улази, а шта из ње излази, и шта се с неба спушта, а шта се на њега успиње; Он је самилостан и Он прашта грехе.

يَعْلَمُ مَا يُلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

3. А они који не верују говоре: „Час оживљења неће да нам дође!“ Реци: „Хоће, тако ми мога Господара, Који зна и оно што је недокучиво чулима, сигурно ће да вам дође!“ Њему ништа не може, ни колико једна трунчица, ни на небесима ни на Земљи, да измакне, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾

4. Зато да би дао награду онима који верују и добра дела чине – њих чека опрост и опскрба племенита,

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

5. а они који се боре против Наших доказа, одвраћајући од њих - то су они којима следи најболнија патња.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

6. Они којима је дато знање добро знају да је оно што ти се објављује од Господара твога истина и да води на пут Силнога и Хваљенога.

7. А они који не верују говоре: „Хоћете ли да вам покажемо човека који вам предсказује да ћете, када се сасвим распаднете, заиста, поновно да будете створени?”

8. Износи ли он лажи о Аллаху или је луд?“ Напротив, они који у онај свет неће да верују су у патњи и у дубокој заблуди.

9. Зар не виде небо и Земљу, оно што је испред њих и оно што је иза њих?! Кад бисмо хтели, у земљу бисмо их утерали или бисмо комаде неба на њих сручили. То је, заиста, знак сваком вернику Аллаху оданом.

10. Ми смо Давиду Нашу милост указали: „О брда, понављајте заједно са њим хвалу, и ви, птице!“ - И омекшали смо му гвожђе.

11. „Прави широке панцире и честито их плети, и радите добро! Ја заиста добро видим шта ви радите.“

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى
صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نُنْذِرُكُمْ عَلَى
رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ
إِنَّا لَنَكُونُ لَكُمْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ
نُخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ
كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ
عَبِيدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾

﴿١٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجْعَلُ
أُورِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١١﴾

إِن أَعْمَلَ سَبْعِينَ وَفَرَّ فِي السَّرَدِ
وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١٢﴾

12. А Соломону - ветар, ујутру је преваљивао растојање од месец дана, а увече растојање од месец дана; и учинили смо да му из извора тече растопљен бакар и да цинни, вољом његовог Господара, пред њим раде; а кад би неки од њих отказао послушност наређењу Нашем, учинили бисмо да огњену патњу осети.

13. Они су му израђивали што год је хтео: богомоље и споменике, и зделе као чатрње, и котлове непокретне. „Трудите се и будите захвални, о Давидова породицо!“ А мало је захвалних међу Мојим слугама.

14. А кад смо одредили да умре, црв који је био расточио штап његов – упозорио их је да је умро, и кад се он срушио, цинни схватише да не би на муци срамној остали да су будућност могли прозрети.

15. Становници Сабе имали су знак у месту у ком су живели: вртове, здесна и слева. Једите из опскрбе свога Господара и будите Му захвални; ово је леп предео, а Господар је Опростилац греха!

16. Али они су незахвални постали, па смо на њих водену бујицу пустили, и заменили смо им њихове вртове другим вртовима са горким плодовима и тамариском и нешто мало дивљег лотоса.

وَلَسَلِّمَنَّ الرِّيحُ عُذُّوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا
شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ
مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ
يَنْعُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ
وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا فَضَيْنَا عَلَيْهِ أَلَمَوْتَ مَا لَهُمْ عَلَى
مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا حَرَ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ
الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ
عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ
وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ
خَمَطٍ وَاتْلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

17. Казнили смо их тако зато што су били незахвални, а да ли Ми кажњавамо иког другог до неверника, незахвалника?!

18. А између њих и градова које смо благословили изградили смо били насеља повезана и одредили смо им потребну удаљеност. "Путујте кроз њих и по ноћи и по дану, сигурни!"

19. Али они рекоше: „Господару наш, учини веће растојање приликом наших путовања!“ - И огрешише се према себи, и Ми учинисмо да се о њима само прича, а њих посвуда раселисмо. Заиста, су у томе знаци за сваког стрпљивог и захвалног.

20. А ђаво је остварио оно што је о њима мислио, и они су се повели за њим, осим групе верника,

21. над којима никакве власти није имао. Ми смо хтели указати на оног ко верује у онај свет, а ко у њега сумња. – А Господар твој бди над свим.

22. Реци: „Зовите оне које, поред Аллаха, сматрате боговима. Они ништа не поседују, ни колико један трун, ни на небесима ни на Земљи; они у њима немају никаквог удела и Он нема од њих никакве помоћи.“

ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ
نُجْزِي إِلَّا الْكُفُورَ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَ الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا قَرْيَ ظَلُمَةٍ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿٧٨﴾

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ
كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فِي شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٨١﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا
يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍَ وَمَا
لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٨٢﴾

23. Код Њега ће моћи да се заузима само онај коме Он допусти. И кад из њихових срца нестане страха, они ће да упитају: „Шта је то рекао ваш Господар?“ „Истину!“ Одговориће, Он је Узвишени и Велики.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ وَحَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Упитај: „Ко вас опскрбљује и из неба и из земље?“ И одговори: „Аллах! Ко је онда, ми или ви, на правом путу, а ко је у очигледној заблуди!“

* قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Реци: „Ви нећете да одговарате за грехе које ми починимо, нити ћемо ми да одговарамо за оно што ви урадите.“

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Реци: „Господар наш ће да нас сабере и онда ће да нам праведно пресуди, Он је Праведни Судија и Свезнајући.“

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

27. Реци: „Покажите ми оне које придружујете Њему у обожавању!“ Нема их! Постоји само Аллах Силни и Мудри!“

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. и говоре: „Када ће већ једном та претња, ако истину говорите?“

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Реци: „Дан вам је већ одређен, не можете ни за један час да га зауставите нити убрзате.“

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

31. А они који не верују говоре: „Ми нећемо да верујемо у овај Кур'ан нити у Књиге пре њега!“ А кад би само видео незнанобошце кад пред својим Господаром буду заустављени и кад стану међу собом да се препиру: „Да вас није било, сигурно бисмо били верници!“ Рећи ће охолници потлаченима.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا
الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى
إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
أَسْضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

32. „А зар смо вас ми одвратили од Упуте након што вам је она дошла?! Не, сами сте ви били зли“, рећи ће охолници потлаченима.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْضَعِفُوا
أَنْحَنُ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذٍ
جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. „Није било тако!“ Одговориће они који су били тлачени онима који су били охоли, „него сте и дању и ноћу сплеткарили кад сте од нас тражили да у Аллаха не верујемо и да Му друге једнаким сматрамо.“ И прикриће кајање кад виде да ће да буду кажњени, а ми ћемо на вратове неверника окове да ставимо; зар ће да буду кажњени другачије него према ономе како су радили?!

وَقَالَ الَّذِينَ اسْضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ
نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرَأُ
الْعَذَابَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Ми ни у једно насеље нисмо послали посланика а да нису рекли они који су били навикли на раскошан живот: „Не верујемо ми у оно што је послато по вама!“

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. И уз то су говорили: „Имамо више имовине и деце; ми нећемо да будемо подвргнути патњи!“

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Реци: „Мој Господар даје обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ускраћује, али, већина људи не зна.“

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Ни богатства ваша ни деца ваша неће вас учинити Нама блиским. Само оне који буду веровали и добра дела чинили чека вишеструка награда за оно што су радили, и они ће да буду сигурни у високим одајама.

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. А они који се буду трудили да се доказима Нашим супротставе, да их онемогуће, они ће бити кажњени.

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ
أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Реци: „Мој Господар даје обилну опскрбу ономе коме хоће међу Својим слугама, а коме хоће ускраћује. Шта год ви уделите, Он ће то да надокнади, Он најбоље опскрбљује.“

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَهُوَ يَخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. А на Дан кад их све сакупи, па упита анђеле: „Јесу ли вас обожавали?“

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ
أَهَؤُلَاءِ إِبَادُكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

41. Они ће да одговоре: „Узвишен нека си, Ти си наш Господар, а не они! Они су обожавали духове и већина их је веровала у њих.“

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ الْخَلْقَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ
مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. Тог дана једни другима нећете моћи ни да користите ни да наудите, а Ми ћемо онима који су били незнанобошци да кажемо: „Трпите патњу у Ватри коју сте порицали!“

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَفْعًا
وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ﴿١١﴾

43. Кад им се Наше јасне речи казују, они говоре: „Овај човек само хоће да вас одврати од оног што су ваши преци обожавали“, и говоре: „Ово није ништа друго до измишљена лаж - измишљотина. А они који не верују говоре о Истини када им долази: „Ово није ништа друго него јасна магија!“

وَإِذَا ثُلِيَ عَلَيْهِمْ عَائِتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا
إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾

44. А Ми им нисмо дали никакве књиге да их изучавају и Ми им, пре тебе, нисмо били послали никога ко би их упозоравао.

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿١٣﴾

45. А и они пре њих су посланике угонили у лаж, а ови нису постигли ни десети део од онога што смо прошлим народима дали, па су, ипак, Моје посланике сматрали лажним, па каква је само била казна Моја!

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا
مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٤﴾

46. Реци: „Саветујем вам само једно: устаните према Аллаху, двојица по двојица, или један по један, па затим размислите да друг ваш није луд. Он вас само пре тешке патње упозорава.“

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا
لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرْدَىٰ ثُمَّ تَقَفَرُوا مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ ﴿١٥﴾

47. Реци: „Какву год награду да затражим од вас, нек остане вама, мене ће да награди Аллах, Он је сведок свему.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ
أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿١٦﴾

48. Реци: “Господар мој побеђује истином, Он добро зна и све оно што је веома скривено.”

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَفْزِفُ بِالْحَقِّ عَلَّمَ
الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

49. Реци: “Дошла је истина, а лажи је неповратно нестало!”

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا
يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

50. Реци: „Ако залутам, залутао сам на своју штету, а ако сам на Правом путу, то је због онога што ми мој Господар објављује; Он, заиста, све чује и близу је.“

قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَأِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي
وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

51. А да ти је видети их када се престраве па неће моћи да умакну; биће шчепани изблиза.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

52. И када буду казали: „Верујемо!“ А шта ће им то бити од користи кад је живот на Земљи био и прошао?!

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ؕ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ
مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

53. У њу они нису пре веровали, говорили су оно што није познато, што је од истине далеко.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ؕ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. И између њих и онога што буду желели биће препрека, као што је пре било учињено са њима сличним, јер су сви они, заиста, много сумњали.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ
مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

Створитељ фатр

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Хваљен нека је Аллах, Створитељ небеса и Земље, Који анђеле са по два, три и четири крила чини изасланицима. Он оном што ствара додаје шта хоће. – Он, уистину, све може.

2. Милост коју Аллах подари људима - нико не може да ускрати, а оно што Он ускрати - нико не може, после Њега, да подари; Он је Силни и Мудри.

3. О људи, сетите се благодати којом вас Аллах обасипа! Постоји ли, осим Аллага, икакав други створитељ који вас са неба и из земље опскрбљује?! Осим Њега нема другог истинског бога, па куда се онда одмећете?!

4. Ако те они у лаж утерују - па и пре тебе су посланике у лаж утеривали, а Аллаху ће све да се врати.

5. О људи, Аллагова претња је заиста истина, па нека вас никако живот на овом свету не заслепи и нека вас ђаво у веру у Аллага не поколеба.

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى
وَتِلْكَ وَرُبَّعٌ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ③

وَإِنْ يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ
قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ④

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا
تُغَرِّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّتْكُمْ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ⑤

6. Ђаво је, уистину, ваш непријатељ, па га таквим и сматрајте! Он позива своје присталице да буду становници у Ватри.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا
إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿٦﴾

7. Онима који не верују припада жестока патња, а онима који верују и раде добра дела припада опроштај и велика награда.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

8. Како могу бити исти: онај коме су његова ружна дела приказана лепим, а и он их сматра лепим? Аллах у заблуди оставља оног кога хоће, а на Прави пут указује оном коме хоће, па не изгарај од жалости за њима. Бог, заиста, добро зна све што они раде.

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

9. Аллах шаље ветрове који покрећу облаке, па их наводимо ка мртвим пределима и њима земљу, након што је била мртва, оживљавамо: такво ће да буде и проживљење.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾

10. Ако неко жели величину - па, код Аллаха је сва величина! Ка Њему се дижу лепе речи, а добра дела их уздижу. А онима који имају зле намере, припада болна патња, и њихово сплеткарење је безуспешни посао.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ ﴿١٠﴾

11. Аллах вас је створио од земље, затим од капи семена, и најзад вас чини мушкарцима и женама. И ниједна жена не затрудни, нити роди, а да Он то не зна. И ничији живот се не продужи, нити скрати, а да то није забележено у Књизи; то је Аллаху, уистину, лако!

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

12. Ни два мора нису једнака: једно је слатко и пријатно - вода му се лако пије, а друго је слано и горко; ви из сваког једете свеже месо и вадите нажит којим се китите; и ти видиш лађе како по њему секу воду да би стекли из Његовог обиља, и да бисте били захвални.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَحْرِجُونَ جَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِّتَنْتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Он уводи ноћ у дан и уводи дан у ноћ, Он је потчинио Сунце и Месец - свако плови до одређеног рока; то вам је, ето, Аллах, ваш Господар; све је у Његовом поседу! А они које, поред Њега, молите не поседују ништа.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

14. Ако их молите, не чују вашу молбу, а да и чују, не би вам се одазвали; на Судњем дану они ће да порекну да сте их Њему придруживали у обожавању! Нико неће да те обавести као Онај Који све у потпуности зна.

إِن تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

15. О људи, ви сте сиромаси, ви требате Аллаха, а Аллах је независан и хвале достојан.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾

16. Ако хоће, уклониће вас и довешће нова створења,

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾

17. то Аллаху није тешко.

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾

18. И ниједан грешник неће да носи туђе грехе; ако претоварени гресима позове да му они буду понесени, нико неће да му их понесе, па ни ближњи. А ти ћеш опоменути само оне који се Господара свог боје, иако их нико не види, и који обављају молитву – онај ко очисти своју душу, очистио је за своје добро. – А Аллаху се све враћа.

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِهْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾

19. Нису никако исти слепац и онај који види,

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾

20. ни тмине и светло,

﴿وَلَا الظُّلُمْتُ وَلَا النُّورُ﴾

21. ни хладовина и врућина,

﴿وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ﴾

22. и нису никако исти живи и мртви. Бог ће учинити да чује онај кога Он одабере, а ти не можеш да дозовеш оне у гробовима,

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾

23. твоје је само да опомињеш.

﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾

24. Ми смо те послали с истином да радосне вести доносиш и да опомињеш. А није било народа коме није дошао онај који га је опомињао.

25. Ако те они у лаж утерују - па, и они пре њих су посланике у лаж утеривали, а они су им доносили јасне доказе, и Листове и Књигу светиљку.

26. И Ја сам онда кажњавао оне који нису веровали, па каква је само била Моја осуда!

27. Зар не знаш да Аллах спушта воду са неба и да Ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја и сасвим црних;

28. и има људи и животиња и стоке, исто тако, различитих врста. А Аллах се, међу Његовим слугама, боје учени. Аллах је, заиста, силан и опрашта.

29. Они који Аллахову Књигу читају и обављају молитву и удељују од онога чиме их Ми опскрбљујемо, и тајно и јавно, могу да се надају награди која неће да нестане,

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوْنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوْنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَوَابِّ أَلَا نَعَم مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبْوَءَ ﴿٢٩﴾

30. да их Он награди према ономе што су радили и још да им да из Свога обиља; јер Он много прашта и благодаран је.

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

31. А оно што ти из Књиге објављујемо сушта је Истина, она потврђује да су истините и оне пре ње. Аллах, заиста, о својим створењима све у потпуности зна и све добро види.

وَالَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

32. Ми ћемо учинити да Књигу после наследе оне Наше слуге које Ми изаберемо. Биће оних који ће се према себи огрешити, биће оних чија ће добра и лоша дела подједнако тешка бити, и биће и оних који ће, Божјом вољом, својим добрим делима друге надмашити. И то је благодат велика.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

33. Рајски перивоји, у које ће да уђу, у којима ће златним наруквицама, бисером украшеним, да се ките, а хаљине ће, у њима, да им буду од свиле.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. „Хваљен нека је Аллах!“ Говориће, „који је од нас отклонио тугу. Наш Господар, заиста, много прашта и благодаран је.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

35. Који нам је, од Своје доброте, даровао вечно боравиште, где умор неће да нас дотиче и у коме клонулост неће да нас сналази.“

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۖ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

36. А невернике чека паклена Ватра, они неће да буду осуђени на смрт и неће да умру, и неће патња у њему да им се ублажи - ето, тако ћемо да казимо сваког неверника,

37. они ће у њему да јаучу: "Господару наш, избави нас, радићемо добра дела, другачија од оних која смо радили!" А зар вас нисмо оставили да живите довољно дуго да би онај који је требало да размисли имао времена да размисли, а био вам је дошао онај који опомиње? Зато искусите патњу; неверницима нема помоћи!

38. Аллах сигурно зна тајне небеса и Земље; Он добро зна све што крију груди.

39. Он чини да се смењујете на Земљи; ко не буде веровао, његово неверовање је на његову штету; неверницима ће њихово неверовање код њиховог Господара само да повећа презир, и неверницима ће њихово неверовање да повећа пропаст.

40. Реци: „Кажите ви мени који су део Земље створила ваша божанства која, уместо Аллага, молите, и реците ми имају ли они икаквог удела у стварању небеса, или смо Ми незнанобошцима дали Књигу, па имају у њој доказ за то!?" Ниједно, већ неверници једни друге обмањују."

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ
عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ
صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ
نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ التَّنْذِيرُ فَذُوقُوا فَلِمَ لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٣٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ
كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

41. Заиста, Бог држи небеса и Земљу да не би нестали; а да нестану – нико то осим Њега не би могао спречити; Он је заиста благ и прашта грехе.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحْسِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ١١

42. Они су се заклињали Аллахом, најтежом заклетвом, да ће, боље него било који народ, да се држе Правог пута - само ако им дође онај који ће да их опомиње. И кад им је дошао онај који опомиње, његов долазак само им је повећао одбојност;

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ ١٢

43. охолећи се на Земљи смишљали су зло - а сплетке ће да погоде управо оне који се њиме служе. Зар они могу да очекују нешто друго осим оно што је задесило древне народе?! У Аллаховим законима ти никад нећеш да нађеш промене; у Аллаховим законима ти нећеш да нађеш одступања.

﴿اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَّتِ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ ١٣

44. Зашто они не путују по Земљи да виде како су завршили они пре њих, који су били јачи од њих? Аллаху не може ништа да умакне ни на небесима ни на Земљи; Он, уистину, све зна и све може.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ ١٤

45. Да Аллах кажњава људе према оном што заслуже, ништа живо на Земљиној површини не би оставио; али, Он их оставља до одређеног рока и кад им дође рок - па, Аллах добро види Своје слуге.

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ ١٥

Ja син يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ja-син.

يس ﴿١﴾

2. Тако Ми Кур'ана мудрог,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. ти си, уистину, један од посланика,

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

4. на Правом си путу.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

5. Кур'ан је објава Силнога и Милостивога,

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

6. да упозораваш народ чији преци нису били упозоравани, па је немаран!

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

7. О већини њих већ се обистинила Реч - зато они неће да верују.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. Ми смо учинили да буду као они на чије смо вратове окове ставили све до подбрадака – зато су они глава уздигнутих.

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

9. и као они испред којих и иза којих смо преграду ставили и на очи им копрену ставили. Зато они не виде.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

10. и њима је свеједно упозоравао их ти или их не упозоравао, они неће да верују.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

11. Твоја опомена ће користити само оном који Кур'ан следи и Милостивог се боји и када га нико не види – њега обрадуј опростом и наградом лепом!

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

12. Ми ћемо, заиста, мртве оживети и Ми смо записали оно што су урадили и дела која су иза себе оставили – све смо Ми то у Књизи јасно побројали.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

13. Наведи им као пример становнике једног насеља, када су им дошли посланици;

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

14. када им Ми посласмо двојицу, али их они сматраше лажним, и појачасмо трећим, па рекоше: „Ми смо, заиста, вама послати!“

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

15. „Ви сте људи као и ми“, они одговорише, „Свемилосни није објавио ништа; ви говорите неистину!“

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبُونَ ﴿١٥﴾

16. „Наш Господар зна да смо, заиста, послати вама“, рекоше они,

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

17. „и дужни смо само да јасно обзнанимо.“

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. Они рекоше: „Ми слутимо да нам доносите несрећу; ако се не оканите, каменоваћемо вас и сигурно ће да вас задеси болна патња од нас.“

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. “Узрок ваше несреће сте ви!” Рекоше они. “Зар зато што сте опоменути? Па ви сте народ који сваку границу зла прелази.”

قَالُوا تَطَيَّرَكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

20. И са краја града журно дође један човек и рече: „О мој народе, следите оне који су послати,

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

21. следите оне који од вас не траже никакву награду, а на Правом су путу!

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

22. Зашто да не обожавам Онога Који ме је створио, а Њему ћете да будете враћени?!

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Зар да прихватим друге богове поред Њега?! Ако Свемилосни хоће да ме снађе неко зло, њихово посредовање неће да ми буде ни од какве користи и они ме неће моћи спасити,

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾

24. а ја бих тад био у правој заблуди,

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

25. ја верујем у Господара вашег,
чујте ме!"

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾

26. И би речено: „Уђи у Рај!“ - А он
рече: “Камо среће да народ мој зна,

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. због чега ми је мој Господар
опростио и учинио да будем међу
почаствованим!“

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

28. И против његовог народа, после
њега, Ми нисмо војску са неба
послали, нити смо је иначе слали,

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾

29. само би се чуо један ужасан крик,
и они би одједном сви помрли.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾

30. О како ће људи бити јадни!
Ниједан посланик им није дошао, а
да му се нису наругали.

يَحْسِرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

31. Како они не увиде колико смо пре
њих народа уништили од којих им се
нико вратио није.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

32. А сви они биће заједно доведени
пред Нас.

وَأِنْ كُلُّ لِّمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Доказ им је мртва земља: Ми јој живот дајемо и из ње ниче жито које они једу.

وَعَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Ми смо по њој створили баште, палмовике и винограде, и учинили смо да из ње извиру извори,

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

35. да они једу њихове плодове - а нису то њихове руке привредиле - па зашто неће да буду захвални?!

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Нека је слављен и Узвишен Онај Који је у свему створио парове: у ономе што из земље ниче, у њима самима, и у ономе што они не знају!

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا
ثُبَّتِ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. И ноћ им је доказ: Ми уклањамо дневну светлост и они остају у мраку.

وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ
مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

38. И Сунце се креће до свога станишта, то је одредба Силнога и Свезнајућег.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. И Месецу смо одредили положаје; и он се увек поново враћа као стари савијени палмин прут.

وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Нити Сунце може Месец да достигне, нити ноћ дан да претекне, сви они у свему плове.

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ
وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. Доказ им је и то што смо њихове претке превезли у крцатој лађи

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42. и што смо за њих, сличне њој, створили, оно на чему се возе.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43. И ако желимо, Ми их потопимо, и нико у помоћ неће да им притекне, нити ће да буду избављени

وَإِن نَّشَأْ نَعْرِضْهُمْ فَلَآ صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾

44. осим ако им се не смиљујемо, да би до рока одређеног уживали.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. А кад им се каже: „Бојте се онога што се пре вас догодило и онога што вас чека да бисте били помиловани.“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. И не дође им ниједан знак од знакова њиховог Господара којем они леђа не окренуше.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. А кад им се каже: „Удељујте од онога што вам Аллах даје“, онда неверници говоре онима који верују: „Зар да хранимо онога кога је Аллах, да је хтео, могао да нахрани? Ви сте, уистину, у правој заблуди!“

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

48. И говоре: „Кад ће већ једном то обећање, ако истину говорите?“

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

49. А не чекају друго до један
страшан звук који ће да их, док се
буду једни са другима препирали,
обузети,

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

50. па неће моћи ништа да опоруче,
нити својој породици да се врате.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

51. И дувнуће се у рог, па ће они из
гробова својих да похрле према
своме Господару.

وَتُفْعَفُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Рећи ће: „Тешко нама! Ко нас је
оживео из наших гробова?“ „Ово је
оно што је обећао Свемилосни, а
посланици су говорили истину!“

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Биће то само један страшан звук,
а они ће пред Нас сви да буду
доведени.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Данас никоме неће да се учини
насилје и ви ћете, само према ономе
како сте радили, да будете
награђени.

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظِلُمْ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Заиста ће становници Раја тог
Дана уживати у благодатима весели
и радосни.

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَكَهْنُونَ ﴿٥٥﴾

56. Они и њихове супруге биће у
хладовини наслоњени на украшеним
диванима,

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾

57. у њему ће имати вођа, и оно што буду желели

لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

58. „Мир вама!“ - Биће речи Милостивог Господара.

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. “а ви, о грешници, данас се одвојите!”

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. О Адамови синови, зар вам нисам наредио: 'Не обожавајте ђавола, он вам је отворени непријатељ,

*أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. већ Мене обожавајте; то је Пут прави.

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. Он је многе од вас одвео у заблуду, како нисте памети имали?!

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ово је Пакао којим вам се претило,

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. пржите се сад у њему зато што нисте веровали! ”

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Данас ћемо да им запечатимо уста, њихове руке ће да Нам говоре, а њихове ноге ће о оном што су радили да сведоче.

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

66. Да смо хтели, учинили бисмо их слепим, па кад би пошли на пут, како би видели?!

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

67. А да смо хтели, могли смо да их претворимо у нешто на месту на коме су, па не би могли да иду ни напред ни назад.

68. Ономе коме дамо дуг живот, Ми му изглед изменимо нагоре. Зар они не разумеју?

69. Ми Посланика нисмо учили песништву, то му не приличи. Ово је само поука - јасни Кур'ан,

70. да упозорава онога ко је жив, и да се обистини Реч о казни за невернике.

71. Како они не виде да Ми само због њих стоку стварамо и да они њоме располажу као власници.

72. И да смо им дали да се служе њоме - на некима јашу, а некима се хране,

73. и других користи од ње имају, и пића, па зашто нису захвални?!

74. И поред Аллаха друге прихватају као богове како би им они помогли;

75. они, међутим, неће моћи да им помогну, а људи су им послушна војска.

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِبِهِمْ فَمَا
اسْتَظْلَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا
يَعْقِلُونَ ﴿٧٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٧٩﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمِلَتْ
أَيْدِيئَانَا أَنْعَمَّا فَبُهِمًا لَهَا مَلِكُونَ ﴿٨١﴾

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ﴿٨٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٨٣﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٨٤﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ
مُحْضَرُونَ ﴿٨٥﴾

76. И нека те не жалосте њихове речи; Ми, заиста, знамо и оно што они крију и оно што показују.

فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

77. Како човек не види да га Ми стварамо од капи семена, и он опет отворени противник,

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. и Нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: „Ко ће да оживи кости, кад буду труле?“

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Реци: „Оживеће их Онај Који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио,

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Онај Који вам из зеленог дрвећа ватру ствара и ви њоме потпаљујете.“

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. Зар Онај Који је створио небеса и Земљу није способан да створи њима сличне? Јесте, Он је Створитељ, Свезнајући.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

82. А Његова наредба, када нешто хоће, јесте да само за то каже: „Буди!“ - И оно буде.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

83. Па нека је узвишен Онај у Чијој је руци власт над свим, и Њему ћете да будете враћени!

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

Редови الصفات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми оних поређаних у редове,

وَالصَّفَاتِ صَفًّا ①

2. и оних који гоне облаке

فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ②

3. и оних који читају Опомену,

فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا ③

4. ваш Бог је, уистину, Један,

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ④

5. Господар небеса и Земље и онога што је између њих, и Господар истока.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ⑤

6. Ми смо најближе небо звездама украсили,

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكُوكَبِ ⑥

7. и чувамо га од сваког пркосног ђавола

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑦

8. да не прислушкује анђеле узвишене. Њих са свих страна гађају,

لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى
وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑧

9. па бивају прогнани: њих чека непрекидна патња,

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑨

10. а онога који шта уграби - стигне светлећа буктиња.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ
شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑩

11. Упитај их да ли је теже да створимо њих или све остало што смо створили? Њих смо, заиста, створили од лепљиве иловаче.

فَأَسْأَلْتَهُمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن
خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ
لَّازِبٍ ﴿١١﴾

12. Међутим, ти се чудиш и дивиш, а они се изругују,

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. а кад им се савети упућују, они их не прихватају,

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. и кад виде знак, они се подсмејавају

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. и говоре: „Ово није ништа друго до права чаролија!

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Зар кад поумиремо и кад постанемо кости и земља, зар ћемо ми, заиста, да будемо оживљени

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْلًا أَعِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾

17. и наши давни преци?!“

أَوَعِبَابُنَا أَلَّا نُؤْلُونَ ﴿١٧﴾

18. Реци: „Да, а бићете и понижени!“

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. То ће бити само глас један, и сви ће одједном прогледати

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. и рећи ће: „Тешко нама, ово је судњи Дан!“

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. Да, ово је Дан раздвајања у који ви нисте веровали!

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِءَ
تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. „Сакупите оне који су били незнанобошци и њима сличне и оне које су обожавали

* أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ
وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. мимо Аллаха, и упутите их путем који у Пакао води.

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24. И зауставите их на тренутак, они ће, заиста, да буду питани:

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

25. „Шта вам је, зашто једни другима не помогнете?“

مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Али, тога Дана они ће сасвим да се препусте.

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

27. И приступиће пребацивајући једни другима.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Рећи ће: „Заиста сте нас ви у заблуду одвели.“

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. „Нисмо“, одговориће, „него ви нисте хтели да верујете!“

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

30. И ми никакву власт нисмо имали над вама, него сте били незахвалан народ,

وَمَا كَانْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ
كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾

31. и реч нашег Господара да ћемо, заиста, да искусимо казну - на нама се остварила,

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ ﴿٣١﴾

32. а у заблуду смо вас позивали, јер и сами смо, заиста, били у заблуди.“

فَأَعْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾

33. И они ће тог Дана да буду заједно у патњи,

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. а Ми ћемо, заиста, тако са незнанобошцима да поступимо.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. Кад им је говорено: „Само је Аллах Бог!“ Они су се, заиста, охолили

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. и говорили су: „Зар да напустимо наша божанства због једног лудог песника?!“

وَيَقُولُونَ أَأَنَا لَنَارِكُوا إِلَهَيْنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

37. А није тако, он истину доноси и тврди да су сви посланици истину доносили.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ви ћете сигурно да искусите болну патњу,

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

39. и само ћете, сразмерно оном што сте радили, да будете кажњени.

وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

40. Али не и Аллахове искрене слуге.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

41. Њима ће заиста да припадне посебна опскрба;

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

42. разно воће, и биће поштовани,

فَوَاكِهِ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. у рајским баштама наслада,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

44. на диванима, једни према другим, седеће;

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

45. биће послужени пићем – из извора који стално тече –

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾

46. бистрим и пријатним онима који буду пили,

بَيِّضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾

47. од њега им неће бити мука и због њега се неће памет губити.

لَا فِيهَا عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾

48. Поред њих биће оне које ће да гледају пред собом, прекрасних очију,

49. као да су оне јаја заштићена.

50. И они ће један с другим разговарати.

51. И један од њих ће да каже: „Имао сам једног друга,

52. који је говорио: 'Зар и ти верујеш

53. да ћемо, кад поумиремо и постанемо земља и кости, заиста, да полажемо рачун?“

54. „Хоћете ли да погледате?“ Рећи ће.

55. И он ће да погледа, и тога усред Пакла да угледа.

56. „Аллаха ми“, рећи ће му, „замало ме ниси упропастио.

57. Да није било милости мога Господара, и ја бих се сад мучио.”

58. А ми више нећемо никад да умиремо?

59. Једном смо умрли, и нећемо да будемо подвргнути патњи,

60. ово је, заиста, велики успех!“

وَعِنْدَهُمْ قَصِرَتْ الظُّرُفُ عَيْنٌ ﴿٤٨﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

يَقُولُ أَأَنتَ لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

أَءَذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنتَ
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

فَاطَّلَعَ فَرَآهُمْ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

قَالَ تَأَلَّوْا إِنَّ كَيْدَ لِرَبِّدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ
الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبِينِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقُوْرُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. За овако нешто нека се вредни труде!

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾

62. А да ли је то боље као награда или дрво Зеккум?!

أَذَلَّكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّكُّومِ ﴿٦٢﴾

63. Које смо неверницима као искушење одредили?

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. То је дрво које расте усред Пакла,

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ

الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. плод му је попут ђавољих глава.

ظَلَعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

66. Они ће са њега да се хране и своје стомаке ће њиме да пуне,

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا

الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

67. затим ће то с кључалом водом измешати.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ

حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

68. А потом ће, сигурно, опет да се врате у Огањ.

ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. Они су своје очеве затекли у заблуди,

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾

70. па су и они њиховим стопама наставили.

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

71. А и пре њих су древни народи већином били у заблуди,

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

72. иако смо им Ми слали оне који су их опомињали.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

73. зато погледај какав је био крај оних који су били упозоравани,

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُ

الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

74. тако није било само са Аллаховим искреним слугама.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٤﴾

75. А када Нас је Ноје позвао, Ми смо се лепо одазвали:

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

76. и њега и његову породицу смо спасили тешке невоље,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и само смо његове потомке оставили у животу,

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

78. и у каснијим нараштајима му сачували спомен.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

79. Мир и спас Ноју од свих светова!

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

81. он је био слуга Наш, верник,

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

82. а остале смо после потопили.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾

83. Исте вере као и он био је и Аврам,

*وَإِنِّ مِنَ شُعَيْبَةٍ لِّابْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

84. кад је своме Господару дошао искреног срца,

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

85. кад је своме оцу и своме народу рекао: „Шта то ви обожавате?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. Зар хоћете лажна божанства уместо Аллаха?

أَفِيكَأَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. И шта о Господару светова мислите?“

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. И он баци поглед на звезде,

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

89. па рече: „Ја сам болестан!”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. И они га оставише, окрећући се од њега.

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. А он се њиховим киповима прикраде,
па их упита: „Зашто не једете?”

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. Шта вам је па не говорите?“

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. И кришом им приђе ударајући их
десном руком,

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. па му народ журећи дође.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٤﴾

95. „Како можете да обожавате оне које
сами клешете?“ Упита,

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. „кад Аллах ствара и вас и оно што
направите?“

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. „Припремите за њега ломачу“,
повикаше, „па га баците у ватру!“

قَالُوا أَبْنِوْا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

98. И хтели су да му направе замку, али
Ми њих учинисмо најпониженијим.

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

99. „Идем онамо где ми је мој Господар
наредио“, рече, „Он ће ме упутити где
треба.

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

100. Мој Господару, даруј ми честит
пород!“

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

101. И Ми смо га обрадовали дечаком
благе нарави.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. И кад он одрасте толико да поче у послу да му помаже, Аврам рече: „О мој синко, у сну сам видео да треба да те закољем, па шта ти мислиш?“ „О оче мој“, рече, „поступи онако како ти се наређује; видећеш, ако Бог да, да ћу све издржати.“

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي
أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ
مَاذَا تَرَى قَالَ يَتَأَبَّتْ أَعْمَلُ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. И кад њих двојица послушаше, и он га положи челом према земљи,

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

104. Ми га зовнусмо: „О Авраме,

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَتَّبِرْهُمُ ﴿١٠٤﴾

105. ти си одлучио да обистиниш свој сан - а Ми овако награђујемо оне који раде добра дела.“

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّهْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. То је, заиста, било очигледно искушење!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. Великом жртвом га искуписмо,

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. и у каснијим нараштајима смо му сачували спомен.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Нека је у миру Аврам!“

سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. он је био слуга Наш, верник,

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. и обрадовали смо га Исаком, веровесником и добрим човеком,

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ
الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. и благословили смо и њега и Исака;
а међу њиховим потомцима има верника
и неверника очигледних.

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن
ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. И Мојсију и Арону смо дали
благодати,

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. па и њих и њихов народ смо
спасили велике невоље,

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. и помогли им, па су они били
победници,

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. и дали им јасну Књигу,

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾

118. и обојицу на Прави пут упутили,

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. и у каснијим нараштајима им
сачували спомен.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾

120. Нека су у миру Мојсије и Арон!

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Ето, тако Ми награђујемо оне који
раде добра дела,

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. а њих двојица су, уистину, били
Наше слуге, верници.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. И Илија је био посланик.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кад он рече народу свом: “Зар се не
бојите?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَأَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Зар се молите Балу, а остављате
најбољег Створитеља,

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

126. зар се клоните Аллаха, свога Господара и Господара ваших древних предака?“

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Они га назваше лажовом и зато ће, сигурно, сви они у Ватру да буду приведени,

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. осим Аллахове искрене слуге,

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. и у каснијим нараштајима му сачували спомен.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Нека је у миру Илија!

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾

131. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

132. он је био слуга Наш, верник.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. И Лот је био посланик.

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Ми смо њега и читаву његову породицу спасили,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

135. осим старице, она је била са онима који су настрадали,

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. а остале смо уништили,

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. и ви поред њихових насеља пролазите и дању

وَأَنْتُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ
مُضْجِجِينَ ﴿١٣٧﴾

138. и ноћу, па зашто се не уразумите?

وَبِالْأَيْدِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. И Јона је био посланик.

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. И он побеже на једну лађу препуну.

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. И са њима баци коцку и коцка на њега паде,

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. и риба га прогута, а био је заслужио прекор,

فَأَلْتَمَمَهُ الْخُوثُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. и да није био један од оних који Аллаха славе и величају,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. сигурно би остао у њеној утроби до Дана кад ће сви да буду оживљени,

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. и Ми га избацисмо на једно пусто место, а био је болестан,

* فَتَبَدَّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

146. и учинисмо да изнад њега израсте врежа једне тикве,

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. и посласмо га стотини хиљада људи, и више,

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

148. и они повероваше, и њима смо дали да уживају до одређеног рока.

فَأَمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾

149. А упитај их: „Зар су за твога Господара - кћери, а за њих синови?“

فَأَسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

150. Зар смо у њиховом присуству створили анђеле као жене?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Ето, они, због тога што лажу, заиста говоре:

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152. „Аллах је родио!“ - Они су, заиста, лажљивци.

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Зар је Он кћери синовима претпоставио?!

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Шта вам је, како расуђујете?!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Зашто не размислите?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Или, ви, можда, имате очигледан доказ?!

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Донесите своју Књигу, ако говорите истину!

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Незнанобошци између Њега и анђела сродство успостављају, а анђели одавно знају да ће они који тако говоре у ватру бити бачени.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْإِنِجَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Узвишен је Аллах и далеко од онога како Га они описују!

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. То не чине Аллахове искрене слуге.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Али, ни ви, ни они које обожавате,

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. не можете никога да одведете у заблуду,

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتَنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. осим оног који ће ионако у ватри горети.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. Свакоме од нас је одређено место,

وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. ми смо поређани у редове,

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. и само Њега слаavimo и величамо!

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. А они су говорили:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. „Да смо ми имали Књигу као што су је имали претходни народи,

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. сигурно бисмо били Аллахове
искрене слуге!“

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Али у Кур'ан нису хтели да поверују,
и знаће они!

فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. А Наша реч већ је речена о Нашим
слугама, посланицима!

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. Они ће да буду, заиста,
потпомогнути

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

173. и Наша војска засигурно ће да
победи!

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Зато се неко време окрени од њих

فَقَتُولَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. и посматрај их, и они ће да
посматрају!

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Зар они Нашу казну да пожурују?

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Кад их она стигне, зло јутро
освануће онима који су били упозорени!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Зато се неко време окрени од њих

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. и посматрај, и они ће да посматрају!

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Величанствен је Господар твој,
Достојанствени, и далеко од оног како
Га представљају они!

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. И мир нека је над посланицима,

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. и хваљен нека је Бог, Господар
светова!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

Саад ص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Сад. Тако Ми Кур'ана славног,

2. заиста су они који не верују инације
и у расколу!

3. Колико смо Ми уништили народа
пре њих. И они су за помоћ вапили,
али је било касно!

4. Они се чуде што им је дошао један
од њих да их упозорава, и говоре
неверници: „Ово је чаробњак, лажов!

5. Зар он да богове сведе на једног
Бога?! То је, заиста, нешто веома
чудно!“

6. И они угледни међу њима
наставише: „Идите и устрајте уз своја
божанства! Уистину, овим се нешто
велико жели!

7. За ово нисмо чули у вери предака
наших, ово није ништа друго до
измишљотина;

8. зашто баш њему, између нас, да
буде послата Опомена?!“ Али, они
сумњају у Моју Опомену зато што
нису искусили Моју казну.

9. Зар су код њих ризнице милости
Господара твог, Силног и
Дарежљивог?

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا
وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عُجَابٌ ﴿٥﴾وَانْظِلِّ أَلْمَلَأَ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا
عَلَىٰ آيَاتِنَا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلِيلَةِ الْأَخِيرَةِ إِنَّ هَذَا
إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴿٧﴾أَنْزَلْ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي
شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا
عَذَابٍ ﴿٨﴾أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ
الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

10. Или, они можда имају власт на небесима и на Земљи и над оним што је између њих?! - Нека се, онда, попну уз лестве!

11. Они представљају незнатну уротничку војску која ће тамо бити поражена.

12. И пре њих су народ Нојев, и Ад, и фараон, који је имао моћну војску, порицали,

13. и Семуд, и Лотов народ, и становници Ејке – они су се против посланика уротили.

14. Сви су они утеривали посланике у лаж и заслужили су Моју казну.

15. А и ови не чекају до један звук рога који неће бити потребно поновити.

16. И говоре: „Господару наш, пожури и казни нас, пре Дана у којем ће рачун да се полаже!“

17. Ти отрпи оно што они говоре и сети се Наше слуге Давида, чврстог у вери, који се увек Аллаху покајнички обраћао.

18. Ми смо потчини́ли брда да заједно са њим увече и у зору славе и величају Аллага.

19. а и окупљене птице - сви су они са њим покорно понављали.

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو
الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾

إِن كُلُّ لُكُلٍ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا
لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْعَنَا قَبْلَ يَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ
ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

20. И учврстили смо његово царство и дали му мудрост и способност да расуђује.

21. А да ли је до тебе дошла вест о парничарима када су преко зида храма прешли,

22. кад су код Давида ушли, па се он од њих уплашио. „Не бој се“, рекли су, „ми смо двојица парничара, један другом смо учинили неправду, па нам пресуди по правди; не буди пристрасан, и на најбоље нас решење упути.

23. Овај мој пријатељ има деведесет и девет оваца, а ја само једну, и он ми рече: 'Дај ти њу мени!' - И у говору ме победи.“

24. „Учинио ти је неправду!“ Рече Давид, „тима што је тражио да твоју овцу дода својим овцама; многи ортаци чине неправду једни другима, такви нису једино они који верују и раде добра дела; а таквих је мало.“ И Давид се увери да смо Ми баш њега ставили на искушење, па опрост замоли од свога Господара, и паде лицем на тло и покаја се.

25. И Ми смо му то опростили, и он је, заиста, Нама близак и чека га дивно пребивалиште.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ
الْحِطَابِ ﴿٢٠﴾

* وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا
تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ
فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا
إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً ۖ وَلِي
نَعَجَةٌ ۖ وَاجِدْ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي
الْحِطَابِ ﴿٢٣﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى
نِعَاجِهِ ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۖ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ
رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾

فَعَفَرْنَا لَهُ ۖ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ
وَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿٢٥﴾

26. О Давиде, Ми смо те учинили намесником на Земљи, зато суди људима по правди и не поводи се за страшћу да те не одведе са Аллаховог пута; оне који скрећу са Аллаховог пута чека тешка патња зато што су заборављали Дан обрачуна.

27. Ми нисмо узалуд створили небо и Земљу и оно што је између њих; тако мисле неверници, па тешко неверницима кад буду у Ватри!

28. Зар ћемо да поступимо са онима који верују и раде добро као са онима који праве неред на Земљи, и зар ћемо да поступимо са онима који се клоне греха исто као и са грешницима?!

29. Књига коју ти објављујемо је благословљена, да би они о њеним речима размислили и да би они који су обдарени разумом примили поуку.

30. Ми смо Давиду поклонили Соломона; диван је он био Божји слуга, и стално се Аллаху покајнички обраћао!

31. Кад су једне вечери пред њим били изведени пунокрвни коњи који су на три ноге стајали, а четвртом једва земљу дотицали,

32. он рече: „Уместо да мислим на свога Господара, ја показујем љубав према иметку!“ И они се изгубише из вида.

يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ
يَظْلُمُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٦٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٦٧﴾

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
كَالْفَجَّارِ ﴿٦٨﴾

كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا
ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ
أَوَابٌ ﴿٧٠﴾

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِينَتُ
الْحَيَّاءُ ﴿٧١﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٧٢﴾

33. "Вратите ми их!" И он их поче ударати сабљом по ногама и вратовима.

34. Ми смо Соломона довели у искушење и његово болесно тело смо на престоље задржали, али се после повратио.

35. Мој Господару - рекао је - опрости ми и даруј ми власт какву нико осим мене неће да има! Ти уистину богато дарујеш!"

36. И Ми смо му покорили ветар, који је према његовој заповеди благо дувао онамо куда је он хтео,

37. и ђаволе, све градитељи и рониоци,

38. и други повезани у окове.

39. Ово је Наш дар, па ти даруј или ускрати, нећеш због тога да одговараш!

40. Он је, заиста, Нама близак и чека га предивно пребивалиште.

41. И сети се Наше слуге Јова, када је завапио своме Господару: „Ђаво ме на зло навраћа и мисли лажне ми улива!"

42. Удари ногом о земљу ето хладне воде за купање и пиће!

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي
لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

وَأَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا غُغْتَسَلُ بَارِدٍ
وَشَرَابٍ ﴿٤٢﴾

43. И Ми смо му, из Наше милости, даровали породицу и још толико уз њих, да буде поука за оне који имају памети.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾

44. „И узми својом руком сноп и њиме удари, само заклетву не прекрши.“ Ми смо, заиста, нашли да је он стрпљив; диван је он слуга био и много се кајао!

وَأَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرَبَ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٤﴾

45. И сети се наших слуга: Аврама и Исака и Јакова, сви у вери чврсти и постојани.

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ ﴿١٥﴾

46. Ми их посебно обдарисмо једном врлином: да им је увек био на уму онај свет;

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾

47. и они су, заиста, код Нас од оних одабраних добрих људи.

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾

48. И сети се Јишмаела и Јелисеја и Илије и Језекиља, сви су они били честити.

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَإِلْيَاسَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ
مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾

49. Ово је леп спомен! А оне који се греха буду клонили чека дивно пребивалиште,

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿١٩﴾

50. вртови Една, чије ће капије да буду отворене за њих,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٢٠﴾

51. у којима ће се одмарати и разноврсно воће и пиће тражити.

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ
كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٢١﴾

52. Поред њих биће рајске лепотице, истих година, које ће пред собом да гледају.

*وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ أَثَرَابٌ ﴿٢٢﴾

53. То је оно што вам се обећава за Дан у коме ће се рачун полагати,

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٣﴾

54. то ће, заиста, да буде Наша благодат, која никада неће да престане!

55. Ето тако! А оне који буду зло чинили чека најгоре пребивалиште:

56. Пакао, у којем ће да горе; а грозне ли постеље!

57. Ето толико! Па нека окушају воду кључалу и капљевину смрдљиву,

58. и друге муке сличне овима, многоструке.

59. Та гомила заједно са вама, гурајући се, ће да уђе у Пакао! "Не било им пространо! У Ватри ће они, заиста, да горе!"

60. „Вама не било пространо!“ Рећи ће они, „ви сте нам ово припремили, а грозног ли боравишта!“

61. „Господару наш“, рећи ће, „удвостручи патњу у Ватри онима који су нам ово приредили!“

62. И говориће: „Зашто не видимо људе које смо у зле убрајали

63. и које смо исмејавали? Да нам се нису изгубили из вида?“

64. Истина је, сигурно, да ће становници Пакла међу собом да се расправљају.

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَقَابٍ ﴿٥٥﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَأِلُهَا جَهَنَّمَ ﴿٥٦﴾

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٍ ﴿٥٧﴾

وَعَاخِرُ مِنْ سُكْلِهِمْ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ
إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ
فَدَمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسَأِلُ الْقَرَارِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا
ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ
مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾

65. Реци: „Ја сам само опомињач; нема бога осим Аллаха, Јединога и Моћног.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَحْدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

66. Господара небеса и Земље и онога што је између њих, Силнога и Опростиоца греха.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

67. Реци: „Ово је велика вест,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. а ви од ње окрећете главе.

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. Ја нисам ништа знао о узвишеном скупу када су се препирали -

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَىٰ إِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. мени се објављује да сам послат да јасно опомињем.“

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. Када је анђелима твој Господар рекао: „Створићу човека од глине,

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا
مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

72. па кад му употпуним облик и у њега удахнем живот, ви му се поклоните!“

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَٰجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. Анђели су се, сви до последњег, заједно поклонили,

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. осим Сотоне - он се узохолио и постао неверник.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. „О Сотона!“ Рекао је Он, „шта те навело да се не поклониш ономе кога сам Ја Својим двама рукама створио? Јеси ли се узохолио или мислиш да си узвишен?“

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا
خَلَقْتُ بِإِيدِيٍّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ
الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

76. „Бољи сам од њега“, рекао је он, „мене си створио од ватре, а њега од глине.“

77. „Изази онда из Раја!“ Рече Аллах, „проклет да си!

78. Моје ће проклетство да те прати до Судњег дана!“

79. „Господару мој!“, рече он, „дај ми времена до дана када ће они да буду оживљени!“

80. „Даје ти се времена“, рече Он,

81. до дана већ одређеног.“

82. „Тако ми Твога достојанства“, рече, „сигурно ћу све да их наведем на странпутицу,

83. осим међу њима Твоје искрене слуге!“

84. „Истином се кунем и истину говорим“, рече Аллах,

85. „сигурно ћу свима, тобом и онима који се буду повели за тобом, да напуним Пакао!“

86. Реци: „Не тражим ја од вас за ово никакву награду и ја не додајем преко оног чиме ме је Аллах обавезао,

87. Кур'ан је, заиста, целом свету опомена!

88. И ви ћете ускоро сазнати његову поруку!“

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتُهُ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

Украси الزمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ①

2. Ми ти, заиста, објављујемо Књигу, праву истину, па обожавај само Аллаха, исповедајући Му чисту веру.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ

اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ②

3. Искрено исповедање вере дуг је према Богу! А они који поред Њега узимају заштитнике говорећи : „Ми их обожавамо само зато да би нас што више приближили Аллаху.“ Аллах ће њима, заиста, да пресуди о ономе у чему су се они разилазили. Аллах никако неће да упуту на Прави пут онога ко је лажљивац и неверник.

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى

اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ③ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ ④

4. Да је Аллах хтео да има дете, изабрао би, између оних које је створио, онога кога би Он хтео. Узвишен је Он, Он је Аллах, Једини и Свемоћни!

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ ⑤ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ ⑥

5. Небеса и Земљу је створио са истином; Он ноћу обавија дан, и даном обавија ноћ; Он је потчинио Сунце и Месец, свако се креће до одређеног рока. Он је Силни, Он много прашта!

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ

الْأَيَّلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْإَيَّلِ ⑦

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ

مُسَمًّى ⑧ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ⑨

6. Он вас од једног човека ствара – а од њега је жену његову створио – и Он вам је дао осам врста стоке; Он вас ствара у утробама ваших мајки, дајући вам облике, један за другим, у три тмине. То вам је, ето, Аллах, ваш Господар, Његова је власт, нема истинског бога осим Њега, па куда се онда окрећете?

7. Ако ви будете неверници – па Аллах од вас не зависи, али Он није задовољан ако су слуге Његове неверници, а задовољан је вама ако будете захвални. И ниједан грешник неће носити грехе другог! Затим ћете се Господару свом вратити, па ће вас Он о оном шта сте радили обавестити, јер Он добро зна свачије мисли.

8. Кад човека снађе невоља, моли се своме Господару, понизно Му се обраћајући, а онда, када му Аллах подари Своју благодат, заборави Онога Коме се пре молио, и поред Њега обожава друга божанства, како би са Његовог пута одводио на странпутицу. Реци: „Уживај неко време у своме неверовању, бићеш, сигурно, становник у Ватри!“

9. Зар је такав као онај који у ноћним сатима проводи време у молитви, падајући лицем на тло и стојећи, страхујући од Судњег дана и надајући се милости свога Господара?! Реци: „Зар су исти они који знају и они који не знају?! Само они који памети имају поуку примају!“

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً
أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ قَآئِلُ تَصْرُفُونَ ﴿٦﴾

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا
يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

﴿٨﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِّضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ
قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٩﴾

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ عَائَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْذَرُ الْأَخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾

10. Реци: „О слуге Моје који верујете, бојте се свога Господара! Они који на овом свету буду радили добра дела имаће добро, а Аллахова је Земља пространа; само ће они који буду стрпљиви бити награђени без обрачуна.“

11. Реци: „Наређено ми је да обожавам Аллаха, искрено Му исповедајући веру.“

12. И наређено ми је да будем најпреданији верник.

13. Реци: „Ја се бојим патње на Великом дану, ако своме Господару будем непослушан.“

14. Реци: „Само Аллаха обожавам, исповедајући Му чисту веру,

15. а ви, поред Њега, обожавајте кога хоћете!“ Реци: „Губитници су, уистину, они који на Судњем дану изгубе и себе и своје породице. Заиста је то очигледан губитак!“

16. Над њима ће да буду наслаге од ватре, а и испод њих наслаге; тиме Аллах плаши Своје слуге. О слуге Моје, бојте се Мене!

17. За оне који избегавају обожавање лажних божанстава и који се Аллаху обраћају - њима су намењене радосне вести, зато обрадуј Моје слуге

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الَّذِينَ ﴿١١﴾

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ
الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا ذٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظَّلْمَ اتَّوَعَدُوهَا
وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ بَشِيرٌ
عِبَادِ ﴿١٧﴾

18. које Кур'ан слушају и следе оно најлепше у њему; њима је Бог на Прави пут указао и они су паметни.

الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ
أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

19. Зар ти да спасиш оног који је заслужио казну, оног који ће сигурно бити у Ватри?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. А оне који се боје свога Господара чекају одаје, саграђене све једне изнад других, испод којих теку реке - Аллахово је обећање, а Аллах неће обећање да прекрши.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ
فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ
الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

21. Зар не видиш да Аллах спушта воду са неба, па је као изворе по Земљи разводи, а онда помоћу ње изводи разнобојно билје, затим се осуши и ти га видиш пожутелог, и најзад га скрши?! То је, заиста, опомена за оне који имају памети.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَذِكْرٍ لِّلْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

22. Зар је исти онај чије је срце Бог учинио склоним исламу, па он следи светло Господара свог? Тешко онима чија су срца неосетљива кад се спомене Бог, они су у правој заблуди!

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ
عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۖ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ
مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Бог објављује најлепши говор, Књигу сличну по смислу, чије се поруке понављају, због којих подилази језа оне који се Господара свог боје, а кад се спомене име Божје, коже њихове и срца њихова се смирују. То је Божји Прави пут на који Он указује оном коме Он хоће. А оног кога Бог остави у заблуди нико на Прави пут неће моћи да упути.

24. Зар је исти онај који ће се на Судњем дану лицем својим заклањати од страховите патње? Незнанобошцима ће бити речено: „Трпите оно што сте заслужили!“

25. Они пре њих су порицали, па их је стигла казна одакле нису очекивали.

26. Аллах је дао да осете понижење у животу на овом свету, а патња на Оном свету биће, заиста, још већа - кад би они само знали!

27. Ми у овом Кур'ану наводимо људима свакакве примере, да би примили поуку;

28. у Кур'ану на арапском језику, у коме нема никакве противречности, да би се Господара свог побојали.

29. Аллах наводи као пример човека који је у власти ортака и за којег се они отимају, и човека који је у власти само једног човека - да ли је положај њих двојице исти?! Сва хвала нека је Аллаху, али већина њих не зна.

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا
مُتَّابًا يَتَقَشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ
اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

أَفَمَنْ يَتَّبِعِ يَوْجِهَهُ سَوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

فَإِذَا قُهِمُ اللَّهُ الْحَزَنُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Ти ћеш, сигурно, да умреш, а и они ће, такође, да помру.

31. И после, на Судњем дану, пред својим Господаром један са другим ћете да се спорите.

32. Има ли већег неправедника од онога који о Аллаху говори лажи и сматра истину лажном када му долази?! Зар у Паклу неће да буде пребивалиште за невернике?!

33. А онај који доноси истину и они који у њу верују, они су богобојазни,

34. све што зажеле наћи ће код свога Господара, то ће да буде награда онима који су радили добра дела,

35. да би Бог преко ружних поступака њихових прешао, и да би их за лепа дела која су радили наградио.

36. Зар Аллах није Свом слуги довољан?! А они те плаше онима које, поред Њега, обожавају. Онога коме да Аллах да је у заблуди - нико не може да га упуту на Прави пут.

37. А онога кога Он на Прави пут упуту - нико не може да га доведе у заблуду. Зар Аллах није силан и Онај Који кажњава?!

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

*فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

لِيَكْفِرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

38. Ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, сигурно ће да кажу: „Аллах!“ А ти реци: „Мислите ли ви, да ли би они које ви, поред Аллаха, обожавате могли да отклоне штету, ако Allah хоће да ми је учини, или, да ли би могли да задрже Његову милост, ако Он хоће да ми је подари?“ Реци: „Мени је довољан Allah, на Њега се ослањају верници.“

39. Реци: „О народе мој, ти поступај онако како поступаш, а и ја ћу да поступама, па ћете да сазнате

40. кога ће да стигне патња која ће да га понизи, и кога ће да снађе вечна патња!“

41. Ми теби, заиста, објављујемо Књигу саму истину за све људе; онај ко буде ишао Правим путем - себи ће да користи, а онај ко буде ишао странпутицом - себи ће да науди, ти ниси задужен за њихову упуту.

42. Бог узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, а који још умрли нису, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају.

43. Зар они мимо Аллаха заговорнике узимају?! Реци: „Зар и онда када су без икакве моћи и када ништа не разумеју?“

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضَرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ
هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي قُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي
عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ أَهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يُضِلُّ عَلَيْهِ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى
عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ
كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Реци: „Свако заговарање припада Аллаху, Његова је власт на небесима и на Земљи, а затим ћете Њему да се вратите.“

45. Кад се спомене само Аллах, грче се срца оних који у онај свет не верују, а када се спомену они које они поред Њега обожавају, одједном их обузме радост.

46. Реци: „Аллаху, Који си створио небеса и Земљу, Ти Који знаш невидљив и видљив свет, Ти ћеш Својим слугама да пресудиш у ономе у чему су се разилазили!“

47. Када би незнанобошци имали све што је на Земљи, и још толико, на Судњем дану они би све то дали како би се искупили од тешке патње; а Бог ће их казнити казном какву нису могли ни наслутити,

48. и указаће им се њихова лоша дела која су радили и снаћи ће их баш оно чему су се изругивали.

49. Кад човека снађе каква невоља, Нама се моли; а кад му Ми после благодат пружимо, онда говори: „Ово ми је дато зато што сам то заслужио!“ А није тако, то је само искушење, али већина њих не зна.

50. Тако су говорили и они пре њих, па им није користило оно што су били стекли,

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا
لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى
عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

فَذَقَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَى
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

51. па их је стигла казна за зла дела која су радили. А и оне међу овима који чине неправду - стићи ће казна за оно што чине, они неће да умакну.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

52. Зар они не знају да Аллах даје опскрбу у изобиљу ономе коме хоће, и да ускраћује; то су, заиста, поуке народу који верује.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. Реци: "О слуге Моје које сте се према себи огрешили, не губите наду у Аллахову милост! Аллах ће, сигурно, све грехе да опрости. Он, заиста, много прашта и Он је Милостиви."

* قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

54. И повратите се своме Господару и покорите Му се пре него што вам дође казна - после нико неће да вам прискочи у помоћ.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. И следите оно најбоље што вам објављује ваш Господар, пре него што вам изненада дође казна, за чији долазак нећете да знате.

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Да човек не би узвикнуо: „Тешко мени, колико сам само дужности према Аллаху пропустио, чак сам се и изругивао!"

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرْتَنِي عَلَىٰ مَا فَرَقْتُ فِي جَنَبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

57. Или да не би рекао: "Да ме је Бог Правим путем упутио, сигурно бих се Његове казне сачувао!"

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

58. Или, да не би рекао кад доживи патњу: „Да ми је само да се вратим – добра дела бих радио!“

59. “Никад! Долазиле су ти поуке Моје, па си их порицао и охолио се, и неверник си био.”

60. На Судњем дану видећеш поцрнела лица оних који су о Аллаху говорили лажи. А зар у Паклу неће да буде боравиште оholих?!

61. Аллах ће да спаси оне који су извршавали Његове заповести а клонили се Његових забрана, па ће успети; зло их неће дотаћи и они неће туговати.

62. Аллах је Створитељ свега и Он управља свим,

63. код Њега су кључеви небеса и Земље! А они који у Аллахове доказе и знакове не верују - они ће заиста да буду губитници!

64. Реци: „Зар од мене тражите да некога другог, поред Аллаха, обожавам, о незналице!“

65. А теби, и онима пре тебе, је објављено: „Ако би друга божанства поред Аллаха обожавао твоја дела би сигурно пропала, и сигурно би био међу страдалницима.“

66. Него, једино Аллаха обожавај и буди захвалан!

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً
فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ
وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا
يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَفِيلٌ ﴿٦٢﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ
مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾

بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Они нису величали Аллаха онако како треба да Га величају; а читава ће Земља на Судњем дану да буде у Његовој шаџи, а небеса ће у Његовој десници да остану умотана. Чист је Он и Узвишен изнад оних које поред Њега обожавају!

68. И у рог ће да буде дувнуто, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Аллах одабрао; после ће да се други пут дуне у рог и они ће, одједном, да устану и да чекају.

69. И Земља ће светлошћу свога Господара да засја, и Књига ће да буде постављена, веровесници и сведоци биће доведени, и по правди ће да буде пресуђено свима, никоме неправда неће да буде учињена;

70. свако ће у потпуности да добије оно што је заслужио, а Он најбоље зна шта су радили.

71. Они који нису веровали у гомилама ће у Пакао да буду натерани, и кад до њега дођу, његове капије ће да буду поотваране и чувари ће да их упитају: „Зар вам нису долазили ваши посланици, који су вам речи вашег Господара казивали, и упозоравали вас да ћете овај свој дан да доживите?!“ „Јесу“, рећи ће они, „али још је давно одређено да ће неверници кажњени бити.“

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

وُفِّخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ
فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
وَوُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

72. И биће речено: „Улазите на капије Пакла, вечно ћете у њему да боравите! Грозног ли пребивалишта онима који су се охолили!“

73. А они који су се свога Господара бојали у поворкама ће у Рај да буду поведени, и кад до њега дођу - његове капије већ широм отворене – његови чувари ће да им кажу: „Мир вама, од греха сте чисти, зато уђите у Рај, у њему ћете вечно да боравите!“

74. И они ће да кажу: „Сва хвала нека је Аллаху Који нам је Своје обећање испунио, и у Рају нам место даровао, да се у њему населимо где хоћемо. Дивне ли награде онима који су се трудили!“

75. И видећеш анђеле како окружују Божји Престо, величајући и хвалећи свога Господара; и свима је пресуђено по правди, и биће речено: “Хваљен нека је Аллах, Господар светова!”

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبُئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

وَسَيَقُودُونَ إِلَى الْجَنَّةِ زُجُرًا
حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ
وَأَوْزَنَنَا الْأَرْضَ نَنْبَوُا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ
وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

Верник غافر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ

2. Књигу објављује Аллах, Силни и Свезнајући,

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ

3. Који опрашта грехе и прима покајање, Који страховито кажњава и обилно награђује. Другог истинског бога осим Њега нема, Њему се све враћа.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

4. О Аллаховим речима и доказима расправљају само они који не верују, па нека те не обмањује то што они уживају путујући по Земљи.

مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزِرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

5. И Нојев је народ пре њих порицао, а и после њега они који су се били против посланика уротили. Сваки народ настојао је домоћи се свог посланика и трудио се неистином угушити истину, па сам га Ја кажњавао – а каква је била казна Моја!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ
وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُذْجِسُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

6. И тако ће реч твога Господара да се испуни да ће они који нису веровали бити становници у Ватри.

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

7. Анђели који носе Престо и они који су око њега, славе и хвале свога Господара и верују у Њега, и моле се да буду опроштени греси верницима: „Господару наш, Ти све обухваташ милошћу и знањем; зато опрости онима који се покају и који следе Твој пут и сачувај их патње у Ватри!

8. Господару наш, уведи их у вртове Едена које си им обећао, и оне који су били добри од њихових предака, и њихових жена, и њиховог потомства. Ти си, истину, Силни и Мудри.

9. И поштеди их казне због злих дела, јер, кога Ти тога дана поштедиш казне због злих дела - Ти си му се смиловао, а то ће, заиста, да буде велики успех!“

10. Онима који нису веровали биће речено: „Божји презир према вама кад сте, позивани да верујете, остали неверници - је заиста већи од вашег презира сада према себи.“

11. „Господару наш“, рећи ће они, „два пута си нас усмртио и два пута си нас оживео; ми признајемо наше грехе, па има ли каквог начина за излазак из Ватре?“

12. „То вам је зато што нисте веровали кад се позивало Једином Аллаху, а веровали сте ако би Му неко други био придружен у обожавању! Пресуда припада једино Аллаху, Узвишеном и Великом.“

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ
كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا
وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۖ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَادَوْنَ لَمَقَاتِ اللَّهِ
أَكْبَرَ مِنْ مَقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ
تُذْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْتَنَّا وَأَحْيَيْنَا أَتُنتَنِي
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿١١﴾

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَّابُونَ فَالْحُكْمُ
لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

13. Он вам показује Своје знакове и спушта вам опскрбу са неба, а поуку ће да прихвати само онај који се Њему обраћа.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنَزِّلْ لَكُمْ
مِنْ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ
يُنِيبُ ﴿١٣﴾

14. Обожавајте зато једино Аллаха, искрено Му исповедајући веру - па макар то неверницима било мрско!

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

15. Он је власник високих степена, Господар Престоља Који шаље Објаву, речи Своје – коме хоће међу Својим слугама, да упозори на Дан међусобног сусрета,

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

16. на Дан када ће они да се појаве, када Аллаху неће да буде о њима ништа скривено. "Ко ће имати једину власт тог Дана? Бог, Једини и Свемоћни!"

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

17. Сваки ће човек тог Дана да буде кажњен или награђен према заслуги; тог Дана неће да буде неправде! Аллах ће, заиста, брзо свести рачуне.

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا
ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

18. И упозори их на Блиски дан, када ће срца до гркљана да допру и попрече се, када неверници неће имати ни блиског пријатеља ни посредника чији заговор би био услышан.

وَأَنذَرُهمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

19. Он зна погледе који криомице у оно што је забрањено гледају, а и оно што груди крију;

يَعْلَمُ خَائِبَتَهُ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الصُّدُورُ ﴿١٩﴾

20. Аллах ће по правди да пресуди, а они које поред Њега моле - неће ни по чему да суде. Аллах, заиста, све чује и све види.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

21. Зашто они не путују по Земљи, па да виде какав је био крај оних пре њих? Били су од њих моћнији и више су трагова на Земљи оставили, али их је Аллах, због њихових греха, казнио и није имао ко да их од Аллахове казне заштити.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاكِ﴾ ﴿٢١﴾

22. Аллах их је казнио зато што су порицали јасне доказе које су им доносили њихови посланици; Он је, заиста, Моћни, Он жестоко кажњава.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

23. Ми смо послали Мојсија са Нашим речима и јасним доказом,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

24. фараону и Хаману и Каруну, али су они рекли: „Чаробњак и лажов!“

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَكَارُونَ فَكَفَرُوا فَأَقُولُوا سَحَرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

25. А кад им је он донео истину од Нас, рекли су: “Убијајте мушку децу оних који верују у оно што он говори, а остављајте у животу њихову женску децу!” Али, лукавства неверника увек су узалудна.

فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

26. „Пустите ви мени“, рече фараон, „да убијем Мојсија, а он нека моли помоћ од свога Господара, јер бојим се да вам он веру вашу не измени или да у земљи наред не изазове.“

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

27. Мојсије рече: „Молим свога Господара и вашег Господара да ме заштити од сваког охолог који не верује у Дан у коме ће да се полаже рачун!“

28. А један човек, верник, из фараонове породице, који је крио своје веровање, рече: „Зар да убијете човека зато што говори: 'Мој Господар је Аллах!' А донео вам је јасне доказе од вашег Господара? Ако је лажов, његова лаж ће њему да науди, а ако говори истину, онда ће да вас стигне бар нешто од онога што вам се прети; заиста Аллах неће да упути на Прави пут онога који у злу претерује и који много лаже.

29. О мој народе, данас вама припада власт и надмоћни сте у земљи, па ко ће да нас одбрани од Аллахове казне ако нас она стигне?“ А фараон рече: „Саветујем вам само оно што мислим, а само ћу ја да вас на Прави пут упутим.“

30. А онда онај верник рече: “О народе мој, бојим се да и вас не стигне оно што је стигло народе који су се против посланика били уротили.

31. као што је то било са Нојевим народом, и Адом и Семудом, и онима после њих. А Аллах није неправедан према Својим слугама.

32. О мој народе, плашим се шта ће да буде са вама на Дан када једни друге будете дозивали,

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٧﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٨﴾

يَقَوْمُ لَكُمْ أَلْمَلُكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٩﴾

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿١٠﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿١١﴾

وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿١٢﴾

33. на Дан кад будете узмичући бежали, кад вас од Аллаха неће моћи нико одбранити. А оног кога Аллах у заблуди остави, тога неће нико упутити.

34. Јосиф вам је, још давно, донео јасне доказе, али ви сте стално сумњали у оно шта вам је донео. А кад је он умро, рекли сте: „Аллах више неће после њега да пошаље посланика!“ Ето, тако Аллах оставља у заблуди сваког ко у злу претерује и сумња,

35. они који о Аллаховим речима и знаковима расправљају, иако им никакав доказ није дошао. То презиру Аллах и они који верују. Тако Аллах печати срце сваког охолог силника.

36. „О Хамане“, рече фараон, „сагради ми торањ не бих ли стигао до стаза,

37. небеских стаза, не бих ли се попео до Мојсијевог Бога, а ја сматрам да је он, заиста, лажов.“ И ето тако су фараону његова ружна дела улепшана, и он је био одвраћен од Правог пута, а лукавство се фараоново завршило на његову штету.

38. А онај који је веровао рече: „О мој народе, мене следите, ја ћу на Прави пут да вам укажем!

يَوْمَ تُؤْلَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

هَادٍ ۝۳۳

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ۝۳۴

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنِي لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝۳۶

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝۳۸

39. О народе мој, живот на овом свету само је пролазно уживање, а онај је свет, заиста, Кућа вечна.

40. Ко год учини зло, само ће због њега да буде кажњен, а ко год учини добро - био мушкарац или жена, а верник је - тај ће да уђе у Рај; у њему ће имати у обиљу свега, без рачуна.

41. О народе мој! Шта је ово? Ја вас позивам у спас, а ви мене позивате у Ватру;

42. Позивате ме да не верујем у Аллаха и да поред Њега обожавам оно о чему немам знања, а ја вас позивам Силноме, Оном који опрашта.

43. Нема нимало сумње у то да се они којима ме позивате неће ником ни на овом ни на оном свету одазвати и да ћемо се Богу вратити и да ће незнанобошци становници у Огњу бити.

44. И сетићете се овог што вам кажем! А ја Аллаху препуштам свој случај; Аллах, уистину, добро види Своје слуге.“

45. И Аллах га је сачувао од зала оног што су сплеткарили, а фараонове присталице зла патња задеси.

يَقُومُ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ
الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

*وَيَقُومُ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّحْوَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
الْعَزِيزِ الْغَفِيرِ ﴿٤٢﴾

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ
دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا
إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ
النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ
فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

46. Они ће се ујутру и навече у ватри пржити. А кад наступи Час: “Уведите фараонове људе у патњу најтежу!”

الْتَارِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. И када се у Ватри буду препирали, а они који су били потлачени кажу својим главешинама: „Ми смо били ваши следбеници, можете ли да нас макар мало ослободите Ватре?“

وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

48. Онда ће главешине да кажу: „Заиста смо сви у њој! Аллах је већ пресудио Својим слугама.“

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

49. И они који ће да буду у Ватри говориће чуварима Пакла: „Замолите свога Господара да нам бар један дан ублажи патњу!“

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

50. „А зар вам ваши посланици нису доносили јасне доказе?“ Упитаће они. „Јесу!“ Одговориће. „Молите онда ви!“ Рећи ће они. Али ће молба неверника узалудна да буде.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

51. Ми ћемо, заиста, да помогнемо Наше посланике и оне који верују на овом свету, а и на Дан кад устану сведоци,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾

52. на Дан кад неверницима њихово правдање неће да буде од користи; њих чека проклетство и најгоре пребивалиште.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

53. Ми смо Мојсију дали упуту и Израилјевим синовима смо оставили Књигу у наследство,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

54. да буде упутство и опомена онима који буду имали памети.

55. Па ти буди стрпљив - Аллахово обећање је истина - и моли да ти буду опроштени греси, и свога Господара слави и хвали увече и ујутру!

56. Заиста они који о Аллаховим доказима и речима расправљају, иако им никакав доказ није дошао, у њиховим срцима је само охолост која неће да их доведе до жељеног циља, па ти моли од Аллаха заштиту. Он, уистину, све чује и све види.

57. Стварање небеса и Земље сигурно је веће него стварање људског рода, али већина људи не зна.

58. Нису једнаки слепац и онај који види, нису једнаки верници који добра дела чине и злочинитељи. Како мало вас поуку прима!

59. Доћи ће Судњи час, у то нема сумње, али већина људи не верује.

60. Ваш Господар каже: „Помолите Ми се, и ја ћу вам се одазвати! Заиста, они који из охолости неће да Ме обожавају - ући ће, сигурно, понижени у Пакао.“

هُدًى وَذِكْرًا لِلْأُولَى الْأَلْبَبِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
لِذُنُوبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ
وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا
هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
فَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Аллах вам је дао ноћ да се у њој одмарате, а дан да видите. Аллах је неизмерно дарежљив према људима, али већина људи не захваљује.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

62. То вам је, ето, Аллах, ваш Господар, Створитељ свега, другог истинског бога осим Њега нема, па куда се онда одмећете?!

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَىٰ تُؤَفَّكَونَ ﴿٦٢﴾

63. Тако су се одметали и они који су Аллахове речи и доказе порицали.

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكَ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. Бог вам је учинио Земљу пребивалиштем, а небо здањем, и Он вам обличје даје и ликове ваше чини лепим, и јелима вас опскрбљује укусним. То је Аллах, ваш Господар, и нека је Узвишен Аллах, Господар светова!

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ
رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Он је Живи, нема истинског бога осим Њега, па, молите Га, исповедајући Му искрено веру. Свака хвала припада Аллаху, Господару светова!

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Реци: „Мени је забрањено да обожавам оне које ви мимо Аллага молите, након што су ми дошли јасни докази од мога Господара, и наређено ми је да се предам Господару светова.“

*قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Он вас ствара од земље, затим од капи семена, затим од угрушка, затим чини да се као дојенчад рађате, и да до мужевног доба стигнете, и да старци постанете – а неки од вас умиру пре – и да до одређеног рока поживите како бисте могли схватити.

68. И Он даје живот и смрт! А кад нешто одлучи, само каже: „Буди“, и оно буде.

69. Зар не видиш оне који расправљају о Аллаховим речима и знацима; куда се они окрећу?!

70. То су они који поричу Књигу и оно што смо слали по посланицима?! А сазнаће они!

71. Кад са оковима о врату и ланцима буду вучени,

72. по кључалој води, а затим пржени у Ватри!

73. Затим ће да буду упитани: „Где су они које сте обожавали,

74. мимо Аллаха?“ „Изгубили су се од нас“, одговориће, „ми се пре, у ствари, нисмо никоме ни молили.“ Ето, тако Аллах оставља у заблуди невернике.

75. „То вам је зато што сте се без икаквог основа на Земљи радовали и што сте били дрски.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي نَضْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

76. Улазите кроз капије Пакла, у њему ћете вечно да останете - а ружно је пребивалиште охолих!“

77. Зато се стрпи! Заиста је Аллахова претња истина! Било да ти покажемо део онога што им Ми претимо, било да ти пре живот одуземо - Нама ће они да се врате.

78. И пре тебе смо посланике слали, о некима од њих смо ти казивали, а о некима ти нисмо казивали. И ниједан посланик није могао учинити никакво чудо без Аллахове воље. А када се Аллахова одредба испуни, биће пресуђено по правди и заблудели ће тада да буду губитници.

79. Аллах је за вас створио животиње, да на некима јашете а неке једете.

80. Ви од њих користи имате и ви на њима за вас важне потребе остварујете — и на њима и на лађама ви се превозите.

81. Он вам показује доказе моћи Своје, па које од Божјих доказа не признајете?

82. Зашто они не путују по свету, па да виде како су завршили они пре њих? Они су били од њих бројнији и јачи и више су трагова на Земљи оставили, и ништа им није користило оно што су стекли.

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ فَأَيَّ ءَايَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. Када су им њихови посланици доносили јасне доказе, они су се дичили знањем које су имали, и снашло их је оно чему су се стално ругали.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا
عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

84. А кад би доживели Нашу казну, онда би говорили: „Ми верујемо у Аллаха, у Њега јединог, а одричемо се оних које смо Му у обожавању придруживали!“

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

85. Али им веровање њихово, кад би казну Нашу доживели, не би нимало било од користи, према Божјем закону који је вредео за све слуге Његове које су биле и нестале – и тад би неверници страдали.

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سَنَتَ اللَّهُ آلَتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ
وَخَيْرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

فصلت Објашњење

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ

2. Објава је од Свемилосног Милостивог,

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

3. Књига чији су докази јасно изложени, Кур'ан на арапском језику за људе који знају,

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٢

4. Доносилац радосних вести и опомена - али се већина њих опет окреће, неће да чују.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٣

5. И говоре: „Наша срца су у омотачима, далеко од онога чему нас ти позиваш. Ми смо глуви према томе, а између нас и тебе је преграда, па ти ради, и ми ћемо да радимо.“

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّنَا عَمِلُونَ ٤

6. Реци: „Ја сам само човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог само један Бог, зато у веровању устрајни будите, и опрост тражите. А тешко незананобошцима,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۚ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ٥

7. који милостињу не дају и који у онај свет не верују!

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٦

8. Онима који верују и раде добра дела, заиста припада непрекидна награда.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

9. Реци: „Зар ви заиста нећете да верујете у Онога Који је Земљу створио у два дана - и још Му друга божанства приписујете?! То је Господар светова!

* قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ قُرُونٌ بِالدِّينِ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

10. Он је по њој непомична брда створио и учинио је благословљеном и храну за њене становнике на њој је одредио, све то у четири дана равномерна – то је објашњење за оне који питају.

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَنَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيَوْمٍ ﴿١٠﴾

11. Затим се усмерио на небо док је оно још било магла, па њему и Земљи рекао: „Појавите се милом или силом!“ „Појављујемо се драге воље!“ Одговорили су.

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اأْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

12. Тада их је створио у два дана, као седам небеса, и одредио је шта ће на сваком небу да се налази. А најближе небо смо украсили светилкама и њих смо учинили као заштиту. То је одредба Силнога и Свезнајућег.

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

13. Па ако се окрену, ти реци: „Упозоравам вас на онакав удар какав је погодио Ад и Семуд“,

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

14. Кад су им, са свих страна, њихови посланици долазили говорећи: „Не обожавајте никога осим Аллаха!“ А они су одговарали: „Да је наш Господар хтео, Он би послао анђеле! Заиста ми не верујемо у оно што је послато по вама!“

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾

15. Што се тиче народа Ад, они су се на Земљи без икаквог основа охолили и говорили: „Ко је од нас јачи?“ А зар нису знали да је Аллах, Који их је створио, јачи од њих - а и Наше знакове су порицали.

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ﴿١٥﴾

16. И Ми посласмо против њих, у застопним данима, ледени ветар, да бисмо им још у овосветском животу дали да осете срамну патњу. А патња на оном свету биће, заиста, још више понижавајућа и нико неће у помоћ да им притекне.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾

17. А што се тиче народа Семуд, њих смо били упутили истини, али њима је била дража слепоћа од упуте, па их је стигао понижавајући удар, онако како су заслужили,

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذْنَاهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

18. а спасили смо оне који су веровали и Аллаха се бојали.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

19. А на Дан кад Божји непријатељи у ватру буду потерани – они први биће задржани, да би их сустигли остали.

وَيَوْمَ يُجْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

20. И кад дођу до ватре, њихове уши, и њихове очи, и њихове коже сведочиће против њих о оном што су радили.

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. „Зашто сведочите против нас?“ Упитаће они своје коже. „Аллах, Који је дао способност говора сваком бићу, обдарио је и нас даром говора“, одговориће. „Он вас је први пут створио и Њему сте се, ево, вратили.“

وَقَالُوا لَوْلَا جُئِدْنَاهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَالْأَنبِيَاءُ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

22. Ви се нисте крили да не би ваше уши и ваше очи и ваше коже против вас сведочиле, већ зато што сте мислили да Аллах неће да сазна много штошта што сте радили.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا
مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

23. И то уверење које сте имали о своме Господару вас је упропастило, и сад сте настрадали.

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَرَدَكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Па ако буду трпели, њихово боравиште ће да буде Ватра; а ако буду тражили наклоност да се врате, њиховој молби се неће удовољити.

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ
يَسْتَعِيبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

25. И Ми смо им били одредили пратиоце па су им лепим приказивали оно што су урадили и оно што ће урадити, и на њима се обистинило оно што је речено за народе, духове и људе који су пре њих били и нестали - заиста су настрадали.

*وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْغَنَى
وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Они који не верују говоре: „Не слушајте овај Кур' ан, него правите буку да бисте га надвикали!“

27. Зато ћемо Ми, сигурно, дати да неверници искусе несносну патњу, и казнићемо их најгором казном за дела која су починили.

28. То је казна за Аллахове непријатеље - ватра у којој ће да им буде вечно боравиште, као казна што су Наше речи и доказе стално порицали.

29. А они који нису веровали рећи ће: „Господару наш, покажи нам духове и људе, оне који су нас завели, да их ставимо под своје ноге, нека буду најдоњи.“

30. Заиста онима који говоре: „Наш Господар је Аллах“, па после буду устрајни, долазе анђели: „Не бојте се и не жалостите се, и радујте се Рају који вам је обећан.“

31. Ми смо ваши заштитници у животу на овом свету, а и на оном свету; у њему ћете да имате све оно што ваше душе зажеле, и што год затражите - имаћете,

32. бићете почашћени од Оног Који прашта и Који је милостив.“

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا
الْفَرْعَانِ وَالْعَوَّا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تُعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ الْعَدَاءِ اللَّهُ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ
الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَصْلَلْنَا مِنَ الْحَيِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ
أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا
تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. А ко говори лепше од онога који позива Аллаху, који ради добра дела и који говори: „Ја сам, заиста, муслиман!“

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

34. Добро и зло нису исто! На зло добрим узврати, па ће ти непријатељ твој одједном као присни пријатељ постати.

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. То могу постићи само стрпљиви, то могу постићи само врло срећни.

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

36. А кад ђаво покуша да те наведе на зле мисли, ти затражи уточиште код Аллаху. Он, уистину, све чује и све зна.

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. Међу Његовим знацима су ноћ и дан, и Сунце и Месец. Не клањајте се ни Сунцу ни Месецу, већ се једино клањајте Аллаху, Који их је створио, ако желите да само Њега обожавате.

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

38. А ако те они не послушају – па, они који су код твога Господара, славе и величају Га и ноћу и дању и то им не досађује.

فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. А од Његових знакова је и то што ти видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај Ко њој даје живот оживеће сигурно и умрле. Он све може.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَالِيَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ
الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Збилга, они који Наше речи изврћу неће се сакрити од Нас. Па да ли је бољи онај који у Ватру буде бачен или онај који на Судњем дану дође сигуран? Радите шта хоћете, Он, заиста, добро види шта ви радите.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Заиста они који не верују у Кур'ан, након што им је дошао, биће кажњени! То је, заиста, заштићена књига,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاثِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. лаж јој је страна, било с које стране, она је Објава од Мудрог и хвале достојног.

لَا يَأْتِيهِ الْبَطُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

43. Теби се не говори ништа што већ није речено посланицима пре тебе. Твој Господар заиста прашта, а и болно кажњава.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ
قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

44. А да смо Кур'ан објавили на туђем језику, они би сигурно рекли: „Требало је да су му речи разумљиве! Зар туђ језик, а онај коме се објављује Арап?“ Реци: „Он је онима који верују упута и лек. А они који не верују – они су глуви и слепи за њега! Они као да се издалека дозивају.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا
فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبَيِّنَاتٌ لِّلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى
أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

45. И Мојсију смо дали Књигу, па су се због ње подвојили. А да није речи твога Господара пре изречене, са овима би било већ свршено. И они у Кур'ан много сумњају.

46. Ко чини добро, чини у своју корист, а ко ради зло, ради на своју штету. А твој Господар није неправедан према Својим слугама.

47. Само Он зна кад ће да наступи Смак света. А ни плодови не излазе из својих цветних чашица, и ниједно женско не занесе и не роди, а да Он то не зна. А на Дан кад их Он упита: "Где су они које сте поред Мене обожавали?" Они ће одговорити: "Обавештавамо Те да нико од нас то не тврди."

48. И неће да буде оних којима су се пре молили и увериће се да никуд не могу да умакну.

49. Човеку не досади да тражи добро, а када га задеси зло, онда очајава и губи наду.

50. Кад га обаспемо Нашом милошћу, после несреће која га задеси, он говори: „Ово сам и заслужио, и ја не мислим да ће Судњи час да дође. А ако будем враћен своме Господару, код Њега ме чека само добро и Рај.“ А Ми ћемо оне који нису веровали, сигурно, о ономе што су радили да обавестимо и даћемо им да искусе тешку патњу.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

*إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءِي قَالُوا آءَاذُنكَ مَا مِئْنَا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوهُمَا لَهُمْ مِنْ حَيِّصٍ ﴿٤٨﴾

لَّا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلْ قَنُوطَ ﴿٤٩﴾

وَلَمَّا أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

51. Када човеку дарујемо Своју милост, постаје незахвалан и узохоли се, а кад га дотакне невоља, онда се дуго моли.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا
بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِيسٍ ﴿٥١﴾

52. Реци: „Шта мислите, ако је Кур'ан од Аллаха, а ви у њега нећете да верујете - ко је онда у већој заблуди од онога који је у далекој противречности од Истине?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ
كَفَرْتُمْ بِهِ ۖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

53. Ми ћемо да им покажемо Наше знакове у даљини - на обзорима, а и у њима самим, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је твој Господар свему сведок?

سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

54. Они сумњају да ће да стану пред својим Господаром, а Он, заиста, све обухвата.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

Договарање الشورى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ

2. Ајн-син-каф.

عَسَقْ

3. Тако Аллах, Силни и Мудри објављује теби, као и онима пре тебе.

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

4. Његово је све што је на небесима и на Земљи, и Он је Свевишњи, Величанствени!

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

5. Готово да се небеса одозго распадну! А анђели величају и хвале свога Господара и моле опрост за оне који су на Земљи. Зар Аллах, заиста, не опрашта грехе, Милостиви?!

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

6. Аллах мотри на оне који, поред Њега, узимају заштитнике, а ти ниси задужен за њихову упућу.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ اللَّهُ
حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

7. Ето, тако Ми теби објављујемо Кур'ан, на арапском језику, да би упозоравао Мекку и оне око ње и упозорио на Дан сакупљања у који нема никакве сумње. Једни ће у Рај, а други у Пакао.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنْذِرَ
أُمَّ الْفِرْعَوْنَ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ
لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
السَّعِيرِ

8. А да Аллах хоће, учинио би их следбеницима једне вере, али, Он у Своју милост уводи кога Он хоће, а неверници немају ни заштитника, ни помагача.

9. Зар они да друге, а не Њега, узимају за заштитнике?! А Аллах - заиста Он је једини Заштитник, Он оживљава мртве и Он над свиме има моћ.

10. А у чему год се ви разишли, пресуда за то је код Аллага! То вам је, Аллах, мој Господар - у Њега се ја уздам и Њему се обраћам;

11. Створитељ небеса и Земље без претходног примера! Учинио вам је од ваше врсте парове, и од стоке парове. Тако вас распростире. Ништа није као Он! Он Све чује и Све види.

12. Код Њега су кључеви небеса и Земље, Он даје опскрбу у изобиљу коме хоће, а и ускраћује; Он, уистину, зна све.

13. Он вам прописује у вери исто оно што је наредио Ноји и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Авраму и Мојсију и Исусу: „Праву веру исповедајте и у томе се не раздвајате!“ Тешко је незнанобошцима оно у шта их позиваш. Аллах бира за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

*شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

14. А они су се, баш онда кад им је дошло знање, из међусобне злобе разишли. И да није Речи твога Господара пре изречене о одгађању казне до одређеног рока, њима би било већ пресуђено. А они којима се после њих оставља Књига у наследство, према њој су у великој сумњи.

15. Зато ти томе позивај и буди устрајан, онако како ти се наређује, и не следи њихове хирове, и реци: „Ја верујем у књиге које је Аллах објавио, и наређено ми је да будем праведан међу вама; Аллах је и наш и ваш Господар, нама наша, а вама ваша дела; нема препирања између нас и вас; Аллах ће све да нас сакупи, а код Њега је коначно одредиште.

16. А они који се расправљају о Аллаху након што је Његов позив прихваћен - њихови докази су ништавни код њиховог Господара; на њима је гнев и њима припада жестока патња.

17. Аллах је Онај Који је Књигу са истином и правдом објавио! А шта ти знаш - можда је Судњи час близу!

18. Пожурују га они који у њега не верују, а они који верују, због њега страхују и да је истина заиста знају. Заиста су они који расправљају о Судњем часу у великој заблуди!

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَعَثًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ
رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَأَعْمِلُنَّ وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ لَا حِجَةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ
يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ
أَنَّهَا الْحَقُّ آلا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي
السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

19. Аллах је благ према слугама Својим; Он даје опскрбу коме хоће, и Он је Моћни и Силни.

20. Ко буде желео награду Будућег света, његову награду ћемо да повећамо! А ко буде желео награду овог света, даћемо му је, али на Будућем свету нема никаквог удела!

21. Зар они да имају ортаке који им прописују да верују оно што Бог није наредио? Да није Речи одлуке, њима би већ било пресуђено. А неверницима, заиста, припада болна патња.

22. Видећеш невернике како стрепе због онога што су радили, а то ће сигурно да их стигне; а они који су веровали и радили добра дела биће у дивним рајским баштама, имаће све што пожелеле код свога Господара; биће то велика благодат.

23. То је оно чиме Аллах радује Своје слуге који верују и раде добра дела. Реци: „Не тражим ја за ово никакву награду од вас, осим родбинске пажње.“ А ко учини добро, Ми ћемо њему за то да повећамо добро. Заиста Аллах опрашта грехе и захвалан је.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي
حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا
لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَيْمَةُ الْفَضْلِ
لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ
وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَمَنْ
يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

24. Зар они да говоре: „Он измишља лажи о Аллаху!“ А ако хоће, Аллах ће да запечати твоје срце! Аллах поништава неистину и утврђује Истину Својим речима; Он добро зна шта се крије у грудима.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءِ
اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١١﴾

25. Он прима покајање од Својих слугу и прашта лоше поступке и Он зна шта радите;

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

26. И одазива се онима који верују и чине добра дела и из Своје доброте им и више пружа, а невернике чека жестока патња.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٣﴾

27. А кад би Аллах Својим слугама давао преобилну опскрбу, они би се осилили на Земљи, али Он је даје са мером, онолико колико хоће! Заиста Он у потпуности зна и види Своје слуге.

*وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي
الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ
بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿١٤﴾

28. Он спушта кишу кад они изгубе сваку наду и распростире Своју милост; Он је, уистину, Заштитник, Хваљени.

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا
قَطَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

29. Међу Његовим знацима је стварање небеса и Земље и живих бића која је расејао по њима; Он је способан све да их сабере кад буде хтео.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا
يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾

30. Несрећа која вас задеси је због онога што су стекле ваше руке, а много тога Он и опрости.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ
أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿١٧﴾

31. А ви на Земљи нећете моћи да Му умакнете, и ви осим Аллаха немате ни заштитника ни помагача!

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

32. И међу Његовим знацима су лађе налик на брда које плове морем.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

33. Ако жели, Он умири ветар и оне на његовој површини остају непокретне - заиста у томе има знакова за сваког стрпљивог, захвалног.

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

34. Или их потопи, због греха које су зарадили - а много тога Он и опрости,

أَوْ يُوبِقْهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

35. да би они који поричу Наше речи и знакове знали да Нашој казни не могу да умакну.

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَخِصٍ ﴿٣٥﴾

36. Оно што вам је дато, само је уживање у овосветском животу, а оно што је код Аллаха - боље је и трајније за оне који верују и на свога Господара се ослањају;

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

37. И за оне који се клоне великих греха и разврата и који, кад се расрде, опраштају;

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. И за оне који се своме Господару одазивају, и обављају молитву, и о пословима својим се договарају, и удељују део од онога чиме смо их опскрбили,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

39. и за оне који се одупру онима који их угњетавају.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Неправда се може узвратити истом мером, а онога који опрости и измири се Аллах ће да награди; Он, уистину, не воли насилнике.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. А онај ко узврати након што му је учињено насиље, па такви не могу да буду кажњени.

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا
عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

42. Биће кажњени они који тлаче људе и без икаквог основа нарушавају ред на Земљи; њих чека болна патња.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ
وَيَعْبُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. А ко се стрпи и опрости, заиста то спада у истинске поступке.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

44. А коме да Аллах да је у заблуди, томе после Њега неће да буде помагача! И ти ћеш да видиш како ће незнанобошци, кад угледају патњу, повикнути: „Постоји ли икакав начин да будемо опет враћени?“

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ
بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

45. И видећеш како се понижени и клонули излажу Ватри, а они је кријући гледају. Они који су веровали, казаће: „Заиста су настрадали они који на Судњем дану и себе и породице своје упропасте!“ А зар неверници неће да буду у непрестаној патњи?!

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِّنَ
الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا
إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾

46. Њима неће да буде заштитника да им помогну, осим Аллаха; а коме да Аллах да је у заблуди, такав пут спаса неће ни да има!

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

47. Одазовите се своме Господару пре него што дође Дан који Аллах неће да заустави. Тог Дана уточишта нећете да имате и нећете моћи да причете.

أَسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّלْجَأٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن تَكْوِينٍ ﴿٤٧﴾

48. А ако се окрену - па, Ми тебе нисмо ни послали да над њима надзиреш, ти си дужан само да доставиш посланицу. А када човеку дамо да осети Нашу милост, он јој се обрадује, а кад их задеси каква несрећа због онога што су урадиле њихове руке, онда човек не признаје благодати.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيفًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحْمَةً قَرَحَ بِهَا وَإِنْ نُصِيبُهُمْ
سَيْئَةً يَمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ
كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

49. Аллахова је власт на небесима и на Земљи. Он ствара шта хоће! Дарује женску децу коме хоће, а коме хоће - мушку,

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾

50. или им даје и мушку и женску, а кога хоће, учини да је без порода; Он је, уистину, Онај Који све зна и свемоћан је.

أَوْ يُرْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا وَيَجْعَلُ مَنْ
يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

51. Ниједном човеку није дато да му се Аллах обраћа, осим објавом, или иза застора, или да пошаље изасланика, па са Његовом дозволом објави оно што Он хоће. Он је, заиста, Узвишен и Мудар.

*وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكَلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى
حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

52. Тако Ми и теби објављујемо Кур'ан одредбом Нашом. Ти ниси знао шта је Књига, нити си познавао верске прописе, али смо је Ми учинили светлом помоћу којег упућујемо оне Наше слуге које желимо. А Ти, заиста, указујеш на Прави пут,

53. на Аллахов пут, Коме припада све што је на небесима и све што је на Земљи. А зар се Аллаху неће све вратити?

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا
كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ۖ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّمٌ

2. Тако Ми јасне Књиге,

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢

3. Ми је објављујемо као Кур'ан на арапском језику, да бисте разумели,

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٣

4. а он је у Главној књизи, код Нас, цењен и савршен.

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّ حَكِيمٌ ٤

5. Зар да одустанемо да вам саопштавамо Опомену зато што прелазите сваку меру зла?

أَفَتَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ٥

6. А колико смо Ми претходим народима послали веровесника,

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ٦

7. и ниједан им веровесник није дошао, а да га нису изругивали!

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٧

8. Зато смо уништавали оне који су од ових били моћнији, а наведен вам је пример претходних народа.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ٨

9. Па ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, они ће сигурно да кажу: „Створио их је Силни и Свезнајући!“

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٩

10. Онај Који вам је Земљу учинио колевком и по њој вам створио пролазе, да бисте се усмеравали;

11. Онај Који са неба спушта воду са мером, помоћу које враћамо у живот мртве пределе – тако ћете и ви да будете проживљени из гробова.

12. Онај Који ствара створења сваке врсте и даје вам лађе и стоку да на њима путујете,

13. да се сместите на њиховим палубама и леђима и да се, потом, када се сместите на њих, сетите благодати свога Господара и да кажете: „Слављен и Узвишен нека је Онај Који нам је ово потчинио, ми то сами не би могли да постигнемо,

14. и ми ћемо сигурно своје Господару да се вратимо!“

15. А они Му неке Његове слуге приписују. Човек је, заиста, очигледни незахвалник.

16. Зар да између оних које Он ствара узима Себи кћери, а вама дарује синове?!

17. А кад неко од њих буде обавештен о ономе што Свемилосном приписује, лице му се ојађеном помрачи.

18. Зар да оно које у украсима расте и које у расправи нејасно збори приписују Аллаху?!

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ
نُخْرِجُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ
رَبِّكُمْ إِذَا أَصْتَبَيْتُم عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

أَمْ آتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَلَكُمْ
بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوَّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

أَوَمَنْ يُنَشِّئُ فِي الْحُلِيِّهِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

19. Они анђеле који су слуге Свемилосног сматрају женским. Да нису присуствовали њиховом стварању?! Њихова тврдња биће записана и они ће да одговарају!

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ
إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَكُتًا شَهِدَتْهُمْ
وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾

20. И они говоре: „Да је хтео Свемилосни, не бисмо их обожавали!“ Они о томе ништа не знају, они само лажу.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَّا
لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

21. Или смо им дали Књигу пре тога па се ње придржавају?!

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢١﴾

22. Они чак говоре: „Ми смо затекли наше претке како исповедају веру и, пратећи њихове трагове, ми смо на Правом путу.“

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. Исто тако, пре тебе, Ми нисмо послали посланика ни у један град, а да они који су раскошно живели нису говорили: „Затекли смо наше претке како исповедају веру и ми следимо њихове трагове.“

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ
نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا
عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. „Зар и онда“, говорио би он, „кад вам ја доносим бољу од оне коју сте упамтили од ваших предака?“ А они би одговарали: „Не верујемо ми у оно што је по вама послато!“

* قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ
عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾

25. И Ми смо их кажњавали, па види какав је био крај оних који су посланике сматрали лажним.

فَأَنزَعْنَا مِنْهُمُ ٱٓنْظَرَ كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُ
ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

26. А кад Аврам рече своје оцу и своје народу: „Немам ја ништа са онима које ви обожавате,

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّي بَرَاءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

27. осим са Оним Који ме је створио јер ће Он, заиста, на Прави пут да ме упути.“

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

28. Он то учини трајном речју за своје потомство, да би се вратили.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. А Ја сам чак овима допустио, а и њиховим прецима да уживају све док им није дошла Истина и јасни Посланик.

لَئِنْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمْ
الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾

30. А кад им је дошла Истина, рекоше: „Ово је враџбина, и ми у њу никако не верујемо!“

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا
بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾

31. И рекоше: „Зашто овај Кур'ан није објављен неком великану из ова два града?!“

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

32. Зар они да расподељују милост твога Господара? Ми расподељујемо међу њима оно што им је потребно за живот на овом свету и Ми уздижемо једне над другима по степенима, да би једни друге узимали да им служе. А милост твога Господара боља је од онога што они гомилају.

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْحِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ
مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

33. А да неће сви људи да постану једна заједница - неверници, Ми бисмо кровове кућа, оних који не верују у Свемилосног, од сребра учинили, а и степеништа уз која се пењу,

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُؤْسِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

34. и врата њихових кућа и диване на којима се одмарају,

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابٌ وَسُرُرٌ عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿٣٤﴾

35. дали бисмо им и украсе од злата, јер све је то само уживање у овосветском животу, а онај свет, код твога Господара, биће за богобојазне.

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

36. Ономе ко се буде правио слепим пред Опоменом Свемилосног, Ми ћемо му прикачити ђавола, па ће му он постати пратилац;

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

37. ђаволи ће их од Правог пута одвраћати, а они ће мислити да су на Правом путу.

وَأِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. И када дође пред Нас, рећи ће: „Камо среће да је између мене и тебе била толика раздаљина колика је између истока и запада! Како си ти био зао друг!“

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

39. Тог дана неће вам користити то што ћете да будете заједно у патњи, кад сте незнанобошци били.

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

40. Зар ти да дозовеш глуве и упутиш следе и оне који су у очигледној заблуди?!

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

41. Ако бисмо ти узели душу, њих бисмо, сигурно, казнили,

فَإِنَّمَا نَذْهَبُ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

42. или, кад бисмо хтели да ти покажемо оно што смо им обећали, па Ми над њима, заиста, имамо потпуну моћ.

أَوْ نُزِيلُكَ إِلَيْنَا وَعَذَابُهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Зато се држи онога што ти се објављује, а ти си, уистину, на Правом путу.

44. Кур'ан је, заиста, част и теби и твоје народу; па бићете питани!

45. А питај оне које смо послали пре тебе од Наших посланика - да ли смо Ми наређивали да се, осим Свемилосног, обожавају божанства?

46. Још давно смо Ми послали Мојсија са Нашим знамењима фараону и његовим главешинама, и он је рекао: „Ја сам, заиста, посланик Господара светова!“

47. И пошто им је донео Наше доказе, они су, одједном, почели да их исмејавају.

48. А нисмо им показивали ниједан знак а да није био већи од претходног! И подвргли смо их патњи, како би се повратили!

49. А они су говорили: „О ти, чаробњаче! Моли за нас свога Господара, на темељу обећања датог теби, ми ћемо сигурно да пођемо Правим путем!“

50. А чим бисмо их ослободили невоље, зачас би прекршили обавезу.

فَأَسْتَمِيعٌ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ الدَّاحِ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُشُونَ ﴿٥٠﴾

51. И фараон обзнани своје народу:
„О мој народе“, рече он, „зар мени не
припада власт у Мисиру и ове реке
које теку испред мене - зар не
видите?!“

52. Зар ја нисам бољи од овог
бедника који једва разговетно
говори?

53. Зашто му нису стављене
наруквице од злата, или зашто
заједно са њим нису дошли анђели?

54. И он заведе свој народ па му се
покорише; они су, заиста, били народ
грешни.

55. А кад изазваше Наш гнев, Ми их
казнисмо и све их потописмо,

56. и учинисмо их примером и поуком
каснијим народима.

57. А кад је твоме народу као пример
наведен Маријин син, одједном су
они, због тога, почели да се
расправљају,

58. и рекли: „Да ли су наша
божанства боља или он?“ А навели
су ти га као пример само зато да би
се препирали. Они су свађалачки
народ.

59. Он је био само слуга коју смо Ми
обасули благодатима и учинили га
примером Израилјевим синовима.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ آلَيْسَ
لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن
تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا
يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ
جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

* وَلَمَّا ضُرِبَ أَبْنَىٰ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ
مِنْهُ يُصَدِّونَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ
إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ
مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

60. А да хоћемо, Ми бисмо учинили да вас на Земљи наследе анђели;

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

61. и заиста је он предзнак Смака света, зато никако не сумњајте у њега и следите мене! Ово је Прави пут,

وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. и нека вас ђаво никако не одврати; он вам је, заиста, отворени непријатељ.

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾

63. А кад је Исус донео очигледне доказе, казао је: „Доносим вам мудрост и долазим да вам објасним оно у чему се разилазите. Зато се бојте Аллаха и мени се поковајте.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٣﴾

64. Аллах је и мој и ваш Господар, па Њега само обожавајте! Ово је Прави пут!“

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Али су се странке из њихових редова подвојиле. Па тешко онима који о њему криво говоре од казне на болноме Дану!

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

66. Чекају ли они друго осим да им Смак света изненада дође, и да они и не осете?!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا لِّلْسَاعَةِ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Тог дана пријатељи ће једни другима постати непријатељи, осим оних који су били богобојазни.

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

68. „О Моје слуге, за вас данас неће да буде страха, нити ћете да тугуете!“

يَعْبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

69. А онима који су у Наше знакове веровали и који су били муслимани - биће речено:

70. „Уђите у Рај, ви и ваше супруге, радосни!“

71. Они ће да буду служени из посуда и чаша од злата. У њему ће да буде све што зажеле душе и чиме се наслађују очи, и у њему ћете вечно да боравите.

72. Ето, то је Рај који сте у наследство добили за оно што сте радили;

73. у њему ћете да имате разноврсног воћа којег ћете јести.

74. Заиста ће неверници у Паклу вечно да остану,

75. она неће да им буде ублажена и никакве наде у спас неће да имају. Они ће у њој да буду очајни.

76. Нисмо им Ми учинили неправду, него су они сами себи неправду нанели.

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
تَحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ
وَأَكْوَافٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ
الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

لَا يَقْتَرِعُهُمْ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ
الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. Они ће да дозивају: „О Малик!
Нека нас твој Господар докрајчи!“ А
он ће да каже: „Заиста ви ту остајете!“

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ
إِنَّكُمْ مَلَائِكَةٌ

78. Ми смо вам слали Истину, али
већина вас презире истину.

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

79. Ако они спремају замке, и Ми
ћемо замке њима да поставимо.

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

80. Зар они мисле да Ми не чујемо
шта они насамом разговарају и како се
међу собом договарају? Чујемо Ми, а
Наши анђели, који су уз њих,
записују.

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

81. Реци: „Кад би Свемилосни имао
дете, ја бих Му и тада први био у
богослужењу!“

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَدٌّ فَأَنَّا أَوَّلُ
الْعَبِيدِ

82. Нека је Слављен и Узвишен
Господар небеса и Земље, и
Господар Престола, од онога како Га
они описују!

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

83. Па, ти их остави нека се упуштају
у заблуду и забављају док не доживе
Дан којим им се прети.

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيُلْعَابًا حَتَّىٰ يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

84. Он је Бог на небесима и Бог на
Земљи. Он је Мудри и Свезнајући!

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

85. И нека је узвишен Онај Чија је власт на небесима и на Земљи, и између њих, Он једини зна када ће Смак света да буде, и Њему ћете се сви вратити!

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. Они које они, поред Њега, моле - неће моћи да се заузимају за друге; моћи ће само они који признају Истину, они који знају.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. А ако их упиташ ко их је створио, сигурно ће да кажу: „Аллах!“ Па куда се онда одмећу?!

وَلِإِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

88. А Посланик рече: „Мој Господару, ово су, заиста, људи који не верују!“

وَقِيلَهُ يَرْبَ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Па ти се окрени од њих и реци: „Мир!“ Сигурно ће они да знају!

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

Дим الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ ①

2. Тако ми јасне Књиге,

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Ми смо је објавили у благословљеној ноћи и Ми, заиста, упозоравамо;

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ③

4. у њој се одређује свака савршена одредба!

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ④

5. по Нашој заповеди! Ми смо, заиста, слали посланике

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑤

6. као милост твога Господара - а Он је, уистину, Свечујући и Свезнајући -

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

7. Господара небеса и Земље, и онога што је између њих - ако чврсто верујете,

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ⑦

8. другог истинског бога осим Њега нема; Он даје живот и смрт - ваш Господар и Господар ваших давних предака!

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑧

9. али, они сумњају и забављају се.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑨

10. Па ти зато сачекај Дан кад ће на небу да се појави видљиви дим.

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

11. Који ће људе да прекрије: „Ово је болна патња!

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. Господару наш, отклони патњу од нас, ми ћемо, сигурно, да верујемо!“

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. А како да сада приме поуку, а већ им је био дошао истинити Посланик?!

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. од кога се они потом окренуше и рекоше: „Подучени - умно поремећени!“

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾

15. А кад бисмо мало отклонили патњу, ви бисте се сигурно вратили у неверовање;

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. али на Дан када их најжешће зграбимо, заиста ћемо да их казнимо.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. А Ми смо и пре њих фараонов народ ставили у искушење, и дошао им је племенити посланик Мојсије:

*وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. „Препустите ми Аллахове слуге! Ја сам вам, заиста, поуздани посланик,

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. и не уздижете се изнад Аллаха, ја
вам доносим очигледни доказ,

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

20. и ја се обраћам и своме и вашем
Господару, да ме не каменујете,

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

21. а ако ми не верујете, онда ме
оставите на миру!“

وَأِنْ لَّمْ تُوْثِقُوا لِي فَأَعْتَزِلُنِ ﴿٢١﴾

22. И он позва у помоћ свога
Господара: „Ово је, заиста,
невернички народ!“

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. „Изведи ноћу Моје слуге, ви ћете
да будете слеђени,

فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾

24. и остави море нек мирује, они су
војска која ће заиста да буде
потопљена.“

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

25. И колико оставише за собом
башта и извора,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

26. и засејаних њива и дивних
боравишта,

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. и благодати у којима су уживали!

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَلَکَيْهِنَّ ﴿٢٧﴾

28. Тако то би, и Ми смо то другима
оставили у наследство,

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

29. ни небо их ни Земља нису
оплакивали, и нису били поштеђени.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا
كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. А Израилјеве смо синове спасили
понижавајуће патње,

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ
الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. од фараона - он је био збиља
надмен, један од оних који су
превршили сваку меру у злу,

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. и знајући какви су, одабрали смо
их међу савременицима,

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

33. и нека смо им знамења
очигледних благодати и искушења
дали.

وَعَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ
مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. А неверници, заиста, говоре:

إِنْ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. „Постоји само наша прва смрт, ми
нећемо да будемо оживљени;

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. наше претке нам доведите, ако је
истина то што говорите!“

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Да ли су бољи они или народ
Туббе'ов и они пре њега? Њих смо
уништили, јер су били преступници.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ми нисмо створили небеса и
Земљу и оно што је између њих из
забаве.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَعِبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Ми смо их створили са Истином,
али већина њих не зна.

مَا خَلَقْتَهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Заиста ће Судњи дан свима њима
да буде одређени рок,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. Дан, када ближњи неће нимало
да буду од користи ближњем, нити ће
бити помогнути,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. осим оних којима се Аллах
смилује. Он је, уистину, Силни и
Милостиви.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. А заиста је дрво Зеккум

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾

44. храна грешника,

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

45. као уљани талог у стомаку ће да
ври,

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

46. као што кључала вода ври.

كَغَلَى الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

47. „Зграбите га и усред Огња
одвучите,

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْحَدِيمِ ﴿٤٧﴾

48. а затим му, за казну, на главу
изливајте кључалу воду!

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾

49. Кушај, па ти си, заиста, „моћан“ и
„поштован“!?

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

50. Ово је, заиста, оно у што сте сумњали!“

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. А богобојазни ће, заиста, да буду на сигурном месту,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

52. у сред вртова и извора,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

53. обучени у свилу и брокате и окренути једни према другима.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ето, тако ће да буде и Ми ћемо да их женимо рајским лепотицама, крупних очију.

كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بِيحُورٍ عَيْنٍ ﴿٥٤﴾

55. Тамо ће моћи, сигурни, да траже коју хоће врсту воћа;

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. ту, после оне прве смрти, смрт више неће да окусе и Он ће патње у Огњу да их сачува,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ
وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

57. благодат ће то да буде од твога Господара; то ће, заиста, да буде велики успех!

فَضَلًّا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ
الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

58. А Кур'ан смо учинили лаким, на твоје језику, да би се они присетили.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Ти зато чекај, а и они чекају!

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

Они који клече الجاثية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ ①

2. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

3. На небесима и на Земљи, заиста, постоје знакови за вернике.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

لِّلْمُؤْمِنِينَ ③

4. И у стварању вас и живих бића која је разасуо, знакови су за људе који су чврсто уверени;

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ

لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ④

5. и у смени ноћи и дана, и киши коју Аллах спушта са неба да помоћу ње оживи земљу, након њеног мртвила, и усмеравању ветрова - знакови су за људе који разумеју.

وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ

السَّمَاءِ مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ ⑤

6. То су Аллахове речи и докази које ти као истину наводимо, па у које ће, ако не у Аллахове речи и Његове доказе да верују?

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ؕ

يُؤْمِنُونَ ⑥

7. Тешко сваком лажљивцу, великом грешнику,

وَبِئْسَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑦

8. који чује Аллахове речи кад му се читају, затим устраје у неверовању, охолоћи се као да их није ни чуо - њему наговести болну патњу.

9. А кад сазна за неке Наше доказе, он им се руга. Такве чека понижавајућа патња.

10. Пред њима је Пакао, и ни од какве користи неће да им буде оно што су стекли, ни они које су, поред Аллаха, узели за заштитнике, и њих чека огромна патња.

11. Ово је Упута, а оне који не верују у доказе и речи свога Господара чека болна, највећа казна.

12. Аллах вам је потчинио море да би лађе, Његовом одредбом, по њему пловиле, да бисте могли да тражите Његове благодати и да бисте били захвални.

13. И потчинио вам је оно што је на небесима и на Земљи, све је од Њега! То су, заиста, знаци за људе који размишљају.

14. Реци верницима да опросте онима који не очекују Аллахове дане, када ће Он људима дати оно што су заслужили.

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ
مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرُهُ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٨﴾

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾

مِن رَّأْيِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا
كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَرٍ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِيَجْزِيَ
الْفُلُكَ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

15. Онај који ради добро - ради га себи, а онај који ради зло - против себе ради; а на крају ћете се сви вратити своме Господару.

16. Израилјевим синовима смо дали Књигу и власт, и веровесништво, и опскрбили смо их лепом храном, и одликовали их над осталим народима!

17. И дали смо им јасне доказе о вери, а они су се подвојили баш онда кад су дошли до сазнања, и то због непријатељства и међусобне зависти. Твој Господар ће, сигурно, да им пресуди на Судњем дану у вези са оним у чему су се разилазили.

18. А теби смо после одредили да у вери идеш одређеним правцем, зато га следи и не поводи се за хировима оних који не знају,

19. они, заиста, од Аллаха не могу нимало да те одбране! Насилници су једни другима заштитници, а Аллах је заштитник богобојазних.

20. Овај Кур'ан путоказ је људима, и упута и милост онима који чврсто верују.

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَرَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَعَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوكَ عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾

هَٰذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Мисле ли они који раде зла дела да ћемо са њима да поступимо једнако као са онима који верују и раде добра дела, да ће у овом животу и након смрти да буду исти?! Како лоше расуђују!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

22. А Аллах је небеса и Земљу створио са Истином и зато да би свака особа била награђена или кажњена према оном што је урадила, и неће им бити учињено насиље.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِيُجزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Шта мислиш о ономе који је узео своју страст за свога бога, онога кога је Аллах, знајући га, оставио у заблуди, и његов слух, и његово срце запечатио, а пред његове очи ставио копрену? Ко ће, ако не Аллах, да га упуту на Прави пут? Зашто се не уразумите?

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَوَّعَهُ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ
عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ
اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

24. И они кажу: „Постоји само наш земаљски живот, живимо и умиремо, једино нас време уништи.“ А они о томе баш ништа не знају, они само нагађају.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

25. А кад им се Наше јасне речи казују, другог доказа немају осим што кажу: „Наше претке у живот повратите, ако је истина то што говорите.“

وَإِذَا ثُنِيَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ
حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا ءَبَاءَنَا إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

26. Реци: „Аллах вам даје живот, затим ће да учини да поумирете, а после ће да вас сабере на Судњем дану, у то нема никакве сумње, али већина људи не зна.“

27. Аллахова је власт на небесима и на Земљи! А на дан кад наступи Час оживљења, тај дан биће изгубљени они који су следили лажи.

28. И видећеш све народе како клече; сваки народ биће позван према својој Књизи: „Данас ћете да budete награђени или кажњени према томе како сте поступали!“

29. Ова Наша Књига о вама ће само истину да говори, јер смо наредили да се запише све што сте радили.

30. Оне који су веровали и радили добра дела Господар њихов ће да уведе у Своју милост. То ће да буде очигледни успех!

31. А онима који нису веровали: „Зар вам Моје речи нису казиване, али ви сте се охолили и били преступнички народ?“

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ يُومِذُ يَحْشُرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا
نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي
تُثَلَّى عَلَيْكُمْ فَأَسْتَكَرَّكُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

32. Кад се говорило: „Аллахово је обећање, заиста, истина! И у Час оживљења нема нимало сумње“, ви сте говорили: „Ми не знамо шта је Час оживљења, ми само замишљамо, ми нисмо уверени.“

33. И указаће им се њихова лоша дела, и са свих страна сколиће их оно чему су се ругали,

34. и биће речено: „Данас ћемо ми вас да заборавимо као што сте и ви заборавили сусрет на овај ваш Дан; Ватра ће да вам буде пребивалиште и нико неће моћи да вам помогне,

35. зато што сте се ругали Аллаховим речима и што вас је обмануо живот на Земљи.“ Зато данас из Ватре неће да буду изведени, нити ће да им буде удовољено да траже благонаклоност за повратак.

36. Па, нека је сва хвала Аллаху, Господару небеса и Господару Земље, Господару свих светова!

37. Њему припада величанственост на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри!

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْنَ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ ﴿٣٢﴾

وَوَدَّاهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِلُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَسُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَنْصِيرٍ ﴿٣٤﴾

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

الأحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ха-мим.

حَمِّ

2. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ

3. Ми смо небеса и Земљу и оно што је између њих мудро створили и до рока одређеног, али неверници окрећу главе од оног чиме им се прети.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا
عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

4. Реци: „Шта мислите о онима које молите мимо Аллаха? Покажите ми који део Земље су створили, или они можда имају каквог удела у небесима?! Донесите ми Књигу објављену пре ове, или само какав остатак знања, ако говорите истину.“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنْتَوِي بِكِتَابٍ مِّنْ
قَبْلِي هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

5. Ко је у већој заблуди од оних који, уместо Аллаха, моле оне који неће да им се одазову до Судњег дана и који су равнодушни према њиховим молбама.

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ
عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

6. Када људи буду сабрани, та божанства ће да им буду непријатељи и њихово обожавање ће да порекну.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

7. А кад се овима казују Наше јасне речи, онда они који не верују говоре о Истини чим им дође: „Ово је права чаролија!“

وَإِذَا تَنَالَى عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

8. Зар они да говоре: “Он га измишља!” Реци: “Па ако га измишљам, ви мене од казне Божје нећете моћи одбранили. Он добро зна шта о Кур’ану говорите. Он је довољан сведок и мени и вама. Он прашта и самилостан је.”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

9. Реци: „Ја нисам први посланик и не знам шта ће да буде са мношвом или са вама; ја следим само оно што ми се објављује, и ја сам само јасни опомињач.“

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَى
مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

10. Реци: “Кажите ви мени шта ће с вама бити ако је Кур’ан од Бога, а ви у њега нећете да верујете, и ако је један од синова Израилјевих посведочио да је и он од Бога, па он поверовао, а ви се узохолили.” Бог, заиста, неће указати на Прави пут народу који себи неправду чини.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ
بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ
مِثْلِهِ فَقَامَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ أَلَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

11. И говоре неверници о верницима: „Да је у томе добро, они нас не би претекли у томе.“ А како помоћу њега нису нашли Прави пут, сигурно ће да кажу: „Ово је још давна измишљотина.“

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ
خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

12. Мојсијева Књига била је предводник и милост пре њега. А ово је Књига на арапском језику која њу потврђује, да би упозорила оне који чине неправду, и да би обрадовала оне који чине добро.

13. Они који говоре: „Наш Господар је Аллаh!“ И устрају на Правом путу, за њих нема страха и ни за чим нек не тугују!

14. Они ће да буду становници Раја, у њему ће вечно да бораве, и то ће да им буде награда за оно што су радили.

15. А човека смо задужили да родитељима својим чини добро. Мајка га његова с муком носи и у мукама га рађа, носи га и доји тридесет месеци. Па кад своју зрелост достигне и кад достигне четрдесет година, он каже: „Господару мој, упути ме да Ти захвалим на Твојој благодати, коју си даровао мени и мојим родитељима, и да радим добро којим си Ти задовољан, и моје потомство Ти учини добрим! Ја се Теби, заиста, кајем, и ја сам муслиман, предан Теби.“

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّبَيِّنَاتٍ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَوَضَّيْنَا الْإِنْسَانَ بُولَدِيهِ إِحْسَنًا حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ
وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أُوزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثِيبُ
إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

16. Ето, од таквих ћемо Ми добра дела која су радили примити, а преко ружних поступака њихових прећи; они ће да буду међу становницима Раја, истинито обећање које им је дато Ми ћемо да испунимо.

17. А онај који родитељима својим каже: "Их, што ми претите да ћу бити оживљен кад су пре мене толики народи били и нестали!" – А они, молећи Бога у помоћ, говоре: "Тешко теби, веруј, Божја ће се претња, заиста, обистинити!" Он одговара: "То су измишљотине народа древних!"

18. На таквима се треба испунити реч речена о народима: духовима и људима који су пре њих били и нестали, јер они су, заиста, настрадали.

19. За све ће да буду посебни степени, према томе како су радили; да их награди, или казни за њихова дела, неће да им буде учињена неправда.

20. А на Дан кад они који нису веровали пред ватром буду заустављени: "Ви сте у свом животу на Земљи све своје насладе искористили и у њима уживали, а данас срамном патњом бићете кажњени зато што сте се на Земљи, без икаквог основа, охоло понашали и што сте раскалашени били."

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا
عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي
أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهِ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ
أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرٌ
الْأُولَىٰ ﴿١٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْحَيِّ وَالْأَنبِيَاءِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَإِلَىٰ ذَاتِهِمْ
أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَأَسْمَتُمْ عَنْهَا فَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

21. И спомени Адовога брата, кад је народ свој у Ахкафу опомињао – а било је и пре њега и после њега посланика: “Аллаха само обожавајте, ја, заиста, страхујем да ћете бити у мукама на Великом дану!”

22. Они су одговарали: „Зар си нам дошао да нас одвратиш од наших божанстава? Нека се, ето, остваре претње твоје, ако истину говориш!”

23. “Само Аллах зна кад ће то бити”, он би говорио, “ја вам казујем оно што ми се објављује, а ви сте, видим, народ у незнању огрезао.”

24. И кад угледаше на обзорју облак, који се према долинама њиховим кретао, повикаше: “Овај нам облак кишу доноси!” “Не, то је оно што сте пожуривали: ветар који вам болну патњу носи,

25. који, одредбом свога Господара, све руши.” И ујутру су се видела само њихова насеља; тако Ми кажњавамо преступнички народ.

﴿وَأَذْكُرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ﴾

بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

قَالَ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِنُكُمْ قَوْمًا تَجَاهِلُونَ ﴿٢٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

تُذْمِرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

26. Њима смо дали могућности које вама нисмо дали: и дали смо им слух и вид и разум, али им ни њихов слух ни њихов вид ни њихов разум нису били ни од какве користи, јер су порицали Аллахове доказе, и са свих страна окружило их је оно чему су се исмејавали.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا
أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٦﴾

27. Неке градове око вас још давно смо уништили, а објаснили смо им били на разне начине доказе, не били се покајали.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ
وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

28. А зашто им нису помогли они које су, поред Аллаха, прихватили да им буду посредници и божанства? Али, њих није било. То су биле само клевете њихове и лажи.

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
قُرْبَانًا إِلَى اللَّهِ لَبَلَّ صَلَواتُهُمْ عَنْهُمْ وَذَلِكَ
إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٦٨﴾

29. И када ти посласмо неколико духова да слушају Кур'ан, па када дођоше да га чују, рекоше: „Ћутите и слушајте!“ А кад се заврши, вратише се своје народу да упозоравају.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا
أَنْصِتُوا فَلَمَّا فُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
مُنْذِرِينَ ﴿٦٩﴾

30. „О народе наш“, говорили су, „ми смо слушали Књигу која се објављује после Мојсија, која потврђује да су истините и оне пре ње, и која упућује ка Истини и на Прави пут.

قَالُوا يٰقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ
عِنْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٠﴾

31. О народе наш, одазовите се Аллаховом гласнику и верујте у Аллаха, Он ће да вам опрости неке ваше грехе и да вас заштити од болне патње!“

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ
يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ
عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

32. А они који се не одазову Аллаховом гласнику, такви на Земљи неће да Му умакну и мимо Њега неће да нађу заштитника. Они су у великој заблуди.

وَمَنْ لَا يُجِِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

33. Зар не знају да је Аллах - Који је створио небеса и Земљу и Који није, стварајући их, изнемогао – способан да оживи мртве?! Јесте, уистину Он све може.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ
يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. А на Дан кад они, који нису веровали, буду изложени Ватри: „Зар ово није истина?“ Одговориће: „Јесте, Господара нам нашег!“ „Е па искусите патњу“, рећи ће Он, „због тога што сте стално порицали.“

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالِ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Ти издржи као што су издржали одлучни посланици и не тражи да им казна дође што пре! А онога Дана када доживе оно чиме им се прети, учиниће им се да су остали само један часак дана. Ово је обзнана! А зар ће ко други да буде уништен до народ одметнички?!

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا
يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ
بَلَّغْ فَعَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

Мухаммед محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Бог ће поништити дела оних који не верују и од пута Његовог одвраћају.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ①

2. А онима који верују и раде добра дела и верују у оно што се објављује Мухаммеду, а то је истина од њиховог Господара, Он ће преко лоших поступака њихових прећи и прилике ће њихове побољшати.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا
بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ②

3. То је зато што неверници следе неистину, а верници следе истину од свога Господара. Ето, тако Аллах наводи људима њихове примере.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ
وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ③

4. Кад се у борби с неверницима сретнете по вратовима их ударајте све док их не ослабите, а онда их вежите када их заробите, и после, или их великодушно ослободите или откупнину захтевајте, све док борба не престане. Тако учините! Да Бог хоће, Он би им се осветио, али Он вас жели искушати једне помоћу других. Он неће поништити дела оних који на Божјем путу погину.

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ
حَتَّىٰ إِذَا أَخْنَبْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا
مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَلَهُمْ ④

5. Он ће, сигурно, да их упуту и њихове прилике да побољша,

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑤

6. и да их уведе у Рај, о коме их је већ упознао.

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

7. О верници, ако Аллаха помогнете, и Он ће вас да помогне и ваше кораке да учврсти.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

8. А онима који не верују – пропаст њима! Он неће дела њихова прихватити.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلٌ
أَعْمَلَهُمْ ﴿٨﴾

9. То је зато што они мрзе оно што Аллах објављује, и Он ће да поништи њихова дела.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ
أَعْمَلَهُمْ ﴿٩﴾

10. Зашто они не иду по Земљи да виде какав је био крај оних пре њих? Њих је Аллах уништио, а то очекује и остале невернике.

* أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ دَمَرَهُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

11. То је зато што је Аллах заштитник оних који верују и што неверници немају заштитника.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ
الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

12. Аллах ће оне који верују и раде добра дела да уведе у рајске баште, кроз које теку реке, а они који не верују - који се наслађују и једу као што једе стока - њихово пребивалиште ће да буде Ватра!

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. А колико смо уништили градова, много моћнијих од твога града из којег си протеран, и није било никог да им помогне.

وَكَايْنِ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. Зар је онај који има јасну представу о своме Господару као они којима су улепшана њихова ружна дела и који се поводе за својим страстима?

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ
لَهُ سُوؤُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

15. Изглед Раја који је обећан онима који се боје Аллаха је овакав: у њему су реке од неустајале воде и реке од млека непромењеног укуса, и реке од вина, пријатног онима који пију, и реке од процеђеног меда, и у њему за њих има разноврсног воћа, а уз то и опрост од њиховог Господара. Зар су такви исти као они који ће у Ватри да вечно бораве, који ће узаврелом водом да буду појени, која ће црева да им кида?!

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ
كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا
فَقُطِعَ أَمْعَاءُهُمْ ﴿١٥﴾

16. Има оних који долазе да те слушају, али чим се од тебе удаље, питају оне којима је дато знање: „Шта оно он малопре рече?“ То су они чија је срца Аллах запечатио и који се поводе за својим страстима.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا
مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا
قَالَ عَائِفًا أَوْ لَتَيْكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. А оне који су на Правом путу Он ће и даље водити и надахнуће их како ће се ватре сачувати.

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَوَعَّائَهُمْ
تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

18. Зар они чекају да им само Час смака света изненада дође, а већ су дошли његови предзнаци? А шта ће им користити опомена кад им он дође?

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾

19. Знај да нема бога осим Аллага! Тражи опрост за своје грехе и за вернике и вернице! Аллах зна куда се крећете и где боравите.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَتَقَلَّبَكُم مَّوْتَكُم ﴿١٩﴾

20. А они који верују говоре: “Зашто се не објави једно поглавље?” А кад би објављено једно поглавље и у њему би споменута борба, ти си могао видети оне чија су срца болесна како те гледају погледом пред смрт онесвесашћеног! Тешко њима!

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا
الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ
الْمَوْتِ فَأَوْلى لَهُمْ ﴿٢٠﴾

21. Боље би им било да су послушни и да разумно говоре! А кад је борба већ прописана, боље би им било да су према Богу искрени.

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. Зар и ви не бисте, кад бисте се власти дочепали, неред на Земљи чинили и родбинске везе кидали!

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

23. То су они које је Аллах проклео и учинио их глувим и слепим.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ
وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾

24. Како они не размисле о Кур'ану, или су им на срцима катанци!

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾

25. Оне који су од вере своје отпали, пошто им је био јасан Прави пут, ђаво је на грех наводио и лажну им наду уливао.

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

26. То је зато што су говорили онима који не воле оно што Бог објављује: “Ми ћемо вам се у неким стварима покоравати.” А Бог добро зна њихове тајне.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. А како ће тек да буде кад им анђели буду узимали душе ударајући их по њиховим образима и леђима!

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. Тако ће да буде зато што су следили оно што изазива Аллахову љутњу, а презирали су оно чиме је Он задовољан; Он ће поништити њихова дела.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَشْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۖ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. Зар они болесних срца мисле да Аллах њихове злобе неће да изнесе на видело?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾

30. А да хоћемо, Ми бисмо ти их, уистину, показали и ти би их, сигурно, препознао по њиховим обележјима. Али, ти ћеш да их препознаш и по начину њиховог говора, а Аллах зна ваше поступке.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَاعْرِفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

31. Ми ћемо да вас искушавамо све док не укажемо на борце и постојане међу вама, а и вести о вама ћемо проверавати.

وَلَتَبْلُوَنَكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

32. Заиста, они који не верују и одвраћају од Аллаховог пута, и који се супротстављају Посланику, након што им је постала јасна Упута, неће нимало да науде Аллаху, и Он ће да поништи њихова дела.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ
أَعْمَلَهُمْ ﴿٣٢﴾

33. О ви који верујете, покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику, и не поништавајте своја дела!

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾

34. Онима који не верују и одвраћају од Аллаховог пута, па после умиру као неверници, Аллах, заиста, неће да опрости.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ ﴿٣٤﴾

35. И не будите кукавице и не нудите примирје јер сте јачи, а Аллах је са вама и Он неће да вас лиши награде за ваша дела.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾

36. Овосветски живот само је игра и забава! А ако будете веровали и бојали се Аллаха и клонили греха, Он ће вас наградити и неће од вас тражити ваша имања.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ
أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

37. Ако би их од вас тражио и упоран у томе био, ви бисте постали шкрти и тиме би се показала ваша малодушност.

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا
وَيُخْرِجَ أَصْغَرَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Ви се позивате да трошите на Аллаховом путу, али неки су од вас шкрти, а ко шкртари, шкртари на своју штету, јер Аллах је богат, а ви сте сиромашни. А ако се одметнете, Он ће да вас замени другим народом, који онда, неће да буде као што сте ви.

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءُ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ ٱلْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْاْ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُواْ أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

Победа الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ми смо ти, заиста, дали да победиш јасном победом,

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾

2. да би ти Бог раније и касније грешке опростио, да би Своју благодат теби потпуном учинио, да би те на Прави пут упутио

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

3. и да би те Бог победоносном помоћи помогао.

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

4. Он улива смирај у срца верника да би још више повећали своје веровање, а војске небеса и Земље су Аллахове; Аллах све зна и мудар је,

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

5. да би вернике и вернице увео у рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће вечно да бораве, и да би прекрио њихова лоша дела - а то је код Аллаха велики успех,

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

6. и да би казнио лицемере и лицемерке и незнанобошце и незнанобошкиње, који о Аллаху зло мисле. У злу се они налазе! Аллах се на њих разљутио и проклео их и припремио им Пакао, а грозно је то боравиште!

7. Аллахове су војске небеса и Земље; Аллах је силан и мудар.

8. Ми смо те послали као сведока, и доносиоца радосних вести, и опомињача,

9. да верујете у Аллаху и у Његовог Посланика, и да веру Његову помогнете, и да Га величате и да Га јутром и вечери славите и хвалите.

10. Они који су ти се заклели на верност - заклели су се, заиста, на верност самом Аллаху - Аллахова рука је изнад њихових руку! Онај ко прекрши заклетву крши је на своју штету, а ко испуни оно на шта се обавезао Аллаху, Он ће да му подари велику награду!

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ
ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ
اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا
يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

11. Говориће ти бедуини који су изостали: „Задржали су нас имања и наше породице, па замоли за нас опрост?“ Они говоре својим језицима оно што није у њиховим срцима. Реци: “Па ко може променити Божју одлуку, ако вам Он хоће наудити, или ако вам хоће какво добро учинити?” Аллах у потпуности зна оно шта радите.

12. Ви сте мислили да се Посланик и верници никад неће вратити породицама својим; ваша су срца била задовољна због тога и ви сте на најгоре помишљали, ви сте народ у души покварен.

13. А ко год не верује у Аллаха и Његовог Посланика - па, Ми смо за невернике припремили разбуктали Огањ!

14. Аллахова власт је на небесима и на Земљи, Он прашта коме хоће, а кажњава кога хоће – Аллах много опрашта грехе и милостив је.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
شَغَلْنَنَا آمُونَنَا وَاهْلُونَا فَأَسْتَغْفِرْ لَنَا
يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيْنَ ذَلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَ السَّوِّءِ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١٤﴾

15. Они који су изостали сигурно ће рећи кад пођете да плен узмете: “Пустите и нас да вас пратимо!” – да би изменили Божје речи. Реци: “Ви нас нећете пратити, то је још пре Бог рекао!” – А они ће рећи: “Није тако, него, ви нама завидите.” А није ни то, већ они мало шта разумеју.

16. Реци бедуинима који су изостали: “Бићете позвани да се борите против народа веома храброг и моћног, све док се не покори. Па ако послушате, Бог ће вам лепу награду дати. А ако избегнете, као што сте и досад избегавали, казниће вас болном патњом.”

17. Није грех изостати слепом, хромом ни болесном! Ко год се покорава Аллаху и Његовом Посланику Он ће да га уведе у рајске баште, кроз које теку реке, а онога ко се одметне, болном патњом ће да казни.

18. Аллах је задовољан оним верницима који су ти се под дрветом на верност заклели. Он је знао шта је у њиховим срцима, па је спустио смирај на њих, и наградиће их скором победом.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُوا بِهَا ذُرُوءًا تَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا

فَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

19. и богатим пленом који ће узети – јер Аллах је силан и мудар.

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. Аллах вам обећава обилни плен који ћете узети, а са овим је пожурио и руке људи од вас је задржао - да би то био поучан пример за вернике и да би вам на Прави пут указао.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ
عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

21. и други, који нисте били у стању узети – Бог вам га је дао, јер Аллах над свиме има моћ.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا ۖ قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ
بَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

22. А да су неверници са вама започели борбу, сигурно би се дали у бег и после не би нашли ни заштитника ни помагача.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْكَرَ
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

23. То је према Аллаховом закону који одувек важи, а ти нећеш наћи да се Аллахов закон мења.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَن
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

24. Он је задржао њихове руке од вас и ваше од њих усред Мекке, и то након што вам је пружио могућност да их победите - а Аллах добро види оно што ви радите.

هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ
أُظْفِرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Они не верују и бране вам да приступите Часном храму, и да жртвенице које водите са собом до места својих стигну. И да није било бојазни да ћете побити вернике, мушкарце и жене, које не познајете, па тако, и не знајући, због њих срамоту доживите – Ми бисмо вам их препустили. А нисмо их препустили зато да би Аллах у Своју милост увео онога кога хоће. А да су они били одвојени, заиста бисмо болном патњом казнили оне међу њима који нису веровали.

26. Кад су неверници пунили своја срца жаром, жаром паганским, Аллах је спустио смиреност Своју на Посланика Свог и на вернике и обавезао их је да испуњавају оно због чега ће постати прави верници – а они и јесу најпречи и најдостојнији за то. – А Аллах све зна.

27. Аллах ће да обистини сан Свога Посланика да ћете заиста да уђете у Часни храм сигурни - ако Аллах буде хтео - неки обријаних глава, а неки подрезаних коса, без страха. Он је оно што ви нисте знали знао и зато вам је, пре тога, дао недавно победу.

هُم الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ
يَبْلُغَ حِلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
مُؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ
فَتَصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ
تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ
الْحَيَّةَ حَيَّةَ الْجَهْلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا
وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا
تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ
دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

28. Он је послао Свога Посланика са Упутом и вером Истине да би је уздигао изнад свих вера. А Аллах је довољан Сведок!

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

29. Мухаммед је Аллахов Посланик, а његови су следбеници строги према неверницима, а самилосни међу собом; видиш их како се клањају и лицем на тле падају желећи Аллахову награду и задовољство – на лицима су им знаци, трагови од падања лицем на тло. Тако су описани у Тори. А у Јеванђељу: они су као биљка кад свој изданак избаци па га онда учврсти, и он ојача, и усправи се на својој стабљници изазивајући дивљење сејача - да би Он са верницима ојadio невернике. Онима који верују и раде добра дела Аллах обећава опрост и велику награду.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۚ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

الحجرات Собе

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О верници, не одлучујте се ни за шта док за то не упитате Аллаха и Његовог Посланика, и бојте се Аллаха! Аллах, заиста, све чује и све зна.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١﴾

2. О ви који верујете, не дижите своје гласове изнад Веровесниковог гласа и не разговарајте са њим гласно, као што гласно један са другим разговарате, да не би била поништена ваша дела, а да ви и не приметите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ
كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

3. Оне који утишају гласове своје пред Аллаховим Послаником – а то су они чија је срца Бог прекалио у честитости – чека опрост и награда велика.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولٍ
أَلَيْسَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
لِلتَّقْوَى ۚ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

4. Већина оних који те дозивају испред соба није довољно паметна.

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
كَثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. А да су се они стрпели док им ти сам изађеш, било би им боље. – А Бог прашта и самилостан је.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ ؕ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

6. О ви који верујете, ако вам какав грешник донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању неке зло не учините, па да се због оног што сте учинили покајете.

7. И знајте да је међу вама Аллахов Посланик; кад би вас он у много чему послушао, заиста бисте настрадали, али Бог је некима од вас право веровање омилио и у срцима га вашим лепим приказао, а незахвалност и непослушност вам омрзео. Такви су на Правом путу.

8. Због Аллахове доброте и благодати; Аллах све зна и мудар је.

9. Ако се две скупине верника сукобе, измирите их. А ако једна од њих ипак учини насиље другој, онда се борите против оне која је учинила насиље све док се Аллаховим прописима не приклони. Па ако се приклони, онда их непристрасно измирите и будите праведни. Бог заиста праведне воли.

10. Верници су само браћа, зато помирите своја два брата и бојте се Аллаха да би вам се указала милост.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِثْلِهِ
فَتُصِيبُوهُ عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ
يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾

فَضَلَّا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمََ اللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٨﴾

وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى
الْأُخْرَىٰ فَاقْتُلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ
أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ
أَخَوَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرحَمُونَ ﴿١٠﴾

11. О ви који верујете, нека се мушкарци једни другима не ругају, можда су они бољи од њих, а ни жене другим женама, можда су оне боље од њих. И не кудите једни друге и не зовите једни друге ружним надимцима! Како је ружно да се верници спомињу подругљивим надимцима! А они који се не покају – сами себи чине неправду.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰلِغُونَ ﴿١١﴾

12. О верници, клоните се многих сумњичења, нека су сумњичења, заиста, грех. И не уходите једни друге и не оговарајте једни друге! Зар би неком од вас било драго да једе месо свога умрлог брата - а вама је то одвратно - зато се бојте Аллаха; Аллах, заиста, стално прима покајања и милостив је.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији је код Аллаха онај који Га се највише боји. Аллах, уистину, све зна и није Му скривено ништа.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. Неки бедуини говоре: “Ми верујемо!” Реци: “Ви не верујете, али реците: ‘Ми се покоравамо!’ – Јер у срца ваша права вера још није ушла. А ако Аллаху и Његовом Посланику будете покорни, Он нимало неће да вам умањи награду за ваша дела. Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.

15. Прави верници су само они који верују у Аллаха и Његовог Посланика и после више не сумњају и боре се на Аллаховом путу својим богатствима и својим животима. Они су заиста искрени.

16. Реци: „Зар ви да обавештавате Аллаха о своме веровању, кад Аллах зна све што је на небесима и на Земљи! Аллах све зна.“

17. Они ти пребацују што су примили ислам. Реци: „Не пребацујте ми што сте примили ислам; напротив, Аллах је вама милост подарио тиме што вас је упутио у праву веру, ако искрено говорите.“

18. Аллах сигурно зна тајне небеса и Земље и Аллах добро види оно што радите.

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌ لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾

﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

﴿يَمْثُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُوتُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

Каф ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Каф, тако Ми величанственог Кур'ана!

2. Они се чуде што им је дошао један од њих да их опомиње, па неверници говоре: "То је чудна ствар.

3. Зар кад помremo и постанемо земља?! Незамислив је то повратак."

4. Ми знамо шта ће од њих земља одузети, код Нас је Књига у којој се све чува.

5. Они, међутим, поричу Истину која им долази и они су сметени.

6. А зашто не погледају небо изнад себе? - Како смо га саздали и украсили и како у њему нема нереда.

7. А Земљу смо распрострли и по њој смо побацали непомична брда и дали смо да из ње ниче разноврсно, прекрасно биље.

8. да би размислио и опоменуо се сваки слуга који се Господару свом покајнички обраћа.

9. Ми са неба спуштамо благословљену воду и чинимо да уз њену помоћ ничу вртови и жито које се жање,

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ٤

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ ٥

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٧

تَبَصَّرَةٌ وَذُكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ٨

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩

10. и високе палме у којих су нагомилани замеци једни изнад других,

11. као опскрбу свим слугама, а Ми њоме оживљавамо и мртви предео; тако ће да буде и проживљење.

12. Пре њих порицао је Нојев народ и становници Ресса и Семуд.

13. И Ад и фараонов народ и Лотов народ.

14. И становници Ејке и народ Туббе'а; сви су они сматрали посланике лажним и казну су Моју заслужили.

15. Па зар смо након првог стварања постали немоћни?! Не, али они у поновно стварање сумњају.

16. Ми смо створили човека и знамо што му шапуће његова душа, и Ми смо му ближи од вратне жиле куцавице.

17. Кад се двојица састану и седну један с десне, а други с леве стране.

18. Он не изусти ниједну реч, а да поред њега није онај који надзира.

19. Смртне муке ће збиља да дођу – то је нешто од чега не можеш побећи.

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطَ ﴿١٣﴾

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾

20. и у рог ће да буде дувнуто - то је Дан којим се прети.

21. И свако ће да дође, а са њим водич и сведок.

22. Ти ниси марио за ово па смо скинули твоју копрену, данас ти је оштар вид.

23. А његов пратилац ће да каже: "Ово што је код мене спремно је."

24. Баците у Пакао сваког незахвалника, пркосника

25. који је бранио да се раде добра дела и који је прелазео Аллахове границе и био сумњичав,

26. који је поред Аллаха у другог бога веровао – зато га баците у патњу најтежу!"

27. А други његов пратилац ће рећи: „Господару наш, ја га нисам завео силом, био је сам у великој заблуди.“

28. „Не препирите се преда Мном“, рећи ће Он, „још давно сам вам запретио.

29. Моја реч се не мења и Ја нисам према Својим слугама неправедан.“

30. На Дан када упитамо Пакао: „Јеси ли се напунио?“ Он ће да одговори: „Има ли још?“

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾

الْفِتْيَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَفَّارٍ غَنِيْدٍ ﴿٢٤﴾

مُنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْفِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

* قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِن

كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾

مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِحَبَّثِهِمْ هَلْ أَمْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾

31. А Рај ће да буде примакнут богобојазнима, неће да буде ни од једног далеко.

32. „Ово је оно што вам је обећано, свакоме онеме ко се Аллаху покајнички обраћао и чувао.

33. Који се бојао Свемилосног у самоћи, и који је дошао покајничког и покорног срца.

34. Уђите у Рај, у миру, ово је Дан вечни!”

35. У њему ће да имају шта год зажеле, а добиће од Нас и више од тога.

36. А колико смо народа пре ових уништили, који су били моћнији од њих, па су по свету трагали - има ли места за спас?!

37. У томе је, заиста, опомена за онога ко има разум, или ко слуша, а прибран је.

38. Ми смо створили небеса и Земљу и оно што је између њих за шест временских раздобља, и није Нас опхрвао никакав умор.

39. Зато стрпљиво подноси оно што они говоре и слави и величај свога Господара и захваљуј Му пре изласка Сунца и пре заласка.

40. И слави Га и величај ноћу и после обављања молитве.

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

41. И очекуј Дан када ће гласник да позове из места које ће свима бити близу.

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿١١﴾

42. Дан кад ће они чути истинит глас – то ће бити Дан оживљења.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ
الْخُرُوجِ ﴿١٢﴾

43. Ми, заиста, дајемо живот и дајемо смрт и код Нас је коначно одредиште.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿١٣﴾

44. А на Дан када ће над њима земља да попуца они ће журно да изађу; биће то проживљење, за Нас једноставно.

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ
حَشَرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿١٤﴾

45. Ми најбоље знамо шта они говоре; ти не можеш да их присилиш, него подсети Кур'аном онога који се боји Моје претње.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

الذاريات Они који пушу

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми оних који уздижу прашину,

وَالَّذِينَ ذَرَوْا

2. и оних који носе терет,

فَالْحَمِلَ وَفَرَا ②

3. и оних којих лако плове,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ③

4. и оних који спроводе наредбе,

فَالْمُقَسَّمَتِ أَمْرًا ④

5. истина је, заиста, оно чиме вам се прети.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑤

6. Полагање рачуна сигурно ће да се деси.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوْفَعٌ ⑥

7. Тако Ми неба пуног звезданих путева.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْخُبُكِ ⑦

8. Ви говорите противречно.

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّتخَلِفٍ ⑧

9. Од Кур'ана се одвраћа онај за ког се знало да ће се одвратити.

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفَكَ ⑨

10. Нека проклети буду лажови,

فَقِيلَ الْخَرَّصُونَ ⑩

11. који су, утонули у неверовање, равнодушни.

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑪

12. Они питају: „Када ће Судњи дан!“

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ⑫

13. Биће оног дана када у Ватри буду пржени.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارٍ يُفْتَنُونَ ⑬

14. “Искусите казну своју – то је оно што сте пожуривали!”

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

15. А богобојазни ће, заиста, да бораве у рајским баштама, међу изворима.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

16. Примаће оно што им њихов Господар буде даровао; они су пре тога добра дела чинили,

عَاذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

17. ноћу само мало спавали,

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. и у праскозорје молили опрост од греха,

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. а у њиховим иметцима био је удео и за онога који проси и за онога који је ускраћен а не проси.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّالِئِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

20. На Земљи су знаци за оне који чврсто верују,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. а и у вама самима - зар не видите?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. А на небу је ваша опскрба и оно што вам се обећава

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. и, тако Ми Господара неба и Земље, то је истина, као што је истина да говорите!

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا
أَنْتُمْ تُنطِفُونَ ﴿٢٣﴾

24. Да ли је дошла до тебе вест о уваженим Аврамовим гостима?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلَفٍ إِتْرَاهِيمَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. Кад му они дођоше и рекоше: „Мир вама!“ И он рече: „Мир вама, људи незнани.“

26. И он неприметно оде својим укућанима и донесе дебело теле.

27. И примаче им га: „Зар нећете да једете?“ Упита

28. и осети од њих у себи страх. „Не бој се!“ Рекоше и обрадоваше га дечаком који ће учен да буде.

29. И појави се жена његова узвикујући и по лицу се удари од чуда, рекавши: „Зар ја, стара, нероткиња!“

30. „Тако је одредио твој Господар“, рекоше они, „Он је Мудри и Свезнајући.“

31. „А шта ви хоћете, о изасланици?“ Упита Аврам.

32. „Послати смо грешном народу“, рекоше,

33. „да сручимо на њих грумење од глине,

34. обележено код твога Господара за оне који су прешли сваку меру у разврату.“

35. Ми из њега изведосмо вернике,

36. а у њему нађосмо само једну муслиманску кућу,

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
وَبَشِّرُوهُ بَعْلٍ عَلَيْهِ ﴿٢٨﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَخٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا
وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

* قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابَ مِّنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. и у њему, за све оне који се боје болне патње, остависмо знак.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. И у Мојсију, такође - када га посласмо фараону са очигледним доказом,

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. а он, охолећи се, окрену се на страну и рече: „Чаробњак је или луд.“

فَتَوَلَّىٰ بِرْكَيْهِ ۚ وَقَالَ سَجَرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

40. И Ми дохватисмо и њега и његове војске, па их бацисмо у море, јер је био заслужио казну.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. И у Аду - кад на њих ветар посласмо у коме није било никаквог добра;

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمِ ﴿٤١﴾

42. Поред чега год је прошао, ништа није поштедео, све је претворио у трулеж.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ
كَالزَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. И у Семуду - кад им би речено: „Уживајте још неко време!“

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ
حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Они се оглушише о наређење свога Господара, па их уништи страشان глас на њихове очи,

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّلَٰعَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. и не могаше ни да се дигну ни одбране од казне.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾

46. И уништили смо пре Нојев народ: то, заиста, беше грешни народ.

وَقَوْمُ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

47. Ми смо небо снагом саздали, и
Ми смо, уистину, проширитељи.

48. И Земљу смо прострли - тако смо
дивни Ми Који смо је прострли!

49. И од свега стварамо по пар да
бисте ви размислили.

50. „Зато пожурите Аллаху, ја сам
вам Његов јасни опомињач!

51. И поред Аллаха не узимајте
другога бога! Ја сам вам Његов јасни
опомињач!

52. И тако је било: ни онима пре ових
није дошао ниједан посланик, а да
нису рекли: „Чаробњак је!“ Или: „Луд
је!“

53. Јесу ли то они једни другима
опоручили? Нису, него су они људи
који су били превршили сваку меру у
злу.

54. Па, ти се окрени од њих, нећеш да
будеш прекорен!

55. И опомињи! Заиста, опомена
верницима користи!

56. Духове и људе сам створио само
зато да Ме обожавају!

57. Ја не тражим од њих опскрбу нити
желим да ме хране,

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٧﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْدُوءَ ﴿١٨﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

فَفِرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم
مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٢٢﴾

أَتَوَصَّوهُ بِبَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٢٣﴾

فَقُولْ عَنْهُمْ مِمَّا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٢٤﴾

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
لِيَعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
يُطْعَمُونِ ﴿٢٧﴾

58. Опскрбитељ је једино Аллах,
Снажни и Силни!

59. А оне који су чинили неправду
стићи ће казна као што је стигла и оне
који су били као они, и нека Ме не
пожурују;

60. а, тешко неверницима на Дан
којим им се прети!

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ
أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

Гора Тур الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако Ми брда Тур,	وَالطُّورِ ﴿١﴾
2. и Књиге написане у ретке	وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾
3. на кожи развијеној,	فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ﴿٣﴾
4. и небеским Храмом	وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
5. и уздигнутог свода,	وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾
6. и морем пуним воде,	وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾
7. казна твога Господара сигурно ће да се догоди.	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
8. Нико неће моћи да је отклони	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾
9. на Дан кад се небо силно узбурка	يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾
10. а планине помере са места!	وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾
11. Тешко тога дана онима који су порицали,	فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
12. који су се упуштали у лаж, забављајући се!	الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾
13. На Дан када ће грубо да буду гурнути у Пакао:	يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾
14. „Ово је Ватра коју сте порицали	هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

15. па, је ли ово враџбина, или ви не видите?!

16. Пржите се у њој, исто вам је трпели или не трпели - то вам је казна за оно што сте радили!“

17. А богобојазни ће, заиста, да буду у рајским баштама и благодатима.

18. Уживаће у оном што ће им њихов Господар дати - и сачуваће их Господар њихов патње у Огњу.

19. Једите и пијте и нека вам је пријатно, то је за оно што сте радили.

20. Биће наслоњени на поређаним диванима, а венчаћемо их са рајским лепотицама крупних очију.

21. Онима који су веровали и за којима су се њихова деца повела у веровању прикључићемо њихову децу, а њихова дела нећемо нимало да умањимо - сваки човек је залог за оно што је урадио.

22. Још ћемо да их дарујемо воћем и месом какво буду желели,

23. једни другима ће, у њему, пуне чаше додавати - због њих неће да буде празних беседа и побуда на грех,

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

فَلِكِهِمْ مِمَّا عَزَّاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِكِهْزَةٍ وَخَمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

يَتَنَزَّلُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْنِيهِمْ ﴿٢٣﴾

24. а служиће их њихова послуга
налик на скривени бисер,

*وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

25. и примакнуће се једни другима и
једни друге ће да питају:

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. „Пре смо међу својим породицама
страховали,

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. па нам је Аллах даровао милост и
сачувао нас од патње у Огњу.

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ
الْسُّمُومِ ﴿٢٧﴾

28. Ми смо Му се молили, а Он је,
заиста, Добročинитељ, Милостиви.”

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ
الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

29. Зато ти опомињи, јер ти, милошћу
свога Господара, ниси врачар нити си
луд.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا
مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. Зар они да говоре: „Песник је,
сачекаћемо док не умре потресен
невољама.“

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾

31. „Па чекајте“, ти реци, „и ја ћу
заједно са вама да чекам.“

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنْ
الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

32. Да ли им ово њихови умови
наређују?! Не, него су они охол
народ.

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

33. Зар они да говоре: „Измишља га!“
Штавише, они не верују.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

34. Зато, нека они саставе говор
сличан Кур'ану, ако говоре истину.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

35. Да ли су они створени без Створитеља или су они сами себе створили?!

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. Да ли су они створили небеса и Земљу?! Не, него, они нису убеђени!

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Да ли су код њих ризнице твога Господара, или они владају?!

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ
الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Да ли они имају степенице, па на њима прислушкују?! Нека онај међу њима који тврди да је нешто чуо донесе очигледан доказ.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Зар да су за Њега - кћери, а да су за вас - синови?!

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Да ли ти тражиш од њих накнаду, па су наметом оптерећени?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. Или, да није у њих знање о ономе што је недокучиво чулима, па они преписују?!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. Зар они желе сплетке?! Па, они који не верују, они су у сплетки!

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ
الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Зар они другог бога осим Аллага да имају? Узвишен је Аллах од оних које поред Њега обожавају.

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. И кад би видели да пада комад неба, рекли би: „Нагомилани облаци.“

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا
سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. Зато их пусти док се не суоче са
Даном у коме ће пропасти,

فَدَرَّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. Даном када њихове сплетке
нимало неће да им користе и када
нико неће да им помогне.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. А за све који су били неправедни
и друга ће казна пре оне да буде, али
већина њих не зна.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. А ти стрпљиво чекај пресуду
свога Господара, јер ти си пред
Нашим очима; и величај и хвали
свога Господара кад устајеш,

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

49. и величај Га ноћу кад се звезде
губе.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ ﴿٤٩﴾

Звезда النجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако Ми звезде кад залази,

وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ①

2. ваш друг није скренуо са Правог
пута и није залутао!

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ②

3. Он не говори по својим
прохтевима.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ③

4. То је само Објава која му се
обзнањује.

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ④

5. Подучава га један великих моћи;

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑤

6. снажни, који се исправио и показао
у своме лику,

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑥

7. на највишем обзорју.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑦

8. Затим се приближио, па наднео

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ⑧

9. близу колико два лука или ближе

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑨

10. и слуги Његовом објавио оно што
је објавио.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑩

11. И срце није порекло оно што је
видео.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑪

12. Па зашто се препирете са њим о оном што је видео?

أَفَتَمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۖ ﴿١٢﴾

13. Он га је и други пут видео.

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ ﴿١٣﴾

14. Код Сидретул-Мунтеха,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۖ ﴿١٤﴾

15. где је рајско уточиште.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿١٥﴾

16. Кад је Сидру прекрило оно што ју је прекрило,

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۖ ﴿١٦﴾

17. поглед му није скренуо и није прекорачио.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۖ ﴿١٧﴾

18. Видео је највеличанственије знакове свога Господара.

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۖ ﴿١٨﴾

19. Шта мислите о Лату и Узау?!

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۖ ﴿١٩﴾

20. И оном трећем, Менату?!

وَمَنْوَةَ الْقَالِثَةِ الْأُخْرَىٰ ۖ ﴿٢٠﴾

21. Зар за вас да су синови, а за Њега кћери?!

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۖ ﴿٢١﴾

22. То је онда неправедна подела.

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۖ ﴿٢٢﴾

23. То су само имена која сте киповима наденули ви и ваши преци; Аллах о њима није послао никакав доказ; они се поводе само за претпоставкама и оним за чим душе жуде, а већ им је дошла Упута од њиховог Господара.

24. И зар да човек добије све што пожели?!

25. Па, Аллаху припада и први и други свет.

26. А колико на небесима има анђела чије заузимање никоме неће да буде од користи, све док Аллах то не дозволи ономе коме Он хоће и у корист онога којим је задовољан.

27. Они који не верују у Будући свет називају анђеле женским именима.

28. А о томе ништа не знају, следе само претпоставке, а претпоставка баш нимало не користи Истини.

29. Па, ти се остави онога ко се окренуо од Наше Опомене и који жели само овосветски живот.

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعِبَادُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٢٣﴾

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

*وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٢٧﴾

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ﴿٢٨﴾

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

30. То је врхунац њиховог знања - твој Господар најбоље зна оне који су скренули са Његовог пута и Он најбоље зна оне који су на Правом путу.

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَن اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

31. Аллахово је све што је на небесима и што је на Земљи, да би, према ономе како су радили, казнио оне који раде зло, а наградио најлепшом наградом оне који чине добро,

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَعُوهَا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

32. оне који се клоне великих греха и разврата, а оне безазлене Он ће да опрости, јер твој Господар, заиста, неизмерно прашта, Он најбоље зна све о вама, откад вас је створио од земље и од кад сте били замеци у утробама ваших мајки; зато се не хвалишите - Он најбоље зна сваког онога који се клони греха.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
إِلَّا اللَّعْمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ
أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ
أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن اتَّقَى ﴿٣٢﴾

33. Зар не видиш онога ко се окренуо од ислама

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾

34. и мало удељивао, а онда у потпуности престао да удељује?

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٤﴾

35. Зар он има знање о ономе што је недокучиво чулима, па види?!

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى ﴿٣٥﴾

36. Зар он није обавештен о оном што се налази у Мојсијевим листовима

أَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٦﴾

37. и Аврамовим - који је обавезе потпуно испуњавао

وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾

38. и да ниједан грешник неће да носи туђе грехе,

أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

39. и да је човеково само оно што сам уради,

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

40. и да ће његов труд сигурно да буде примећен,

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

41. и да ће према њему да буде у потпуности награђен или кажњен.

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

42. И да ће поново да се врати твоме Господару,

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

43. и да Он наводи на смех и на плач,

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

44. и да Он усмрђује и оживљава,

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

45. и да Он ствара пар, мушко и женско,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

46. од капи семена кад се избаци,

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

47. и да ће Он поновно да их оживи,

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

48. и да Он даје да стичу богатство и моћ,

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

49. и да је Он Господар Сиријуса,

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

50. и да је Он уништио древни народ
Ад,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ﴿٥٠﴾

51. и Семуд, и да није поштедео
никог,

وَمُودًا فَمَا أَبْقَى ﴿٥١﴾

52. и још пре Нојев народ, који је био
најокрутнији и најохолији,

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ
وَأَطْغَى ﴿٥٢﴾

53. и преврнута насеља Он је сручио
на земљу,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾

54. и снашло их је оно што их је
снашло.

فَعَشَلَهَا مَا عَشَّى ﴿٥٤﴾

55. Па, у коју благодат свога
Господара ти још сумњаш?

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ﴿٥٥﴾

56. Ово је опомињач из реда
претходних опомињача:

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

57. Блиски час се приближава,

أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ ﴿٥٧﴾

58. осим Аллаха нико не може да га
открије, нити отклони!

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

59. Па зар се чудите овом говору,

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

60. и смејете се, а не плачете,

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

61. гордо дигнутих глава?!

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

62. Зато, Аллаху ницице падајте и
Њега обожавајте.

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

Месец القمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ближи се Час и Месец се располовио!

أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

2. А они, увек када виде знак, окрећу се и говоре: „Пролазна магија!“

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

3. Они поричу истину и следе своје страси, а све ће се остварити.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾

4. И дошле су им вести у којима је оно што треба да их одврати од неверства

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

5. - савршена мудрост - па како опомињачи таквима могу да користе?!

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْأُنْدُرُ ﴿٥﴾

6. Зато се окрени од њих! На Дан кад их гласник позове на нешто ужасно,

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

7. они ће да излазе из гробова оборених погледа, као скакавци расути,

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

8. журећи ка гласнику. А неверници ће да говоре: „Ово је тежак дан.“

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٨﴾

9. Порицао је Нојев народ пре њих па су Нашу слугу утеривали у лаж, говорећи: „Лудак!“ - и би одбачен.

* كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ⑩

10. И он је свога Господара замолио: „Ја сам побеђен, па Ти помози!“

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ ⑪

11. И Ми смо небеске капије поотварали води која је непрестано лила,

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ⑫

12. и учинили да из земље провру извори, и воде су се састале по ономе што је већ било одређено,

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ فُضِرَ ⑬

13. а њега смо носили на лађи саграђеној од дасака и клинова,

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ دُسْرٍ ⑭

14. која је пловила пред Нашим очима, а то је била казна за онога који је порицао.

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ⑮

15. И Ми то остависмо као знак - па има ли икога ко би поуку узео?

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ⑯

16. О, каква је била Моја казна и упозорење Моје!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑰

17. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би поуку узео?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ⑱

18. Порицао је Ад, па каква је била Моја казна и упозорење Моје!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑲

19. Једног кобног дана послали смо на њих леден ветар који је непрестано дувао

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ
نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

20. и људе дизао, као да су ишчупана палмина стабла.

تَنَزَّاعُ النَّاسِ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

21. Каква је била казна Моја и упозорење Моје?!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ﴿٢١﴾

22. А Ми смо Кур'ан учинили лаким за опомену, па има ли кога ко би се присетио?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُّدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

23. И Семуд је порицао упозорења.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

24. "Зар да следимо једног од нас!" - Говорили су. "Тада бисмо, уистину, били у заблуди и били бисмо луди.

فَقَالُوا أَبَشِّرْنَا مِنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ
ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

25. Зар баш њему, између нас, да буде послата Објава?! Не, он је охоли лажљивац!"

أَعْلَيْهِ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ
كَذَّابٌ أَشِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Сазнаће они сутра ко је охоли лажљивац!

سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكَذَّابُ الْأَشِيرُ ﴿٢٦﴾

27. Ми ћемо послати камилу да бисмо их искушали, па причекај их и буди стрпљив.

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَبِعْهُمْ
وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

28. И упозори их да ће вода између њих и ње да се дели, сваком оброку приступиће онај чији је ред!

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُخْتَصِرٌ ﴿٢٨﴾

29. Али они позваше једног од својих, па се он спреми и закла је.

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

30. Па каква је само била Моја казна и упозорење Моје!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾

31. Ми посласмо на њих један једини крик, и они постадоше попут здробљеног сувог лишћа.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُحْتَضِرِ ﴿٣١﴾

32. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би се присетио?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

33. Народ Лотов је порицао упозоритеље и упозорења.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ﴿٣٣﴾

34. На њих посласмо ветар, пун песка, само не на Лотову породицу, њу смо у свитање спасили

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالِ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

35. из Наше милости. Ето, тако Ми награђујемо оне који захваљују.

يَعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ
شَكَرَ ﴿٣٥﴾

36. А он им је био претио Нашом силом, али су они сумњали у упозоритеље и упозорења.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. Они су од њега тражили његове госте, па смо их Ми ослепили: „Искусите Моју казну и Моја упозорења!“

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيفِيهِ فَطَمَسْنَا
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٧﴾

38. А рано ујутру стиже их непрекидна казна.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. „Искусите Моју казну и Моја упозорења!“

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٣٩﴾

40. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би поуку примио?!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُذَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

41. И фараоновој породици долазише упозоритељи и упозорења,

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

42. али они порекоше све Наше знакове, па их Ми казнисмо онако како кажњава Силни и Апсулутно Моћни.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ
مُتَقَدِّرًا ﴿٤٢﴾

43. Да ли су ваши неверници бољи од њих, или ви у небеским књигама имате какву гаранцију?!

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ
بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

44. Зар ови да говоре: „Ми смо скуп непобедиви!“

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Скуп ће сигурно да буде поражен, а они ће се у бег дати!

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

46. Међутим, Час оживљења им је рок, а Час оживљења је ужаснији и горчи.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى
وَأَمْرٌ ﴿٤٦﴾

47. Грешници су, заиста, у заблуди и патњи,

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٧﴾

48. на Дан када буду одвучени у Ватру, са лицима окренутим доле: „Искусите кажњавање Огњем!“

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

49. Ми заиста све стварамо са одређењем,

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

50. и Наше наређење само је једна реч - све буде у трен ока.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

51. А Ми смо већ уништили вама сличне, па има ли икога ко би поуку примио?!

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٥١﴾

52. И све што су урадили у листовима је,

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

53. и све, и мало и велико, у редовима записано.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾

54. Они који су се бојали Аллаха биће у рајским баштама и поред река,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

55. на месту Истине, код Владара Апсулутно Моћног.

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

Милостиви الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Свемилосни

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾

2. подучава Кур'ану,

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾

3. ствара човека,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾

4. учи га изговору.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

5. Сунце и Месец плове по тачно одређеном прорачуну,

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

6. и звезде и дрвеће се клањају Богу

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

7. а небо је уздигао. И мерила поставио,

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

8. да не прелазите границе правде,

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

9. и право мерите и на ваги не закидајте!

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا
الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

10. А Земљу је учинио погодном за створења,

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

11. и на њој има воћа и палми са плодом у чашицама,

فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

12. и жито са лишћем и мирисног цвећа,

وَالْحُبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

13. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. Он је човека створио од сасушене иловаче, као што је грнчарија,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. а духове од пламена ватре –

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. Господар два истока и два запада –

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. Пустио је два мора да се сусрећу,

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

20. између њих је преграда и она се не мешају –

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

22. Из њих се ваде бисери и украси корала –

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

24. Његове су и лађе које се као брда уздижу високо по мору –

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

25. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

26. Све што је на Земљи пролазно је,

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

27. а остаје Лице твога Господара, Величанствено и Племенито,

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

28. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

29. Њему се моле они који су на небесима и на Земљи; сваког трена Он се занима нечим,

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ
هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

30. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

31. Обрачунаћемо се са вама, о људи и духови!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

32. Па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

33. О дружине духова и људи, ако можете да продрете кроз слојеве небеса и Земље, продрите! Нећете продрети осим једино уз велику моћ!

يَمْعَشِرَ الْحَيِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

34. Па, коју благодат Господара свога поричете?!

فَيَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

35. На вас ће се слати огњени пламен и дим и ви се нећете моћи одбранили,

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. па, коју благодат Господара свога поричете?!

فَيَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. А кад се небо раздвоји и постане ружичасте боје као растопљено уље,

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالْدِهَانِ ﴿٣٧﴾

38. па, коју благодат Господара свога поричете?!

فَيَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

39. Тог дана људи и духови за своје грехе неће да буду питани

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا
جَانٌّ ﴿٣٩﴾

40. па, коју благодат Господара свога поричете?!

فَيَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

41. А грешници ће по знацима својим да буду препознати, па ће за косе и за ноге шчепани бити,

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
بِالتَّوَصِّصِ وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

42. па, коју благодат Господара свога поричете?!

فَيَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

43. Ово је Пакао, којег су грешници
порицали!

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

44. Између ватре и узавреле воде
они ће да круже,

يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ﴿١٨﴾

45. па, коју благодат свога Господара
поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾

46. А ономе ко се буде бојао стајања
пред својим Господаром припашће
две рајаске баште,

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٢٠﴾

47. па, коју благодат свога Господара
поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

48. пуна стабала гранатих,

دَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٢٢﴾

49. па, коју благодат свога Господара
поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

50. у којима су два извора која теку,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٢٤﴾

51. па, коју благодат свога Господара
поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

52. у њима ће од сваког воћа по две
врсте да буду,

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٢٦﴾

53. па, коју благодат свога Господара
поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٧﴾

54. Биће наслоњени на постеље чије ће поставе од свилене тканине да буду, а плодови у обе баште надохват руке ће стајати,

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
وَحَتَّى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

56. У њима ће да буду оне које испред себе гледају, оне које, пре њих, ни човек ни дух није додирнуо,

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئْهُنَّ أُنْسٌ
قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنٌ ﴿٥٦﴾

57. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

58. као да су оне драгуљ и мерџан,

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

59. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

60. Зар за добро учињено дело награда може да буде нешто друго осим добро?!

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾

61. Па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. Осим те две биће још две незнатније баште,

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. тамнозелене,

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾

65. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. У њима су два извора из којих вода прска;

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَصَّاحَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. У њима ће да буде воћа и палми и шипака,

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرَمَانٌ ﴿٦٨﴾

69. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

70. У њима ће да буду лепотице нарави дивних,

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

71. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. Хурија у шаторима скривених,

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

73. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. Које никада ни човек ни дух није додирнуо,

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾

75. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. Они ће да буду наслоњени, на прекривачима зеленим и ћилимима чудесно украшеним и лепим,

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

77. па, коју благодат свога Господара поричете?!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

78. Нека је Узвишено име твога Господара, Величанственог и Племенитог!

تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

Догађај الواقعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Када се Неизбежни догађај догоди,

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

2. догађање његово нико неће порицати.

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ②

3. Неке ће да понизи, а неке да узвиси.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ③

4. Кад се Земља јако потресе

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④

5. и брда се у комадиће здробе,

وُبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑤

6. и постану разасута прашина,

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِنًا ⑥

7. вас ће да буде три врсте:

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦

8. они са десне стране - шта ће да буде са оним са десне стране?!

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ
الْمَيْمَنَةِ ⑧

9. и они са леве стране - шта ће да буде са онима са леве стране?

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ ⑨

10. И они који су предњачили – они ће предњачити!

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩

11. То су они блиски,

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

12. у рајским баштама биће наслада.

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

13. Биће их много из првих,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

14. а мало из задњих,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

15. на диванима извезеним,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

16. једни према другима на њима ће да буду наслоњени;

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

17. служиће их вечно млади дечаци,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. са чашама и ибрицима, и пехаром пуним пића из текућег извора

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

19. од кога глава неће да их боли и због кога неће памет да изгубе,

لَّا يَصْذَعُونَ عَلَيْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾

20. и воћем које ће сами да бирају,

وَفَلَاحَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

21. и месом птичијим какво буду желели.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. У њима ће да буду и рајске лепотице крупних очију,

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾

23. сличне скривеном бисеру у шкољкама,

كَامْتَلٍ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

24. као награда за оно што су чинили.

جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. У њима неће да слушају празне беседе, ни грешни говор,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾

26. него само речи: "Мир Божји, мир Божји!"

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

27. А они са десне стране - шта ће да буде са оним са десне стране?

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. Биће међу лотосовим дрвећем без бодљи,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

29. и међу дрвећем акације нанизаним плодовима,

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. и у пространој хладовини,

وَضِلِّ مُمْدُودٍ ﴿٣٠﴾

31. поред текуће воде

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

32. и међу разноврсним воћем

وَفَلَكَهٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

33. које ће увек да имају и које неће да буде забрањено

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

34. и на уздигнутим постељама.

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. Њихово стварање, заиста, ћемо да обновимо,

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾

36. и девицама да их учинимо,

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

37. и оним које се умиљавају својим
мужевима и истих година

عُرْبًا أُنثَرَابًا ﴿٣٧﴾

38. за оне са десне стране.

لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

39. Биће их много из првих,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾

40. а много из каснијих.

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. А они са леве стране - шта је са
онима са леве стране?!

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

42. Они ће да буду у ватри ужареној
и кључалој води,

فِي سَمُومٍ وَجَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

43. и у сенци црног дима,

وَضَلِيلٍ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. у којој неће да буде свежине ни
било какве угодности.

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. Они су пре тога живели
раскошним животом

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

46. и упорно су чинили тешке грехе

وَكَانُوا يَصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. и говорили су: „Зар кад умремо и
земља и кости постанемо - зар ћемо
збиља да будемо оживљени;

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِثْنَا وَكُنَّا ثَرَابًا
وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

48. зар и наши древни преци?!“

أَوَعِبَابًاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Реци: „И древни и каснији,

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. у одређено време, и у Дан одређени биће сакупљени,

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. и тада ћете ви, о заблудели, који поричете оживљење,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

52. сигурно са дрвета Зеккум да једете,

لَا كَلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

53. и њиме ћете да пуните стомаке,

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

54. па затим на то кључалу воду да пијете,

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

55. попут камила које не могу да угасе жеђ,

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَلِيمِ ﴿٥٥﴾

56. то ће да им буде угошћење на Дан полагања рачуна!

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. Ми смо вас створили - па зашто не поверујете?

خَنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Шта мислите да ли семену које убацујете

أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. ви облик дајете или Ми то чинимо?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ خُنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ми одређујемо кад ће ко од вас да умре, и нико не може да Нас спречи

خُنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا خُنُ

يَمْسُبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. да ликове ваше изменимо и да вас изнова у ликовима које ви не познајете створимо.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Познато вам је како сте први пут створени, па зашто се не уразумите?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Шта мислите о оном што посејете?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. Да ли му ви дајете снагу да ниче, или то Ми чинимо?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Када би хтели могли би да га претворимо у суво растиње, па бисте се снебивали:

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

66. „Ми смо, заиста, оштећени,

إِنَّا لَمُعْرَضُونَ ﴿٦٦﴾

67. чак смо свега лишени!“

بَلْ نَحْنُ مُحْرَقُونَ ﴿٦٧﴾

68. Шта мислите о води коју пијете –

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. да ли је ви или Ми из облака спуштамо?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Ако желимо, можемо да је сланом учинимо - па зашто нисте захвални?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Шта мислите о ватри коју палите-

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. да ли дрво за њу Ми стварамо или ви?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

73. Ми смо је учинили као упозорење,
и као корист путницима;

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

74. зато слави и величај име
Господара свога Величанственог!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. И кунем се полагајима звезда

﴿٧٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

76. а то је, да знате, велика заклетва!

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Он је, заиста, Кур'ан племенити

﴿٧٧﴾ إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

78. у Књизи брижљиво чуваној.

﴿٧٨﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

79. Додирнути је смеју само они који
су чисти!

﴿٧٩﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

80. Он је објава од Господара
светова,

﴿٨٠﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

81. па како овај говор
омаловажавате,

﴿٨١﴾ أَفَیْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

82. и уместо захвалности што вам је
дарована опскрба, ви у њега не
верујете?

﴿٨٢﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

83. А зашто ви, кад душа допре до
грла,

﴿٨٣﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

84. и кад ви будете тада гледали –

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

85. а Ми смо му ближи од вас, али ви не видите –

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. зашто је онда, ако рачун нећете да полажете,

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

87. не повратите, ако истину говорите?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

88. И ако буде један од оних који су Аллаху блиски –

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

89. удобност и лепа опскрба и рајске благодати припашће њему!

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. А ако буде један од оних који су са десне стране,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91. па, мир Божји теби од оних са десне стране!

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. А ако буде један од оних који су порицали и у заблуди остали,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

93. па, кључалом водом биће угошћен

فَنُزِّلُ مِنَ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94. и у Огњу пржен.

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. Сама је истина, заиста, све ово!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

96. Па, слави и величај име свога Господара Величанственог!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

Гвожђе الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и на Земљи, и Он је Силни и Мудри.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. Његова је власт на небесима и на Земљи; Он даје живот и смрт, и Он над свиме има моћ.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

3. Он је Први и Последњи, и над свиме Доминантни и у бити свега Проницљиви; и Он све зна!

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

4. Он је створио и небеса и Земљу за шест дана, а затим се узвисио над својим Престолом; Он зна шта улази у земљу и шта излази из ње и шта силази са неба и шта се диже према њему, Он је са вама где год били, и све што радите Аллах види.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا
يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ
أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

5. Његова је власт на небесима и на Земљи, и Аллаху ће се све вратити!

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

6. Он уводи ноћ у дан и дан у ноћ, и Он зна шта се скрива у грудима.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

7. Верујте у Аллаха и Његовог Посланика и удељујте из онога што вам је дао да наследите, јер оне од вас који буду веровали и удељивали чека велика награда.

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا
جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

8. Како да не верујете у Аллаха, а Посланик вас позива да верујете у свога Господара - а већ је узео ваш завет - ако сте верници.

9. Он слуги Својој објављује јасне речи и доказе, да би вас из тмина на светло извео - а Аллах је, уистину, према вама благ и милостив.

10. И како да не трошите на Аллаховом путу, а Аллаху припада наследство небеса и Земље?! Нису једнаки они међу вама који су давали прилоге пре победе и лично се борили - они су на вишем степену од оних који су после давали прилоге и лично се борили, а Аллах свима обећава награду најлепшу; Аллах у потпуности зна оно шта радите.

11. Ко је тај ко ће Аллаху леп зајам дати да би му га Он многоструко вратио, а уз то ће и дивну награду имати?

12. На Дан кад будеш видео како се пред верницима и верницама, и са њихове десне стране, њихово светло буде кретало: "Благо вама данас: рајске баште, кроз које теку реке, у којима ћете вечно да боравите – то је велики успех!"

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ
يَدْعُوكُمْ لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ
مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي
مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ
أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَكَلَّا اللَّهُ الْخُسْفَى
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِلْعَفَقُهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى
نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ
الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

13. На Дан када ће лицемери и лицемерке да говоре верницима: “Сачекајте нас да се светлом вашим послужимо!” “Вратите се назад, па друго светло потражите?” Биће речено. И између њих ће преграда да буде постављена која ће да има врата; унутар ње биће милост, а изван ње патња.

14. “Зар нисмо са вама били?” Дозиваће их. “Јесте”, одговориће, “али сте сами себе завели и ишчекивали сте и сумњали сте, и пусте жеље су вас заваравале, све док није дошла Аллахова одредба, и док вас није ђаво о Аллаху обмануо.

15. Никаква откупнина данас од вас неће да буде примљена, а ни од оних који нису веровали; Ватра ће да буде ваше пребивалиште, она вам приличи, а ужасно је она одредиште!”

16. Зар није време да се онима који верују смекшају срца због спомена Аллага и Истине која се објављује и да они не буду као они којима је још давно дата Књига, па су њихова срца, зато што је протекло много времена, постала немилосрдна и многи су од њих непокорни.

17. Знајте да Аллах даје живот већ мртвој земљи! Ми смо вам објаснили речи и доказе да бисте разумели.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ
ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وْظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى
وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَا وَلَكُمْ النَّارُ هِيَ
مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

* أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا
كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿١٦﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

18. Онима који милостињу буду удељивали и онима које је буду удељивале, и који драге воље Аллаху зајам буду давали - многоструко ће да им се врати и њих чека дивна награда.

19. А они који верују у Аллаха и Његове посланике - то су они који срцем у потпуности верују! А и онима који су посведочили својим животима погинувши на Божјем путу – код њиховог Господара припада њихова награда, и њихово светло! А они који не верују и поричу Наше доказе и знакове, то су они који припадају Ватри!

20. Знајте да је овосветски живот игра и слеђење страсти, и украшавање, и међусобно хвалисање, и надметање имовином и децом! Он је налик киши од које биље задиви земљораднике, које потом, након кише, узбуја, а затим га видиш пожутелог и на крају сасушено. На Будућем свету биће жестока казна, а и Аллахов опрост и задовољство. А шта је живот на Земљи до само варљиво уживање!?

21. Надмећите се да код свога Господара заслужите опрост и Рај, простран колико су пространи небо и Земља, и припремљен за оне који у Аллаха и Његове посланике верују. То је Аллахова награда коју ће дати ономе коме Он хоће; а Аллах поседује огромну награду.

إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

22. Нема несреће која задеси Земљу и вас, а која није, пре него што је дамо, записана у Књизи - то је Аллаху, заиста, лако -

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

23. да не бисте туговали за оним што вам је промакло, а и да се не бисте превише радовали ономе што вам Он подари. Аллах не воли никакве разметљивце, хвалисавце,

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

24. који шкртаре и траже да и људи буду шкрти. А онај ко неће да удељује - па, Аллах је, заиста, Независни и Хваљени.

الَّذِينَ يَخْتَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَالَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

25. Ми смо Наше изасланике слали са јасним доказима и по њима смо слали Књиге и мерило правде, да би људи праведно поступали, а гвожђе смо спустили, у коме је велика снага и које људима користи, а да би Аллах знао оне који помажу Њега и Његове посланике иако их и не виде. Аллах је, уистину, моћан и силан.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

26. Ми смо послали Ноја и Аврама, и неким од њихових потомака смо објаву и веровесништво дали; неки су од њихових потомака на Правом путу, а многи од њих су неверници.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٦﴾

27. Затим смо, њиховим траговима, једног за другим слали Наше посланике, док нисмо Исуса, Маријиног сина, послали. Њему смо дали Јеванђеље, и учинили смо да у срцима његових следбеника буду благост и самилост. А монаштво су они сами као новотарију увели у жељи за Аллаховим задовољством - Ми им га нисмо прописали; већ смо им прописали трагање за Аллаховим задовољством, али они о њему нису водили бригу онако како би требало, па ћемо оне међу њима који буду исправно веровали да наградимо, а многи од њих су неверници.

28. О ви који верујете, бојте се Аллаха и у Његовог Посланика верујте. Он ће да вам дарује Своју двоструку милост, и даће вам светло помоћу ког ћете да идете, и опростиће вам, а Аллах опршта грехе и милостив је.

29. И нека следбеници Књиге знају да они никакву Аллахову благодат неће да добију, јер је благодат само у Аллаховој руци - даје је ономе коме Он хоће; а Аллах поседује огромне благодати.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ
وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

لَّيْسَ يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

Расправа المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллах је чуо речи оне која се са тобом о своме мужу расправљала и Аллаху се јадала, а Аллах чује ваш међусобни разговор. Аллах је, уистину, све чује и све види.

2. Они од вас који својим женама кажу да су им забрањене попут њихових мајки, а оне нису њихове мајке - њихове мајке су само оне које су их родиле, они, заиста, говоре страшне речи и неистину - а Аллах, заиста, грехе поништава и опрашта.

3. Они који својим женама кажу да су им забрањене попут њихових мајки, а онда се поврате у ономе што су рекли, дужни су, пре него што једно друго додирну, једног роба ропства да ослободе. То је оно што вам се наређује - а Аллах у потпуности зна шта ви радите.

4. Онај који не нађе, дужан је да пости два месеца узастопно пре него једно друго додирну. А онај ко не може, дужан је да нахрани шездесет сиромаша, зато да бисте потврдили да у Аллаху и Његовог Посланика верујете – то су Аллахови прописи. А невернике чека болна казна.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِّن نِّسَائِهِمْ مِمَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتَهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

5. Заиста, они који се супротстављају Аллаху и Његовом Посланику биће одбачени и понижени, као што су били одбачени и понижени и они пре њих. А Ми смо објавили јасне доказе и знакове, а невернике чека понижавајућа патња

6. на Дан кад их Аллах све оживи, па их обавести о оном шта су радили; Аллах је о томе свео рачун, а они су то заборавили - Аллах је свему сведок.

7. Зар не знаш да Аллах зна све што је на небесима и што је на Земљи?! Нема тајних разговора међу тројицом, а да Он није четврти, ни кад их је мање, ни кад их је више, а да Он није са њима где год они били; Он ће да их обавести на Судњем дану о оном што су радили. Аллах заиста све добро зна.

8. Зар не видиш оне којима је забрањено да се сашаптавају како се затим враћају ономе што им је забрањено и сашаптавају се о греху, непријатељству и непослушности према Посланику?! А кад ти долазе, поздрављају те онако како те Аллах никад није поздравио, и међу собом говоре: "Требало би да нас Аллах већ једном казни за оно што говоримо!" Довољан ће да им буде Пакао! У њему ће да горе, а ужасно је то крајње одредиште!

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا
كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا
ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُهِينٌ ﴿٦﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا
هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ
مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَوُّى ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ
حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يَحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ
حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَى
الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

9. О ви који верујете, када се међу собом дошаптавате, не дошаптавајте се о греху, непријатељству и непослушности према Посланику, већ се дошаптавајте о доброчинству и богобојазности, и бојте се Аллаха, пред Којим ћете да будете окупљени.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَآتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

10. Такво сашаптавање је од сотоне, да би растужио оне који верују, а то не може њима нимало да науди, осим ако то Аллах допусти. А верници нека се поуздају само у Аллаха!

إِنَّمَا التَّجْوِي مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

11. О ви који верујете, кад вам се каже: “Направите места другима тамо где се седи”, ви направите, па и вама ће Аллах место да направи; а кад вам се каже: “Дигните се”, ви се дигните, и Аллах ће на високе степене да уздигне оне међу вама који верују и којима је дато знање. А Аллах у потпуности зна оно шта радите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقَسَّعُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

12. О ви који верујете, кад хоћете да се са Послаником сашаптавате, пре тога милостињу уделите. То је за вас боље и чистије. А ако не нађете ништа - па, Аллах је, заиста, Опростилац греха, Милостиви.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَذَجْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Зар вас је страх да пре разговора свога уделите милостињу?! А ако не уделите и Аллах вам опрости, онда обављајте молитву и дајте обавезну милостињу и будите покорни Аллаху и Његовом Посланику! Аллах у потпуности зна оно што ви радите.

14. Зар не видиш оне који за пријатеље и заштитнике узимају људе на које се Аллах разљутио?! Они нису ни ваши ни њихови, заклињу се лажно, а знају то.

15. Аллах је њима припремио жестоку патњу, а заиста је ружно оно што раде.

16. Штите се својим заклетвама, и тако одвраћају од Аллаховог пута, па им зато припада понижавајућа патња.

17. Ни њихова имовина, ни њихова деца нимало неће да им помогну код Аллаха, они ће да буду становници у Ватри, у којој ће вечно да бораве.

18. На Дан када ће Аллах све да их оживи они ће да Му се заклињу, као што се вама заклињу, мислећи да ће то нешто да им користи. Они су, заиста, прави лажљивци.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِّ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ
وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ
أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Њима је овладао ђаво и учинио да забораве да спомињу Аллаха, они су ђавољева странка, а збиља, они из ђавољеве странке су прави губитници.

20. Они који се супротстављају Аллаху и Његовом Посланику биће, сигурно, међу оним најпониженијим.

21. Аллах је записао: “Ја и посланици Моји сигурно ћемо да победимо!” Аллах је, заиста, моћан и силан.

22. Нећеш наћи да људи који у Аллаха и Судњи дан верују буду у љубави са онима који се Аллаху и Његовом Посланику супротстављају, па били то њихови очеви, или њихови синови, или њихова браћа, или њихови рођаци. Њима је Он у срца усадио веровање и оснажио их Својим светлом, и Он ће да их уведе у рајске баште, кроз које теку реке, да у њима вечно остану. Аллах је њима задовољан, а и они су задовољни Њиме. Они су Аллахови следбеници а, заиста, Аллахови следбеници ће сигурно да успеју.

أَسْتَحْذَرُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنْسَهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُقْلِبُونَ ﴿٢٢﴾

Прогонство الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и што је на Земљи, Он је силан и мудар.

2. Он је приликом првог прогонства протерао из њихових домова оне следбенике Књиге који нису веровали. Ви нисте мислили да ће да оду, а они су мислили да ће њихове тврђаве да их одбране од Аллаха, али их је Аллах казнио одакле се нису надали и Он је у њихова срца улио страх; властитим рукама и рукама верника своје домове су рушили. Зато узмите из тога поуку, о ви разборити!

3. А да им Аллах није већ био прописао изгнанство, Он би их другој патњи још на овом свету подвргао! А њима на Будућем свету припада патња у Ватри.

4. То је зато што су се супротстављали Аллаху и Његовом Посланику; а онај ко се Аллаху супротставља – па Аллах, заиста, жестоко кажњава.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
ظَنَّتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَايَعْنُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ
لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى
الْمُؤْمِنِينَ فَاغْتَبَرُوا يَبْتَأُوْا إِلَى الْأَبْصَرِ ﴿٢﴾

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ
لَعَذَّبْتُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
الْعَارِ ﴿٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ
يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾

5. То што сте неке палме посекли или их, да усправно стоје, оставили - са Аллаховим допуштењем сте учинили, и зато да Он невернике понизи.

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لَّيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

6. А ви нисте гонили коње ни камиле због онога што је Аллах од њих, као плен, даровао Своме Посланику, него, Аллах препушта власт Својим посланицима над онима над којима Он хоће; Аллах над свиме има моћ.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

7. Плен становника села и градова који Аллах Своме Посланику дарује припада: Аллаху и Његовом Посланику, и његовим ближњима, и сирочадима, и сиромашним, и путницима намерницима - да не би прелазио само из руку у руке ваших богаташа; оно што вам Посланик да, то прихватите, а оно што вам забрани - оставите, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста, жестоко кажњава.

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
فِلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

8. И сиромашним исељеницима на Божјем путу који су протерани из својих домова и из својих поседа, трагајући за Аллаховим обиљем и задовољством, и који Аллаху и Његовом Посланику помажу, то су, заиста, искрени.

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

9. А они који су пре њих Медину населили и веру прихватили, они воле оне који им се досељавају, и у својим грудима никакву завист, зато што им се даје, не осећају, и више воле њима него себи, мада им је и самима потребно. А они који се причувају похлепе и тврдичлука, они ће сигурно да успеју.

10. Они који после њих долазе - говоре: "Господару наш, опрости нама и нашој браћи која су нас претекла у вери и не допусти да у нашим срцима буде имало злобе према верницима; Господару наш, Ти си, заиста, милосрдан и милостив."

11. Зар ниси видео лицемере како говоре својим пријатељима, следбеницима Књиге који не верују: "Ако будете протерани, ми ћемо сигурно са вама да пођемо и кад се вас буде тицало, никада никоме нећемо да се покоримо; а ако будете нападнути, сигурно ћемо да вам у помоћ притекнемо", а Аллах је сведок да су они, заиста, лажљивци.

12. Ако би били протерани, они не би са њима пошли; ако би били нападнути, они им не би у помоћ притекли; а ако би им у помоћ притекли, сигурно би побегли и они би без помоћи остали.

13. Они се више боје вас него Аллаха, зато што су они људи који не схватају.

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي
صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ
شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَیْنُ أُخْرِجْتُمْ لَتَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ
وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

لَیْنُ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَیْنُ
قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَیْنُ نَضْرِبْهُمْ
لِیُؤْتِلُوا الْأَذْبَرَتُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

14. Само у утврђеним градовима или иза зидина они против вас смеју заједно да се боре. Њихово међусобно непријатељство је жестоко. Ти мислиш да су они сложни, међутим, срца су њихова разједињена, зато што су то људи који не разумеју.

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي فُرَى مُحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Слични су онима који су, ту недавно, искусили сву погубност својих поступака - њих чека болна патња.

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Слични су ђаволу кад каже човеку: "Буди неверник!" Па кад постане неверник, он онда каже: "Ја више немам ништа са тобом; ја се, заиста, бојим Аллаха, Гоподара светова."

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. Обојицу их, на крају, чека Ватра у којој ће вечно да бораве, а то ће да буде казна за све насилнике.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

18. О ви који верујете, бојте се Аллаха, и нека сваки човек гледа шта је припремио за сутра, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста; у потпуности зна оно шта радите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

19. И не будите као они који су заборавили Аллаха, па је Он учинио да забораве сами себе; то су прави грешници.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ
أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

20. Нису једнаки становници Пакла и становници Раја; становници Раја су успели.

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. Да овај Кур'ан објавимо каквом брду, ти би видео како је пуно страхопоштовања и како би се распало од страха пред Аллахом. Такве примере наводимо људима да би размислили.

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ
خَلِيشًا مُتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ
الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

22. Он је Аллах, осим Којег нема другог истинског бога, познавалац оног што је недокучиво чулима, а и оног што је појавно, Свемилосни, Милостиви.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

23. Он је Аллах, осим Којег нема другог истинског бога, Владар, Благословљени и Свети, Савршени - Онај Који је без недостатака, Онај Који пружа сигурност, Онај Који над свим бди, Силни, Узвишени, Горди. Слављен и Узвишен је Аллах од оних које поред Њега обожавају!

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

24. Он је Аллах, Креатор, Творац, Обликовалац, Он има најлепша имена. Њега слави и велича све што је на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри.

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Проверена المتحنة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О ви који верујете! Не узимајте Моје непријатеље и своје непријатеље за присне пријатеље, волећи их, а они поричу Истину која је вама дошла, и изгоне Посланика и вас само зато што верујете у Аллаха, вашег Господара, ако сте већ изашли ради борбе на Моме Путу и тражећи Моје задовољство. Ви њима љубав тајно исказујете, а Ја најбоље знам шта ви скривате и шта обзнањујете. А ко то од вас буде радио, па - тај је залутао са Правог пута.

2. Ако вас се они домогну, биће ваши непријатељи и пружиће према вама, у злој намери, своје руке и своје језике, и желеће да будете неверници.

3. Ни ваша родбина ни ваша деца неће да вам буду од користи, на Судњем дану Он ће да вас раздвоји. Аллах добро види оно што радите.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

إِنْ يَتَقَفُّوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٢﴾

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٣﴾

4. Имате добар узор у Авраму и у онима који су са њим били кад су своје народу казали: „Ми са вама немамо ништа, а ни са онима које ви, уместо Аллаха, обожавате, ми вас се одричемо, и непријатељство и мржња између нас стално ће да се јавља све док не будете у Аллаха, Њега Јединог, веровали!“ Али не и у Аврамовим речима своје оцу: „Ја ћу за тебе да молим опрост, али не могу од Аллаха да те одбраним.“ Господару наш, на Тебе се ослањамо, Теби се обраћамо и код Тебе је крајње одредиште.

5. Господару наш, не учини да будемо искушење онима који не верују и опрости нам, Господару наш! Ти си, заиста, Силни и Мудри.“

6. Они су добар узор сваком оном ко се нада Аллаху и очекује Судњи дан. А свако ко одбије ислам - па, Аллах је, заиста, Независтан и Хваљен.

7. Аллах ће сигурно да успостави љубав између вас и оних са којима сте у непријатељству; Аллах је свемоћан, и Аллах опрашта грехе и милостив је.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا
مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَابْنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ ﴿١﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ
لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٣﴾

* عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ
الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾

8. Аллах вам не забрањује да чините добро и да budete праведни према онима који нису ратовали против вас због вере и који вас из ваших домова нису изгнали - Аллах, заиста, воли оне који су праведни,

9. али вам забрањује да budete блиски са онима који су ратовали против вас због вере и који су вас из домова ваших изгнали и који су помогли да budete прогнани. Они који су са њима блиски су неправедни.

10. О ви који верујете, кад вам вернице као исељенице из Мекке дођу, испитајте их; Аллах најбоље зна какво је њихово веровање, па ако се уверите да су вернице, онда их не враћајте неверницима; оне њима нису допуштене, нити су они њима допуштени; а њима дајте оно што су потрошили. Није вам грех да се њима жените кад им венчане дарове њихове дате. У браку невернице не задржавајте! Тражите оно што сте потрошили, а нека и они траже оно што су потрошили! То је Аллахов суд, Он суди међу вама, а Аллах све зна и мудар је.

11. А ако нека од жена ваших неверницима умакне, и ако ви после у борби плен заробите, онда онима чије су жене умакле венчане дарове које су им дали намирите. И бојте се Аллага, у Кога верујете!

لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ
فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنۢ
تَّبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يَحِبُّ
الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٨﴾

اِنَّمَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَاتَلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوْا عَلٰٓى
اِخْرَاجِكُمْ اَنۢ تَّوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا جَآءَكُمُ
الْمُؤْمِنٰتُ مِهْجِرٰتٍ فَاَمْتَحِنُوْهُنَّ ۚ ۭ اللّٰهُ
اَعْلَمُ بِاٰمِنٰتِهِنَّ ۚ اِنۢ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ
وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۚ وَعَآثُوْهُنَّ مَا اَنْفَقُوْا وَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمۡ اَنۡ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَا
ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ
الْكُفَّارِ ۚ وَسْأَلُوْا مَا اَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ
اَنْفَقُوْا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾

وَ اِنْ قَاتَلْتُمۡ شَيْءً مِّنۡ اَرْوَاجِكُمْ اِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُكُمْ فَاَتٰوُا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ
اَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا اَنْفَقُوْا وَ اَتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ
اَنْتُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

12. О Веровесниче, када ти дођу вернице да ти дају обећање на верност: да неће Аллаху никога у обожавању да придружују, и да неће да краду, и да неће мужевима туђу децу да подмећу, и да неће ни у чему, што је добро, послушност да ти одбијају, ти обећање њихово прихвати и моли Аллаха да им опрости; Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
يُبَايِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ
أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ
أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي
مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. О ви који верујете, не узимајте за присне пријатеље и заштитнике људе на које се Аллах расрдио; они су изгубили наду да ће било какву награду на Будућем свету да имају, исто као што су неверници изгубили наду у вези са онима који су у гробовима.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا
يَسِيَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

Бојни ред الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллаха слави и велича оно што је на небесима и оно што је на Земљи; Он је Силни и Мудри!

2. О ви који верујете, зашто говорите оно што не радите?!

3. Како само Аллах презише да говорите оно што не радите!

4. Аллах, заиста, воли оне који се боре на Његовом путу у редовима као да су утврђено здање.

5. Када Мојсије рече своме народу: „О народе мој, зашто ме узнемиравате, а добро знате да сам вам ја Аллахов посланик!” И кад они скренуше у страну, Аллах скрену њихова срца, а Аллах неће да упути народ који је огрезао у греху.

6. А када Исус, Маријин син, рече: “О синови Израилјеви, ја сам вам Аллахов посланик, да вам потврдим пре мене објављену Тору и да вам донесем радосну вест о посланику чије је име Ахмед, који ће после мене да дође”, и кад им је донео јасне доказе, они рекоше: “Ово је очигледна враџбина!”

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوضٍ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمَ لِمَ تُؤْذُونَنِي
وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي
مِنْ بَعْدِي ائِسْمُهُ اءَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

7. А има ли већег насилника од онога који о Аллаху износи лажи док се у ислам позива?! А Аллах неће да упути народ који неправду чини.

8. Они желе да утру Аллахово светло својим устима, а Аллах ће да употпуни Своје светло, макар то мрзели неверници.

9. Он је послао Свог Посланика са Упутом и Вером Истине да би је уздигао изнад свих вера, макар то мрзели незнанобошци.

10. О ви који верујете, хоћете ли да вам укажем на трговину, која ће да вас спаси из болне патње?

11. Верујте у Аллаху и Његовог Посланика и својим богатствима и својим животима борите се на Аллаховом путу - то вам је, да знате, боље.

12. Он ће ваше грехе да вам опрости и да вас уведе у рајске баште, кроз које теку реке, и у дивне дворове у вртovima Едена; то је велики успех.

13. А даће вам и другу благодат коју волите: Аллахову помоћ и скору победу! Зато обрадуј вернике!

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ
مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَى
تَجَرَّةٍ تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ
قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. О ви који верујете, будите Аллахови помагачи, као што је рекао Исус, Маријин син, блиским следбеницима: “Ко су моји помагачи у позивању Аллаху?” Они одговорише: “Ми смо Аллахови помагачи!” Па је једна група из Израилјевих потомака поверовала, а друга група узневеровала! Па смо оне који су веровали против њихових непријатеља оснажили и били су надмоћни.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ
 كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّتِهِ
 مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

Петак الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и оно што је на Земљи, Владара, Благословљеног и Светог, Силног и Мудрог.

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Он је неписменима послао Посланика, једног између њих, да им речи Његове казује и да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, иако су пре били у очигледној заблуди,

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

3. и другима који им се још нису прикључили, Он је Силни и Мудри.

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

4. То је Аллахова милост коју Он даје ономе коме хоће – а Аллах је поседник великог обиља.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾

5. Они којима је Тора дата да је следе, а затим је не следе, слични су магарцу који носи књиге. О како су лоши они који Аллахове доказе и знакове поричу! А Аллах неће да упуту на Прави пут људе насилнике.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ الْإِمَارِ يُحْمَلُ أَثْقَارًا بَنَسْ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

6. Реци: “О Јевреји, ако тврдите да сте ви од свих људи једини Аллахови миљеници, онда пожелите смрт, ако истину говорите.”

7. А због онога што њихове руке раде неће никад да је пожеље; Аллах добро зна насилнике.

8. Реци: “Смрт од које бежите заиста ће да вас стигне. Затим ћете Оном који зна духовни и појавни свет да budete враћени и Он ће вас, о оном што сте радили, обавестити.”

9. О ви који верујете, кад у петак на молитву будете позвани, пожурите на слављење Аллаха, и оставите се трговине, то вам је боље, ако знате!

10. А кад се молитва заврши, онда се по земљи разиђите и трагајте за Аллаховим добрима и Аллаха много славите, да бисте успели.

11. Али, кад они какву трговачку робу или забаву угледају, похрле јој и тебе оставе самог да стојиш. Реци: “Оно што је код Аллаха боље је и од забаве и од трговине. А Аллах је најбољи Опскрбитељ.”

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن رَّعِمْتُمْ أَنَّنِي
أَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَوُاْ الْمَوْتَ
إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٦﴾

وَلَا يَمَمُونَهُٗ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّٰلِمِينَ ﴿٧﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُلَقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ
مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَذَرُواْ الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُواْ مِن فَضْلِ اللّٰهِ وَذَكِّرُواْ اللّٰهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا
وَتَرَكَوْكَ فَإِمَّا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ
الْهَوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الرَّزَاقِينَ ﴿١١﴾

Лицемерји المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кад ти лицемери долазе, они говоре: „Ми сведочимо да си ти, заиста, Аллахов посланик!“ И Аллах зна да си ти, заиста, Његов посланик, а Аллах сведочи и да су лицемери прави лажљивци.

2. Они су своје заклетве узели као штит, па одвраћају од Аллаховог пута. Ружно је, заиста, како поступају.

3. То је зато што су били верници, а затим неверници, па су им срца запечаћена, па не схватају.

4. Кад их погледаш, њихов те изглед задивљује; а кад проговоре, ти слушаш њихове речи - међутим, они су као шупљи наслоњени балвани, и мисле да је сваки повик против њих. Они су прави непријатељи, па их се причувај! Аллах их убио куда се одмећу!

5. А кад им буде речено: „Дођите, Аллахов Посланик ће да моли да вам се опрости!“ Они својим главама тресу и видиш их како охоло одбијају.

6. Исто им је – молио ти за њих опрост или не молио, Аллах неће да им опрости. Аллах, заиста, неће на Прави пут да упути невернички народ.

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

﴿٤﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَسَدَّةٌ يَّحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٦﴾

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾

7. Они говоре: “Не удељујте ништа онима који су уз Аллаховог Посланика, да би га напустили!” А ризнице небеса и Земље су Аллахове, али лицемери не схватају.

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ۚ وَاللَّهُ خَرَّائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

8. Они говоре: “Ако се вратимо у Медину, сигурно ће јачи да истерају из ње слабијег!” А снага је код Аллаха и код Његовог Посланика и код верника, али лицемери не знају.

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. О ви који верујете, нека вас ваша имања и ваша деца не забаве од спомињања Аллаха. А они који то учине, прави су губитници.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

10. И удељујте од онога чиме вас Ми опскрбљујемо пре него што неком од вас дође смрт, па да онда каже: “Господару мој, да ме још само кратко време задржиш у животу, па да милостињу удељујем и да будем добар!”

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Аллах сигурно неће да остави у животу никога коме дође његова смрт. Аллах у потпуности зна оно што ви радите.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

Самообмана التغابن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и све што је на Земљи. Њему припада сва власт и Њему припада сва похвала; Он над свиме има моћ!

2. Он вас је створио, па има међу вама и неверника, а има међу вама и верника. Све што ви радите Аллах добро види.

3. Он је небеса и Земљу створио са Истином и уобличио вас и ваше ликове чини најлепшим, и код Њега је коначно одредиште.

4. Он зна шта постоји на небесима и на Земљи и зна шта кријете и шта показујете! Аллах добро зна шта груди крију.

5. Није ли до вас дошла вест о онима који још давно нису веровали, па су кобност свога поступка искусили - а још их и болна казна чека?

6. То је зато што су говорили, кад су им њихови посланици јасне доказе доносили: "Зар да нас људи упућују?" Па нису веровали и окретали су се; а Аллаху није нико потребан, Аллах је независан и хваљен!

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا
تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٤﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا
وَأَسْتَغْنَىٰ اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

7. Неверници мисле да неће да буду оживљени. Реци: “Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, па ћете о оном што сте радили, заиста, да будете обавештени!” А то је Аллаху лако.

رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْمَرُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

8. Зато, верујте у Аллаха и Његовог Посланика и у Светло које објављујемо, Аллах у потпуности зна оно шта ви радите.

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. Онда када вас Он сакупи на Судњем дану, тог дана схватићете да сте били обмањени. Ко буде веровао и радио добра дела, Аллах ће да му прекрије лоша дела и увешће га у рајске баште кроз које теку реке, у њима ће вечно да бораве. То ће да буде велики успех!

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. А они који нису веровали и који су Наше речи и доказе порицали, биће становници у Ватри; у њој ће вечно да остану, а ужасно је то место!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. Никаква невоља не погађа осим са Аллаховом дозволом! А ко у Аллаха верује, Он ће да упутити његово срце, а Аллах све добро зна.

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. И покоравате се Аллаху и Његовом Посланику; а ако се окренете, па обавеза Нашег Посланика је само јасна обзнана!

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. Само је Аллах Бог, и нека се верници само у Аллаха поуздају!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. О ви који верујете, међу вашим супругама и вашом децом, заиста, имате непријатеља, па их се причувајте! А ако преко тога пређете и не користе и опростите, па Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ
تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

15. Ваша имања и ваша деца само су искушење, а код Аллаха је велика награда.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Па Аллаха се бојте колико год можете, и слушајте и покоравајте се и удељујте за своје добро. А они који буду сачувани похлепе и тврдичлука, такви су успели.

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحَّ
نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

17. А ако Аллаху леп зајам дате, Он ће да вам га увећа и опростиће вам. Аллах је Захвалан и Благ.

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Познавалац онога што је недокучиво чулима и онога што је појавно, Силни и Мудри.

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٨﴾

Развод брака الطلاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О Веровесниче, кад хоћете жене да разведете, ви их разведите у време кад су чисте, и рачунајте то време, и Аллаха, свога Господара, се бојте. Не изгоните их из њихових кућа, а ни оне нека не излазе, осим ако учине очигледно срамно дело. То су Аллахове границе. Онај који крши Аллахове прописе, сам себи је учинио неправду. Шта знаш, Аллах ће, можда, после тога нешто ново да одреди!?

2. Па када оне испуне време свог чекања, ви их или на леп начин задржите, или се лепо од њих коначно раставите, и као сведоке узмите двојицу својих праведних људи, и обавите сведочење ради Аллаха! То је савет за оног који верује у Аллаха и у Судњи дан - а ономе који се Аллаха боји, Он ће излаз дати

3. и опскрбиће га одакле се и не нада; ономе који се у Аллаха узда, Он му је довољан. Аллах ће, заиста, да испуни оно што је одлучио; Аллах је свему већ рок одредио.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا
اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا
يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ
وَلِلَّهِ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ
يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى
عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ
ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
مَخْرَجًا ﴿٢﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ
أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

4. А оне ваше жене, које су изгубиле наду у месечно прање - ако сумњате - оне треба да чекају три месеца, а и оне које га још нису добиле! Време чекања за трудне жене јесте порођај. А оне ко се Аллаха боји, Он ће у свему лакоћу да подари.

5. То је Аллахов пропис који вам Он објављује. А оне ко се буде Аллаха бојао, Он ће да покрије лоше поступке и још ће да му увећа награду.

6. Њих оставите да станују тамо где и ви станујете, према својим могућностима, и не чините им тешкоће, зато да бисте на њих извршили притисак. Ако су трудне, носите трошкове њиховог издржавања све док се не породе; а ако вам доје децу, онда им дајте накнаду и споразумите се међусобно на леп начин. А ако настану размирице, нека му онда друга доји дете.

7. Нека имућан према своме богатству сноси трошак дојења, а онај који је у оскудици, нека издваја према томе колико му је дао Аллах. Аллах никог не задужује више него што му је дао; Аллах ће, сигурно, после тегобе, олакшање да подари.

وَالَّتِي يَسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ
نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ
أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦﴾

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ
أَجْرًا ﴿٧﴾

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ
وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ
كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى
يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ
فَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ
أُخْرَىٰ ﴿٨﴾

لِيَنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ
اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٩﴾

8. А колико ли је само било насеља која су се о заповеди свога Господара и Његових посланика оглушила?! Па смо са њима жестоко рачун свели и казнили их - а и казнићемо их - патњом ужасном!

9. Они су погубност својих поступака искусили, а пропаст је била - и биће - њихов крај.

10. Аллах је за њих припремио болну патњу; зато се бојте Аллаха, о ви који сте разумом обдарени, ви који верујете! Аллах вам је већ спустио Опомену,

11. и послао Посланика, који вам Аллахове јасне речи казује, да би извео из тмина на светло оне који верују и добра дела чине. А онога који буде у Аллаху веровао и добро радио, увешће у рајске баште кроз које теку реке. У њима ће вечно, заувек да остану; најлепшу опскрбу Аллах му је припремио.

12. Аллах је седам небеса створио, а исто толико је и земаља створио; Његова одредба до свих њих доспева да бисте ви знали да Аллах над свиме има моћ и да Аллах знањем Својим све обухвата!

وَكَايْنِ مِنَ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وُرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكَرًا ﴿٨﴾

فَدَاخَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا
خُسْرًا ﴿٩﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَتَأُولَى الْأَلْتَبِ الَّذِينَ ءَامَنُوا فَدْ أَنزَلَ
اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ
مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّٰلِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

التحریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О Веровесниче, зашто себи забрањујеш оно што ти је Аллах дозволио - желећи задовољство својих супруга? А Аллах опрашта грехе и милостив је.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

2. Аллах вам је прописао како да искупите своје заклетве; Аллах је ваш Господар; Он је Свезнајући и Мудри.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. А кад Посланик једној својој супрузи тајно говор повери, па га она разгласи, а Аллах му то обзнани, он је упозна са нечим што је казала, а нешто прећути. Па кад је он о томе обавести, она упита: „Ко тебе о томе обавести?“ Он одговори: „Обавестио ме је Свезнајући, Онај Који у потпуности све зна.“

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾

4. Ако се вас две покајете Богу, па, ви сте биле учиниле оно због чега је требало да се покајете. А ако се против њега удружите, па, Бог је заштитник његов, и анђеоло Гаврило, и честити верници; најпосле, и сви анђели ће му подршка бити.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

5. Ако вас он разведе, његов Господар ће да му подари, уместо вас, боље супруге; муслиманке, вернице, покорне Аллаху, покајнице, побожне, које посте, и удаване и девице.

عَسَىٰ رَبُّهُٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبَدِّلَهُ
أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ
قَنِيَتٍ تَنَبَّيْتِ عِبَادَتِ سَبِّحَتِ تَتَبَّيْتِ
وَأُبْكَرًا ﴿٥﴾

6. О ви који верујете, себе и своје породице чувајте од Ватре којој су гориво људи и камење, о којој се брину анђели строги и снажни, који се ономе што им Аллах заповеди не опиру, и који оно што им се нареди извршавају.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
عَلَيْهَا مَلَكُوتُ غِلَاطٍ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

7. „О ви који нисте веровали, данас се не правдајте, бићете кажњени само за оно што сте радили.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا لِلْيَوْمِ
إِنَّمَا تُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

8. О ви који верујете, покајте се чинећи Аллаху искрено покајање, како би вам ваш Господар ваше лоше поступке избрисао и да би вас у рајске баште, кроз које теку реке, увео, на Дан у којем Аллах неће да понизи Веровесника и оне који су заједно са њим веровали; њихово светло ће да иде испред њих, са њихове десне стране. „Господару наш“, говориће они, „учини потпуним наше светло и опрости нам. Ти, заиста, над свиме имаш моћ.“

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمُ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا
نُورَنَا وَاعْفُ رَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٨﴾

9. О Веровесниче, бори се против неверника и лицемера и буди строг према њима! Њихово пребивалиште биће Пакао, а ужасно је то крајње одредиште.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

10. Аллах наводи као пример, оних који не верују, Нојеву жену и Лотову жену: биле су удате за Наше две честите слуге, па су их изневериле, и њих двојица им неће моћи ништа код Аллаха помоћи, и биће речено: „Улазите вас две у Ватру, са онима који у њу улазе!“

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ
نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ
مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

11. А Аллах наводи као пример, оних који верују, фараонову жену, кад је рекла: „Господару мој, сагради ми код Себе кућу у Рају и спаси ме од фараона и његових поступака, и избави ме од насилних људи!“

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

12. И Марију, кћер Јоакимову, која је своју невиност сачувала, па смо у њу живот удахнули, и она је у речи свога Господара и Његове књиге поверовала и била је од оних који су покорни.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنِيَ بِهِ وَكَانَتْ مِنَ
الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

Власт الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Узвишен и благословљен је Онај у Чијој је руци власт и Он над свима има моћ,

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Онај Који је створио смрт и живот да би искушао који ће од вас боља дела да има; Он је Силни, Опростилац греха,

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾

3. Онај који је седам небеса као слојеве, једне изнад других, створио - ти у ономе што Свемилосни ствара не видиш никаквог несклада, па поново погледај, видиш ли икакву пукотину!?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ ﴿٣﴾

4. Затим, поново више пута погледај, поглед ће да ти се врати клонуо и уморан.

ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

5. Ми смо најближе небо украсили сјајним светиљкама и учинили смо их за гађање ђавола, и припремили смо им патњу у Огњу.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

6. А онима који не верују у свога Господара, припада патња у Паклу. Ужасно је то боравиште!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

7. Кад буду у њега бачени, чуће његово грозно хукање, док кључа,

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾

8. готово да се од беса распадне. Кад год се која гомила баци у њега, стражари у њему ће да их упитају: „Зар није нико долазио да вас упозорава?“

9. „Јесте, долазио нам је онај који нас је упозоравао,“ одговориће, „а ми смо порицали и говорили: 'Аллах није објавио ништа, ви сте у великој заблуди!'“

10. И рећи ће: „Да смо слушали или размишљали, не бисмо међу становницима Огња били!“

11. И они ће да признају своје грехе, па далеко били становници Огња!

12. Онима који се свога Господара боје и кад их нико не види - припада опрост и награда велика!

13. Говорили ви тихо или гласно - па, Он сигурно зна шта груди крију!

14. А како и не би знао Онај Који ствара, Који зна и оно што је најситније, Онај Који у потпуности све зна!

15. Он вам је Земљу учинио погодном, па ходајте њеним пределима и храните се оним што Он даје, и Њему се све враћа.

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كَمَا أُنْذِرُ فِيهَا
فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ﴿٩﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا
فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ
وَالَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

16. Јесте ли сигурни да Онај Који је на небесима неће у земљу да вас утера, кад она почне изненада да се тресе?!

17. Или сте сигурни да Онај Који је на небесима неће да пошаље на вас ветар са камењем?! Па, знаћете какво је Моје упозорење!

18. А порицали су и они пре њих, па каква је била Моја осуда!

19. Зар они не виде птице изнад себе како лете раширених крила, а и скупљају их? Само их Свемилосни држи; Он, заиста, све добро види.

20. И, ко је тај који ће да буде ваша војска и да вам помогне, осим Свемилосног?! Неверници су само обманути!

21. А, и ко је тај који ће да вас нахрани, ако Он храну Своју ускрати?! Али, они су устрајни у охолости и одбојности.

22. Да ли је боље упућен онај који иде погнут са лицем према земљи или онај који правим путем усправно иде?

23. Реци: „Он вас је први пут створио и дао вам слух, вид и разум, па како само мало захваљујете!“

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿٦٦﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرِ ﴿٦٧﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿٦٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ
وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمِسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٦٩﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ
مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي
غُرُورٍ ﴿٧٠﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ
رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٧١﴾

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ
أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٢﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

24. Реци: „Он вас је по Земљи разасуо и пред Њим ћете да будете сакупљени.“

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. А они говоре: „Кад ће већ једном та претња, ако истину говорите?!“

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

26. Реци: „Само Аллах зна! А ја сам само јасни упозоритељ.“

قُلْ إِنَّمَا أَلْعَلُّمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. Кад је изблиза угледају биће ојађена лица оних који нису веровали и биће речено: „Ево, ово је оно што сте пожуривали!“

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Реци: „Кажите ви мени: ако Аллах пошаље смрт мени и онима који су са мном, или ако нам се смилује, ко ће невернике од болне патње да заштити?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. Реци: „Он је Свемилосни, у Њега верујемо и на Њега се ослањамо, а ви ћете сигурно да сазнате ко је у очигледној заблуди.“

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَاطِمًا بِهِء وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

30. Реци: „Шта мислите, ако ваше воде које пијете нестану, ко ће дати обилну текућу воду?“

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

Калем القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Нун. Тако Ми пера и онога што они пишу,

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ١

2. ти због благодати свога Господара, ниси луд,

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ٢

3. ти ћеш, сигурно, да имаш непрестану награду.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ٣

4. И, заиста, твој морал је величанствен

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ٤

5. и ти ћеш да видиш, а и они ће да виде,

فَسَبِّحْهُ وَبُصِّرْهُ ٥

6. ко је од вас заведен!

بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ٦

7. Твој Господар најбоље зна ко је са пута Његовог скренуо и Он најбоље зна оне који су на Правом путу.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٧

8. Па, не покуравај се онима који поричу,

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ٨

9. они би једва дочекали да ти попустиш, па би и они попустили,

وَدُّوا لَوْ تُدْهِىٰ فَيُدْهِئُونَ ٩

10. и не слушај ниједног кривоклетника, презреног,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ١٠

11. онога који преноси туђе речи ради смутње,

هَمَزٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ ١١

12. који спречава добро, онога који скрнави прописану границу, грешника

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٢

13. суровог и, поред тога, по злу познато,

عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

14. само зато што има много имовине и синова,

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

15. који говори, кад му се речи Наше кажују: „То су само приче древних народа!“

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

16. На нос ћемо Ми њему да утиснемо белег!

سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُومِ ﴿١٦﴾

17. Ми смо их ставили на искушење, као што смо власнике једне баште ставили на искушење кад су се заклели да ће сигурно рано ујутру да је оберу,

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

18. а нису рекли: „Ако Аллах да!“

وَلَا يَسْتَشْنُونَ ﴿١٨﴾

19. И док су они спавали, њу од твога Господара задеси несрећа

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

20. и она освану опустошена.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. А у зору они су једни друге дозивали:

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. „Пораните до своје њиве ако мислите да ја оберете!“

أَنْ أَعْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾

23. И они кренуше тихо разговарајући:

فَإِنْظِلُّوا وَهُمْ يَخْفَتُونَ ﴿٢٣﴾

24. „Нека вам данас у њу никако ниједан сиромах не улази!“

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

25. И они поранише одлучни да ће моћи да је оберу,

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾

26. а кад је угледаше, повикаше: „Ми смо залутали,

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾

27. напротив - свега смо лишени!“

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Најбољи између њих рече: „Нисам ли вам ја говорио да треба Аллаха да славите?“

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. „Слављен и Узвишен је наш Господар!“, рекоше, „ми смо, уистину, били неправедни!“

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. И онда почеше да критикују једни друге.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ ﴿٣٠﴾

31. „Тешко нама“, говорили су, „ми смо, заиста, били охоли.

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

32. Наш Господар може да нам подари бољу од ње, само од Господара нашег ми се надамо накнади!“

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

33. Ето, таква је била казна, а на Будућем свету је казна још већа, кад би само они знали!

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَٰعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. За оне који се буду бојали Аллаха биће, заиста, баште уживања код њиховог Господара,

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

35. зар ћемо муслимане са неверницима да изједначимо?!

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. Шта вам је, како расуђујете?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Или, можда имате Књигу, па у њој читате

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

38. да ћете да имате оно што ви изаберете?!

39. Или, можда имате Наше заклетве које ће до Судњег дана да вреде да ће бити онако како ви одредите?!

40. Упитај их ко је од њих јамац за то.

41. Или, имају ли они саучеснике?! Па нека саучеснике своје доведу, ако говоре истину!

42. На Дан када се потколеница открије и када буду позвани да падну лицем на тло, па не буду могли.

43. Погледа оборених, прекриће их понижење! А били су позвани да падају лицем на тло док су били здрави.

44. Па, остави Мене и оне који овај Кур'ан поричу, Ми ћемо постепено, одакле се и не надају, патњи да их приближавамо

45. и времена ћу да им дајем, а обмана Моја је, заиста, чврста!

46. Или ти тражиш од њих награду, па су наметом оптерећени?!

47. Или је код њих знање о невидљивом свету, па они записују?!

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَكُمْ أَيمُنُ عَلَيْنَا بِلَعْنَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

سَأَلَهُمْ أَتَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

فَدَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ти стрпљиво чекај пресуду свога Господара и не буди као Јона у утроби кита, кад огорчен завапи,

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ
كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ
مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾

49. и да га није стигла Аллахова милост, на путо место би био избачен и прекор би заслужио,

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ
بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾

50. али, његов Господар га је одабрао и учинио га једним од оних који су добри.

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

51. Готово да те неверници својим погледима оборе док Кур'ан слушају, говорећи: „Он је, уистину, луд!“

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢١﴾

52. А он – Кур'ан је само свету целом опомена!

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

Час неизбежни الحاقة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Час обистињења,

أَلْحَاقَةُ ①

2. шта је Час обистињења?

مَا أَلْحَاقَةُ ②

3. И шта ти знаш шта је Час обистињења?!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا أَلْحَاقَةُ ③

4. Семуд и Ад су порицали застрашујући Удар,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ④

5. па је Семуд уништен страховитим повиком,

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ⑤

6. а Ад је уништен леденим ветром, силовитим.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ⑥

7. Њему је Он власт над њима био препустио седам ноћи и осам дана узастопних, па си у њима видео људе поваљане као шупља палмина дебла,

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ
أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ⑦

8. и видиш ли да је ико од њих остао?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ⑧

9. А фараон, и они пре њега, и преврнута насеља су чинили грехе,

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
بِالْحَاطِطَةِ ⑨

10. и били су непослушни посланику
свога Господара, па их је Он казнио
жестоком казном.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

11. Ми смо вас, кад је вода све
преплавила, носили у лађи,

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. да вам је учинимо поуком и да то
од заборава сачува уво које памти.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ
وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

13. А кад једном у рог буде дувнуто,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. па Земља и брда буду дигнута и
од једног удара здробљена,

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

15. тог дана ће Догађај страховити
да се догоди,

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

16. и небо ће да се раздвоји - тада ће
да буде лабаво.

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

17. И анђели ће на његовим
крајевима да стоје, а Престо твога
Господара ће тог дана изнад њих да
држе осморица.

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ
فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ﴿١٧﴾

18. Тог дана бићете изложени, и
ниједна ваша тајна неће скривена да
остане.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

19. Онај коме се његова књига у његову десну руку да, рећи ће: „Ево вам, читајте моју књигу,

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ
هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهٗ ﴿١٩﴾

20. ја сам заиста и мислио да ћу свој рачун да полажем.“

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيَهٗ ﴿٢٠﴾

21. И он ће живети задовољним животом,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

22. у узвишеном Рају,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23. чији ће плодови да буду надхват руке.

فُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

24. „Једите и пијте радосни, за оно што сте у данима минулим зарадили!“

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

25. А онај коме се књига да у његову леву руку, рећи ће: „Камо среће да ми моја књига ни дата није

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ
يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ ﴿٢٥﴾

26. и да ни сазнао нисам за свој обрачун!

وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِيَهٗ ﴿٢٦﴾

27. Камо среће да ме је смрт докрајчила,

يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

28. богатство моје ми није од користи,

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهٗ ﴿٢٨﴾

29. снаге моје нема више!“

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ ﴿٢٩﴾

30. „Зграбите га и окујте у окове,

خُذُوهُ فَعَلُّوهُ ﴿٣٠﴾

31. затим га само у ватри пржите,

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

32. а онда га у ланце седамдесет
лаквата дуге вежите;

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَأَسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

33. заиста, он у Аллаха Великог није
веровао

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

34. и да се нахрани сиромаш није
подстицао,

وَلَا يُخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

35. зато он овде данас нема присног
пријатеља

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. ни другог јела осим смрдљиве
капљевине

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

37. коју ће само несретни да једу.“

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

38. А Ја се кунем оним што видите

فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. и оним што не видите,

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Кур'ан је, заиста, говор објављен
племенитом Посланику,

إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. а није говор никаквог песника -
како ви мало верујете!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. И нису речи никаквог пророка -
како ви мало размишљате!

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ﴿١٢﴾

43. Објава је он од Господара
светова!

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

44. А да је он о Нама износио
којекакве речи,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿١٤﴾

45. Ми бисмо га десницом
дохватили,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٥﴾

46. а онда му жилу куцавицу
пресекли,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٦﴾

47. и нико између вас не би могао од
тога да га одбрани.

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿١٧﴾

48. Заиста је он богобојазнима
опомена,

وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٨﴾

49. а Ми сигурно знамо да ће међу
вама да буде порицатеља.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

50. И он је збиља јад неверницима,

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

51. а он је, заиста, сама Истина.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٢١﴾

52. Зато ти слави и величај име свога
Господара, Величанственога!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

Степени المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Неко је хитно затражио патњу која ће да се догоди

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ①

2. неверницима - нико њу не може да спречи

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

3. да то Аллах, Господар узвишености и степена, не учини.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

4. Њему се пењу анђели и анђео Гаврило у дану који педесет хиљада година траје.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④

5. Ти лепо буди стрпљив.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ⑤

6. Они, заиста, мисле да је Судњи дан далеко - да неће да се догоди,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥

7. а ми сматрамо да је близу.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑦

8. На дан када небо буде као талог од уља,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ⑧

9. а брда као вуна рашчупана,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑨

10. када ближњи неће ближњег ништа да пита,

وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ⑩

11. иако ће једни друге да виде.
Преступник ће хтети да се од патње
тог дана искупи својим синовима,

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ
عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِنَبِيهِ ﴿١١﴾

12. и својом супругом, и својим
братом,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

13. и својом породицом која га
штити,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَكَّلُ عَلَيْهَا ﴿١٣﴾

14. и свима осталима на Земљи,
само да се избави.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنَجِّيهِ ﴿١٤﴾

15. Никад! Она је, заиста, жестока
буктиња

كَلَّا إِنَّهَا لَأُتَىٰ ﴿١٥﴾

16. која ће коже да гули,

نَزَاعَةً لِّلنَّسَوَىٰ ﴿١٦﴾

17. зваће онога ко се окретао од
истине и избегавао је

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾

18. и гомилао иметак и скривао га.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

19. Човек је, уистину, створење
лакомислено:

*إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

20. када га снађе невоља - очајан је,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

21. а када га задеси добро, он га
ускраћује,

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

22. осим оних који обављају молитву

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

23. који су у својим молитвама
устрајни,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. и они у чијим имовинама има одређени део

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

25. за оног који проси и за онога који је ускраћен а не проси,

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

26. и они који у Судњи дан верују,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الدِّينِ ﴿٢٦﴾

27. и они који од казне Аллахове страхују,

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. а од казне свога Господара нико није сигуран,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

29. и они који своја стидна места чувају,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

30. осим од својих супруга или оних које су у њиховом власништву - они, заиста, прекор не заслужују.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

31. А они који и поред тога нешто траже, они заиста прелазе границу,

فَمَنْ أَبْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

32. и они који чувају преузете обавезе и уговоре,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

33. и они који иза својих сведочења чврсто стоје,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

34. и они који на своје молитве пазе,

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

35. они ће у рајским баштама да буду почашћени.

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَّمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Шта је онима око тебе који не верују па журе,

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

37. здесна и слева, у гомилама?!

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

38. Зар сваки од њих жуди да у Рај уживања уђе?!

أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً نَّعِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Напротив! Ми смо их створили од онога што они знају!

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. И Ја се кунем Господаром истока и запада да можемо

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. бољим од њих да их заменимо и нико у томе не може да Нас спречи.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٤١﴾

42. Зато их остави нека се у беспослице удубљају и забављају док Дан којим им се прети не дочекају,

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيُلْعَبُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَهِمُ الْيَوْمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Дан у коме ће журно, као да идолима хрле, из гробова да изађу,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

44. оборених погледа и понижењем опхрвани. То ће да буде Дан којим им се претило!

خَلِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

Нух نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ми смо послали Ноја његовом народу: „Упозоравај свој народ пре него што га стигне болна патња!“

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ
مِنْ قَبْلِي أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

2. „О народе мој“, говорио је он, „ја сам вам заиста јасни опомињач!

قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

3. Аллаха обожавајте и бојте Га се, а и мени будите послушни.

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٣﴾

4. Он ће ваше грехе да вам опрости и у животу до Одређеног часа да вас остави, а када дође Аллахов Одређени час, заиста неће, нека знате, да се одгоди.“

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَرِّجْكُمْ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا
يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Он рече: „Господару мој, ја сам свој народ и ноћу и дању, заиста, позивао,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

6. али га је позивање моје још више удаљило.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

7. И кад год сам их позивао да им опростиш, своје су прсте у уши стављали и својим хаљинама су се покривали - били су упорни и претерано охоли.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ
وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

8. Затим сам их ја отворено позивао,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾

9. а онда сам им јавно објављивао и у поверењу им шапутао,

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ
إِسْرَارًا ﴿٩﴾

10. и говорио: 'Тражите од свога Господара опрост. Он, заиста, много прашта;

11. Он ће да вам шаље обилату кишу

12. и много имања и синова да вам подари. И даће вам баште, а и реке ће да вам подари.

13. Шта вам је, па се Аллахове величине не бојите,

14. а Он вас постепено ствара?!

15. Зар не видите како је Бог седам небеса, једно изнад другог, створио

16. и на њима Месец светлим дао, а Сунце светиљком учинио?!

17. Аллах вас од земље ствара,

18. затим вас у њу враћа и из ње ће сигурно да вас изведе.

19. Аллах вам је Земљу учинио равном,

20. да бисте по њој ходали пространим путевима.”

21. Ноје рече: „Господару мој, они ме не слушају и поводе се за онима чија богатства и деца само њихову пропаст увећавају

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنْبِنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

22. и сплетке велике спремају.

23. И говоре: 'Никако своја божанства не остављајте, и никако, ни Веда, ни Сува'а, а ни Јегуса, ни Јеука, ни Несра не напуштајте!'

24. а већ су многе довели у заблуду, па Ти насилницима само заблуду повећај!"

25. И они су због својих греха потопљени и у Ватру ће да буду уведени и никога себи, мимо Аллаха, као помагача неће наћи.

26. И Ноје рече: „Господару мој, не остави на Земљи ниједног неверника,

27. јер ако их оставиш, они ће Твоје слуге у заблуду да заводе и само ће грешника и неверника да рађају!

28. Господару мој, опрости мени, и родитељима мојим, и ономе који као верник у дом мој уђе, и верницима и верницама, а неверницима само пропаст повећај!"

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرَا ﴿٢٢﴾

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا
وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ
يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ
الْكُفَرِيِّنَ دِيَارًا ﴿٢٦﴾

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا
إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

الجن Цин

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Реци: „Мени је објављено да је неколико духова прислушкивало и рекло: 'Ми смо, заиста, Кур'ан дивни слушали;

قُلْ أَوْحِيَ إِلَىٰ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ
فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾

2. који на оно што је исправно упућује - и ми смо у њега поверовали и више никога нећемо поред нашег Господара обожавати,

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرَكَ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

3. а Он - узвишена је моћ нашег Господара! - Није узео Себи ни супруге ни детета!

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا ﴿٣﴾

4. Један наш малоумник је говорио велику лаж о Аллаху,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ﴿٤﴾

5. а ми смо мислили да ни људи ни духови о Аллаху лажи не говоре;

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنَّ عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

6. и било је људи који су заштиту од духова тражили, па су им још више страх повећали;

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ
بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. и они мисле, као што и ви мислите, да Аллах никога неће да оживи.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
أَحَدًا ﴿٧﴾

8. И ми смо на небу увидели и утврдили да је моћних чувара и пламтећих светлица пуно;

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْءَتْ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾

9. и ми бисмо по њему заузимали разне положаје како бисмо шта чули, али ће онај, ко сада прислушкује, на пламтећу светлицу која вреба да наиђе;

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ
يَسْمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾

10. и ми не знамо да ли се онима на Земљи жели зло или им њихов Господар жели добро.

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ
أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

11. А међу нама има и добрих и оних који то нису, има нас врста различитих;

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا
طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾

12. и ми знамо да не можемо да се супротставимо Аллаху на Земљи, нити да Му умакнемо.

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

13. И ми смо, чим смо Кур'ан чули, у њега поверовали; а ко верује у свога Господара, не треба да се боји ни умањивања добрих, ни додавања лоших дела;

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ
يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَحْثَنَا وَلَا
رَهَقًا ﴿١٣﴾

14. и има нас муслимана, а има нас и залуталих, они који прихвате ислам одабрали су оно што је исправно,

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ
أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾

15. а они који су скренули, биће гориво у Паклу.“

وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

16. А да су устрајали на путу Истине,
Ми бисмо им дали обилну воду,

وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ
مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾

17. да бисмо их тиме ставили на
искушење; а оног ко се окрене од
Опомене свога Господара - Он ће у
тешку патњу да уведе.

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ
يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

18. Џамије су ради Аллаха, и не
молите се, поред Аллаха, никоме!

وَأَنْ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ
أَحَدًا ﴿١٨﴾

19. А када је Аллахов слуга устао да
Му се помоли, они су се скоро сви на
њега у гомилама окомили.

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

20. Реци: „Ја се само своје
Господару молим и никога поред
Њега не обожавам.“

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ
أَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. Реци: „Ја нисам у стању да од вас
какву штету отклоним нити неком од
вас неку корист да прибавим.“

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

22. Реци: „Мене нико од Аллаха не
може да заштити; само код Њега
могу уточиште да нађем,

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

23. и само могу да доставим оно што
је од Аллаха и Његове поруке.“ А
онога који Аллаху и Његовом
Посланику не буде послушан -
сигурно чека ватра Пакла; у њој ће
вечно, заувек да остане.

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

24. А када они виде оно чиме им се прети, сазнаће ко је слабији и малобројнији.

25. Реци: „Ја не знам да ли ће ускоро да буде оно чиме вам се прети, или је мој Господар одредио да ће то после дуго времена бити.

26. Познавалац је Он онога што је недокучиво чулима, и Он то не открива никоме,

27. осим онеме за кога је задовољан да посланик буде; Он, заиста, и испред њега и иза њега поставља оне који ће да га чувају,

28. да би знао да су доставили поруке свога Господара; а обухватио је оно што је код њих и заисте све побројао.“

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿١٤﴾

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿١٥﴾

عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
أَحَدًا ﴿١٦﴾

إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿١٧﴾

لَيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ
وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ﴿١٨﴾

Умотани المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О ти умотани!

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ①

2. Пробдиј ноћ, осим малог дела;

فُمَّ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ②

3. половину њену и мало мање од ње;

يَصْفَهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا ③

4. или мало више од ње, и учи Кур'ан разговетно.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④

5. Ми ћемо, заиста, да ти објављујемо тежак говор.

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑤

6. Устајање ноћу, заиста, јаче делује и изговор је разборитији,

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥

7. а ти дању, заиста, имаш много времена.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦

8. И спомињи име свога Господара и Њему у потпуности буди одан,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧

9. Он је Господар истока и запада, нема истинског бога осим Њега, Њега узми за заштитника!

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨

10. И издржи оно што они говоре и избегавај их на леп начин,

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا
جَمِيلًا ﴿١٠﴾

11. а препусти Мени оне који те у лаж утерују, који раскошно живе, и дај им мало времена;

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ﴿١١﴾

12. биће код Нас, заиста, окова и огња,

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

13. и јела које у грлу застаје, и несносне патње,

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

14. на Дан када се Земља и планине затресу и планине меке пешчане дине постану.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

15. Ми смо вам заиста послали Посланика да би сведочио против вас, исто онако као што смо и фараону послали посланика,

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

16. али фараон није послушао посланика, па смо га тешком казном казнили.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا
وَبِيلًا ﴿١٦﴾

17. Како ћете, ако останете неверници, да се сачувате Дана који ће децу да учини седом?!

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

18. Небо ће тада да се расцепи, и обећање Његово биће испуњено.

السَّمَاءُ مُنْفِطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

19. Ово је, заиста, поука; и ко хоће, пут ка своме Господару прихватиће!

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

سَبِيلًا ﴿١٩﴾

20. Господар твој сигурно зна да ти клањајући проводиш мање од две трећине ноћи, њену половину, или њену трећину, а и група оних који су уз тебе. Аллах одређује дужину ноћи и дана, Он зна да ви то нећете моћи да издржите па вам прашта, а ви из Кур'ана учите оно што знате. Он зна да ће међу вама да буде болесних, и оних који ће по свету да путују, и Аллахове благодати да траже, и оних који ће на Аллаховом путу да се боре. Па учите из њега оно што је лако, и обављајте молитву, и дајте милостињу, и Аллаху леп зајам дајте! А добро које за себе унапред припремите наћи ћете код Аллаха да је још боље и са наградом већом. И молите Аллаха да вам опрости. Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.

﴿٢٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۖ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نَّحُصُّهُ فِتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

Покривени المدثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О ти покривени

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ①

2. Устани и упозоравај,

قُمْ فَأَنْذِرْ ②

3. и свога Господара величај!

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ③

4. И одећу своју очисти!

وَتِبْيَاكَ فَطَهِّرْ ④

5. И кипова се клони!

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑤

6. И не даруј нешто надајући се да ће
да ти буде узвраћено више!

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ⑥

7. И трпи ради свога Господара!

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑦

8. А када у рог буде дувнуто,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الْنَافُورِ ⑧

9. то ће тада да буде тежак дан,

فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ⑨

10. неверницима нимало лак.

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ⑩

11. Остави Мене и онога кога сам Ја
самог створио

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ⑪

12. и богатство му огромано дао,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾

13. и синове који су са њим,

وَبَنِينَ شُهَدَاءَ ﴿١٣﴾

14. и живот му угодним учинио,

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾

15. и жуди да му још увећам!

ثُمَّ بَطَّمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

16. Никако! Он, заиста, пркоси Нашим доказима

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاءِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

17. а оптеретићу га Ја тешком казном,

سَأَرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

18. јер је смишљао и рачунао,

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

19. и, проклет био, како је прорачунао!

فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

20. и још једном, проклет био, како је прорачунао!

ثُمَّ أُدْبِرَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

21. Затим је сагледао,

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. па се онда смркнуо и намрштио,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. и потом се окренуо и узохолио,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. и рекао: „Ово није ништа друго до врацбина која се наслеђује,

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُورَثُ ﴿٢٤﴾

25. ово су само човекове речи!“

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

26. У Секар ћу ја њега да бацим.

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

27. А знаш ли ти шта је Секар?!

وَمَا أَذْرَكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

28. Ништа он неће да поштеди,

لَا تُبْقَى وَلَا تَذُرُ ﴿٢٨﴾

29. коже ће да пржи, па црним да учини,

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

30. над њим су деветнаесторица.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

31. Ми смо чуварима Ватре само анђеле поставили и одредили смо њихов број као искушење онима који не верују - да се увере они којима је дата Књига, и да се онима који верују повећа веровање, и да они којима је дата Књига и они који су верници не сумњају, и да они чија су срца болесна и они који су неверници кажу: „Шта је Аллах хтео овим примером?“ Тако Аллах коме хоће даје да је у заблуди, и на Прави пут упућује кога хоће. А војске твога Господара зна само Он. И она - Ватра људима је само опомена.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً
وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَيَزِدَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ
رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى

لِّلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

32. И тако Ми Месеца

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

33. и ноћи када нестане,

وَالَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ③٣

34. и зоре када сване,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ③٤

35. то је, заиста, једна од највећих
невоља,

إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرِ ③٥

36. људима је опомена;

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ③٦

37. онеме између вас који хоће
напред да иде или заостане!

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ③٧

38. Свака душа ће за своја дела да
одговара,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ③٨

39. осим оних на десној страни,

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ③٩

40. они ће да се у рајским баштама
распитују

فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ④٠

41. о неверницима.

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ④١

42. „Шта вас је довело у Секар?“

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ④٢

43. „Нисмо“, рећи ће, „били од оних
који су се Аплаху клањали.

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ④٣

44. нити смо хранили сиромаше.

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ④٤

45. И у беспослице смо се упуштали
са беспослењацима,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ④٥

46. и Судњи дан смо порицали,

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

47. све док нам смрт није дошла.“

حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

48. Њима неће да користи посредовање посредника.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾

49. Па зашто се они окрећу од опомене?

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

50. Као да су дивљи магарци преплашени

كَأَنَّهُمْ خُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

51. који беже од лавова!

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾

52. Напротив, сваки би човек међу њима хтео да му се дају раширени листови.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَّةً ﴿٥٢﴾

53. Никада, јер они се оног света не плаше!

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

54. Уистину! Кур'ан је опомена,

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾

55. и ко хоће, на уму ће да га има,

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٥٥﴾

56. а на уму ће да га има само ако Аллах буде хтео, Он је једини достојан да Га се боје и достојан је да опрашта.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

Смак света القيامة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кунем се Судњим даном

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ①

2. и кунем се душом која себе кори.

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ ②

3. Зар човек мисли да његове кости
нећемо да сакупимо?!

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ③

4. Хоћемо, Ми можемо да вратимо
јагодице прста његових поново.

كَلَّا قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ④

5. Али, човек хоће да негира оно што
је пред њим,

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑤

6. па пита: “Када ће Судњи дан
бити?”

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ ⑥

7. Када се поглед збуну

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑦

8. и Месец помрачи

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ⑧

9. и Сунце и Месец смотају, па сјај
изгубе,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑨

10. тог дана човек ће да повиче: „Где
да се бежи?“

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ⑩

11. Не, нема спаса!

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑪

12. Тог дана твоме је Господару
повратак.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑫

13. Тог дана човек ће о ономе што је
припремио, а што је пропустио, да
буде обавештен.

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑬

14. Штавише, човек себе добро зна -
сам ће против себе сведочити,

15. макар износио своја оправдања.

16. Не изговарај Кур'ан језиком
својим да би га што пре запамтио,

17. Ми смо дужни да га сакупимо да
би га ти читао.

18. А када га читамо, ти прати
читање његово,

19. а после, Ми смо дужни да га
објаснимо.

20. Али, напротив, ви овај пролазни
свет волите,

21. а онај други свет запостављате.

22. Тог дана нека лица ће да буду
блистава,

23. у Господара свога ће да гледају.

24. Тог дана нека лица ће бити
смркнута,

25. уверена да ће их снаћи велика
несрећа!

26. Пази, када душа допре до
кључних костију

27. и викне се: „Има ли лекара да га
излечи?!“

28. И он се увери да је то час смрти

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

وَلَوْ أَنَّمَا فِيهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِّنَ الْحَسَنَةِ وَرَأَىٰ

لَا تَحْرِيكَ بِهِ لِسَانًا لَّتَعَجَّلَ بِهِ ﴿١٥﴾

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٦﴾

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٧﴾

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٨﴾

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿١٩﴾

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٠﴾

وُجُوهٌ يُّؤْمِنُ بِآيَاتِنَا

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢١﴾

وُجُوهٌ يُّؤْمِنُ بِآيَاتِنَا

تَنْظُرُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٢﴾

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٣﴾

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٤﴾

وَضَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٥﴾

29. и нога се уз ногу савије.

وَأَلْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. Тог дана ће твоме Господару бити одведен.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

31. Није веровао и није молитву обављао,

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾

32. него је порицао и окретао се,

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾

33. а онда је својим охоло одлазио.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿٣٣﴾

34. Тешко теби! Тешко теби!

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾

35. и још једном: Тешко теби! Тешко теби!

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Зар човек мисли да ће сам себи препуштен да буде, да неће да одговара?!

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

37. Зар није био кап семена која се убаци,

أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾

38. затим заквачак коме Он онда размер одреди и складним му лик учини,

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

39. и од њега две врсте, мушкарца и жену, створи,

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. и зар Тај није способан мртве да оживи?!

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ

الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

Време الانسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Зар је то давно било кад човек није био помена вредан?

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

2. Ми човека од смесе семена стварамо да бисмо га ставили на искушење и чинимо да он чује и види.

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

3. Ми му на Прави пут указујемо, па или је захвалан или незахвалан.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

4. Ми смо за невернике окове и ланце и огањ разбуктали припремили.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

5. Заиста ће честити из пехара камфором зачињено пиће да пију,

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

6. са извора из ког ће само Аллахови робови да пију, и који ће куда хоће без муке да разводе.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

7. Они су завет испунили и плашили се дана чија ће коб да буде свуда присутна,

يُؤْفُونَ بِالْأَنذَارِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

8. и храну су давали, мада су је и сами волели, сиромаху, сирочету и заробљенику.

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

9. „Ми вас само због Аллаховог Лица хранимо, од вас ни признања ни захвалности не тражимо!

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾

10. Ми се бојимо нашег Господара, на Дан када ће лица да буду смркнута и намргођена.“

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

11. Њих ће тог дана Аллах да сачува страхоте и дароваће им блиставост и радост,

فَوَقَّعْنَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَضْرَةً
وَسُرُورًا ﴿١١﴾

12. за оно што су трпели Рајом и свилом наградиће их.

وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

13. Наслоњени на диване, они у њему ни Сунце ни велику хладноћу неће да осете,

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا
شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

14. у близини ће да им буде његова хладовина, а плодови његови надохват руке ће да им стају.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا
تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾

15. Биће услуживани из сребрених посуда и чаша које ће прозирне бити,

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَأَنَّ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

16. Биће услуживани из сребрених посуда и чаша које ће да буду прозирне,

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

17. У њему ће из чаше пити пиће
зачињено ђумбиром,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

18. са извора у Рају, који се зове
Селсебил.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. Служиће их вечно млада
послуга; да их видиш, помислио би
да су просути бисер.

*وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾

20. И куд год погледаш, видећеш
благостање и пространо царство.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. На њима биће одела од танке
зелене свиле и од броката, накићени
наруквицама од сребра, и даће им
њихов Господар да пију чисто пиће.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ
وَحُلُوفٌ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقْلُهُمْ رَبُّهُمْ
شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

22. „То вам је награда; ваш труд је
био хвале достојан!“

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ
مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

23. Ми ти објављујемо Кур'ан у
етапама.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

24. Зато, издржи до одлуке твога
Господара, и не слушај ни њиховог
грешника ни неверника!

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَائِمًا
أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

25. И спомињи име свога Господара
ујутру и предвече,

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

26. и у једном делу ноћи Њему падај
ничице и дуго Га ноћу величај.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Заиста они живот на пролазном
свету воле, а ништа их се не тиче
Дан тегобни који их чека.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Ми их чврстог тела стварамо и
зглобове им повезујемо, а ако
хоћемо, заменићемо их њима
сличним.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Ово је опомена, па ко хоће
држаће се пута који његовом
Господару води,

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

30. а ви ћете хтети само оно што
Аллах хоће. Аллах, уистину, све зна
и мудар је.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Он кога хоће уводи у милост
Своју, а неверницима је припремио
велику патњу.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْقَلِيلِينَ
أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

Послани المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми оних који се шаљу један за другим,

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ①

2. и оних што жестоко дувају,

فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ②

3. и оних који распростиру,

وَالنَّشِيرَاتِ شَيْرًا ③

4. и оних што раздвајају,

فَالْفَرَقَاتِ فَرَقًا ④

5. и оних што достављају опомену,

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ⑤

6. као оправдање или упозорење,

عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ⑥

7. сигурно ће да буде оно чиме вам се прети!

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَقِعَ ⑦

8. Када звезде изгубе сјај,

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ⑧

9. и када се отвори небо,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ⑨

10. и када се планине здробе у прах,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ⑩

11. и када се посланици окупе у одређено време.

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِيتَتْ ⑪

12. До којег је то дана одложено?

لَا يَّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾

13. До Судњег дана!

لَيَوْمٍ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

14. А знаш ли ти шта је Судњи дан?

وَمَا أَذْرَكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Тешко тога дана порицатељима истине!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

16. Зар Ми нисмо уништили древне народе

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. и после њих и оне који су за њима долазили?!

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

18. Тако ћемо са свим преступницима да поступимо!

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

20. Зар вас од незнатне текућине не стварамо,

أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

21. коју на поуздано место стављамо

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

22. до одређенога рока?!

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Тако смо одредили, а дивно ли то Ми чинимо!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Зар Ми нисмо учинили Земљу сабиралиштем

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

26. живих и мртвих

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

27. и на њој смо поставили непомичне високе планине, и зар вам Ми не дајемо да слатку воду пијете?!

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ
وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

28. А тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Идите према ономе што сте сматрали неистином.

أَنْظِلُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Идите према диму у три прама раздвојеном,

أَنْظِلُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

31. који хлада неће да даје и који од пламена неће да заклања.

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ ﴿٣١﴾

32. Он ће као куле искре да баца

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

33. као да су риђе камиле.

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

34. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

35. Дан је то у коме они неће ни да проговоре

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. и правдање неће да им буде дозвољено.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. То је Судњи дан, и вас и древне народе ћемо да сакупимо,

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

39. па ако имате какву сплетку, преварите Ме!

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾

40. Тешко тога дана порицатељима.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Они који су се бојали Аллаха биће међу изворима, у густим баштама.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

42. И међу воћем које буду желели.

وَفَوَكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

43. „Једите и пијте, пријатно нек вам је, због оног што сте радили.“

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Тако ћемо Ми оне који чине добра дела да наградимо.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. „Једите и наслађујте се, али на кратко! - Ви сте заиста грешници!“

كُلُوا وَامْتَنِعُوا فَلِيلًا إِنَّا كُنْمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

48. А кад им се каже: „Молитву обављајте!“ Они молитву не обављају.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾

49. Тешко тога дана порицатељима!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

50. Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, да верују?!

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

Вест النبى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О чему они једни друге питају?!

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

2. О великој Вести,

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

3. о којој се они разилазе.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

4. А није тако, сазнаће они сигурно!

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. И поново - није тако, сазнаће они сигурно!

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Зар Земљу колевком нисмо учинили,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾

7. и планине као клинове

وَالْحِبَالَ أَوْثَادًا ﴿٧﴾

8. и вас створили као парове,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

9. и ваш сан учинили смирајем,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

10. и ноћ учинили прекривачем,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

11. и дан одредили за привређивање,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

12. и изнад вас седам чврстих
небеса саздали,

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

13. и поставили пламтећу
светиљку?!

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

14. Ми из кишних облака спуштамо
воду обилну

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

15. да њоме изведемо жито и биље,

لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

16. и густе баште.

وَجَنَّتِ الْفَافَا ﴿١٦﴾

17. Дан суда је, заиста, већ одређен,

إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ﴿١٧﴾

18. Дан када ће у рог да буде
дувнуто, па ћете ви, све група по
група, да долазите,

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

19. и небо ће да буде отворено и
много ће капија да има,

وُفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

20. и планине ће да буду покренуте и
привиђење ће да постане.

وُسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

21. Пакао ће, заиста, да буде заседа,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

22. неправедницима место повратка,

لِلظَّالِمِينَ مَرَاتًا ﴿٢٢﴾

23. у коме ће да остану заувек,

لِّيُثَبِّتَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

24. у њему никакве свежине неће да осете, ни пића да окусе,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

25. осим вреле воде и смрдљиве капљевине,

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

26. казне прикладне.

جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾

27. Заиста се они нису надали полагању рачуна

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

28. и потпуно лажним сматрали су Наше речи и доказе,

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

29. а Ми смо све побројали и записали.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

30. „Па зато кушајте, а Ми ћемо патњу само да вам повећавамо!“

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

31. Заиста богобојазнима припада место спаса и уживања:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

32. баште и виногради,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

33. и девојке младе, истих година,

وَكَوَاعِبَ أَثْرَابًا ﴿٣٣﴾

34. и пехари пуни.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

35. Тамо неће да слушају празне беседе и лажи,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

36. то им је награда од твога Господара, довољан дар.

جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٣٦﴾

37. Од Господара небеса и Земље и онога што је између њих, Свемилоснога, коме неће моћи зборити.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

38. На Дан када анђео Гаврило и сви анђели буду поређани у редове, неће проговорити. Говориће само онај коме Свемилосни дозволи, а истину ће рећи.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا
يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ
صَوَابًا ﴿٣٨﴾

39. То је дан Истине, па ко хоће, кренуће путем повратка своје Господару.

ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَعَابًا ﴿٣٩﴾

40. Ми вас, заиста, упозоравамо на блиску патњу, на Дан у коме ће човек дела својих руку да види, а неверник да узвикне: „Камо среће да сам постао прашина!“

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ
يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

Они који чупају النازعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако Ми анђела који душе чупају грубо,

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ①

2. и анђела који душе узимају нежно,

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ②

3. и анђела који се крећући плове

وَالسَّابِقَاتِ سَبْحًا ③

4. и оних који једни друге претичу

فَالسَّالِقَاتِ سَبْقًا ④

5. и оних који извршавају Божје наредбе и одредбе

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ⑤

6. на Дан када ће се Земља потрести.

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥

7. За којим ће да дође следећи,

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ⑦

8. Људска срца ће тог дана бити престрављена,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑧

9. а погледи њихови понизни.

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ⑨

10. Они говоре: „Зар ћемо, заиста, у гробовима да будемо враћени у живот?

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرُدُّونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑩

11. Зар кад постанемо труле кости?"

أَءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑪

12. И још кажу: „То је, онда, штетан повратак.“

قَالُوا تَبْلُكَ إِذَا كَرُّهُ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

13. А биће то само једна наредба,

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. а они већ на површини Земље.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

15. Да ли је допрла до тебе вест о Мојсију,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾

16. кад га је његов Господар позвао у благословљеној, чистој долини Тува?

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

17. Иди код фараона, он се, заиста, осилио,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

18. и реци: „Да ли би ти да се очистиш,

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

19. да те упутим твоме Господару, па да Га се бојиш?“

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

20. И онда му је показао највеће чудо,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

21. али је он порекао и није послушао,

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

22. већ се окренуо и пожурио

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

23. и сабрао и повикао:

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

24. И рече: „Ја сам господар ваш највећи!“

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

25. И Аллах га је, на другом, а и на овом свету казнио.

26. У томе има поука за свакога који се буде Аллага бојао!

27. А шта је теже: вас или небо створити? Он га је саздао,

28. његов свод високо дигао и усаверио,

29. његове ноћи учинио мрачним, а дане светлим.

30. После тога је Земљу распростро,

31. из ње је воду и пашњаке извео,

32. и планине непомичним учинио,

33. на уживање вама и вашој стоци.

34. А кад дође највећа Неволја,

35. тада ће човек да се присети онога што је радио,

36. и Огањ ће свакоме ко види да буде указан.

37. Па, оном ко се охолио

38. и овосветски живот више волео,

39. Огањ ће сигурно да буде пребивалиште.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝٢٥

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ۝٢٦

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝٢٧

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ۝٢٨

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝٢٩

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَلَهَا ۝٣٠

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝٣١

وَالْجِبَالَ أَرْسَلَهَا ۝٣٢

مَتَنَعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝٣٣

فَإِذَا جَاءَتِ الظَّامَةُ الْكُبْرَى ۝٣٤

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝٣٥

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى ۝٣٦

فَأَمَّا مَن طَغَى ۝٣٧

وَأَنزَلَ الْخَيَوتَ الدُّنْيَا ۝٣٨

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۝٣٩

40. А оном ко је од стајања пред својим Господаром стрепео и душу од прохтева уздржао,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوَىٰ ﴿١٠﴾

41. Рај ће сигурно да буде боравиште.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿١١﴾

42. Питају те о Судњем часу: „Када ће да се догоди?“

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿١٢﴾

43. Шта ти о његовом спомену знаш!?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرُهَا ﴿١٣﴾

44. Знање о њему је само код твога Господара.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَلُهَا ﴿١٤﴾

45. Твоје упозорење на њега прихвата само онај који Га се боји,

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا ﴿١٥﴾

46. а њима ће да се учини, Дан тај, када га доживе, да су само једно слепоподне или једно јутро на овом свету остали.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِتُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿١٦﴾

Намрштио се عبس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Намрштио се и окренуо,
2. зато што му је слепи човек пришао.
3. А шта ти знаш, можда он жели да се греха очисти,
4. или опомене, па да му опомена користи.
5. А што се тиче онога који је богат,
6. ти се њему окрећеш,
7. а ти ниси одговоран ако се он не очисти.
8. А што се тиче онога који ти је дошао журећи,
9. и боји се,
10. ти њега занемарујеш.
11. Не чини тако! Заиста је ово опомена,
12. па ко хоће, имаће Га на уму,
13. на листовима је цењеним
14. узвишеним, чистим,

عَبَسَ وَتَوَلَّى ①

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ②

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ③

أَوْ يَذْكُرُ فِتْنَعَهُ الْذِكْرِ ④

أَمْ مَنْ أَسْتَعْتَى ⑤

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑥

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ⑦

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑧

وَهُوَ يَخْشَى ⑨

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ⑩

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑪

فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ ⑫

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑬

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑭

15. у рукама изасланика

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ⑩

16. часних, честитих.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ⑪

17. Проклет нека је човек! Колико је само његово порицање!

قُتِلَ الْإِنْسَنُ مَا أَكْفَرُهُ ⑫

18. Од чега га Он ствара?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ⑬

19. Од капи семена га ствара, па му одређује.

مِنْ تُطْفِئِ خَلْقَهُ فَقَدَرُهُ ⑭

20. И Прави пут му доступним учинио,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ ⑮

21. затим му живот одузме и учини да буде сахрањен,

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ⑯

22. и после ће, када Он буде хтео, да га оживи.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرُهُ ⑰

23. Не, још није извршио оно што је Он наредио!

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ ⑱

24. Нека човек погледа у своју храну.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ ⑲

25. Ми обилну кишу проливамо,

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ⑳

26. затим земљу пукотинама цепамо

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ㉑

27. и чинимо да из ње израста жито,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ㉒

28. и грожђе и поврће,

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ㉓

29. и маслине и палме,

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ㉔

30. и густе баште,

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ㉕

31. и воће и траве

وَفَكَهَةً وَأَبًّا ۝٣١

32. на коришћење вама и вашој
стоци.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝٣٢

33. А кад дође снажан глас,

فَإِذَا جَاءَتْ الصَّاحَةُ ۝٣٣

34. на Дан када ће човек од свога
брата да побегне,

يَوْمَ يَقْرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝٣٤

35. и од своје мајке, и од свога оца,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝٣٥

36. и од своје супруге и својих синова,

وَصَلْبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝٣٦

37. тог Дана сваки човек ће само о
себи бринути,

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝٣٧

38. нека лица тог Дана биће
блистава,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝٣٨

39. насмејана, радосна,

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٣٩

40. а нека лица тог Дана биће
прашином прекривена,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝٤٠

41. тама ће их прекривати,

تَرَهْقُهَا قَرَّةٌ ۝٤١

42. то ће, збиља, да буду неверници,
развратници.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝٤٢

Престанак сјаја التكوير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Када Сунце буде скупљено и изгуби сјај,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ①

2. и када раштркане звезде пападају,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ②

3. и када планине буду покренуте и смрвљене

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③

4. и када стеоне камиле буду остављене

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④

5. и када дивље животиње буду сабране,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤

6. и када мора буду распаљена

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥

7. и када душе буду спарене,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦

8. и када девојчица која је жива закопана буде упитана

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ⑧

9. због којег је греха убијена,

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑨

10. и када листови буду раширени,

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑩

11. и када небо буде уклоњено,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑪

12. и када Огањ буде разбуктан,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ⑫

13. и када Рај буде приближен,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْلِفَتْ ⑬

14. свако ће да сазна оно што је припремио.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⑭

15. И кунем се оним што се скрива,
 16. што се креће и склања,
 17. и ноћи кад долази,
 18. и зором кад „дише“,
 19. Кур'ан је, заиста, казивање
 племенитог Анђела
 20. Моћног, код Господара Престола,
 цењеног.
 21. Ко ме се други покуравају,
 поверљивог!
 22. А ваш друг Мухаммед није луд,
 23. он га је на обзорју јасном видео,
 24. и, када је у питању оно што је
 недокучиво чулима, он није шкрт,
 25. и Кур'ан није говор проклетог
 ђавола,
 26. па куда онда идете?!
 27. Он је само опомена световима,
 28. онеме од вас који жели да је на
 правом путу,
 29. а ви не можете ништа хтети ако
 то Аллах, Господар светова, неће!

- فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٥﴾
 الْخُورِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾
 وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾
 وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾
 وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

Расцепљење الإنفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Када се небо расцепи,	إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾
2. и када раштркане звезде пападају,	وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾
3. и када мора буду прокуљала па се прелију,	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾
4. и када гробови буду преврнути,	وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾
5. свако ће да сазна шта је припремио, а шта пропустио.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾
6. О човече, шта те је обмануло у вези са твојим Господаром Племенитим!?	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾
7. Који те је створио, па учинио да си складан и да си усправан,	الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾
8. и какав је хтео лик ти дао.	فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
9. Напротив! Ви још и Суд поричете,	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾
10. а над вама бдију чувари,	وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾
11. племенити писари	كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾

12. који знају и записују оно што радите.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

13. Честити ће сигурно у Рај,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

14. а развратници сигурно у Пакао.

وَأِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

15. На Судњем дану у њему ће да горе

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾

16. и више из њега да изађу неће.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾

17. А шта ти знаш шта је Судњи дан?!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾

18. И још једном: шта знаш шта је Судњи дан?!

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Дан када нико никоме неће моћи нимало да помогне, тог Дана власт ће једино Аллах да има.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ
لِیَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

Они који при мерењу закидају المطففين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тешко онима који закидају,
2. који пуну меру узимају кад од других купују,
3. а кад другима мере на литар или на кантар закидају.
4. Зар не мисле такви да ће да буду оживљени
5. на велики Дан,
6. на Дан када ће људи Господару светова да се дигну?!
7. Уистину! Записано је развратницима да су у Сиџину,
8. а знаш ли ти шта је Сиџин?!
9. Књига је исписана.
10. Тешко тога дана порицатељима,
11. који су порицали Судњи дан,
12. а њега не пориче други до сваки преступник, грешник,

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ①

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ

يَسْتَوْفُونَ ②

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ③

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ④

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑤

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑥

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ⑦

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑧

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑨

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑩

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑪

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑫

13. који је, када су му Наше речи казиване, говорио: „Измишљотине древних народа!“

14. Не, напротив! Оно што су радили прекрило је њихова срца.

15. Не, напротив! Заиста ће они тог дана да буду спречени да виде свога Господара.

16. Затим ће сигурно у Пакао да уђу,

17. па ће им бити речено: „Ето, то је оно што сте порицали!“

18. Уистину! Записано је честитима да су у Иллијуну,

19. а знаш ли ти шта је Иллијун?

20. Књига је исписана!

21. Уз њу су присутни они који су блиски.

22. Честити ће, заиста, у настрадама да бораве,

23. са дивана прекривених да гледају,

24. на лицима њиховим препознаћеш озареност ужитком,

25. пићем запечаћеним биће напајани,

إِذَا تَتَنَّى عَلَيْهِ عَايِنْتَنَا قَالَ أَسْطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء
تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

كِتَابٌ مَرْفُومٌ ﴿٢٠﴾

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

عَلَى الْأَرَابِكِ يُنْظَرُونَ ﴿٢٣﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾

26. на чијем крају мошус ће да буде,
и нека се за то такмиче они који хоће
да се такмиче!

خَتَمُهُمْ مِيسَكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنَفِّسُونَ ﴿٢٦﴾

27. А мешавина му је из извора
Тесним,

وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. врело из којег ће они блиски да
пију.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

29. Заиста су развратници
исмејавали оне који верују,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

30. и када су поред њих пролазили,
једни другима су намигивали.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

31. А кад су се враћали својим
породицама, враћали су се шале
збијајући.

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

32. А кад би их видели, рекли би:
„Ови су, заиста, залутали“,

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾

33. а они нису послани да их чувају.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾

34. Тог дана они који су веровали
неверницима ће да се подсмејавају,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

35. са дивана ће да гледају.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Зар ће неверници бити другачије
кажњени него према ономе како су
поступали!

هَلْ نُؤِيبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

Цепање الإنشفاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кад се небо расцепи

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ①

2. и послуша свога Господара, а оно
ће да буде то дужно,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ②

3. и када Земља буде растегнута

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③

4. и избаци оно што је у њој, и потпуно
се испразни,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④

5. и послуша свога Господара, а она
је обавезна да то учини.

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

6. О човече, ти се трудиш идући
своме Господару, па ћеш свој труд да
нађеш.يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُلُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ
كَدْحًا فَلَمْلَفِيهِ ⑥7. Онај коме буде његова књига у
његову десну руку дата,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑦

8. Лак ће обрачун полагати

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑧

9. и својима ће радостан да се врати;

وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑨

10. а онај коме буде његова књига иза
његових леђа дата,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ⑩

11. пропаст ће да призива,

فَسَوْفَ يَدْعُو بُرُورًا ⑪

12. и у Огњу ће да гори.

وَيَصْلَى سَعِيرًا ⑫

13. Заиста је он са својом породицом
био радостан,

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑬

14. и мислио је да никада неће да се врати,

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾

15. а хоће! Његов Господар о њему, заиста, све зна!

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

16. Али не! Кунем се вечерњим руменилом,

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾

17. и ноћи, и оним што она сакупља,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

18. и Месецом пуним,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

19. ви ћете сигурно из стања у стање да прелазите!

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

20. Па шта им је па не верују,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. и кад им се Кур'ан учи на тло лицем не падају?!

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

22. Напротив, они који не верују поричу,

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

23. а Аллах најбоље зна шта они у себи крију,

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

24. зато им наговести болну патњу!

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

25. А они који буду веровали и радили добра дела, имаће непрекидну награду.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

Сазвежђа البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми неба са великим звездама,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

2. и Дана већ обећаног,

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

3. и сведока и посведоченог,

وَشَهِيدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾

4. проклет и били они који су ровове ископали

فُقِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

5. и ватру са горивом,

النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ﴿٥﴾

6. када су око ње седели

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

7. и били сведоци онога што су верницима радили!

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

8. А светили су им се само зато што су у Аллаха, Силнога и Хваљенога, веровали,

وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

9. Чија је власт и на небесима и на Земљи, а Аллах је свему Сведок.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

10. Заиста они који су кажњавали вернике и вернице, а затим се нису покајали, имаће казну у Паклу, имаће огњену казну.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. Заиста онима који су веровали и радили добра дела припадају рајске баште кроз које теку реке, а то је велики успех.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

12. Кажњавање твога Господара заиста је жестоко!

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

13. Он ни из чега ствара, и поново ће то да учини;

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

14. Он је Опроститељ греха, Онај који пуно воли,

وَهُوَ الْعَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

15. Господар Престола, Величанствени.

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

16. Он ради шта хоће.

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

17. Да ли је до тебе допрла вест о војскама

هَلْ أَتَاكَ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

18. о фараону и Семуду?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

19. Али, ови који не верују стално поричу,

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

20. а Аллах је иза њих, окружује их.

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

21. Напротив! Ово је величанствени Кур'ан

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾

22. на помно чуваној Плочи.

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

Звезда Даница الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми неба и звезде која се појављује ноћу!

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ①

2. А знаш ли ти шта је то ноћни посетилац?

وَمَا أَذْرَكَ مَا الطَّارِقُ ②

3. Продирућа звезда!

الَّتَجُمُ الثَّاقِبُ ③

4. Нема човека над којим неко не бди.

إِنْ كُلِّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④

5. Нека човек погледа од чега је створен!

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤

6. Створен је од течности која избија у млазу,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥

7. која између кичме и груди излази,

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦

8. и Он је, заиста, у стању поновно да га створи,

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧

9. на дан када тајне буду откривене,

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑨

10. када човек ни снаге ни помагача неће да има.

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑩

11. И тако ми неба пуног кише која се враћа.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪

12. и Земље пуне распукнућа,

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑫

13. Кур'ан је, заиста, говор који
раставља Истину од неистине,

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾

14. није никаква лакрдија.

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾

15. Они, заиста, праве замке,

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

16. па и Ја њима замке правим,

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. зато неверницима дај још
времена, остави их још који
тренутак.

فَمَهْلٍ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

Свевишњи الأعلى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Слави и узвисуј име свога
Господара, Свевишњег

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ①

2. Који све ствара и чини складним,

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ②

3. и Који одређује, па упућује,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③

4. и Који чини да изникне растиње,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④

5. а потом чини да постане суво,
потамнело,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤

6. Ми ћемо да те научимо да учиш па
ништа нећеш да заборавиш,

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ⑥

7. осим онога што Аллах хоће. Он,
заиста, зна и оно што на јаву
износите и оно што кријете.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦

8. И доступним да ти учинимо оно
што је лако;

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑧

9. па ти опомињи док опомена буде
користила,

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨

10. опоменуће се онај који се боји
Аллаха,

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ⑩

11. а избегаваће је онај најгори,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشَقَى ⑪

12. који ће у великој ватри да гори,

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ⑫

13. па у њој неће ни да умире ни да живи.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑬

14. Успео је онај који се очисти

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ⑭

15. и спомене име свога Господара
па молитву обави!

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ⑮

16. Али, ви више волите пролазан
живот,

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑯

17. а Будући свет је бољи и вечан је,

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ⑰

18. То, заиста, има у првим
листовима,

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ⑱

19. листовима Аврамовим и
Мојсијевим.

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ⑲

Тешка невоља الغاشية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Да ли је дошла до тебе вест о
Општој невољи?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ①

2. Нека лица ће тог Дана бити
потштена,

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ②

3. преморена, напаћена,

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ③

4. пржена у ужареној ватри,

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ④

5. напајана са узаврелог врела,

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَائِنَةٍ ⑤

6. када другог јела осим трња неће
да има,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ⑥

7. које неће ни да угоји ни глад да
утоли.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑦

8. Нека лица тог Дана биће радосна,

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ⑧

9. својим трудом задовољна,

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ⑨

10. у високоме Рају,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑩

11. у коме неће да слушају празне
беседе!

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ⑪

12. У њему су извори воде које теку,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑫

13. у њему су уздигнути дивани,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ⑬

14. и постављени пехари,

وَأَكْوَافٌ مَوْضُوعَةٌ ⑭

15. и поређани јастуци

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

16. и раширени ћилими.

وَزَرَائِبُ مَبْنُوتَةٌ ﴿١٦﴾

17. Па, зашто они не гледају камилу
како је створена,

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

18. и небо како је уздигнуто,

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. и планине како су постављене,

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. и Земљу како је прострта?!

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

21. Ти опомињи, јер ти и јеси само
опомињач,

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. ти ниси онај који их присиљава!

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُضِيطِرٍّ ﴿٢٢﴾

23. А онога који се окрене и не
верује,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

24. њега ће Аллах да казни највећом
патњом.

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

25. Нама ће они, заиста, да се врате.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

26. А потом, на Нама је, заиста, да
њихов рачун сведемо!

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

Зора الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми зоре,

وَالْفَجْرِ ①

2. и десет ноћи

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ②

3. и парног и непарног,

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ③

4. и ноћи када настаје,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَنسِرُ ④

5. зар то паметном заклетва није?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ⑤

6. Зар не знаш шта је твој Господар
урадио са народом Ад,

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑥

7. са становницима Ирема, пуног
палата на ступовима

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑦

8. којима није било равних ни у једној
земљи;

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑧

9. и са Семудом, који су клесали
стене у долини,

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑨

10. а и са фараоном, који је имао
војску,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑩

11. који су на Земљи били охоли,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ⑪

12. и смутње на њој умножили,

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. па је твој Господар бич патње на њих спустио,

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. а твој Господар, заиста, све надгледа.

إِنَّ رَبَّكَ لَبَالِرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. А човек, када га његов Господар искуша па му почаст укаже и благодатима га обаспе, каже: „Мој Господар је мене почаствовао!“

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِي ﴿١٥﴾

16. А кад га искуша и његову опскрбу учини оскудном, онда каже: „Мој Господар ме је понизио!“

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَنِ ﴿١٦﴾

17. А није тако! Ви пажњу сирочету не указујете,

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

18. и да се нахрани пуки сиромаси – један другог не подстичете,

وَلَا تَحْتَضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

19. а наследство похлепно једете

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

20. и богатство претерано волите.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

21. Уистину, када Земља буде здробљена у комадиће,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

22. и када дође твој Господар, а анђели буду све ред до реда,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

23. и када тај дан Пакао буде примакнут, тада ће човек да се сети - а на шта му је сећање?!

24. И рећи ће: „Камо среће да сам се за овај живот припремио!“

25. А тај Дан нико неће као Он да кажњава,

26. и нико неће као Он у окове да окива.

27. А ти, о душо смирена,

28. врати се Господару своме задовољна, а и Он тобом задовољан

29. па уђи и буди међу Мојим слугама

30. и уђи у Мој Рај!

وَجَاءَ يَوْمٍ يُجْهَنَّمُ يَوْمٍ يَتَذَكَّرُ
الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

يَقُولُ يَكَلِّمُنِي قَدْ مَنُتَ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَاقِفُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

يَنَاطِئُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

البلد Град

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кунем се градом овим,	لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ①
2. а ти си у овом граду ослобођен ограничења,	وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ②
3. и родитељем и оним кога је родио.	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ③
4. Човека смо створили да се труди.	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ④
5. Мисли ли он да му нико ништа не може?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ⑤
6. „Утрошио сам нагомилано богатство!“ Говори.	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ⑥
7. Зар мисли да га нико није видео?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ⑦
8. Зар му нисмо дали два ока	أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ⑧
9. и језик и две усне,	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑨
10. и добро и зло му објаснили?	وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ⑩
11. Па зашто он није на благодатима захвалан био?	فَلَا أَفْتَحَمُ الْعُقَبَةَ ⑪

12. А шта ти мислиш: како се на благодатима захвалан може бити?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

13. Роба ропства ослободити,

فَكَ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾

14. или, у време глади нахранити

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ ﴿١٤﴾

15. сироче блиског рода,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. или јадног сиромаша.

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. А потом да је био од оних који верују, који једни другима препоручују стрпљивост и који једни другима препоручују милосрђе;

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَةِ ﴿١٧﴾

18. они ће да буду срећници!

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾

19. А они који не верују у Наше речи и доказе, они ће да буду несретни.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

20. изнад њих ће да буде затворена ватра.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

Сунце الشمس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми Сунца и његовог светла!

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ①

2. и Месеца када га прати,

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ②

3. и дана када га видљивим учини,

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّلَهَا ③

4. и ноћи када га заклони,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④

5. и неба и Онога Који га сазда,

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑤

6. и Земље и Онога Који је распростре,

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ⑥

7. и душе и Онога Који је исправном створи,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

8. па је надахнуо да разликује грехе од богобојазности;

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧

9. успео је онај ко је очисти,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨

10. а изгубио је онај ко је запостави!

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩

11. Народ Семуд је због своје охолости порицао:

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ⑪

12. Кад се један несрећник између њих подигао,

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫

13. Аллахов посланик им је довикнуо: „Пазите на Аллахову камилу и њен ред појења!“

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ

وَسُقْيَاهَا ⑬

14. Али су га у лаж утерали, па су је заклали - и њихов Господар их је, због њихових греха уништио и казном све обухватио

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

يَذْنِبُهُمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

15. не бојећи се какве ће да буду последице тога.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

Hoћ الليل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми ноћи када све прекрије,

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾

2. и дана кад сване,

وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَافَى ﴿٢﴾

3. мушко и женско које створи,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

4. ваш труд је, заиста, различит.

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى ﴿٤﴾

5. А онеме који удељује и богобојазан је

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾

6. и оно најлепше сматра истинитим,

وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾

7. олакшаћемо му чињење добрих дела;

فَسَتُبْسِرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾

8. а онеме који тврди и осећа се независним,

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾

9. и оно најлепше сматра лажним,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾

10. олакшаћемо му чињење греха;

فَسَتُبْسِرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾

11. и његово богатство, кад се стовали, неће да му користи.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. Ми смо дужни да укажемо на
Прави пут

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۝١٢

13. и једино Нама припада и Будући
и овај свет.

وَأَنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝١٣

14. Зато вас упозоравам на
разбукталу ватру

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝١٤

15. у коју ће да уђе само највећи
несрећник,

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝١٥

16. онај који буде порицао и окретао
се,

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝١٦

17. а од ње ће да буде одстрањен
онај најбогобојазнији,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝١٧

18. онај који буде део свога богатства
удељивао, да би се очистио,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝١٨

19. не очекујући да му се узврати
захвалношћу,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝١٩

20. Већ једино жудећи за Лицом
Господара свога Свевишњег,

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝٢٠

21. и он ће, збиља, да буде
задовољан!

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝٢١

الضحى Јутро

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми јутра

وَالضُّحَى ①

2. и ноћи кад се утиша,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ②

3. твој Господар није те ни напустио
ни омрзнуо!

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ③

4. Будући свет је, заиста, бољи за
тебе од овог света,

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ④

5. а твој Господар ће ти сигурно
подарити, па ћеш задовољан бити.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ⑤

6. Зар ниси био сироче, па ти Он
уточиште пружи,

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ⑥

7. и залутао си био, па те је упутио,

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ⑦

8. и сиромах си био, па те богатим
учинио?

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ⑧

9. Зато, сироче не уцвили,

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑨

10. и онога ко тражи не одбиј,

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑩

11. и о благодати свога Господара
казуј!

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪

Широкогрудост الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Зар твоје груди нисмо учинили
пространим

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾

2. и твоје бреме скинули,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

3. које је твоја плећа притискало,

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾

4. и спомен на тебе високо уздигли!

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

5. Па, заиста, са муком је олакшање,

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

6. заиста, са муком је олакшање!

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

7. А кад завршиш, предај се молитви,

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾

8. и тежи своме Господару!

وَالْإِلَىٰ رَبِّكَ فَأَرْعَبْ ﴿٨﴾

Смоква التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми смокве и маслине,

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ①

2. и Синајске горе,

وَطُورِ سَيْنِينَ ②

3. и града овог сигурног,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ③

4. Ми човека стварамо у најлепшем облику,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ④

5. затим ћемо да га вратимо у најниже низине,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑤

6. само не оне који буду веровали и радили добра дела, њима припада непрекидна награда.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑥

7. Па, шта те онда наводи да поричеш обрачун?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ⑦

8. Зар Аллах није судија најправеднији?!

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ⑧

Угрушак العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Читај са именом твога Господара
Који ствара,

أَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

2. ствара човека од зақвачка.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

3. Читај, племенит је твој Господар,

أَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

4. Који подучава перу,

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

5. Који човека подучава ономе што не
зна.

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

6. Уистину, човек се узохоли

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِبَطْغٍ ﴿٦﴾

7. чим се независним осети,

أَنْ رَّأَاهُ اسْتَعَفَى ﴿٧﴾

8. а твоме Господару ће сви, заиста,
да се врате!

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾

9. Виде ли ти онога који спречава

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾

10. слугу Нашег да клања?

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾

11. Шта мислиш, ако је он на Правом
путу,

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾

12. или ако богобојазност наређује?!

أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ ﴿١٢﴾

13. Шта мислиш, ако он пориче и
окреће се,

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾

14. зар он не зна да Аллах види?!

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾

15. Напротив! Ако се не окани,
оцрнићемо му чело,

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

16. чело лажно и грешно,

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾

17. па нека он позове своје друштво.

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

18. Ми ћемо да позовемо анђеле.

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

19. Напротив! Ти се њему не
покуравај, већ падај ницице и
приближи се своме Господару!

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

Ноћ Кадр القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ми смо га објавили у Ноћ одредбе,

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

2. а шта ти мислиш шта је Ноћ одредбе?

وَمَا أَذْرَكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. Ноћ одредбе боља је од хиљаду месеци;

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

4. анђели и анђео Гаврило, са дозволом свога Господара, се спуштају у њој због одлуке сваке,

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾

5. у њој је спас све док зора не сване.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Доказ јасни البينة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Нису се неверници између следбеника Књиге и незнанобожаца раздвојили, све док им није дошао јасни доказ:

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۝

2. од Аллаха Посланик који учи чисте листове,

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝

3. у којима су исправни прописи.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝

4. А подвојили су се они којима је дата Књига баш онда кад им је дошао јасни доказ,

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

5. а наређено им је да само Аллаха обожавају, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају, и да обављају молитву, и да обавезну милостињу удељују; а то је - исправна вера.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

6. Они следбеници Књиге који не верују и незнанобошци, биће, сигурно, у ватри Пакла, у њој ће вечно да остану: они су најгора створења.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝

7. А они који верују и чине добра дела - они су, збиља, најбоља створења.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

8. Награда за њих од Њиховог Господара су вртови Адна кроз које теку реке, у којима ће вечно, заувек да бораве; Аллах ће да буде задовољан њима, а и они ће да буду задовољни Њиме. То ће да буде за онога који се буде бојао свога Господара.

جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنِ خِئْيَ
رَبَّهُ ﴿٨﴾

Земљотрес الزَّلْزَلَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кад се Земља најжешћим
потресом својим затресе,

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

2. и када Земља избаци своје терете

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

3. и човек узвикне: „Шта јој је?“

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

4. Тог дана ће она своје вести да
казује,

يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

5. јер ће твој Господар да јој нареди.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ﴿٥﴾

6. Тог дана људи ће се раздвојени
појавити да им се покажу њихова
дела:

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾

7. Онај ко буде урадио колико трун
добра - видеће га,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

8. а онај ко буде урадио и колико
трун зла - видеће га.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

Они који јуре العاديات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми оних који дахћући јуре,

وَالْعَدِيَّتِ صُبْحًا ①

2. па варнице севају

فَالْمُورِيَّتِ قَدَحًا ②

3. и зором нападају,

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ③

4. и ту дижу прашину

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ④

5. па ту сви заједно у средину
продиру,

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

6. човек је, заиста, према своме
Господару незахвалан,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑥

7. и сам је он, заиста, тога сведок,

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑦

8. и он је, збилђа, у љубави за
овосветским добрима жесток.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑧

9. А зар он не зна да ће, када гробови
буду преврнути са оним што је у
њима,

* أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑨

10. и када изађе на видело оно што је
у срцима,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑩

11. њихов Господар ће тог Дана,
сигурно, све о њима да зна?!

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ ⑪

Смак света القارعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Заstraшујући Удар!

الْقَارِعَةُ ❶

2. Шта је заstraшујући Удар?

مَا الْقَارِعَةُ ❷

3. И шта ти знаш шта је заstraшујући Удар?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ❸

4. Тог Дана људи ће да буду као
раштркани лептири,يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ
الْمَبْثُوثِ ❹5. а планине као шарена вуна
ишчупана.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ❺

6. Онај чија добра дела буду тешка,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ❻

7. у угодном животу ће да живи,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ❼

8. а онај чија добра дела буду лака,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ❽

9. боравиште ће му бездан бити.

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ❾

10. А знаш ли ти шта ће то да буде?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ❿

11. Ужарена Ватра!

نَارٌ حَامِيَةٌ ⓫

Надметање التكاثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Закупља вас настојање да што имућнији будете

أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾

2. све док гробове не населите.

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾

3. А не треба тако, сазнаћете свакако!

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

4. И још једном, не треба тако! Сазнаћете сигурно!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Не ваља тако, кад бисте ви знали поуздано,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

6. Пакао ћете, заиста, да видите!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾

7. И још једном, заиста ћете да га видите сасвим јасно!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

8. Затим ћете тај Дан о благодатима да будете питани сигурно!

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

Време العصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тако ми времена,

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾

2. заиста је човек на губитку,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾

3. само нису они који верују и раде добра дела, и који једни другима препоручују Истину и који једни другима препоручују стрпљење.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

Клеветник الهمزة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Тешко сваком клеветнику
подругљивцу,

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ①

2. који гомила благо и пребројава га,

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ②

3. и мисли да ће његово благо да га
учини бесмртним.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③

4. А не треба тако! Он ће сигурно да
буде бачен у Хутаму!

كَلَّا لَيَنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ④

5. А знаш ли ти шта је Хутама?

وَمَا أَدرِيكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑤

6. Аллахова разбуктала Ватра,

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑥

7. која ће да допире до срца.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦

8. Она ће над њима да буде
затворена

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧

9. пламеним издуженим стубовима.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑨

Слон الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Зар ниси чуо шта је урадио твој
Господар са власницима слона?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ
الْفِيلِ ①

2. Зар није упропастио њихово
лукавство

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ②

3. и послао на њих јата птица,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③

4. које су на њих бацале грумење од
печене глине,

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ④

5. па их учинио као поједено лишће?

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

Курејшије قریش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Због навике Курејшија,

لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۝۱

2. њихове навике да зими и лети
путују,

إِلَّا لِفِهِمْ رَحْلَةُ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝۲

3. нека они Господара ове Куће
обожавају,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝۳

4. Који их гладне храни и од страха
брани.الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ
خَوْفٍ ۝۴

Давање у наруч الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Знаш ли ти онога који пориче
Судњи дан?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْأَيْنِ ۝١

2. Па то је онај који грубо одбија
сироче,

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝٢

3. и који да се нахрани сиромас - не
подстиче.

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣

4. Па тешко онима који обављају
молитву,

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤

5. онима који су немарни према
својој молитви,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥

6. који се само показују људима

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦

7. И чак потрепштине које се
позајмљују они не дају!

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

Много добро الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ми смо ти, уистину, дали Кевсер,

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. зато свога Господара обожавај, и
жртвеницу приноси.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾

3. Онај који тебе Мухаммеде мрзи -
сигурно ће он без спомена остати.

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

Неверници الكافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Реци: „О ви неверници,

قُلْ يَتَأْتِيهَا الْكُفْرُونَ ﴿١﴾

2. ја не обожавам оно што ви обожавате,

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

3. нити сте ви обожаваоци Онога Кога ја обожавам,

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

4. нити сам ја обожавалац онога што ви обожавате,

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

5. нити сте ви обожаваоци Онога Кога ја обожавам,

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

6. вама ваша вера, а мени моја.“

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

Помоћ النصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Када Аллахова помоћ и победа дођу,

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

2. и видиш људе како у скупинама улазе у Аллахову веру,

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

3. ти слави и величај свога Господара хвалећи Га и моли Га да ти опрости, Он заиста стално прима покајање.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

Пламен المسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Нека пропадну руке Ебу Лехебове,
и пропао је!

نَبَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ①

2. Неће да му буде од користи његово
богатство, а ни оно што је стекао,

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ②

3. ући ће он сигурно у распламсалу
ватру,

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ③

4. и његова жена што носи гране;

وَأُمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ④

5. око њеног врата биће уже од
усукане личине.

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑤

الإخلاص Искреност

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Реци: „Он је Аллах - Један!

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ①

2. Аллах је Уточиште сваком.

اللَّهُ الصَّمَدُ ②

3. Није родио и рођен није,

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③

4. и нико Му раван није!“

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

Свитање الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Реци: „Тражим уточиште код
Господара свитања,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

2. од зла онога што Он ствара,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

3. и од зла мркле ноћи кад разастре
тмине,

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

4. и од зла оних које дувају у чворове,

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

5. и од зла завидника кад завиди.“

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Људи الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Реци: „Тражим уточиште код
Господара људи,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

2. Владара људи,

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

3. Бога људи,

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

4. од зла сотоне који наноси зле
мисли па се сакрије,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

5. који зле мисли уноси у срца људи;

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

6. од духова и од људи.“

مِنْ أَجْنِةٍ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Sadržaj

Приступ الفاتحة	1
Крава البقرة	2
Имранова породица آل عمران	53
Жене النساء	85
Трпеза المائدة	121
Стока الأنعام	148
Бедеми الأعراف	176
Плен الأنفال	208
Покајање التوبة	220
Јунус يونس	243
Худ هود	263
Јусуф يوسف	281
Гром الرعد	299
Ибрахим ابراهيم	307
Ел-Хиџр الحجر	316
Пчела النحل	325
Ноћно путовање الإسراء	347
Пећина الكهف	365
Мерјем مريم	383
Та-ха طه	396

Веровесници الأنبياء.....	414
Хаџи الحج.....	430
Верници المؤمنون.....	444
Светлост النور.....	459
Фуркан الفرقان.....	473
Песници الشعراء.....	484
Мрави النمل.....	506
Казивање القصص.....	520
Паук العنكبوت.....	535
Римљани الروم.....	547
Лукман لقمان.....	556
Падање ниције السجدة.....	562
Савезници الأحزاب.....	567
Себа سبأ.....	581
Створитељ فاطر.....	590
Ја син يس.....	598
Редови الصافات.....	608
Саад ص.....	622
Украси الزمر.....	631
Верник غافر.....	643
Објашњење فصلت.....	656

Договарање الشورى.....	665
Украси الزخرف.....	674
Дим الدخان.....	685
Они који клече الجاثية.....	691
Ахкаф الأحقاف.....	697
Мухаммед محمد.....	704
Победа الفتح.....	711
Собе الحجرات.....	718
Каф ق.....	722
Они који пушу الذاريات.....	727
Гора Тур الطور.....	733
Звезда النجم.....	738
Месец القمر.....	744
Милостиви الرحمن.....	750
Догађај الواقعة.....	757
Гвожђе الحديد.....	765
Расправа المجادلة.....	771
Прогонство الحشر.....	776
Проверена الممتحنة.....	781
Божни ред الصف.....	785
Петак الجمعة.....	788

Лицемерји المنافقون	790
Самообмана التغاين	792
Развод брака الطلاق	795
Забрана التحريم	798
Власт الملك	801
Калем القلم	805
Час неизбежни الحاقة	810
Степени المعارج	815
Нух نوح	819
Џин الجن	822
Умотани المزمّل	826
Покривени المدثر	829
Смак света القيامة	834
Време الانسان	837
Послани المرسلات	841
Вест النبأ	845
Они који чупају النازعات	849
Намрштио се عبس	853
Престанак сјаја الكوير	856
Расцепљење الإفطار	858
Они који при мерењу закидају المطففين	860

Цепане الإنشقاق	863
Сазвежђа البروج.....	865
Звезда Даница الطارق.....	867
Свевишњи الأعلى.....	869
Тешка невоља الغاشية.....	871
Зора الفجر	873
Град البلد.....	876
Сунце الشمس	878
Ноћ الليل.....	880
Јутро الضحى	882
Широкогрудост الشرح	883
Смоква التين	884
Угрушак العلق	885
Ноћ Кадр القدر	887
Доказ јасни البيئة	888
Земљотрес الزلزلة	890
Они који јуре العاديات	891
Смак света القارعة.....	892
Надметање التكاثر.....	893
Време العصر	894
Клеветник الهمة.....	895

Слон الفيل	896
Курејшије قريش.....	897
Давање у наруч الماعون	898
Много добро الكوثر	899
Неверници الكافرون	900
Помоћ النصر	901
Пламен المسد	902
Искреност الإخلاص.....	903
Свитање الفلق	904
Људи الناس.....	905